

“சிவம்யம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவோத் தூரீப் புராணம்.

இஃது

.கருணாகரக்கவிராயரால்,

இயற்றியது.

— இதற்கு

மேற்படியூச் செங்குந்தத்தலைவர்கள் முயற்சியால்,

வித்வான் - பல்லவபுரம்,

தணியாசலமுதலியாராவர்கள் சகோதராகிய

புராணிகர் .

சோனாசலமுதலியாரவர்களியற்றிய,

௨. பொழிப்புரையுடன்,

திருவோத்தூர்,

வா. பஞ்சாட்கூரமுதலியார்,

கோ. கந்தசாமிமுதலியார்,

இவாள் கேட்டுக்கொண்டபடி,

சென்னை :

சி. பி. செங்கல்வராயசெட்டியாரவர்களது,

ஸ்ரீநிலய அச்சுக்கூடத்தில்,

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

சர்வதாரிண ஹக்காதின

உ

செவமயம்.

அட்டவணை.

பக்கம்.	சருக்கங்கள்.	பாடற் றொகை
சுபாயிரம்	...	...
1. திருக்கரச்சருக்கம்	...	...
2. வறியவருந்பவச்சருக்கம்	...	...
3. அறுமுகன்சத்திபெற்றசருக்கம்	...	...
4. வீரநடனச்சருக்கம்	...	...
5. திருமால்நேரிபெற்றசருக்கம்	...	...
6. வேதமோதுவித்தசருக்கம்	...	...
7. அம்மைதவம்புரிந்தசருக்கம்	...	...
8. திருமணச்சருக்கம்	...	...
9. குரியன்பேறுபெற்றசருக்கம்	...	...
10. விநாயகர் அங்குசபாசம்பெற்ற சருக்கம்	...	...
11. அரிசாபந்திர்த்தசருக்கம்	...	...
12. பிரமன்பாபந்திர்த்தசருக்கம்	...	...
13. சந்திரன்பேறுபெற்றசருக்கம்	...	...
14. மனமததகனச்சருக்கம்	...	...
15. அருணைப்பாவந்திர்த்தசருக்கம்	...	...
16. இரத்திரன்பாவந்திர்த்தசருக்கம்	...	...
17. இராகவன்பாவந்திர்த்தசருக்கம்	...	...
18. பராசரர்வேள்விச்சருக்கம்	...	...
19. ஆலமுண்டசருக்கம்	...	...
20. கந்தருவன்சாபந்திர்த்தசருக்கம்	...	...
21. பற்குணன்பூசைய்தசருக்கம்	...	...
22. நிறாக்கடமகாமுனி முத்திபெற்றசருக்கம்	...	...
23. தாருகாவணச்சருக்கம்	...	...
24. வல்லவன்சந்தானம்பெற்றசருக்கம்	...	...
25. தொண்டமானுக்குப்படைத்துணைபோனசருக்கம்	...	...
26. தாலமகிமைச்சருக்கம்	...	...
27. சமணர்கடுவேறியசருக்கம்	...	...
ஆ பாடல்கள் ...		...

ஞருவணக்கம்.

அழகீர்க்கழிகெழ லாசிரியவிருத்தம்.

தரை செய்தபுண்ணியமாம்வேதபுரிமான்மியதைத்தமிழ்மீழ்மபே
ர்தது, நிரைசெய்தனன்கருணாகரககவிஞனதற்கொருரைநிகழ்த்து
கென்ன, வரைசெய்தமதிலநகராராவிளமபப்பிரணவத்தின்மாவார்
சீரை,புரைசெய்தவாறுமுகக்குருமணியினருளொளிகொண்டரை
ததேன்மன்னே.

இஃது

நூலுரைசெய்தவராலியுறியது.

உ
சிவமயம்.

சரத்துகவிகள்.

சென்னை சர்வகலாசாலைத் தமிழ், தலைமைப்புலமை நடாத்திய
கேரமளப்புரம்-இராசகோபாலபிள்ளையவர்களியற்றிய,
அறுசீக்கழி நெடிலாகிரியவிற்குத்தம

திருவோததூரப்புராணநிதெரித்தான்பாரிதெற்க்கருணைகரப்
போத்தெளிவுமிககோன, மருவோததூர்மலாப் பொய்க்கம்ல்கு
பல்லவப்புரத்திலுணகிரியண்ணநத, மருகோத்தநறுங்குவளைமா
லைவேய்நதுவயங்குமெழில்வாயந்துபலநூல்களாய்ந்து, தெருளாத்
தபலமொழிதேர்புலவரேத்தததெரித்துரைத்தான்கோணசலப்பே
ரோனே.

சென்னைத் தவரவெழுநொர்மல்பாடசாலைத் தமிழ்ப்புலவராயிருந்த
சோட சாவதானம் - தி. க. சுப்பராபசெட்டியாரவர்களியற்றிய,
நேரிசையாகிரியப்பா.

சீர்மவிதற்பகததேந்துணாத்தருவி, னோதருநீழலிவினைதபக்கு
லாவும், வான்புகழ்ச்சரபியின்மடித்தலத்திருநது, தேன்பெறவிழி
ந்தழிபாறபெருக்காய்க், கண்ணகன்னூலத்தெண்ணில்புல்லுயிரு,
மிடம்பெறத்தழைப பததடம்பல பொய்கையும், வரவியுங்குளு
மோவினெறகழனியும், வறங்கூர்வகறயி யறங்கூரதமர, விடை
யறவொழுக்கமைந்தடைதருபாவி, நன்னதிவளத்தாலெந்நிலந்தாங்
குநதொண்டைநன்னூலீர் தொண்டைவாய்மடமகட், கழகமர்
முகமாய்விழைதரப்பொலியு, நறைமலாப்பொழில்சூழ்மறைசைமா
நகரிற், கருமுகி லூரும்பெருமைசால்வலாரியு, மமிர்துருகிலவையு
மிழ்தருமதியமு, னாறறிதழ்க்கமலத்தாழ்மலசாலயனும், தந்தவழிக
நதுநந்திமுந்துய்யவுந், துழாப்நறும்படலையனாவியமருமத், கிருமா
ல்திகிரிபெற்றொருவாதுய்யவு, மமரரு முனிவருமையமொழிவான்,

சந்தைகூட்டிமுந்து நான்மறையை, யரிதபததெரித்தும்மண்கழு
வேற, மருமலர்ப்பொழில்சூழ்தருகமூமலததின், மறைககுலக்கொ
முந்தாற் சிறப்பவருளியு, மாண்பனைபெண்பனையாகவருளியு, மின்
னனபலவுமன்னுயிருய்யத், தன்னிகராளாற்றுன்னியபுரிந்து, பே
ரருள்வடிவாயார்தருமிறைவன், கருவினைவொழிக்குந்திருவினையா
டலைக், கருணாகரனெனுமொருதனிக்கவிஞன், வடமொழியிருந்து
தென்மொழிபெயராத, சோசால்புராணததோ சால்சொன்னயம்,
பொருணயமெவர்க்கு மிருடபவுணர்த்தென, வந்நகர்வாழமுள்ளினி
யசெல்வந், தங்கியபுகழ்சாலசெங்குநதமரபோர, பரிந்துநடுகேட்
பப்புரிந்த வெனறவமென, விழுப்புகழோகுகப பொழிப்புரைபெ
ருதினன், பல்லவர்புகழும்பலவபுரததோன், புகழ்சானதிக்குலந
திகழ்தரவந்தோ, னருணயம்பழுதவருணையமபதிவாழ், சுவரிரா
னடிக்கீழ்த்தவலிபேரன்பினன், பலகலைபென்னுஞ்செல்வமிககு
டையோன், கற்றோர்புகழும்வற்றுச்சீர்த்ததியை, மணிபாசலெனு
மணியார்புலவம், கினையோனுகிக்களையாவில்லறத், தினிதமர்ந்தின்
பநனிதருந்துறவற, முயிர்க்குறுதிபயக்குநயததகுகொள்கையெ
ன், யுளத்தினிதமைத்துத்துளக்கறவொழுநுந, தெருணனிமிக்கவ
ருணகிரிநாதப், புனிதன்பயந்தகனிதருசலவித், துறைபயில்புலமை
நிறைதருங்குணத்தோன், ஏணர்க்கவிநன்கியற்றுஞ், சோணசலென
னுந்துலங்குபாவலனே,

— 6 —

திருமயிலை-விதவான். சண்முகம்பிள்ளையவர்களியற்றிய,

அறுசாக்கழிநெடிலாகிரியவிருத்தம்.

இறைவன் வாய்த்தோன்றியமாமறையொடாகமென்பரியனால்
வல்லோர், அறையுமாகமங்கொடுமாமறைபலநற்றளியிடத்துமட
லன்பூசை, கிறையன்பிறபுரிந்தவவற்றொன்மெனலாந்திருவோத்தா
ர்நிகழ்புராணம், பொறைமலிநெஞ்சக்கருணாகரப்புலவன்செந்
தமிழிறபுகன்றிட்டானால்.

அன்னதலந்தனிநககள்புறவந்காபபிள்ளையாரமலன்றுடீசோ
பன்னுமருநதமிழ்ப்பதிகமபாடியாண்பனைபெண்ணைப்பரிசினாக்கு
நன்னயம்போலோருரைபேராகிரியனிவனென்னையநதனிததான்
உன்னருஞ்செந்தமிழ்வல்லானசோணசலப்புலவனுவந்துமாதோ

மசானித்வான் புரசை-அஷ்டாவதானம்,
சபாபதிமுதலியாரவர்கள்மாணக்கரும கவரன்மெண்டு,

திரானஸ்ஸேடருமாகிய

தண்டலம். பாலசுந்தரமுதலியாரவர்களியற்றிய,

அறசொக்கழிநெடிவாசிரியவிருத்தம்.

சந்தமறையருத்தமிழினருள்காழிச்சம்பந்தாதரணிமீது, நந்தமிறை
யருளினுண்பனை யினைப்பெண்பனையெனச்செய்நலங், கொளோத
தூர், நந்தலில்புராணமதைக்கருணாகரப்புலவனவிலமறறல், வந்
தமிடெர்ப்புராணககோருரை சோணுசலப்புலவனளித்தான்மன்
னே.

— 0 —

அஷ்டாவதானம்-பூவை-கவியாணசுந்தரமுதலியாரவர்களியற்றிய
பதினெஞ்சுக்கழிநெடிவாசிரியவிருத்தம்.

பஞ்சூலச்சலதரமாபொழிலசெய்திருவோதனாரிப்பான்சரிதச்
சேடுகோக்கிப், பைத்தமிழிறபத்தியமாய்க்கருணாகரக்கவிஞன்பன்
னியபுராணந்தனை, யிஞ்ஞாலத்தெளிதெளி லெல்லேழுணரக்கரி
லொரீஇயியலுரைசெய்தச்சிலேற்றி, யிவிரெனவத்தலத்தினுபசுப்
பாமண்யகுலயியைநதசெங்குந்தர்வேண்ட, வஞ்ஞேயரேணமுடித்
தனன்மணிகள் கொழித்திருணீத்தலைமோதுபாலியாற்றி, நமுதநி
றைமருதமிடைபல்லவபுரத்தில்வருமமுகியகங்காருலத்தன், மெஞ்
ஞானக்கலைக்கடலையின்றுபிரசங்கமழைமிகப்பொழியுமேகமன்ன
ன், மேனைமருகனைப்பணியுஞ்சோணுசலப்புலவன் மேதையர்கொ
ண்டாமுவோனே.

— 0 —

குன்றத்தூர் - மாணிக்கமுதலியாரவர்களியற்றிய

நேரிசையாசிரியப்பா.

திருவளர்பொலங்கேழ்செஞ்சடாடவியில், மருவளர்கடுக்கைம
ணிமுடியரவம், கங்கைவீண்மதியங்கவினுறத்தரித்த, மங்கைபங்கா
ளின்மகேச்சுரன்முன்னுள், சத்தநான்மறையைச்சந்தைகூட்டி, உ
த்தமபனவர்க்கோது சீர்த்தியதும், சுற்றமோடமரிற்குர்முதறடிந்
த, கொற்றவேற்கரத்துக்குக்குடக்கொடியோன், ஈனவமண்முத
லிருடெறும்பரிதியாய், ஞானசம்பந்தநற்றிருப்பெயர்கோளீஇ, க
னைகடற்புவிமேற்கருணியால்வந்தான், பனையினைப்பெண்ணப்ப

ஆயுள் வேதியா-ஆலந்தார்-முத்தசாமி முதலியாரவர்களியற்றிய
அறுசேர்க்கழிமேலாசிரிய விருத்தம்.

அப்பரியராவணியெம்மண்ணலுறைதிருவோத்தாரரும் புராண
மெப்பரியகாவியமுமுனர்கருணாகரணியற்றவீனிதவண்வ [சூற
சிப்பரியலாபொருள் செய்கெனவேண்டவதற்கியைந்து தெளிந்து
வொப்பரியபலவபுரச்சோணசலக்கவிஞனுரைசெய்தானே.

— 0 —

சொர்க்கபுரம்-இராமலிங்கத்தம்பிரானவர்கள் மாணுக்கரும்
திருமழிசை-கந்தசாமி முதலியாரவர்கள் குமாரசுவாமிய
வடிவேலு முதலியாரவர்களியற்றிய

வெண்பா.

கற்றியமோந்தோனங்கருணாகரனமுநந
விறறியவோத்தார்மான்மியசெய்யுட்-கிற்றிதெனக்
தக்கவகைசோணசலக்கவிஞன் செய்தவுரைக்
கிக்கடனிஸ்தொப்பிலை.

— 0 —

அஷ்டாவதானம்-பூவை-கலியாணசுந்தர முதலியாரவர்கள்
மாணுக்கர்-வல்லை-சண்முகசுந்தர முதலியாரவர்களியற்றிய
அறுசேர்க்கழிமேலாசிரியவிருத்தம்.

அம்புலிச்செஞ்சடையரன்பொன்னடியினையைத்தொழுதமரரார
ணத்தின். செம்பொருளைக்கேட்கவுரைசெய்ததிருவோத்தாரிற்சீகா
ழிக்கோ, நெம்பெருமான்காயாதபனையின்முதுகனியேறியிலங்கச்
செய்ய, வெம்புடனச்சுண்ணர்கழுவேறியிறுமாப்பொழிநதுவிடலர்
பாத்தம்.

நண்ணியநற்காதையினைக்கருணாகரக்கவிஞன் வின்றசெய்யுட் [ப்
கண்ணியமாவுரையியற்றுக்கெனவவ்வூர்ச்செங்குந்தரன்பிற்கேட்ப
புண்ணியராகியபரிமேலழகர்நச்சினாக்கினியாபுகலவொண்ண
வண்ணலிளம்பூரணர் சேனாவரைபரிவர்கால்வரண்மியொன்றும்.

அ

சாத்துகவிகள்.

ஹங்கமிகுமருணகிரிநாதருக்குமகவாகத்தோன்றிவந்த, வங்கமு
யங்கடலுலகம்புகழ்சோணசலனெனுநாவலவன்வாணர், சிஙசமு
வந்தியற்றுபொழிப்புரைக் கிடாயோருரையைத் தெரிந்துதேடி,
னெங்கணுமேயரிதாருஞ்சரதமிதுமுதமிழ்தேரியல்வலலோரே.

—0—

மயிலை-இராஜமுதவியாரவர்களியற்றிய

அறசேர்க்கழிநெடிவாசிரிய விருததம்.

சீராருந்திருவோத்தூர்ப்புராணத்தைப்பலகலேதேர்செந்நாவாண
னேராருங்கருணாகரக்கவிஞனியறந்நனங்கினிதவாழும்
பேராருஞ்செங்குந்தர் கேட்கவுரைசெய்தனிததான்பெருநீர்வைபரி
ஞராரும்புகழ்வனர்சோணசலப்பெடாகொளறினுனம்பா.

—0—

மணவூர் - முனிசாமிமுதவியார்பாடிய;

கலிவிருததம்

மதிபூக்கச்செஞ்சடையாவயங்குறிருத்தகுலோத்தூர்த்
துதிபூத்தபுராணக்குத்தோன்றவிரிவுரையுரைத்தான்
நதிபூக்கதலம்பூத்தநாவரிலான்பல்லவநற்
பதிபூத்தவெழிற்சோணசலப்பேரோபபரிங்கன்றே.

—0—

இராயவேலுநர் மண்டி - தோட்டப்பாளையம்,

சுப்பராயமுதவியாரவர்கள் குமாாரும் இந்துலுரையாசிரியர்மா

ணக்கருமாகிய. அருணாசலமுதவியாரவர்களியற்றிய,

அறசேர்க்கழிநெடிவாசிரியவிருததம்.

இம்மாகிலநதனிலேநான்மறையவானவர்கட்கிசைத்தவோத்
தூர்ப், பெம்மான்றனுள்விளையாடலக்கருணாகரப்பிலவர்பிறங்
குசெய்யு, டம்மான்முனியறறியுளவதற் கொருரைசெய்கெனவத்
தலத்தோர்வேண்ட, வெம்மாசிரியன்சோணசலசெயுரையமைதி
பையென்னிசைப்பேன்மாதோ.

—0—

உ-

சிவமயம். .

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருஞானசம்பந்தசுவாமிகள் அருளிச்செய்த

திருவோத்தூர்த்

தேவாரப்பதி.கம்.

பண். பழந்தக்கராகம்,

திருச்சிற்றம்பலம்.

பூத்தேர்ந்தாயனகொண்டு வின்பொன்னடி
பேத்தா தாரிலலையெண்ணுகா
லோத்தூரமேய வொளிமழுவாளங்கைக்
கூத்திரும்ம குணங்களே. (க)

இடையிர்போகா விளமுலையானேயோர்
புடையிரே புள்ளிமாணரி
புடையிரேயும்மை யேததுதுமோத்தூரச
சடையிரேயுமதானே. (உ)

உள்வோர்போல நெடியமையினாதிருங்
கொள்வீரல்குலோர கோவண
மொள்வாழைக்கனிதேன் சொரியோத்தூர்க்
கள்விரேயுட காத்தலே (ங)

தோட்டிரே துத்தியைந்தலைநகத்தை
யாட்டிரே யடியார்வினை
யோட்டிரேயுமீமை பேததுதுமோத்தூர
நாட்டிரே யருணல்குமே. (ச)

குழையார் காதீர்கொடு மழுவாட்படை
யுழையாள்வீர் திருவோத்தூர
பிழையாவண்ணங்கள் பாடிநின்றவா
பழையாமே யருணல்குமே. (நி)

மிக்கார்வந்து விரும்பிப்பலியிடத்
தக்கார் தம்மடியீர்களென்
றுட்காதாருளரோ திருவோத்தூர்
நக்கீரையரு ணலகுமே.

(சா)

தாதாகொனறை தயங்குமுடியுடை
நாநாவென்று நலமபுகழ்ந
தோதாதாருளரோ திருவோத்தூர்
ராதீரையரு.ணலகுமே.

(எ)

என்றாணிம்மலை யென்றவர்க்கனை
வென்றாபோலும விரவின
லொன்றார்முமமதி ளெய்தவனோத்தூர்
ரென்றாமெல்வினை யேகுமே.

(அ)

நன்றுநான்மறை யானொடுமாலுமாய்ச்
சென்றாபோலுந திசையெலா
மொன்றாயொள்ளரியாய் மிகவோத்தூர்
நினறீரேயுமை நேடியே.

(க)

காரமண்கலங்கத துவராடையர்
நேரர்சொலலவை தேறன்மி
னோரம்பாலெயி லெய்தவனோத்தூர்
சீரவன்கழல் சேர்மினே.

(ஐ)

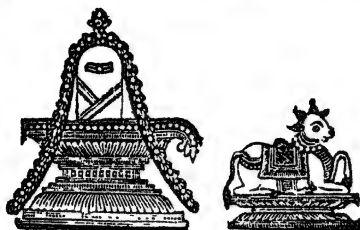
குருமபையாண்பனையின் குலையோத்தூர்
ரருமபுகொன்றை யடிகளைப்
பெரும்புகலியுள் ஞானசம்பந்தன் சொல்
விரும்புவார் வினைவிடே.

(ஐக)

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருஞானசம்பந்தசுவாமிகள் திருவடிகளேசரணம்.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவோத் தூர்ப் புராணம்.

மூ ல மும் உ ர யும் .

பா யி ர ம் .

விநாயகர் காப்பு.

தருக்குலவும்பொன் னுலகத்தவர்க்குமறையருள் கருணைப்
பெருக்குலவுந்திருநயனப்பிஞ்ஞகனரினிதமர்ந்த -
விருக்குலவும்புரிமகிமையிம்பவிமுவரையில்வரு
மருக்குலவுங்குமுலனித்தமதக்களிழ்வைவணங்குவாம்.

(இதன்பொழிப்பு.) கற்பகவிருட்சந்தழைத்தோங்கும் விண்ணுலகத்துத்தே
வர்களுக்குவேதமோ தவித்தஅருள்வெள்ளமனமந்த அழகியநேத்திரங்களு
ள்ளசிவபிரான் வீற்றிருந்தருளும் வேதபுரிமகிமையைக்கூறுதற்கு இமயவ
ரைஅரையனிடத்துதித்த மனங்கமழுங் கூந்தலுடையஉமாதேவியாரீன்ற
ருளிய மதம்பொழியும்பாணைமுகமுள்ளவிநாயகககடவுளைப்பணிவாம் ஏ-று.

வேதபுரீசர் துதி.

மதிகொண்டபொலன்சடி லத்திருமுடியுஞ்சேவடியுமலரினானுந்
துதிகொண்டபசுந்துளபத்தோன்றலும் பண்டி கவினராய்த்துருவி
க்காணாக், கதிகொண்டபேரொளியைவேதமமரருக்குரைத்த கரு
ணையானைப், பதிகொண்டவேத புரத்தினிலமர்ந்த பராபரனைப்
பணிந்துவாழ்வாம். .

(இ - பு.) இளம்பிறையணிந்த அழகிய சடாமகுடமும் சிவந்ததிருவழியும்தாமரைமலர்வாசனான பிரமனும் கீர்த்திவிளங்கும்பசியதுளபமானையணிந்ததிருமாலும் முன்னாளில் ஒருவருக்கொருவர் வாதித்துமேற்பறந்தும் கீழிடந்தும் காணாத ஒளியமைந்த 'பெரியசோதிபுருவானவரை நான்குவேதங்களையுந் தேவருக்கோதுவித்த கிருபையுடையவரை எப்பதிகளினும் மேம்பட்ட வேதபுரியில் வீற்றிருந்தருளும் சிவபிரானை வணங்கியாம்வாழ்வோம். எ-று. (உ)

உரத்தானை யுரித்தானை யுடைத்தானையெனப்புலித்தோலுடுத்தவைந்து, சிரத்தானை நடத்தானை யுடைத்தானைப் பகட்டேறுஞ் சிறந்ததண்டக், கரத்தானை யுதைத்தானைக்களிற்றானை யளித்தானைக்கழறும்வேத, புரத்தானையிளமுலைதோய்ப்புயத்தானைத் தொழுதெமது புன்மைதீர்ப்பாம்.

(இ - பு.) வலியயானையை யுரித்தவரை உடுக்கத்தக்க ஆடையாகப் புலித்தோலைத்தரித்த ஐம்முகக்கடவுளை வீரநடனம்புரியும் பாதங்களுடையவரை மகிடமிவரும் சிறப்பமைந்த காலதண்டந்தாங்கிய கைகளையுடைய இயமனை யுதைத்தருளியவரை யானைமுக விராயகக்கடவுளை ஈன்றவரை யாவரும் துதிக்கும் வேதபுரியில் வீற்றிருப்பவரை இளமுலைநாயகியாரைப் புணரும் திருத்தோள்களுடையவரை வணங்கி எமதுபிறவித்துன்பந் தீரவோம். எ-று. (ங)

இளமுலைநாயகி துதி.

அன்புநிறைந்தவருள த்தில்வெளியாகவிருந்தருளும் துவேயன்றி வன்புநிறைந்தவருள த்துநதோன்றும்விருந்தருளிமயலைத்தேய்த்துத் துன்பநிறைந்திடும்பிறவிப்பெருங்கடற்குததோணியுமாய்த்தோலா முத்தி, யின்பமெனுங்கடையேற்றுமிளமுலைநாயகி மலர்த்தாளிறைஞ்சி வாழ்வாம்.

(இ - பு.) பேரன்பு நிறைந்துள்ள மெய்யடியாருள்ளத்திற் காட்சியாகவீற்றிருப்பதுடன் வன்மையேநிறைந்துள்ள வஞ்சருள்ளத்துங் கரந்துறைந்தருளி அவர்கள் ஆணவமல இருளைப்போக்கியும்சஞ்சலமெபெருகும் பிறவியாகிய பெருங்கடலைக்கடத்துவிக்கும் மரக்கலமாயிருந்து என்றுங்கெடாத முத்திக்கரைசேர்க்கும் இளமுலைநாயகியார் தாமரைமலர்போன்ற பாதங்களை வணங்கியாம்வாழ்வோம். எ-று. (சு)

சலையைக்கலைமுழுதுணர்ந்தோர்கருதுமுயர்தனிநிலையைக்கழறும் வேதத், தலையைத்தலைநாண் முவர் தமைப்பூத்தமலர்க்குலையைச் சாற்றுமேருச், ள்லையைச்சிலையெனப்பறித்த தேவரிடத்துறும் புருவச்சிலையெனான, மலையைம்மலையரையனருள்மறைசைநகரிள முலையைவணக்கஞ்செய்வாம்.

(இ - பு.) கலாருபியாயுள்ளவனை வேதமுதலிய கலைகள் ஒருங்குணர்ந்த மேலோர்தமதிதயத்தின்கண் இடைவிடாமல் தியானிக்கும் உயர்வாகிய ஒப்பற்ற கிலையுடையவனை யாவருந்துதிக்கும் மறைச்சிகரமாயுள்ளவனை ஆதிகாலத்தில் மும்மூர்த்திகளையும் ஈன்றருளிய மலர்க்குலை போன்றவனை மேம்பாடமைந்தமேருவரையை வில்லாகத்தாங்கிய சிவபிரான் இடப்பாகத் தமர்ந்தருளும் வில்போலும் புருவமுடையவனை ஞானமலை போன்றவனை இமயவரையரையன் ஈன்றருளிய மறைசைநகரின் கண் வீற்றிருந்தருளும் இளமுலைநாயகியையாம் வணங்குவாம், (எ - று) மகரம் எதுகை நோக்கி இரட்டித்தது. (டு)

நடேசர்துதி. வேறு.

கடல்சூழ்வையங்கதித்தமணிக்கவினார்வையமெனக்கொடுபோந்தடல்சூழ்கினறதிரிபுரமவென்றருளுமுறுவனிலவெறிப்பமடல்சூழ்கோதைமுகநோக்கிமன்றுண்டமாடியவிறைவன்மிடல்குழம்மணிநுபுரபாதவிரைமென்கமலநதுதிசெய்வாம்.

(இ - பு.) கடல்சூழ்ந்த பூமியே பெரிய இரத்தினங்களழுத்திய அழகமைந்த தேராகக்கொண்டு சென்று வன்மைமிக்க முப்புரங்களைவென்றருளிய புன்கிரிப்பு ஒளிவீச இதழ்களோடுகூடிய மலர்களணிந்த அளகபாரத்தையுடைய உமா தேவியாரது சிறந்ததிருமுகத்தைப் பார்த்துக்கொண்டிபொன்னம்பலத்தில் ஆனந்தநிருத்தம்புரியும் நடேசப்பிரானது பிரகாசமுள்ள இரத்தினகதிதமான பாதச்சிலம்பணிந்த திருவடிகளாகியவரசனை கமழும் மிருதுவான தாமரைமலர்களையாம் துதிப்பாம். எ - று. (சு)

சிவகாமசுந்தரி துதி—வேறு.

கருணைபொழிவிழிமலருமதிமுகமுங்குறுமூரல்கதித்தவாயுமருணவெயில்பொழியுமணிமங்கலநாணொளிர்மிடமுமாரமபூண்டதருணமுகிண்முலையுமிடுகிடையுமிளந்தளிர்நயந்தயங்கக்காட்டித்தெருண்மலையவெமதுளமவாழ்சிவகாமசுந்தரியைச்சிந்தித்துவாரம்.

(இ - பு) அருள் சரக்கும் நேத்திரங்களும் சந்திரனைப்போன்ற திருமுகமும் புன்முறுவல் பூத்ததிருவாயும் செம்மைபான ஒளிவீசும் அழகிய திருமங்கிலிய சூத்திரம விளங்கும் திருக்கழுத்தும் நவரத்தினமாலையணிந்த இளமைபான தாமரையரும்புபோன்ற திருத்தண்பாறங்களும் துடங்கிய இடையும் முற்றாததளிர்போலும் நிறமமைந்த திருவடிகளும் தரிசிக்குமீடிவினங்கக்காட்டித்தெளிவடைய எமதுள்ளத்தில் வீற்றிருந்தருளும் சிவகாமசுந்தரியைச் சதா துதித்துயாம் உய்வையடைவாம். எ - று, (எ)

தட்சணமூர்த்தி துதி.

மூக்கணவேதத்தின்புழிவானவானந்தமுதல்வாரீல
மைக்கணொருபாகாவென்றுதுதிநால்வருக்கும்வடநீழற்கண்
கைக்கணமலகமெனக்கூறுமொழிக்கிணங்கக்கைகாட்டி யாண்ட
தக்கணமூர்த்தியிருதாமரைத்தாண்மறவாதுசார்நதுவாழ்வாம்.

(இ - பு) திரிநேத்திரமுள்ளவரே வேதத்தின் அநதமாய்வினங்கும்
இன்பமுடையமுதல்வரே நீலமலர்போன்றமையெழுதிய கண்களையுடைய
உமைபாகரேயென்று திருக்கயிலையில் தோத்திரஞ்செய்த சனகாமுதலிய
நான்ருமுனிவர்கட்கும் கலலாலவிருட்சத்தடியிலுள்ளன்கையில் நெல்லிக்
களியென்று உலகத்திற் கூறுமொழிக்கிணங்கக்கைகாட்டி உபதேசஞ் செ
ய்து ஆட்கொண்டருளியதட்சண மூர்த்திகுவாமிகள் இரண்டிதாமரை மலர்
போன்றபாதங்களை அடுத்த யாம்வாழுவோம், எ-று, நால்வரன்றது சன
கச்சனந்தனர் சனமருமாரா சனதனர்.

(அ)

வயிரவமூர்த்தி துதி.

வேரிமலர்ப்பண்ணவன்றன்கிரமொன்று நகதுதியால்வீட்டியுந்
த, சோரிமலாதலைநிலத்திற் பாயாதசகிரத்தேற்றுது தொடர்நது
போரது, வாரிமலர்க்கண்வளர்மானெற்றிபெற்றிக் குருதினொரும
மதைநீக்குங், காரிமலாக்கழலிரண்டுமகரமிரண்டியெகப்பிநிதங்கரு
திவாழ்வாம்.

(இ - பு.) மனமுள்ள தாமரைமலரில்வாழும் பிரமன் ஆணவங்கெடும்
படி அவனுடைய ஐந்து கிரத்திலொரு கிரத்தை நகத்தின் னுனியால்கிள்
ளிஅதனற்பெருகும் உதிரம் பூமியிற்சிந்தாமல் அவனது கபாலத்திலெற்றும்
அககபாலம் நிறைபாமையால் வைகுந்தத்தைத் தொடர்ந்துசென்று பாற்
கடலிற்பள்ளி கொள்ளும் திருமால்நெறியில் அவரது சங்குநற்றாக்கிப்
பெருகும் செந்நீரை ஏற்றுக்கொண்டு அவா ஆணவத்தை யு மொழித்த
வயிரவமூர்த்திகளுடைய தாமரைமலர்களைப்பொத்த இரண்டு திரு வடிகளை
யும் எம்முடைய இரண்டு கைகளையும் கூப்பி மனத்திற்றியாணித்து வாழ்
வோம். எ - று.

(க)

ஒப்பிலாமணி விநாயகர் துதி.

கடமகப்புங்கவுட்டுளையிற்கலவுமணிவண்டினங்கள் கலவாதோட
த், தடவுமணிச்செனியெறியும்வளிமாந்தியார்கலன்கடழைப்பவே
ணி, யிடனிருநதநறுங்கங்கைபருகியயர்வுயிர்க்குமணியெழிற்பொ
ற்குன்றை, மடமகத்தும்வேதபுரியொப்பிலாமணிக்களிற்றைவண
க்கஞ்செய்வாம்.

(இ - 4) மதம்பொழியும் கபோலங்களில் வந்து மொய்க்கும் வண்டினங்கள் தவகாதோடும்படி விசாலமாகிய அழகியதிருச்செவிகளை வீசுதலினாலுண்டாகும் சூற்றினாலசைக்கப்பட்டு நிறைந்த ஆபரணங்கள் ஒளிவீசச்சிவபிரான்சடாமகுடத்தில் இருந்தமலையகமழுவ களையைத்துதிக்கையினால் மொணலென்று இளைப்பாறும் நீலமணியின் ஒளியமைந்த அழகியமலை போன்றவரை அடியார்களது அஞ்ஞானத்தை நீக்கியாட்கொளும் வேதபுரியில் வீற்றிராநின்ற ஒப்பிலாமணி விராயகரையாமவணங்குவோமெ-று.

காடுவெட்டிவிநாயகர் திருத்தவிநாயகர் துதி.

பெருத்தவனஞ்சேதிததப பெடபுறமா முகனுடலம்பிசைந்து விசி, வருத்தபுறுத்தடுமாகுருபனைவெறைவனையுமவாகனமாய்க்கொண்டு, கருத்துமாகிழந்தபாடு, நற்குவிதியிலவாழ்காடுவெட்டிக்களிறறைப்போற்றி, நிருத்தவிநாயகன்பதமுநெடுஞினை நெமதுமடநீக்குவோமால்.

(இ - 4) பெருத்தவனங்கனையழித்து வன்மையுள்ள குதிராமுகமுடைய கோடாகுரன் உடலத்தைப்பிசைத்தெறித்து தேவாருக்கிடிககணபுரியும் ஆகுருரணச்சயித்து அச்சுரனையே வாகனமாகவும் ஊர்ந்தமனக்களிப்படைந்து பெருமைபிக்கசுருதிபுரித தெற்குவிதியில் வீற்றிருநதருளும் காடுவெட்டி விராயகரைத்ததித்து நிருத்தவிநாயகா திருவழிகளையும் மனநிறியானித்துமமுடைய மடமையைநீக்கிக்கொள்வோமெ-று ஆல்-அசை

சுப்பிரமணியர் துதி.

தந்தையைப்போன திடதியுமரவுமணிநதன்னை யைப் போற்றடக்கைப்பாசக, கொந்தொளியங்குசம் பரிதிகான் முன்னவனென்றன்னைபோற்கொதுதிர்த்த, சுந்தரப்பொன்மணியணிந்து நாயதந்தை போற்கரத்திற்சுடர்வேற்குல, மைநதுபெறத்தரித்தருளும்பன்னிருகைச்சேவகன்பொன்மலாத்தாள்போற்றி.

(இ - 4) தனதுபிதாவாகிய சிவபிரானைப்போல் கங்சையும் இளம்பிறையும் சாப்பமும் தரித்துமாதாவாகிய உமாதேவியாரைப்போல் விசாலமாகிய திருக்கரங்களில் பாசமும் மிக்கொளிரும் அங்குசமும் தாங்கியிருக்கின்றார் மூத்தபிள்ளையாரென்றெண்ணி உமாதேவியைப்போல் குற்றமற்ற அழகியபொன்மயமானமணியைத்தரித்துப்பரிசுத்தராகியசிவபிரானைப்போல்திருக்கரத்தில் ஒளிவீசும் வேலாயுதமாகிய சூலத்தை வலிமையுண்டாகத்தாங்கியிருக்கும் பன்னிரண்டு திருக்கரங்களையுடைய சுப்பிரமணியரது பொற்றாமரை மலர்போன்ற திருவழிகளையாம் துதிப்போம். எ-று. (கஉ)

பொன்வீதித்தருநகர்வாழ்புலவாகுலமிகவாழ்ப்புணரிநரப்பண்
மன்வீதிப்புரத்தசுரர்குலமாள்புவிவினன்னீர்வறுமைதீர
மின்வீதிச்சடைமவுலிவேதபுரத்தெநதைதரும்ஹீல்வேலேந்தூந்
தென்வீதிதனி லுறையுஞ்செவ்வேனையனுதினமுஞ்சிந்தித்துய்வாம்

(இ - பு.) பொன்மயமான வீதிகளமைந்த கற்பகவிருட்சந்தங்கிய
விண்ணுலகவாசிகளாகிய தேவாகூட்டம்மேன்மேலும் வாழ்வடையவும் கட
லின்மத்தியில் நிலைபெற்றுள்ள வீதிகளுடைய அசுரபுரவாசிகளாகிய அபு
ணர்கூட்டம்மடியவும் நிலவுலகத்தின்கண் நறும்புனல்வறுமைநீங்கவும் ஒளி
யுடன் வரிசையாயோங்கும் சடைமுடியையுடைய சுருதிபுரியில் வீற்றிருந்
தருளும் எமதநதையாராகிய சிவபிரானால் கொடுக்கப்பட்டவன்மைதங்
கும் வேற்படையேந்தும் அச்சுருதிபுரியின் தெற்குவீதியின்கண் எழுந்தருளி
யிருக்கும் சுப்பிரமணியரை தனினந்தோறுந்தியானித்துயாம்உய்வோம்-று.

வீரபத்திரர் துதி—வேறு.

துய்யமகநாளயமுனை துதைந்தாடி மாதுமையைச்
செய்யமகளாய்வளர்த்துத்தீவணாக்கீர்தவரைப்பி
னை யமகலாதவனென்றகந்தையுடன்சிறுவிதிசெய்
வெய்யமகமழிக்கவந்தவீரனிரு தாள் பணிவாம்.

(இ - பு) புனிதமுடைய மகாட்சத்திரத்தில் யமுனாநதியில் பத்தினி
யான வேதவல்லியுடன்போய் நீராடி அந்நதியின் கணுள்ள ஒரு தாமரை
மலரின் மீது பிரணவவடிவமைந்த சங்கம் ஒன்றிருக்கக்கண்டு எடுத்தவு
டன் குழந்தையாகியிருந்த உமையம்மையைச் சிவபிரான் நாம் முன்கேட்
டவரத்தின்படி அளித்தனரென்று வளர்த்து அச்சிவபிரானாகவே திருமண
நடத்திப்பின்பு அவாசெய்தருளும் திருவிளையாடலை யறியாதவனாகித் தலை
யோட்டிற் பிச்சையேற்றுண்பவனென்று அவரை கீந்தித்து ஆணவத்துட
ன் தக்கன்செய்த கொடிதான் வேள்வியை அழிக்கும்பொருட்டுச்சிவபெரு
மான் "நெற்றியிலுண்டான குறுவோர்வையில் வடவாக்கினியைப்போல்
ஆயிரமுகத்தடன் அவதரித்த வீரபத்திரக்கடவுளுடைய உபயபாதங்களை
யாம் வணங்குவோம். எ-று. (கசு)

காங்கிமாகாளி துதி—வேறு.

எத்திரப்பொருள்களுமேத்தினேருறச்
சித்திரமறைசையம்பதியிற்செம்மைசேர்
வத்திரமலர்ந்துவாழ்மன்னுங்காங்கிமா
பத்திரகாளிபூம்பதியிறைஞ்சுவாம்.

(இ - பு.) எவ்வண்ணமான பாக்கியங்களும் தம்மையடுத்தத்துதித் தவர்களடையும்படி ஆழகிய சுரிதிபுரத்தின்கண் செம்மைபாகிய திருமுகம லர்ந்துவாரும் காங்கிமாதேவியான பத்திரகாளியம்மை திருவடிக்கையாம் வணங்குவோம். எ-று. (௧௫)

நந்திதேவர் துதி—வேறு.

நேத்திரங்கனோர்மூன்றுடைகித்தனைத்
தோத்திரஞ்செய்சுரர்சந்திதானத்தை
மாத்திரம்மறைக்காதிரென்றோச்சுங்கை
வேத்திரப்படைமெய்யனைப்போற்றுவாம்.

(இ - பு.) ஒப்பற்ற மூன்றுகண்களையுடைய சிவபிரானைத்தொழுது தோத்திரம் புரியும் திருமால்முதலான தேவர்களே நீங்கள்சந்திதானத்தை மாத்திரம் மறையாதுவரிசையாய்நின்றதரிசியுங்களென்று அவர்களைவிலக்கு கின்ற கைத்தலத்திற பொற்பிரம்புப் படையையுடைய திருநந்திதேவரை யாம் போற்றுவோம். எ-று. (௧௬)

வாணி துதி—வேறு.

சாற்றுநற்றமிழ்ப
பேற்றுக்கென்றோறை
நோற்றுவாணிதாள்
போற்றுநெஞ்சமே.

(இ - பு.) ஓதகின்றவளப்பமுள்ள மதாரமுடைய செந்தமிழினது பாக்கியத்துக்கு சிறிதுந்குறைவில்லை நீராள்தோறும் விரதம் அநுட்டித்துச் சாச்சுவதிதேவியின் திருவடிகளைத் துதிசெய்வாய் என்னுள்ளமே. எ-று.

சண்டேசர் துதி—வேறு.

பிள்ளைமதிதவழ்சடி.லப்பிஞ்ஞகரைக்கினிதாட்டு
மொள்ளியபாற்கலங்கவிழவுதைத்தபெரும்பாதகமும்
தென்றாமறைதருந்தாழைசேவடியுந்தன்பிறப்புந்
துள்ளிவிழவொருங்கெழிந்ததொண்டம்மலர்ப்பதம்போற்றி,

(இ - பு.) இளம்பிறைதவழுஞ் சடையையுடைய சிவபிரானுக்கு அன்புடன் அபிடேகிக்கும் ஒண்மையான பால்நிறைந்தகுடங்கள்கலிமும் படியுதைத்த பெரியசிவபாதகமும் தெளிவானவேதமுதலிய கலைகளைஓது வித்ததமது பிதாவின்தாங்களையும் தமது பிறவியையும் துள்ளிவிழும்படி. ஒரு சேரவேட்டிய திருத்தொண்டராகிய சண்டேசருடைய தாமரைமலர் போன்ற பாதங்களையாம் துதிப்பாம். எ-று. (௧௭)

திருஞானசம்பந்த சுவாமிகள் துதி.

ஊழிமுதம்பெருமானையுளதிறுவியமனமதம
நூழியுறவாண்பனைகாய்ப்புதைகாட்டதகமிழிசைத்த
காழிகரருட்கடலைககவுளியர்தங்குலமணியை
யேழிறையின்மவப்பயனையினமலர்நூய்ப்பழிச்சுவாம்.

(இ - பு.) ஊழிபாலததம் அழிபாத சிவபெருமானே இரயத்திலிரு
த்திச்சமணாமதம் அழித்துபோக ஆண்பனையானது காய்க்கொத்துடன்
விளங்குதேவாரத்திந்நிதம ஓதியநளிய சோழியின்னை அவதரித்த
திருபைகடலை கவுளிபர்குலகாத விளக்கவந்த ஓர் மணிபோன்றவரை
சதச்சுரவளின் தவடப்பருணவரை புட்பவிதிடுகையைந்த மலர்களைத்தூவி
யாம் வணங்குவோம். எ - று. ஏழிசையாவன-ரூல் - துத்தம்-கைககினை
உழை-இ-யினரி-நாரம். இவைசிய சத்தசுரமுதலியன, (க௯)

அப்பர்சுவாமிகள் துதி.

உருகலுறுமுழுவலனுமுவர்க்கடலுளுளந்தொழும்பிப்
பெருருமாருட்கடலுழிப்பிறவிபெணும்பெருங்கடலுங்
திருகுமனதகாணரிடுந்திரைக்கடலுமவிடநீந்தி
வருமொருநாவுக்காகின்மலாபபதங்களிறைஞ்சுவாம்.

(இ - பு.) மனமவநததம் சூலேரோயாகிய உவர்க்கடலில் நெஞ்சு
கலங்கி அசனாபக்கமபாடி ஒன்றினரும் திருவருட்கடலில் அழுந்திச்
சனனமென்னும் பெரியகடலும் ஒருசமனததையுடைய சமணர்கள்கல்
லுடன்கட்டிவிடுத்த அலைவீசும் கடலும் விட்டுநீந்தியருள்பெற்றவ ரென்று
யாவாரலுத்திதரும் ஓப்பற்ற திருநாவுக்கரசுநாயனருடைய தாமரைமலர்
போன்ற திருவடிகளை யாழ் வணங்குவோம். எ - று. (உ௦)

சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள் துதி.

ஆடகப்பொற்றிரளீட்டியணங்கனையார்முலைதோய்ந்து
நீடகநுதினமுககிரியெடுநெகையயிராவதமூர்ந்
தேடகததமலர்க்குமுலிக்கிடமனித்தார்கயிலேபுகும்
பிடகத்தநாவலூர்ப்பெருமானைவணங்குவாம்.

(இ - பு.) உயர்த்தப்பொற்குவை திருவருளாற்பெற்று தெய்வப்பெண்க
ளாகிய பரவைசாச்சியார் சங்கிலிநாச்சியார் என்னும் இருவரையும் புணர்
ந்து மனதகின்குணுண்டாகிய பெரியபந்தங்கள் கெட நீண்டதுதிக்கையை
புடைய அயிராவதத்தின்மீதுர்ந்து இதழ்களோடுகடிய மலர்மாலையணி
ந்த அளகத்தையுடைய உமாதேவியாருக்கு இடப்பாகம் அளித்தசிவபிரான்
திருக்கயிலேசேர்ந்த பெருமைக்கிடமாயுள்ள திருநாவலூர்ப்பிரானாகிய சுந்தர
மூர்த்திசுவாமிகளையாம் வணங்குவோம். எ - று. (உ௧)

மாணிக்கவாசகசுவாமிகள் துதி.

நிலனேறுமபுகழ்வைகைநீரேறநீரோடு
மலரேறுஞ்சடைமுடியின்மண்ணேறமணிமேனி
யலரேறுமாறேறவாண்டருளும்பெருமானைக்
கலனேறும்பரியேறக்கண்டவர்தாள்பரவுவாம்.

(இ - பு.) நிலவுலகத்தின்கண் பரம்பியபுகழையுடைய வைகையாற்றி
ண்ணீர்கரைக்குள் ஏறவும்கவகைநீருடன் கொண்மைமலரும்முடியசிவபிரான்
சடைமுடியில் மண்ணேறவும் அழகியதிருமேனியில் தழும்புண்டாகும்படி
பாண்டியன்கைப்பிரம்படியேறவும் தம்மையாட்கொள்ளும் அச்சிவபிரானை
ஆபரணங்களைப்பூட்டிய ருதிரமீனூர்த்துவரத்தரிசித்த மாணிக்கவாசகசுவாமி
கள் பாதங்களைத் துதிப்பாம். எ -று. (உஉ)

திருத்தொண்டர்கள் துதி—வேறு.

ஆதிநாயகனை நதெழுத்தோதுரைணிவெண்
பூதசாதனம்பொருளெனப்போறறுனர்வினைக
ளாதியான் பணிபன்புறவியற்றுனர்நிபிற்
பேதியாதவரிவர்பதம்பெரிதுமேத்தெடுப்பாம்.

(இ - பு.) சிவபிரானது திருவைந்தெழுத்தைத் தியானிப்பவர்கள்
அணியத்தக்க திருவெண்ணீறும் உருத்திராகசம்முதலிய சிவசாதனங்களுந்
பெருஞ்செல்வமாகக் காப்பவர்கள் தாமசெய்யும் தொழில்களெல்லாம் சிவ
பிரான் திருத்தொண்டாகவேயிருக்கப் பேரன்போடுபுரிபவர்கள்-எக்காலத்
தும் மாறாத கிரந்தரமெய்யன்புடையவர்கள் ஆகிய இவர்களது திருவடிகளை
மிகவும் துதிப்பாம். எ-று. (உ௩)

அவையடக்கம்.

வேதநாடருந்தலைவனார்விழுப்புசமுன்னா
லோதலாகுமோவொளளியபாவையாட்டுனர்போற்
காதலாலெனைக்கலந்துபல்கருவியுமியச்சி
நாதனூரவர்வழிப்பட நடத்தல்செய்யாரேல்.

(இ - பு.) சித்திரமமைந்த பதுமையை ஆட்டுகின்றவர்கள் போல்
சிவபிரான் பெருவிரும்புடன் என்னுட்கலந்து எனது அந்தக்கரணமுதலிய
பல்கருவிகளையுமியக்குவித்து அவரேமுறைப்படி நடத்தாவிடில் வேதங்க
ளுங்காணுதற்கரிய முதல்வராகிய அவ்வேதபுரீசரது மேம்பாடுடைய திருப்
புகழை என்னுட்கற வொண்ணுமோ. எ-று. (உ௪)

பொன்னின் வெள்ளியிற்பொழிகதிர்மணிகளிற்சூயின்ற
மின்னுமொண்கலத்தமுதமுண்பார்கள் விண்ணமுத
மன்னுமட்கலத்திருப்பினும்வரைவரேயறிந்தோ
ரென்னுநன்மையிலென்மொழிப்பொருள்களுமிகழார்.

(இ - பு.) பொன்னாலும் வெள்ளியாலும் ஒளிவிளங்கும் இரத்தினங்
களினாலும் அமைத்த பிரகாசிக்கும் ஒளியி பாதிரங்களில் அமுதம்புசிப்
பவர் தேவாமிர்தம் ஈலைபெற்ற மட்பாத்திரத்திலிருப்பினும் அவ்வமிர்தத்
தின் தகைமையுணர்ந்தவர்கள் பாத்திரத்தின் இழிவைக்கருகிலிலக்கார்கள்
என்னும் தேற்றத்தால் என்புன்சொல்லிலுள்ள பொருளையுமிகழார்கள்.

வேறு,

சேலிருக்குதெனவிகழார்தீம் புனைச்செய்யபஞ்சாற்றிரித்ததுட்ப
நூலிருக்குதெனவிகழார்நோக்குறுமின் மணிவடத்தை நுணங்கு
கேள்வி, மேலிருக்கும்பெரியோர்களதுபோல வெணதுபின்சொல்
விரும்பாரேனு, நாலிருக்குமுறைகுவன்றன்விழுப் புகழென்றன்
பிடுகுநெலங் கொள்வாரே.

(இ - பு.) தண்ணியகல்வி கேள்விகளா னிறைந்த பெரியோர்கள்
மச்சங்கள் வசிக்கிறதென்று நல்ல தீர்த்தத்தை இகழார்கள், செப்பமாகிய
பஞ்சினால் முறுக்கப்பட்ட அற்பமாகிய நூலிற்கோத்திருக்கின்ற தென்று
அழகமைந்த ஒளிவிளங்கும் இரத்தினமாலையை இகழார்கள் அதுபோல
என்புன்சொல்லி விரும்பாவிடனும் நான்குவேதங்களையும்தேவருக்கோது
வித்த வேதபுரிசரதுபெருமையமைந்த தருபுகழ் அச்சொல்லில் அமை
ந்திருக்கின்றதென்று சிவபிரானிடத்துள்ள அன்புடன் நன்மையாகமதிப்
பார்கள். எ-று, ஏ-அசை.

(௨௬)

நூல்வரலாறு வேறு.

தெருண்மலிந்தோரடியிணையென் சென்னிசூடித்திருமறைசைப்
புரிவளமுந்தேவரெத்து, மருண்மலிந்தவயிரவனுஞ்முற்றவாறும
றுமுகன்வேல்பெற்றதுமாரணங்களுள்ள, மருளறத்தாண்டவமெந்
தைபுரிந்தவாறுமாலாழிபெற்றதும்வானவர்கணெஞ்சி, னிருளறமர
யகன்உதமுறைத்தவாறுமிளமுலையாடவநிலையிலிருந்தவாறும.

(இ - பு.) தெளிவுமிருந்த பெரியோர்கள் சேவகனிரண்டும் என்
னுடைய சிவசினுக்கு ஒருமுடியாய்த் தரித்துக்கொண்டு அழகியவேதபுரியி
னது சிறப்பும் தேவர்களதுதிக்கும் கருணைமலிந்த வயிரவமூர்த்தி அத்
தலத்திலுற்பலித்த சரிதமும் சுப்பிரமணியர் வேலாயுதம் பெற்றசரிதமும்

வேதங்கள் மனத்திலுள்ள மயக்கம் நீங்கச் சிவபிரான் வீரநடனம்புரிந்த சரிதமும் திருமாலசக்கரம்பெற்ற சரிதமும் தேவாகளுள்ளத்திலிருக்கும் மயலொழியச் சிவபிரான் வேந்தமோதுவித்த சரிதமும் இனமுலையமமை தவம்புரிந்த சரிதமும். எ - று. (உஎ)

என்னனைதன் மணமுமிளம்பா னுபேறுற்றெய்தியதுங்கயமுக னங்குசபாசநதன், மனனுக்கரத்தினிற் பெற்றவாறு மாயோன்வருஞ் சாபநதவிர்த்ததுமாமலரின்மேலோன், றுன்னுபவந்தீர்நததுந்தண் மத் பேறுறறதுய்துமதனிரதிக்காத்தோன்றுமாறு, மின்னையும்பவ மருணன்நீரநதவாறுமிநதிரனுக்குறுமபாவமிகந்தவாறும்.

(இ - பு) எனது அனனையாகிய இளமுலையாகியவர் திருமணச்சரிதமும் பாலகுரியன பேறுபெற்றசரிதமும் யானைமுகமுடைய விராயகர்தமது நிலைபெற்றதைதலததில் அங்குசபாசம் பெற்றசரிதமும் திருமாலுக்கு வந்தசாபத்தைத் தீர்த்தருளியசரிதமும் தாமரைமலாமேவ்வாழ்கின்ற பிரமன் அடைந்த பாவத்தைப்போககிய சரிதமும் குளிரநதசக்திரன்பேறடைந்த புனிதமுள்ளசரிதமும் மனமதன் இரதிதேவிகைய உருவத்துடன்விளங்கிய சரிதமும் துன்பங்கொடுக்கும்பாவத்தை யருணன் தீர்த்தசரிதமும் இந்நிரனுக்கு வந்தபாவம் தொலைந்த சரிதமும். எ - று. (உஅ)

சானகிராயகன்பவங்கடர்நதவாறுஞ்சார்த்துபராசரன்வேளவி முடித்தவாறும், வானவனஞ்சயின்றதுங்கந்தருவனறன்முன்வருஞ்சாபநதடுத்தும்விலவலியாறபார்த்ததை, மாணெனுங்கட்சுபத்தி ரையைமணநதவாறுமாதவததுப் பிறாககடன்வீடுறவாறுங், கா னலாதாருகவனததையழித்தவாறுநகாதலனை வல்லபன் பெற்றுக்ந் [தவாறும்.

(இ - பு.) சீதைக்கு நாயகராகிய இராமனுக்கு வந்த பாவங்கள் கிவா ரணமான சரிதமும் பராசரமுனிவர் அடைந்தயாகஞ்செய்து நிறைவேற் றிய சரிதமும் சிவபெருமான தேவர்பொருட்டாய ஆலமுண்டசரிதமும் கந்தருவனுக்கு முன்னம் வந்த சாபத்தை வரவொட்டாமற்றடை செய்த சரிதமும் காண்டபத்தினது வன்மையால் அருச்சுனன் மாணென்றுகடும் விழியையுடைய சுபத்திரையை மணஞ்செய்த சரிதமும் பெரியதவத்தையுடைய பீரக்கடமுனிவர் கதியெய்கிய சரிதமும் மணமிருந்த தாருகவனத்திலுள்ள முனிவர்கள் ஆசைவந்தை அழித்தசரிதமும் வல்லபனென்னும் பிராமணன் புத்திரனைப் பெற்றுக்களிப்படைந்த சரிதமும். எ-று. (உக)

பாரரசார்தொழுந்தொண்டமானுக்கெநதைபடைத்துணைபோய தும்பனையின்மகிமைதானு, மீரமறுமுளத்தமணர்காழிவேந்தோடி களிக்கொலைக்கமுலின்மிசைபேறுமாறுஞ், சீருலவுமவடமொழியிலு ரைத்தவண்ணந்தேவருக்காரணமுரைத்ததேவன்வாழும், பேருறுநற்றிருமறைசைப் புராணந்தன்னைப்பேசுகின்றென்செந்தமிழாற்பேணிமன்கோ.

(இ - பு.) நிலவுலகத்துள்ள மன்னர்கள் வணங்கும் தொண்டமா னுக்குளமதுசிவபிரான் பட்டத்துணைசெனற சரிதமும் பனையினது மான் மியமானசரிதமும் தையயற்றமனமுடைய சமணா கொழியிற்றிருவவதா ரஞ்செய்த திருஞானசம்பந்த சுவாமிகளுடன் பகைத்துக் கொலைக்கழுவி ன்மீதுதாங்களே ஏறியசரிதமும் சிறப்புமிருந்தவடமொழியிற்சொன்னபடி தேவர்களுக்கு வேதமோதுவித்த சிவபிரான் எழுந்தருளியிருக்கும் பேர் பெற்றாலல திருவோத்தார்ப்புராணத்தைச்செவ்விகாயதென்மொழியால் விருப்பத்துடன் கூறுகின்றனன். எ - று. மன, ஓ - அசை. இந்நான் குவகுளகம். (௯௦)

நிகரின்வடமொழியுரைத்தபுராணந்தனைநீயுரைத்ததென்னை யெனினிகரிலவள எரிச, சிகரியினுமுயாமகிமையுடையதிந்தசசிவ தலமா மிதின்பெருமைதெரிந்துசொன்னோ, புகரினுயாகைவலளி யமுறுவரென்றுபுராரியுமைக்கோதுவித்தபொருளைத்தேர்ந்து, ப கருமுயாசித்திபெறவேண்டியானுய பாவாணரருள வலியாற்பகர்ந் தேனமன்தோ.

(இ - பு.) ஒப்பில்லாதவடமொழியிற் கூறிய இப்புராணத்தை நீ தெ ண்மொழியிற் கூறியதென்னவென்றால தனக்குவேறு தீணையிலாதவெள் ளிமலையைக்காட்டினும் மிகுதமகத்துவமுள்ளது இச்சிவதலமாகும் ஆத லால் இதன்மனமையறிந்து சொன்னவாகள் குற்றமற்றமேலான முததிய டைவரென்று சிவபிரான் உமாதேவிக்குச்சொல்லியருளிய பொருளைத்தெ ளிந்து துதிக்கப்படும் மேலான சித்தியடைய வேண்டுகானும் பாவலரு டைய அருள்வன்மையால உரைத்தனன். எ - று. மன, ஓ - அசை. (௯௧)

மனையிலொளிராவினக்கிலொருதிபமாறிவாசலிலவத்ததுமான வடநூறசொன்ன, நீனையின் முகத்திருஞ்சுருதித்தலததுக்கேய்ந்த நீண்மகிமைதனைத்தமிழாணிகழ்கதினா, லீனையதலத்தனிர்கணித த்தொழின் மேற்சாராதோனரியபழமறைக்குலத்தோனடைந்தோ ர்பாவ, வினையகலவருளசெயுநதேபபெருமாளின் விடலைகருணா ஶரப்பேர்மெவினானே.

(இ - பு.) வீட்டினுள் ஏற்றியுள்ளதிபத்தினின்றும் வேறுமொருதிபம் ஏற்றி வெளிப்புறமெவரும் விளங்கும்படிவைத்ததுபோல் வடமொழியிற் கூறிய தீணைகமுத்தி கொடுக்கும் இந்த லேதபுரிக்கு இசைந்தமேலான மகத்துவத்தனைத தென்மொழியிற் கூறினன் அவன்யாரெனில் அத் தன்மையான தலத்தினிறகணித்த தொழிலையடைந்தவனும் பழமறைக்குல் த்தினனும் ஆகிய தன்னையடுத்தவர்பாவலனைநீக்கவருள்செய்யும் தேப்பெ ருமானெனும்பொருள்வன்பெற்ற புதல்வனாய்க்கருணாகரனென்னும் பெயர் புனைதவன். எ - று. ஆல், ஏ - அசை. (௯௨)

பாயிர முற்றிறறு.

உ

சிவமயம்,

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருநகரச்சருக்கம்.

மருக்கமழுங்குவிளமாதனை மாதேசுருவளரகில் சந்தனத்தெங்கு வருக்கைவாழை, முருக்கலா கோங்காதிராண டாந்துருனமுனிவ ரர்க்கோந்துறக்கமெனமுகமபொற்றே, னருக்கனருள்வெயின்ம றைப்பததவததுக்கெல்லாடன்னையனை போற்புனிதமாகிவிறும், நி ருக்கவிவேட்டுணவிமையோரென்று நீங்காதிருக்கவளர்நைமிசார ணியமன்றே.

(இ - பு.) எவ்விடத்தமமணம்வீசுகின்ற வில்வம் மாதனை மாதேசு ரு வளரும் அகிலசந்தனம் தென்னை பலா வாழை முருக்கு அலாந்தகோக்கு இவைமுதலாகிய விருட்சங்கள் நெருங்கி மெயஞ்ஞானமுள்ள முனிவர் களுக்கு ஒரு மேலானபதவ்யென்று சொல்லும்படி மோயககின்ற பொன் வண்ணமுடையவன்குள சூரியன்காயும்வெயிலை நிலத்திற்படா துமறைக்க எல்லாத்தவங்களுக்கும் தாய்விடுபோற துல்லியமாகியவும் பெருமைய டைந்து வேதமுறைப்படி நடத்தும் யாகங்களிறறரும் அவிப்பாகத்தை இச்சி த்து உண்ணுமாறு தேவர்கள் எப்பொழுதும் அகலாமல்வாசம்புரிய வளர் கின்ற நைமிசாரணியம். எ - று, அன்று, ஏ - அசை. (க)

எத்தலமும்புகழ்ப்பிருங்கியுக்கிரவீர னினியமகாவிரியனல் விமை யோரேதது, மத்திரிவான்மீகைலைக்கோட்டன்ஞானவகத்தியனற்க வுதமன்மாவசிட்டனென்று, நித்தனையேதொடூருதலகண்டன் வே தநிறைந்திடுங்கைவல்லியனும்பராசரப்பே, ருத்தமனுஞ்சுதமா மு னிவன்றுமொருங்குமுழியவ்வனத்திலுற்றாமாதோ.

(இ - பு) எவ்வுலகமும் புகழ்கின்ற பிருங்கி உக்கிரவீர இனியரா கிய மகாவிரியர் நலலதேவர்கள் துதிக்கும் அத்திரிவான்மீகா கைக்கோட் டு மெய்ஞ்ஞானமுடைய அகத்தியர் நன்மையுள்ளகவுதமாபெருமைவாய் ந்த வசிட்டர் எந்நாளும் சிவபிரானையே தொழும் துலகண்டர் வேதந் தின் மெய்ப்பொருள் பூரணமாய்ததற்கும் கைவல்லியரும் பராசரரென்று பேர்கொண்டவுத்தமரும் சூதரும் ஆகிய முனிவரெல்லாம் ஒன்றுபடக்கூடி அந்தநைமிசாரணியத்தில் வந்தனர். எ - று, மாத, ஒ - அசை (உ)

அந்த வனத்தினிலிருக்குமரணையன்பாலபிடேகமுறையாற்றியரி யவாசச், சந்தலர்கூவிளமிருமென்கடுக்கையாதிசாத்திமிகத்துப தீபாதிதந்து, கந்தமிகுமினியசவைக்கனிகண்மிகக்காண்டருள வித் தகங்குமுதலகைகளுக்கப்பிப், பந்தமுமுனிவரெலாம் விஷட கொண்டிப்பாற்படர்ந்தொருசார்குழுமினாவிண்பரவுந்துயோர்.

(இ - பு) அந்தநைமிசாரணியத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் சிவபிரா ணே அன்பினால் திருவபிடேகம் கிரமமாக இயற்றி அரியவாசனையுள்ள சந் தனம் அலாபதல்லவம் பெரியமிருதுவான கொன்றை முதலாயுள்ள புப்ப மாலையணிந்தமிகவுதூபதிப்புமுதலிய ஆராதனைசெய்துமணம்பெருமுதர மாகிய சுவையுள்ளகனிகள மேன்மேலும் நிவேதிததுமனமிளகிககரங்கள் ருவிதது எதிரின்று தோத்திரஞ்செய்து பாசத்தொடக்கற்ற முனிவர்களோ ல்லாம் சிவபிரானிடத்தில் விடைபெற்றககொண்டு இப்பால்வந்து ஒருநிட த்திற்குடினாகள் அவாகள் எப்படிப்பட்டவரென்றால் விண்ணவாகள் துதி ச்கும் புனிதர்கள். எ - று.

(ங)

அங்கொருபொன்னாசசிரமத்திருந்த வெல்லையவ்வனத்தின்முனி வரெலாமவனுற்றன்பாற், பங்கயவாதனத்திருக்கமுனிவன்பொற் றுள் பணிந்துயாகாதததன்மறைப்பண்ணோககோதுந், சங்கரனார் மகிமைமுனஞ்சொற்றயந்தசசரிசைதனை விரித்தின்னஞ்சாற்றுக்கெ ன்னத், துங்கமுறுமுவாறு புராணஞ்சொன்ன துயவனுமனமகிழ் ந்து சொல்லுகின்றன.

(இ - பு) அவ்விடத்தில் ஒரு அழகிய ஆசசிரமத்தின்கண் இருந்த பொழுது அவ்வனத்தின் முனிவரெல்லாம் ஒருங்குசுடி அனபுடன்பதுமா சனத்திலெழுந்தருளியிருக்கும் சூதமுனிவருடைய திருவழகனைப்பணிந்து மேம்பாடுள்ளகார்த்ததல் வேததைத்தேவாகளுக்கு ஓதவித்த வேதபுரிசர் மகத்துவத்தை முன்னஞ்சுருக்கிச்சொன்னீர் அந்தசரித்திரத்தை விரிவாய் இன்னம் ஒருகால் எடுத்தது அருள்செய்யவேணுமென்று தோத்திரஞ்செ ய்யமேன்மையுடைய பதினெண்புராணமு முரைத்தருளிய துயரான சூத புராணிகளாகிகூத்து சொல்லுகின்றனா எ - று. பதினெண்புராணங்க ளாவன, சைவம் காந்தம் பெளடியம் இலிங்கம் மார்க்கண்டேயம் வராகம் வாமனம் யற்சம் கூர்மம் பிரமாண்டம் காருடம் நாரதீயம் வைஷ்ணவம் பாக வதம் பிரமம் பதுமம் பிரமகைவாத்தனம் ஆக்ஷேயம்.

(சு)

அப்பரிசேபுகலுவனீர்கேண்மினென்றே யகமுருகிமெய்சினிற் பவமரர்க்கன்பா, பொப்பறுநான்மறைபுகன்றவொருவன் பாசவொ ண்மலையுளத் திருத்தியுய்ந்தருளானச, செப்பரிய வியாதமுனித்தி ருத்தாளுன்னிச்சிறந்த நைமிசாரணியத்தெருண்டசிந்தை, மெய்ப் பெரியர்நளினமுககோக்கியன்பாலவேதபுரிப்பெருமையெல்லாம்வி ளம்புகின்றான்.

(இ - பு.) அவ்வண்ணமே சொல்லுகின்றனன் கேளுங்க னென்று மனமினகி உடலம் சிலிர்ச்சுத்தக்கதாகத் தேவர்களுக்கு அன்புடன் ஓட்ப மற்ற நான்குவேதங்களையும் ஓதுவித்த வேதபுரீசர் திருவடியாகிய ஒள்ளிய மலரை மனத்திலிருத்திக்கொண்டு நற்கதியடைந்துய்ந்த மெய்ஞ்ஞானமுடைய சொல்லுதற்கரிய வியாசமுனிவர் அழகியபாதங்களைத் தியானித்து மேம்பாடுள்ள நைமிசாரணியத்துள் வசிக்கின்றதெளிந்த மனத்தவராய உண்மைமுனிவர்கள் தாமரைமலர்போன்ற முகங்களைப்பார்த்து அன்பி னுல வேதபுரியின துமகிமை முழுதும் சொல்லுகின்றனர், எ று. (ரு)

வேறு.

வினையகல்வியாதமுனிவனன்றுரைத்த வியன்பதினெண்புராண த்து, ளினமலாசசடியுநதநிறையவறபுகழ்மீரைநதிலிலங்குகாந்தததி ந்புனிதசங்கரனறசங்கிதைதனனிப்புக்ல சிவவாகுகியகண்டத், தி ன்மறைபுண்ணோக் கியம்பியவெந்தை யிசையுளதகையெடுத து ரைப்பாம்.

(இ - பு.) தீவீனையொழிந்த வியாசமுனிவர் அந்நாளிர்கூறிய வி சாலமான பதினெண் புராணங்களுள் கொத்துகளாயுள்ள மலர்களணிந்த சடைமுடியையுடைய சிவபிரானைப் புகழ்ந்துரைக்கும் புராணம்பத்துஅத னுள் முதன்மையாய் விளங்கும் காந்தபுராணத்துள் மேன்மையுள்ள சங் கர சங்கிதையிற் கூறுஞ்சிவவாக்கிய கண்டததில் நான்கு வேதத்தையும் தேவர்களுக்கு ஓதுவித்த வேதபுரீசர் சரிதமுள்ளது அதைஎடுத்துச்சொல் லுவேன், எ - று. (சு)

வேறு.

ஆதியில்வெண்கயிலை தனிலாதிமூர்த்தியம்பிகையாடனக்குரைத் தாரதனைக்கேட்டுக், கோதிலறுமுகன்வியந்துபொதியவெற்பாராகு றுமுனிக்கோதினனந்தகுணத்தினனும், வேதவியாதனுக்குரைத் தான வனுமன்பால்விளம்பினுனெனக்கதனைவிரும்பியானு, மோது வனீர்கேண்மினென்றுலகமுய்யவுளங்களிக்கச் சூதனிலையுரைக் கின்றானால்

(இ - பு.) பூர்வத்தில்வெள்ளியதிருக்கயிலையின்கண்சிவபிரான் அந்த வேதபுரிமான்மியத்தை உமாசேவியாருக்குக்கூறினர்அதைக்கேட்டுக்குற்ற மற்ற சுப்பிரமணியக்கடவுள் வியப்படைந்து பொதியமலையில் வசிக்கும் அகத்தியருக்குக்கூறினர் அந்தநற்குணமுள்ள அகத்தியரும் வேதவியாசரு க்குச்சொல்லினர் அவரும் அன்புடன் எனக்குரைத்தனர் விரும்பியானும் அதை உங்களுக்குவிளம்புகின்றேன்நீங்களுங்கேளுங்களென்றுஉலகமுய்க் திடவும் உள்ளம்பூரிக்கவும் சூதமுனிவர் ஓதுகின்றனர். எ - று. ஆல்-அண்சு;

வேறு.

திங்கள்செஞ்சடையார் புனியினின்மருவுஞ் சிவதலமறுபதோ டெட்டா, மங்கதிலன்பாயிருப்பது பதினொருமதினக மிகமகிழ்வு பொங்குறவுறைவதைந்நுகேத்திரமாமபுகழுவின்வ்வந்துமேதென் னிற், றுங்கமாமறைசைகாஞ்சிகராததிதுகள றுதில்லைகாசியுமே

(இ-பு) சந்திரனையணிந்த சிவந்தசடைமுடியையுடையசிவபிரான் இ ப்பூதலத்தின்கண் அமரநருளும் சிவதலம் அறுபத்தெட்டாகும் அததலங்க ளில்அன்புடன் இருக்கின்றதலம் பதினொருகும்அதனுள்மனத்திலுவகைமே ன்மேலுமுண்டாக வந்திருந்ததலம் ஐந்து ததிகசுப்பட்ட அவ்வைந்து தலமும் யாதெனின் புனிதமுள்ள பெரியதிருமூலத்தை திருக்காஞ்சி திருக் காளத்தி ஸ்ரீசிதம்பரம் ஸ்ரீகாசியும். எ-று. ஏ-அசை ௧ (அ)

இத்தலமைந்தின்மேலதாவிமையோரெயதுதற்கிரியதாவென்று நித்தியமாயநின்மலமுர்த்திநேயமோடி ரூப்பதியாதென்னின், மெய் த்துபல்புலனாதொழும் பிரானமராவேண்டிடமறை விரித்தோது ன், சுதந்தநசுருதிபுரியினுககிணையாச சொல்லிடமிலையிப்புவி [மேல.

(இ - பு.) இத்தத்தலங்களைநகினுள் மேம்பாடுள்ளதாய் தேவர்களே கிதிலடையகூடாததாய எந்நாளும் அழிவில்லாத மலரகிதரான சிவபி ரான் போர்ப்புடன் எழுந்தருளியதலம் எது என்றால் உண்மையைவிள க்கப்பலவ்யதமாகிய, உலகினரும்வணங்கும் அச்சிவபிரான் உம்பர்கள்மே ன்மேலும் வேண்டிதல் செய்யவேதத்தை விரிவாய் முறைமைப்படி ஒது வித்தபுனிதமுள்ளநன்மையுடைய இச்சுருதிபுரியினுக்கு ஒப்பாகஉண்டெ ன்று சொல்லுதலமிலலை இத்தசிலவுலகத்தின்கண், எ-று. (க)

அத்தலமதனிற்ருகுகன திமெனுமோராதுள தன்னதன்பெருமை நித்தனேயுரைக்கவேண்மெற்றிதுயானிகழ்ததுதற்கிரிதூணிவுத்தி லுத்தம்முருகன்கொணர்நசுதெப பெருமானொளிர்மாணிச்சடையினி லொளிர்நுஞ், சுத்தகங்கையினுந் தூயதென் றுரைத்தாலன்னதன்ம கிமையார்தொகுப்பார.

(இ - பு) அந்தவேதபுரியிடத்துச் செய்நதியென்று ஒரு ஆறுண்டு அதன்மகிமையைச் சிவபிரானே யுரைக்கமுடியுமன்றி நான், கூறுசற்கு் எளிதன்று ரெடியசிலவுலகத்தின்கண் முன்னம் நன்மையுள்ள முருகககட வுஞ் வேல்விட்டுகொண்டு வந்த அந்தநகி எமது சிவபிரானுடைய ஒளிரகின் ற அழகிய சடாமகுடத்திலிவ்வங்கும்பரிசுத்தமுள்ள தெய்வகங்கையைவிட த்துல்லியமென்று சொன்னால் அப்படிப்பட்டநகியினது மகத்துவத்தையா வர் இவ்வளவென்று கணிப்பார்கள். எ - று, (௧0)

வேறு.

முந்தியநான்மறைதெளிந்து முக்கனல்வேள் விகள் பலவாமுடித்திடடாலு, மைந்தமுலிபுபணிநுந்தருநதவஞ் செய்யினும்பெரியோராவிலலை, சிந்தையுடன்சேயாற்றினசெழும்புனறேயினுமருவல்செயினுமாங்கு, வந்தமறைபுகன்றானைவணங்கினுநரசித்திபெற்றுவாழ்வாமாதோ.

(இ - பு.) எல்லாக்கலைகளுக்கும் முதன்மையுள்ள நான்குவேதங்களையுமுணர்ந்து காருகபத்தியமுதலிய மூன்றுகனலையுடையயாகங்கள் பலவாகநிறைவேற்றினும் பஞ்சாக்கினியின் மத்தியிலிருந்து அரியதவம் புரியினும் அடியர்தளாகின்றனரில்லை ஒருமையாகியமன துடன் அந்தச்சேய்நதியிலுள்ள வளப்பமுள்ள நீரில்முழுகினும் அந்நீரைக்கையினாற் பரிசுக்கினும் அத்தலத்தில் அததியாபகராய் எழுந்தருளிவந்து தேவாகளுக்கும்முனிவர்களுக்கும் வேதமோதுவித்தசிவபிரானைத் தொழினும் அவரவர்கள்மனதிலென்னுகின்றபழகல்ல சித்திகளடைவார்கள். எ-று, மாத, ஓ-அசை (கக)

காதினுக்கணியமுகத்தினுக்கமுருகாணுமாங்கதற்கிடாதுதலமீதிலாபரணமிகவணிநதிடனும்கிளங்குமோவெழிலதுபோலப்பூதலமதனிலனேகமாந்தலங்கள் பூசனைபுரியினுஞ்சுரர்க்கு வேதமுனுரைத்தவிமலனைததுதியாவிடி ஹுதுயர்தவப்பேறே.

(இ - பு.) காதுக்குக்கலனணியின் முகத்தககு அழகுண்டாகும் அம்முகத்திற்கு அணியாமல்உடம்பு முழுதுமிகவணிந்தாலும் அழகு உண்டாகுமோஅதுபோல இப்பூதலத்தில்பலவாகியதலங்கள் அடைந்து பூசித்தாலும் வேதத்தைத் தேவாகளுக்கோதுவித்த சிவபிரானைப் பூசியாவிட்டால் சீவர்களுக்கு மெய்மையாகிய தவத்தால் வருகின்றமுத்தி கிடைக்காத. எ-று. ஓ-அசை. (கஉ)

வழுவில்பொன்னுலகில்வானவராகிவாழிலென் மானிலத்தரசுக்குழுவெலாமவணங்கமாமுடிபுனைந்தகொற்றவராகிலென் கொடியபழுதெலாந்தொலைத்துமெய்ததவநெடுநாள்பயிலிலென்மறைசையமபதியிற், புருவதாயெனினும்பிறந்திடாதவர்க்குப்பொருந்துமோசித்தியின்பொம்மல்.

(இ-பு.) யாதொருகுறைபாடுமற்றவிண்ணுலகின்கண்டேவர்களாகவாழ்ந்தாலுமென்ன இந்நிலவுலகத்தின்கண் மன்னர்கூட்டங்களெல்லாம் முடிசாய்க்க மகுடந்தரித்தசக்கரவர்த்திகளானாலுமென்ன வெவ்விதாகியதீச்செயல்களெல்லாமொழித்து உண்மைத்தவத்தை அநேகநாள்புரிந்தாலுமென்ன சருதிபுரியில்வசிக்கும் கிருமியாகவாவது பிறவாதவாககு முத்தியின்பம் கிட்டுமோ எ - று, (கங)

வேறு.

அத்தலத்தேவேலவனுமயில் பெற்றாரனடித்தா
 னுத்தமமால்கைநேமியுடைத்தானும்பருக்கு
 நித்தன்மறையோதுவித்தானீனிற் பூங்குழலுமையான்
 சித்தமொருமைத்திறுநாற்சிலநாளங்கரம்றொழுதான்.

(இ - ௫.) அச்சுருதிபுரியில் முருகக்கடவுள் வேற்படைபெற்றுக்கொ
 ண்டார் சிவபிரான்வீர நடனஞ்செய்தார் உத்தமராகிய திருமால் தமதுகர
 த்தில் சக்கரப்படையுடையரானார் தேவர்களுக்குச் சிவபிரான்வேதமோது
 வித்தார் கருநிறமுள்ள அழகிய அளகபாரத்தையுடைய உமாதேவியார்மன
 மொருமித்ததன்மையால்சிறிதுகாலம்அங்குவசித்துச்சிவபிரான் பூசித்தார்

இளமுலையையரன்மணந்தானிரவிபெரும்பேறுபெற்றான்
 றுளபமுடித்திருமாலுந்தொடர்சாபமவண்டொலைத்தான்
 வளமுறுபங்கயனங்குவருபவந்தீர்தினிதுற்றான்
 களபமுலைத்தாரைதனைக்கலநதபவமதிதீர்ந்தான்.

(இ - ௫.) இளமுலைநாயகியைச் சிவபிரான் திருமணம்புரிந்தார் சூரி
 யன் அருமையாகிய பேறுபெற்றான் துளபமுலையைச்சூடிய திருமாலும்
 தன்னைத்தொடர்ந்த சாபத்தை அத்தலத்தில் நீக்கிக்கொண்டார் வளமமை
 ந்ததாமனாமலாவாசனாகிய பிரமன் அத்தலத்தில்தனக்குவந்த பாவத்தைத்
 தீர்த்துக்கொண்டு இனபமடைந்தான் கலவைப்பூச்சணிந்த தனபாரங்களை
 யுடைய தாரையைச்சேர்ந்த பாவத்தைச்சந்திரன் தீர்த்துக்கொண்டான்.

மாதிரதிபூசித்துமகிணனைச்சேர்ந்தனளருணன்
 பர்த்தமமவண்டொலைத்தான்பண்ணவர்கட்கிறைவனுய்,
 கோதமனால்வருஞ்சாபங்குறைத்தனனவ்விராகவனு
 மேதமுறும்பவநீக்கியெழினகருக்கெய்தினனால்.

(இ - ௫.) இரகிதேவீ பூசித்துத்தனது கொழுனான மன்மதனைச்
 சேர்ந்தான் அருணன் தனக்குவந்தபாவத்தையும் அத்தலத்தில் தீர்த்துக்
 கொண்டான் தேவர்க்கதிபனாகிய இரகிதன் உயர்ந்தவத்தினராகியகௌத
 மமுனிவரால் தனக்குநேர்ந்தசாபத்தைத்தீர்த்துக்கொண்டனன் பெருமித
 தையுடைய இராகவமூர்த்தியும் குற்றமற்ற தனதுபாவத்தை நீக்கிக்கொ
 ண்டி அழகமைந்த அயோத்திக்குச்சென்றார். எ-று. ஆல்-அசை. (க்ஷ)

அரியதவப்பராசரனுமாங்குதவம்புரிந்துயர்ந்தான்
 வெருவிவருந்தேவருக்காவிடந்தனையுமரனுண்டான்
 றெரியுமனத்துந்துபியுந்திசைமுகன்சாபந்தடுததான்
 கரியகுழற்சுபத்திரையைக்காண்டபன்சேர்ந்தவனால்.

(இ - பு.) அருமையாகிய தவத்தையுடைய பராசரமுனிவரும் அவ் விடத்திலு தவஞ்செய்து மேனமையடைந்தார் அச்சமுற்றுவந்ததேவர்களு ககாக ஆலகாலவிடத்தைச் சிவபிரான் உண்டருளினார் மணத்தெளிவை யுடைய தூத்துபின்பவனும் பிரமனால் தனக்குநேரிட்ட சாபத்தைத்தவிர் த்துக்கொண்டான் கருங்கூந்தலுள்ள சுபத்திரைஎன்பவளை அருச்சுனன் மணம் புரிந்தான். எ-று. ஆல்-அசை. (கஎ)

பிராக்கடமாமுனிமுத்திபெற்றதூந்தாருகவனத்தோர் நிறக்கணுதற்கடிமையுற்றுநிகரில்பலன்பெற்றதுமாங் கறற்கலசமுனியையடைந்தருமறைவல்லபனொருவ னிறுக்கியவார்முலைமனையோடிமுறைஞ்சிமகவினை யீன்றான்.

(இ - பு.) பிராக்கடமகாமுனிவர் முத்திபெற்றதும் தாருகவனத்தி ருமுகள்செம்மையான நெறிககண்ணையுடைய சிவபிரானுககடிமைபுண றெடுப்பற்ற தவப்பயன் உடைந்ததும் அததலத்தில்கங்கையையடக்கியகலச த்தைக்கரத்திற்குநகிய அசத்தியமுனிவரைககண்டு அரியவேதப்பொருளு ணாந்தவல்லபனென்னும் மறையவனொருவன் கச்சினால் இறுக்கியதனபா ரங்கையுடைய தனதுபத்தினியுடன் வணங்கிப் புத்திரபபேறெய்தினான் அத்தலத்தில். எ-று. (கஅ)

வளங்கொள்புகழ்மிசுதொண்ட மாணுக்குமறைபுகன்ற விளங்கதிர்மாமதிவேணியெந்தைபடைத்துணையானான் களங்கமறச்சாளுபக்காட்சிபெற்றுநின்றபனை விளங்குமவணதின் பெருமைவிளம்புவதற்கரிதாமால்.

(இ - பு.) வளமைதங்கிய புகழ்மிக்க தொண்டமாணுக்கு அரியவே தங்களால் எடுத்துக்கூறும் முற்றாதிரணங்கனையுடையமூன்றும்பிறையைத் தரித்த சடையையுடைய எமதுதந்தையாகியசிவபிரான் படைத்துணைவரா னார் யாதொருகுற்றமுமின்றிச் சிவபிரானுடையதிருவுருவத்தைப்பெற்றுநி ன்றபனையான துவிளக்கமடைந்திருக்கும்அத்தலத்தில ஆதலினால் அத்தலத் தின்பெருமை சொல்லுதற்கரிதாம். எ-று. ஆல்-அசை. (கஆ)

இன்னவகைமகிமைபெறுமெழிற்றலமெங்கெனிற்புவிமேன் மன்னுமெழிற்றேயமுமமமாநகரின்றவிவளமும பன்னுதுங்கேட்டருளுமெனப்பண்புறுமாதவர்மகிழ்வு துன்னிடநற்குதமுனியிவைவிரித்துசொல்லுவனால்.

• (இ - பு.) இவ்வண்ணம்மகிமைபெற்ற அழகியதலம் எவ்விடத்துள்ள தென்னில் இந்நிலவுலகின்கண் நிலைபெற்றுள்ள அழகியதேயத்தையும அத் தலத்தின் ஒப்பற்றவளத்தையும்கொல்லுகின்றோம் கேட்டருள்வீரென்றுதவ ப்பண்பமைந்த நைமிசாரணிய முனிவர்கள் மகிழ்ச்சிகொள்ளநற்றவராகிய குதமகாமுனிவர் அடியில்வருமாறு விரித்துக்கூறுகின்றார். எ-று. (உ௦)
ஆல்-அசை.

வேறு.

திருத்தருவளஞ்சால்பாலிச்செழுந்தியோடுமெண்ணின்
மருத்தருநதிகளென்னும்வாபுனலொழுக்கங்காட்டி
யுருத்தருமகவைப்போற்றுமுரியநற்றாய்போலின்பங்
கருத்தறப்பயிர்களோம்புகவினதுதொண்டைநாடு.

(இ-பு) திருத்தமிக்கவனமமைந்த செழுவியபாலாறுடன் எண்ணத்
தக்கவாசனைமழும் நதிகளென்னும் நீண்டகாலகளாகியஒழுங்கைக்காண
பித்து உருவத்திற்சிறந்த பிள்ளையைவளர்க்குந் தாய்போல இன்பகருத்து
டன் ஏல்லாப்பயிர்களையுமவளாகரும அழகையுடையதுதொண்டைநாடு.

மருக்கமழ்வனசமபூததவாவியுமடமுமவாசத்
தருக்கணீள்பொழிலுமுடடுஞ்சத்திரகருவையுருதெய்வத்
திருககிளர்பசுமபொற்கோயிறசிறப்புமாடங்கள்வானி
னெருககியபுரமுமாகிறைந்ததுதொண்டைநாடு.

(இ-பு) மணங்கமழும்தாமரைமலர்கள்விக்கித்ததடாகங்களுமட
ங்களும்பரிமளமவீசுமவிருட்சங்கள் ஓங்கியசோலைகளும்ஆதலர்க்கருத்தும்
அன்னசத்திரத்தொருதிகளும் தெய்வத்தன்மைவிளங்கியபசியபொன மய
மானதிருக்கோயில்களின்சிறப்பும்அண்டமளாவுமஎழுநிலைமாளிகைகள்நெ
ருங்கியுள்ள பட்டணங்களுமாகிறைந்துள்ளதுதொண்டைநாடு. எ-று.

வரைவளர்செல்வமன்றிவரைகளும்வனத்திற்றுன்னு
முரைவளர்செல்வமன்றியோங்கியவனமுமபண்ணைத்
தரைவளர்செல்வமன்றித்தண்வயற்குலமுமுந்நீர்ப்
புரைவளர்செல்வமன்றிபுணரியுமுடைத்தநாடு.

(இ-பு) மலைபடுதிரவியங்களல்லாமல் மலைகளும் காட்டின்கண் உ
ண்டாகும் நெருங்கியபுகழமைந்த திரவியங்களல்லாமல் செழித்திருக்குமகா
டுகளும் வயல்படுதிரவியங்களல்லாமல் குளிரந்தவயற்றொதிகளும் கடல்னி
டத்து ஒப்புடன் உண்டாகும் திரவியங்களல்லாமல்கடலும்உடைத்தாயிரு
க்கின்றதுஅந்தத்தொண்டைநாடு. எ-று. மலைபடுதிரவியம்:—மிளகுக்கோட்
டம் அகிலத்தகோலமகுங்கும், காடுபடுதிரவியம்:—இறல்தேன்அரக்கு ம
யிற்பீலி நாலி, நாடுபடுதிரவியம்:—செந்நெல்சிறுபயறுகளும்புவாழை செங்
விளநீர், கடல்படுதிரவியம்:—உப்பு முத்துபவளம்சங்கு ஓக்கோலை. (உக)

கண்பயில்பணையின்முத்தங்கதிர்ப்பன விலங்கற்குமுற
றின்பயில்வேழமுத்தந்திகழ்வனபுறவச்சுமுன்
மண்பயில்கமுகின்முத்தமல்குவபுழைச்சுமுற்
றண்பயில்பணிலமுத்தந்ததைவனகரணச்சுமுல்.

(இ - பு.) மலையிடந்தோறும் கணுக்களமைந்த மூங்கிலின் முத்தங்கள் பிரகாசிக்கின்றன வனத்திடந்தோறும் வன்மையையுள்ளயானைத்தந்தங்களின் முத்தங்கள், பிரகாசிக்கின்றன கழனியிடந்தோறும் நிலத்திலோங்கும் கமுகமரத்தின்முத்தங்கள் விளங்குகின்றன கடந்தரையிடந்தோறும் குளிர்ச்சிதங்கிய சங்குகளின் முத்தங்கள் பிரகாசிக்கின்றன. எ-று. (உச)

குண்டுநீர்ச்சுனைகள் பூத்தகுவினை கண்காட்டுஞ்செந்தேன்
மண்டுபூந்தளவின்மொட்டுமணிநகைகாட்டும்பண்ணை
விண்டிடாக்கமலப்போதுமென்றுலகாட்டுங்கார்சொ
ண்ணுகொழுமுந்தாளகாட்டுநாடெனுயடந்தைக்கம்மா.

(இ - பு.) தொண்டைநாடென்னும் ஓர்பெண்ணுக்கு ஆழமாயுள்ள நீர்ச்சுனைகளிற்பூத்த குவினைமலர்கள் கண்போலவிளங்கும்சிவந்தேன்நிறைந்த அழகியமூலையரும்புகள்வெண்ணிறமுள்ள தந்தங்கள் போலவிளங்கும்வயலினிடத்து நீங்காத தாமரைமொகுகுகள் மிருதுவானதனங்கள் போலவிளங்கும் ஊரியநிறங்கொண்ட நணிகள சிறப்பமைந்த முழந்தாளகள் போலவிளங்கும். எ-று. அம்மா வியப்புச்சொல். (உரு)

தேன்மணம் வீசாநிற்குஞ்சிலம்பெலாஞ்சிறந்தவாவின்
பான்மணமவீசாநிற்கும்பாடிகள் கருப்பஞ்சாற்றின
வான்மணம்வீசாநிற்குமவயறொறுமவீரதகுப்பை
மீன்மணமவீசாநிற்கும்விரிகடற்றுறைகண்முற்றும்.

(இ - பு.) மலைகள்தோறும் தேன்வாசனைகமழும் ஆயர்பாடிகள் தோறும் சிறப்பமைந்த பசுவின்பால் வாசனைகமழும் வயல்கள்தோறும் கரும்பினதுசாற்றின் சிறந்தவாசனைகமழும் விரிந்ததுடற்றுறைகள்தோறும் பெரிய குவியல்களாகக் குவிக்கும் மச்சங்களின்வாசனைகமழும். எ-று. (உச)

ஆயநன்னாட்டிற்பூமாதணிமுகம்போலுமன்னூட்
யேமென்னுதலிறீட்டுந்துலங்குபொற்றிலதம்போலுஞ்
சேயரிக்கண்ணைபோலுஞ்சிறந்தவெவவுலகுங்கொண்ட
மாயவனுதரம்போலுமறைசைமாநகரம்மா.

(இ - பு.) இவ்வாறுசிறப்பமைந்தநல்லஅத்தொண்டைநாட்டிற்பூதேவியின் அழகியமுகம்போலவும்அப்பூதேவியின் தூய்மையுள்ளமிருதுவான நெற்றியிற்றிக்கும் விளங்கிய பொன்னுலாகிய திலதம்போலவும் செவ்வரிபடர்ந்த விழிகளைப்போலவும் எல்லாவுலகையும் உட்கொண்டருளிய திருமாலின்வயிற்றைப்போலவும் மறைசைமாநகரம் விளங்கியிருக்கும் எ-று. அம்மா. வியப்புச்சொல். (உ௭)

வேறு.

திருமகிணன்பதியுரகர்நெடும்பதிதசைமுகவன்வதிபூந்
தருவளரும்பதிதனதனுறும்பதிதனிஹுவன்ம்பதியா
நிரைதருவின்பதிமருமலரின்பதிநீனைவினிதமபதியும்
வரைசதையின்பதிமகிழ்வுறு நன்பதிமறைசையெனும்பதியே

(இ - பு) வரிசையமைந்த ஐந்தருக்களுக்கிறைவனாகிய இத்திரனும்
வாசனைகமழங்கமலவாசனான பிரமனும் தமமனத்தில் தினந்தியானிகளும்
இமயவரையரையன்புத்திரியாம் உமாதேவிக்கு நாயகராகிய சிவபிரான்
மகிழ்கூர்ந்து வீற்றிருந்தருளும் நல்லகரமாகியமறைசையென்னும் நகர
மானது இலக்குமியின் மணவாளராயுள்ளதிருமால் பதியாகிய வைகுந்தத்
தினும் நாகர்கள்பெரியபதியாகிய நாகலோகத்தினும் பிரமன்பதியாகிய
சத்தியலோகத்தினும் அழகிய ஐந்தருக்கள் வளர்த்தோங்கும் தேவலோகத்
தினும் சூரேயன்வசிகளும் அனகாபுரியினும் மிக்கவளமையுடைய நகர
மாக, எ-று. எ-அசை. (௨௮)

ஆனமகற்கொருவேன்முனளித்தவரைணமுற்றதுடி
தானணிகைத்தலனாகிநடித்தருடாண்மலர்பெற்றவன்மென்
பூநயனத்தினனாழிபெறத்தருபூரணனுத்தமராம்
வானவருக்கு நல்வேதமுரைத்தவன்வாழ்மறைசைப்பதியே

(இ - பு.) தமது அன்புள்ளருமாரானகப்பிரமணியருக்கு முன்வே
ற்படையளித்தவரும் வேதமந்திரங்களே சததிகளும் உடுக்குத்தரித்த திருக்
கரத்தையுடையராகி வீரநடனஞ்செய்தருளும் திருவடிகளாகிய தாமரைம
லர்க்ளையுடையவரும் மிருதுவுள்ள மலநேத்திரானதிருமால்சக்கரப்படை
பெறும்படித்தந்தபரிபூரணரும் உத்தமர்களாகிய தேவர்களுக்கு நல்லவேத
மோதுவித்தவரும் ஆகியசிவபூரான் வாழ்வது மறைசைமாரகரம். எ-று,
தான்-எ-அசை. (௨௯)

தேனலர்கற்பகமாநகரிப்பயிறேவர்கணத்தமுமே
பானலசொற்சொனலாரொடுமுற்றெழில்பாடிவணங்கிடுமூர்
கானவர்மெய்த்தவமாதாமகிட்சிகொளகாவலநிற்பணியால
வானவர்தச்சன்முனாவினியற்றியமாமறைசைப்பதியே.

(இ - பு.) தேன்துளிக்கும் கற்பகவிருட்சீவகந்தழைத்த தேவலோ
கத்தில் வசிக்கும் தேவர்கள் தினந்தோறும் பால்போலும் இனிப்பானநல்
ஸமொழிகளைப்பேசும் தங்கள் மாதர்களோடு அடைந்துசிவபிரான்புகழை
ப்பாடிவணங்கும் ஊர்யாதெனில் குறவா மெய்த்தவத்தாலுதித்தவள்ளியம
மையை மகிழ்கூர்ந்து அண்ணந்த சுப்பிரமணியர் கட்டையால் தேவதச்சன்
மூற்காலத்தில் திருமித்தமகிமையையுடைய மறைசைமாரகரம். எ - று,
ஏ. இரண்டும், அசை, (௩௦)

செங்கதிர்வெண்மதியெண்டிசைகாவலர்சித்தர்கள்விஞ்சையரும்
புங்கவர்நாகர்பொலன்றுகின்மாலயனோடுபுரந்தரனு
மிங்கிதமானவீசுக்களுருத்திரரென்றுமகன்றிலரா
வங்குநெருங்கியிருந்துதுதித்திமொரணமாநகரே.

(இ - ௫.) சிவந்தருரியனும் வெள்ளியசாதிரனும்அட்ட திக்குப்பால
கரும் சித்தர்களும வித்தியாதார்களும் தேவர்களும் நாகர்களும் பீதாம்பர
ந்தரித்திருமால் பிரமன் இவாகளுடன் இத்திரனும் அழகமைந்தஅட்ட
வசுக்களும் ஏகாதசஉருத்திரர்களும் எக்காலத்தும் நீங்காதவராய் அவ்விட
த்தில் நெருக்கமாயிருந்துதுதிசெய்யும் மறைசைமாநகரம் எ-று. ஏ-அசை.
சந்தநோக்கிகககரம் இயல்பாய்நின்றது. (௩௧)

வேறு,

வேதன்மாலறியாவிமலனாளுளாம் விரும்பியபதியிதுவியப்பாற்
கோதில்வெண் கயிலைக்குன்றினேவிரும்பிக்குறித்துமெய்த்தவஞ்செ
யங்குணத்தீர், தீதிவிநகரஞ்சேருமினிதினுஞ் சிறந்ததொன்றிலை
யெனவுவரிப், பூதலமாதுகரங்குளாலழைப்பபோன்றனபுனை மணி
க்கொடிகள்.

(இ - ௫.) பிரமன்திருமால் அறிதற்கரிதாகிய சிவபிரான் திருவுள்ள
த்து விரும்பிவீற்றிருந்தருளும்பதிஇதுவாகும் களிப்பினுற்குற்றமற்ற வெள்
ளியகயிலைப்பதவியைவிரும்பி அடைக்குறித்த உண்மையான தவம்புரியுங்
குணமுடையதவசிகளே கெடுதலில்லாத இம்மறைசைமாநகரத்தைச்சே
ருங்கள்இதனினும் மேம்பட்டஞர்நகரமில்லையென்று கடலாடையுடைய
பூதேவிதனதுகைகளாலழைக்கின்றது போன்றிருக்கின்றன - அவங்கரித்
திருக்கும் அழகியகொடிகள். எ-று. (௩௨)

கோலமென்றளிர்ராரைந்தருநீழற்குழியிநற்கொடியனமருங்குல்
வேலனமிளிரும்விழியரமகளிர்விரைமலாப்பந்தெறிவேலை, யேல
மென்குழலின்சிகழிகையவிழாவிறைந்தபைங்கற்பகத்தெழிற் பொ
ன், மாலைகணுலவிளங்கியகூலமறுகெலாமகர தோரணங்கள்.

(இ - ௫.) அழகியஇளந்தளிர்நிறைந்த பஞ்சதருக்களின் நிழலின்
கூடியநல்லகொடிபோன்ற இடையும் வேலாயுதத்தைப்போலவிளங்கும்
கண்களுமுடைய தெய்வப்பெண் கள்வாசனையுள்ள மலராலாகியபந்தெறி
ந்துவினாயாடும் பொழுது சாந்தணிந்தமென்மையாகிய கூந்தலினது முடி
யவிழ்ந்து அதினின்றும் சிந்தியபசியகற்பகத்தினது அழகமைந்த பொன்
னரிமாலைகள் தொங்கவிட்டது போலப்பிரகாசிக்கின்றன அச்சுருதிபுரத்
தின்கண்பலபண்டங்களுமல்கும் வீதிகள் தோறுங்கட்டியமகாதோரணங்
கள். எ-று. (௩௩)

தேனிசைமுரலுங்குழலியர் முகவெண்டிங்களா னிலாமணிமேடை
மேனிசைநெடுநீர் வீழ்தனல் லணங்கால் விரும் பிலென்மறைசையில்
விளங்கும், பானிகர்மொழியார்குடைந்திடி லன்றோபயின்ற நந்தவ
ப்பலனென்று, வானதிகருதிமனமு வந்தந்தமாநகரிழிவனமானும்.

(இ - பு) வண்டுகள் துசைபாடும் கூந்தலுள்ள மாதர்கள் முகமாகிய
சந்திரனுடைய கிரணங்களால் சந்திரகாந்தக்கற்களிழைத்த மேடையுடன்
கூடிய மேலுப்பரிகைகள் உருகி அதிலுண்டாகிய மிக்கநீரானது மேலிருந்
து பூமியில் வீழ்கின்றது எப்படியிருக்கின்றதெனின் நல்லதெய்வமாதர்க
ளிருக்கித்த நீராடுவதால் என்னபிரயோசனம் அந்தச்சுருதிபுரியின் கண்வா
ழ்கின்றபாலொத்த சொல்லையுடைய பெண்கள் நம்மிடத்தில்வந்து நீராடி
ன் நாம்செய்ததவத்தினது பெரும்பாக்கியம்பலிக்குமென்று ஆகாயகங்கை
யானது நினைத்துள்ளமகிழ்ந்து அச்சுருதிபுரியின் வழியாய் இறங்கிவரு
கின்றனபோலும். எ-று. (௩௪)

பொன்னணிமேடைபயுவையர் நிழலுட் பொருந்துதனோக்கியே
வானத், தன்னமென்னடையாராடலுக்கிசைந்தவரிவையரெனமதி
ததயலார், மன்னுவெண்பளிக்குமாடமேலெய்திநோக்கவுமனமது
தெருண்டு, புன்னகைபொருந்திநாணமீக்கூரப்பொலன்மணிமாளி
கைபுகுவார்.

(இ - பு.) அத்திருமறைசையின் கண் பொன்னுலகு பெறச்செய்
துள்ள மேடையின்மீது உலவுகின்றமாதர்களது சாயைகள் பக்கங்களிலு
ள்ளநிலைபெற்றபளிங்குகள்களால் இழைத்த உப்பரிகையி னிடத்திற்பொ
ருந்துதலைப்பார்த்த வின்னுலகத்து அன்ன மொத்தமிருதுவான ஈடையு
டையதெய்வப்பெண்கள் நம்மோடுவினையாடுதற்கு இம்மாதர்கள் தருந்தவ
ரென்று அங்குவந்துபார்க்கவும் கிழலாயிருக்கஉளந்தெளிந்துபுன்கிரிப்பெய்
திராணம் அதிகரிக்கத்திரும்பி அம்மாதா்களிருக்கும் அழகியமாளிகைக்குச்
சூச்செல்லுவர். எ-று. (௩௫)

வேறு,

பன்னுமந்தநகர்ப் பெருமையுரைக்கவென்னிற்பற்பலகாலங்கள்
செலும்பகர்வதென்னே, அந்நகரிற்பிறப்புலாவானவரும் வெள்ளிய
ணிவரைபிலிருப்பவருமாகுமன்றிப், பின்னை யொருவருமெய்திப்,
பிறக்கலாற்றார்பேணியருந்தவம்புரிந்தபேருமாங்கு, மன்னிசிலகா
லமிருந்ததன்பின் வல்லாவந்திடுவ ரெனின் மகிமைவகுக்கலாமோ.

• (இ - பு.) எப்பொழுது மழிவில்லாத அந்தச்சுருதிநகரத்தின் மகத்
துவத்தைச் சொல்லவேண்டுமெனில் அளவிற்றத்காலஞ் செல்லும் அதைஇ
ன்னம்விட்டுச்சொல்வதென்னே அந்நகரத்திற் பிறக்கின்றவா யாவரென்று

ல் தேவர்களும் அழகிய கயிலையங்கிரியிலுள்ளவர்களுமே ஆருமின்றி மற்
றொருதலத்தார்வந்து பிறக்கமாட்டார்கள் இச்சித்தரிதாகிய தவஞ்செய்த
வர்களும் தெய்வலோகத்திலும் கயிலையனுமேபாய் கிலையாய் அங்குலிகால
மிருந்து அதன் பிறகு இத்ததலத்தில் வந்துற்பலிப்ப ரென்றால் அந்தத்த
லத்தின துமகிமையைக்கணிக்கமுடியுமோ. எ-று. எதுகை நயந்ரு
திருக்க சகரமிரட்டிககா தியலபாயநின்றது. (கசு)

அநதநகர்வளமையைத்தான் சொல்வதெவ்வாறு முகன் சொற்
படிமயனாலமைப்பதாகி, வந்தமராவள நோக்கிமகிழ்ந்தநாளுமரு
வுவபென் றிடி. லெனனாலவயநாகுதீதச், சந்திரகார்த்தத் தொடுபன் ம
ணிகளாலுந்தமனி பவளளிகளாலுந்தயநாகுமேடைப், பந்திகள்வா
னுறவோங்கியிருநீ யோட்டிம் பாணுமதிவழமதின் பண்பதா
பால்.

(இ - 4) பூவத்திற சுப்பிரமணியககடவுள் ஆற்றனாயின் படிதேவ
தச்சனால நீருமிகப்பட்டுதேவாகள் வந்துவினோதங்களைப்பார்த்துள்ள
ங்கரித்தவிட்டுபிரியமனதில்லாமல்வீட்டத்தேதினம் வாசம்பண்ணுவொ
ன்றாலச்சுருதிபுரியின்வளங்களை நானறிந்துகூறுவதெப்படிமுடியும் அநநகர
த்தில்வள்ளங்குங் குளிரச்சியுள்ள சந்திரகார்த்தகல்லுக்களுடன் பலஜரத்தி
னங்களாலும் பொன் வெள்ளிகளாலும் பிரகாசிடும் மாளிகைகளின் ஒழு
ங்குகள் ஆகாபததைவழியாகக்கொண்டுசென்று இந்நைப்போக்குகின்றருரிய
சந்திரகார்த்தவழங் குணத்தையுடையது. எ-று. ஆல்-அசை. (ஙஎ)

அப்பதிவைக்காககும்வயிரவனாங்குண்டாலவன் பெருமைசொல்
லவெளிதல்லவந்த, மொப்பறுமாநகரிடைப்பல் தீர்த்தமல்குமு
ரைத்திதன் முற்பவங்கையுமொழியாநிற்கு, மிப்புவிவிஸத்தலத்
துக்கிணைவேறுண்டென்றியம்பிபவா நரகில்விழுந தேறமாட்டார்
செப்பினுமத்தலத்தினுக்கிடதுவே யன்றித்தோநதிழல் வெயில்லை
யெனத்தெளிந்திடு நெறன்.

(இ - 4) அச்சுருதிபுரத்தை எள்ளாளுங்காக்கின்றவயிரவமூர்த்தி அ
வ்விடத்திலிருக்கின்றனா அவருடைய மகிமையைக் கூறுதற்கெளிமையல்
லபின்னுமத்திணையிலாதபெரியநகரின் கண்பலதீர்த்தங்கள் நிறைந்திருக்
கும் அதின்பேரைச்சொன்னவுடன் கொடிய ஊழ்வினையையும் போச்சி
விடம் இப்பூதலத்தில்தத்தலத்துக்கிணையாய் வேறொருதலமிருக்கின்ற தெ
ன்றுசொன்னவர்கள் நரகக்குழியில் வீழ்ந்து அதினின்றும்மீளமாட்டார்கள்
சொல்லுமிடத்து அததலத்துக்கிணைபததல மேயாருமல்லாமல்வண்ணின்மற்
றொருதலமில்லையென்று தெளிந்துக்கொள்ளுங்கொன்றார் குதமுனிவர்.
எ-று. ஆல்-அசை. (ஙஅ)

வேறு,

சொற்றவைகேட்டுநெய்சாரணியத்தூயவரற்புதமடைந்து
மற்றுமீதுரைப்பரையவத்தலத்துண்மருவியபுண்ணியநீர்த்த
முற்றுமெங்களுக்குமொழிநிமிடுகென்றுமுகமகமலர்வுடன்கேட்க
நற்றவத்துயர்ந்தருதமாமுனிவனாவினா விற்றுகின்றனனா.

(இ - பு) - இவ்வாறுருதமுனிவாசொன்னவைகளைக்கேட்டு நெய்ச
வனவாசிகளாகிய முனிவர்கள்வியப்படைந்துப்பின்னும் இதுஒதுகின்றனர்
அய்யாஅந்தச்சுருதிபுரியின்றவகிய புண்ணியநீர்த்தவகண்முழுது மெங்க
ளுக்குஅருள்செய்யவேனுமென்று முகமலமும் இதயகமலமும் மலரும்படி
கேட்க நல்லதவத்தினையுயர்ந்த ருதபுராணிகாதமது திருவாயினுலுரைக்கின்
றனர், எ-று, ஆல்-அசை. (நக)

வேறு,

பொன்றிகழாலயமதனிர்கலியானகோடியெனும்புனிதப்பொய்
லை, பொன்றுளதாங்கதினவெள்ளியொண்மதிவாரங்கடொறுமுக
ந்துகோய்ந்தே, யன்றுமறைபுகன்றீனயருட்கடலாமிள முலையை
யன்பாயேத்தின், மன்றல்கமழ்வியனுலகாண்டருஞ்சிவவறபயந்த
ரன்றாண்மன்னிவாழ்வார்.

(இ - பு) பொன்மயமாய் விளங்குகின்ற திருவாலயத்தினுள் கல்யா
ணகோடியெனும் பெயரையுடையதல்லியமாகியநீர்த்தம் ஒன்றுண்டு அ
தில்வெள்ளிகழிமை ஒள்ளியதிங்கட்கிழமைஆகிய இரதக்கிழமைதோறு
மூழ்கிமுன்னந்தேவர்கட்கு வேதமோதுவித்த வேதபுரீசரையும்கருணைக
டலாகியஇளமுலையம்மையையும் அன்புடன்தோத்திரஞ்செய்யின் புகழை
யே வீசுகின்ற இந்த விசாலமான உலகையாண்டும் நல்ல புத்திரபாக்கியத்
தையடைந்தும்இம்மையின்பமனுபவித்த பிறகுசிவபிரான் திருவடிகளைய
டைந்துவாழ்வார்கள். எ-று, ஏ-அசை. (சு)

ஆங்கதற்குவடதிசையோரம்பேருமெல்லையினிலமரர் தோய்ந்த
திங்கறுமோர்த்தமதனிற்சிறந்தசனிவாரத்திற்செழுநீராடிப்
பூங்கழைவேடனை யெரித்தபுனிதனைப்போற்றினா திமைபோக்கிரா
னா, மோங்குபுகழொடு புவிமேலுயர்வாழ்வற்றான்கயிலையுறைந்
துவாழ்வார்.

(இ - பு) அவ்வாலயத்திற்கு வடதிசையில் ஓர் அம்புசெல்லுந்தரத்
தில் தேவர்களாலுண்டாக்கி கோடிய ருற்றமற்ற வாலியிற்சிறப்புற்ற சனி
வாரத்தினன்று செழுமையான நீரில்முழுகி அழகிய கருப்புயில்லேந்திய
மன்மதினை நுதற்கண்ணுலெரித்தருளிய சிவபிரானைத் துதித்தவர்கள் தங்கள்

தன்பத்தினின்றும் நீங்கி எந்நாளும் விளங்கும் தீர்த்தியுடன் இந்நிலவுலகத் தில் மேலானவாழ்வையடைந்து தேகாந்தியததில் சிவபிரான் திருக்கயிலையில் வசித்துவாழ்வார்கள். எ-று. * (சக)

அப்புனிததீர்த்தத்துக்கடுத்த வடபாணினிலோரழகார்பொய்கை யொப்பறுமாங்கதிற்செவ்வாயுகந்ததினத் தேபடிந்தோருலகினுற மெப்பகையுநதோனது பிணியிலராகியுடன் பிறந்தோர்க்கினியராகி மெய்ப்புகழ்சேர்கயிலையினில் விளங்குவர்களரன்போலும்வேடம் வாய்ந்தே.

(இ - பு.) அவ்வாறுபரிசுத்த தீர்த்தத்துக்குச்சமீபித்த வடதிசையில் ஓர் அழகமைந்ததடாகமுண்டு ஒப்பற்ற அத்தடாகத்தில் மங்களவாரத்தினன்று நோடினவர்கள் இந்நிலவுலகின்கண் எந்நாளும் எவ்வகையான விரோதங்களுந்தோனது நோயற்று சகோதரருக் கன்புடையவராகியிருந்து முடிவில் உண்மைப் புகழ்வாய்ந்த திருக்கயிலையில் சாரூபபதவ்யென்னும் சிவபிரானப்போன்ற திருவுருவமைந்து விளங்குவார். எ-று. ஏ-அசை.

அதினவடகீழ்த்திசையினி லோரம்பேகு மெல்லையுண்டாலாங்கோர்பொய்கை, கதிரவனுளதினமுழ்கிககருடனருச்சித்ததுதற்கண்ணோன்றன்னை,யெதிருறச்சென்மேதொழுதோரிருநிலத்தின்வேந்தாகியினிதுவாழ்ந்து, விதியெழுத்தினின்னலுந் தீர்த்தினிதிருப்பார்கயிலையினிமேவீமாதோ.

(இ - பு.) அத்தீர்த்தத்தின் வடகீழ்த்திசையில்ஓர்அம்புசெல்லுந்தூரமுளதுஅவ்விடத்தில் ஓர் தடாகமுண்டு அத்தடாகத்தில் ஆதிவாரத தினன்றுநீராடி அத்தீர்த்தக்கரையிலுள்ள கருடனூற்பூசுதத பட்சீசுரென்னும்சிவ பிரானை எதிராகச்சென்று தொழுதவர்கள் பூவுலகமன்னராய் செவ்வத்துடன்வாழ்ந்தும்பிரமலிபியின் தன்பமுத்தவிர்தது திருக்கயிலையினிற்சென்று வாழ்ந்திருப்பார. எ-று. ஏ, மாதா, ஓ, அசைகள். (சாட)

கூறுமதற்கேகுணக்கிற் கோல்வேகமிரண்டெலையிற்குளிர்மென்மெண்ணீர், வீறுமொருபொய்கையுளவினம்புமதற்கடுதததென்பால்விரைமென்பாணி, யூறுபுதன்றடமுளதாலுரைத்ததற்குததென்கிழக்கினும்பராசான், பேறுயரீருளதிவர்க்குப்பேசியநாடோயின்முத்திபெறுவர்மாதோ.

(இ - பு.) மேற்சொன்னதீர்த்தத்திற்குக்கிழக்கே இரண்டு அம்புசெல்லுந்தூரத்தில் குளிர்த்ததெளிவான நீர்தங்கிய சந்திரதாததமென் றெண்ணுண்டு அத்தடாகத்திற்குச் சமீபித்த தென்றிசையில் வாசனைகமழும் நீர் ணறும் புததீர்த்தமுளது அத்தீர்த்தத்துக்கு தென்கிழக்கில் தேவருவாகிய பிரகற்பதி தீர்த்தமுளது அத்தீர்த்தங்களில் அவ்வவர்களுக் குரியவார

மாகியசோமவாரம், புதவாரம், குருவாரம், என்னுமதித்தினங்களில் நீராடினல் அவர்கள் முத்திபெறுவார்கள். எ-று. ஏ-ஆல்-மாத-ஓ-அசை. (சச)

வேறு

இறைவனாந்திருக்கோயிலுக்கெதிர்குணதிசையி
லுறையுமோரரைக்கடிகையினெறியிலாரணன்ற
லிறையுநீர்த்தடமொன்றுளநினைக்கினுமபவங்கள்
குறையுதோய்ந்திழற்கயிலையைக்காணியாயக்கொள்வார்.

(இ - பு.) சிவபிரான்திருக்கோயிலுக்கெதிரில்கிழக்குதிசையில்அரை
ராழிகைவழிதூரத்தில் பிரமதீர்த்தமொன்றுண்டு அததீர்த்தத்தை நினைத்
தாலும் பாவங்கள்நீங்கும் எவாகளேனும் அததீர்த்தத்தில் அன்புடன் நீரா
டினால்திருக்கயிலாயத்தைக்காணியாட்சியாகக்கொள்வார்கள் எ-று (சரு)

பொருப்புவில்லியின்பொன்னணிதிருமதிமுத்தின்
மருததுவினறியசுதன்னின்மாதவத்தவர்கோடி.
விருப்பமோடிருந்தருந்தவம்புரிந்ததுவிளம்புங்
கருப்புரச்சிரகுகளத்துமுத்தியைக்காட்டும்.

(இ - பு) மேருவில்லையுடையவேதபுரிசரது திருக்கோயிலின் அழ
கிய மதிப்புறத்தில்வாயுமுலையில அனேகம்மகாதவசிகள் விருப்புடன்வீற்
றிருந்து அரியதவம்புரிந்ததென்று யாவ்ராலுமபுகழும் கருப்புரச்சிரகுகள் என்
னுத்தீர்த்த முளது அததீர்த்தம் நினைத்தாலும் சொன்னாலும் தரிசித்தாலும்
பரிசித்தாலும் முத்தியைக்கொடுக்கும். எ-று. (சச)

வேறு.

இன்னுபபுனிதகேத்திரமுகனிலிருக்குநற்றீர்த்தங்களிசைப்பப்
பன்னுமோர்கறபமுறினுமெம்கடங்காபரமனுககணியவநகரிந், னு
ன்னுபொற்றடங்குகளகேணிகூவங்கடுவங்கியபலவும்வானையுமை
மன்னுதீர்த்தங்களாகுமேலவற்றின்மகிமையையாவரேவகுப்பார்.

(இ - பு) இப்போது கூறியதன்றினுன்னும் அந்தப்பரிசுத்தகேத்திர
ரத்தில்இருக்கின்றதீர்த்தங்களெல்லாமசொல்லக்கூலவரையறையிற் பெரிதா
கயாவராலுஞ்சொல்லப்படும் சற்பகாலமட்டும் சொன்னாலும் எனக்குஅடங்
காது ஏனெனில் சிவபிரானுக்கு இனியதாகியஅம்மறைசைமரகரில்நெரு
ங்கியுள்ள அழகியதடாகங்கள் கேணிகள் கிணறுகள் விளங்கப்பட்டபலநீர்
த்துறைகளும் பரிசுத்தமமைந்துள்ள தீர்த்தங்களாகுமானால் அததீர்த்தங்கள்
என் மகிமையை இவ்வளவென்று வரையறுத்து யாவர்தாம் கூறுவர்
எ-று. (சஎ)

ஆதலாலந்தத்திருநகர்ப்புகழீராயிரநாவுடையவற்கு
மோதலாமென்பதரிதுயர்பதியினோதினமாரினுமருவி
வேதநான்கமரர்க்கோதியமுதலேவிதியினிற்றொழுதவரவரே
திதெலாமகன்றுவேந்தராய்வாழ்ந்துசித்தியிற்சேர்பவரென்றான்

(இ - பு) ஆகையால் அம்மறைசைத்திருநகரின் பெருமையை இரண்டாயிரநாவுள்ள ஆதிசேடனுக்கும் சொல்லி முடிக்கலாமென்பது அருமையாகும் உயாவடைந்த அம்மறைசைநகரிலுந்நாளாயினும்வீற்றிருந்து நான்குவேதநகரையும் தேவர்களுக்கோதுவித்த வேதபுரீசரை ஆகமலிதிப் பழவணங்கினவாகள் எவாகளோஅவாகளே குற்றங்கள்எல்லாம்நீங்கி அரசராகவாழ்த்திருந்து முத்தியிறசோபவர்கள் என்று சொன்னாருதபுராணிகர். எ-று, (சஅ)

திருநகரச்சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம் .. அ0.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வயிரவ ரூற்பவச் சருக்கம்,

பொன்னுறுசடிலத்தாபதன்புகன்றபுனிதவான்சரிதைகேட்டகத்திற், நுன்னுமற்புதராய்நைமிசவனத்துத்தாயவர்மீட்டுமேதுதித்து,முன்னநற்கருதிபுரத்தீனைப்புரக்குமொய்ம்புறுவயிரவீனொருவனைநற்கருளுனென்றருளினீரந்தவதிசயமறைகெனவறைவான்.

(இ - பு.) பொன்போலும் விளங்கும் சடையையுடைய ரூதபுராணிகர் உறிய நாய்மையான சிறந்தமறைசைமாநகரினதுசிறப்பைக்கேட்டுமனதின்கணமிக்க ஆனந்தமுடையராய் நைமிசாரணிய முனிவர்கள் மீளவும் ரூதபுராணிகரைத்தோத்திரஞ்செய்து முன்புநல்லமறைசை மாநகரைக்காக்கும் உன்மையையுடைய வயிரவமூர்த்தி ஒருவர் அம்மறைசைமாநகரில்

வீற்றிருப்பதாக அருளிச்செய்தீர் அம்மூர்த்தி அத்தலத்திலவந்த அதிசயத்
தைச்சொல்லவேண்டுமென்றுகேட்கச் சூதபுராணிகர் சொல்லத் தொடங்கி
னர், எ-று. ஏ-அசை. (க)

ஆதியாங்காலைபரசிவமதனிலருட்பராசத்திவந்தனாம்
மாதினுற்பஞ்சசத்தியுற்பவிப்பமாமைசேரம்மடவாரா
லேதிலைவகைச்சாதாக்கியநதோன்றலிலங்கவைசாதாசிவமாகப்
பேதமாமையைந்துரு வொடுவிளங்கிப் பெருமிதங்கொளும்
[யேச்சுரமே.

(இ - பு) ஆதிகாலத்திற்பாசுவத்தில் அருள்வடிவாகிய பராசத்தியுதித்
தாள் அப்பராசத்தியாற்பஞ்சசத்திகள்தோன்ற அழகிய அப்பஞ்சசத்திகளாற்
குற்றமில்லாத ஐந்துசாதாக்கியவகளுதிப்ப விளங்கும் அச்சாதாக்கியவகளு
சதாசிவமாகத்தோன்றியதினின் றுமபேதமுற்று இருபத்தைத் துதிருவருவோ
டும்விளங்கிப்பெருமைபமையேசுரமாகும். எ-று ஏ-அசை. (உ)

அம்மயேச்சுரனாலு ருத்திரன்றோன்றவவளரிடைமாமன்வந்தரு
ளச், செமமைசேரவன்றனுந்தியங்கமலச் செவவியாற்பிதாமகன்ச
னித்தே, மைம்மலிகடல்குழுலசுமம புவனவருக்கமு மதனிடை
வவங்கும், விம்மிதமுற்றசராசரமனைத்தும்விமலனாலயன்விதித்த
தனால்.

(இ - பு) அந்தமயேச்சுரரால் உருத்திரமூர்த்தியுதிக்க அம்மூர்த்தியி
டத்துத்திருமால் பிறக்கசெப்பமமைந்த அத்திருமாலுந்திக்கமலச் சிறப்பி
னால் பிரமனுற்பவித்துக கருகிறமமிகக கடல்குமுந்த நிலவுலகமும் புவன
கோடிகளும் அவைகளில்வசிகளும் அதிசயமான இயங்கியற் பொருள்களும்
நிலையிற் பொருள்களாகிய எல்லாவற்றையும் சிவபிரான் திருவருளால்
சிருட்டித்தான். எ-று. வீ, ஆல்-அசை. (ஈ)

இத்தகையுலகமனைத்தையும்விதித்தவிரணியகருப்பனு மகிழ்ச்சி
சித்தமேற்கொண்டசெகமெலாம்வீதிக்குஞ்செயகையாற்செய்யபாற்
கடல்வாழ், நீத்தனுங்காக்குந்தொழில்பெறியுயெவர்க்குரீடி யேவா
ழ்த்திருந்தனனென், றுததமகுணத்தோனெனக்கிணையுலகிலையெ
னமமதையுற்றனனால்.

(இ - பு.) இவ்வாறாக உலகம் எல்லாவற்றையும் சிருட்டித்த பிரமனா
ம் மனக்களிப்புஅதிகரித்து உலகங்கனையெலலாம்சிருட்டிக்கும் தொழிலைமே
ற்கொண்டோம்படைத்தஉலகத்தைச்செப்பமானபாற்கடலில்வாடும் திருமா
லும்காப்புத்தொழிலைமேற்கொண்டு மற்றதேவர்களுக்கெல்லாஞ்சிறந்தபெரு
மையுடன் வாழ்திருக்கின்றான் அல்லவா என்றும் உத்தமகுணத்தில் எனக்கு
ஒப்பானவர் ஒருவருமில்லையென்றும்கருவமுற்றனின், எ-று. ஆல்-அசை,

அன்னதையுணர்ந்துமாலவனயனீயகிலமுமீன்வனெனினு, மென்னுழிமேயபெருமையாலன்றோ வென்றிகழந்தொருவருக் கொருவர், தன்னியசீற்றத் துருவராயண்டந்துகள் பட்டவேலைகள்சுவறப்பொன்னினுடோம்பும்புங்கவன் முதலப்புலவரும்பொருமிடப்பொருதார்.

(இ - பு) இவ்வாறுபிரமன் அகங்கரித்திருத்தலைத்திருமாலறிந்தபிரமனே உலகமுழுதையுஞ் சிருட்டித்தவனானும் என்னிடத்தற்பவித்த சிறப்பினல்லவா அவ்வல்லமை யுனக்குக்கிடத்ததென்றிகழ்ந்துக்கறி உடனே இருவரும் ஒருவருக்கொருவர் கோபாவேசமுடையராய் அண்டங்கள் பொடிபட்டவும் கடல்கள்வற்றவும் தேவலோகாதிபனாகிய இந்திரன் முதலிய தேவர்களும் அழும்படிபோர் புரிந்தார்கள். எ-று. (ரு)

நீலமாயவனுமயனுமிவ்வகைததாரெடுஞ்சமர் புரிந்துமெய்த்திலராய், ஞாலமீதுயர்ந்தகருதி நன்னகரிணைனுறுமெலையிருவருக்கு மூலகாரணனோர் சோதியினுருவாய் முளைத்தெழுந்தண்ட சோளகைக்கு, மேலதாரிமிர்ந்தவழற்பிழம்பதனை விண்டயனோக்கியேவியந்தார்.

(இ - பு) கருநிறமுள்ள திருமாலும்பிரமனும் இவ்வாறுபெரும்போர் செய்தும் இளைக்காதவராய் நிலவுலகத்தின்கண் உயாவடைந்த வேதபுரிய ல்சோந்தசமயத்து அவ்விருவருக்கும் முதற்காரணராகியசிவபிரானே ஒரு சோதியுருவாய்த்தோன்றி உயர்ந்து அண்டகடாகங்களுக்கும்மேலாக ஊடுருவிச்செல்லும் அக்கினிப்பிழம்பைத்திருமாலும் பிரமனும்பார்த்து அதிசயித்தார்கள். எ-று. ஏ - அசை. (சு)

வரம்பறவுயர்ந்தசோதியினுருவைமாலுனோக்கிமெய்சலியாச், சிரங்கரங்குவினாநடுக்கமுற்றயர்ந்தசிரந்தையராகிவெய்துயிர்த்துப், புரங்கடிந்தவன்றனுருவுகொல்கடைத்தீப்பொம்மலகொல்யாதெனப்பொருமித், திரம்பெறுபிரமமிதனடிமுடியைத தெரிபவராமெனச் செப்பி.

(இ - பு) எல்லையற்றோங்கிய அச்சோதியுருவத்தைத் திருமாலும் பிரமனும் பார்த்துத்தேகம்அயர்ந்து இருகரங்களையுஞ் சிரமேற்குப்பிடுகென்கிச் சோர்வடைந்தமனமுடையவராய்ப் பெருமூச்செறிந்து இச்சோதிதிரிபுரதகனராகிய சிவபிரான் திருவுருவமோ அல்லது கற்பார்த்தத்திற்குன்றும்வடவாமுகாக்கினியோ அல்லது யாதோஅறிந்திலோமென்று துக்கித்து இதுனதுஅடியையாவது முடியையாவதுஅறிபவர் எவரோ அவரேஉண்மையான பரப்பிரமப் பொருளென்றுசொல்லி. எ-று. (ஏ)

இன்னவைக்கொருமித்திருவரினெடுமாலேனிமதாயிதனடியோர், கன்னவிற்புனிகண்டறிவனென்றடையக்கமலயோனியுமிருகுடம்பி, னன்னமாயிதனின்முடியினையானையறிவனென்றிருவிசம்பதன்வா, யுன்னுமுன்சிறகாவிரிததுடுக்குலங்களுதிதரப்பறந்தனனுயர்ந்தே.

(இ - பு) இவ்வண்ணம் அதன் அடிமுடியைக்காணஇருவரும்சம்மதித்து அவ்விருவரில் திருமால்வராக வருவெடுத்த இதன்அடியை ஓர்நாழிகையில் பூமியைக்கீண்டறிவனென்று செல்லப்பிரமணும் அதிவிரைவோடு அன்னப்பறவையாய் இதன்முடியினே நானேஅறிகின்றேனென்று பெரிய ஆகாயத்தின்வழியாய் நினைப்பதற்குமுன் சிறகைவிரித்துக்கொண்டு நட்சத்திரக்கூட்டங்கள் உதிர்ந்தாயிழும்படி உயர்வாகப்பறந்தான். எ-று. ஏ அசை. இவ்விரண்டெங்குளகம். (அ)

இருவருமிவ்வாறனைகநாடேடியினேத்தாநாமறிவதற்கறிதென், றுருவெடுத்தகங்கொழிந்திலராயிவ்வுலகினினமீட்டுமவருதெய்தித், திருகுவெஞ்சினத்தோடமர்பினும்புரியசசிந்தனைசெய்யுறுமெல்லை, வருமிறும்பூதைக்கேண்மினீரென்றுவகுத்தனன்சூதமாதவத்தோன்.

(இ - பு) திருமால்பிரமன் ஆகியஇவ்விருவரும்இவ்வாறுஅனேகநாள்தேடிக்காணாதவராகியினேத்தாம்மால் அறிதற்கருமையான தென்றுதெளிந்ததங்ஙனையுருவொழிந்தது வேறுருவெடுத்தம்அகங்காரம் ஒழியாதவராய் இவ்விவ்வுலகத்தில் திருமபடிம் வந்தடைந்து வருசனையாகிய கொடிய கோபத்துடன்பின்னுஞ்சமாயசெய்ய நினைக்குந்தருணத்தில்வீளையும் அதிசயத்தைநையிசாரணியமுனிவர்களை நீலகள்கேளுங்கொன்று குதபுராணிக* ர்சொல்லத்தொடங்கினார். எ-று. (க)

அவ்வனற்பிழம்பினடுவணின்நிலகும்புவிச் செஞ்சடாடவியுஞ், செவ்வியவதனஞ்சோந்தமுக்கணனுஞ்செக்கர்வான்மேனியுந்திகழ்ப்பவ்வமிதுயர்ந்த கடுவணிமிடறும பாசருலநதுடிபரிதத, கைவ்வனசமுங்கொண்டிருவா தன்னெஞ்சங்கலங்கிடவடுகனுங்குதித்தான்.

(இ - பு) மேற்கூறிய அவ்வக்கினிப்பிழம்பின் நடுவிலிருந்து விளங்கும்இளம்பிறையணிந்தசிவநட்சடாமுடியும் செப்பமாய்திருமுகத்திலமைந்த மூன்றுநேத்திரங்களும் செவ்வானம்போன் நதிருமேனியும்பிரகாசிக்கப்பாற்கடலிலுதித்தவிடத்தைத்தரித்திருக்கும் ஸ்ரீகண்டத்தையும் அங்குசபா

சமும்பிரிசுலமும் உடுக்கும்தரித்த திருக்கரங்கனாகிய தாமரைமலர்க்ணையுங்
கொண்டு திருமால்பிரமன் என்னும்இருவாமனமும் கலங்கும்படிவயிரவக்
கடவுள் அவ்விடத்துத்தோன்றினார். எ-று. (௧௦)

அண்டகோளகையும்வெடிபடச் சேடனணிமுடிசூலங்கிடப்பு
வணி, யெண்டிசாமுகமும்வரைகனும்திரவெண்வகைப்புகர்முகமி
ரிய, விண்டலததுடுக்களுகமதிவெய்யோன் வெருக்கொடுஞறையி
ற்சுழலத, தெண்டி ரைக்கடல்கள்வறண்டிசசெயிர்த்துத்திகமபர
வுருக்கொடுநினறான்.

(இ-பு) அண்டகடாகங்கள்வெடி படவும் ஆதிசேடன்அழகியமகுட
ங்குலங்கவும் பூவுலகமும் எட்டுத்திசுகளும் மலைகளும் அதிரவும் அட்ட
கஜங்களும் நிலைவிட்டுநீங்கவும் ஆகாயத்தின்கணுள்ளநட்சத்திரங்கள்உதிர
வும் சந்திரன்குரியன் இருவரும்அச்சங்கொண்டு குறைககாற்றில் அகப்ப
ட்டதரும்புபோலச்சுழலவும் தெளளிய அலைக்ணையுடையகடல்கள் சுவறவு
ம்கோபித்துத்திகம்பர உருவோடுஎதிராநினறார். எ-று. (௧௧)

உதித்திடுமூர்த்திவடிவீனை நோக்கியுளத்திறுமாப்பொடும்லரோ
ன், மதித்திலனாகிமுன்ன மென்னுதலிலவருமுருத்திரவடிவேய்நது
கொதித்தெழுசிறுவவருதியென்றுரைப்பக்குணிக்கருங் கோபமும்
மெதிர்ந்து, வித்ததலையைநதினடுவனோசிறத்தைவிரலுகிர்கொடு
தடிந்தனனால.

(இ - பு.) இவ்வாறு அவ்வழற்பிழம்பினின்றும்தோன்றியவயிரவக்
கடவுள் திருவுருவைப்பாத்ததுத்தன்னுள்ளத்தின் கணுண்டாகிய அகங்கா
ரத்தோடு பிரமன் மதியாதவனாகி முன்னால் எனதுநெற்றியில் வந்த உ
ருத்திரஉருவம் பொருந்திக் கோபித்துவந்த சிறுவனே வாவென்று கூற
அளவிடக்கூடாதசினமுற்று எதிர்த்து அப்பிரீமன் சிரங்களைநில் நடுவி
லுள்ள ஓர்சிரசைததன்விரல் நகத்தைகொண்டு கிள்ளிவிட்டார். எ-று
ஆல்-அசை. வித்ததலை என்பது எதுகைநோக்கி இரட்டித்தது. (௧௨)

தடிந்திடமலரோன் மூர்ச்சையுற்றவனிதன்னில்லீழ்ந்தகச்செரு
க்கிழப்பமுடிந்ததென்வாழ்வென்றெண்ணிமென்றுளபமுராரிவெ
ய்துயிர்த்தனனிரியப், பட்டீந்துவாசவனும்பண்ணவரியாரும்பதை
ப்பொடுவயிரவன்றனையே, யடைந்தகங்குழைவாலலர்கேய்ப்பழிச்
சியாதரித்தேத்துகின்றனரால்.

(இ - பு.) இவ்வாறு வயிரவக்கடவுள் கிள்ளியவுடன்பிரமன்மூர்ச்
சையாய் நிலத்தில்விழுந்து தன்மனத்தின்கணிகழ்ந்த கருவம்கெடமெல்லிய
துளபமாயினிந்ததிருமால் பெருமூச்செறிந்தவனாய் என்னுடைய வாழ்ச்
சைகஇன்றுடன் முடிவாயிற்றென்று பெருமூச்சுவிட்டவனாகி வைகுந்தத்தி

க்ரு ஓடிவிட இந்நிரனும் மற்றைத்தேவர்களப்பாவரும் மனப்பதைப்புடன் வயிரவக்கடவுளை அடைந்து மனஉருகத்தடன் மலர்கள் தூவித்தொழுது பேரன்போடு துதிசெய்கின்றனர். எ-று. ஏ, ஆல் அசை. (௧௯)

செஞ்சுடாடவியாயுனது பொற்கமலச்சேவடியலது மற்றெமக் கோர், தஞ்சம திலீகாவிவிவ் வண்டந்தகாந்திடு மெனிவிவண்டயங்குங், கஞ்சாண்மலரோன்றனை யொருபொருளாக்கருதுதல்கரும மோகமைகூர்ந், தெஞ்சுருதெழுப்பியளிப்பையெனறிமையோரிரந்தனரிருசரண்டொழுதே.

(இ - பு.) சிவந்தசடைமுடியையுடையவயிரவக்கடவுளே தேவரீரது பொற்றாமரை போன்றதிருவடிகள் அலலதுஎனகளுக்குவேறுபுகலிடமில்லை தேவரீராசின் தால் இவ்வண்டகடாகங்களைஸ்வாமபொடியாய்ப்பயிமானால் இவ்விடத்துத்தியங்குகின்ற தாமரைமலாவாசனான பிரமனை ஒருபொருளாக எளிகளுக்குல் மேலானகாரியமாகுமா ஆகாதா தலால் இரகங்கொண்டு இருட்டிக்குக்குறைவராமல் இப்பிரமனை எழுப்பிக் காத்தருளவேண்டுமென்று தேவர்கள் மீளவும் அவரது இரண்டுதிருவடிகளையும் வணங்கிக்குறையிரந்தனின் றார்கள். எ-று. ஏ-அசை. (௧௯)

அஞ்சலித்தேத்தும்வானவர்தமையீரஞ்சலிரென்று கையமைத்தே, நஞ்சணிகண்டத்திறைமலர்க்கடவுணவையுரு தெழுப்பியன்னவன்றன், செஞ்சிரந்தமதுகரங்கொடுபுண்ணீர்செழும்புவிபுறிபிரமகத்தி, யெஞ்சுறவுலகைவாட்டுமென்றதன்கணெற்றுமத்தலைநிறைந்திலதால்.

(இ - பு.) இவ்வாறுகைகுவித்துத்ததிக்கும் தேவர்களை நோக்கி கீங்களுஞ்சுவேண்டாமென்ற அபயாத்தமருளிடமணிந்த கண்டத்தையுடைய வயிரவக்கடவுள் பிரமன் இறவாது உயிர்பெறச்செய்து அப்பிரமனது சிவந்த சிரசைத்தம் கரத்திற்கொண்டு அவ்விரத்தம் செழுமையான பூமியில்விழுந்தால் பிரமகத்திதொடும் உலகமுழுவதையும் குறைவடையும்படி வருத்தம் என்மென்கணி அககபாலத்தில ஏற்றுக்கொண்டும் அப்பிரமகபாலம் நிறையவில்லை. எ-று. ஏ-ஆல்-அசை. (௧௯)

அந்தமுர்த்தியும்பினவனிகாதலன்றனகந்தையுந்தடிவனென்றணியை, குந்தமப்பொழுதின வருமுழிவாயிற்குலவுமைப்படைக்கரத்தவன்மைக், கந்தாப்பரனைத்தடுத்திடவவன்றன்கரஞ்சிரங்குலைந்திடமருமத், துந்துமுத்தலைவேல்செறித்துமொய்ப்புடனேயுவகைமீதெழப்புகுந்தனனால்.

(இ - பு.) அவ்வயிரவக்கடவுள் பின்னர்பூபதியாகிய திருமாவின் கருவத்தையுஞ்செய்க்கின்றேனென்று அழகியவைகூத்தத்திற்கு அப்பொழுதேவ

ரும்போது அங்குவாயிற்காவலாளனாகிய பஞ்சாயுததாரி தீலகண்டராகிய அவ்விரவக்கடவுளைமறுக்க அவனதுகைகளும்தலையும் நடுவரும்படிமார் பிளிட்டுத் துண்டிவிடப்படும் திரிருலமாகிய வேலைச்செலுத்திவெற்றிகொண்மெண்மேலுமகளிப்படுகரிக்க உள்ளேபிரவேசித்தார், எ-று, ஆல்-அசை. (௧௯)

அன்னது கண்டவயிணவப்படர்களஞ்சிவெய்துயிர்த் திரிந்தரிதன், முன்னின்றுவற்றைமொழிதலும்வெருவிமுதலவனில்விடையடைதற, கென்னகாரணமென்றேவகியிர்திரை வாழில்லகததோடியுட்புருநதே, மன்னுழிவடுக்கடவுள் பொன்மனைவாய்வந்து செந்நீர்ப்பலிபிரந்தான்.

(இ - ௫) இவ்வாறு திரிருலத்தார் குத்தியதைக்கண்டமற்ற வயிணவப்படாண்யாவருமபயந்தபெருமூசசெறிநது வருந்தித்திருமால் முன்புசென்று நின்று இவ்வாறு நடந்ததைக்கூற அச்சமுற்று முதலவராகிய வயிரவக்கடவுள் இங்குவருந்தரு யாது காரணமோஎன்று ஏக்கங்கொண்டு இலக்குமிவசிக்கும் இடத்திற்கோடி உள்ளே சென்றிருந்தருணத்த வயிரவக்கடவுள் அவ்விலக்குமிவசிகுமிடத்தின்வாயிற்படியில் வந்து நின்று இரத்த பிச்சை கேட்டார். எ-று, எ-அசை. (௨௦)

வேறு.

அத்தன்மைகண்டவலர்மாதகம்வெருவிச்

சித்தநகலங்கததெருமநதெதிரோடி.

முததன்கழலிணைகள் பூண்டுமுகமபுலாநதே.

வித்தன்செலவியினையவிளம்புவளரல.

(இ - ௫) அவ்வாறு வயிரவக்கடவுள்வந்து நிற்பதைக்கண்ட இலக்குமி மனதிற்பயங்கொண்டுசித்தமானதுகலக்கதையடைய மயக்கமுற்று அவர்க்கெதிரிற்சென்று அவரது ஐரணமிதிருவடிகளும் தன்சிரமுற்வணவநி முகம்வாடிப்பொருட்டுசெல்வத்திற் கதிதேவதையாகியஅவள் இவ்வாறுசொல்லுகின்றனள். எ-று, எ-ஆல்-அசை. (௨௧)

மூலமாய்வேதமுடிவாகிமுமமையுறுங்

காலமாயைந்தொழிற்குங்காரணமாயைம்பூத

சாலமாய்விறுந்தனிரின்றிருவினையாட்

டாலமார்கந்தரத்தாயாரேயயிகிற்பார்.

(இ - ௫.) ஆதியாகவும்வேதத்தின்அந்தமாகவும் முக்காலங்களாகவும் பஞ்சகிருத்தியங்கட்கும் காரணமாகவும் பஞ்சபூதசோரூபமாகவும் விளங்

கும் ஒப்பற்றினது திருவினையாடலை விடமணிந்தகண்டத்தையுடைய வயிரவக்கடவுளையாவர் அறிவார்கள். எ-று. முக்காலங்கள்:—இறந்தகாலம், நிகழ்காலம், எதிர்காலம். பஞ்சகிருத்தியம்:—சிருட்டி, திதி, சங்காரம், கிரோபம், அனுக்கிரகம். பஞ்சபூதம்:—பிருதிவி, அப்பு, தேயு, வாயு ஆகாயம் (௧௯)

உன்மனைக்குமாறாறுறுதத்துவங்களுக்குஞ்
செமமைமறைக்குமினமெட்டாநினசேவடியென்
புன்மனைக்கண்மீதுபொருந்தியிடவந்தபணி
யென்மனத்திற்குமவாய்க்குமெட்டாவிருஞ்சுடரே.

(இ - பு) உன்மனாலைக்கும முப்பத்தாறுதத்துவங்களுக்கும் செம்மையமைந்த வேதங்களுக்கும் இன்னும் எட்டாதநினது திருவடி எனது சிறிய அறபமாகிய வீட்டிற் பொருந்துமபடி வந்தசெய்கை எனதுமனோவாக்குக்கு அநீதமாயிருக்கின்றதுபெரியசோதிசொருபமுளவவரே. எ-று. முப்பத்தாறு தத்துவங்களாவன:—சிவதத்துவமுதல்பிருதிவிதத்துவ மீறாக உள்ளன. (௨௦)

என்றமயிலையிடைபராததெழின்மலரோன்
மன்றனமுடியையவகிரந்ததனூததிரமைத
துனறியதுசெய்யுநதுயாதீரத்திடறகுவந்து
நினறனமாற்புண்ணீரிரமபுபலியீடுகென்றான்.

(இ - பு.) இவ்வாறு கூறிய இலக்குமியை வயிரவக்கடவுள்கோக்கி அழகிய தாமரைமலர்வாசுனா பிரமன்வாசனைகமழும்பிரகசகிள்ளியதால் பிரமசத்தி நம்மைநெருங்கி அதுசெய்யுநதுன்பந்தீர்த்துக்கொள்ளவந்துநின்றோம் என்றுகூறி இப்பாத்திரம் நிறையுமபடி இரத்தபிச்சைகொடு என்று கேட்டாரா. எ-று. நுகன்றான் என்பது நுகன்றான்என நுகருறைந்து நின்றது. (௨௧)

முத்தன்சமலைமுகம்பார்த்திவைமொழியச்
சித்தங்கலங்கித்தெளிந்தேநின்சோத்தியினை
நித்தமபுகல்வோரைநேர்ந்தொருநோடிப்பிரம
கத்தியுமின்னசெய்யாதென்றிடினின்கண்ணுறுமோ.

(இ - பு.) வயிரவக்கடவுள் இலக்குமியைநோக்கி இவ்வாறுகூறக்கேட்டு இலக்குமியானவள் மனங்கலங்கிப்பிறகுதெளிவடைந்து தேவரீரதுபுகழைத்தினுடனோறும் ததிப்பவர்களையும் ஒருகோடிபிரமசத்தியும்நெருங்கியாடுதொருதுன்பமுஞ் செய்யாதென்று வேதங்கள்முறையிடுமொகில்உம்மிடத்தில் அப்பிரமசத்தி அனுகுமோ. எ-று. (௨௨)

புங்கவருமென்றன் றுணையும்புரந்தரனுந்
சங்கையிலைநின்பொற்சரணிற் புகலென்னை
யெங்கியெரகலவின்னருள் கூர்ந்தென்கழுத்தின்
மங்கிலியமெஞ்சாதளிப்பைமதிசூடி.

(இ - பு.) தேவர்களும் எனது நாயகனும் இந்திரனும் கினதுதிருவ
டியில் அடைக்கலம்புருந்தவர்கள் என்பதற்கு ஐயமில்லை ஆதலால் எங்கள்
துன்பம் நீங்குவண்ணம் இனியகிருபைசுரந்த எனது கழுததில் மங்கிலி
யம் குறையாதருள்புரியவேண்டும் இளம்பிறையணிந்த வயிரவக்கடவுளே,
என்றாகுணையவிரந்திருகணீரிதைப்ப
நின்றாண்முகமபார்த்தெயிறுநெறநெறெனத்
தின்றாவிதென்கொலையஞ்செல்பவர்பானீயிரத்த
னன்றாவிதென்றிறையுநடுங்குகைத்திசைக்கும.

(இ - பு.) என்றுஅவ்விடத்த இவ்வண்ணமாகக்குறையிரந்தஇரண்டு
விழிகளினும்நீர்சொரியநின்றஇலக்குமியின்முகத்தைப்பார்த்துப்பற்களைநெ
றநெறெனக்கடித்துவாய்மென்று இதைன்ன பிச்சைக்குவந்தவனிடத்த நீ
குறையிரத்தல் நன்றாயிருக்கின்றதென்று அவள் நடுக்கமுறுமபடி சிரித்து
வயிரவமூர்த்தியும் கூறுகின்றா, ஏ.று. ஆல்-அசை. (உச)

வேறு,

கொந்தார்குழலார்க்கணமைந்துபூங்கோல்கொளவேகோத்
தந்தானிடைச்சென்றிசைத்துப்பலிதந்திடுன்னப்
பந்தார்முலையாடிகைத்தோடுபுபண்ணவர்க்குள்ள
முநதாவொளிராநேமியன்பாதமுடிக்கணிந்து.

(இ - பு.) கொத்துக்களாயுள்ள மலர்களணிந்தகூந்தலையுடையமாதர்க
ளாகிய கூட்டத்தையும் ஐந்துபூவாளிகளையும் உடையவனான மன்மதனைப்
பெற்றவுனது நாயகனிடத்துக்குப்போய் நாம்வந்திருக்கிறதைச்சொல்லிப்
பலியிடுகெவன்று வயிரவமூர்த்திகூறப் பந்தைப்போலுமமர்ந்த தனங்களு
ள்ள இலக்குமி ஒன்றுந்தோனருமற்றிகைத்து ஓடித்தேவர்களுக்குத் தலைவ
னானசக்கரப்படையேந்துந் தன்னாயகன்திருவடிகளைமுடிக்குமுடியாய்
ததரித்துக்கொண்டு, ஏ.று. (உடு)

வடுகக்கடவுண்முனிந்தொல்லைநம்வாயிலின்கண்
டுடிபுற்றியகையொடுகின்றனன்றோயிலன்ன
னடியிற்பணீர்தின்னுரைகூறிடவாங்கணீயே
படியிற்படர்திவிரைந்தென்றனன்பங்குத்தாள்.

(இ - பு.) வயிரவமூர்த்தி கோபங்கொண்டு நம்முடையதிருமனைவா
யிலிடத்து உடுக்கைபிறுத்த கைத்தலத்துடன் சீக்கிரமாகவுந்து நீர்கின்ற
னர்குற்றமற்ற அந்த வயிரவமூர்த்தியின் திருவடியில் வுணங்கிநன்மொழி

கூறுதற்கு அவ்விடம் சீரே அதிவேகமாய்ப் பாதசாரியாய்நடந்த போமென்றான் தாமரைமலரின் கண் வீற்றிருக்கும் இலகருமி, எ-று. (௨௬)

அவ்வாய்மொலவன்சென்றிறையமபுயத்தான்
கவ்வவக்கொடுவீழ் தெனைக்காபபைகபாலியென்னப்
பவ்வத்திரையிலிரைநதனன வனபற்றுநந்தா
லெவ்வபடமாலவனெற்றியிலெற்றினால்.

(இ - பு.) இவ்வாறு இலகருமி சொன்னவுடன் அந்த மனையினது வாயிலினிடத்துப்போய்திருமாலானவாவயிரவமூர்த்தியினுடைய தாமரைமலர்போன்ற திருவடி யிறையுரைக்கொண்டு பணிந்துளனறனை யிரட்சிப்பாய் பிரமகபாலமுடைய வயிரவக்கடவுளையென்று தோததிரஞ் செய்ய கடலினது அலையைப்போலிரைந்து அந்தத்திருமால் ஏந்துகின்றசங்கினுற்றுன்பமடையும் வணனம் திருமாலுடைய நெற்றியிறறுக்கினார், எ-று. ஆல் அசை. (௨௭)

மோதும்பொழுதெஞ்சியமாயவன்முண்டம்விண்டு
போதும்வழிகாலகுருதிபுனைபொமமறனை
யோதும்புதரமன்றிபமுன்கையெபொததுவீழ
நாதன்றடிநதபிரமன்சிரரண்ணையேற்றான்.

(இ - பு.) சங்கினாறுககியபொழுது இளைத்த அத்திருமாலின் நெற்றி பிளந்தற்றவழியாயவரும் படியான செந்நீர்ப்பெருக்கத்தினை அளவிட்டுச் சொல்லமுடியாது இப்படியானத்துக்கைபோல் சொரிந்த அச்செந்நீர்த் தாரையை வயிரவமூர்த்தி கையிலுள்ள பிரமகபாலத்திலடையும்படி யேற்றான், எ-று. (௨௮)

சிரார்பரவைமடைகீண்டெனச்சென்றசெம்பு
ணீராயிரவற்சரமேற்றுநிறைந்ததிலலை
தாரார்துளபன்றன்சீரஞ்சதைநதசெந்நீர்
கேராய்விடுததானவையுமதினிறைந்ததின்றே.

(இ - பு.) கீர்த்திவாய்த் கடல் மடையுடைந்ததுபோல் வருகின்ற குருதியை ஆயிரம்வருடம் கபாலத்திலேற்றும் நிரம்பினதில்லை துளசிமாலையணிந்த திருமால் உடம்பெல்லாம் சிதைந்து வருகின்ற குருதியையும் ஏற்றுர் அதிலும் அககபாலநிரம்பினதில்லை. எ-று. ஏ-அசை. (௨௯)

அக்காலையில்வெவ்வலிலீடியயர்ந்துவீழ்ந்த
மைக்கார்திறவண்ணைநோக்கியவானுளோர்கண்
மிக்காயடியேமிறுமாப்பைவிரைந்துவீட்டி
யெக்காலமுநிறறொழுமன் பெமக்கீதுபென்றார்.

(இ - பு.) அவ்வேளை அகத்தை யொழிந்த மயங்கிவீழ்ந்த கார்வண்ணிப்பார்த்த தேவர்கள் வயிரவமூர்த்தியை நோக்கிச்சொல்லுகின்றனர்.

எவரினுமிக்க சுவாமி நாங்கள் மமதையகன்ற எப்பொழுதும் உம்மைத்தொழுமன்பு எவகளுக்குத்தருவாயென்று கேட்டனர். எ-று. (௩௦)

தன்றாள் பணிநதேத்தியவான வர்தம்மையன்பா

யன்றானிழற்கீழறவோர்க்கறனோதமத்த

னன்றலெனநலநருள்கூர்ந்தவைநல்கிவிழ்ந்த

மென்றதுகுபைந்துளவோனை விடுததுமீண்டான்.

(இ - பு.) தமதுதிருவடியிற் பணிந்து தோத்தாஞ்செய்த தேவர்களை யன்புடன் றோக்கி முன்னம் கல்லாலவிருட்சத்தின் கீழிருந்து சனகாதி நால்வர்களுக்கும் தருமத்தை ஓதியருளியபெருமான் நல்லதென்று நல்லக ருணேபுரிந்து அவர்கள் கேட்டபடி வரங்கொடுத்து விழுகதகிடக்கும் மென்மைபாடியம்கரநதப் பொடியையுநிராகும் பசியுளபமணிந்த திருமாலே விடுததுமீண்டுபோனான். எ-று. (௩௧)

எவரோனுமகருதைகொடசனை யெள்ளினோர்க

ளவாமேயதலநதொறுஞ்சென்றுறுமாண்மைபோக்கி

நவமாயவழறபிழம்போவாடிவாயநாதன்

றவராதுறையுஞ்சுருதித்தலநதன்னிலவநதான்.

(இ - பு.) ஏவாளாயினும் ஆணவங்கொண்டு சிவ பிராணை இகழ்ந்தவர்கள் இருக்கின்ற இட நதோறஞ்சென்று அவர்களது ஆணவத்தை யொழித்துப்புகிதாய் அனர்பிழம்புடோல் திருமேனிகொண்டு நீங்காதுசிவபிரா னுறையும் சுருதிபுரத்தில வந்தனாவயிரவமூர்த்தி. எ-று. (௩௨)

வநதெந்தையையாகமநூல்புகலவண்ணமன்பாற்

சந்தமபெறுதண்புனலாட்டிநறமுமமாலே

யிரதொனறியசென்னியின்மீதிவிடங்கவைத்தே

யுநதும்பரிவாலவர்க்கோதனவாக்கடிற்றும.

(இ - பு.) வந்து எந்தையாகிய சிவபிராணை ஆகமத்தின்முறை அன்புடன் மனமபெற்ற சூளிர்த்தகநகையால்அபிடேகஞ்செய்த நல்லகொண் றைமலர்மாலையைச் சந்திரன்விளங்குமதிருமுடியின்கண் பிரகாசிக்கும்படி அணிந்துமுன்செல்லும் பத்தியினால் அவருக்கு அமுதுவகையும் பின்னும்,

தேவன்றனக்காசினியினகனிசெய்யவாழை

மாவின்கனியேமுதலாயவருக்கமற்றுந்

னாவழ்முதலாவெணிரண்டுந்தொகவுஞற்றி

நாவின்மலர்பற்பலமெடுத்துநினைஞ்செய்தான்.

(இ - பு.) சிவபிராணுக்கு ஈரப்பலாக்கனி செவ்வாழைக்கனிமாக்கனி முதலானகனிவர்க்கங்களும் நிவேதித்துப்பின்னும் நூபதிமுதலாகிய சோடசவுபசாரமும்வரிசையாப்புரிந்துகாவிலெழுநின்ற பலவிதமானஉண்மைபுள்ள துதிகள் செய்தார் வயிரவமூர்த்தி. எ-று. ஏ-அசை. (௩௩)

அவ்வேலையிலங்குநின்றும்மெனையாண்டவண்ணம்
செவ்வேயெதிர்த்தந்தணன் மால்கொள்செருக்ககற்றி
யொவ்வாவிறலுற்றனை யென்றுவந்தோதினான் சொல்
வைவேலுறுமெந்தையைததந்திடும்வள்ளன்மாதோ

(இ-பு.) அந்தசமயத்தில் அவ்விடத்திருந்தும் என்றனையாண்ட அ
ண்ணலாகிய வயிரவமூர்த்திக்கு நேராய் எழுந்தருளிப்பிரமன்திருமால் கொ
ண்டசெருக்கைகீகி ஒப்பிலாத வெற்றியடைந்தனை யென்று மகிழ்ந்துகூறி
னாத்துகிகப்படும் கூாவேல் தாங்கும் எந்தையான முருகக்கடவுளை யீன்
றசிவபிரான். எ - று. மாதா, ஓ-அசை. (நடு)

வேறு.

மாலயன்றேடியும்வடிவங்காணெண்ண
மேலவன்காரியைவியநதுநோக்கியே
கோலநம்முழிவடகுணக்கினமேவினா
யேலவிவ்வணிநகரிருநதுகாத்திரீ.

(இ - பு.) மாலும்பிரமனும்தேடியுங்காணக்கூடாதஅடியும்முடியும்உடை
ய சிவபிரான் வயிரவமூர்த்தியை வியப்புடன்நோக்கில்லஅழகியநமது இ
டத்தில் வட கிழக்குத் திசையிற் சென்று அமர்ந்து பொருந்தும்படி. அலங்
காரமுள்ள இச்சுருதிநகரை நீ காக்கக்கடவை என்றா, ஏ-று. ஏ-அசை

எல்லுறுமிததலத்திருககுமியாவரு
மல்லலுற்றிடாவகையருளிக்காத்தியென்
றொல்லையிர்கரநதன்னவனுமததிசை
வலலையிற்போயவண்வைகினைரோ.

(இ பு) பின்னும் வயிரவமூர்த்தியைப்பார்த்த விளக்கம்பெற்ற இச்சு
ருதிபுரியில் வாழ்கின்றவர்கள் அல்லலடையாவண்ணம் கருணையுடன்காக்க
கடவா யென்று அருள்செய்து விரைவிற்கிவபிரான் மறைந்தருளிநாள் அவ்
வயிரவமூர்த்தியும் சிவபிரான் ஆஞ்ஞையின் படி வட கிழக்குத் திசையில்
சீக்கிரம போய் அமர்த்தனர். எ-று. அரோ-அசை (நள)

இன்னவன்சரிதையைசைத்துளோரதைப்
பன்னிடக்கேட்டவர்பரவைகுழ்புவி
மன்னவனாயிருந்தோம்பிமரசிலா
முன்னவனகயிலையின்முடுகுவாரென்றான்.

(இ - பு.) இந்த வயிரவமூர்த்தி சரித்திரத்தைவாசித்தவர்கள்கேட்ட
வர்கள் கடல்குழந்த உலகுக்கரசனாயிருந்த செங்கோல்டத்திக்குற்றமற்ற
சிவபிரான் வாழுகயிலையின்னை போயிருப்பார்கள்என்றுகுதமுனிவாதிரு
வாய் மலர்ந்தருளிநாள். எ-று. (நஅ)

வயிரவருற்பவச்சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆட திருவிருத்தம்...ககஅ.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அறுமுகன்சத்திபெற்ற சருக்கம்.

சூதன்வழங்கிய காதைச் சுவையமுதைச் செவிவாயாற்றியத்து
மேலாம், போதவிதமபூதினராப் புண்ணியநைமிசவனததுப்புனி
தரியாருங், கோதறுமாதவமுன்னக்குமரனியற்றின நென்னக்கூறி
னீரத, தீதறுநற்கதையெமக்குததெரித்திடுமினெனவவனுந்தெரிப்
பதானை.

(இ - பு) சூதபுராணிகர் கூறிவந்தவயிரவருபவச்சரிதமாகிய மதரா
மான அமுதைச்செவிக ளென்னும் வாயினாற்புசிததுடயர்வாகியமிக்க அதி
சயமுடையராய்ப் புண்ணியசொருபிடளாகியநைமிசாரணியமுனிவாகளெ
ல்லாம் மேற்கூறிய மறைசைமாநகரத்தில முருகக்கடவுள் முன்னுளில்மா
சில்லாதபெரிய தவம்புரிந்தனரென்று திருவாய்மலார்தீர அககுறறமற்ற சரி
தையைஎங்களுக்குத் தெரிவிக்கவேண்டு மென்றருறையிரப்பச்சூதபுராணி
களும்சொல்லத் தொடங்கினார். எ-று. மின்-அசை. (க)

பண்டுவெள்ளி வேதண்டப் பரமன்மகிழ்ந்தது முகனைப்பரிவா
நோக்கி, விண்டுவுந்தாமரையவனும்விண்ணிறையுமாற்றது வெரு
ளும்வெம்போ, நுண்டதுநீவென்றமராக்குறுதுயர்தீரத்தன் பொ
டுங்காத்தோம்புங்கோத்தி, கொண்டிடுதியவையிறறக்கூறுவனோர்
கருமமதுகுறிசகொளவாயால்.

(இ - பு.) முன்னொரு காலத்தில் திருக்கயிலையில் வீற்றிருந்தருளும்
சிவபிரான் களிப்புடன் முருகக்கடவுளை அன்புடன்பார்த்துநிருமாலும் பிர்
மனும் இத்திரனும் பொறுக்கக்கூடாது நடுங்குமபடி அசுரர்கள் இயற்றும்
ஒருவெவ்வியயுத்தமுண்டு அப்போரை நீசயித்து தேவர்களுக்குற்ற தன்ப
த்தைத்தீர்த்த அன்புடன் ஈரத்திரட்சிக்கும் புகழைக்கொள்வாய்அவ்வாறு
செய்ய ஒருத்திரஞ் சொல்லுகின்றேன் அதைக்கவனிப்பாய். எ - று.
ஆல்-அசை: (உ)

சலதிபுடைசூழ்புவி யிற்றனியாகிப்பவங்களுக்கோர்தணலதாகி
யலசிறவத்தினரிமை யோராதியர்க்குமரிதாகியடுத்தோருள்ளத்தி
லொருபொருளொல்லை யருளிமரகிச்சிவதலமென்றிசையுண்டாகிப்
பொலனுவகிற்சிற்றப்பாகியெமக்குமிகவன்பாகிப்பொருந்துமன்றே,

(இ - பு.) கடல்சூழ்ந்த நிலவுலகின்கண் ஒப்பற்றதாகியும் பாவங்களை யெல்லாந்திக்கும் அக்கினிபோன்றதாகியும் அளவிற்ற தவமுடையவாக னுக்கும் தேவர்கள்முதலான வாசனாகும் அறிதற்கருமை யானதாகியும் தன்னிடத்திற் சேர்ந்தவர்கள் மனதில் எண்ணியபொருளை அதிகசிகரத்தில் கொடுக்கும் இடமாகியும் சிவதலம் என்னும் புகழடைந்து அழகிய உலகின் கணுள்ள மற்றசிவதலங்களின் மேம்பட்டதாகியும் எமக்கும் அதிக அன்புள்ள இடமாகியும் இருக்கும், எ - று. அன்று. எ-அசை. (உ)

அப்புனிதகேததிரத்திலன்புற நீயடைந்தெம்மையருச்சித்தாயே லொப்புறுமெய்யடல்பெருமையுலகமெலாந்தொழுதேத்தவும்பர்க் கெல்லாஞ், செப்பருஞ்சேர்பதயாச்செய்யுமமரினிலவுணாசிதை கவாட்டி, யெப்பகையுந்தோத்திடுதற்கியலபெறுவையிவ்வகைநீயிய ற்றுகென்றான்.

(இ - பு) அவ்வாறான பரிசுத்ததலத்தில் அன்புபொருந்த நீசேர்ந்து எண்ணிப்பூசிப்பையாகில் ஒப்பற்றமெய்யமையாகியவன் மையைப்பெறுவாய் இத்தநிலவுலகமெல்லாம்வணங்கிதுதிக்க தேவாகளுக்கெல்லாம்சேரல்லுதற் கரிய சேனாதிபதியாகச் செய்யப்படும் யுத்தத்தில் தானவாகள் மடியக்கொ ண்று எவ்விதப்பகையும் தீர்ப்பதற்குரிய வல்லமையைப் பெறுவாய் ஆகை யால் அவ்வாறு நீசெய் என்று திருவாய்மலாநதருளினான். எ-று. (ச)

தந்தையிவையுரைத்திடலுந்தனையனதிசயமெய்தித்தாளிறறமுழா வெந்தையெனக்கிசைத்தபணிபெண்ணில்வியப்பாயது நீயிமையோ ராதி, வந்துபணிந்தவர்க்கிவனேமனதினுறுமவரமருளும்வண்மை நீக்கிச், சிந்துபுடைசூழ்புவியிறசெல்லவெனையுரைத்தமொழிசசெ யனன்றென்றான்.

(இ - பு.) தந்தையாறாகிய சிவபிரான் இவ்வாறு திருவாய் மலர்ந்த வுடன் புத்திரராகிய முருகக்கடவுள் அசையம் அடைந்து அவர்திருவடிகளி ல்வணங்கி எனது தந்தையே தேவரீர் எனக்குக்கட்டியிட்டதிருப்பணியை நினைக்கில் வியப்பாயிருக்கின்றது தேவரீர் தேவர்கள் முதலாக இவணடை ந்து தொழுகின்றவர்க்கு இங்குத்தானே அவரவர்கள் மனதில் எண்ணியவ ரங்களை யெல்லாம் எண்ணியபடியே கொடுக்கும் வள்ளற்றன்மையை யொழித்துக்கடல்சூழ்ந்த நிலவுலகத்திலெண்ணிப்போரும்படி கூறியகட்டியின் செய்கை நன்றாயிருக்கின்றதென்றார், எ-று. (ரு)

ஓதிடுங்காலாதியினிலுரைத்தமொழிப்பயனுரையென்றேதுவித்த வேதியன்காற்றனை பூட்டிவிடுத்தமகனிவ்வாறுவினம்பலோடு மார்தியரனுள்ளமகிழ்ந்தணிமுறுவலினிதியற்றியன்பாநோக்கித் [ண் காத்தலையருகழைத்துக்கதிர்மணியாதனத்திருத்திக்கமுறுகின்ற

(இ - பு) தான் வித்தியாரம்பஞ்செய்த காலத்து முதலிற் கூறிய பிரணவத்துக்குப் பொருளுரையென்று வினவித்தனக்கு ஒதுவிக்குத் தொழில் பூண்ட பிரமண்காலிற் விலங்கிட்டுப் பின்பு விவரித்த புத்திரராகிய முருகக் கடவுள் இவ்வண்ணஞ் சொன்வவுடன் முதல்வராகிய சிவபிரான் மனங்கூறித்து இனிமையுடன் அழகிய புன்முறுவல் செய்து அன்பாகப் பார்த்து அவரைத்தன் சமீபத்திலழைத்து ஒளிவீசும் இரத்தின கசிதமான சிங்கர தனத்தில' இருக்கச்செய்த திருவாய்மலர்ந்தருளுகின்றார். எ-று. (சு)

ஒருவருக்குமுரையாதவுண்மையதொன்றுளதனை யுன் பாலன் பாம், தருவமது கேண்மலாபபூர்த்தடங்கணரியயன்முதலோர்தானுநதேரார், மருவிருக்குங்கடம் பணிதோண்மைந்தவந்தததலமகிமை மதிசகினை விவள்ளி, யருவரைக்குமவாராநலன்புமெமக கதன்மீதி லதிரமாமால்.

(இ - பு.) யாவருக்கும் கூறாத மெய்மைமானது ஒன்றிருக்கின்றது அதனை உன்னிடத் தெமக்குள அன்புகாரணமாய்க் கூறுகின்றேன் கேட்பாயாக் தாமரை மலாபொலும் அழகிய விசாலமான கண்களையுடைய திருமால் பிரமன் முதலியோரும் அறியமாட்டார். வாசனைதங்கும் கடப்ப மலர்மாலையணிந்த புயங்கையுடைய மைந்தனே மதிக்குமிடத்து யான் கூறிய அநததலத்தின் மகிமை திருசுகயிலாயத்திற்கும் வராது அத்தலத்தினிடத்து எமக்கும நல்ல அன்பும் அதிகமாகும். எ-று. தான்-ஆல்-அசை.

காசிமுதலாக்கடல்சூழ்காசினியிலெமது கலங்கணக்கிலந்த வாசனாநறநலங்கடயிலன்புறவேபூசித்தேருள் பெறறோரும் [பர பேசுறவோர்சங்கையிலெபரிதுமின்புதருநதலங்கடயினும்பெட்ராசனமச்சுருதிபுரத்தினிலெளிதன்முததியநதமளிப்பமாதோ.

(இ - பு) கடல்சூழ்ந்த விலவுலகின்கண்காசி முதலாக யாம் வாசிக் குந்தலங்களை கணக்கிலலை, அநத நுறந மற்ற நல்லதலங்கட்தோறும் மெய் யன்புடன் பூசித்துத் திருவருளடைந்தோரும் கண்களிலையென்று சொல்லுதற்கு ஓர் ஐயமில்லை, மிகவும் இன்பத்தைக்கொடுக்கும் தலங்களிலும் எனதன்பு நிறைந்த குறைவற்ற அம்மறைசைமாரகரத்தில் வசிப்பவர்களுக்கு தேகாங்கியத்தில் எளிதாக மோட்சமருளுவேம். எ-று. ஏ இரணமமோது-ஓ-அசை. (அ)

ஐம்புலனைவென்றுதவம்புரிநதாலும் பாரைவலமாவந்தாலும் மிப்பரிடை வேள்விபலையறறினும் புண்ணியனனை களவைசெய்தாலும்புமுளத்தினராவெந்தாரும்மெமைப்பூசித்தநயநதிட்டா லு, மும்பருக்கியாமோதுவித்த வுயர்தலத்தை நினைத்தபலனுதவ லாற்றோம்.

(இ-பு.) பஞ்சேந்திரிய நிக்கிரகஞ் செய்து தவஞ்செய்தாலும் பூப்பிர தட்சணம புரிந்தாலும் இந்நிலவுலகின்கண் பலயாகங்களைச் செய்தாலும் எவ்வகைத்தாயபுண்ணியகருமவகன்புரிந்தாலும் உண்மைபாக நம்புமன முடையவராக எங்காலும் எம்மைப்பூசித்த அன்புசெய்தாலும் தேவர்களு க்கு நாம்வேதமோதுவித்த உயர்வாகிய மறைசைமாநகரத்தை நினைத்தவா களுக்கருளும் பலன்களைக் கொடுக்கமாட்டோம் எ - று. (க)

தவமறியாருளமதனிற் றயையறியார்கொடையறியார் தலமேனா ளும், பவவினையலலதுரல்லபண்பறியாரல்லோர்பாடபயிறல்செய் யார், புவனமிசைபெம்மையொருபோதுநீனையா ரெனினுமபுகலு மந்தச், சிவதலத்தைத்தரிசித்தோர சித்திபெறுவர்களவதுதிதுறா [ரே.

(இ - பு) யாதொரு தவமுஞ்செய்யாதவர்களாயினும் மனதின்கண் தயையில்லாதவர்களாயினும் ஈகையறியாதவர் களாயினுங் இப்பூவுலகின் கண் ஏந்நாளும் பாவச்செய்கையெயல்லாதநற்குணமில்லாதவர்களாயினும் நல்லோரிணக்கமறியாதவர்களாயினும் உலகின்கண் எம்மை ஒருகாலத்தும் கிணையாதவர்களாயினும் யாவராலுமபுகழும் அந்த மறைசைமாநகரமென் னும் சிவதலத்தைத் தரிசிப்பார்களாயின முத்திடடைவாரகனல்லது திங்க டையார, எ - று. ஏ அசை. (க)

ஈதெமதுவியப்பிலுனக்கிசைத்தமைத்தல மகிமையெனவுட் கொள்வா, யாதவினையினிடவவரியதலத்தினிலெயதியன்பாலெம் மைக், கோதயபூசனைபுரிந்து கொற்றமுற்றுக்கென வெந்தைகற லோடுங், காதுலனுமனமிசைந்துகாசினியிலத்தலத்தைக்கருத்துள் வைத்தான்.

(இ - பு.) எமது விருப்பங்காரணமாய் அத்தலத்தின் மகிமையாகிய இதனை உனக்குகடறினெனன்று கருத்திற்கொளளககடவாய் ஆகையால் இனி நீ அத்தலத்திறசென்று அன்புடன் எம்மைகருதித்து குற்றமற்ற பூசையிற்றறிவெற்றியடைவாயென்று எமது தூதையாராகிய சிவபிரான் திருவாய்மலாந்தருளும் முருகககடவுளும் அகறகுடன்பட்டுப்பூவுலகத்தில் சென்றுபூசிக்கஅத்தலத்தைக்கருத்தில் நினைத்தார, எ-று. (கக)

காசிபன்கண் ணுவன்வசிட்டன்கலைக்கோட்டன் பிருகுபுலிக்காலை ன்றாரு, வாசன்மயித்திரியனுயாவாமதேவன் பரத்துவாசன்சங்கனீ பரசமறுத்திடுஞானப்பதஞ்சலியத்திரியொர்சரபங்கனங்கி,ராசனந் தசினகசனற்குமரன்மார்க்கண்டன்முதன்ல்லோர்குழ.

(இ - பு.) காசிபர், கண்ணுவர், வசிட்டர், கலைக்கோட்டர், பிருகு, வியாக்கிரபாதர், துருவாசர், மயித்திரியர், உயர்வாகியவாமதேவர், பரத்து

வாசர், சங்கர், பாசங்கணியிய ஞானத்தையுடைய பதஞ்சலியார், அத்தியாசர், ஒப்பற்ற சரபங்கர், அனுகிராசர், மேன்மையமைந்த சனகர், சனற்குமாரர், மார்க்கண்டா, முதலிய முனிவர்கள் புடைசூழ. எ-று. (௧௨)

வேறு,

உட்பர்பணி செய்தபுடைசூழவுமைபாகத்
தர்பணிபொலன்சடையரனகைவிடைகொண்டே
யிமபரினடைநதுசிவனோதியவிடத்தே
வமபவிழ்கடப்பணியும்வள்ளுமடைந்தான்.

(இ-பு) தேவர்கள் எவல்செய்துகொண்டபுடைசூழ்த்தவர உமாதேவியார் பாகத்திருக்கும் கடகையணிந்த அழகியசடையையுடைய சிவபிரானிடத்தவிடைபெற்றுக்கொண்டு இந்நிலவுலகத்தின்கண் அடைந்து அச்சிவபிரான் கூறியமறைசமாச்சரத்தில்தன்மனக்கமழும் கடப்பமலர்மாலையணிந்த முருக்கடவுள்வந்தசோந்தார. எ-று ஏ, இரண்டாம்-அசை. (௧௩)

பாடலிறுகாந்தறுபதங்கள்சுதிசெய்யு
நீடியவெழிற்சிறைநிரைக்கிளிகள்பூவை
கடியமுதின்னிசைசூழிறகுழுவோதூர்
தோடவிழ்மலர்த்துணர்கொள்குழலிடைந்தான்.

(இ - பு.)வனங்கள் தேனையுண்டு சுதிபாடிக்கொண்டு நீண்ட அழகிய இறகையுடைய கிளிக்கூட்டங்களும் நாகணவாய்ப்பறவைகளும் குயிற்கூட்டங்களும் ஒன்றுசேர்ந்து அமுதத்தைப்போலும் இனிய இசைசுனைக்கறிக்கொண்டுமிருக்கும் இதழலர்த்த மலர்க்கொத்துகளையுடைய -சோலையிறசேர்த்தார. எ-று. (௧௪)

வேறு,

கோங்கரும்புமுலைகுலங்கக்கொடிமருந்துறுவண்டசையப்
பூங்கவ்வைவெயர்வொழுசப்புதலளிபண்ணிசைகூட்ட
நீங்கரும்பிற்சூழில்பாடசெவ்வேளுக்கெதிரின்ற
மாங்கவின்மென்றளிர்கீரத்தாமலர்ப்பொழின்மாதாடினளால்.

(இ - பு.) கோங்குமலரின் அரும்பானது முலைபோலங்குலங்களும் வஞ்சிக்கொடிகளானது இடைபோலத்துவண்டசையவும் அழகியகிளைகளானது வெயர்வவபோலஒழுங்கும் யாவரும் துதிக்கும்வண்டுகள் கதிகூட்டவும் இனிமையாகிய கரும்புபோலினிக்கும்படி குயில்கள் பாடவும் முருக்கடவுளுக்குளிராகலின்றமாலினது அழகமைந்தமெல்லியதளிர்களையகையுடன்கலர்களிறைந்த சோலையாகியபெண் நடத்தினள், எ-று, ஆல்-அணை

இத்தலமாதிச்சடையெமமிறைமகன்வந்தெய்துகலா
லெத்தலனுமபுகழ்வினிதிருட்பேறுற்றனனென்னி
லுத்தமமாயினியாரென்றுணர்ந்துநிலமகடனது
கைத்தலவகொளபொரிசிதறல்போன்றனவாற்காமலர்கள்.

(இ-பு.) இரத்தத்தலத்தில் மகத்தவமிக்க இளம்பிறையணிந்த சடாட
லியையுடைய எமதுசிவபிரான் புத்திரன் இவ்விடத்து அடைதலால எந்த
தலத்திலும்புகழ் இனிமையுடன் பெரும்பேறடைந்தனன் ஆகையால்
எண்ணெப்பாடகிலும் உத்தமா எவரிருக்கின்றாரென்றுதெரிந்து பூதேவி
தனதுகையினிடத்துப்பெரியையச்சிதறதலபோலிருந்தன அச்சோலையின்
மலாகளுநிதல். எ-று. ஆல்-அசை. (கசு)

நிலமகடன்மருகனென்னினைந்தமைக்ககாவணம்போ
னவமிசுத்தமலாச்சோலைநண்ணியவனோக்கினனாற்
பலமுடையதவத்தினர்களுடையிலிடமுமகததுறையும்
பொலனுலகத்தவாநிறைந்தபொறபுககண்டத்சயித்தான்.

(இ-பு.) பூதேவியின் மருகனென்றெண்ணிச்சமைத்தபந்தரைப்போ
லானமைநிகுத்த புட்பச்சோலையிடத்தில் அடைந்துஅவ்விடத்துவழிசெலு
த்தினா மிருத்தபெரியதவத்தினாவகிசுரு மிடமும் வேளவிச்சாலைகளும்தே
வாகள் நிறைந்திருக்கும் அழகும்பாரத்து அதிசயமடைந்தார். எ-று. ஆல்-
அசை. (கசு)

வேறு.

ஆங்குறுமாதவரந்தனர்வானோர்
பாங்குறவரதுபணிந்துதிபப
வோங்குறுவந்திரனுள்ள முவந்தே
பூங்கொடிபாகணைதேடினனபோனான்.

(இ-பு.) அச்சோலையின்கணுள்ள மகத்தான தவசிகளும் மறையங்
களும். தேவர்களும் அன்புடன் வந்து வணங்கித்தோத்திரஞ்செய்ய அரு
ளோவரும் ஆறுமுகக்கடவுள் மனமகிழ்ந்து மலாக்கொடிபோலும் மருங்கு
ள்ள உமாதேவியாரைப் பாகத்திலுடைய சிவபிரானைத் தேடிப் போனா.
எ-று. ஏ. அசை. (கசு)

செயிரறுவானவர்தேவும்வணங்க
மயலறுசின்தையமாதவரோமும்
வயிரவனைத்தரும்வானுயர்ச்சோதி
பயிலுறுகின்றுழிபண்பொடெதிர்த்தான்.

(இ-பு.) குறமற்ற இத்திரனும்பணிய மயக்கமற்ற மனமுடைய; ம
காதவசிகளுடன் வயிரவக்கடவுளை சன்றருளியி அண்டத்தள வொக்கி

சோதிசொருபராகிய கிவிரான் வீற்றிருக்கும் இடத்தை அன்போடு எதிரி
ற்கண்டார். எ-று. (௧௧)

அளிந்திடுதற்கரிதாயயன்மாலுந்
தளர்ந்துசலித்ததனிசுகடராகி
வளர்ந்துநிமிர்ந்துயர்வானிறைகின்ற
களங்கமில்சோதியையன்பொடுகண்டான்.

(இ-பு) அளததந்சரிதாகிப் பிரமன்திருமால இருவரும் மனந்தளர்ந்
து சலித்தஒப்பற்ற ஒளிபிழம்பாகி ஒங்கியாவாகிய ஆராயத்தில் நிறைந்
தகளங்கமற்ற சோதிசொருபராகிய கிவிரானை அன்புடன் கண்டார். எ-று.

வந்திடுமேயோகியர்மாதவாவானத்
திந்திரனாகியரியாரும்வியநதே
மநநிரவிததைநனைக்கிவழுத்தச்
சுநதரவேளிறையின்னதுகிப்பான்.

(இ-பு.) தமமுடன் வந்துள்ள யோகியர்களும் பெரியதவர்புரியும்
முனிவர்களும் விண்ணுலகாரும் இத்திரனும் மற்றையோர்களும் அநிசயமு
ற்றுப் பிரணவமந்திறவித்தான இலிங்கமாத்தியைப் பணிந்து தோத்திரன்
செய்ய அழகிய முருகக்கடவுளும் இத தனமைதுகிகின்றான். எ-று, ஏ-அசை

வேறு.

கண்ணுக்குங்காண்டற்கரிதாய்க்கவின்கடரா
யெண்ணுக்குமெட்டாவிற்றவரினதுபுகழ்
விண்ணுக்குளண்டவெளிக்குள்விரிகடலுக்கு
மண்ணுகுளாரேமதிக்கவலுனுடையார்

(இ-பு.) கண்களுக்கும் நோக்கியறிதற்கருமையாய் அழகிய அருட்
சோதியாய் விளங்கி நினைவுக்குமெட்டாக்கடாத நாயகனை உம்முடைய
கீர்த்தியை அந்தவிண்ணுலகத்தின்களும் அண்டத்தின்மேலுள்ள மற்றையு
லகத்தின்களும் விரிந்தகடலுக்குந்த இத்தமண்ணுலகத்தின்களும் அறியத்தக்
கவல்லபமுடையவா ஒருவருமில்லை. எ-று. (௨௨)

விரிவுளபல்பீண்டம்விளங்குமுனதாளின்
பரிபுரத்தின்கீழணிந்தபாதசசதங்கையெனின்
மெரியுமோநின்முடியுஞ்சேவடியுந்தேடிநின்ற
வரியயனுங்காணாததற்குப்பழியுண்டோ

(இ-பு) விசாலமாயுள்ள பலவாகிய அண்டங்கள்முழுதும்எங்கும்
பிரகாசமும் உமதுதிருவடிக்கீற்றரித்திருக்கும் வீரக்கழலின் கீழ்ப்புறத்தி
ற்சத்திக்கின்றதுசுதங்கையென்று கூறினால் அத்திருவடிகளும் திருமுடி

பும் எளிதிலறியக்கூடுமோ அவைகளை அறிவோமென்று தேடிச்சாணமுடி
யாமல் வேசாரிசின்ற பிரமணுகருடமாலுக்கும் ஒருதாழவுளதோ, எ -று.

என்று துதித்தேவினைத்தாமரைமலர்க்கை

மன்முனமுடி மேற்குவித்துமனமுருகி

நின்றதொழுதுநீரார்விழியனுமா

யொன்றுபுகன்றனுயர்சோதியைநோக்கி. "

(இ - பு.) இவ்வாறுதேராத் திரஞ்செய்த தாமரைமலர்போன்ற இர
ண்டுகைகளையும் வாசனையுள்ள சிரசின்மீதுருவித்துக்கொண்டு மனமுருகி
எதிரின்று வணங்கி யானந்தநீர்பெருகுசின்ற கண்களுடையவராய் மே
லாய்சோதி ருபராயெழுந்தருளி யிருக்கும்சிவபிரானைப்பார்த்து மேல்வரு
கின்றஇவ்வொன்றைக் கூறினா. எ-று. (உச)

வேறு.

கண்ணுக்குமுறைக்குமுள்ளக்கருத்துக்குமரியதாகு

நண்ணியசுடரேயுனைநானாருசகிப்பதெனான்

விண்ணவர் பலருமயானும்விரும்பியேபூசை செய்ய

வண்ணமோருருவாய்நிற்றிப்பெனக்குகன்வணங்கிகின்றான்.

(இ - பு.) விழிக்கும்வசனத்துடனும் மனக்கருத்துக்கும் அளவிதற்
கரியதாய் எழுந்தருளி வந்த அருட்சோதியாய் சிவபெருமானே உம்மை
நான் ஆசசனைசெய் தெவ்வண்ணங்கூடும் ஆதலால் பல்வகையான தேவர்
களும்யானும் இச்சித்துப்பூசைபுரியும்படி ஒரு இலிங்க வாடிவாய் அமாந்த
ருளவாய் என்றுமுருகக்கூடவுள் சொழுது எதிரின்றா. எ-று. (உடு)

சேயிணையுரைப்பனானச் செழுஞ்சுடர்ப்பிழம்பாய்நின்றோ

னாய்வேலையிற்செஞ்சோதியானதோரிலிங்கமானான்

நாயகன்மகிமைநோக்கிநளினநான்முகன்மாலாதி

னாயவர் துதித்தார்தேவதுந்துபிமுழவமோங்க.

(இ - பு.) முருகக்கூடவுள்ளிவை கூறச்செழிப்புள்ள ஞானசோதிவ
டிவாய் நின்றருளுஞ் சிவபிரான அக்காலத்திற்செவ்வியசுடர்மயமான ஒ
ருஇலிங்காகாரமாய் அமாந்தருளினார் அச்சிவபிரானது மகத்துவத்தைப்
பார்த்துத்தாமரையில் வாழுஞ்சதுமுகன் திருமால் முதலானபுனிதர்கள்
தேவதுந்துபியும் மத்தளமும் முழங்கத்தோத்திரஞ்செய்தனர் எ-று. (உசு)

இலங்கொளியிலிங்கமாகியிருந்திடம்பொருளைநோக்கிப்

புலன்களோர்வழித்தாய்மோகப்புனிதர்கள் வியந்துநின்றார்

நலங்கிளர்கார்த்திகேயனவமணித்துறைகளோங்கித்

துலங்குக்ல்யாணகோடித்துயரீர்தேய்ந்தான் மன்னோ.

(இ - 4.) அப்பொழுது பிரகாசிக்கும் ஒள்ளியஇலிங்கவடிவாயமர்ந் தருளும் சிவபிரானைப்பார்த்துஹம்புலன்களும்ஒருவழியேசேரடிட்டைபுரியு ம்புனிதராய்முனிவீரர்கள்தேவர்கள் அனைவரும்அதிசயித்திருந்தனர்நன்மை மலியும் கார்த்திகேயரானமுருகக்கடவுள்நவரத்தினங்களாலிழைத்துள்ள படித்துறைகள்மிக்குவிளங்குமகல்பாணகோடியென்னும் பெயருள்ளபுனி தமான தீர்த்ததிலாடினர். எ-று. மன். ஓ. அசை. (உஎ)

அக்கரமைந்துநாவாலறைந்துமெய்ப்போதத்தோடுந் தக்கவெண்ணீற்றின்கோலந்தனிமெயின்முழுதுஞ்சாத்திச் செக்காபொன்மேனிசசெவ்வேடேவாகோனேவலசெய்ய நக்கனைப்பூசைசெய்தானாகமநவின்னவண்ணம்.

(இ - 4) நாவினாற்றிருவஞ்செழுத்தும் ஓதிஉண்மையான பரஞான த்துடன் தகுதியமைந்த வெள்ளியதிருநீறினது அழகு ஒப்பற்றதமதுடன் முற்றுந்தரித்துக் கொண்டு சிவந்தபொன்போன்ற திருமேனியையுடைய முருகக்கடவுள் சுராபதியான இந்நிரன்பணிசெய்ய சிவாகமத்திற்கூறியிருக்கின்ற கிரமப்படி சிவபிரானைப்பூசைபுரிந்தார். எ-று. (உஅ)

ஆங்கவணிநுந்துபூசைவைகலுமாற்றுஞ்செவ்வேள் பாங்குறுமயனைநோக்கிப்புரமனாலயமுமபத்தி யோங்கியமாடவிதிநகரமுமுளுறுகென்னத தாங்கியபணியாற்றேவதச்சனப்பணிமேற்சார்ந்தான்.

(இ - 4.) அவ்விடத்திலிருந்து சிவபிரானைப்பூசைபுரியும் சுப்பிரம ணியர் மருங்கிருக்கும் மயனைப்பார்த்துச் சிவபிரான் திருவாலயமும் வரி சையாயோங்கிய மாளிகைஅமைந்த வீதிகளையுடையதிருசுரஞ் சமைப்பா யென்று கட்டளையிட அந்தப் பணிவிடையைத் தலைமேற் கொண்டு அத் தேவதச்சனும் திருக்கோயில் முதலிய செய்யப்புகுந்தான். எ-று. (உக)

பன்மணிகுயிற்றிக்கோடிபருதியாங்குகித்ததென்ன நன்மணிவிமானமாதிசிற்பநுனவின்னவண்ணம் பொன்மணிமதிளீறாகவாலயப்பொங்கமுற்றும். மினமணிச்சிகரியேரிடேதேவரும்வியப்பச்செய்தான்.

(இ - 4) நவரத்தினங்களழுத்திககோடிருநியர்கள் அவ்விடத்திலுத யஞ்செய்தனரென்றுசொல்லும்படி நல்லஅழகமைந்ததிருக்கோயில் முதல் பொன்னும் இரத்தினமும் அமைந்ததிருவாலயத்தின் பொலிவனைத்தும் ஒளிவீசும் இரத்தினமயமான கோபுரங்களோடும் சிற்பசாத்திரங்களிற் கூறியவாறு தேவாருங்கண்டு அதிசயிக்கும்படிசமைத்தான். எ-று. (40)

வேறு.

முழுமையுமபொன்முயங்குமனைகளும்
பழுதில்வெள்ளியிலுமனைகளும்
வழுவில்சந்திரகார்தமனைகளு
மெழுதுசித்திரமேற்றமனைகளும்.

(இ - பு) முற்றும்பொன்மயமாய் விளங்கும் மாளிகைகளும்பழுதற்
றவெள்ளியமாய் விளங்கும்மாளிகைகளும் குற்றமிகந்தசந்திரகார்தக் கற்
கள்பதித்தமாளிகைகளும் எழுதப்படும் சித்திரமமைந்த மாளிகைகளும்
எ-று. (நக)

மாதராடுமரங்குமணிகளாற்
காதலாருடன்கூடிடமுங்கவின்
சாதாநுபத்தினுற்சமைத்திட்டன்
வேதபாரகர்க்குட்டிமெளிகளும்.

(இ - பு.) வேதபாராயணிகளுக்குக்காலந்தாழ்க்காது அமுதுப்டைக்
கும்சததிரங்களும் மகளிர்கள்பந்துமுதலியன வினையாடுகின்ற இடங்களும்
இரத்தினமயமாகவும் காதலரும் காதலிகளும் அன்புடன்கூடும் அந்தாங்க
மானஇடங்களும் அழகியபொன்மயமாகவும் நிருமித்தான் எ-று. (நஉ)

அரதனம்பலவும்மணிமேடையும்
விரதமாதவர்மேவுமடங்களுந்
பரதமாநிநடனம்பயிற்றிய
சுரதமாதாகளில்லிந்றொகுதியும்.

(இ - பு.) ஒன்பதுவகைஇரத்தினங்களால் அணிபெறச்செய்த வேதி
கைகளும் விரதம்அதுட்டிக்கும் மகததுவமுள்ள தவசிகள்வாசஞ்செய்யுமட
ங்களும் பரதம்முதலியநாடகம் பயின்றுள்ளகணிகையாகள துகூட்டமாகிய
மனைகளும். எ-று. (நங)

கரலுலாவுகதிர்மணிவாயிலு
மேலுலாவும்வியன்பொற்சிகரமும்
நீலமாதிநிறைமலர்வானியு
மாலவாலத்தவிர்மலாமுல்லையும்.

(இ - பு.) வசந்தக்காற்றுவிசுகின்றஒளிவிளங்கும்இரத்தினங்களிழை
த்தசாளங்களும்விண்ணளாவும் விசாலமுள்ளபொன்மயமான செய்குன்று
களும்நீலோற்பலமுதலிய புட்பங்கள்நிறைந்துவிகிக்கும் தடாகங்களும்வய
லின்கண் அமைத்த பாத்திகளில் ஒளியுடனமலர்கின்ற முல்லைச் செடிகளும்
எ-று. (கச)

வார்மையோங்குமறுகுமறுகெலா
நீர்மையோங்கியநித்திலப்பந்தருள்
சீர்மையோங்குஞ்செழுமணித்தோரண
மேர்மையோங்குமெழிற்பொற்கொடிகளும்.

(இ - பு.) மிகவும் நீண்டவீதிகளும் அவ்வீதிகள் முழுதம் குளிர்ச்சிமி
ருந்தமுத்துகளா லமைததபந்தல்களும் சிறப்புமிருந்தசெழிய இரத்தி
னங்களால் அலங்கரித்த மகாதோரணங்களும் அழகோங்கும் வண்ணத்தி
னது பொலிவுடைய துவசங்களும். எ-று, (ருடு)

ஆவணங்களுமாவணத்தார்நிழற
காவணங்களுங்காவணப்பொய்கையும்
பூவணங்கள்பொருந்துபுறவமும்
பூவணங்குபொருந்துறசசெயதனன்.

(இ - பு.) கடைவீதிகளும் அவ்வீதிகளில்நிழல்நிறைந்துள்ளபந்தலக்
களும்விதம்விதமான தோப்புகளமைந்ததடாகங்களும் நானாவிதமலாகளபுட்
பித்திருக்கும்பூவகாவணங்களும்நிறமகளாவசிக்கத்தக்கதாப்ச்சிருட்டித்தான,
எ-று, இவ் வாறுபாடலுங்குளகம். (ருசு)

வேறு.

இப்பரிசுபல்வளங்களிலங்கவெழிலாலயமு
மொப்பரியமணிகருமுஞற்றிமயனறுமுகற்குச்
செப்பிடநல்லருள்புரிந்துசெவ்வேளாதியர்நோக்கி
மெய்ப்பொருளவாழ்கயிலையினுமேன்மைபெனவியந்தனரால்

(இ - பு.) இத்தன்மையாய்ப் பலவளங்களும் பிரகாசிக்கும்படி திரு
கோயிலும் ஒப்பற்ற அழகமைந்தநகரமுமைத்துத்தேவதச்சனமுருகக்கட
வுளுக்குத்தெரிவிக்க அவன்மீது மிக்கதயை கூர்ந்தருருகக்கடவுளும் மற்று
ள்ளதேவர்களும் தபோதனர்களும் பாரதது நித்தியப்பொருளாகும் சிவபி
ரான் வீற்றிருந்தருளும் திருக்கயிலையினும் சிறப்புறற்றிருக்கின்றது இந்நகர
மென்று அகிசயமடைந்தார்கள். எ-று, ஆல்-அசை. (ருஎ)

மயனமைத்ததலிகரில்வானவர்கந்தருவர்கீததர்
நயமுறுவிஞ்சையரினேபநங்கையர்களைமெடைந்தார்
புயறவழ்தேம்பொழின்மறைசைப்பொன்னகரின்புனிதத்தாற்
கயிலையில்வாழ்சிவகணமுங்கலந்திவண்வந்திருந்தனவால்

(இ - பு) இவ்வாறு தேவதச்சன் நிருமித்த ஒப்பற்ற அச்சுருதிபுரியில்
தேவர்களும் கந்தருவர்களும் சித்தர்களும் நயம்பொருந்திய வித்தியாதார்
ளும் தங்கள் தவகள் காதலிகளுடன் வந்துசோந்தனா மேகங்கள் தவமும
கணங்கமழும்பூஞ்சோலைகள்கூழ்ந்த அழகுள்ள அச்சுருதிபுரத்தின் மகிமை

பிறை திருக்கயிலையில்வாழும் சிவகணங்களும்வந்து அவசனூடன்கலந்து
அவ்விடத்திலவசிடதன. ஏ-று. ஆல்-அசை. (௩௮)

ஆயபுரத்திடையுறைவோரகமகிழுவருந்தவத்தி
னேயமிகுத்தவர்பலருநெடிதுவந்துதுதிசெய்யச்
சேயமலரவன்மாலுந்தேடியுங்காணுச்சோதி
நாயகற்குப்பலவிழாநடத்தியறுமுகன்றொழுதான்.

(இ - ௫.) அச்சருதிபுரியில் வசிக்கும் தேவாகள்சித்தாகள் கந்தருவர்
கள் வித்தியாதராகள் சிவகணங்கள் மூதலியயாவரும் மனங்களிகூர அரிய
தவங்களைச்செய்தபோதனர்பலரும் மிகவுமகிழ்ந்து துதிசெய்ய செங்கம
லவாசனான பிரமனும் திருமாலும் தேடியுங்காணாத சோதிருபமான சிவபி
ராணுக்குறித்தியோற்சவம் பட்சோற்சவம் மாதோற்சவம் அயனோற்சவம்
வருடோற்சவம் முதலியவைசெய்துவந்தித்துவந்தார்முருகக்கடவுள் ஏ-று.

பன்னிருதோளவனிந்தப்பரிசுசிலநாளவ னுற்
றன்னையுமைபாகன்மலரடியிணைகளருசுகிதது
மன்னுமவ்வேலையில்வானின்மழையின்றிமானிலத்திற்
முன்னியவாவிள்கூபத்தொகைளுகம்வறுமைகூர்ந்த.

(இ - ௫) பன்னிரண்டு தோள்களையுடைய முருகக்கடவுள் இவ்வ
ண்ணம் சிலநாளத்தலததிலிருந்து அவ்விடத்து எனது அன்னையாராகிய
உமையம்மைபாகரானசிவபிரானதுசரணங்களிரண்டையும் பூசித்திருக்கும்
அக்காலத்தில் மழையிலாமல் நிலவுகன்கணநெருங்கியகுளங்கள் ஏரிகள்
கிணகதுள் இவைகளெல்லாம் நீாவற்றிவறுமையடைந்தன. ஏ-று. (௪௦)

புரிந்திடும்பூசனைக்குநமம்புனல்காணாதுமுருகனும்
வருந்தியுள முருகியொன்றும்வகைமாறுகண்டிலனாய்க்
கருந்தடங்க ணுமைகேள்வன்கமுலிணையிற்பணிந்தெழுந்து
பொருந்துமலாககரங்கூபிததுதித்தினைப்புகன்றனனால்.

(இ - ௫) சிவபிரானுக்குததாம்செய்யும் பூசனைக்கும் நீரில்லாமல்
முருகக்கடவுள் வருந்தினமுருகி அதற்குச்செய்யும் உபாயம்வேறென்றுங்
காணாமல கருவேலமலாபோல் அகன்றகண்களுடைய பார்வகிசமேதரான
சிவபிரானைத் தொழுதெழுந்தறின்று தாமரைமலரைப்போன்ற கரங்களை
ச்சிரமேற் கூப்பித்தததிரஞ்செய்து இதனைச்சொல்லுகின்றார் முருகக்க
டவுள். ஏ-று. ஆல்-அசை. (௪௧)

வேறு.

கனலாய்நிலனய்க்கரலாய்வானய்ப்
புனலாயககாணுமபொருளாயிலனய்
மனனாற்காணுவடிவாயுயிரி
னினைமாப்கின்றயெனையாளுதியே.

(இ - பு.) நெருப்புருவமாயும் மண்ணுருவமாயும் வாயுவினுருவமாயும் ஆகாயஉருவமாயும் நீருருவமாயும் காட்சிக்குரியபொருளாயும் இன்னாதவனாயும் மனிதனுக்காணப்படாத உருவமாயும் சர்வஆன்மக்கூட்டமாகவும் நின்றருளும் இறைவனே என்னை ஆட்கொள்ளவேண்டும். ஏ-று. ஏ-அசை.

தவமாய்ஞானத்தனியாய்விடாய்ப்

பவமாய்நீயேபதியாயுயிரா

யவமாயதைதற்கவனாயுவனா

யிவனாய்நின்றயெனையாளுதியே.

(இ - பு.) தவமாகவும் ஒப்பற்றஞானமாகவும் முத்தியாகவும் பாவமாகவும் எவாக்குந்தேவாரேபதியாகவும் ஆன்மாக்களாகவும் தவமற்றதாகவும் சொல்லுதற்கரிய சுட்டிப்பொருளவாய அவனாகவும் உவனாகவும் இவனாகவும் நின்றருளும் இறைவனே என்னை ஆட்கொள்ளவேண்டும். ஏ-று ஏ-அசை.

பொன்னாய்ப்பூணாய்ப்பூணன்புளனாய்

மன்னாய்மன்னைவாழ்த்துமபலராய்ச்

சொன்னார்சொலவிறசோராநின்ற

வென்னாயகனையெனையாளுதியே.

(இ - பு.) பொன்னாகவும் அப்பொன்னாலாகிய ஆபரணமாகவும் அவ்வாபரணத்தரித்துக்கொள்ளும் அன்புடையவனாகவும் இறைவனாகவும் அவ்விறைவனைத்துதிசுரும பலராகவும் முன்னம்ஓதியுள்ள ஆத்தாமொழியிற்கர்த்துநின்ற என்முதல்வனே என்னையாட்கொள்ளவேண்டும். ஏ-று ஏ-அசை.

வேறு.

என்றேபலவாய்குதுதியேத்திடலு

நன்றேயிவனன்பெனநாடியாரன்

குன்றேயருளகொம்பனையோருடனுன்

கன்றேபுகழ்கின்றதுகாணெனலும்.

(இ - பு.) இவ்வண்ணம் பலவாகத்துதி செய்யும் இவனது பேரன்பு மிகுலலதென்று சிவபிரான் எண்ணி இமயவரையரையனளித்த மலர்க்கொம்புபொன்ற மருங்குள்ள உமாதேவியாருடன் உந்துபுத்திரன் துதிக்கின்றதைப்பாராயென்று உறவும் ஏ-று. ஏ இரண்டும்-அசை. (சரு)

பொன்னாதிதலைப்புணர் பூண்முலைமின்

னன்னாநிகுற்றனளாகிமகிழ்ந

தென்னாயகவொல்லையினெய்தியவ

னுன்னாவாமேயுதவென்றிடலும்.

(இ - பு.) பொன்போலும் தேமற்படர்க்க நெருங்கிய, முத்தாரத்தாங்குந்தணங்கையுடைய 'மின்னற்கொடிபொன்ற உமாதேவியா அறிந்து,

கொண்டவளாய் மகிழ்வுற்று எனதிறைவனே அந்வினைவின்சென்று அம் முருகன் நினைத்தலாயவரததைத்தநருளென்றுகூறவும், எ-று ஏ-அசை, ( )

மறிமானணிகைத்தலனாகிமதி
வெறிவார்சடைமீதுவள்ளங்குறவே
பொறியாரவப்பணிபூண்டனையுந்
றறிவாரறிவிற்பெறியும்மமலன்.

(இ - பு.) மறியென்னும் பெயருடைய மானணிந்த திருக்கரத்தோடு இளம்பிறைவாசனைகமழும் நீண்டசடையின்கண்பிரகா சிககப்பட்டப் பொறிகளமைந்தபாம்பணிதரித்தவராய்ததன்னைமெய்யறிவானோகருவோர்க்கு அவ்வறிவில்விளங்கும் சிவபிரான், எ-று, ஏ-அசை, (சஎ)

உலகைத்தருமன்னை யுடனவ்விடைமே
ஸிலகிக்கமலத்திறையேழுதலா
மலகிற்புலவோர்துதியனபினெடுஞ்
சொலமுக்கணாவந்தெதிரோதோன் றினரால்.

(இ - பு.) நிலவுலகின்கண்ணுள்ள ஆன்மவாககங்களை ஈன்றருளியஉமா தேவியாருடன் இடபவாகனத்தின்மீதுவிளங்கிப் பிரமன்முதலாக அளவிறந்ததேவர்கள் உள்ளன்போடு தோத்திரஞ்செய்ய மூன்றுதேத்திரங்களை யுடைய சிவபிரான் முருகக்கடவுட்கெதிரில் காட்சியருளினார், எ - று, ஏ, ஆல்-அசை, (சஅ)

வந்தாரைவணங்கிமகிழ்ந்தாருகன்
சிந்தாருலமாறுதலசெப்பலெனே
தந்தாய்தருதந்தையெதிர்ப்படினேய்
சுந்தாதொருசிறற்றடியுண்டுகொலோ.

(இ - பு) இவ்வாறு எழுந்தருளியவந்த சிவபிரானைத்தொழுது களி கூர்ந்து முருகக்கடவுள் சிந்தைத்துயரம் தீர்த்தனரென்று சொல்லவேண்டியதென்னை ஏனெனில் தன்னை ஈன்றருளிய தாய்தந்தையரைக்கண் கூடாக்ககண்டவிடத்துததுன்பந்திராதொருகுமுந்தையும்பூலோகத்தில்உண்டோ இல்ல ஆகையால், எ-று, ஒ - அசை, (சக)

வேறு,

பரவுமைந்தனைக்கருணையாமபணிப்புனலாட்டி
விரவுபங்கயககரங்களான்மெய்யெலாநதடவி
நிரவுபன்மணியாதனத்திருத்திரெஞ்சுவந்தே
யரவணிந்திடுமையனீதுரைத்தனனன்றே.

(இ - பு.) இவ்வாறுவணங்கி எதிரின்ற முருகக்கடவுளை அருளென்னும் குளிர்த்தீரால் முழு குவித்துக்கலந்த தாமரைமலர்போன்ற திருக்கரங்

களால் திருமேனிமுழுதுந்தடவி வரிசையமைந்த பலமணிகள் அமுத்திய சிங்காதனத்தில் எழுந்தருளுவித்து மனங்களிசூர்ந்த சர்ப்பாபரணமணிந்த சிவபிரான் இவ்வாறுகூறினன். எ - று. ஏ, அன்று, ஏ-அசை. (௫௦)

பகருமாகமநான் முறைபழுதிலாவன்பி

னிகரில்பூசனைபுரிதலினின்னையார்நிகர்ப்பார்

புகரினமைந்தநீபுந்தியிலோர்திடும்பொருளைப்

பகர்தியென்றலுமீதெடுத்துரைத்தனன்பரிந்தே.

(இ - பு.) நம்மால்விதித்தசிவாகமநூல்விதிப்படி குறைவுபடாதஉள் ளன்போடி ஒப்பற்றபூசைசெய்வதில் உன்னையொப்பவாயாவா சூற்றமற்ற புத்திரனே நீ உன்மனதிலுநினைத்த வரததைச் சொல்லுவாயென்றவுடன் பேரன்போடு இதனைஎடுத்துக்கூறினா முருகக்கடவுள். எ - று. ஏ-அசை.

வானிருந்துவந்துய்விக்குமாற்றினால்மழையைப்

பூநிலத்தினுக்கமுதெனபபுகல்வதேபுலமை

கானிருந்தலர்கடுக்கையங்கடவுளேதமியேன்

றானிருந்திடந்தலத்திலேன்வறுமையைததந்தாய்.

(இ - பு.) ஆகாயத்தின்கணிருந்து நிலவுலகத்திற்குவந்து இங்குள்ள சராசரங்களைப்பிழைப்பிகரும் தன்மையினால்மழையை இந்நிலவுலகத்திற்கு அமுதமொத்தது என்றசொல்வதே தெளிவாகும் அப்படியிருக்க வாசனையோடுவிகசிக்குவ கொன்றைமாலையித்த சிவபிரானே அடியேனிருக்கும் இச்சுருதிபுரியில்மாததிரமஏன் புனல்வறுமையைக்கொடுத்தாய். எ - று. தான் - அசை. (௫௨)

உன்னைப்பூசனைபுரியவுமுதகமில்லவனு

யின்னல்கொண்டனனென்றுயர்தீர்த்தியென்றிறைஞ்ச

மின்னைப்பாதிபொன்மேனியில்வைத்திடும்விமல

னன்னபாலகன்றனக்கருள்செயத்துணிந்தனனால்.

(இ - பு.) உனக்கபிடேகுகவும் கீரின்றித்தன்பமடைந்தேன்ஆகையால் எனதுயரததைத் தீர்த்தருள்வாயென்று துதிக்கமின்போலும் உமாதேவியாரைத்தனது பொன்போலும் திருமேனியின் இடப்பாதியில்வைத்தருளும் சிவபிரான் இவ்வாறுகூறியமுருகக்கடவுளுக்குக்கிருபைகூர்த்தொடங்கினர். எ - று. ஆல் - அசை. (௫௩)

பாங்குவைகியபான்மொழியுமைமுகம்பார்ப்ப

வாங்கவட்டி.றலாரும்வைவேலினையளிப்பக

கோங்கலர்ப்பசங்கொன்றையங்கடவுள்கைக்கொண்டே

யிங்கிதன்செயல்கேளெனக்காதலற்கிசைத்தான்.

(இ - பு.) சிவபிரான் தனது இடப்பாகத்தில்வீற்றிருக்கும் பால்போலும் இனியமொழியையுடைய உமாதேவியின் திருமுகத்தையோக்க அவ்

ஐமாதேவியார் வன்மைபொருந்திய கூரியவேலாயுதத்தைக்கொடுக்க அரு
ம்புகளுடன் விகசிக்குங் கொன்றைமலாமாயைணிந்த அச்சிலபிரான் அத
னைத்திருக்காதாவாறு இவவேலின மகத்துவத்தைக்கேளென்று முருகக்
கடவுளுக்குச் சொல்லுகின்றார். எ-று ஆங்கு-ஈங்கு, ஏ-அசை. (௫௪)

மேருவாயினுந்திசையுறமவேதனைடமெனினு

மூருநேமியமபூதாமெனனினுமுலையா

வீரமேயுறமண்டத்தின்விழுச்சீவரெனினுந்

திருமேயிதுவிடுததிடிற்றிண்வவிசிதைநதே.

(இ - பு) மேருமலையானாலும் அட்டருலபருவதங்களானாலும் நிலத்
தைச்சூழ்ந்திருக்கும் சககிரவானகிரியானாலும் கெடாதவன்மையுள்ள அண்
டங்களின்மேலான சுவர்களானாலும் இவ்வேலாயுதத்தை வீவோயாடில்
அவறறின் மிக்கவலிமைஅழிந்திப் பொடிப்பொடியாயப்போம். எ-று. (௫௫)
ஐ, இரண்டும் - அசை.

ஈதுகொள்ளுதியசுரர்தங்களுக்கிடையேறம

பூதலததையிவவேலிநாறகிண்டி டுற்புனித

வேதமில்லதோர்கவகையுந்தோன்றுவளிந்தக்

கோதினுத்தமததலததிடைக்கொணாதிபென்றுரைத்து.

(இ - பு) இவ்வேலைக்கரத்திற்குநங்குகொள் இதுஅவுணாகளாகிய
சர்ப்பங்களுக்கு இடியேறுபோன்றத மேலும்பூமியை இவ்வேலாற்குததி
னாற் பரிசுத்தமானதும் குற்றமற்றதுமான ஒப்பற்றகவகையுதிக்கும் அகநங்
கையைப்பழுதற் இச்சூருதிபுரியினிடத்துக்கொண்டு வரக்கடவாயென்று
ரைத்தருளி. எ - று. (௫௬)

அடனமிருததிடுமவேலினையளித்ததுமமரர்

கடலினாத்தனர்சொரிந்தனாகற்பகரதும்பூ

விடையில்வானகதுந்துபியெங்கணுமதிர்ந்த

படருமாதவரயோகியர்சயமுறைபகர்த்தார்.

(இ - பு) வன்மைமிக்க வேலைக்கொடுத்தவுடன் தேவர்கள்கடன்
முழக்கம்போல் ஆரவாரித்தவர்களாய்க் கற்பகமலர்மாரிபெய்தார்கள் இதன்
மத்தியில் தேவதந்துபியெங்கும் முழங்கின அவ்விடத்துக்கடிய மகாதவசி
களும் யோகிகளும் சயசயவென்று ஆசிகூறினார்கள். எ-று. (௫௭)

வேறு.

புண்ணியந்தருமஞானம்பொரைநிறைமெய்மைவேதம்

விண்ணவர்முனிவரெல்லாம்விளங்கினமகிழ்வுமேவி

நண்ணியபவங்கள் தீமைநஷைகள் பொய்யாயவஞ்சந்

திண்ணுறுமரக்கர்தீயர்சிறுத்தனர்தீய்ந்துபோந்தார்.

அறுமுகன்சத்திபெற்ற சருக்கம். . இள

(இ - 4.) புண்ணிபங்களும் தருமங்களும் ஞானமும் பொறுமையும் திருத்தியும் உண்மையும் வேதமும் தேவகணங்களும் முனிகளங்களும் இவைகளெல்லாம் மிகழ்கூர்துவிளக்கமடைந்தன இந்நிலவுலகத்தடைந்த பாவங்களும்கெடுதியானகுற்றங்களும் பொய்யுமாயமாகியவஞ்சனைகளும் வன்மையும் பொருந்திய அவுணர்களாகிய புன்மாக்கள் சிறுத்தவர்களாய் அழிந்துவிட்டார்கள். எ-று. (இஅ)

விடமுறு கண்டத்தெந்தைவிரும்பியிவ்வேலுமீந்தே
யடன்மிகப்பெறுதிரீயென்றரியநலவரமுந்தநது
மடவரலோடுசினறவானவர்முனிவர்காணக
கடலமுதனையவெந்தையிலிங்கத்திறகரந்தானன்றே.

(இ - 4.) விடந்தங்குங் கண்டத்தையுடைய எமததந்தையாராகிய சிவபிரான் விருப்பத்தான் இவ்வேலையுந்தந்து மிகவன்மையை கீ அடைவாயென்று அருமையாகிய நலவரதையுங்கொடுத்த உமாதேவியாரோடும் தம்மெகிரிநின்ற தேவர்களும் முனிவர்களும் காணும்படி பாத்கடலின் கண்டத்தித அமுதம்போன்ற அச்சிவபிரான் சிவலிங்கத்தில மறைந்தருளினார். எ-று. அன்று-எ-அசை. (இக)

வானவர்முனிவர்வநதுவணங்கவேல்கரத்திலேந்தித்
தேனலாகடபபமாரபனசிறதையன்பெய்தியிரந்
மானிலககிழத்தியுள்ளமகிழ்வுருசசென்றுமேல்பாழ்
றூறொருகுரோசமேவியங்கொருபரனைத்தாழ்த்து.

(இ-4.) தேவர்களும் முனிவர்களும்வந்துவணங்கும்படிவேற்படையைத்திருக்கரத்திறுங்குத்தேன்றுளிககுங் கடப்பமலாமாலையணிந்த மார்பினையுடைய முருகக்கடவுள் இதயத்தினிடத்தப பேரன்புற்று இந்தநிலவுலகத்திறுரியபூதேவிமனமகிழும்படி போய்நேற்றிசையில ஒருகுரோச தூத்தில அடைந்து அவ்விடத்தோர் சிவலிங்கப்பெருமானைத்தாபித்துப் பணிந்து. எ-று, தான்-அசை. (க0)

உம்பரின் சிகரிமேவுமுயர்ந்திவரையின்சாரற்
கமபினும்வேகத்தெய்தியாங்குநிறையிலவேல்வாங்கி
வம்பணியலங்கழ்நூளான்மாளிலத்தூன்றலோடு
மம்பரத்துருவாய்வானமளவுறக்கங்கைகின்றாள்.

(இ - 4) உயாவாகிய முடிகளையுடைய சிறந்தந்திமலைச்சாரற்கு அம்புசெல்லும் வேகத்தினும் அதிவேகமாகச்சென்று அவ்விடத்துநின்று கூரியவேலாயுதத்தைஎடுத்தவாசனைகமழ்க்கடப்பமலர்மாலையணிந்ததிறுப்புயங்களுள்ள முருகக்கடவுள் நிலத்தில ஊன்றியவுடன் கடல்போற்பிரவாகி தது ஆகாயமளவுமோங்கிக் கங்காதேவி எதிரின்றான். எ - று. இவ்விரண்டு, குளமம். (கக)

௫௮ - திருவோத்தூர்ப் புராணம்.

நோக்கியஞ்முரண் ன்பாற்றுதிபலதுவன்றேயெந்தாய்
மாக்கடலளவுங்கீழ்பால்வருதியென்றிசைத்தலோடும்
பூக்குழற்கங்கைசொற்றபுகல்வனையினிதினோக்கி
நீக்கருமகிழ்ச்சிபொங்கியின்னதுநிகழ்த்துகின்றான்.

(இ - பு) அவ்வாறு கங்கைநின்றதைக்கண்ட முருக்கடவுள் மெய்
யன்பாற்றுகியெய்வராய்ப்பலவாறு துதித்து எனதுதாயேழ்த்திசையின்
வழியாகபெரியகடல்வரையும்பிரவாகித் துவரவேண்டும்என்று கூறியவுட
ன்மலாதரித்த அளகத்தைபுடைய கங்கைபானவன் அவ்வாறுகூறியதனது
புத்திரராகிய முருக்கடவுளை அன்புடன்பார்த்துஎக்காலத்தும்நீங்கரியமன
மகிழ்மீகடாந்து இவ்வாறுசொல்லுகின்றான், எ-று. ஏ-அடை. (கஉ)

மைநதநா னுந்தைசெய்யவாரசடைவதிந்துநின்றே
னந்தநான் முகன்மால்காணாவர ன்பணியன்றியெய்தற்
கெந்தநிலையென்றோகவெறுழ்வலிக்குமர வ்கேட்டுச்
சிறந்தபாணினைநதுதேவதேவனை வணக்கஞ்செய்தான.

(இ - பு.) புத்திரனே நான்உனதந்தையாகிய சிவபிரானது சிவ
ந்தகீட்சியுள்ள சடாடலியின்கண் வசித்திருக்கின்றேனாதலால் பிரமன் திரு
மால் இவர்களாற்காண்டற்கரிய அச்சிவபிரான் கட்டளையில்லாமல் இவ்வி
டத்துவருதற்கு என்னால் ஏலாதென்றுகூற மிகுத்தவன்மையையுடைய
முருக்கடவுள் கேட்டுத்தமதுதிருவுளளத்தில் இவ்வண்ணம் நினைநது தே
வாகட்கெல்லாந்தேவராகிய சிவபிரானைவணங்கினான். எ-று. (கங)

அன்னவேலையின் மால்வேதனடி முடிதேடிக்காண
முன்னவன் முன்னமாச முருகவேளிறைஞ்சிக்கங்கை
பன்னியமாற்றமோதபபரன்மணிமுறுவலபூத்துத
தன்னியற்சடைநீர்தன்னிற்றலையிலோர்திவலைவிழ்த்தான்.

(இ - பு) அத்தருணத்துத் திருமானம்பிரமனும்முறையே அடிமுடி
தேடிக்காணாத ஆகிவத்துவாகிய சிவபிரான் எதிாதோன்ற முருக்கடவுள்
வணங்கிக்கங்கைமொழிந்த சொற்களைக்கூறச் சிவபிரான் அழகியபுண்முறு
வல்செய்து தனதிலக்கணமமைந்த சடையின்கணுள்ள கவகைநீரில் ஒரு
தளரிதலத்திலவீட்டான். எ - று. (கஃ)

சுந்தியதிவலைக்கங்கைசேனை வயர்ந்துபார்மேற்
கந்தவெள்வேலாற்கீறிக்காட்டியவிடத்திலவானத்
தித்திரன்முதலோரேத்தவிருடியார்முனிவாபோற்றக்
கொந்தலாகொன்றைமோதங்குலவவேகத்தோடெய்த,

(இ - 4.) அவ்லாறுசிவபிரானால் விடுத்தளியாகியகங்கை ஆசாய வரையுயர்ந்த பூமிமீதுமுருகக்கடவுள் தனதுவேலாற்றிழித்துக் காட்டிய விடத்தில் தேவலோகத்து இருதிரன் முதலியதேவர்கள் துதிக்கஇருடியரும் முனிவரரும் உணகக்கொத்துகளுகலிகசித்தகொன்றைமலாவாசங்கமழ அதிவிரைவாய்வா.எ - று. (சுரு)

சைவலமளகங்காட்டத்தாமரைவதனங்காட்டக்
கைவிரலபவளங்காட்டக்கயீரவஞ்செவ்வாய்காட்ட
மைழிகவின்செல்காட்டவாகொன்முலையைகாட்டத்
தைவருநதிரைக்கைவீசிசசான்மலிவருகின்றாளா.

(இ - 4.) வேலம்பாசிகள் அளகபாரம்போல்விளங்க தாமரைமலர் முகம்போலவிளங்க பவளங்கன்கையின் விரல்கள்போல்விளங்க செவ்வல் லிமலா சிவந்தவாய்போல்விளங்க அழகியசேறகெண்டைகள் மைதிட்டிய விழிகள்போல்விளங்க சுகிரவாகப்பறவைகள்மிருதுகூனத ன்கள்பேர ல்விளங்க தாவிச்செல்லும் அலைகளாகியகைகளைவீசிக்கொண்டு கங்காதேவி வருகின்றாள். எ-று. ஆல்-அசை. இவ்விரண்டிவ ருளகம். (சுசு)

வரைநிகர்பேனம்வையக்குவால்சுளம்வனத்தினாக
நிரைகளுந்திரையென்றோதுகீகரினமாக்குலமுந்துள்ளும்
புரையில்பன்மீனின்சங்கம்பொருபடைக்கலமுமாகி
விரவுதுண்டிவலைப்பூழிமேலெழச்சேனைபோன்ற.

(இ - 4.) மலைபோல் உயாந்தோறும் நுரைகளாகிய தேர்க்கூட் டங்களும் காட்டானைகளின்வரிசைகளும் அலைகளென்றுசொல்லும் ஒப்ப ற்ற குதிரைககூட்டங்களும் துள்ளிகொண்டிருக்கும் மறவறபலம்ச்சக் கூட்டங்களாகிய யுத்தத்திற்குரிய ஆயுதங்களு முடைத்தாடிக் கலந்திருக்கும் நுண்ணியதுளிகளாகிய தூசுகளமேற்பரக்கும்உழி கங்கைவருகின்றதோற் றம்போருககுச்சேனைப் பெருககம வருவதுபோன்றிருந்தது. எ-று (சுஎ)

வேறு.

ஆறுகங்கையணலைப்பரவிமு
வாறுகங்கையணலைப்பரவிமு
தூறுகங்கையதென்றுவந்துற்றதே
தூறுகங்கையதென்றுவந்துற்றதே

(இ - 4.) அந்ததியானது கரைப்பக்கத்தைப்பொருந்திய அலைகளைப் பரவச்செய்து சிவங்களாறும் திருக்காங்கள் பணிர்ண்டுமுடையமுருகக்கீட வுணவணங்கப்பழமையாகச் சிவபிரான் சடாடவியில் ஊறுகின்றகங்கையி ன் சம்பந்தமுள்ளதென்றெண்ணித்தன்னிடத்து வந்தடைந்த எப்பொருளை

பும் இடைபூதற்புரித் த முத்திவனப்பைக்கையிலாமலகம் போற்றருவதெ
ன்றயாவருத்திக்க அச்சுருதிபுரியின்கண் அடைந்தது எ-று. ஏ அலச.

சந்தங்கோங்கணியாரத்தருக்கொடு
சந்தங்கோங்கணியாரத்தருக்கொடு
வந்தவானந்தமருங்கடலையு
வந்தவானந்தமருங்கடலையும்.

(இ - பு.) சந்தனம் கோங்கு நெருங்கும் ஆத்தி முதலிய தருக்களைக்
கொண்டு அழகனம்தோங்கும்சிறப்பாகிய அச்செருக்கினுவந்து ஒப்பற்ற
பெளிபசங்கங்கள் தங்கிய கடிய அலையோடுவிரவி அந்த மேலான கண்ணை
அக்கடலையுஞ் சத்திக்கச்செய்யும் எ-று. (௯௯)

ஓடுநீராவத்தொடுமொல்லையி
லோடுநீராவத்தையுமொன்சுணை
லாடுமா தாகளஞ்சிவழிக்கொள
வாடுமாதார்களஞ்சிவழிக்கொளும்.

(இ - பு.) ஓடிவரும் அக்கைரீரின் சத்தத்துடன் அதிலிரையாய் ஓடும்
நீர்ப்பாம்பையும் ஒள்ளிய சமதுகண்களால் கண்டுநீராடவந்த மகளிராகன்பய
நீது வந்தவழியே திரும்பப்பக்கங்களில் அசைத்து கொண்டிருக்கும் பூம்புதல்
களைக்களைத்துகொண்டுசெல்லும் அப்பிரவாகம். எ - று. (௧௦)

பூநிருக்கங்களோடும்பொருவியே
பூநிருக்கங்களோடும்பொருவியே
நூநிருக்குந்தனிமைச்சலஞ்சலன்
தாவிருக்குந்தனிமைச்சலஞ்சலன்.

(இ - பு.) மலர்சளித்ததுள்ள தேனோடுங்கலந்து அழகிய விருட்சங்
களடியிற் பொருந்திப்பள்ளமுள்ள இடங்கடோறும் ஒப்பற்றமேகநீசெல்
தூங்கால்வழியில் தனித்தனியாகவலம்புரிச்சங்கங்கள் இருக்கும் எ - று.
அம்-எ. அசை. (௧௧)

அணையின்மீலங்கல்கவெழுப்படி
அணையின்மீலங்கல்கடிதார்த்துபோய் .
பணையினமுத்தும்பணிவமுமாக்கமும்
பணையின்முத்தும்பணிவமுமாக்குமே.

(இ - பு.) இக்கதியிலுள்ள விலங்குமீன்கள் தெய்வகங்கையுடன்
கடிய ஆராயம்சமீபிற்கும் அழகினுள் அக்கணையில்வசிப்பதற்குத்தரவும்படி.

சரையின்மீது கலங்கிய நீரானது அதிலேகமாய் இரைந்து சென்றவயல்கள் முழுதும் பண்புள்ள கீலோற்பலங்களும் பொன்களும் மூங்கிலிற்பிறந்த முத்துகளும் சங்குகளும் பரவச்செய்யும் எ- ஏ-அசை. (எஉ)

வேறு.

இத்திறத்தின்கங்கைகருகனெய்தியபினங்கெய்திச்
சித்ததருஞ்சிவதலத்திற்சேர்ந்துபுவி யோர் துதிப்ப
வத்தன் மணியாலயத்தினருகாகத்தென்புறத்தே
பத்திமணிமாடநகர்ப்பாங்கெய்திக்கடலடைந்த.

(இ - 4.) இவ்விதமாகக்கங்கையானது முருகக்கடவுளடைந்த பின் னாடைந்து தன்னிடத்தடைந்தவர்க்குச் சருவசித்தியுற் தரத்தக்க சிவ தலமாகிய சருதிபுரத்துற்று நிலவுலகத்தாராதுதிக்கச் சிவபிரானது அமைய திருக்கோயிலின் சமீபத்துத்தெனபாரிசமாயவரிசையாக இரத்தன்மயமா னமாடங்குணிறைந்த அச்சருதிபுரத்தின்பக்கத்தடைந்து கடலிற்சேர்த்தது.

கங்கைவரும்பெருநீர்த்தங்கால்பாந்துமறைசைநக
ரெங்கணுநீர்க்குறைவகற்றியிணையிலெழிற்சருதிபுரத்
தங்கணலர்வாவிதடமகனோடைபலநிறைந்து
கொங்கலர்தண்பணைநிலத்துங்குடிமாறுதிருந்தனவால்.

(இ - 4.) கங்கையினின்றாவந்த பெருவெள்ளங்கால்களாகப்பரவிச் சருதிபுரமெங்கணும் நீர்க்குறைவையீக்கி ஒப்பற்ற அழகுவாய்ந்த அம்மறை சைநகரத்துள்ள விசாலமாகப்பிரகாசிக்கும் கிணறுகளும் தடாகங்களும் பெரியஒடைகளும் பலவாகநிறைந்து வாசனையும்குளிர்த்தகழனிவெளி களிலும் அக்கங்கைநீங்காதிருத்தது. எ-று, ஆல்-அசை. (எச)

கண்ணுதல்வேணியில்வதிந்தகங்கைநன்னீராதலினால்
விண்ணவரமாதவர் முனிவர்விரும்பினினைத்தோய்குவாரிம்
மண்ணுலகத்தவர்குடைந்துவரும்பிரமகத்திமுத
னண்ணுறுமும்மலுவிருளைநாசமுறச்செய்குவரால்.

(இ - 4.) நெற்றிக்கண்ணாகிய சிவபிரான் சடாடலியில் வசித்த கங்கையாகிய நல்லதீர்த்த மாதலால் தேவர்கள் மகாதவசிகள் முனிவர்கள் விருப்பத்துடன் இன்னுந்நீராடுகின்றார்கள் இந்நிலவுலகத்தவர்களும் அதில் நீராடித்தங்களுக்கு நேரும்பிரமசத்திமுதலாக இயற்கையின்பொருளும் ஆணவம் காமியம் மாயைஎன்னும் மூன்றுமலமயக்கங்களையும் நாசம் அடை யச்செய்வார்கள். எ-று. ஆல்-அசை. (எஊ)

கந்தவேன் கொணர்ந்தமையாற்காசினியிலந்நதியைக்
கந்தநதியென்றுரைப்பர்கையாற்பூநிலங்கிண்டு
வந்ததனாற்பாகுநதியென்றுமதைவழுத்துவர்க
ளந்தநதிக்கிணைதேரிலவனியிலோர்நதியிலையால்.

(இ - பு.) முருகக்கடவுள் கொண்டு வந்ததனாற் பூவுலகத்தில் அந்த
நதியைக்கந்த நதியென்று கூறுவார்கள் மேலும் அம்முருகக்கடவுள் தமதுநி
ருக்கரத்தினால் வேலைக்கொண்டு நிலத்தைச்சீரே அதில வந்தகாரணத்தால்
பாகுநதியென்றும அந்தநதியைக் கூறுவார்கள் அந்தநதிக்கு ஒப்புத்தேமல்
ஐநிலவுலகத்தில் வேறோர்நதியிலை, எ-று, ஆல்-அசை. (எசு)

அன்னநதிப்புனல்கொடுவெளரணையருச்சணைபுரிய
முன்னவனல்லன்பெய்திமுருகனுக்கீதுரைத்ததனா
லிந்கரினீங்காமலிருந்துபுவித்துயர்நீக்கி [ல்,
மன்னுதியென்ற லுஞ்செவ்வெண்மகிழ்நதுமனமிசைந்தனா

(இ - பு.) அத்தகையநதியின் நீரைக்கொண்டு முருகக்கடவுள் சிவபி
ராணைப்பூசிக்க அச்சிவபிரான் பேரன்புற்று அம்முருகக்கடவுளுக்கு இவ்
வாறுரைத்தனர் இந்தநகரத்தின்கண் இடைவிடாமல் வசித்து உலகத்துன்
பத்தைப்போக்கி நிலபெற்றிருப்பாய் என்றுகட்டளைவிட்டவுடன் முருகக்
கடவுள் மனமகிழ்ந்து அதற்குடன்பட்டனா, எ-று, ஆல்இரண்டும்-அசை.

அப்பரிசேயாலயத்துக்கம்பெய்துந்நூரத்திற்
செபபருந்தென்கீழ்த்திசையிற்றேவதச்சனாற்செய்த
வொப்பரியகோயிறனிலுலகேத்தத்தந்தைதனை
யெப்பொழுதுநேர்க்கியவனிருந்தனன்செவ்வெண்மன்னோ

(இ-பு.) அவ்வண்ணமே திருக்கோயிலுக்கமபு செல்லுந்நூரத்திற்சொ
ல்லுதற்குரிய தென்கீழ்த்திசையில் தேவதச்சனால் நிருமித்த ஒப்பற்றதிருக்
கோயிலில் உலகமுழுதுநுதிக்கத் தந்தையாகிய சிவபிரானைச் சதாதரிசித்
துக்கொண்டுஅவ்விடத்திருந்தார் முருகக்கடவுள், எ-று, மன்-ஓ-அசை.

அறுமுகன்சுத்திபெற்றசருக்கம் முற்றிற்று,

ஆ திருவிருத்தம் ... ககசு,

சுவமயம்.

உ

சுவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வீரநடனச்சருக்கம்.

ஐயநின்சொலமுதமுண்டெந்தன
மெய்யன்வேதமவியப்பநடிததைத்
துய்யசொல்லுதியெனறலுஞ்சுதனப்
பொய்யினமாதவர்கேட்கப்புகலுவான்.

(இ - பு.) நைமிசாரணிய முனிவா குதமுனிவரைப்பார்த்து அழகி யநுமதுசொல்லாகிய அமுதத்தைச் செலிவாயான் மடுத்தயந்தனமெய்ய னான சிவபிரான் வேதங்கள் கண்டு அதிசயமடையவீரநடனம் புரிந்த சரி ததிரத்தைப்பரிசுத்தரே சொல்ல வேண்டிமென்றுகேட்டசுக்குதபுரணிகர் சொல்லத்தொடங்கினார். எ-று. (க)

போதின்மீதுடைபுங்கவனைததுதித்
தேதமேதுமிலாமறையென்பன
காதலாயெங்கருததுறுகின்றது
நாதகேளென்றிதனைநவிறுமால்.

(இ - பு.) கமலவாசனாகிய பிரமனைததுதி செய்து இறிதுங்குற்றமில் லாத வேதங்கள் எங்கள்மனதில் ஆசையாயிருக்கப்பட்டது ஒன்றுண்டு அதைச்சொல்லு கின்றனம் கேளுமையா கொன்று சொல்லு கின்றன. எ-று, ஆல்-அசை. (உ)

ஈசனார்நடனத்தொழினைக்குறு
மாசையாயினதுள்ளமதற்கியல்
வாசமாமலர்காதவழுத்தெனப்
பேசவிதுபிரமனிசைப்பனல்.

(இ - பு.) சிவபிரான்புரிந்தருளும் வீரநடனத்தரிசிக்க வேண்டுமெ ன்று மனம் ஆசைகூர்ந்தன அதற்கிசையும்படிமணமுள்ள தாமரைமலரில் வீற்றிருக்கும் பிரமனே சொல்வாயென்று வேதங்கேட்கப் பிரமன் சொ ல்லுகின்றனன். எ-று, ஆல்-அசை. (ங)

உங்கருத்தெமக்கும் முளதுத்தம
வெங்கருத்தமுடிநதிலதின்னமும்
பொன்கருத்துறுபூவைநிறத்தவன்
மன்கருத்தையஞ்சார்ந்தறிவோமென்றான்.

(இ - பு.) வேதங்களைப்பார்த்துப்பிரமன் உமதுமனவிருப்பம்போல்
எமதுள்ளத்திலும் சிவபிரான் வீரநடனத்தரிசிக்க வேண்டுமென்றிருக்கின்
றது அக்கருத்து இன்னம்முடியவில்லை ஆனாலும் இலக்குமி இதயத்தில்தவசி
க்கும் பூவைவண்ணான திருமாலின் மனதையும் போயறிவோ மென்
றான் என்று. (சு)

வேறு.

மறையுடன்விருமாவிடத்தெய்தியேமறையோ
னறையலுற்றனனாதிபெஞ்சிவன் மனிநடனங்
குறைவறத்தரிசித்திடவிருப்பினைமீக்கொண்
டிதைய உரணம்வந்தனவுபாயமேதென்றான்.

(இ - பு.- வேதங்களுடன் திருமாவிடத்தகருப்போய்ப்பிரமன் கூறு
கின்றனன் முதல்வனாகிய எமதுசிவபிரானுடைய வீரநடனம் தவறினறித
தரிசிக்கவேண்டுமென்று வேதம்மிகவும் ஆசைகொண்டுவந்தன எனதுத
தையே அதற்குஎன்னஉபாயம் விளம்புமென்றான். எ-று, ஏ-அசை. (ரு)

கூறுமப்பொழுதரியிவைபியம்புமென்கொன்றை
யேறும்பொறசடையிறையவனடித்திடுமெலலை
மாறுபட்டுவான் புவிதலைமயக்குறுமதனும்
நேறுகிறபரியார்வீரநாடநதரிசித்தே.

இ - பு இப்படிபிரமன் சொல்லுங்கால் திருமால்சொல்லுகின்றனர்
மெல்லிய கொன்றைமாலையணிந்த அழகியசடையையுடைய சிவபிரான்
வீரநடனம்செய்கின்றபொழுது வின்னுலகும்மண்ணுலகும் ஒன்றுகொ
ன்றுமாறுபட்டு தலைமயங்கிடபோம் அதனால் அநதவீரநடனத்தைத்தரிச
னஞ்செய்து தெளியவல்லவர் யாவர் என்று சொன்னார். எ-று. (சு)

ஆபவாற்றினுலரணாளில்லவர்க்கந்த
மாயநாட்டியங்காணுதற்கரிதெனவுநங்கித்
தூயமாலினஞ்சொற்றனன் பிரமவுன்சொற்கு
பாயம்வேறுளததுவலாலவேறிலைபார்க்கில.

(இ - பு.) ஆனபடியாற் சிவபிரான் திருவருளில்லாதவர்க்கு அறித
நீகரியஅந்த வீரநடனம் தரிசிப்பதற்கு அரியதென்று கூறிப்புகிறதான
திருமால் பிரமனே உன்சொற்படி வேதம் அந்த வீரநடனம் தரிசனஞ்
செய்ய வேண்டுமென்றால் அதற்குவேறு உபாயமொன்றுளது அதவல்லா
மல் வேறொன்றுமில்லை எண்ணிப்பார்க்குமிடத்தில்தான் என்று சொன்னார். எ-று.

வாதெனிற்புவிபிடத்திலோர்தலமுளதிறைவன்
காதலித்தவனுரைவதுகருத்தியைநதன்பி
னாதனைத்வகோழிநெல்லையின்னனுறுநளினப்
போதினுதகமலின்னமுங்கேளதன்புனிதம்.

(இ - பு.) அந்தஉபாயம் என்னவென்றால் பூமியிலொருதலமுண்டு
அத்தலஞ்ஞாபிரானப்புடன் வாசம்பணனுந்நது அததலத்திற்சென்று
மனதொருமிதது அன்பிலை சிவபிரானே பூசைபுரிந்தாலவிரைவிலெழுந்
தருளிவந்த நடனதரிசனங் கொடுப்பா தாமரைமலர் வாசனான பிரமனே
இன்னமுங் கேளந்த தலத்தினுடைய மகிமையையென்று திருமால்சொ
ல்லுகின்றா. எ-று.

(அ)

அத்தலத்திலோரனபருக்கொருபிடியன்னம்
பத்தியிற்றரிலயமகம்பததுமேபலிக்கு
முத்தமகருகருதியிலோரகாற்படிந்தவர்க்குச்
சுசுதுகங்கைபிலபனமாடியபலன்றொகுமால்.

(இ - பு.) அந்தத்தலத்தில ஒருஅடியாருக்கு ஒருபிடிஅன்னம் பத்
தியுடன் இவ்வாருகருகுபத்த அசுவமேதயாகரு செயதபலன் சித்திக்
கும் அன்றியுமத்தலத்திலுள்ளசேய்ந்தியிலோருதலவை நீராடினும் கங்கா
நதியிலாறுமாதம நீராடினடலன் சித்திக்கும். எ-று. ஏ-தல்-அசை. (சு)

மகமொன்றத்தலத்தியற்றிடின்வானரசெய்தும்
பகருமாலயஞ்சூழ்ந்தரன்றானினிற்பணிநதோ
புகலுசின்னகரெய்திவீற்றிருப்பாகள்பூசை
நிகரிலகாலமொன்றியபற்றிநோசிவனை யேடுகாப்பா.

(இ - பு) அத்தலத்திலொரு வேள்வியசெய்தவாகள் தேவேந்திரனாகி
வாழ்வாருள ஆலயத்தை வலஞ்செயது சிவபிரானுடையபாதத்தில் வணங்
குப்பாகள் பிரமனே உன்னுடைய உலகத்தை யெய்திவாழ்வாருள் அச்சி
வபிரானையொருககால் பூசைபண்ணினவாகள் சாரூபபதவியடைந்து வாழ்
வார்கள். எ-று.

(சு)

இந்தவுண்மையையாவருமறிந்திடாதிருக்கு
மந்தவுண்மையேதெனிறறிநலவுணாகளரனை
முந்தியர்ச்சனை செய்திடத்தருமவர்மொயம்பான்
மைநதநின்னையுமென்னையுநவிவாகண்மாதோ.

(இ - பு.) அந்தத்தலத்தினுடையமகிமையான இந்த இரகசியத்தை
ஒருவருமறியக்கூடாதவண்ணமவைத்துள்ளது அப்படி ஒருவருக்குந்தேரி
யாமல்வைத்திருக்கின்றதென்னவென்றால் அசுரர்கள் அத்தலத்திற்போய்ச்
சிவபிரானைப் பூசைபுரிந்துவரம் பெற்று வல்லபத்தால் உண்ணையும் எண்ண

யும் துன்பஞ்செய்வாசன்மைந்தனே யென்று பின்னுஞ் சொல்லுவார்.
எ-று. மாது-ஓ - அசை. (௧௧)

பாரிலுத்தரதிசையினிற்பயிலுமோர்மலையுஞ்
சீரினுத்தமதெக்கணதிசையிலோர்தலமு
மாருமுற்றறியாரதினுண்மையேதெரியத்
தேரின்மெய்க்குமாருயிராக்கணுநதிகுறாதிருக்கும்.

(இ - பு.) பூவுலகத்தில் இரகசியமாயுள்ளது இரண்டு அவையாதெ
னில்வடக்குத் திகிலிருக்கின்றது ஒருமலையும் சிறப்புடன் உத்தமமான
தெற்குத்திக்கிலிருக்கின்றது ஒருதலமும் இந்த இரண்டுனுடைய மகிமை
யொருவருமறியமாட்டார்கள் அதினுண்மையைநன்றாய்த தெளியுமிடத்து
உடலழியாமற் காப்பதொன்றும் உயிரழியாமற் காப்பதொன்றும்யிரு
க்கும். எ-று. (௧௨)

வடதிசைப்பயின்மலையினன்காகியமருநதவ்
வுடலுயிராக்கொருதிங்கிலாதுதவுவததினபேர்
திடமிகுத்தசஞ்சீவநற்சிறநதசநதான
தொடாவசல்லியஞசமானமென்றறிந்தவர்கொல்வர்.

(இ - பு.) வடக்குத்திக்கிலிருக்கின்றமலையில்நாலு விதமான மருந்து
ண்டு அவைஉடலுக்கும் உயிருக்கும் ஒருதுன்பமில்லாமல் உறுதியுடைய
அதுகளின்பெயர் திண்மைமிருந்த சஞ்சீவிகரணிகல சிறப்புடைய சநதா
னகரணி தொடர்வதாய் சலலியகரணி சமானகரணி என்று உணர்ந்த
அறிஞர்களூறுவர். எ-று. சஞ்சீவிகரணியாவது:—உயிர்போய்க்கிடக்
கின்ற உடலிலுயிராவச்செய்வது. சந்தானகரணியாவது:—உடல துண்டு
துண்டாய்க் கிடந்தாலும் ஒன்றாய்கூடியுயிராவச்செய்வது. சலலியகரணி
யாவது:—உடலேயில்லாபலிருந்தாலுமஉடலுமுயிருமவாச்செய்வது, சமான
கரணியாவது:—நெடுங்காலத்துக்குமுன அழிந்துபோனஉடலுடனுயிர் வரச்
செய்வது. (௧௩)

தெக்கணத்துறுந்தலத்தினுநான்குசெய்வினையான்
மிககவாருயிராக்கிடரிலாதளிப்பதுவிளையிற்
புக்கிருந்திடல்பொருள்பிறர்ச்சீந்திடலபுழந்து.
நக்கனைத்தொழல்பூசித்தலென்றுமேநவிலுவார்.

(இ - பு) தெற்குத்திக்கிலுள்ள அத்தலத்தினும் நாலுவிதமாய்ச்செ
ய்யுந்தொழிலினால் மிகவும் ஆருயிரகளுக்குத் துன்பமில்லாது பலன்கொல்
த்த இராட்சிக்கும் அதைச்சொல்லுமிடத்து அத்தலத்தில் சென்றுவசித்தல்
பொருளுதவல் சிவபிரானைத்தரிசித்தல் பூசைபண்ணல் என்று அறிஞர்
கூறுவர். எ-று. இப்படி அத்தலத்துவசித்தவாற் கயிலையில்வசுப்பதுமீ
பெருநூதவலாற் கயிலையிற் சிவபிரானுக்குத்தொண்டுசெய்வதும்அத்தலத்

திற் சிவபிரானைத் தரிசிப்பதற்கயிலையிற் சிவபிரானைப்போலுருவங்கொண்
டிருப்பதும், பூசித்தலாற்கயிலையிற் சிவபிரான் திருவடியிற்கலந்துவாழ்வது
மாம, (௧௪)

வேறு.

அத்தலத்தின் மகிமைமனைத்தையுங்

கைத்தலத்தினினைலிக்கனியென

வத்தனையறிவானன்றியல்லவ

ரெத்திறத்தவரும்முணர்ந்தாரிலை

(இ - பு) அந்தத் தலத்தினுடைய மகிமைமுழுதும் உள்ளங்கையி
னைல்லிப்பழைபோற் சிவபிரானேஅறிவா அன்றிமற்றவர் எப்படிப்பட்ட
வாகனும்உணர்ந்தவரிலை எ-று. (௧௫)

இந்தநன்மகத்தூற்றவெழிற்றலத்

தந்தமிழ்ப்பரஞ்சோதியையாசசனை

சிந்தையனபுடன்செய்திடி லன்னவன்

வந்துதோன் றுவனாகுவணங்கியே.

(இ - பு.) இப்படிப்பட்டமகத்துவமுள்ள அழகிய அத்தலத்தில்தொ
தருளியிருக்கும் முடிவிலலாத சிவபிரானை மனதிலனபுடன் பூசைபுரிந்தால்
அச்சிவபிரான வெளிவந்து உட்கொண்டிருப்பான் அவ்வீட்டுத்து அவரைத் தொ
ழுது எ-று. ஏ-அசை. (௧௬)

ஆசையுள்ளதனைந்திடி லாங்கவ

னேசம்வைத்ததுநிசுத்ததியதிருவன்

மாசமுத்தமறையினையத்தலத்

திசனைத்தொழுவேவுதியென்றனன்.

(இ - பு) உள்ளத்திற்கொண்ட இசைசையைக் கூறினால் அவர்களு
ணைவைத்து கேட்டவரத்தைக் கொடுப்பார் ஆதலாற் குற்றமில்லாத வேத
த்தை அத்தலத்துச் சிவபிரானைப் பூசைபுரியச்சொல்லி அனுப்புகவென்று
திருமால் சொன்னான். எ-று. இம்மூன்றுங்கூறும். (௧௭)

சொன்னவாறயன்சொல்லக்கருதியு

மன்னுமாசைமனத்தின்மலிவுநக்

கன்னிபாகனற்பூசைகருதியே

யிருக்கித்தினிலையதியென்பவே.

(இ - பு.) இப்படி திருமால் கூறியவண்ணம் பிரமன்வேதத்துடன்
சொல்ல அந்தவேதமும் எண்ணியபடி வீரநடனதரிசனங்கிடைக்குமென்று
நிலைபெற்ற ஆசையானதுமனத்தில் அதிகரித்தலால் இளமுலையம்மை பா
க்ராகியசிவபிரானைப்பூசைபுரியும்வண்ணம்எண்ணி இந்நிலைவுகத்திலடை
ந்ததென்கு. எ-று. ஏ-அசை. (௧௮)

குமரனாயில்கொண்டதலத்திலுந்
 மமராபோற்றுநல்லாற்றினின் மூழ்கியே
 விமலநாதனை விண்ணவர் தேவனை
 யுமைமணுளைப் பூசையுருற்றின.

(இ - பு.) முருககடவுள் வேல்பெற்றசுகொண்ட சுருதிபுரத்தடை
 ந்துதேவர்கள் துதிக்கும் பாருநதியினில் நீராடி மலரக்தராய சிவபிரானைத்
 தேவர்கள் தேவனை உமாதேவியார் மனவாளரைப் பூசித்தன, ஏ-று ஏ-அசை

வேறு.

மறையொருவடி வுகொண்டு மனதொடை ம்புலனுமொன்றிக்
 கறையிடற்றவனைப் பூசைகைகளாற்பலநாட்டுசெய்ய
 நிறையருளாகியீசனெடியவெள் விடைமீதேறிப்
 பிறைவளர்சடையெமமண்ணல்புறங்கிடத்தோன்றி னானால்.

(இ - பு.) வேதங்கள் திரண்டு ஒருவடிவெடுத்து மனமுடன் ஐம்
 புலன்களும் ஒருபட்டு நீலகண்டராகிய சிவபிரானைத் தமது கைகளாற்
 பலாள்பூசிக்க இளம்பிறை தங்கும் சடையையுடைய எமதிறைவராகிய
 சிவபிரான் நிறைந்த திருவருளை யுடையராகி வெள்ளியட்பத்தின் மீது
 ந்து அவ்வேதங்கள் காணும்படி காட்சிகொடுத்தருளினான் ஏ-று ஆல்-அசை.

பவளமால்வரையேபோற்றிபசுங்கொடிபாசாபோற்றி
 தவளவெண்ணிற்றாய்போற்றிசங்கராசம்புபோற்றி
 துவளும்வார்சடையாய்போற்றிதுடிமமூககரத்தாய்போற்றி
 சவளவாரணத்தைக்காய்ந்தகடவுளே போற்றிபோற்றி.

(இ - பு.) பெரியபவளமலை போன்றவரே வந்தனம் பசியகொடி
 போன்ற உமாதேவிபாகரே வந்தனம் சங்குபோலும் வெள்ளிய திருநீறு
 டையவரே வந்தனம் சங்கரனே சம்புவே வந்தனம் துவண்டு அசையுமநீ
 ண்டசடையவரே வந்தனம் தமருகம் மழுதரித்த திருசகரங்களுடையவரே
 வந்தனம் சவளம் சவளமாயுண்ணும் யானையைக்கொன்ற கடவுளே வந்
 தனம் வந்தனம். ஏ-று.

(உக)

இருவகைத்தோற்றமாகியெங்கணுநிறைந்தாய்போற்றி
 பருவமாயுதிபானவாதியபரனேபோற்றி
 யுருவமாயுருவினுள்ளத்துண்மையாயுண்மைக்கேய்தும்
 பருவமாய்ப்பதியாய்நின்றபானிறவண்ணுபோற்றி.

(இ - பு.) சரம் அசரம் என்னும் இருவகைத் தோற்ற முள்ளவராய்
 எவ்விடத்தும் கிறைந்தவரே வந்தனம் அருவமாக அனாதியான முடிநன்மை

யாகிய கடவுளே வந்தனம் உருவமாகி அவ்வுருவத்தின் இதயந்தோறும் விளங்கும் மெய்ப்பொருளாகவும் அம்மெய்ப்பொருளுக்குப் பொருத்தம் பரிபாகமாகவும் இவைகட் கெல்லாம் ஹிறைவராகவும் உள்ளபாலபோலும் வெள்ளிய நிறத்தவரே வந்தனம். எ-று. (உஉ)

ஞானமாய்ஞானங்காட்டுநாதமாய்நாதநீந்தாய்த்
தானமாயதானங்காட்டுநனிப்பெருமபொருளாய்ஞாலத்
துணையுனிதுள்ளவுயிருமவயிராகொளிப்பந்
தானுமாய்ச்சகமாய்நின்றதானுவேபோற்றிப்போற்றி.

(இ - பு.) ஞானமயமாயும் அத்தகையஞானத்தை விளக்குவீக்கும் நாதவடிவாயும் நாதவிநாயகமும் முத்திதானமாகவும் அம்முத்தித்தானத் தை ஆனமாய்க்கட்டுக காட்டுவீக்கும் ஒப்பறப்பெரியபொருளாகவும் நிலவுலகத்திலுள்ள சடரூபமாகவும் அச்சடங்கடோறும் உலவும் உயிராகவும் அவ்வுயிராக நுகரும் சுகரூபமாகவும் உலகவடிவமாகவும் விளங்கும் சிவபிரானே வந்தனம் வந்தனம். எ-று. (உஉ)

எனைவிருக்குரைததுப்பேற்றிப்பேத்தவெம்பெருமானன்பு
மனமிகுத்தருளானின்றவானபெருமறையெயுன்ற
னீனைவுநாததிருயென்னநிகழ்த்தலுங்கனித்துவேதங்
கனைகழறகமலம்போற்றிகருகதுகந்தினைச்சொற்ற.

(இ - பு.) என்றவேதங்கள் சொல்லித்ததித்துவழிபடச் சிவபிரான் தமக்குநாவுள்ளத்தையுடையதாள் எமதெனிரிவீற்றிசென்றசெருகபெரியவேதங்களே உமதுகருதனைச்சுடறுக என்ற திருமாய்மலர்ந்தருளலுங்கனிப்பெய்தி அவ்வேதங்களைச் சிவபிரான் உலகமெய்யைத்தரித்த தாமரைமலர்போன்றதிருவடிக்கைத்துதித்து மனமுமவது இவ்வாறுகூறின. எ-று.

அரியபன்காணுஞானதமலநாயகடுவநெஞ்சத்
துரியதுன்னடனோசகியுவந்திடமகெனறலோடுந்
தரியலாபுரங்கள்காய்ந்ததறபான்புகிழ்கூர்ந்துளளப்
பரிவுடனமறையநோக்கியின்னதுபகருகின்றான்.

(இ - பு) திருமால் பிரமன்காணுத ஞானசொருபத்தையுடைய மலரகிதரான இறைவரே எனதினையததில உள்ளது உமதுதிருநடனங்கண்டு உவக்கவேண்டிமென்னும்கீருத்தேஎன்றரைத்தவளவிலபகைவாகளது முப்புரங்களை எரித்தருளிய சிவபிரான்மகிழ்ச்சியுற்று மனவிருப்பத்துடன் வேதங்களைப்பார்த்து இவ்வாறுதிருவாய் மலர்ந்தருளுகின்றார். எ-று. (உரு)

விளங்குமாரணமேயெந்தன்வீரதாண்டவநீர்நோக்க
வுளநதனிலருந்தியென்னவோதினதுண்மையேனுந்
துளங்குமாலவரையுமண்டத்தொகுதியுந்துழனிவேலை
வளங்கொள்பூதலமும்வாணுமாய்பட்டுமலுமாதோ.

(இ - பு.) விளக்கமுற்றவேதங்களே எமதுவீரதாண்டவத்தை நீங்கள் காணும்படி உள்ளதில்விருப்பம் என்று உரைத்ததுமெய்ம்மையானாலும் அத்தாண்டவகாலத்துப்பிரகாசமும் அட்டருலபாவதங்களும் அண்டகடாசங்களும் ஒலிகளுக்கடலினால் வளமைதற்கிய இந்நிலவுகமும்விண்ணுலகமும்மாறுபட்டிவருதும். எ-று. மாது, ஓ-அசை. (உசு)

ஆதலானீரெங்குற்றெடைனோக்குவிரென்றோத
வேதமானவைபுணைந்துவிளம்பினவமலநின்பொற்
பாததாமரையெய்திப்பணிந்துமெமமனத்திற்பறறுந
காததீர்திலதேவ்வேறுகடவுளார்கருணைபூர்ப்பார.

(இ - பு.) ஆகையால் நீங்கனெவ்விடத்தடைந்து எமதுநிருத்தவகாண்பீரென்று கூற மலரத்கிராகிய சிவபிரானே உமது அழகியதிருவடிகளாகிய தாமரைமலரைச்சரணடைந்துதொழுதும் எமதுள்ளத்தெய்திய அவா ஒழியாதிருக்குமாகில் வேறேகிருபைகூருந்தெய்வம் எது என்று வேதங்கள் மனம்நெகிழ்ந்து கூறின. எ-று. (உஎ)

வேறு.

என்றுபலவாய்த்துதியிப்பிமறைநிறகக்
குன்றுசிலையாயொருகை கொள்குழகனன்பா
னின்னுபுகழ்வேதவுருவோடிதுநிகழ்த்து
மன்றுனொனதாடலெழில்காணமனதாகில்.

(இ - பு.) என்று இவ்விதமாகப்பலதுதிகள் கூறிவேதங்களிருக்க மேருமலையவில்லாகவணத்து ஒருகரத்திறுநாகிய சிவபிரான்மெய்யன்புடனதம்மெதிரில்நின்று ததிகும் அவ்வேதங்களுடன் இவ்வாறுகூறுகின்றா இந்நிலவுகத்தில எமதுநடனத்தின் அழகைக்காண விருப்பமிருக்குமானால். எ-று. (உஅ)

இநதவிறலசேர்துடியினிற்புகுகிரென்னி
லநதமுறவேநடனவாடலிசைகிறபே
னத்தலிலராகியெனதாடனனிகாண்பீர்
சிரதைமகிழ்வாகியவைசெய்கெனவுரைப்ப.

(இ - பு.) இந்தவன்மை பொருந்திய தமருகத்திற்புகுவீரேயாகில் அழகமையும்படி வீரநடனமாகிய நிருத்தம்புரிவோம் குறைபாடில்லாதவராய் எமதுநடனத்தை நன்றாகத்தரிசிப்பீர் ஆதலால் மனமகிழ்ந்து அவ்வாறுபுரியுமென்று கட்டினையிட. எ-று. ஏ-அசை. (உக)

ஆரணமகிழ்ந்துரையதற்குளமிசைந்தே
காரணமுதற்பொருளகரத்துடிபுகுந்த
நீரணிபனிக்குமணிவட்டநெடுவில்லை
பேரணிதுடிக்கொரிருவாயினுமிசைத்தார்.

(இ - ௫) வேதங்கள் கனிப்புற்றுச்சிவபிரான் திருவார்த்தைக்குமன மொருப்பட்டு முதற்காரணமாகிய பரம்பொருளாயுள்ள சிவபிரான் திருக்க ரத்தேந்தம தமருகத்திற்புகுந்து கொண்டனஉடனே நீரோட்டமுள்ள பளிங்குமணியாலாகிய வட்டவம வமைந்த நீண்டதுண்டுகளை அழகுள்ள அததமருகத்தின் ஒப்பற்றஇருபாரிசத்துவாயினும் அமைத்தார். எ-று. எ-அசைஇமமூன்றுங்குணகம். (௯௦)

செங்கையிலிருத்தியதிறற்றுடியினுள்ளா
யிங்கிதாடததொழிலிருக்கினிதுகாணச்
சங்கரநிராமயசகாசிவன்மகிழநதே

பொங்கமுறவத்தொழில்புரிந்தனனிசைந்தே.

(இ - ௫) தமது சிவந்திருக்கரத்திறறாகிய வன்மையை யுடைய அத்தமருகத்தினுள்ளிருந்தே வினோதநடனத்தொழிலை வேதங்கள் இனி மையுடன்பாக்குமபடி சங்காரத்தொழிலமைந்தநிராமயராகிய சிவபிரான் திருவுள்ளமகிழ்த்த சமமதித்து ஆன்மாக்கள் பொலிவடையுமபடி அந்நட னம்புரிந்தீனா. எ-று. எ-இரண்டிம, அசை. (௯௧)

வேறு.

பாதமணிநூபுரசதங்கையொடிடைக்கணுறு பன்மணிகளும்ம சையவே,காதினணிகன குழையின்முன்னிர விதீதான்றலழலகாணு மவெயின்மினமினியதாஞ், சோதிமணிமேன்மகுடமண்டமுகடை த்துளை துளை ததுருவியெயொளிரவே, வேதமனடெமகிழஞானபர மான சிவன்வீரநடனஞ்செய்தனனால்.

(இ - ௫.) திருவடிகளில்தரித்த நூபுரமாகிய சதங்கையுடன் இடை யிற்றரித்திருக்கும் பலஇரத்தினங்களும் அசைமீவும் திருச்செவிகளிலஅணி ந்திருக்கும்குண்டலங்களின்முனருரியன் தோன்றுகின்றது எப்படியிருக்கு தென்றல வெப்பம வீசும் அச்சூரியன் வெயிலின்முன் மின்மினியாகவும் பிரகாசமுள்ள இரத்தினங்களமுததிய மேன்மையமைந்த கீரீடமானது வான்முகட்டைதுளைத்துக்கொண்டு ஊடுருவிச்சென்றுவிளங்க வேதங்கள் மனங்களிக்கஞானமயமாகிய சிவபிரான் வீரநடனம்புரிந்தார். எ - று. எ-மூன்று ஆல்-அசை. (௯௨)

• கோலமகமேருமலைபாழிமலையாசையலைகூடுறுநலண்டமலைய ஞாலவுயிர்வானிரவிசீதமதிதாரகைநடுங்கியுழலப்புலவரு மேலுலகுமீதுறுஞாலமுயர்வானிஹுவேகமுறவேகழலவே வேலைவெறிநீர்கவறயர்ருமுணராது சிவன்வீரநடனஞ்செய்தன [ஞல்.

(இ-பு.) அழகியமேருகிரியும் சுகிரவாளகிரியும் அட்டகுலகிரிகளும் உட்டமாகியபெரிய அண்டங்களும அசையவும் பூமியிலுள்ள ஆண்மவாக்கங்களும் ஆகாயத்தின்சுணுள்ள சூரியன் குளிராத சந்திரன் டீசத்திரங்கள் ஆகிய இவைகளும் நடுக்கமுறுத்தமொறவும் தேவர்களும் விண்ணுலகும் பீழாகவும் பூவுலகம் உயர்வாகிய ஆகாயத்தின்பொருந்தவும் லேகசதுடன்சமுலும் படியாகவும் கடலினதுபுலால்கமழும் நீர்சுவறிப்போகவும் யாராவும் இத்தன்மைத்தென்று அறியப்படாத சிவபிரான் வீரநடனம்புரிந்தாரா. ஏ-று. ஏ-இரணமும், ஆல்-அசை. (௩௩)

இந்தவகைவீரநடனங்கள் வெகுதூரமிறையின்பமுடனே புரியவே, சிந்தைமகிழ்வாகிமறைகண்டு துதிசெய்யமிஞ்சின்மயமதானசிவனு, மந்தமுறவாடி நடனத்தினை பொழித்துநிலமந்தரமொடெந்தவுலகு, முந்தவுறுகின்றபடிதந்துமறையைப்புவியினமுந்தறவிடுத்தனனாரா.

(இ - பு.) இவ்வண்ணமாக வீரநடனங்கள் அநேககாலம் சிவபிரான்களிப்புடன் செய்தருளமனமகிழ்ந்து வேதங்கள் அந்நடனத்தைக்கண்டு துதிசக மிகுத்தசின்மயரூபமான சிவபிரானும் அழகுபொருந்தாடித்து அந்நடனத்தை அவ்வளவிலநிறுத்தி மண்ணுலகமும் விண்ணுலகமும் மறற எந்தவுலகமும் முன்புள்ளபடி அமைத்து வேதங்களைப்பூவுலகத்தில முன்பு செல்லுமபடி விடுத்தாரா. ஏ-று. ஏ-இரணமும், அரோ-அசை, (௩௪)

வேறு.

ஆடுகின்றநடனத்தினுலழியுமகிலலோகபுவனங்களுங் கேடுகொண்டதிவண்ணென்று முன்னுறுசுள்ளர்ச்சியா மெனவிபற்றிகள் னாடுகின்றவரிப்போடயன் னாடாராகாவிஞ்சையரியக்கரும பாடுகின்றவிசையோராகக் கந்தருவாபா னுதியகா முதலயா வரும்

(இ - பு) சிவபிரான் ஆடியருளியவீரநடனத்தினால் அழிந்தசகலஉலகங்களும் புவனங்களும் இவ்விடத்துத் துயரடைந்ததென்று முன்னிருந்த பொலிவின்படி இருட்டித்த நன்மையுடன் பாடுகின்ற திருமால்பிரமன் தேவர்கள் நாகலோகத்தாராகன் வித்தியாதராகுனயட்சாசனரும் பாடுந்தொழிலுடைய இசையைத்தேர்ந்த கந்தருவாகளும் சூரியன்சந்திரன் முதலிய எல்லாரும். ஏ-று, (௩௫)

வந்துகூடி நடனஞ்செய்தாண்மலர்வணங்கியேபலதுதித்தது மெந்ததபாரமனமிசைநதுநீர்முனமிருந்தவண்ணமிருமனவருட், டந்தப்போதவர்க்கிழந்து ஞானசிவதற்பராபரணையேததியே, சிந்தையன்புகொடுத்திற்ற வேதமுறுசீர்த்தியைச்சொலியுமேத்தினார்.

(இ - பு.) ஒருங்குசோந்த வீரநடனஞ்செய்த பாததாமரைகளைத் தொழுது பலவாறுதுதித்திடலும் எமதுதந்தையாராகிய சிவபிரான் மனமு வந்து நீவிர்முன்பிருந்தவாறிருமென்று திருவருள்சுரந்தபோது அவர்களெ ல்லாம்களிப்புற்று ஞானமயமாகிய சிவபிரானைத்துதித்து மனப்பரிவுகொண் டிசின்றவேதங்களினதுபுகழையுங்கூறித்ததித்தார்கள். எ-று. ஏ-அசை.

விண்ணுமேளார்களபுகழாநிராயகன் விருப்பினுடு நடனதெழில் கண்ணினுவினிதுகண்டுநெஞ்சமிருகாதலிற்புனிதமாகிய பண்ணிலங்குமறையத்தலத்தையகலாமலுள்ளமுறுபற்றினு லண்ணலாதிபரனைத்துதித்துருகியங்கிருந்தக்லகாலமே.

(இ - பு.) தேவாகளதுதிரகும் முதல்வராகிய சிவபிரான்விருப்பத்த டன் ஆடியருளியவீரநடனத்தின அழகைக்கண்களார இனிமையாகக்கண டிமிருந்த பேரரசையாற்றாய்மையடைந்த பண்களிசைந்த வேதங்கள் அச் சருதிபுரியைப்பிரியாமல் இதயத்திற பொருந்திய மெய்யன்பினால் எமதிறை வராகிய சிவபிரானைத்துதித்து மனமுருகி அவ்விடத்துச்சிலகாலம் வீற்றிரு ந்தன. எ-று. (௩௭)

வீரநடனச்சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம் ௨.௩௩,

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

திருமால்நேமிபெற்ற சருக்கம்.

இன்னவாறிசைத்தருளியருதனையேத்தி
முன்னமாயவனேமிபெற்றனனெனமொழிந்தா
யன்னகாதையனிததுரைத்தருளகெனவன்பான்
மன்னுமாதவர்கேழ்ப்பமற்றவனிதுவகுப்பான்.

(இ-பு.) இவ்வாறுசிவபிரான் வீரநடனஞ் செய்தருளிய சரிதத்தைக் கூறியருளிய ருதபுராணிகரைத்துதித்தமுன்திருமால் சக்கராயுதம் பெற்ற தாகக்கறினீர் அச்சரித்திரத்தை விரிவாகஉரைத்தருள வேண்டிமென்று மெய்யன்புடன் நிற்பெற்றநைமிசாரணியமுனிவாகள் கேட்க அச்சுதபுரா ணிகர் இதனை வகுக்கின்றார். எ-று. (௧)

கடவினுப்போர்வெற்பிடைக்கதிர்களைண்டிசையும்

படருமாயிரஞ்செங்கதிர்குழுமியபான்மை

யுடையதாயதுமயன்மனம்வருந்திமுன்னுதவு

மடருநம்சிறப்புடையதோரணிநகருளதால்

(இ - பு.) கடல்மத்தியிலுள்ள ஓர்மலையில் எட்டுத்திக்குளும் கிரணங்கள்பாயும் ஆயிரஞ்சூரியாகள் ஒன்றுகூடியதன்மையுடையநாகையதும் தேவதச்சன்மனலுக்கத்துடன்முறகாலததில்நிருமித்ததும் ஆகியவிசேடித்த நல்ல சிறப்பையுடைய ஒப்பற்ற அழகமைந்த ஒருகரமுண்டு. எ-று. (உ) ஆல்-அஸசு.

அன்ன மாநகாதனிவிருந்துலகெலாமளிக்குந்

சென்னியாயதைஞ்ஞாற்றின ன்றிரண்மணித்திரடோள்

பன்னுமாயிரமுள்ளவன்பத்துநாறுறற

மன்னுமாணரிதன்னிஹமுயானதிமேவலியான்.

(இ - பு) அத்திருநகரத்தி் விருந்து உலகங்களை யெல்லாந் காப்பவ னும் ஐஞ்ஞாறு சிரமுள்ளவனும் நவரத்தினவாருவலயங்களணிந்த யாவரா லும் துதிக்கும் ஆயிரதிரண்ட தோள்களும் நிலைபெற்ற ஆயிரம் ஆண்கிங் கங்களைப் பார்க்கினும் மேம்பட்ட வன்மையையும்உடையவன். எ-று. (ங)

பூதலத்தவாபுயங்கநாட்டவாகளபொன்னுலகோ

வேதன்மற்றவர்யாரையுமவென்றிடுவீர

மோதம்வைத்தபொறசடையவன்வரத்தினுளாய்ப்

போதகத்தினைபுரிதவன்பூசையேபுரிவோன்.

(இ - பு.) மண்ணுலகா நாகலோகத்தாள்வண்ணுலகத்தாபிரமன்மற் றுமுள்ள எவாகளையும் வெற்றி கொளளும் வீரத்தைக்கருகையைத் தரித்த அழகிய சடாடலியையுடைய சிவபிரான் அனுகிரகத்தாற் பெற்றவரைய யானையுரித்த அச்சிவபிரானைப் பூசிப்பவன். எ-று. (ச)

இன்பமேவிரும்பியமனனிமயவாதமக்குத்

துன்பமேசெயுநதொழிலினனிராக்கத்ததுட்ட

வன்பரேமிகுஞ்சதுரங்கவாரிதிமலிந்தோ

னன்பனாயர்கிருப்பவனடன்மிருகுளன்.

(இ பு.) இன்பதையேவிரும்பிய மனமுடையவன்தேவர்களுக்குத் துன்பதையே புரியுந்தொழிலையுடையவன் அசுரர்களாகிய துன்மாககமு ள்ளவன்மைமிருந்த சதுரங்கமாகிய சேனாசமுத்திரம் விசேடமாகஉடைய வனீ சிவபிரானுக்கு அடியனாயிருப்பவன் வல்லமமிக்ககூரன். எ-று. (ரு)

சோமுகப்பெயர்கொண்டவன்றெல்லுலகதனி

னும்முகத்தினும்வென்றெழினன் எனர்வாழ்வோன்

காமுகத்திறலகரனுமொற்றரங்கருகிப்

பூமுகத்தினைநிகர்ததிடுமறைசையுட்போந்து.

(இ - பு.) சோமுகனென்னும் பெயாதரித்தவன்பழமையாகிய இந்நிலவுலகத்தில் நான்குதிகிலும் வெற்றிகொண்டு அழகிய அக்கடன் மத்தியில் வாழப்பட்டவன் தூததனாகிய வன்மைமிக்கஅவ்வகரனும்தூதரால் வேதமிருக்குமிதுடத்தைத்தெரிந்துகொண்டு பூதேவிகருவதனம்போன்றமறைசைமாநகரத்திற்குவந்து. ஏ-று. (சு)

மாயவஞ்சனைவினையினன்மறைசையுளெய்தித்

தூயமாமறைநனைக்கொண்டுசோரனிற்சென்று

நேயமாகியநன்னகரெய்தியேநிகரி

லாயமீவதத்தைசசேமததல்லமததனனன்றே.

(இ - பு.) மாயததினாலாகிய வஞ்சச்செயலையால் மறைசைமாநகரத்தில் அடைந்துபரிசுததமாகிய மேலாயவேதங்களை எடுத்துக்கொண்டுகள்வனைப்போறபோய அன்புடைய தனது நகரத்தையடைந்து ஒப்பற்றதாகிய வேதங்களைச சேமித்ததுவைத்தனன். ஏ-று. ஏ-அன்று, ஏ, அசை. இவ் வாறுநகுளகம். (எ)

வேறு.

சொல்லாருமிடாரிசுருதியவனறனிரகாரி

பல்லாண்டெழித்திருந்தபக்குவததிலேயுலக

மெல்லாப் பொய்யிருளாகியெப்பிரப்புமொன்றாகி

நல்லார்பொல்லாரிரைய்நலிகின்றதுரைக்கரிதால்

(இ - பு) இப்போதுகூறிய இவ்வண்ணம்வேதங்கள் அவ்வகரனது ஒப்பற்றநகரத்தின்கண்பலவருடயகனகழியுமளவுமஇருந்தகாலத்திலுலகமுழுதும்பொய்மயமாக இருளடைந்து மானிடாவிவகமுதலிய எல்லாப்பிறவிகளும் ஒருதனைமைத்தாகி அறிஞர்களும் அவ்வேதங்களும் ஏன்கின்றபேதமில்லாமல் நலிவடைவதைச்சொல்லுதற்குஅரிதாகும் ஏ-று. ஏ-ஆல்அசை.

சந்திசெபநெமிநிட்டைதவமோமமகம்பூசை

யெநதவினைகளுமிலராயிவைபுனிதமிவைதீமை

முந்தியபுண்ணியபாவமுயலுமவினைநலநீது

வந்திடுவதிரண்டினுமோர்வசையென்பதுணர்கிலராய்.

(இ - பு.) சந்தியாவநதனம் செபம், ஸ்யமம், நிட்டை, தவம், ஓமம், யாகம், பூசை, முதலிய எவ்விதநற்கருமங்களுமின்றி இதுபரிசுத்தம் தூது அசுத்தம் முற்பட்டுச்செய்யப்படும்புண்ணியமும் அதல்லாதபாவமும் அவ்விதரண்டின் முயற்சியால்வினையும் செய்கைகளாகிய நன்மை தீமைவருமென்பதும் இவ்வாறு அபேதமாயிருப்பதில்வசையுண்டாகுமென்பதையும் உணராதவர்களாய். ஏ-று. (சு)

வானவர்மாதவர்பலரும்வாடிமனமிகமெனிந்து
கானலருங்கடிக்கமலக்காவலன்மாடடைந்துதம
தினமுதஞ்செயலனைத்துமிசைத்திடலுயவனோர்ந்து
ஞானமுனிவரரிமையோர்முகநோக்கியிவைநவிலும்.

(இ - பு) தேவர்களும் பலதவசிகளும் மிகவும் மனம் நொந்து வருந்தி
தேன்பிலிற்றும் வாசனைகளும் தாமரைமலரில் வசிக்கும் பிரம்மிடத்த
டைந்து தம்முடைய துன்பமாகிய செய்கைகளைத் தையும் சொல்லவும்
பிரமன் அறிந்து ஞானமிக்க முனிவராக ஞானமாய்வு தேவர்களுடையவும்
முகத்தைப் பார்த்து இவ்வண்ணங்கூறுகின்றான். ஏ-று, (௧௦)

என்னுயர்வுமாதவர்களேற்றமும்வானவர்கிறப்பு
மன்னுபுவியோருய்யும்வண்மையுமாமறையதன
லன்னமறைதனைக்கொடுசென்றவுண்ணொளித்தமைததனன
லின்னவகையுலகனைத்துமிருண்முடிற்றெனவுரைத்து.

(இ - பு) எனக்கு உண்டாகிய சிறப்புமகாதவசிகளுக்குண்டாகிய
உயர்வும தேவர்களதுபெருமையும் நிலைபெற்றநிலவுலகத்தார் உச்சிவீக்கும்
வளப்பமும் மகத்துவம் பொருந்திய வேதத்தினால்தான் அத்தகையவேத
ங்களை எடுத்துக்கொண்டுபோய் சோமுகாருள ஒளித்துவைத்திருக்கின்ற
ன் இதனால் இவ்வாறு உலகமெல்லாம் இருண்மயமாயிற்றென்று கூறி. ஏ-று
ஆல்-அசை, (௧௧)

அந்தமறைவெளிப்படுவதரியதரிபாறசென்றே
யித்தவகையுரைக்கிலதற்கியைந்தவினையியமபுமென
வந்தவருக்குரைத்தாமரைமலரயன்பற்றவருடன்வை
குதந்தர்க்குடந்துமணிக்குன்றணையான்றணைத்துதித்து.

(இ - பு) அந்தவேதங்கள் வெளிப்படுவதருமையாகும் ஆகையால்
திருமாலிடத்திற்போய் இத்தச்செய்தியைக்கூறில் அதற்குத்தக்கசெய்கை
யைக்கூறுவாரென்று வந்ததவசிகளுக்கும் முனிவர்களுக்கஞ்சொல்லித்தா
மரைமலரில்வசிகளும் பிரமன் அவர்களுடன் வைகுந்ததையடைந்து நில
மணிவரைபோன்ற திருமேனியையுடைய திருமலைத்தோத்திரஞ்செய்து.

ஆரணந்தியவனகரிவடங்கியதுமததுமுந்
தாரணியுமிருளாகித்தயங்குவதுதெரிவித்துக்
காரணவித்துயர்தீர்க்கருணைபுரிந்தருளென்றார்
நாரணனுமதனைக்கேட்டிவ்வாறுநவில்கின்றான்.

(இ - பு) வேதங்கள் சோமுகாருளகரிவடங்கியிருப்பதும் விண்ணு
லகளும் மண்ணுலகளும் இருண்மயமாகித் தியக்கமடைந்திருப்பதைத் தெ
ரிவித்தப்பூவவனைகாரணமாக நோந்தவித்தத்துயர்தீர்க்கிருபைபுரிந்தரு

எவென்டிமென்று குறையிரந்தார் திருமாலும் அவ்வார்த்தையைக்கேட்டு இவ்வண்ணமாகக்கூறுகின்றார். எ-று. இம்மூன்றுங்கூறும். (க௩)

கோணுறுசோமுகனை யுயிர்கோறலுமாங்கவன்கொண்ட
மாணுறுவேதத்தினை நாமவாங்குவதுநமக்கரிதாற்
பூணுறுபொன்னணிகலசப்புணர் முலைப்பாகனையடைந்து
காணுறுமன்னவனுரைத்தகருமயியறவமென்றான்.

(இ - பு.) துட்டசெய்கையுடைய சோமுகாருரனைக்கொல்லுதலும் அவனாகவாந்துக்கொண்டுபோய் மறைததுவைத்திருக்கும் மாட்சிமைதங்கிய வேதங்களை நாமேவாங்குவதும் நமக்கருமையாகும் பொன்னுலாகிய அழகியமலைகளைத்தரித்திருக்கும் குமரம்போன்ற நெருங்கியதனபாரங்கனையுடைய உயாதேவபாகராகிய சிவபிரானையடைந்து யாவராலும் தரிசிக்கத்தக்க அவாகட்டினையிட்ட செய்கையைப்புகழும் என்று கூறினான். எ-று. ஆங்கு-ஆல்-அசை. (க௪)

வேறு.

மாலுமிந்தவகையுரைத்துவானுளோருமாதவத்
தாலுயாந்தமுனிவாகுமுததாமரைத்தண்ணுமமலர்
மேலிருந்திவவுலகனிககும்வேதனோடுமேவியே
கோலமேனியண்ணலவந்துசாகையூரிக்குறுகினான்.

(இ - பு.) திருமாலும் இவ்வாறுகக்கறித்தேவர்களும் மகாதபோபலத்தினுலுபாந்தமுனிவாகளும் குழத்தாமரையாகியருளிந்தமலரினமீதிருந்து இவ்வுலகத்தைச் சிருட்டிசகும் பிரமனோடுஞ்சென்று வராகாவதாரமெடுத்த திருமேனியராகிய திருமாலானவாவது கருதியுரியில் அடைந்தார். எ-று. ஏ-அசை. (க௫)

ஆதிமாயன்வேன்முனெங்கனாயனுக்குசுவிய
மாதபாகனைத்துதித்துவானுளோராகள்குறுமையும்
வேதமிங்கிலாததிமைவீனோவும்வேதமதனையே
சூதமாகச்சோமுகன்கரந்தவாறுஞ்சொல்லினான்.

(இ-று.) தேவர்களுக்குத் தலைவனாகியதிருமாலும் வேலாயுதம்முன்னம் எங்களிறைவராகிய முருகசுடவுட்குத்தத்த சிவபிரானைத்தோத்திரஞ்செய்து தேவர்கள் துன்பத்தையும் வேதம்இவ்விடத்தில்லாததனால் வினைந்தகேடுதீயையும் அவ்வேதங்களைவருசனையாகச் சோமுகாகரன்ஜளித்துவைத்திருப்பதையுங்கூறினார். எ-று. (க௬)

வேறு.

பூந்தாமரைநயனதிறைபுகல்கின்றவையாவுஞ்
சேந்தாரிமையவர்மாதவர்செயலும்மவர்துயரு

௭௮ திருவோத்தார்ப் புராணம்.

மேந்தாவடகிரியைச்சிலையெனவாங்கியவெநதை

தோந்தானருளாகூர்ந்தான்மணிச்செவ்வாய்மலர்திறந்தான்.

(இ - று.) அழகியதாமரைக்கண்ணனாகிய திருமால் கூறுகின்றயாவற்றும் அவருச்சேர்ந்தவர்களாகிய தேவர்கள்மகாதவசிகள் ஆகிய இவர்களது செய்கையையும் அணர்கள் தயரத்தையும்யாவராலும்எடுக்கமுடியாதமேருமலையை வில்லா வளைத்த சிவபிரான் உணர்ந்து அருள் சுரந்து அடிகிய சிவந்திருவாய்மலர்ந்தருளுகின்றான். ஏ - று. (க௭)

அனபாதிருமாலேமறையதனைக்கொடுசென்ற

வன்பாதகனெனிணுமெனைலழிபட்டவனதனு

லென்பாணியிறைசொல்லுவதிலேநீயீர்களெனினு

முன்பாயவனெனதனபறமுடித்ததான்முடித்திமயீர்.

(இ - பு.) மெய்யனபுடைய திருமாலே வேதங்களைக்கொண்டு ஒளித்தப்போன வன்மையான பாதகனையாயினும் என்னை வழிபாடுசெய்தவன் ஆதலால் எனது கரங்களால் அவனைக்கொல்லுவ தில்லைநீங்களாயினும்முன்னர் அவனிடத்து எனதன் வில்லாமற் புரிந்தால் பிறகுக்கொல்லலாம். ஏ - று. (க௮)

வேறு.

உண்மையில்தெனவமல னுரைத்துப் பின்னுமுவண நெடுங்கொடியவனையருகிறகூவிட, பண்மையிருமாரணத்தைக் கவர்ந்த பொலலாபபதகனைநீகொன்றிடெனப்பகாரதுதனை, வண்மையுறுஞ்சக்கரத்தை மாலுககீர்துவானவாக்கு மஞ்சலுரைவழங்கிரீங்காத், தண்மையுறுநடுநிக்கருணை புரிந்தேயீசன்சார்ந்திடவும விடையளித்தான்சுகங்குறிய்ய.

(இ - பு) உண்மையானதிதுவென்றுசிவபிரான்கூறிமறுபடியும்கருடக்கொடியையுடைய திருமாலே சமீபத்தழைத்துப்பண்ணினதுதன்மையிற் கவேதங்களைகவர்ந்து சென்ற பொல்லாத பாதகனை நீகொல்லென்றுகூறித்தமது திருக்கரத்தில் வுண்மையமைந்தசக்கராயுதத்தை அத்திருமாலுக்களித்தத்தேவர்களுகு அஞ்சலளித்தது எப்போதும் நீங்காத தண்மையுள்ள ஒப்பற்ற கிருபைசுரத்து சிவபிரான் உலகங்க ளெல்லாம் உச்சிவிக்கும்படி திருமாலுக்குச் சோமுகா சூரனிடஞ் செல்லவிடை கொடுத்தருளினார். ஏ - று. ஏ - அசை. (க௯)

அரியரிசக்கரமேந்தியமரர்குழுவம்புயத்தோனெடுமிப்பாலணைநதோரெல்லை, பொருவிசைனைவெலுமநதிரங்கனோர்துபொங்கரவாபரணனருள பொருந்தாவண்ணந, தரியலன்றன்மனமழியப்புத்தமென்றோர்சமயமுஞ்சாத்திரமுமதற்கியையச்சாற்றித், தெரிவு

யும் பொன்னவனை விடுத்தயனுமாவருசென்றனர்தம்பதிக்கமரர்
சேணிற்சேர்ந்தார்.

(இ - பு.) திருமாலானவர் அரியென்னும் சக்கரத்தைத்தாங்கிக்கொண்டு தேவர்கள் புடைசூழப் பிரமனோடும் அவ்விடத்தினின்றும் நீங்கி இப்பாலோ ரிடத்தடைந்து ஒப்பற்ற அச்சோமுகாசுரனை வெற்றிகொள்ளுஞ் சூட்சுமியை ஆலோசித்து விடம்பொங்கும் சர்ப்பாபரணராகிய சிவபிரானைப் திருவருள் அவனிடத்துப்பொருந்தாத வண்ணம்பகைவனாகிய அவ்வசுரனது மனம் மயங்குமபடி புத்தமென்னும் ஒருமதமும் அதற்குத்தக்கசாதனதிராதையும்கூறி அதனைத்தோர் துணர்ந்த பிரகஸ்பதியை அவ்வசுரனுக்கும் போதிகரும்படி யனுப்பிபிரமனும் தாமும் தத்தம பதவிகளுக்குச்சென்றார்கள் தேவர்கள் தேவலோகத்திற் சோந்தார்கள், எ - று. (உ௨)

தேவகுருதவவேட நுகொண்டு ஞானநதிரண்டொருமெய்வடிவாகிசுசிறந்தவென்ன, மேவியந்தவசுரனகரடைந்துகண்டோராவியப்புறமன்னவூனிடத்துவிரைவிறசென்றான், பூவிலுறுபயன்போலப்புனிதமாகப் போந்தமுனிவனையசுரனபொருந்தநோக்கி, மாவனசமலரடியைவணங்கித்துய மணியணியாதனத திருத்திவழங்குகின்றான்.

(இ - பு.) அரியுமயனும் கூறியவண்ணத்தேவகுருவாகிய பிரகஸ்பதி முனிவர் ஞானங்கள் முற்றும்சூழி ஒரு மெய்மையாகிய வடிவங்கொண்டனவென்று துதிகரும்படி பொருந்தியஅவுணனது புரத்தைச்சோத்துப்பாத்தவர்கள் அதிசயிகுமாறு சோமுகாசுரனட்டத்திலதிவிரைவாகப் போந்தனன் அப்பொழுது கமலவாசனான பிரமனைப்போல வடிவங்கொண்டு வந்த முனிவனை அச்சோமுகாசுரன் அமையநோக்குற்று அம்முனிவருடைய பெருமையுள்ள தாமரைமலர்போலுந்திருவடிகளிரண்டையும் போற்றித்தய்யஇரத்தினங்களால் இழைத்த லீடத்தின்களை எழுந்தருளச் செய்துகூறுகின்றான், எ - று. (உ௩)

வேறு.

சீரையுடையுங்கமண்டலமுஞ்செபமாலிகையுஞ்செழும்பீலியாருங்கரமுந்திருவெண்ணீறணியுஞ்சிறப்பவிவணடைந்தீ
ஒருமனத்தினுறுகின்றவுணமையப்பொருளுமுதுதிருப் [ல்
பேருமுரைத்தியெனவடைந்த பெரியோனினைப் பேசுவன

(இ - பு.) மரவுரியாகிய ஆடையணிந்த இடையும் கமண்டலமும் செபமாலையும் செழியமயிற்பீலியும் பொருந்தியகைத்தலங்களும் திருநீற்றினலங்காரமுஞ் சிறகரும்படி இவ்விடத்திலெழுந்தருளினீர் எனக்குத்தெரியும்படி உமதுசுரமும் உள்ளத்திற்பொருந்தியிருக்கும் மெய்மையாகியபொ

ருளும் திருநாமமும் திருவாய்மலர்த்தருளுமென்று சோமுகாசுரன்கூற
அவ்விடத்தில்வந்துள்ள பெரியோனாகிய பிரகஸ்பதிமுனிவர் இதனை உரை
க்கின்றனா. எ-று. ஆல்-அசை. (உஉ)

உடலாடிருக்குமளவுமிந்தவுலகினகரமுழுதுயுவன்
சடலம்விடுத்தபினைவெளியாநதனியூரிருப்பன்மலமீதம்
படருளுநாறுங்கருமமுடற்பசிக்கூண்டேடல்பாரிடுநனை
யடரும்பெயர்சித்தானந்தயோகியெனவுமறைந்திடுவாரா.

(இ - பு) இத்தேகததோடிருக்கும் வரையில் இந்திலவுலகின்கணு
ள்ள பல்கரகவளிலுஞ் சஞ்சரிப்பன இதேகமவிந்ததபின்னா வெளிமய
மான ஒப்பற்ற முத்திரகரத்திருப்பன இவ்வுலகத்திருக்குமளவுந் தொழிலா
வது இவ்வுடற்குநேரிடும் பசிப்பிணிக்கு ஆகாரந்தேதெ லொன்றுமாத்திர
மே இப்பூவுலகின்கண எனக்குரியபெயா சித்தானந்தயோகியென்று கூறு
வர். எ-று. (உங)

துறந்தபெரியோனாவையுரைப்பதொடக்கிற் புனிதனிவனென்
சிறந்தவுள்ளத்தடலவுணனமேவேயிவணீசேரந்ததென [னச்
தறைநதகுலத்தோரியறறியநல்லரியதவததன்பயனென்று
நிறைந்தமகிழ்வாலுரைசெய்துமீட்டுமிதனைநிகழ்த்தினனாள்.

(இ - பு) துறவறத்தையுடைய பிரகற்பதிதேவனிவ்வாறுகூறப் பந்
தபாசத்தொடக்கு நீங்கிய பரிசுத்தராசுமியவென்று சிவபத்தியாற்சிறந்த
மனமுடையவன்மையுள்ளசோமுகாசுரன் எமதிறைவனே இவ்விடத்துத்
தேவரீர் எழுந்தருளியது எனது குலத்தோரியற்றியுள்ள சிறந்த அருமை
யானதவப்பேறென்று பூரணமகிழ்ச்சியுடன் கூறித்திரும்ப இவ்வாறுகூறி
னன். எ-று. ஆல்-அசை. (உச)

என்மேற்கருணைபுரிந்திவணீபிரந்தேயெனதுமடநீக்கி
நன்றேயுறசசெய்தருள்தியெனநவிலசோமுகனுமுரைசெய்யப்
பொன்மேனியனுமாங்கிருநதுபுத்தர்சமயசாததிரத்தை
மென்மேலுறநாளாதிபிலேவினைத்தானவன்கைவசத்தானாண்.

(இ-பு.) என்மீது கருணைகூர்ந்து தேவரீர் இவ்விடத்தேவீற்றிருந்து
எனது அறியாமையை ஒழித்துஅடியேன்நன்மையடையும்படிக்குஅருள்
புரியவேண்டுமென்று யாவரும் புகலும் சோமுகாசுரன்கூறப் பொன்போ
ன்ற மோனியையுடைய பிரகற்பதியும் அவ்விடத்துத்தானேயிருந்து புத்த
மதந்தரது சாத்திரத்தினைமேலும் மேலும் விரிவாக நாளாவட்டத்திற்போ
தித்து வந்தான் அச்சோமுகாசுரனும் அப்பிரகற்பதியின் வயப்பட்டான்.
எ-று. எ-அசை. (உரு)

புத்தர்சமயசாததிரத்தைப்பொன்னோனுரைத்த புனிதத்தாற்
சித்தமதனிற்கலந்தசுரன்சிவனைத்தாந்துசிந்தையுனை

பத்திபதன்மீதினிலுயர்ந்துபரமாதங்கண்முழுதிகழ்ந்து
நித்தமதுவேபுசிததுநெஞ்சினதனைநிலைக்கொண்டான்.

(இ - 4.) புத்தமதசாததிரத்தினைப் பிரகற்பதிபோதிதத தூய்மை
யினற் சித்தத்தில் நன்றாயுறநது அச்சோமுகாசுரன் சிவபிரானமந்து
தமைனதின்கூட முன்னிருந்ததினும் உயாவாகிய பத்திஅப்புத்ததெய்வத்
தின்மீதுசெலுத்தி இராமதங்கள் அனைததையும் இகழ்ந்து கூறித்தினந்
தோறுந்தவறாத அத்தெய்வத்தையே பூசனைபுரிந்து தனநிதயத்தில்அதனை
யே நிலைமையாகக் கொண்டான். எ-று. (உச)

அரசன்மூவாண்டங்கணிருந்தசுரனுள்ளத்தியல்பையறுத்
துரைசெய்புதவவன்புவிதைத்தோங்கிப்படர்ந்தசெயலோக்கி
விரைசெய்குமுறறாரையின் (கேள்வன்னின்) மெல்கினினிதேகிப்
புரைசோசமயத்தவனடைந்த புணர்ப்பை முழுதும்புகன்றன
[னல்.

(ஐ - 4) பிறகற்பதி மூன்றுவருடம் அவ்விடத்திருந்து சோமுகா
சுரன் இயத்திருந்த சிவபதியை ஒழித்ததத்தன்னால் உரைககப்பட்டபுத்
தமததின் அனபாகியவிதையைவிதைத்தது அவ்விதை ஓங்கிப்படாந்தன்
மையைக்கண்டிவாசனைமமும்அளகததையுடையதாரைமனானாகிய அப்
பிரகற்பதிதிருமாலுலகமாகிய வைகுந்தத்தினிமையாக அடைந்து குற்றம்
பொதிந்தபுத்தமதத்தில் அச்சோமுகாசுரன் செலுத்தியபத்திவலிமை முழு
துங்கூறினன். எ-று. ஆல-அசை. (உஎ)

வந்துசூருசொற்றவைகேட்டுவலியவகரனுயிர்செகுப்பக்
கந்தமலர்க்கட்டிருமாலுங்கருதியமராகணங்களுடன்
கொந்துமலர்க்கற்பகத்திறையுங்கோகுகைமவாழ்கொற்றவனுஞ்
சிறதுபுடைசூழசுரர்புரஞ்சோந்தார்புபோர்க்குநதித்தே

(இ - 4) பிரகற்பதிவந்து சொன்னதைகேட்டு வன்மையுள்ள
சோமுகாசுரனது உயிரைக்கொல்லும்படி வாசனைதங்கிய தாமரைக்கண்
ணாகிய திருமால் நினைத்துத் தேவகணங்களுடன் கொத்துக்களாயுள்ள
மலர்கணிமைந்த கற்பகவிருட்சத்திற் கிடைவனாகிய இத்திரனும் தாமரைம
லரில் வசிக்கும்பிரமனும் வெற்றிபொருந்தும் யுத்தஞ்செய்யக்கருதிக்கொ
ண்டு கடலாற்புடைசூழும் அசுரபுரத்திற் சோந்தார்கள். எ-று. ஏ-அசை.
போருக்கிசைந்துவானவர்கள்புகுந்தாரென்னப்புகழசுரன் [தோர்
றேருக்கிசைந்தோர்க்கிரக்கிசைந்தோர்செறியும்வேகப் பரிக்கிசைந்
பாருக்கிசைந்தோர்நான் காயபடைகள் கடல்போற்புடைசூழ
ஐருக்கிசைந்தவயல்வெளியேயுற்றான்வரங்களறறானே.

(இ-4.) யுத்தம்புரிவதற்கொருபட்டித்தேவர்கள் வந்தார்களென்று
கேள்வியுற்ற புகழடைந்த சோமுகாசுரன் தேர்க்காரர் பாணைக்காரர் நெ

அட திருவோத்தூர்ப் புராணம்.

ருக்கமானவேகத்தையுடைய குதிரைக்காரா பூமியில் நடந்து செல்லும் கா
லாங்கள் ஆகிய நான்குவிதமான சதுரங்கசேனைகளும் கடலைப்போன்று
தண்ணீப்புடைகுழம்படி அவ்வுருக்கடுத்த வயல்வெளியிலே அடைந்தான்
தான் பெற்றிருந்த வரங்களை யிழந்த அவச்சகரன் எ-று, ஏ-அசை, (உச)

தீவசுரர்ப்படைநோக்கித்தேவர்வெருவிப்புறத்தெய்த
மாயன்முனிர் துவாளா லும்வளை யாறபர்விறகதையாலும்
பாயும்பகழிவிசைபாலும்படாநதவசுரர்ப்படையழிப்பக் [தான்,
காயுகன ல்போற் சோமுகனுங்கனன்று திருமாலுடனெதிரார்

(இ - பு) கொடிய அவ்வுசுரர்ப்படைகளைக்கண்டு தேவாகள்பயந்து
ஒருபக்கத்தொளிக்கித் திருமால்கிணங்கொண்டு தமது வாளினாலும் பாஞ்ச
சன்னியத்தாலும் பக்கத்திருக்குந் தண்டாயுதத்தாலும் பாய்ந்துசெல்லும்
அம்பின்வேகத்தாலும் படாந்துவந்திருந்த அவ்வுணாசேனைகள் முற்றும்
அழிக்கக்கொடுக்கும் அக்கினியைப்போன்று சோமுகாசுரனுங்கோபித்து
த்திருமாலுடன் எதிர்த்தான். எ-று, (உ௦)

வானுமபுலியுடுக்கமுறமலையுங்கடலும்புகைகுழக்
கானுங்கடுங்கற்களுமெரியக்கண்டோருள்ளம்பதைபதைப்பத்
தேனுமணமுநதிகழ்துளபததேவுமசுரததேவுமெதிர்த
துனுமுயிருமின்னலுறவுடற்றிப்பெருமபோரடர்த்தாரே.

(இ - பு) விண்ணுலகமும் மண்ணுலகமும் நடுக்கமடையவும் மலையி
டத்துங் கடலிடத்தும் புகைகுழந்திடவும் காடும்கடியகற்களும் எரியவும்
கண்டவாமனம்பதைபதைக்கவும் தேனும்வாசனையும் பொருந்திய துளசி
மாலையணிந்த திருமாலும் அவுணத்தேவாகிய சோமுகாசுரனும் ஒருவரோ
டொருவர் எதிர்த்துத்தேசமும்பிராணனும் துன்படையும்வணணம் பெரிய
புத்தத்தைப்புரிந்தார்கள், எ-று, ஏ-அசை, (உச)

வேறு.

இக்கணவெம்போரியற்றிடுமெல்லையிற் திரைநாயகன்றேர்ந்து
மிக்கவிண்ணவஞோடமாபுரிந்திடில்வான்மேதினி யழிந்திடுமென்ன
நக்கையுளத்தாற்றுதித்தவ னளிதகநள்ளிருடொலைத்திடு கிரணச்
சக்கரம்விடுத்துசோமுகன்றலைபததளளினுன்மறைதுயர்தள்ள.

(இ - பு) இந்தத்திரண்ட கொடியயுத்தம் புரிந்திடும் போது இலக்
சூமி னாயசனாகிய திருமால் ஆராய்ந்து மிக்கவும் இச்சோமுகாசுரனுடன்
யுத்தம்புரிந்தகொண்டிருந்தால் விண்ணுலகமும் மண்ணுலகமும் அழிந்து
போ மென்று விவபிரானைத் தனத்தயத்தில் தோத்திரஞ்செய்துஅச்சிவ
பிரான்சொடுத்தமிக்கஇருளையோட்டும் கிரணம்வீசும் சக்கராயுத்தத்தை வி

ட்டுவேதங்களின் துன்பத்தைக்கேச் சோமுகாரூன்சிரசை அறுத்துத்தள
ளிஞர். எ-று. (௩௨)

வானவர்மகிழ்ந்தார்தாமாதவரார்த்தாரமறையரியிடத்தில்வந்துற்ற
தானவராமுந்தார்தருமமுந்தவமுந் தண்மையுமுண்ணமயும்வளர்ந்த
ஞானமுமவரம்பு நண்மையுமுயாந்த நான்மறைபுனிதமுற்றிருந்த
பானிவண்ணன்பண்சினைநோக்கிப்பாடினராடினர்விண்ணோர்.

(இ - பு.) தேவர்கள் மகிழ்ச்சியுற்றார்கள் மகத்தாகிய தவசிகள் ஆர
வாரிததார்கள் வேதங்கள் திருமாலிடத்தடைந்தன அவுணர்கள் அழிந்தார்
கள் தருமத்தவமசாந்தம் மெய்ம்மை இவைகள் வீர்த்தியுற்றன ஞானமும்
முறைமையும்நற்செய்கைகளும் மேன்மேலும்ஓங்கினநான்குவேதங்களும்
பரிசுத்தமடைந்திருந்தன பானிற்றத்தைப்போன்ற திருமேனியை யுடைய
சிவபிரான் திருவருளைக்கண்டு தேவர்களதுதித்து ஆனந்தக் கூத்தாடினார்
கள். எ-று. (௩௩)

வேறு.

வாசமெனறுளபமாயன்மாமறையதனைக்கொண்டு

வாசவன்வானோர்ஞானமாதவரருகிற்குமு

வாசமெனமலரினோனெய்திநன்மறைசைதன்னில்

வாசவன்முனைர்சென்று வாழ்த்தினாரேத்தினாரே.

(இ - பு.) வாசனைகமழும் மிருதுவானதுளபமாலையணிந்ததிருமால்
மகத்தாகிய வேதங்களைக் கைக்கொண்டு இரத்திரன் தேவர்கள் ஞானம்
பொருந்திய மகாதவசிகள் தன்னருகிற்குமுந் வரச்கந்தம் வீசும் மெல்லி
யதாமரைமலரில்வசிக்கும் பிரமனுடன்போய் நல்லசுருதிபுரியில் வீற்றிருந்
தருளும் வேதநாதா திருச்சந்திதிகருமுன்பாகச்சென்று அவரைப்பலவாறு
வாழ்த்தித்துதித்தார். எ-று. (௩௪)

கோதிலாரணத்தைமாயன்கொணாநதுமுன்விடுத்தலேபடுந்

தாதுலாமதலைகூடுநதனிமுதன் மகிழ்வுபூத்துச்

சீதநாண்மலராட்கன்பன்றிருமுகநோக்கிநின்போ

லேதிலார்த்தம்மைவெல்வாரிலையெனவிளம்பியன்பால்.

(இ - பு.) சூற்றமற்ற வேதங்களைத் திருமால் கொண்டுவந்து சந்தி
க்கு முன்பாக விட்டவுடன் மகரந்தங்கள் நிறைந்த தொன்மைமலர் மாலை
யணிந்த ஒப்பற்றமுதற் காரணமாகிய சிவபிரான் மகிழ்ச்சிஅதிகசித்து தன்
னிய அன்றவந்த தாமரைமலரில்வசிகளும் இவையுமிக்குத்தலைவனான திரு
மால் திருமுகத்தைப் பார்த்து உண்ணப்போலப் பகைவர்களேச் சமீப்பவா
கள் இல்லையென்று திருவாய்மலர்த்து அன்புடன். எ-று. (௩௫)

இன்றுதொட்டென்றன்பக்கத்திடப்புறத்திருந்துநாளு
மன்றல்வான்புனியிலயாருமவநதுனைததொழுதபோக்கு
நன்றுமுமவரங்களிநதுவைகெனநவிற்புற்று [ன்.
னன்றுதொட்டெறிகைபாழ்யாதிகேசவபபேர் கொண்டா.

(இ - 4) இந்நான்முதல எமது பக்கத்தில் இடப்புறத்திருந்து எந்தநா
ருமமங்கனகரமாக விளங்கும் விண்ணிலும் மண்ணிலும் உள்ளவா யாவரே
ளும் வந்துஉன்னை வணங்கினவர்கட்கு நன்மை பொருந்தும்வரங்கள் கொ
டுத்த இவ்விடத்திலேயே வீற்றிரு என்றுகட்டளையிட அவ்வாறே அவ்விட
த்திருந்தார் அந்த நான்முதல் ஒளிவீசும சக்ராபுதமேந்திய கரத்தையுடை
ஆதிகேசவப்பெருமான் என்னும் திருப்பெயா புனைந்தனர். ஏ-று. (நக)

திருமாலநேமிபெற்றசருக்கம் முற்றிற்று. .

ஆதிருவிருத்தம் உசுக.

✽ ஸ்ரீமததிருவோத்தார்ப் புராணம் ஸ்ரீமததிருமால் புராணம் ஸ்ரீமததிருமால் புராணம் ✽

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வேதமோதுவித்த சருக்கம்.

சூதனிப்பரிசுசொற்றபோதுதூய்வனத்தின்மன்னு
மாதவர்ப்கிழந்துகீட்டுமறைசையெம்பெருமான்வாயால்
வேதமுத்தமவிண்ணோக்குவிளம்பியசரிதைதன்னை
யோதுதியையவென்றார்மற்றவனுரைப்பதானான்.

(இ - 4.) சூதமுனிவா இவ்வாறு திருமால் சக்கரம்பெற்றசரித்திரத்
தைச்சொன்னபொழுது புனிதமான நைமிசாரணியத்தில் நீலைபெற்றவா
டும் பெரியதவத்தையுடைய முனிவரெல்லாம் மனங்களித்துப் பின்னும்
சுருதிபுரியின்னன் எழுந்தருளியிருக்கும் எமதுசிவபிரான் திருவாயினால்
வேதத்தை நல்லதேவகளுக்கு ஒதுவித்தசரித்தத்தை எங்களுக்குக்கூறுமை
யாவென்று கேட்டனர் அதற்கிசைந்து அச்சூதபுராணிகர் சொல்லுவதாரி
னர். ஏ-று. மற்ற-அசை. (க)

அன்னதுநிசுழ்ந்தபின்னையண்டர்மாதவத்தோர்க்குடிப்
பன்னகைக்கலன் பூணீசன்பதமலரினையிற்றாழ்ந்து
முன்னவமுவராசிமுவுலகளித்துக்காத்தும்
பின்னரேயழிக்காரின்றபிஞ்ஞகவெனவேயேத்தி.

(இ - பு) அச்சோமுகாசுரனைச் சங்கரித்து வேதத்தைக்கொண்டு வந்தபிறகு தேவர்களும் முனிவர்களும் ஒருங்குகூடி நாகாபரணம்பூண்ட சிவபிரானுடைய இரண்டிமலாபோன்ற பாசங்களிலவணங்கி எங்கள்முதல் வரே மும்மூர்த்திகளாடெழுந்துலகையும் ஈருட்டித்தும் இரட்சித்தம்பின்பு சா. கரிக்காநின்ற சிவபிரானே என்றதோத்திரஞ்செய்து. எ-று. ஏ-அசை.

தூய்மையை துறந்துபலலாண்டொழிநகன நூய்மைதீர்த்தோம்
வாய்மையையிழந்தோநலவழிமறந்திட டோநன்மை
தீமைமென்றினனங்கேற்றாநதேவாகடேவேநீயே
யாயமறையுரைத்தேயெங்குட்கறிவுறுத்திடுதியென்றார்.

(இ - பு) புனிதமுள்ளவேதத்தைக்கிப்பலவருட்காலச்சுழிந்தோம்
சேவதையொழிந்தோம் இசைந்தவேதபாராயணத்தையிழந்தோம் நன்மார்
க்கததைமறந்தோம் இதுதானகு இதுதீவகு என்று இன்னந்தெளியோம்
ஆதலால் தேவதேவராய சிவபிரானே நீரே அத்தியாபகராய் எழுந்தருளி
வந்து ஆயத்தக்கவேதத்தை ஒதுவித்து எங்களுக்கு மெய்யறிவுநிலைக்கச்செ
ய்தருள்வாய்என்றனா. எ-று. ஏ-அசை, இவ்விரண்டுங்குளகம் (க)
வேதநீயெங்குட்கோதுவித்திடவேண்டுமென்று
மாதவரமாகேட்பமங்கையேராபாகத்தென்த
போதுவித்திடுதற்குள்ள மொருபபட்டாங்கொளிறுமபைம்பொற்
சோதிமண்டபத்தினோபூசுவடிவாகிவந்தான்.

(இ - பு,) எங்களுக்கு நீரேவேதத்தை யோதுவித்திட வேண்டுமென்
று முனிவர்களும் தெவர்களும் கேட்டுக்கொள்ள உமையொருகூறுடைய
எனதையான சிவபிரான் அவ்வேதத்தை ஒதுவிக்கத்திருஉள்ள மிசைந்து
அவ்விடத்திற் பிரகாசிகும் பசியபொன்னுலாகிய சாந்தியையுடைய ஒரு
மண்டபத்தினிடத்து ஒப்பற்றஅந்தணா வடிவங்கொண்டுஅத்தியாபகாரநி
யெழுந்தருளிவந்தா. எ-று. (ச)

வேறு.

பூததிடுங்கமலவதனமுங்கக்கம்பொலிதருளுனபுத்தகமுங், கோ
த்திடுமுருத்திராக்கமாலிகையுநகுலசியசுமண்டலந்தண்டனா, சேர்
த்தியவிடதுசெநகையும்வலககை, திகழ்செபமாலிமுநதூர்லு, மே
ற்றவெளஞ்ஞடைசேரிடையுமென்பூதியிலங்குபுண்டாரந்திகழ்ந்திட
[வே,

(இ - பு.) விசுக்குர் தாமரைமலாபோன்ற திருமுகமும் கக்கத்திஸ்
பொலிந்துள்ள மெய்ஞ்ஞானபுத்தகமும் கண்டத்தில வரிசையாய்க்கோ
த்துள்ள உருத்திராக்கத்தாழ்வடமும் கொண்டாடத்தக்கக் கமண்டலமும்
தண்டமும் தாககிய சிவந்திடக்கரமும் வலககரத்திற் பிரகாசிக்கும் சூப
மாலையும் மாப்பினில் முப்புரினாலும் தருந்தவெள்ளிய ஆடைஉடுத்தமருங்
கும்மிருதுவான் விபூதிகாட்செய்யும் நெற்றியில் திரிபுண்டரமும் துஷண்
கும்படி. எ - று. ஏ - அசை. (ரு)

சித்தனாமிறைவனரை திரைமுதிர்ந்த நீடுமூப்பினனுமாய்ப்புய
மே, ஹத்தரியமுமென்காதினிற்புனைந்தவயர்மணிக்குண்டலமொ
ளிர, மெத்தரவீணையானயன்மருங்கமர விண்ணவர்முனிவர்குழ,
வத்திவத்திரனுங்குகனருகிருப்பவலர்குசையாதனத்திருந்தான்.

(இ - பு.) என்றமிழிவல்லாதவாகிய சிவபிரான் நரையும்நிரையும்
முற்றியகாலங்கடந்தபெரியவிருத்தவடிவமுமாய் தோண்மீதுஉதீதரியவத
திரமும் மென்மையான செவியற்றரித்த விழையிலாத இரத்தினமி
ழைத்த குண்டலம்பிரகாசிக்கவும் மிருதுவுள்ள நாகசயனரான திருமாலும்
பிரமனும் அருகிலிருக்கவும்தேவர்களுமமுனிவர்களும்பக்கததிற்குழவும்சரி
முகரானகணபதியும் சுப்பிரமணியருமசமீபத்தில் அமாந்திருக்கவும் பரந்த
தர்ப்பாசனத்தின்கணவீற்றிருந்தனர். எ-று, இவ்விரண்டுகளுகம் (சு)

தக்கவானவர்கந்தருவாகிப்புருடர்தண்ணருள்விஞ்சையரியக்கர்
திக்குறுயிறைவர் வசுக்களாதிததா சீதமாய்தியொடுங் கோளகள்
மிக்கநறவஞ்செயிருடியர்ஞானவித்தகரியாவருங்குமுடிப், புகக
னராகிமண்டபமதனிபுனிதன்முனின்நன்னர்மாதோ.

(இ - பு.) தகுதியுள்ளதேவ காந்தருவர்கிப்புருடர்குளிர்த் தயையு
டைய வித்தியாதரா இயக்கா பொருந்தியதிக்குப்பாலகர் அட்டவசுக்கள்
பண்ணிருகரியர் சீதளமிருந்த சந்திரன் மற்றுமுள்ள கிரகங்கள் மிக்கதவ
ம்புரியம் முனிவா ஞானமுணர்ந்த பெரியோரா இவர் யாவரும் ஒன்றுகூடி
புகுந்தவாரய் இரத்தின மண்டபத்தின் கண் எழுந்தருளி யிருந்தஅத்தியா
பகராய சிவபிரான்திருமுன்னர்நின்றனர். எ-று. மாதா-ஓ அசை.

மணிவெயிலெரிக்குமண்டபத்தடைந்த வானவர்நிரைதனைநோ
க்கிப், பணிபணிபுனைந்தபராபரத்தொருவன்பரிவுளதெய்தினனா
கி, யணிமலர்க்கரததாலிருக்க வென்றறுரைத்தேயருணிறைவிழி
மலர்பரப்பித்தணிவுளவேதசாததிர முரைப்பான்றகைகையின
மைந்தனன்மாதோ.

(இ - பு) இரத்தினங்களுடைய காந்தியானது பிரகாசிக்கும்மண்ட
பத்தின்கண்சேர்ந்ததேவர்கணங்களைப்பார்த்து சருப்பாபரணமணிந்தபரா
பராகிய ஒப்பற்ற சிவபிரான் சமதுள்ளத்தில் அன்புற்றவராகி அழகிய
தாமரைமலர்போன்ற ஐகத்தலத்தால்அவரவாகனைத்தக்க இடத்தில் இருக்
வென்றுகூறிக்கருணிகிறைந்த கட்டாட்சம்வைத்துசாந்தமுள்ளவேதநூலைச்
சொல்லும்பொருட்டு மேன்மையுடன் பொருந்தினர். எ-று. . (அ)
மாதா. ஓ-அசை.

வேதத்தைநான்குடையுயிரித்தத்தில்விளங்குகின்ற

பேதத்தின்றுறைகள்பல்லாய்ப்பிரணவங்கலக்கப்பேசுச்

சாதிக்குமந்திரங்கள்சாத்திராகடங்கள்ஞானம் [ஞல்.

போதிகுமவகையெல்லாப் பொருள்களும்புகன்றிட்டா

(இ - பு.) சிவபிரான் வேதத்தை இருக்காதி நான்குவேதங்களாய் விரித்து அவைகளில் விளங்குகின்ற பேதங்களாசியமார்க்கங்கள் பலவித மாய் ஆதியந்தத்தினும் பிரணவம்பொருந்தும்படி ஒதுவித்துபிறகு சாதனஞ் செய்யத்தக்கமந்திரங்களும் சாத்திரங்களும் ஆகமங்களும் ஞானமும் போ திகின்றபக்குவத்தின்படி சகலபொருள்களும் உபதேசித்தனர். எ-று.

ஆதிவித்தாயனானத்தமலனாரணங்கண்முற்று
மாதவததுயர்ந்தோர்வானோர்மறுளபலருந்தேற
வோதுவித்திடலுமன்னேருணர்ந்துளததவலநதீர்த்தப்
போதின்மெய்ப்போதமேவிப்பொலிந்தனர்புகழ்மிருத்தே.

(இ - பு.) முதற்காரணமாகிய ஞானமயனான சிவபிரான் வேதங் கள்முழுதும் பெரியதவத்தினாலுயர்வாடந்தமுனிவர்களும் தேவர்களும் மற் றுமுள்ளபலர்களும் மனந்தெளியும்வண்ணம் ஒதுவித்திடலும் ஆம்முனி வா முதலானோர் தங்களுள்ளத்தின்கண் உள்ளவருத்த நீங்கியப்பொழுதே மெய்ஞ்ஞானம் பெற்று மிக்கபுகழுள்ளவராய்ப் பிரகாசித்தார். எ - று, ஏ - அசை. (க௦)

துறையார்சுருதிமுழுதுமந்ததூவானவருக்கோதுவித்து
மறையார்வடிவத்தெம்பெருமான்மன்னுமிலிங்கத்திடைக்கரந்தே
யுறையாரின்றான்வானவருமுலகத்தவரும்வியப்பெய்தப்
பிறையார்சடிவத்தவன்பெருமைபேசப்பேசப்பெரிதேயால்.

(இ - பு.) சன்மார்க்கம்பொருந்திய வேதமுற்று அவ்வானுலகுள்ள தேவர்களுக்கு ஒதுவித்து வேதியரதுவடிவவகொண்ட எமதுசிவபிரான் தேவரும் இந்நிலவுலகத்தினரும் அதிசயமடைய நிலைபெற்ற இலிங்கத்திடத் தில் மறைந்தருளினர் இளம்பிறைவளரும் செஞ்சடையுள்ள அச்சிவபிரா னது மகிமையைச் சொல்லச்சொல்ல அளவுபடாதாகும். எ-று. (க௧)
ஏ, ஆல்-அசை.

வேதமதனைத்திருவாயால்விளம்புநரீளேமுதலாக
வேதபுரமென்றநகரைவிதித்தாரநதவிதகசனை
வேதபுரிநாயகனென்றுவிண்ணோபாகியுலகுரைக்கும்
வேசுபுனிதன்மான்முதலேர்விலகாதிருப்பரவணென்றான்.

(இ - பு) சிவபிரான் திருவாய்மலர்ந்து வேதத்தை ஒதுவித்தநாளே ஆதியாகச்சொண்டு அந்நகரத்தைச் சுருதிபுரமென்றுவழங்கினர் அச்சிவ பிரானே வேதபுரிசொன்று வானுலகமுதலிய உலகத்துள்ளவர்களும் புகழ் நீதுத்துதித்தனர் வேதபுங்கவனான பிரமன் திருமாலாகியமற்றைய தேவர் களும் அத்தலத்தைவிட்டு நீங்காது அவ்விடத்திலேயே வாசமாயிருப்பாரெ ன்றுஞ்முனிவா னுமீசாரணியமுனிவர்களுக்குக்கூறினார். எ-று, (தூஉ)

வேதமோதுவித்த சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆ ..திருவிருத்தம் உஅச.

உ

சிவமயம்,

திருச்சிற்றம்பலம்.

அம்மைதவம்புரிந்த சருக்கம்.

இவ்வகையேகுதமுனியியம்பலுரைமிசவனத்துச
செவ்வியமாகவாயியநதுசிவன்செயலையுளந்தோரர்
வவ்வியநதீர்ததிடும்பெரியோயம்பிகையாடவம்புரிந்து
வெவ்வியை தீர்த்தவையுரைத்திபெனவவனுமவிளம்புவான்.

(இ-பு.) இவ்வண்ணம் சூதாமுனிவாவேதமோதுவித்த சரிதததை
கூறநைமிசாரணியததுள்ளசெட்பமஅமைந்தமகாதவசிகள்வியப்படைந்து
சிவபிரான் திருவருள் உள்ள தனிகணதேர்ந்து அழக்காறகன்ற சூதபுரா
ணிகரே உமாதேவியாதவம் புரிந்து கொடியவினை நீததமையைகூறவே
ணடுமென்று கேட்கச சூதபுராணிகர் சொல்லத்தொடங்கினார், ஏ-று (க)

முன்பொருகற்பார்த்தத்தின்முகுந்தன் முதல்வானவரும்
வன்புயர்பனனகராகிமணனுலகத்துயிர்பலவு
மின்பெருமாமேருமுதல்விளங்கியதாவரப்பலவு
நன்புகழாரணமுறைத்தநாதலிடத்தேகரந்த.

(இ - பு.) முன்னம் ஒருந்பகமுடிவில் திருமால் முதலியதேவர்க
ளும் வன்மையின் மிக்கநாகாமுதலிய நிலவுலகத்தின்கணுள்ள பலஆன்ம
வர்க்கங்களும் விளக்கத்தையுடைய பெரிய மகமேருகிரிமுதலான ஒங்கும்
பலதாவரவர்க்கங்களும் நல்புகழமைந்த வேதங்கையோதியருளிய சிவ
பிரானிடத்து ஒங்கின, ஏ-று, ஏ-அசை.

(உ)

அண்டத்தினுறுந்தோற்றமனைத்துந்தன்னிடத்தடங்கக்
கண்டத்தின்பெருமையினற்கருதிலுயர்களிப்போங்கிப்
பலாடைப்போலுலகனிப்பபண்புதுதன்றிருவுளத்திற்
கொண்டக்கால்வீரட்டகாசஞ்செய்குணத்தவனும்.

(இ - பு) உலகத்திலுள்ள சராசரங்களாகிய அனைத்தும் தன்னிட
த்து ஒங்கக்கண்டு அப்பெருமிதத்தாற்றமது திருவுள்ளததுமிக்கவியப்பதி
களித்து முன்போலச்சராசரங்களைத் தோற்றுவிகப்பணபமைந்த தமதுதி
ருவுள்ளத்துக்கொண்டு அக்காலையில் வீரட்டகாசஞ் செய்யுங்குணமடை
பவராம், ஏ-று.

(ஊ)

குணக்கிலரைக்குரோசத்திற்கோலமுடனங்கிருந்து
மணக்குமுயர்பைந்துளபமான் மலரோணையுமளித்துக்
கணக்கறுபலவிதத்தாயசராசரங்களகற்பனைசெய்
திணக்கமுறுமபண்டேபோலியாவையுந்தந்தங்கிருந்தான்.

(இ - பு.) கிழக்குத்திசில் ஒருரோசதூரத்தில் அலங்காரத்துட
னெழுந்தோளிருந்துபரிமளிக்கும் உயாந்தபசியுளபமாலையணிந்ததிருமா
ல் பிரமணையுந்தோற்றுவித்து எண்ணற்றபலவிதங்களாய் சராசரங்களைச்சி
ருட்டித்து இணக்கமாகுமபடிமுன்புபோலவே எல்லாவற்றையுஞ் சிருட்டி
த்து அவ்விடத்திலீற்றிருந்தருளினான். ஏ-று. ஏ-அசை. குரோசமென்
பது கூப்பிடுதாரம். (ச)

இப்பரிசுசிவனுங்கணினிதிருக்கும் போதுமையா
ளொப்பரியுகன்னிபாகளோரெழுவருடனாக
மைப்புயலினெழில்குலவமகிணைத்தேடினளாகிக்
கைப்பயிலாமலகமெனக்கண்ணுதலாங்குறக்கண்டாள்.

(இ-பு.) இவ்வண்ணமாகச் சிவபிரான் அவ்விடத்தினிமையாகவிரு
க்குங்காலத்து உமாதேவியார் ஒப்புக்கூறுதற் கருமையாகிய சத்தகன்னி
யர்கள் தன்னுடன்வர பசியமேகத்தினசெலவுபோல் அழகுவிளங்கத்த
மது கணவராகிய சிவபிரானைத்தேடிக்கொண்டு கையில் ஆமலகம்போல்
மெற்றிக்கண்ணுடைய அச்சிவபிரான் அவ்விடத்திருக்கக்கண்டார். ஏ-று.

கண்மிகிழந்தாங்கிருக்குங்கடவுடனைக்காதலினால்
வண்டமர்பூங்குழலுமையான்மராபினுறத்தமுன்னளா
லண்டர்பிரான்மகிழ்த்களையோடாங்கிருந்தானுடன்வந்த
சண்டியெழுவருளுனதம்பரனைப்பூசித்தார்.

(இ - பு.) கண்டவுடன்மகிழ்ச்சியுற்று அவ்விடத்திருக்குஞ் சிவபிரா
னைப் பேராசையுடன் வண்டுகள சஞ்சரிக்கும் மலர்கண்ணிந்த அளகத்தை
யுடைய உமாதேவியார்தமது மாபம்பொருந்தத் தழுவிக்கொண்டனர்
தேவர்பிரானாகிய சிவபிரான்களித்து எமதன்னையாராகிய உமாதேவியாரு
டன் அவ்விடத்து வீற்றிருந்தனா அவ்வுமாதேவியாருடன்வந்த காளிமுதல்
சத்தமாதரும் ஞானதம்பரனாகிய சிவபிரனைப்பூசித்துவந்தார்கள். ஏ-று.
ஆல்-அசை. (ச)

சாமுண்டி முதலேழுதையலர்பூசித்திடலுந்
தேமண்டியலர்கடுககைத்தேவர்பிரான்மகிழ்வெய்திப்
பூமண்டலத்திவணீர்புரிந்திடுபூசனைக்குகந்கோங்
காமண்டுவான்டபுகழிக்கவினகரினிருமென்றான்.

(இ - பு) சாமுண்டிமுதலிய சத்தகன்னியர்களும் இவ்வாறு பூசித் தவர வாசனைமிகுவிசுத்த கொன்றைமாலையணிந்த தேவர்களிறைவரா கிய சிவபிரான்மகிழ்கூர்ந்து இந்நிலவுலகத்து இவ்விடத்தில் சீங்கள்செய்து வந்த வழிபாட்டிற்கு வியந்தோம் சோலைகள் நெருங்கிய சிறந்தபுகழ்மைந்த இந்த அழகிபகரத்திலிருவகனென்று திருவாய்மலாந்தருளினா. எ-று.
வேறு.

வாரையிட்டகொங்கைகாளிவைருகின்றவண்மையாற்
பேரையிட்டழைப்பர்காளியுரதெனறுபேசரும்
வீரவட்டகாசமாகமேவியுபநநாதனை
வீர வட்டவிசனென்றுவிண்ணுளோருமோதுவார்.

(இ - பு) கச்சணிந்த தனங்களுடைய காளிகாதேவி வீற்றிருக்கும் வளபபததால் அவ்வுருகுக் காளியுரென்னும் பெயரிட்டழைப்பார்கள் யா வராலும் லொல்லுதற்கரிய வீரட்டகாச உருவததுடன் அவ்விடத்து வீற்றி ருக்கும் சிவபிரானை வீரட்டேசரென்று தேவர்களுந்துதிப்பார்கள். எ-று.

இந்தவாறவ்வெநசையும் மிலங்குகொங்கைநங்கையு
முநதுகறபகோடிசாலமுததொழிறகுநாதராய்த்
தந்தளித்தழிததுவநதுசார்ந்திருநதவெலலையில்
வந்தவாறுகேளுமீசன்மகிமையெனறிதோதுவான்.

(அ - பு.) இவவண்ணம் எமதுதந்தை யாராகிய சிவபிரானும் விளங் கும் தனபராங்களுள்ள உமாதேவியாரும் முற்பட்ட சரபகோடிசாலம் கிருட்டிதிசுங்காரம் என்னும் மூன்றுதொழிறகும் தலைவராய்ச்சகலசரா சரவகளையும் கிருட்டிததும் காததழ சங்கரிததும் மனச்சுகளிகூர்ந்து அவ் விடத்திருந்த காலததுச சிவபிரான் திருவருளினுல்லினைந்ததைக்கேளுங் கள் நைமிசாரணிய முனிவாகுளே என்று குதபுராணிகா இதைக்கூறுகின்றார்.

வேறு

முன்னமிறைவணையிகழ்ந்துதக்கன்மகமுடித்திடுவான்முயலும்
ஞ்ஞன், நன்னையிறைவனைவணங்கிபெந்தைமகங்காணவிடையளி
க்கவென்றான், பன்னிமொழிங்கரன்றிப்பக்கேளமாற்றாயில்லப்ப
ரிவாற்சென்று, தன்னனைதநதையர்வெறுப்பத்தா னுணர்ந்துமறை
நதமயச்சயிலஞ்சார்த்தாள்.

(இ - பு) பூர்வம் சிவபிரானை அவமகித்துத்தச்சன்யாகஞ் செய்து முடிச்சமுயன்ற அந்நாள் நமதன்னையாராகிய உமாதேவியார்சிவபிரானைத் தொழுது எனதுபிதாசெய்யும் யாகத்தை நான் காணும்படி விடைதரவே ண்டுமென்று கேட்ட அவ்வாறுரைத்தமது காதலியார்வார்த்தைக்குச்சிவ பிரான் இணங்காது தரிக்க அடைகேளாமல்தாய்வீட்டின் ஆசையாற்செ

ன்று தமதுமாதாவும் பிதாவும் தம்மீது வெறுப்படைந் திருப்பதைத் தெரிந்து உடனே அவ்விடத்தி னின்றும் மறைந்து இமயமலையைச் சார்ந்தனா உமா தேவியார். ஏ-று. (க0)

மலையரையன் மகளாகி வருமயிலேமேனையன்பால்வளர்ப்ப விழ்க் கலைமதிபோலவளாநதேறுககாலையிற்சேடியாகளுடன்கனிவாய்நெ ஞ்சனா, சஃமறவெமபெருமான்பொறநூையருசிக்ருமவினை தவிர் தலின்றிப், பொலன்மலாக்கொம்பெனமவகை பொமமலிளமுலைப் பருவமபொருநதினால,

(இ - பு) அவவாறு இமயமலையரைய னிடத்துப்புத்திரியாகி அவத ரித்தமயிலபோலுஞ் சாயலுடைய உமாதேவிபாரை அவ்வரையன் பத்தி னியாராகிய மேனாதேவியார பேரன்புடன் வளரக்க விளசுகமுற்று சோட சகலைகையுடைய சந்திரனைப்போல வளாநது வருவகாலத்து தா திகளுடன் மனக்கனிவுடையராய் திருவுள்ளத்துதுன்பம் நீங்க எமது சிவபிரான் பொன்போலும் திருவடிகளைப்பூசுகும வழிபாட்டில் தவறதலின்றி அழகி யமலர்க்கொம்பு போல அவவுமாதேவியார பூரிப்படைந்த இளமுலையுடை யபருவம் அடைந்தனா. ஏ-று. ஆல்- அசை- (கக)

மங்கையெழிற்பருவத்தில்வளாததியவைந்தழகுப்பண் வதிந்து ஞாநப்புங்கவனையுளந்திருத்தப்பூசுவதவம்புரிதலுமப்புனிதனே ற்நது, பொங்குமருட்கடலபெருகப்புங்கவாமாதவாகுழப்போந்து நோற்ற, விங்கிதப்பொற்கொடியானையிள முலையேயென்னவழைத் திதனைச் சொன்னா.

(இ - பு.) அழகியமங்கைப் பருவத்தில் வளர்க்கப்பட்ட பஞ்சாககி னிமத்தியிலிருந்து சிவபிரானைத் திருவுள்ளத்தமைதது உமாதேவியார தவம்புரிந்து கொண்டிருக்கஇதைச்சிவபிரானுணர்நது ஓங்கியதிருவருட்கட லானது பெருகிய காரணத்தால் தேவாகளும் மகாதவசிகளும் தம்மைப் புடைசூழ்ந்துவர அவ்விடத்தடைந்து அருந்தவம்புரிந்தஅலங்காரமமைந்த பொன்னாலாகிய கொடிபோன்ற உமாதேவியாரை இளமுலையே பென்று அழைத்துஇவ்வாறு திருவாய்மலாநதருளிநா. ஏ-று. (கஉ)

நீயியற்றுமருந்தவத்தினினைவுணாநதேமுனைவேட்டனிலமையே ங்ந், தாயகத்துக்கெமதுமொழிதமுதுமுமைகங்காணசசார்ந்தபா வம், போயபிறப்பினிலுண்ணப்பொருநதியுளதவைதீர்திபூவைபெ ன்ன, வாயவுரைகேட்டமலனடியிணையிணிறைஞ்சியிவையறைகின் [ருளால்.

(இ - பு.) நீ இயற்றுகின்ற அரியதவத்தின்கருத்தறிந்தோம் உன்னை மணம்புரிதல் நியதியானாலும் உனதுதாய்வீட்டுக கெமதுவாத்தையை

மறுத்து முன்னேதக்கனதுயாகங்காணச்சென்ற பாலமானது சென்றபிற விபிலுன்னிடத்துப் பொருந்தியிருப்பதால் அப்பாவத்தைத்தீர்த்துகொள் பெண்ணே என்றுகூற அவ்வார்த்தையைக்கேட்டுச்சிவபிரான் இரண்டுதிருவடிகளிலும்வணங்கி உமாதேவியார் இவ்வாறுகூறுகின்றனா. ஏ-று, ஆல்-அசை. (கக)

நான் பேதைச சிறுமியென்பானண் ணுபவந்தீரும்வகைநன்றியென் னை, தேன்போதங்கொன்றையணிதேவனிலையுரைக்கின்றன் சின் னாடனனி, இரன்பேதத்துறுபவம்போமுணமையிதுகேட்டியுமபர் க்குயர்வெதத்தை, நான்போதித்திடுதல மொன்றுளததனிவெற்பு சைநடத்திலென்றான்.

(இ - பு.) யான் பேதமையுடைய சிறியாளாகையால் என்னிடத்துப் பொருந்தியுள்ள பாவம்நீங்கும்விதத்தைத் தேவரீர்திருவாய்மலார்தருளவே ணமென்றுகூறதேன் தங்கிய அழகிய கொன்றைமலர்மாலையையணிந்த சி வபிரான் இவ்வாறு திருவாய் மலார்தருளுகின்றா தேவாகருக்குமேலாகிய வேதங்கனையாம் போதித்ததலம ஒன்றிருக்கின்றது அத்தலத்தில்என்ப பூசித்தால சிலநாளைக்குள் உன்கருமுற்பிறவியிறசோந்தபாவம் நீங்கும் இது உண்மையானவாககியம என்றுரைத்தருளினார். ஏ-று, (கச)

வேறு.

நாதனீதுரைத்தலோடுநாகராசனார்சுதை
யேதமேதுமேயிலாத வெந்தைதாளிறைஞ்சியே
வேதமோதுவித்தக்கேததிரத்தில்யா னுமெயதியுன
பாத்மீதிலேயலோபணிந்துபூசைசெய்வதே.

(இ - பு.) சிவபிரான் இவ்வாறுரைத்தருளலும் இமயவரையரையன் புதல்வியாகிய உமாதேவியார் குற்றமெனபதனுவேனும்பொருந்தியிலலாத எமதுதராகிய சிவபிரான் திருவடிகளைத் தொழுது வேதங்களைத்தேவாகருக்கு ஓதுவித்ததலத்தில் யான் அடைந்து உமதுதிருவடிமீதுதானே தையா பணிந்துபூசைசெய்யவேண்டுவது. ஏ-று, ஏஇரண்டும்அசை. (கரு)

ஈண்டிசைந்துபூசையுன்பதத்தில்யா னியற்றுவேன்
பூண்டவென்பவக்குறும்புபோகருகென்றுபூங்கொடி.
வேண்டுகின்றபோதுஞானவித்தகன்மகிழ்ச்சியாற்
றாண்மென்பினாலுமீதுமாதினோடுசொல்லினுன்.

(இ - பு) இவ்விடத்திற்குளே எனதுமனமொருபுப்பட்டு நமதுதிரு வடிகளில் பூசையியற்றுகின்றனன் அதனையேற்றுக்கொண்டு எனக்குநேர்ந்தபாவமாகிய குற்றத்தை நீக்கவேண்டுமென்றுமலர்க்கொடி போன்ற உமா

தேவியார் பிரார்த்தித்தகாலத்துசிவபிரான் உள்ளக்களிப்பினால் அகிரித்த
பேரன்புடனும் இவ்வாறு அவ்வுமாதேவியாருடன்கூட நியருளினார். எ-று

அரும்புமென் மணித்தனத்தணங்குகேட்டியுன்னலம்
விரும்புகின்றவாற்றினுல்விளம்புகின்றதாதறேர்
சுரும்புகவ்வையுண்டுபாண்மிறந்துசோலைகுழம்பு
பெரும்புகழ்த்தலத்தின்மேனமைபேசுவென்றெளீதியால்.

(இ - பு.) தாமரையருட்புபோலும் மிருதுவாகிய அழகியதனங்களை
யுடைய உமையேனிகளைய உனதுநேயம் விரும்புகின்றதன்மையால்சொ
ல்லுகின்றதென்று தெரிந்துகொள தேனேபுசித்து வணக்கேன் பணகளைப்
பாடும் சோலைகுழந்த அந்தபெரியபுகழையுடைய தலத்தின்பெருமையைச்
சொல்லுகின்றேன தெளிந்துகொள. எ-று. ஆல்-அசை. (கௌ)

மாதர்தங்கள் மகிணா சொன்மறுத்தன்மிக்கபா உமாந்
திதுதிருமென்னை யாண்டுநூறுபூசைசெய்திழற்
கோதில்வேறு கேததிப த்துஊறுமவேதமண்ணவர்ச்
கோதுமததலத்திறப்பக்கமொன்றிறநீருமன்றியும்.

(இ - பு.) மகளிர்கள் தங்கள் மனனாகள் வார்த்தையை மறுத்தல்
மகாபாதகமாம் அப்பாதகம் வேறுகியகுற்றமற்ற இத்தலங்களில் நூறுவரு
டம்என்னைபூசித்தாலதீரும யாவரும் ததிகரும வேதங்களைதேவர்களுக்கு
ஒதிய அநத்தலத்தில் பதினென்றுநாள் பூசித்தாலதீரும் அதுவன்றியும். எ-று

அன்னநற்றலத்தின் மிக்கவனபெமக்குமுள்வ தான்
மன்னுவெறியில்யானிருக்குநாண்மதிக்கில்வாமைமறை
பன்னுநற்பதிக்குள்வா முநாள்கள பத்திலொன்றெனக
கன்னிகைக்குளங்கலநதகாதலோடுமோதியே.

(இ - பு) அந்தததில்வியதலத்தில் மிகவும் அன்புஎனக்குமுண்டு நி
லைபெற்றதிருக்கயிலையில் யானிருசரும் நானையெண்ணப்பாக்கில் உயர்ந்த
வேதங்களையோதுவித்த நலலதலத்தில் வாழ்நாள்கள பத்தில் ஒருநாளாகு
மென்று உமாதேவியாருக்குத்தமது திருவுள்ளத்திற்கலந்த ஆசையுடன் கூ
றியருளி. எ-று. ஆல்-ஏ-அசை. (கக)

வேறு.

கொடியனையாட்கிவையுரைததுக்குன்றரசன்முகநோக்கிப்
படியிசைவானவர்க்குமமைபகர்ந்தவெழிற்றிறநகரிற்
கடியமணஞ்செய்தற்கமைநதேங்கதிர் மணிமெல்லிள முலையார்
துடியிடைபையவண் கொடுப்ப வெனுமாற்றஞ்சொற்றனனால்

(இ - பு.) கொடிபோன்ற இடையையுடைய உமாதேவியாருக்கு இவைகளைக்கூறி இமயவரையரையன் முகத்தைப்பார்த்து இங்கிலவுலகின் கண்தேவர்களுக்குவேதம் ஒதுவித்த அழகியசுருதிபுரியில்திருமணம்புரித்த கிசைந்தேம் ஆகையால் ஒளிவீசும் இரத்தினமாலைகளணிந்த இளமுலையா ளாகிய உடுக்குப்போலும்இடையையுடைய உமதுபுத்திரியை அவ்விடத்து அழைத்தகொண்டுபோ என்னுமவார்த்தையைக் கூறியருளினா. எ-று.

கருணையினுற்பின்னுமெழுதனனியாகண்முகநோக்கி

யரிவையுடனீவீரகளங்கடைதிரெனவருள செய்து

பெருகுமெழிலயிரணிமுதலவானப்பெண்களையு

டருவுகுமுதுடனேகெனறுரைத்தமலவைவரைசாரந்தான்.

(இ - பு) பின்னுங் கிருபையினுற சத்தகன்னியருடைய முகத்தைப் பார்த்து உமாதேவியோடு நீங்களும் அம்மறைசைமாநகரத்தையடையுங்க ளென்று திருவருள்புரிந்து மிகக் அழகுவாய்ந்த இரதிராணிமுதலிய தெய்வப் பெண்களையும் அவவுமாதேவியுடன் செல்லும்படி திருவாயமலாந்து சிவ பிரான் திருக்கையிலையை அடைந்தா. எ-று (உக)

வரையரையன்றிருமடநதைமணிசசீவிகைமீதேறி

யரமகளிர் புடைசூழவருகிலெழுமாதாகளும்

விரைமலர்க்கால்வட்டபெழில வெண்கவரிகாளாஞ்சி

புரையின்மணிப்பொன்னைபைபை பொறுத்தவாழ்கைக்கொ [டுபோத.

(இ - பு) இமயவரையரையன் திருக்குமாரத்தியாகிய உமாதேவி யார் இரத்தினகசிதமான பலலகின்மீதாரோகணித்தது தெய்வமாதாசன புடைசூழ்ந்துவரவும் பககவதனில சத்தகன்னியாகளும் வாசனைமழும் மலர்களாலாகிய காற்றுவிசைந்தக் ஆலவட்டத்தையும் அழகிய வெண்ணிற மாண சாமரங்களையும் தமடலபட்டிககததையும் குற்றமற்ற இரத்தினநக ளமுத்தய பொன்னாலாகிய அடைக்காய்ப்பையையும் தங்கன்கைகளீரறாங் கிக்கொண்டுசெல்ல. எ-று. (உஉ)

மாடகயாழ்வீணைபலமா தாகரத்தேநதிவர

வாடல்புரிந்திடுங்கழங்கம்மாணையுடனன்பினெடும்

பாடுமடக்கிளளையுமபொற்பசுமபூவைபலதாங்கி

யேடவிழுமலாககுழலாரினிதுதனிசூழநதுவர.

(இ - பு.) முறுக்காணியையுடையபாழாகிய வீணைகளைப் பலதெய்வப் பெண்கள் சுரத்திறுங்கி வாசித்துக்கொண்டு வர விளையாடுகின்ற கழங்கும் அம்மானையும் அன்போடு இசைப்பாடும இளங்கிளிகளையும் அழகிய பசியநகலையாய்ப்பவைகளையும் பலவாசத்தாங்கிக்கொண்டு இசையிளிந்த

மலர்தரித்த அளகத்தையுடைய பலமாதாகள் இனிமையாகத் தனித் தனி புடைகும்துவர. எ-று. (உக)

அன்னபெழிற்சிவிகைமிசையரிவையர்கள் குழும்லொடும்
பின்னணியிற்றொடர்ந்துவரப்பிறங்குமணித்தேர்கரிமா
மன்னுபடைக்கலவயவாமலிந்தபலசேனையொடும்

போன்னணிததேர்மிசையரிமவான்புறங்காத்துப்பின்புவர.

(இ - பு.) எமதன்னையாராகிய உமாதேவியார் பல்லக்கின்மீது மக
ளிகள் கூட்டங்களுடன் பின்னணியாகத்தொடர்ந்துவர ஒளிவிளங்கும்
அழகிய இடமும் சசம் தூரகம் சிலப்பெற்றபதங்கள் ஆகியகெற்றிமிருத்த
சுதாங்கசேனையுடனும் பொன்னுலாகிய அழகிய தோமீது இமயவரை
யரையன் புறக்காவலாகப் பின்தொடர்ந்துவர. எ-று. (உச)

வாளவர்பூமழைபொழியமாதவகதோரதுதிசெய்யக்

கானவிசைநாரநருங்கநதருவாபாடி வர

வானிடைத்துந்திபி முழங்கவழிகொண்டுநடந்தெய்தித்

தேனலருமலாச்சோலைத்திருமறைசைப்புறத்தடைந்தாள்

(இ - பு.) தேவர்கள் மலாமாரிசொரிய மகாதவசிகள் தோத்திரஞ்
செய்யக் கானத்தோடுகூடிய விசைகளைப்பாடும்நாரதரும் கந்தருவர்களும்
பாடிக்கொண்டவர ஆகாயத்தினிடத்தே தேவனுக்குபுகள்முழங்கப் பிராய
ணப்பட்டுச்சென்று சமீபித்துத் தேனுள்ளிக்கும் மலர்கள்நிறைந்த சோலை
கள்குழும் அழகிய மறைசைமாநகரத்தின் புறத்திற்சேர்ந்தார உமாதேவி
யார். எ-று. இந் நான்குங்குளகம். (உரு)

வேதபுரத்தினிலிருக்குமவிண்ணவருமந்தணரு

மாதவருமரம்பையருமணிநிறைபொற்றூடமேந்தித்

தாதவிழ்ப்புங்குழலாளுக்கெதிர்சென்றுசாடொழுது

கோதிலெழிறறிருநகரின்கொம்பனையைக் கொண்டடைந்தார்.

(இ - பு.) சுருதிபுரியில்வசிகளும் தேவர்களும் மறையவர்களும் மகா
தவசிகளும் தெய்வப்பெண்களும் இரத்தினகசிதமான பொன்னுலமைத்த
கரகங்கனையெத்திக்கொண்டு மகரநதப்பொடிகள்சிந்தும் மலாமாலையணிந்த
அளகபாரத்தையுடைய உமாதேவியாருக்கு எதிரிற்சென்று திருவடிகளில்
வணங்கிக் குற்றமற்ற மறைசைமாநகரத்தினுள்ளே அவ்வுமாதேவியை
அழைத்துக்கொண்டு சேர்ந்தார. எ-று. (உச)

வேறு.

அந்தரதுந்துமியார்த்தனவானோர்

சிறதினர்பூம்மீழ்செய்தவரெல்லா

மந்திரவாசிவழங்கினரியாரும்
புந்திமகிழ்ச்சிபொருந்தினர்மாதோ.

(இ - பு) அந்தரதூந்துமி முழங்கின தேவர்கள்மலர்மாரிசொரிந்தார்
கள் தவசிகள் அனைவரும் மந்திரமாகிய ஆசிவசனங்கூறினர் மற்றுள்ள
யாவரும் மனக்களிப்புற்றனர்சள். ஏ-று. மாதா, ஓ-அசை. (உஎ)

ஆரணமாநகரின்னணிநோக்கிச்
காரணிநெஞ்சுகளித்தனளாகித்
தோரணவீதிகடந்துதுலங்குந்
தேரணிகோபுரவாயிலசெறிந்தாள்.

(இ - பு) சுருதிபுரியின் ஆழகைப்பார்த்து உமாதேவியார் மனக்க
ளிப்புடையராகித் தோரணங்கள் அசைந்து கொணமருக்கும் வீதிகளைக்கட
ந்து பிரகாசமும் தோநிறமும் நிலைக்கெதிரிலுள்ள கோபுரவாயிலை அடைந்
தார். ஏ-று. (உஅ)

எழின்மிகுதண்டிகைநின்றமுழிங்கித்
தொழுநெகையினடொல்லமராக்கோர்
வழிநிகாகோபுரவாயிலபுகுந்தே
பழுதறுமங்கலவாணிபடிந்தார்.

(இ - பு) அழகுமிகுத்த சிவசையினின்றும் இழிந்தவழிபாடு செய்
யுங்கையி னராய் பழய தேவாசனங்கு ஓர்வழியொத்தகோபுரவாயிலிற்புகு
ந்துமுற்ற மற்ற கல்யாணகோடியென்னுந்தீர்த்ததத்தில் நீராடினர். ஏ-று,
ஏ-அசை. (உக)

புண்ணியவெள்ளியநீறுபுனைந்தா
ண்ணணியவச்சரமஞ்சநவின்னாள்
கண்ணுதலைக்கருதித்தொழுகையா
ளுண்ணிறையன்பினொடெந்தையையுற்றாள்.

(இ - பு) புண்ணிய வண்ணமாகிய வெண்ணிறநீறு தரித்துக்கொண்டு
அன்பர்கள் இதயத்தில் விளங்கிய பஞ்சாகசரத்தைச் செபித்து நெற்றிக்க
ண்ணராகிய சிவபிரானைத் தியானித்துத்தொழுகின்ற திருக்கரங்களுடைய
வளாய் உள்ளத்தின் கண்ணிறைந்த மெய்யன்பினோடும் எமது தந்தையாரா
கிய சிவபிரானைத்தரிசித்தார். ஏ-று. (உ௦)

கோசனகங்கைகுவித்துவணங்கி
யாகமுறத்தழுவத்தனதாசைச்
சோகமுரைத்தனன்குழந்துபணிந்தே
யேகனையர்ச்சனைசெய்யவிசைந்தாள்.

(இ - பு.) தாமரைமலர் போன்றதமது திருக்கரங்களைக் குவித்துத் தொழுது திருமேனியிற் பொருந்தத் தழுவும்புகுத்தனக்குண்டாயிருக்கும் ஆசைப்பெருகைக்கூறினவாய் வலம்வந்து பணிந்துவுகபரம் பொருளாகிய சிவபிரானைப்பூசிக்கத் தொடங்கினர், ஏ-று. (கக)

வேறு.

உம்பர்தமக்கோத்தளித்தவொருமுதலுக்குத்தரத்திற்
செம்பொன்மதிற்பிராகாரமிரண்டதனிற்றிலததுதற்
கொம்பனையாள் பூதத்தின்கொளசையினுலமைந்த்ருந்த
நம்பரரைவரையுமங்குநவின்முறையாற்பூசுததாள்.

(இ - பு.) தேவர்களுக்கு வேதம்ஓதுவித்த இறைவராகிய சிவபிரான் ஆலயத்திற்கு வடகசின்கண் சிவந்த பொன்னாலாகிய இரண்டாவது மதிறபிராகாரத்திற் திலதநீட்டிய நெற்றியையுடைய உமாதேவியார்பஞ்சபூதத்தின்கூறாக பொருந்தி இருக்கும் சிவபிரானாகிய ஐந்துமூர்த்திகளையும் அவ்விடத்திற்குளே ஆகமத்திலவிதித்தமுறைப்படிபூசித்தாா. ஏ-று. (கஉ)

பூங்கொடியாளபினுந்துகிரைப்போன்றவெழிலணிவிரலா
லோங்கிபநன்னிலத்துன்றவுரகருலகளவாழ்ந்து
தேங்கியதண்கங்கையினுற்றேவருக்காரணங்களுரைத்
தாங்குறையும்பெருமானையன்பினுடனாட்டினளால்.

(இ - பு.) மலாக்கொடி போன்ற உமாதேவியார் திரும்பவும்பவளம் போன்ற அழகுவாய்ந்த தமது திருவிரலால் வளநதோங்கும் பூமியில் ஊன்றின் வுடன் நாகருலகளவும் அழந்திப் பெருகிய குளிரந்த கங்கைசீரினால் தேவர்களுக்கு வேதம் ஓதுவித்தது அவ்விடத்தெழுந்தருளியிருக்கும் சிவபிரானைப் பேரன்புடன் அபிடேசித்தாா. ஏ-அ. ஆல்-அசை. (கஉ)

கன்னியரோரெழுவர்களுங்கையேவலசெய்துநிற்ப்ப்
பொன்னுலகததரம்பையாகளபுடைசூழ்ந்துதொழுதினைஞ்ச
விரகிலமாநியறறுதவதநியல்போங்கவிப்புவிமே
லன்னையெங்கோன்றனைப்பூசையாதரித்துசெய்தமர்ந்தாள்.

(இ - பு.) சத்தகன்னியாகளும் பூசைக்கேற்றபணிவிடைகள்செய்து கொண்டிருக்கத் தேவலோகத்து அரம்பாமாதாகள் பக்கத்திற்குழந்துவணங்கியேதத இந்நிலவுலகத்துமாதாசிய பூதேவியெய்த தவத்தினமேம்பாடு விளங்க இப்பூமியின்கண் எனதன்னையாராகிய உமாதேவியார் எமகிறைவராயுள்ளசிவபிரானைவிரும்பிப்பூசித்து அவ்விடத்திற்குளேவீற்றிருந்தாா.

காதலுடனின்வாறுகயமுலைபூசனைபுரியச்

சீதமதிநுவிவேணிசசிவபெருமானசிறைநாடியுந்

தேதமறும்பவளமலையெனவெழிலோங்கிடவிடப

மீதினிற்பண்ணவர்முனிவர்மிகத்துதிப்பமுனமடைந்தான்.

(இ - ௫.) பெருவிரும்புடன் இவ்வண்ணம் இளமுலைநாயகியாராகிய உமா தேவியார் பூசிக்கக்குளிர்ச்சிபொருந்திய சந்திரனையும் கங்கையையுந்தரித்தசடையையுடைய சிவபிரான்திருவுள்ளமுவந்து பழுதற்றபவளமலையோன்று அழகுவிளங்கும்படி இடபவாகனத்தின்மீது தேவர்கள் முனிவர்கள் மிகவுந்துதிக்க அவ்வுமா தேவியார்க்கு எதிரில் காட்சிகொடுத்தருளினான்.

அன்புடனே பூசுத்தவாடகமென்கொடியேற்கண்
முன்புநின்றிடனோக்கி முகிண்கையுட்களிபொங்கி
மென்புணர்சேவடிக்கமலவிரைமலரைத்தொழுதேத்த
நன்புகழ்நாயகன்கருணைகூர்ந்திதினைநவிறிநனனல்.

(இ - ௫) மெய்யன்புடனேவழிபாடுசெய்த பொற்கொடியாகிய வேல்போலு கண்களையுடைய உமா தேவியாருக்கு எதிரில் சிவபிரான் காட்சி கொடுக்கக்கண்டு முகிழ்த்த புன்முறுவலுடைய அவ்வுமா தேவியார்தமதுள்ளத்தின்கண் மிக்க வியப்படைந்து மென்மை பொருந்திய அவரது சிவந்திருவடிகளாகிய தாமரையென்னும்வாசனைமழும்மலர்களைவணங்கித்திக்க நல்லகீர்த்தியுள்ள சிவபிரான் கிருபைசுரந்து இவ்வாறு திருவாய்மலாந்தருளினார். எ-று ஆல்-அசை. (௩௬)

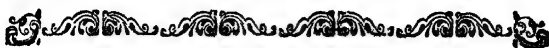
பண்டெனதுமொழிகடநதபவந்தொலைந்தினியுன்னை
யண்டாரருநதவர்ஞானத்தவரறியவிததலத்தே
கண்டனையபணிமொழியாய்கடிமணஞ்செய்குவனென்னத்
துண்டமதிச்சடையெந்தைசொற்றனன்மாதுளமகிழ்.

(இ - ௫.) முன்பு எமதுவார்த்தையைக் கடந்ததனால் நேர்ந்த பாவந்தீர்ந்தது இனிமேல் கற்கண்டுபோலும் மதாரமுள்ள குளிர்ந்த வசனங்களுடைய உமையே உன்னைத் தேவர்களும் அரியதவசிகளும் ஞானிகளும் கண்டு களிக்கும்வண்ணம் இந்தத்தலத்திலேயே திருமணம்புரிவோமென்று இளம்பிறையணிந்த சடையுள்ள எமது தந்தையாராகிய சிவபிரான் உமா தேவியார் மனங்களிகூரத் திருவாய்மலாந்தருளினார். எ-று. (௩௭)

அம்மைதவம்புரிந்த சருக்கமமுற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம்...௩௬௮

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருமணச் சருக்கம்.

வடித்துணர்ந்தருதனிலைவழங்கலுமற்புகமுள்ளத்
தடுததுநைமிசாரணியத்தருந்தவததோர்பின் னுநன்னூற்
படித்தமுனிதனையேத்திபரமனிளமுலையைமண [ன்.
முடித்தவியப்பினை மெமக்குமொழிகென மற்றவனுரைப்பா

(இ - பு.) புராணங்களை ஆராய்ந்துணர்ந்த ருதமாமுனிவர் இவை
களை ஒதினாவுடன் தமதுள்ளத்து வியப்படைந்து நைமிசாரணிய முனிவர்
கள் மறுபடியும் உயர்ந்தபலசாத்திரங்களை நன்குணர்ந்த அச்சுதமுனிவரை
வணங்கிச் சிவபிரான் இளமுலைநாயகியாராகிய உமாதேவியை, திருமண
முடித்த அற்புத ச்சரிதையை எங்களுக்கு உரைத்தருள வேண்டு மென்று
பிரார்த்திக்கச் சூதமகாமுனிவர் சொல்லத்தொடங்கினார். எ-று. (க)

பச்சைமணிநிறத்தாளுக்கிவையுரைத்துப்பாங்கிருந்த
வச்சுதனை முகநோக்கியாகிய ரணிலையுரைத்தான்
இச்சயிலத்திறைமகளை யீண்டுசுற்கடகமதியின்
மெச்சியநம்பூரத்தின்விண்மூடியுமணம்புரிவோமால்.

(இ - பு.) பசியமணிபோலும் நிறத்தையுடைய உமாதேவியாருக்கு
இவ்வணணந்திருவாய் மலர்ந்தருளிப் பகசத்திருந்த திருமாலின்வதனத்தை
ப்பார்த்து ஆதியாகியசிவபிரான் இவைகளைத்திருவாய்மலர்ந்தருளுகின்றா
இந்த இமயவரை யரையன் மகளாகிய உமாதேவியை இவ்விடத்திறு
னே ஆடிமாசத்தில் யாவராலும் புகழப்படும் பூரட்சத்திரத்தில் வீருப்பந்
தரும் திருமணம்புரிவோம். எ-று. ஆல-அசை. (உ)

அக்கருமநோக்குகவுன்றரணியம்பத்திருமகனை
நக்கசிவகணங்கள் பலதானழைத்துமலைமகட்கு
நக்கர்பிரான் நன்குமணநடக்கின்றதென்னவுரைத்
தெக்கவின்வானவாகளையுமீண்டழையினெனவிடுத்தான்.

(இ - பு.) அக்காரியத்திற்குவேண்டிய முயற்சி செய்வாரென்றுசிவ
பிரான்கட்டளைவிட. இலக்குமிமணாராகிய திருமால் தருதியமைந்தபல
சிவக்ணங்களை அழைத்து இமயவரையரையன்மகளாகிய உமாதேவியாரு

க்கும் சிவபிரானுக்கும் திருமணம் நடக்கின்றதென்று கூறி அழகுள்ள வராகிய எத்தேவர்களையும் இவ்வித்தழையுங்களென்று விடுத்தார். என்று.

ஆசையினெண்பதியோருய் மரருங்கநதருவர்களுந்
தேசுறுவிஞ்சையரியக்கர்தினகரனாதிபகோள்கள்
வாசமலரயன்முதலோர்வைருநதநகரினுளோ
ரீசனுறுங்கயிலையுளோரியாவரும்வந்துற்றன ரரல்.

(இ - பு.) அஷ்டட்டிகுக்குப்பாலகாசனும் தேவாகனம் சுந்தருவர்களும் விளககமமைந்தவத்தியாதாராகனும் இயசகாசனும் சூரியன் முதலிய நவகோள்களும் வாசனைகளும் தாமரைமலரில் வசிகும் பிரமன் முதலியோரும் வைகுந்தத்திலுள்ளவாகனம் சிவபிரான் வீற்றிருந்தருளும் திருசசயிலையில் உள்ளவாகனம் ஆகிய யாவரும் வந்தடைந்தார்கள். என்று ஆசை-அசை (சு)

மாயவன் சொற்படி யாங்குமயனியைந தூற்றைமணியா
னையிறுபல்லாயிரமுநண்ணியபொலொளிதிகழத்
தூயமணிமண்டபமுஞ்சுந்தரத்தண்டரளத்தா
னையமணப்பநதாகளுநிகரமவெநிருமித்தான்

(இ - பு.) திருமாலின் கட்டளைப்படி அவ்விடத்துத் தேவதகம்மியன் இலக்கணங்கள் அமைத்து நிறைந்த இரத்தினங்களால் அனேககோடி சூரியர்கள் ஏககாலத்தில் உதித்தது போன்று ஒளிவிளங்கு தூய்மையாகிய இரத்தினமண்டபங்களும் அழகிய சூரியச்சிவபொருந்திய முத்துக்களினால் அன்புதரும் திருமணப்பந்தலங்களும் ஒப்பறையினாகும்படி நிருமித்தான்.

வேறு.

இலகுபல்வளமோங்குமேழினக
ரலகில்வீதிகளியாவுமுக்குற
நலமணிசசரத்தோரணநாட்டுவார்
பொலன்மணித்திகழ்மேடைபுதுக்குவார்.

(இ - பு.) விளங்கும்பலவளங்களும் நிறைந்த அழகிய அச்சுருதிபுரியின் எண்ணில்லாத வீதிகளெல்லாம் அணிபொருந்த நலல இரத்தினமாலைகளாகிய தோரணமடங்கள் நிறுத்துவார்கள் பொன்மணிகள் பிரகாசிகளும் வேதிகளைப்பதிதாகக் கட்டுவார்கள். என்று (சு)

வாழைபூகமருங்குநிராட்டுவார்
தூழையாநிகளிகள் சரஞ்செய்வார்
கோழரைச்செழுங்குங்குமகீர்கொடு
குழும்வீதிகளியாவுத்துலக்குவார்.

(இ - பு.) வாழை சமுக இவ்விரண்டையும் ஒன்றன்பின் ஒன்றாக அழகுடன் நிறுத்துவார்கள் தெங்குமுதலிய கனிவர்க்கங்களைச் சரஞ்சரமா

சத்தொங்கவிவார்கள் சருச்சரையோடுகூடிய அரையினையுடைய செழு
மையாகிய குவகும்ச்சேறறைகொண்டு சூழநிற்குக்கும் வீதிகளெல்லாம்
மெழுகுவார்கள், எ-று. (எ)

இனமணித்தொகைக்கோலமியற்றுவார்
கனமணிககலசங்கணிரப்புவார்
மனமிசுத்தமகிழ்ச்சியாமாவிகை
தனைநிரைத்தவா நமமிற்றுதிசெய்வார்.

(இ - பு) நவரத்தினங்களின்தொகுதினளால் கோலமிடுவார்கள் தீர
த்தினங்களழுத்திய பொருளசங்களாகிய புரளாரும்பமவைப்பார்கள் மன
தின்கண மிகுத்தமகிழ்ச்சியையுடையவராய பலமலாமாலைகளை வரிசை
பாகக்கட்டிப்பின்பு தங்களுக்குத் தாங்களே ததிககின்றார்கள். எ-று.

மாதர்த்ததீர்வருணா நிற்குவார்
கோதில்கந்தந்தியிறகுமுழுவா
ரேதில்பந்தெரிவாசகபுகேற்றுவா
ராதரத்தின்குரவைசனாடுவார்.

(இ - பு) மகளிர்கள் தங்கள் தங்கள் வருணத்தினரோடு சேர்ந்தவர்
களாய்க் குற்றமற்றருகநதியில் நீராடுதற்குக் கூட்டமாசககூடுவார்கள் பழு
தற்றபந்தாவோர்கள் சபுந்சிககாயெறிவாசகா அன்புடனகைகோத்து
வினையாடுவார்கள், எ-று (க)

பூடணங்கள் பலவுமெய்ப்பூணுவா
ராடணம்மனமன்புற்றியற்றுவார்
நீடணங்கினாநினறுநின்றநநகர்
மாடமேவுமவளங்களைநோக்குவார்.

(இ - பு) ஆபரணங்கள் பலவற்றையுந் தரித்துக் கொள்வார்கள்
வினையாட்டில் மனவிருப்புற்றோடுவார் பெருகியதேவமாதர்களின்று அச்சு
ருதிபுரியின்கணுள்ள மாளிகைகளில் அமைந்த அலங்காரங்களைப் பார்ப்
பார்கள், எ-று. (க)

வேறு.

பூகலத்தவாகளும்பொன்னினுடரும்
பாதலத்தவாகளும்பரமன்மன்றலுக்
காதரத்தொடுமடைந்தடர்நதுவைகிய
வேதநபதிரலமவிளம்பற்பாலதோ.

(இ - பு) மண்ணுலகத்தவரும் விண்ணுலகத்தவரும் நாகலோகத்தவ
ரும் சிவபிரான திருமணத்திற்காக அன்போடுவந்துகொருங்கியிருக்கும் கரிதி
புரியின் பெருமையைச்சொல்லத் தக்கதோ. எ-று. (க)

வந்ததுகடகநன்மதியிற் பூரமென்
றந்தநாளிறிந்துமாலரனுக்கோதின
னெந்தையுமணமதற்கியைந்தகோலமா
வந்தனன்மன்றலுக்கிழைத்தமண்டபம்.

(இ - பு) ஆடிமாசத்திற் பூரட்சத்திரங்குடிய சபதினம்வந்ததை யறிந்து இன்றைய தினந்தான் திருமணத் தினமென்று திருமா ல்விவப்ரா னுக்குக்கறிஞர் எமதுதந்தையாராகிய விவப்ரானும அதிருமணத்திற ஞரிய கோலத்துடன் அத்திருமணத்திற்காக அமைத்துள்ள மண்டபத்தில் வந்து சேர்ந்தார். எ-று. (கஉ)

அமராகந்தருவர் விஞ்சையர்களாரணஞ்
சமைவுறு முனிவருந்தபனர்சநதிர
னிமயவெற்பரசனுமிந்திராதிபுந
தமனியமண்டபநதனிலவந்தெய்தினா.

(இ-பு.) தேவாகளும் கந்தருவாகளும்வித்தியாதரர்களும்வேதங்களை ஓதியுணர்ந்த முனிவர்களும் ஞரியர்களும் சந்திரனும் இமயவரையரைய னும் இந்திரன்முதலானவர்களும் திருமணத்திற் கமைத்த பொன்மண்ட பத்தில் வந்து சேர்ந்தார்கள். எ-று. (கங)

பங்கயக்கண்ணினுன்பணியினுன்மலர்
மங்கையும்வாணியுமவந்துயால்வரைப்
புங்கவன்மகளினைக்கொண்டுபொற்புறுந்
தங்கநற்பீடிகைதனிவிருத்தினார்.

(இ - பு.) தாமரைமலர்போலுங் கண்ணையுடையதிருமால்கட்டளைப் படி இலக்குமியிற் சரஸ்வதியும் வந்து இமயவரையரையன் புத்திரியாராகிய உயாதேவியாரை அணுத்துகொண்டு அழகமைந்த நல்லதங்கப்பீடி கைமீதுஉட்கார வைத்தார்கள். எ-று. (கச)

மருமலரெண்ணையால்வசந்தமாட்டிநல்
விருமணசகண்ணமெய்யெங்கும்பூசியே
யரியநறகங்கையேயாதியாமெழு
திருநதிச்செழுமபுனல்சிறப்பவாட்டினார்.

(இ - பு) வாசனைகமழும் மலர்கள்சேர்ந்த எண்ணையினால்வசந்தமா ட்டி நல்லவிசேஷமணந்தங்கும் பொழுகளைத்திருமேனிமுழுதும்பூசி அந் மையமைந்தகங்கைமுதலிய சத்தநதிகளின்செழுமையாகிய தீர்த்தத்தினால் பெருமையாக நீராட்டினார்கள். எ-று. (கரு)

உலகெலாமதித்திழையொன்றுக்கோதினும்
விடையிலாக்கோசிகவியன் பொன்னுடையக்

கலைநிலா முகத்தவண்மருங்கிற்கட்டினார்
புலந்தரக்குழற்கிற்புகையுமுட்டினார்.

(இ - பு.) உலகத்துள்ள பொருள்களெல்லாவற்றையும்மதித்து ஓரிழைக்கோதிலும் விலையமையாதபட்டினாலாகிய மேலானபீதாம்பரத்தைப் பதினாறுகலைகளையுடைய சந்திரனைநிகர்த்ததிருமுகத்தையுடைய உமாதேவியார் இடையிறநரித்தார்கள் ஈரம்உலறும்படி அளகபாரத்திற்கு அகிழ்புகையையும் ஊட்டினார்கள். ஏ-று. (கசு)

வேறு.

*கடிகமழ்புழுநானமுஞ்சேர்த்துக்கருங்குழலழகுநீர்விச் [அ] அடிகையினியைந்தமாமணியணியைத்து லங்குறசகிகழிசைமுடித்வடிவுறுகாதினிரவிபொற்குழையும்வாளியுமற்றுளதணிநதுபொடிமணியொளிருந்திலகதொங்கலபொருத்திடமூக்கணிபுனைந்தார்.

(இ - பு.) வாசனைகமழும் புனுகும் கத்தூரியும் சேர்த்துக்கரியகூந்தல்அழகமையவாரி நெற்றிச்சட்டியுடன்சேர்ந்த உயர்ந்தஇரத்தினங்களமுத்திய ஆபரணங்களை விளக்கமமைந்தமயிர் முடியுடன்முடித்து உருவுற்றதிருச்செவிகளில் சூரியனைப்போன்ற பொற்குண்டலங்களும் வாளியும்மற்றுமுள்ள ஆபரணங்களுந்தரித்து சிறியஇரத்தினங்கள் பிரகாசிக்கும் முத்துத்தொங்கலமையுமபடி மூக்குத்தியுந்தரித்தார்கள். ஏ-று. (கசு)

முந்துசெங்கையிற்பொற்கங்கணங்கவினமுழுகிலாக்கதிருமிழ்தரள, மந்தமுற்றிடுதுப்பிவைநிரைத்திட்டவணியல்செங்கரதலத்தணிந்து, சந்தமென்குழம்புநான முடிபுழுந்தடயணிமுலைமிசைமெழுகிச், சுந்தரநதிசுழத்தொயில்வரைநீர்தன் மேற்சுடர்மணிக்கச்சிறுக்கினரால்.

(இ - பு.) முன்பாகச்சிவந்த திருககரங்களில் பொன்னாலாகிய கங்கணம் அழகுசெய்யப்பூரணசந்திரனது கிரணங்கள்போல் விளங்கும் முத்தங்கள் அழகமைந்த பவளங்கள் இவைகளாலவரிசையாகக்கோக்கப்பட்டமலைகளாலாகிய வங்கியைச்சிவந்தமுழங்கைக்கு மேலாகத்தரித்துச் சந்தனத்தின் குழம்பையும் கஸ்தூரியையும் புனுகையும் விசாலமாகிய அழகிய தனங்களின்மீதுபூசி அணிவிளக்கத்தொயில் எழுதிஅதன்மீதுபிரகாசிக்ரும் இரத்தினங்களாலாகிய கச்சினைத்தரித்தார்கள். ஏ-று. ஆல்-அசை.

தரளமென்வடமும்பிறையணிவடமுந் தயங்கியநவமணிவடமும், வரையினமுலைமேலிள வெயில்விசவனைந்துமேகலைமருங்கசைத்தே, கரையில்பல்வகைந்தாழுறுப்பினுக்கேற்றகலன்களைப்புனைந்

தடிக்கமலத், திரைமணிச்சதங்கைநூபுரநதண்டையிலகுபாடகமு
மிட்டனரால்.

(இ - 4.) முத்துக்களினாலாகிய மெல்லியமாலைகளும் சந்திரஆரமும்
ஒளிவிளங்கும் நவரத்தினமாலைகளும் மலைபோல்விளங்கும் இளமுலையின்
மேல் இளங்கிரணம்வீசத்தரித்தது மேகலாபரணம் இடையில்தரித்தது எண்
ணற்றபலவிதங்களாகிய அவயவங்களுக்குத்தகுந்த ஆபரணங்களைத்தரித்ததுத்
திருவடிகளாகிய தாமரைமலரிலுலிக்கும் அழகிய சதமகைகண்ணிக்னிதண்
டைவிளங்கும் பாடகம்இவைகளையுந்தரித்தாராகள். எ-று எ-ஆல்-அசை.

தாரணிகழையைப்பொருவுதோண்மிசைமுன்தானைபின்போக்கி
வெவ்வடிவேற், கூரணிவிழிகட்கஞ்சனநதீட்டி க்குளிரிளம்பிறைபு
ரைநுதலிற், சீரணிகழ்ச்சிநதுரநதீட்டிச் செழுமலரோதயிற்செறி
த்தே, யாரணிகடவுட்கீதம்பெறவணியலாற்றினரிளமுலையவட்கே.

(இ - 4.) இளமுலையாகியாராகிய உமாதேவியாருக்கு மாலைகளைத்
தரித்த மூங்கிலையொத்த தோண்மீது முன்தானையைப்போக்கிப் பின்னால்
வாவகிச்செருங்குகொடியவடித்தவேல்போலும்அழகமைநததிருவழிகளுக்கு
மையெழுதிக் குளிரந்தஇளம்பிறைபோலும் நெற்றியில் சிறப்பாகிய அழகு
விளங்கச்சிறந்தரத்திலதமிட்டுச் செழுமையாகிய மலரகளைக்கூந்தலிற்குட்டி
ஆத்திமாலையைச்சூடியசெவியிரானுக்கீன்பம உண்டாகுமபடி அவைகரித்தார
கள். எ-று. எ-இரண்டிட-அசை. (உ0)

உலகெலாமளித்தவொப்பிலாதவளுக்குலகுறுமொப்பனைபுரிநது
நலமுலாவியபொறகஞ்சனங்காட்டி நவில்பலகோடிவான்மாத
ரிலகுபொற்கலத்தினையனநீசுழற்றியெண்ணிலடல்லாயிரகோடி
பொலன்மணிநதகடடிந கருப்புதிபம புரையறககாட்டினாமா
[தோ.

(இ - 4) உலகம்முழுதும் ான்றஒப்பற்ற உமாதேவியாருக்கு உலக
த்தாருக்குச்செய்யும்அலங்காரங்களைப்புரிந்து நனைமபொருந்தியபொன்னை
லமைந்தகண்ணாடியையசகாட்டி பலகோடிஎன்று சொலலததக்கதேவமாதா
கள் விளங்கும் பொறபாதநிரத்தில் திருட்டிகீரென்றகூறும் ஆலத்திகற்றி
எண்ணற்றபல ஆயிரவகோடி அழகியஇரத்தினத்தாமபாஸங்களில கருப்பூ
ரதீபங்களைக்குற்றமறககாட்டி னாகள். எ-று. மாது-ஓ-அசை. (உச)

வேறு.

இப்பரிசிலொப்பனுமிளங்கதொழுக்கே
யொப்பனைபுரிந்தமரரோண்கொடியினாகள்
செப்பரியகருநநவாசிரத்தாமடவாரக
நெயிநழிபரகாட்டிநிலைகளாகுகூறு.

(இ-பு) இவ்வாறு ஒப்பற்றவிளக்கமமைந்த இளமுலையாடிக் கிய உமா தேவியாருக்கு அலங்காரஞ்செய்து தேவாமாதாசனும் சொல்லுதற்கரிய கத் தருவாகன சித்தாகன இவாகளுடையமாதாசனும் பவளம்போலும் இழைய யுடைய யட்சர்கள்மாதர்களும் புடைகுழ்துவர, எ-று, (உஉ)

காமன்மனையாளுமுயர்காமன்மனையாளுஞ்
சாமனரபிரட்டவடமீன்கவிகைநாங்க
பூமகளுநாமகனும்பொற்கைமலரேந்தி
வாமமணிமண்டபமருங்குகொடுவந்தார்.

(இ - பு.) மணமதன்தேவியாகிய இரதியும் கற்பகத்தினைவஞ்சிய தேவேந்திரனதுதேவியான இத்திராணியும் வெணசாமரைவீசவும் அந்ந் ததிருடைக்கிழக்கவும் இலாகுமியும் சரஸ்வதியும் பொன்போலும் அழகிய கைகளாகியமலர்களால் தாங்கிக்கொண்டு அழகிய இரத்தினகசிதமானதிரு மணமண்டபத்திற்கு அருகில்கொண்டுவந்தாள். எ-று (உக)
இவ்விரண்டென்குளகம்.

அளவையுமணிக்ருவைபழுத்தியரவத்தால்
விளைவுறுகதிப்பரிதிபோலும்வெயில்விசுத்
தளமுறுநாமேடையிசைதரபரணிநுப்ப
வளரிள முலைக்குரியலைவததனாவலத்தே.

(இ - பு) அளவற்ற இரத்தினக்குவியலகளை அழுத்தியிருக்குத்தன் மையால ஓங்கிவளருங்கிரணங்களுடைய சூரியாக்களபோலப் பிரகாசம் விளங்க அதிவாரம்போட்டிருக்கும் பொன்னுலாகிய மேடையின்மீது சிவபிரான்வீற்றிருக்க வளரும்இளமுலையையுடைய சூயில்போலும்மொழி வாய்த்துமாதேவியாரை வலப்பாகத்திலிருத்தினார்கள். எ-று. ஏ.அசை.

வேறு.

விண்ணவர்தஞ்சுரபிமணியியனிதியுமைந்தருவுங்
கண்ணுநறன்பிரமணத்திற்கையேவல்செய்துசிறப
நண்ணியமாதவர்ஞானநான்மறையோரிருக்குரைபட்டத்
தண்ணுநந்தாமரைக்கிழவன்சடங்குகுளெல்லாமுடித்தான்.

(இ - பு.) தேவர்களைக்காமதேனு சிந்தாமணி அழகிய சங்கரிதிபது மரிதியும் பஞ்சதருக்களும் சிவபிரான திருமணத்திற்கு வேண்டியபொருள் களை யப்போதைக்கப்பட்டுது கொடுத்திவவல்புரிது கின்றுகொண்டிருக்க அவ்விடத்தடைந்த மகாதவசிகளும் ஞானமமையப்பெற்ற நான்குவேதங்க ளுணர்ந்த மறையவர்களும் வேதமோத குளிர்ச்சியுற்ற தாமரைமலரில் வீற் றிருக்கும் பிரமண திருமணத்திற்குரிய சடங்குகளெல்லாம்செய்து முடித் தான். எ-று. (உரு)

உதகமளித்திடுமோரையுற்றதெனப்பொன்னுரைப்ப
மதகளிற்றைநிகரிமயவரைவேந்தனினிதெழுந்து
ததையுறுதோளுத்தரியந்தனைமருங்கினுறச்சூழ்ந்து
சுதைமயிலைமடியிருத்திச்சுமைநெல்விதைமீதிருநது.

(இ - பு.) தாரைவார்க்கும் முகூர்த்தம் சமீபித்ததென்று பிரகடபதி
கூறமதத்தைப்பொழியும் யானையைப்போன்ற இமயவரையரையன் இனி
மையுடன் எழுந்திருந்து தோண்மீதுதறித்திருந்த உத்தரியத்தை இடையிற்
கட்டிக்கொண்டு தனதுபுத்திரியாகிய மயில்போன்ற உமா தேவியாரைத்
தனது மடித்தலத்திலவைத்துக்கொண்டு ருவியலாகக்கொட்டியிருந்த நெல்
வித்தின்மீது உட்கார்து. எ-று. (உசு)

பங்கயத்தின்மீதுசெழும்பசங்கார்தள் பூத்தெனச்
சங்கரன்பொற்கரத்தின் மிசைத்தன் சுதைமென்கைவைத்துக்
கொங்கையிளமேனை தருங்குளிர்கங்கைப்புனல்விடுததான்
புங்கவர் பொற்புமாரிபொழிந்தனர்துநதுபிழுழங்க.

(இ - பு.) தாமரைமலரின்மீது செழுமையான பசியகாந்தண்மலர்ம
லர்ந்ததுபோலச் சிவபிரானது பொன்போலும் அழகியதிருக்கரத்தினமீது
தனது புத்திரியினது மெல்லிய திருக்கரத்தைவைத்தது இளமையாகியதன்
ங்கையுடைய மேனாடேவிவார்க்கும் குளிரந்தகங்கை நீரைவிட்டான்உட
னே தேவதந்துமிழுங்கத் தேவர்கள் மலாமாரிசொரிந்தார்கள். எ-று,
இவ்விரண்டுங்குளகம். (உசு)

பின்னுமுளசடங்கியற்றிப்பிறங்குநெல்வெண்பொரியள்ளி
வன்னிதனக்கவியளித்துமாதாசையங்குவிபற்றிப்
பொன்ன மியினிள முலைத்தன் பூங்கமலப்பதம்வைத்து
மன்னுமருந்ததிகாட்டிவளர்கலைவலம்வந்தான்.

(இ - பு.) மற்றும்செய்யவேண்டிய சடங்குகள் அனைத்தையும் செய்
துமுடித்துப்பிறகு சிவபிரான் பிரகாசிக்கும் நெல்வினலாகியவெள்ளியபொ
ரியைத்திருக்கரத்தாலள்ளி அக்கினிக்குஅவிகொடுத்தது இமயவரையரைய
ன்புத்திரியாராகிய இளமுலைநாயகியாரது திருக்கரத்தினுள்ள சிறுவிரலைப்
பிடித்துக்கொண்டு அவரதுகுளிரந்த தாமரைமலர்போலும் திருவடியைப்
பொன்னாலாகிய அம்மியின்மீதெடுத்தவைத்து கற்புநிலைபெற்ற அருந்ததி
யையுங்காட்டிவளர்க்கப்பட்ட அக்கினியைவலமாகவந்தார். எ-று. (உசு)

நிரம்பியநற்கருணை விழிநிமலனுக்குமிளமுலைக்கு
மரம்பையர்கந்தருவமடவாருநகரரிவையரும்
வரம்பறுகோடியர்குழுமிமணிவளைச்சூடகக்கரத்தி
னரும்பொனொளிர்மணிக்கலத்தினுலமெடுத்தனர்மாதோ.

(இ - பு.) திருவருள்நிரம்பியவிழிகளையுடைய சிவபிரானுக்கும் இளமுலையையுடைய அரம்பையாகளும் கரந்தருவங்களிற்களும் அச்சுருதி புரியின்கணுள்ள மகளிராகளும் அளவுகடந்தகோடிக்கணக்காகக்கூடி இரத்தினவளையல்களும் கங்கணங்களும் தரித்திருக்கும் தங்கள் கரங்களினால் அருமையாகியபொன்னாற்செய்து பிரகாசிகளும் தாம்பாளங்களில் ஆலாத்தி சுற்றினாகள. எ.று. மாது-ஓ-அசை. (உக)

மலர்மகளும்பாமகளும்வடமீனும்மகிழ்ந்து [மதனிற் பொலன்மணிபூந்தொடிக்கரத்திற் பொன்னொளிர்மென்கல குலவுமருக்கருப்புரத்தின்கொழுஞ்சுடர்கொண்டெழிற்றிங்க ளிலுருமணிமுடியாற்குமிளமுலைக்குங்காட்டி நரால்.

(இ - பு) இலக்குமியும் நாமகளும் அருந்ததியும் மனக்களிப்படைந்து பொன்னொளிய இரத்தினங்களழுத்திய அழகியவளையல்களணிந்திருக்கும் தமது கரங்களில் கணகமயமாய்ப்பிரகாசிகளும்மெல்லியதட்டுகளில்வாசனைமயமும் அருப்பூரத்தின் கொழுவியசுடரைவிளங்கும்சந்திரன்வாழும்அணிபெற்ற திருமுடியையுடைய சிவபிரானுக்கும் இளமுலையையுடைய அரம்பையாகளும் காட்டினாகள். எ.று. ஆல் அசை. (கூ)

வேறு.

காண்டற்கரியபரஞ்சோதிகருணை பூத்திருக்கேகால மீண்டுபெற்றோமென்றயன்மாலையையாநரகர்முதலானோர் வேண்டி ததுதிததுப்பூசித தார்விளங்குங்கதிராமெல்லிள முலையா லேண்டுங்கதா கற்றாய்தநதைதுணைமெனபாதந்தொழுதுளரால்.

(இ - பு) யாவராலுங்காணுதற்கரிய சிவபிரானது கிருபை நிறைந்த திருக்கேரலத்தை இத்தலத்தின்கண தரிசிக்கப்பெற்றோமென்று தேவர் கள் நாகர்கள் முதலானவாகள சிவபிரானைபலவாறு வேண்டித்தோத்திரஞ் செய்த வழிபட்டார்கள் பிரகாசிகளும் ஒளியையுடையமெல்லிய இளமு லையையுடைய பேரண்புலிருத்தியடைந்திருக்கும் தமது தாய்தந்தையர்களா சிய இமயவரையரையன்மேனை இவர்களதுஇரண்டிருதவானதிருவழிக ளையும்வணங்கினார். எ.று. ஆல்-அசை. (கூ)

மன்றற்கடைந்தவானவர்களாதியெவர்க்கும் வரன்முறையாய் நின்றசுரபியமுதுபட்டநிறைந்தவரிசைதருவளிப்ப மன்றற்றுளபமாலினியவாய்மையுரைப்பமலைமகளுந் [ல். கொன்றைச்சடைநாதனுங்கருணைகூர மகிழ்வுகொண்டனரா

(இ - பு.) திருமணத்திற்காக வந்ததேவர்கள்முதல் எவர்களுக்கும் முறைப்படி அவ்விடத்து வந்திருந்த காமதேனுதிருவமுதுபடைக்கசந்தனம்

புட்பமுதலிய வரிசைகளைக்கற்பகதருகோடுக்க வாசனைமழும் துளப
மாலையணிந்த திருமால் இனிமையான உபசாரவார்த்தைகளாகுற இமய
வாரையனாயன்மகளாகிய இளமுலைநாயகியாரும் கொன்றைமலர்மாலையரி
த்த சிவபிரானும் கிருபைகூர அவாசனெல்லாம் மகிழ்ச்சியுற்றார்கள். எ-று
ஆல்-சைச. (௩௨)

வேறு.

சொல்லுமித்திறமன்றல்முடிந்தபின்சுருதியோதியவென்றையுந்
தோகையுப, வில்லுயர்த்தபொனமாடசு, கணிகர்வீதிவாய்ப்பணக்
கோலமினிவர, மெல்லிதழ்ப்பகந்சொன்றைச்சடைமுடி வேந்தன்
மால்விடைகீதினி லேறின, நெல்லிறைததவிற்கும்பிறைநீர் நுதலி
ளமுலைப்பரையன்னததிலேறினாள்.

(இ - பு.) யாவராலும் ததிசுகும இவ்வண்ணமாகத் திருமணம் முடி
ந்தபிறகு வேதங்சனைத் தேவாசனுகோதுவித்தருளிய எமது தந்தையாரா
கிய சிவபிரானும் மயில்போலும் சாயலையுடைய இளமுலைநாயகியாரும்
ஒளிவிளங்கும் சனகமயமான மாளிகைகளினால் ஆலங்காரமமைந்த அச்
சுருதிபுரியின் திருவீதியினிடத்து இனிமேல்திருமணக்கோல்வரவேண்டி.
மெல்லிய இசழ்களையுள்ள பசியகொன்றைமாலையைத்தரித்த சடைமுடி
யினராகிவிரான்பெரிய இடப்பாகனததின்மீது ஆரோகணித்தார்ஒளி
விளங்கும் பெரியபிறைபோலும் நெறியமைந்த இளமுலையாயசார் என்
னும் உமா தேவியாரா அன்னவாசனததின்மீதில் ஆரோகணித்தார். எ-று.

தேவதூத்துமியுப் பலபல்விபததிரளுமாழியினர்ப்புறந்தித்தரும்
பூவயன்றருநாரதர்கின்னராபுகனுடையாழ்க்கிம்புருடரும்பாடவே
யேறினுண்ணரம்பையுநுப்படுபழின் பிருத்ததினோர்த்ததையா
ருடன், கோவையங்கனிவாயரமகையர் கோடி கோடி குழமிநயுக்
சவே.

(இ - பு.) தேவதூத்துமியும் பலவாததியத்தொகுதியுங் கடல்போலச்
சத்திச்சகிததர்களும் காலவாசனுகுரிய பிரமனூற்றரப்பட்டாரதர் கின்ன
ரர் ஏவராலுமபுசகும் பாழிலவல்ல கிம்புருடாகளும் பாடிக்கொண்டுவரவும்
அம்பைப்போலும் விளங்கும் மைதிட்டியகண்களையுடைய தேவமாதர்களா
கிய ஊர்வசி அழகுமிக்க திலோத்தமையோமே கொவ்வைச்சுனிபொத்த
இதழையுடைய மற்றதேவரமாதர்களும் கோடி கோடியாகக்கூடி நாட்டியம்
புரித்துக்கொண்டுவரவும். எ-று. எ, இரணமம்-அசை. (௩௩)

வேறு.

கந்தருவமாதர்யக்கமாதர்நாசக்கன்னியர்சன்பலர்கூடிக்கிடம்பாட
கிங்கரண்கைப்பிரம்புகொண்டு செருக்கம்நீக்கவெழுதா லன்பலவு

ருவாயிருளையோட்ட, மந்திரமாதவர்க்கனாதிபர்கள்குடி மறையோ
தமற்றுளவானவர்களருழ, வந்தமுறுமணிமாடவீதிபோங்குமார
ணமாபுரததைவலமாகவநகார்.

(இ - பு) கந்தருமகளிகளும் யட்சமகளிகளும் நாசலோகத்தும
களிகளும் பலராகக்கூடிச கீதம்பாடிக்கொண்டுவரவும் இந்திரன்சையில்
பிறம்பெய்துக்கொண்டுஒருவிரோடுஒருவர்களுங்காமல்ஒதுக்கிக்கொண்டு
வரவும் ஏழாக்களையுடைய அக்கினிபசுவான் பலஉருவங்களெடுத்து இரு
ளைத்தூத்துக்கொண்டுவரவும்வேதமந்திரங்களைஞ்ஞனாந்தமகாதவசிகளும்
சவுனகாதிமுனிவர்களும் ஒரு ரூகடிவேதபாராயணஞ்செய்துவரவும் மற்
றுமுள்ளதேவர்கள புடைசூழவும் அழகமைந்த இரத்தினசகிதமான மாட
வீதிகளவிளங்கும் அமமறைசமாங்கரததையவலமாகவந்தாராள். எ-று.
இவ்விரண்டுவருளம். (௧௫)

வேறு

அன்னமிசையினமுலையு மணிவிடைமேல் வேதமுரைத்தவனு
மாக, வின்னவகைசிறப்பிலங்கவெழிலவேதபுரத்தையவலபெய்துங்
கோல, மன்னுமகததிறைதவத்தேவாரானவர்க்கதரவாசிடதாவள
ருநாக. ரந்தகரத்தனாராதியமணிபருத்தொழுதுபிறப்பறுத்தாரம
ன்னே.

(இ - பு.) அன்னவாகனத்தின்மீது இளமுலையாகியாரும் அழகிய
இடப்பவாகனத்தின்மீது வேதமுரைத்தசிவிரானுமாக இவ்விதாலங்காரம்
விளங்குகிறப்பமைந்த கருதிபுரியைவலமாகவரும் திருமணக்கோலத்தை நி
லைபெற்றமபதியாகிப இந்திரன் தவகிளைதேவர்கள் கந்தருவாகன சித்தர்
கள் வளாரதோவரும் நாசலோகத்தாராள் அச்சுருதிபுரிவாசிகள்முதலாக
பலதேசத்தரசர்களும் தரிசித்து வணங்கிதமதுவிறவியை நீக்கிக்கொண்டார்
கள். எ-று. மன்-ஞ-அசை. (௧௬)

மணிமாடவீதிவலம்வந்துவானளையுயர்கோபுரப்பொன்வாயி
ன்முன்னித், தினியார்மென்முலையிடவாரகோடிக்கோடி சேர்ந்துப் பங்
சலத்துதிகளசெய்துபோற்றிப், பணியாரமுழின்பருமத்தெந்தை
யந்தப்பசங்கினியினுடனெய்திப்பண்பிற்செய்த, வணியாரமுன்றலி
ன்மண்டபத்துள் வைகிபவரவர்க்கு விடைகொடுத்தா னருளின்
மன்னே.

(இ - பு) இரத்தினசகிதமான மாடவீதியைவலமாகவந்து ஆராயத்
தையளாலியுபர்ந்த கோபுரத்தின் பொன்மயமான வாயிலையடைந்து வா
ரிட்டிருக்கிய மிருதவானதனங்கையுடையமாதர்கள் கோடிக்கோடியாகக்
கூடி மங்கலவழித்துக்கன்கூறித்துதிக்கச் சரூபமுலையனைத்தரித்த அழகிய

திருமார்பினையுடைய எமதுதந்தையாராகியசிவபிரான் அவ்விளமுலைநாயகியாராகிய பசியகிளிபோலுஞ் சொன்மீழற்றுபவரோடும் உள்ளேசென்று இலக்கணங்களமைய நிருமித்திருக்கும் சிறப்புப்பொருந்திய திருமண மண்டபத்தில்வீற்றிருந்து திருவருங்கரந்தவராய்த திருமணத்திற்குவந்தவர்கள் ஒவ்வொருவருக்கும் அவரவர்க்குத்தக்கவாறு விடைகொடுத்தருளினார்.

எ-று. மன்-ஓ-அசை. (௧௭)

கடற்கருணையிளமுலைநாயகியோடையன்கலந்துமகிழ்ந்திடும்வேலைகருத்தினனபான், மடற்கமலமுகத்தமுதேநீயேயிரந்த மகிமை பெறுந்தலத்தினுக்கோரிறைவியாகிப, படைத்தலைநான் முகனாகி, யெவாக்குமுன்னைப்பணிந்துதுதித்தவர்க் கெல்லாம்பரிநதுருழ்ந்ததொடக்கறுத்து வேண்டிவரந்தருதி யென்றுதூயவரமெம்பெருமான் ஞோகைககிந்தான்.

(இ - பு.) கடல்போலும் திருவருளுடைய இளமுலைநாயகியாரோடு சிவபிரான் கலந்து மகிழ்கூந்திருக்கும் தருணத்தத்தமது திருவுள்ளத்தன் பின்மிகுதியால் இதழவிரிந்ததாமரைமலர்போன்ற முகத்தையுடையஅமுத மொத்தபெண்ணே இன்றுமுதல் கீதானே இம்மகிமைபொருந்துந்தலத்திற்குத் தலைவியாயிருந்து சிருட்டிக்குத்தலைவனாகிய பிரமன்முதலாக எல்லாத் தேவர்களுக்கும் அவாகளல்லாமல உன்னவணங்கித்துதித்தநிலவுலத்திலுள்ளவர்களுக்கெல்லாமல அவர்களைச்சூழ்ந்த வினைத்தொடக்கைக்கிவிருப்பத்துடன் அவர்களுக்கு வேண்டியவரங்களைக்கொடு என்று தூய்மையாகியவரத்தைச்சிவபிரானிளமுலைநாயகியாருக்குக்கொடுத்தருளினார்.

முன்பருககண்ணிகைதவசுபுரிந்த ஞான்றுமுன்னவன்வந்திளமுலைபெயென்னக்கூவி, யன்புடனையழைக்கதலைது வேநாமமாயி னபினைபாலயத்திலையன்பூசை, ஸ்ரீனபுறச்செய்துகொலைவிரலையுன்றியேற்றுமுந் தூற்றறுபதுநற்கோடிதீர்த்த,நண்புறவந்திகுவெண்கினைத்தவாற்றாநவிலுவர்மானதசரகநாமமாதோ.

(இ - பு.) முன்னம் அரியகண்ணிகையாயிருந்து தவஞ்செய்தகாலத்துச் சிவபிரான் காட்சிகொடுத்த இளமுலையே என்றுபெயரிட்டு அன்புடனே அழைத்ததனால் அவ்வம்மையார்க்கு அதுவேதிருநாமமாயிற்று பிறகுதிருவாலயத்துச் சிவபிரானது பூசையையின்பத்துடன் செய்யுந்தருணத்துத்தமது திருவிரலைலத்திலுன்றிகேறி இவ்விடத்து முந்நூற்றறுபது கோடி. தீர்த்தங்கள் ஒன்றுகூடி வரக்கூடவதென்று நினைத்தமையால் அத் தீர்த்தத்துக்குமானதசரசு என்னுந்திருநாமங்கூறுவார்கள். எ-று. (௧௯) மாத, ஓ-அசை.

வழுத்தியமானதப்புனிதப்புனலிற்றோய்ந்துவருகின்றசுக்கிரவாரங்கடோறு, மழுத்தியபன்மணியொளிராலயத்தின்மேனியாதிசிவபரணைவலமாகவந்து, தொழுததகையர்மனதினும்பொருளையெல்லாந்தோராமலளித்தியெனசசொல்லுமிந்த, வழித்தகவானவாபுரிந்தோரனந்தமந்தமலைமகடன்மகிமை சொலவசமோவென்னு.

(இ - பு.) யாம் இப்போது கூறியமானதசரசுள்ளும் தூய்மையானகைகையில் நீராடிப்பிரதிவாரமும் வருகின்றசுக்கிரவாரங்கடோறும் விளங்கும் பலஇரத்தினங்களுத்திய திருவாலயத்தில் அடைந்து ஆதிசிவபரராகிய வேதபுரிசுரரை வலமாகவந்து தொழுதன்மையுடையவர்கள் மனதிற்கருதும் இஷ்டங்களினைத்தையும் கெடாமல்கொடுவென்றுஅத்திர்ந்தத்திறஞ்சு கட்டினையிட்டபடி தவம்புரிந்துபலனைந்த தேவாசன் அநேகா ஆகையால் அந்த இளமுலைநாயகியாரது மகிமையைகூறத்தரமோ என்று. எ-று.

(ச0)

வேறு.

இன்னவாறன்னைபாங்கணிருந்ததுமாதவ ததோர்வானோர் முன்னியேதொழுதோர்கெல்லாமுன்னுறுதெய்வமாகி மன்னியழிமைதீர துணைவகுவாடானுபந்ரோ பொன்னியலிலிகபூசைபுரிந்தன ளத்தனை ககேண்மின.

(இ - பு.) இவ்வாறு எமதன்னைபாரகிய இளமுலைநாயகியார அவ்விடத்திருந்து மகாதவிகள் தேவர்கள் முன்னும் நினைத்ததொழுதவர்க்கெல்லாம் காட்சிகொடுத்தருளும் தெய்வமாகி அவர்களுக்கூரிலேபெற்றகெடுதிகளைப்போக்கி உகிகின்றவா தாமுமஇன்னொரு துலியகம்பூசுத்தனா அச்சரித்ததைககேளுவகள, எ-று.

(சக)

தரைக்குண்முன் நொருகாலதகிற்றவத்தினால்வலிமைபுண்டவரககரின்மயிடன்சுமபன்ந்தகனரத்தபீசனிரக்கமினிசுமபன் பொல்லாச்சலந்தானென்னுமபேரார் நரர்க்கும்வானவர்க்குமின்னடைதழியேதிரிகின னாரால்.

(இ - பு) இங்கிலவுலகத்தின்கண் முன்னொருகாலத்தில் தவத்தினால் வல்லமைபெற்ற அசுரர்களில் மயிடன் சும்பன் அந்தகன் ரத்தபீசன் இரக்கமிலலாத நிகம்பன் பொல்லாதசலந்தரன்என்னும் பெயருடையவர்கள் மானிடர்களுக்கும் தேவர்களுக்கும் துன்பம்புரிந்து திரிகின்றார்கள். எ-று

(சஉ)

அன்னராக்கதாகடங்கட்குத்திடும்படையையெல்லாம் பன்னகாபரணன்வாமபாகம்பெற்றியாவுமீன்ற [போற்றச் வெண்ணையாளுடையாள்வாளகொண்டெழு முழித்திமைமோர் சென்னியார்கேசம்பற்றித்திறலவராவிக்கொண்டாள.

(இ - பு.) அத்தகையஅவுணர்களுக்குச சேர்ந்த சேனைகளைத்தையும் சாப்பாபரணரது இடப்பாகத்தைபெற்று உலகமெல்லாம்பெற்றருளிய

எண்ணையாண்டுகொண்டருளிய இளமுலையாயகியார் வாளாயுரத்தைக் கொண்டு அவர்களுவல்லமையைக்கெடுத்துத் தேவாகளத்திசை அவ்வவுணர்களுடைய தலையிடத்துப்பொருந்திய மயிரைப்பற்றியிருந்த வன்மையுள்ள அவர்களுடைய உயிரைக்கவாந்தனா. எ-று. (சௌ)

சொல்லியவரக்கராவிகொலைத்திடுமபாவந்தி
வெல்லையிலசுருதிவா னோர்க்கியம்பியபதியினெய்தித்
தொல்லையில்வேதங்காணத்துடியடைத்தாடுமெவகோ
னல்லையலகமலத்தாளினவையறப்பூசைசெய்தாள்.

(இ - பு.) மேற்கூறிய அவுணாகள உயிரைப்போக்கிய பாவந்திரவேண்டி அளவிடற்கரிய வேதங்களைத்தேவாகளகோதுவித்ததலமாகியசுருதிபுரியில் அடைந்தபண்டிதவ்யேதங்களைதரிசிக்கும்படி உடுக்கிடைத்துநடித்த எமதிறைவராகிய சிவபிரானது நல்ல இலக்கணமமைந்த தாமரைத்தாள்களிலகுற்றமற்ற வழிபாடுபுரிந்தனா. எ-று. (சச)

யேதநாயகனைபூசைவிருப்பொடுஞ்செய்தபினை
மாதர்வாணாகையாடென்கிழ்பாழிரத்தெய்திதாங்குகோர்
கோதிலாவினிகமலைவந்தாங்குறுமாகுறாலவண்ணாந
திசெலாமகலவிசைபாறசெய்தனா பூசைமனனே.

(இ - பு.) அவ்வேதபுரிசரை விருப்பத்தடன் பூசித்தபிறகு அழகிய ஒளியமைந்த நன்கையுடைய இளமுலையாயகியார தென்கீழ்த்திசையிறபோய் அவகொருகுற்றமற்ற இலங்கத்தாபித்த யாவராலுந்ததிகும் ஆதம நூல்விதிப்படி தீமைகளெல்லாம் நீங்கஇன்புடன பூசித்தாள். எ-று. மண், ஓ-அசை. (சரு)

பரிபுரத்திருப்பொற்பா கபங்கயம்பததர்க்கியுந்
திரிபுரையமமைபூசைசெய்துவெம்பவங்கடிந்த
கரியுரித்தருளுமங்குச்சுட வுளையருச்சிப்போக [ன்.
ளரிதுவிப்பு கலவோராகண்டோரரும பவந்தொலைப்பென்ற

(இ - பு) பரிபுரத்தரித்த அழகிய பொன்போன்ற திருவடிகளாகிய தாமரைமலரை அடியாகருக் கந்தந்தருளும் திரிபுரையென்னுந் திருநாம த்நையுடைய என்னுதாயாகிய இளமுலையாயகியார பூசித்தகொடிய தீவினைகளைத்தீர்த்துக்கொண்ட யானையுரித்தருளிய அச்சிவபிரானப்பூசிப்பவா களும் அருமையாகத்திப்பவாகளும் தரிசிப்பவாகளும் நீசகுற்றகரிய பீர விநோயைநீக்கிக்கொளவார்களென்று குதபுராணிகாலைமச்சாரணிபு முனிவர்களுக்கூற்றியருளினா. எ-று. (சசு)

திருமணசசருககம் முற்றிற்று.

-ஓ- திருவிருத்தம் டகசு.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சூரியன்பேறுபெற்ற சருக்கம்.

தாயிற்றவத்தைவளாக்கும்ருட்டகைசேர்சூதனிலையுரைப்ப
மாய்ப்பிழைவிவேரறுக்குமவாட்கொண்டவரின்மனமுகநது
நாயசவுனகாதியர்கள்சொற்றமுனியைத்தொழுதேததிச்
சேயகதிரோன்கதிபெற்றசெயலையுரைப்பீரெனவுரைப்பான்,

(இ - பு) மகவைவளாக்கும் மாதாவைப்போல் தவத்தைவளர்க்குங்
கருணையுள்ள சூதமுனிவர் இவ்வாறு இளமுலையம்மைதிருக்கலியாண விப
வங்களைக்கூற வஞ்சனையாகிய சன்னபென்னும் பெருங்காடடைவேரறக்
களைத்து வெட்டிம திருவருவானைக்கொண்டவரைப்போல உள்ளமகிழந்து
சுத்தமுள்ளசவுனகா முதலியநைமிசாரண்ய முனிவர்களா இப்படிக்கூறி
வந்த சூதமுனிவரை வணங்கித்துதிசெய்து செய்யகிரணங்களை யுடைய
சூரியன் அத்தலத்தில வேதபுரிச்சரைப்பூசித்துப் பேறுபெற்றசரித்திரத்தை
த்திருவாய் மலர்ந்தருளுமென்ன அவ்வாறு சூதபுராணிகாகூறுவார். (க)
முன்றோகாலமரிசியருண்முனிவர்தொழுங்காசிபன்மனையாள
பொன்னாதிதலைபூதநமணிபபுணாமாமுலைநல்லதிதிபென்பா
டன்னாயகனைநோக்கியிருதச்சகங்களைத்தூததனிமகவொன்
றெனபுகனையெற்கருளெனநிறைஞ்சித்துதித்தேயிரந்தனளால்.

(இ-பு) முன்புஒருகாலத்திலமரிசிமுனிவரான்முனிவர்கள்வணங்கும்
காசிபமுனிவா பத்தினியாகிய பெரன்போலும் பொருந்திய தேடிப்படர்ந்
த அழகிய புணரும்பெருமைவாய்ந்த தனங்கையுடைய நல்ல அதிதியென்
னும் பெயருள்ளவா தனதுகணவரான அக்காசிப முனிவரைப்பார்த்து
இந்த உலகங்கள் துதிக்கும் ஒப்பற்ற ஒருமகளை எனதுநாயகனே எனக்
குத்தரவேணமென்றுவணங்கித் தோத்திரஞ்செய்து குறையிரந்து கொ
ண்டனள். எ-று. ஏ-ஆல் அசை. (உ)

உள்ளத்துகந்தமனைக்கிழத்தியிவ்வாறுரைப்பவொருப்பட்டு
விள்ளற்கரியகாதலொடுமவிரும்பிபுணரவேதமுத
லெள்ளற்கரியகலைகளுணர்ந்தியிழுங்கடல்குழிநும்புவிழிற்
றள்ளற்கரியவிருடலைக்குநதனிமா மதலைதோனயினனா.

(இ - பு.) மனதுக்கினிய இல்லறத்துக்குரிய அதிகியென்னுந்தேவீ இவ்வண்ணம் புத்திரன் வேண்டுமென்றுகூற அதற்கிசைந்து சொலவந்தந் கரும்பேராசையோடும் விருப்புற்றசகாசிபமுனிவா அவவததியோடுபுணர் தலசெய்ய எள்ளப்படாத வேதாதிக்கலைநுணர்ந்து சத்திரகும் கடல்குழந்த பெரிமநிலவுலகின் கண அகற்றக்கூடாத அந்தகாரத்தைப்போக்கும் ஒப்ப ற்ற ஒருபுதல்வன் உதித்தனன். எ-று-ஆல் அசை. (ங)

பிறந்தகதிரோன்றனைபைந்துபிராயமதனிற்றநதைமகிழ் சிறந்தமனனாபழகதிருனைச்சொற்றருனெமதுசிறமடியே யறைநதமறையாகமங்கலைகளரியபொருளவீஞ்சைகள பலவு நிறைந்தவுன்னிடாபிடற்கோரநேயமுரைப்பவிதுகேண்டீமா.

(இ - பு.) இவ்வாறு உதித்தசூரியனூரிய புதலவனை ஐந்திரவயதிற் ந்தையாகியகாசிபமுனிவா மடிழ்ச்சிமிக்க மனமுடையவராய அழைத்து இதனைச் சொல்லினா எங்கள் சிறமடிச்செலவமே சிவபிரானாற் கூறிய வேதாகமங்கள் சாத்திரங்கள் அளவசளின்பொருள்கள் மறமுள்ள கலை கள்முழுதுமபூரணமாகத்தெளிந்துள்ளவனாக நீ ஆவதா குஒருநல்மாராகம புகலகின்றேன இதைக்கேளுமா எ-று. (ச)

சின்துபுடைசூழ்மாரிலமதிறசென்றுமறைசைத்தலத்தெய்தி யிந்தொண்மவுலிபெருமனை யி நறஞ்சிபபூசையினிதிமறநி பெந்தவுலகுமுனைத்தொழுதேயேசுவென்றுடையினி ன். யுந்துமனததில் வேண்டுமவரமொருநகுபெறுவையென்வுரைத்தா

(இ - பு.) கடல்குழந்தபெரிமநிலவுலகினைகணபோயச் சுருதிபுரியை அடைந்து இளம்பிறையணிந்த ஒளியசையுடையையுடைய சிவபிரானை வணங்கி இனி துடன் பூசைபுரிநதால் எவவுலகமும் நினைத்தொழுதுததி க்குமபடி எந்நாளும் அழிவிலாமல் முடிசெலவாமனதில் இச்சித்தவரங் களை ஒருசேரப் பெற்றுக்கொளவாய் என்று கூறினா. எ-று. எ-அசை. இவ்விரண்டிங் குளகம். (ரு)

கல்குமபெரியோனிவையுரைப்பநயந்தகதிரோனுளமகிழ்நது மல்குந்கமலவாவிக்கஞ்ஞம்மைசைமுதுர்வநதுபணி யல்குலதிதிநருமதலையமரா முனிவர்கணநாதர் [ன் பல்கிநெருங்குகோபுரவாய்ப்பணிநதஞ்சலி செய்துடன்புகுந்கா

(இ - பு.) தன்னையின்ற காசிபமுனிவா இவைகூற இச்சித்தமன ன்மடிந்து நிறைந்ததாமரைபூத்த தடாகங்கள் சூழ்ந்ததிருமறைசையென் னும் பழையசுரத்தின்கண்வந்துஅரவப்படம்போன்ற நிதம்பத்தையுடைய அதிகியின்ற அச்சூரியனாகிபுத்திரன் தேவர்கள்முனிவர்கள்கணநாதா கள் பரவிசெனக்கமுறுவகோபுரவாயிலைக்களவெணங்கிசுரங்களைக்ருவித்தபடி இருவரையத்தினுள் புகுந்தான். எ-று (சு)

தாவினுலகமுன்றினுளோததைந்.துபடியுங்கலியாண
வாவிமூழ்கி சியதியனய்ப் முமான்சுரத்தின்வளளவின்முன்
ரே விபபணிநதுபூவாதனைவேதாகமததன்படியுமறற்ப
பூவிற்ப்பாவிபுங்கவனமாயன்போற்றுமபதங்களைத்தினைஸ்

(இ - பு) குறமயிலவாத மூவுலகத்துளளவாசனம் அடைந்தரோடும்
கலியாணகோடி யென்றும் தோத்தததிலமுழுநிச்செபமாகுகடன் களைமுடிந்த
வனய்மழுவும்மாஹம்சரித்ததிருசுரமுள்ளவளளலாகிய வேதபுரிசுதிருமு
ன்சென்றுவணங்கி வேதாகமங்கனிற் சொல்லியமுறையின்படி அருச்ச
னைசெய்துதாமரைமலரிடவாழ்ச்ன்றபிரமஹத்திருமாலும் துதிககின்ற திருவ
ழகனைத்தோத்திரஞ் செய்தனன் எ-று-ஆல்-அசை. (எ)

போற்றி வணங்கிபபுறமபோந்து பொன்னலயத்துக்குத்தரத்
தோர், சாற்றுங்கடிகைசுதாரதழிற்சாராதவ்வுழியிர்கோடமெனு
மாதறமுறுபாய்மரணினங்கன்வைநதிட்டிருக்கும்புற்கசனைச்
சீற்றமுடனங்கிராவணாணந்தரநதாவிடைபிறசெறிந்திருந்தான்.

(இ பு) இவ்வாறு தஞ்செய்து பணித்த வெளிவந்து திருக்கோயிலுக்
கு வடபிணையல் சொல்லுநின்ற ஒருநாடிகையழிதாரத்தில அணைந்த அவ்வி
டசதிர்கோடமென்றும் மெய்மடையருடனாகக் கட்டங்களைவைத்திருக்கும்
சனடாளனை ஆவன நிராசபடி கோபத்தோடுதறத்திலிட்டு அவ்விடத்தில்
உறைந்திருந்தனன் சூரியன் எ-று. (அ)

இருந்துமறைநானகினுந்தேடற்கெட்டாதசண்டாசாரமதாய்ப்
பார்த்துபுளியெங்கணுநிலவுமபரணைப்பரிநதோரினிடமெனத்
திருநதவமைதகாநமுனாவின்செலவாற்பூசைசெய்தடி யேன்
வருநதறவிரததுபிகவாழ்வுவழங்கென்றிபநதுவணங்கினான்.

(இ - பு) சூரியன் அவ்விடத்திந்ந்து ரீனகு வேதகசர் இன்னமு
ந்தேசெந்நரிய எல்லாந்தாமாசிய திருமணமேகாணடு பரவி உலகமுழுதும்
விளங்கும் சிவபிரானைப்பரிவுகொண்டு ஓரிலீடகமாசத திருத்தத்தோடு பிர
திட்டைசெய்து சிவாகமத்திரகூறிய முறையார் பூசைபுரிந்து அடியேன்வ
ருததத்தை யொழித்துமிகக ஆழிபாத வாழ்வதரல் வேண்டுமென்று குறை
யிரந்து வணங்கினான். எ-று. (க)

அன்னகாலையிலிங்கவடிவதன்கணின்னுமமலேசன்
மன்னவெளிவந்திளஞ்சேயின்வதனடோக்கிமனமகிழா
வுன்னும்வரங்களியாவுமவறகுதவிககருணைபுரிந்தென்றுங்
கண்ணிபாகனாபிடையிறகரநதான்பதங்கன்களிகூர்.

(இ - பு.) அத்தன்மையான காலத்தில் இலிங்க ரூபத்தினின்றும்
நின்மலராய சிவபிரான்தம்முடைய திருவுருவம் முழுதும் விளங்க வெளி
யில்வந்து விளங்குரியன் முகத்தைப் பார்த்து இதயங்களிதழ் நினைக்கும்பு

ரங்கள்முழுதும் அவனுக்குக் கொடுத்த என்று மாறாதகிருபை செய்த
உமைபாகராகிய அச்சிவபிரான் அச்சூரியன்மகிழும்படி அச்சிலிலிங்கத்தில்
மறைந்தருளினார். எ-று. (க௦)

மொழிந்தபரன்றாட்சிர்க்குமுந்தைமுன்ன மருச்சித்திட்டமையா
கொழுந்தீசரனென்றேயுரைப்பார்கோடமிருந்தபரிசதனாள் [ம்
செழுந்தாமரைவாவிக்களோடைசிறந்தகோடநகராயா
லழுந்தாபவதிலவற்றொழுவோரமரரினுமேன்மையராவார்

(இ - பு.) இப்படி கூறிய சிவபிரான் திருவடிகளைக் கிரணங்களையு
டைய சூரியன் முன்னம குழந்தைப்பருவத்தில் பூசனைபுரித்தமையால்
அச்சிவபிரானது திருநாமங்கொழுந்தீசரரென்று சொல்லுவாபோடமேன்
னும்குதிரைகூட்டடங்களிருந்த தன்மையாற் செழியதாமரை பூத்ததடா
கங்களும் மடுக்களும் மிகுந்துள்ள அததல்கோடநகராகும் அங்கு வீற்
றிருந்தருளக் கொழுந்தீசரரை வணங்குகின்றவர்கள் சன்னமென்னும்சட
லிலாழமாட்டார்கள் தேவர்களினும் மேம்பாடுடையவர்களாவாருள். எ-று.
ஆல்-கிசை. (க௧)

அந்தக்கொழுந்தீசரனருள்பெற்றனியார்திருவோத்தூரதன்கண்
வந்தக்கணம்வானவாமுனிவர்வணங்கித்துதிப்பமனத்தினுற
வைந்தக்கரததையநதோதமணியாமதிலஞ்ஞாலயததுக்
கிந்துக்குயர்ந்தகோபுரத்தினெழிலாவாயினுடபுகுந்தான்.

(இ - பு.) அக்கொழுந்தீசரென்னுஞ் சிவபிரானது திருவருள் பெ
ற்றுக்கொண்டு அந்நிமிடம் அழகுசிறைந்த சுருதிபுரியின் கணவந்த தேவர்
கள் முனிவர்கள் பணிந்து தோத்திரஞ்செய்ததன்மனத்திற்பொருநதும்படி
பஞ்சாக்கரத்தை வியப்புடன் ஒதிஇரத்தினங்கள் பதித்த மதிலஞ்ஞாந்த தி
ருக்கோயிலுக்கு சந்திரமண்டலத்தினும் உயர்ந்த கோபுரத்தினுடைய அழ
கியவாயிலுட்புகுந்தான். எ-று. (க௨)

தொழுவார்சிலர்கடொழுதெழுந்துதுதிப்பார்சிலர்க்கித்திருகி
யழுவார்சிலர்களழுதெநதையாடுஞ்சாழறப்பலவு
மொழிவார்சிலர்கண் முக்கனலைமூட்டித்தீயின்மொண்டிமுது
பொழிவார்சிலர்களிவையெல்லாம்புதல்வனோக்கிவியந்தெய்தி.

(இ - பு.) வணங்குகின்றவர்கள்சிலர் வணங்கித்துதிசெய்கின்றவர்கள்
சிலர்துதிசெய்த மனமுருகி அழுகின்றவர்கள் சிலர்அழுது எந்தையாகிய
சிவபிரான் செய்தருளத்திருவிளையாடல்களைமுழுதும் கூறுகின்றவர்களி
ன்முன்றனையும் வளர்த்தி அத்தீயில்லைய்களை முகந்து பொழிகின்றவர்
கள்கிவர் ஆகியஇவைகளை யெல்லாம் இளஞ்சூரியன்பார்த்த அகிசயித்த
வந்து. எ-று. (க௩)

பவத்தணலையவித்திடு நீர்க்கலியாணகோடிதணிற்பலகாரோய்ந்து
சிவத்தவெழின்மேனியில் வெண்டிருநீற்றிநொளியங்கச்சிந்தையு
ன்றித், துவர்த்தமணிவாயாஹுந்தாயபஞ்சாக்கரப்பொருளே சொற்
றுமேவித், தவத்தவர்களகுழியுறுந்தடமதிலாலயம்புகுந்துதகவி
ற்குழ்ந்து.

(இ - பு.) தீவினையாகிய அச்சினியை அலித்திடும் நீரையுடையகலி
யாணகோடியென்னும் தீர்த்தத்தில் பலவிசைமூழ்கிச்சிவந்த அழகியமே
னியின்கண வெளையி திருநீற்றிநொளிபிரகாசக மனதைநிறுத்திச்செவ்
விய அழகுள்ள லாயினாலும் அஞ்செழுத்தாகிய பொருளையேயுச்சரித்துப்
பொருந்தித்தவம்புரிசுன்ற பெரியோர்கள் கூடியிருக்கின்ற விசாலமாகிய
மதிலையுடைய திருக்கோயிலுட்புகுந்து பெருமையுடன்வலம்வந்து எ-று.
பிரமாநியவரறியாப்பிள்ளைகளைத்தரித்ததுபபேணிப்போற்றிப் [ல்
பரமாதிமுதற்பொருளைப்பணிமலராற்றண்புனைபாலாற்கன்ன
வருமாதிசுவைரசுககாண்மதுவாறறெங்கினீரால்வாசுகதேய்வாற
சிரமாநியனிகலனாறுபுடையாற்றிப்பதாறசெய்தானபூசை.

(இ - பு) பிரமன்முதலிய தேவாசன்காணமாட்டாத பிள்ளைகளாகிய
வேதபுரீசரைத்தரிசனஞ் செய்து விருப்பித்துதித்து எவைக்குமுதற்கார
ணப்பொருளாயுள்ள அவவேதபுரீசரைக்குளிர்த்தபுட்பததாலும்தலாணியகங்
கையாலும் கரும்பிலவருகின்ற முதனமையுள்ள மதுமானசாற்றினாலும்
தேனாலும் இளநீராலும் வாசனையுள்ள சந்தனத்தாலும் சிரமுதல் திருவடி
வரையிலும் அங்கங்கே அணிபத்தக்க ஆபாணங்களாலும் குங்குலிய பு
கையாலும் கற்பூரத்தாலும் பூசைபுரிந்தான். எ-று. (க௭)
இம் மூன்றுக்குளகம்.

செந்நெலனமினியசுவைசேர்த்திருநற்கறிவருக்கந தெவிட்டாததே
மா, மன்னுமதாரததரம்பைவருக்கைமுதலியகனியின்வகைகளெஸ்
லா, மன்னநடையுமைபாகறகன்புடனேபடைத்தருளியடியிறழும்
நது, முன்னிருகைகுவித் தெழிற்பொன்முடிமீதில்வைத்துநின்று
மொழியலும்முன்.

(இ - பு.) செந்நெல் அரிசியாலாகிய அமுதமும் இனிய அறுசுவை
யோடுங் கூடியசுறிய முதுவருககங்களுத் தெவிட்டுதலில்லாத தேமாங்க
னியும் நிலைபெற்றமதுமுடைய வாழைக்கனி பலாக்கனி முதலானகனி
வருக்கங்களும் ஆகிய இவைகளெல்லாம் அன்னம்போலும் நடையை
யுடைய உமையாகிய இளமுலைநாயகியார பாகரானவேதபுரீசருக்குப்பத்தி
யுடன் நிவேதித்தருளித் திருவடிகளிற்பணிந்து இரண்டுகைகளும் கூப்பிப்
பிரகாசிக்கும் அழகிய சிரத்தின்மேல்வைத்துக்கொண்டு எதிரின்று சொல்
லத் தொடங்கினான். எ-று. (க௭)

திங்களினம்பிறைக்கொழுநஞ்செழுமிதழிமலர்த்தொடையுஞ்
சிறந்தவாராறு, சகையெனுமணிநீராகளினுறுசெஞ்சடைமுடி
யுடைய வாய், மலர்சுடையாருடையமுடிநகையுமாணுமபொ
றியாயுடன் புத்தலுந், தவசைககனிமறுரியின்பெறச்சொருமா
ள்வென்முடிநீராயவாய்.

(அ - பு) சகசரணதுள்ளமயாசியமூன்றாபிறைசொருந்தம் செ
ழியசொருமலர்பாறையுள் சுறப்புற்ற ஆதங்கமலரும் சங்கையெனனும்
பெயர்ப்பற்ற குளிந்தகீரர் அணிந்தசெய்ய சடாமுடியுடையருணையுள்ளதிரி
கேதந்திரகந்தர் இளமுல்லைத்தேவியாவாராடும் ஒப்பற்ற வாமபாகமும் திருக்
கரத்தில் விளங்கும் மலரவும் மாணுபடப்பொறியுடைய சருப்புப்பரண
மும் அழகியமுப்புரிநூலும் வலிய யானைதேவாலிலாகிய மோபோராவை
யும் தரித்த திருக்கோலங்கொண்டி எனது முன்பாகக்காட்சியருள்வாய்.
எ-று. ஏ-அசை. (கஎ)

தவளவொளிநீரநழகுஞ்சதுமுகத்தேரன்முடி மாலைதரித்தபார்பும்
பவளமலையையாபிளையருங்குசைதபுலித்தேரனுடையபொறகா
ந்தி தவளமுறுஞ்சடைமுடியுடையவருக்காரணமுரைத்தசெய்ய
வாயுந், துவருநருங்கமபிளையபாகமுமாகவடி யேனமுனேறோன்று
வாய்.

(இ - பு) சங்கமபோலும் ஓர்வீசம் திருவெண்ணீர்நிள் அழகும்
நாள்முசுஞ்சிய பிரமணதவாமலைணிந்த திருராபமும் பவளவரைபோ
ன்ற சிம்பிரானே சேவரீரக இடையில தரித்தநாகும் புல்கேசோலும்
பசும்பாணன்னக காங்குசுழலும் சடைமுடியும் சேவாகளுகுவேதம்
ஒவவிதக சிவத்திராவாயுந் தவளததசக இடையையுடைய உமாதே
வியர இடப்பாகமுடைய அடியேனுக்குக்காட்சி கொடுத்தருள்வாய்.
எ-று. ஏ-அசை. (கஅ)

என்றுபலபலவுரைத்தேயேத னவனுனக்கவொளமிருகணுற்ற
நின்றருசிபெயர்புளநெடியுடையவனிவ்வாறுநிகரவேறினறி
முன்றல்மலர்சுடையானைவாணுபுளநீர்ப்புகழமகிழ்நரின்றான்
தென்றிசையிடுந், மலர்சுடையானைவாணுபுகழமகிழ்நரின்றான்
ணமன்னே.

(இ - பு) இவ்வாறு பலபலவிரமாசுவரைத்தத் ததிக்கின்றவனும்
ஆனந்தவெள்ளம் இரங்கிநின்றுஞ்சொரியநின்று மனமுருகி மிகவும்
சேக புளகாங்கிதமடைந்தான் இந்நிபடி ஒப்பற்ற வாசனையுடைய கொ
ணைமலர்மலை யுத்தரித்தசுடையையுடைய சிவபிரானைதனன்தோறும்
பூசித்து அழகியதிருக்களிலுள்ள இருணமுழுதும் கெட்பெயர்ப்பிரகா

மல்லற்புவனத்தெவருமுனைவணங்கித்துதித்தோர்மனத்திலுறு
மல்லற்பிணிகடர்த்திடவுமவனிதனிற்பைங்கழாதி
வல்லதருவஞ்சிகளெவையுமழைபுமுனதுவசமுறவுஞ்
சொல்லிறசுருதிநூல்விஞ்சைதொக்கதுனதுறைமெனவும்.

(இ-பு.) வளப்பமிக்க இந்நிலவுகின்கண் உன்னைத்தொழுது தோத்திர
ஞ்செய்தளவர்களுக்கும்அவாகன்மனத்திற் பொருந்தியஅல்லலாகியநோய்தோ
க்கவும் பூமியில்விளையும்பயிர்கள் முதலாகவன்மையுள்ளவிருட்சங்கள் கொ
ழிகள் எல்லாமும்மேகமும், உன்வசத்தாகவும்இன்னும்சொல்லுமிடத்துவே
தங்கள்சரத்திரங்களமந்திரங்கள்இவைகளின் தொகுதியும் உன்வசமாகவும்.

வரங்களளித்தேனின்னமுன்றன்மனதின் பொருளைவருத்தியெ
னப், புரங்கழித்ததான்புகன்றிடலும்பொன்னூற்றியபொற்புறு
செங்கேழ்ச், கருங்களுடையோனகமகிழ்ந்து கண்ணீர்மல்கவுள
முருகி, தரங்கவிடமுண்டமரிடா தவிராதமுதலுக்கைவயுரைப
புன.

(இ-பு) இப்படிவரங்கள் கொடுத்தோம் இன்னும் உன்மனதில்உள்ள
இஷ்டத்தைசொல்லென்று திரிபுரங்கழித்த சிவபிரான திருவாயமலர்
தருளலும்பொன்னகையசச்சுரநியதபோலுஞ் சிவந்தகிறமுள்ள கிரணங்
களுடைய சூரியன்மன மகிழ்ந்து ஆனந்தகண்ணீர் சொரிய ஞ்சுருகித்
கடல் விடமுண்டி தேவர்கள் இடுக்கண்ணீர்க்கிய அச்சிவபிரானுக்கு இவ்வா
றுகூறுகின்றான் எ-று இவ்விரண்டெருளும் (உச)

விரிஞ்சன்முதலவாஸ வபரியாவியனானதுதிருக்கோலர்
தெரிந்தவெனதுவழிமுன்னஞ்செய்ததவமேதென்றறியேன்
பரிந்துவாமெற்குரியதுமபலததெனகுறைவேறிலையுன்பா
விருந்துகணப்போதினாமகலாதேததுமவாமொன்றினிதருள்வாய்,

(இ-பு.) பிரமன்முதலிய தேவர்களியாத உமதுதிருக்கோலத்தை
த்தரிசித்த எனதுகண்கள முன்புபிசய்த தவப்பயனேதோ அதையின்ன
தென்றறியேன தேவரீரே பரிவுடன் அநேகவரங்களை எனக்குத்தரவும்பெ
ற்றுக்கொண்டேன் ஆதலால் வேறொருறைவுமில்லை ஆனால் உம்சமீபத்
திருந்த ஒருகணப்பொழுதும்பிரியாது வழிபாடுசெய்யும் ஒருவரம்மாத்தி
ரம் இனிமையாக அருளலவேண்டும். எ-று. (உரு)

எனப்போதிரவியிசைத்திட லுமிமவான் மகனாகன்மகிழ்ந்து
தினைப்போதினாயெற்பிரியாதிருவென்றிசைத்துச் சிறுவன்மிசை
மனப்போதினிப்பேரருளபெருகிவாயாற்பின்னுமருமதலை
நனைப்போதணிந்தபொலன்வேணிநாதனினைநவிறுவனல்,

(இ - பு.) என்று பகற்பொழுதையுடையசூரியன் கூறவும் இமயவரையரையன் புத்திரியாராகிய உமாதேவியார்தலைவரான சிவபிரான்மகிழ்ந்துதினையளவுகாலத்துமனையென்பிரியாதிரு என்று திருவாய்மலர்ந்த சூரியன் மீதுதமிழ்தயதாமரையிறகருணைத் தேன்பெருகத்திருவாயினாற்பின்னும் அரியகொன்றையினது குளிரந்தமலரணிந்த அழகிய சடையை யுடைய, வேதபுரீசர் இவ்வாறு திருவாய்மலர்ந்தருளு கின்றார். எ-று. ஆல்-அசை. (உசு)

தருக்குமெழிலிக் கேத்திரத்திற்சார்ந்தோர்சித்திசாருதலாற் செருக்குமமர்முன்பிதனைச்சிவகேத்திரமென்றுரைத்திடுவா ரிருகருமெனைப்புகிதததனாலிசைப்பார்மறைசைக்கேத்திரப்பே ரருங்கவுன்றாறபாற்கர கேத்திரமென்றெவருமரை குவரால்.

(இ - பு.) மிக்கவளமமைந்த இச்சத்தலத்தில் அடைந்தோர் இஷ்டசித்தியடைதலால் செருக்குடைய தேவர்கள்முன்பு இதனைச்சிவதலமென்றுகூறுவர் வேதங்களும் இவ்விடத்து என்னைப்பூசித்ததனால் மறைசைத்தலமென்று கூறுவார்கள்சூரியனே உன்னாற் பாற்கரதலமென்றுயாவரும் கூறுவார்கள். எ-று. ஆல்-அசை. (உஎ)

என்றங்கையின்மான்மமுவேகதியிசைப்பக்கதிரோனினிதுகந்து சென்றயகிருந்தான்சிவபூசைச்சிலநாட்பரிவினோடுபுரிந தன்றங்கமலசுதிறைமுனிவரமரொடும்வந்தமலன்முன நின்றங்கவனைத்துதிசெய்தேயிதனைமகிழ்வானிகழ்த்துவனால்.

(இ-பு) என்று அழகிய திருக்கரத்தில் மானும்முடிவும் ஏற்கியசிவ பிரான் திருவாய்மலர்ந்தருளச்சூரியன் மிகமகிழ்ந்து அத்தலத்திற்சிவதினம சிவபூசையைப்போரன்போடுசெய்து கொண்டு ஓரிடத்திரு தான் அக்காலத்தில்அநிமய தாமரைகமலத்திற்றங்கும் பிரமன்முனிவர்கள் தேவர்களுடும்வந்து சிவபிரான் சந்திக்கெதிரில்நின்று அவ்விடத்து அச்சிவ பிரானைத்துதித்து இவ்வாறு மகிழ்ச்சியுடன் கூறுகின்றான். எ-று. ஆல்-அசை. (உஅ)

ஆக்குநதொழிலு மாக்கியவையளிக்குந் தொழிலுமளித்ததன்பின போக்குந்தொழிலுமுனதன் றோபுவனமனைத்துப் பொருந்துமிருணைக்கும்பரிசைநீயுணராதிருக்கின்மற்றாரநினை குவரே காக்குந்தொழிற்குக்கரியதுவேகாட்டிப்புரிவதுளதொன்றே.

(இ பு) இருட்டிக்குந்தொழிலும் அவ்வாறுசுருட்டித்தபொருள்களைக்காக்குந்தொழிலும் அவ்வாறுகாத்தபிறகு சங்கரிக்குந்தொழிலும் ஆகிய மூன்றும் உமமுடையதல்லவா உலகமெங்கும்மூடிய இருளைப்போசுகும் வகையைத்தேவரீர் உணராதிருந்தால் மற்றவாயா நினைப்பார்கள் உலகத்தைக்காக்கும் தொழிலுக்குச்சாட்சியாகக்காட்டிச்செய்யவேண்டியதொன்றுண்டு. எ-று. ஏ, இரண்டும்-அசை. (உக)

சொல்லும்புவனத்திருளகலச்சுடரோன்னைக்கோட்பதியாக்கி
மல்லன்மேருமலையைநிதம்வலம்வந்திடவுப் வரமருளி
யல்லும்பகலுமிரண்டாக்கியதனிற் காலமுன்றாக்கிச்
செல்லுங்காலமளவுரைப்பதவனுலென்னச் செய்குவையே.

(இ-பு) யாவரும்புகழும் உலகத்தின் இருநீக்கிச் சூரியனைக்கிரகன்
களுக்கெல்லாம் தலைவனுக்கிவன்மையுள்ள மேருநிலையநிதமும் உலமாக
வரவும்வந்தத்தருளி இரவும்பகலும் இரண்டாகச்செய்து அவ்விரண்டிலும்
முன்றுகாலமாகித் தினந்தோறஞ்செல்லும் நாழிகையளவைகூறுவது
அச்சூரியனுலென்று சொல்லும்படிச் செய்தருளவேணும். எ-று. (க௦)
ஏ-அசை.

சுகததிலியற்றுங்கருமத்தின் சாட்சியினையையிருப்ப
மகத்துமனிதனுமணிநெடுந்தோவனமுமளித்துமாயேரு
நகத்தைவலமவந்திடவுரைத்தியென்றுநளினப்பதியுரைப்பப்
புகைத்துப்பகைத்தோரா புரமெரித்தபுனிதனதற்குட பொருந்தின
லை.

(இ-பு.) இந்நிலவுலகத்திற் புரியுத்தொழில்களுக்குச்சாட்சியாக இவ
னையிருக்கவும் மகத்துவந்தது அழகியபெரியதேரின்வளத்தையுங்கொடி
த்து மகாமேருமலையை வலமாகவரவுந்திருவாய்மலரவேண்டுமென்று பிர
மன்கூறக்கோபங்கொண்டு பகைகொண்டு அசுரருடையதிரிபுரந்தையையெ
ரித்தருளியசிவபிரான் அவ்வார்த்தைக்குத்திருவுளமிசைத்தருளினர்.
எ-று. ஆல்-அசை (க௧)

பொற்றாமரைப்போதுறுகிழவன்புகலற்கெங்கோ ன்னிதுகந்து
நற்றாமரைகண்பனையழைத்துநவின்றபரிசுவரமளித்தே
யெற்றயிதனை யுரைத்தனனையென்னை நீங்காதிருக்கவரஞ்
சொற்றாமன்றோமுனமந்தச்சொல்லிறபழுதுவாராமல்.

(இ-பு.) பொன்போன்ற தாமரைமலாவாசனாபிரமன் புகன்றத
ற்கெமதிறைவராகிய சிவபிரான்திருவுள்ளமுடந்து நல்லகமலேசனாகிய சூ
ரியனையழைத்து அப்பிரமன் கூறியவாறுவரங்களைத்தந்து எனதுதாய்போ
ன்ற அச்சிவபிரான் கூறுகின்றோ ஓசூரியனேமுன்னம் நீளமைநீங்காதி
ருக்கும்படி வரங்கொடுத்தோம் அல்லவா அந்நவரத்திற்குப்பழுதுவாராமல்.
எ-று. ஏ-அசை. (க௨)

நீபெங்கிருந்தபோதினும்யானீங்கா தித்ருபனின்னிடந்திற்
பாபுங்கதிநல்லயம்பூட்டி ப்பயிலோராழித்தேரேறிக்
காயுங்கதிர்கடிசைபரப்பிக்கலந்தபுவனத்துறுமிருடான்
றியும்பரிசுசெல்கென்றான்செங்கேழிநுணுக்கிவைவசொன்னான்.

(இ-பு.) நீவ்விடத்திருக்கினும் நான்உன்னைவிட்டுநீங்காதிருப்பன்
பெரும்பாலும்பாபுக்கக்கிணைமந்தல்லகுதிறைகளைப்பூட்டியிரு

க்கும் ஒற்றைச்சக்கரத்தையுடைய இரத்திலேறிவெப்பமுள்ள கிரணங்களை எண்டிச்செல்லும்விரித்து உலகத்திலுமுடியுள்ள இருட்டகூட்டங்கள்நீங்கும் படிபோவாயென்று திருவாயமலர்த்தருளச்சூரியன் இத்தங்கிவாறுகூறினான். (௩௩)

எ-று. தான்-அசை. இவ்விரண்டுங்குளகம். தேவகேவேபுனதுபணிசிரத்திற்கொண்டேன்செய்கின்றேனாவேனுமுனதுமொழிக்கொழிவேறுரைப்பாருளர்கொல்லோசெவினெறுஞ்செழுஞகடரேசிபியேனுளத்திறசெறிவிழைவையிவததுவுமுனதருளையதனாறுரைப்பேனெனநவின்ருன்.

(இ-பு.) தேவர்கள்தேவனே தேவரீரகட்டையைச்சிரகிலேற்றுக்கொண்டேன் அல்லாமலும் அவ்வாறே இப்பற்றுகின்றேன் யாவராயினும் தேவரீர்திருவாததைக்கு ஏதிராகவேறுகூறுவார்களுண்டோ இப்பவாகனமூரும் சுயஞ்சோதிசொருபரே அடியேன் மனதிலுதித்தவிருப்பத்தைக்கொடுப்பதும் தேவரீர்திருவருளையாகையால உரைக்கின்றேன் என்று கூறினான். எ-று. ஒ-அசை. (௩௪)

என்பாலன்புற்றினிநளிக்குரியதமதனிநீயேயிமின்பாய்பசுமபொனெழிமைநீதேர்வியன்மாநகரை வலம்வந்தேயன்பாயுனைத்தேர்மிசைத்தொழுதோரியாவரெனினுமவர்க்கெல்லமெனபாலுள்ளவருளவர்பாவிசைந்துவரமீர்த்திடவேண்டுமென [இ-பு.] இப்போது என்னிடத்தன்புற்றருளிய இவ்விரத்தத்தின்மீது தேவரீரேயறிஞளீவீசும்பசும்பொன்மயமான அழகியமாளிகைகள் நிறைந்த அகன்ற இம்மறைசைமாநகரைவலமாகவந்தமெய்யன்போடு அக்காலத்து இவ்விரத்தத்தின்மீதுதேவரீரைத்தொழுதவர்கள் எத்தகையராயினும் அவர்களுக்கெல்லாம் என்னிடத்திப்போது வைத்திருக்கும்திருவருளை அவர்களிடத்தும் செலுத்திவேண்டியவரங்களைக் கொடுத்தருளவேண்டும். எ-று. (௩௫)

எ-அசை. ஆண்டுதொறுமித்தினத்திலடுக்கேயுனைநான் பூசுத்து நீண்டமணிபொற்றேரேறிநின்பொற்கோலமியான்காணவேண்டுமெனசெய்கேழுரைப்பவிடவாய்மணிச் சூட்டரவினணிபூண்டமருமப்பொலிநுதற்கட்டினிதன்மகிழ்வுபூத்தனனால்.

(இ-பு.) வருடந்தோறும் இத்தினத்தில் இவ்விடத்தைடைந்து தேவரீரையான்பூசுத்து நீட்சியாகிய இரத்தினங்களமுத்திய அழகிய இரத்திலேறியதேவரீரது திருக்கோலத்தைப்பான் தீரிக்கவேண்டுமென்று சிவந்தகிரணங்களுடையசூரியன் கேட்டுக்கொள்ளவிடந்தங்கிய பற்களமைந்தகரையையும்இரத்தினம்பொருத்தியமுடியையமுடைய சர்ப்பத்தினாகிய ஆபரணந்தரித்ததிருமாற்பமும் செற்றியினிடத்துள்ள நேத்திரமும் விளங்கும் சிவபிரான் திருவுள்ளமகிழ்கூர்த்தா. எ-று. ஆல்-அசை. (௩௬)

பாணுவேண்டும்பரிசெங்கோன்பசும்பொற்சிகரத்தேரேயிவானும்புலியும்பாதலமுமவணங்கநகரை வலமவந்து

மானுமழுவுமணிகரத்தான்வணங்கித்துதிக்குமாவதிதி
சூனுமலர்மாமுகநோக்கியன்போடிதனைச்சொற்றனனால்,

(இ - பு.) சூரியன்வேண்டியவாறு எமதிறைவராகிய சிவபிரான்பசு
ம்பொன்னலாகிய முடியையுடைய இரத்தத்தின்மீது ஆரோகணித்து மீதல
மும பூதலமும் பாதலமும் வணங்கும்படி அமறைசைமாநகரைவலமாகவ
ந்து மானும் முழுவந்திர்த்த திருசுரங்கையுடைய அச்சிவ பிரான் தம்மை
வணங்கித்துதிதுக்கொண்டு எதிரிலிறகும் மகத்தாகிய அதிதியென்பவளு
டையமைந்தனன் சூரியனது தாமரைமலர்போலும் முகத்தைப்பார்த்து
அன்போடு இவ்வாறுந்ருவாய்மலர்ந்தருளுகின்றான். எ-று. ஆல், அசை.

வரும்வந்தசரங்கடொறுமகரமதியிற்சுத்தசுத்தமியிலி [தோர்
விரும்பிக்கதிரோய்நீயியற்றும்விழுவின்வையததெமைததொழு
ரரும்பொற்றலத்தோரபூதலத்தோரரவின்றலத்தோரியாவயெனுந்
திரும்பிக்கருவினெய்தாதுசித்தியளிப்பேனெனவுரைத்தான்.

(இ - பு.) வருகின்ற வருடங்கடோறும் தைமாசம் பூர்வபட்சத்த
தமிதியில் சூரியனேவிரும்பமுடன்புரியும் திருவிழாவில் இரத்தத்தின்மீ
து எம்மைத்தொழுத அரியலின்னுலகத்தோர மனனுலகத்தோராகலோ
கத்தோர இவாகளில் எவாகளாயினும் மறுபடி கருப்பையிற்செக்காது முததி
யின்பத்தைக்கொடுப்போமென்று திருவாய்மலர்ந்தருளினான். எ-று

இன்னங்கேளிச்சுத்தமியையெனதிரதசுத்தமியென்று
மன்னுமுளராய்க்கிடந்தருவிவருநங்கந்தருதியென்ன
வுன்னித்தோய்ந்ததுகிலோதகம்விட்டுளத்தேயென்னேநினைந்திடினு
மன்ன நிலத்தோர்தென்புலத்தோரடைவாகித்தியெனவுரைத்தான்

(இ - பு.) இன்னுங்கேளாய் இந்தச்சுத்தமியைஎம்முடைய இரதசு
த்தமியென்று நிலைபெற்றசுத்தமுடையவராய் பலதிவ்யங்குகளும் ஒருங்
கேசோந்து பூமியினூந்து ஊடுருவிவருகின்றதும்முடையகுருதியென்
று எண்ணிஅதில்நீராடித்திலதாப்பனமசெய்து தந்தியத்தில் எமமைந்னை
ந்தாலும் அம்மறைசைமாநகரத்திலுள்ளாரது பிதிராகள முததியடைவாக
ள் என்று திருவாய்மலர்ந்தருளினான். எ-று (கூ)

இவ்வாறரன்பால்வரம்பெற்றேயிரவியிரதமியசையேறி
மைவருநிசூழலகைவலமிரவியின்னம்வருகின்ற
னெவ்வாக்கணிதநூற்கவனையொருவனென்னதொழுதவர்க்கு
வெவ்வாய்வினைநீர்த்துள்ளத்தின்விருப்புமுதவுமெனவுரைத்தான்.

(இ - பு.) இவ்வாறு சிவபிரானிடத்தவரம்பெற்றுக்கொண்டு சூரிய
ன் இரத்தத்தின்மீது ஆரோகணித்து கருங்கடல்சூழ்ந்தநிலவுலகத்தை அச்
சூரியன்இன்னம் வலம்வருகின்றான் ஒப்பற்றகணிதசாதிரததிருஅவனே
ஒருவனென்று வணங்குகின்றவாகளுக்குக்கொடுமைவாய்ந்தவிலைகளைத்தீர்
த்த அவர்கள்மனதில்விரும்பியவனைத்தையும் கொடுத்தருளுவர் என்று சூத
புராணிகர் கூறினார். எ-று. (சு)

சூரியன்பேறுபெற்ற சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆ. திருவருத்தம், 11, 100.

உ.
சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

விநாயகர் அங்குசபாசம்பெற்ற சருக்கம்

அருளுந்வி துரைப்பரைமீசாரணியரகம்வியந்து
தெருளுநுமாதவவாங்குத்தீயநிசிரகக்கோடன்
மருளுநுசிறதையனுருவைகின் முன்னெனவின்சொற்
பொருளுநுகின்றனவதனை விரித்தெமக்குப்புகல்கென்றார்.

(இ - பு.) கிருபையுடன் இவ்வாறு சூரியன்பேறபெற்ற சரித்திரத்
தைக்கூறக்கேட்டு நைமிசாரணிய முனிவர்கள் மனக்களிப்புற்று தெளிந்த
சிற்தையையுடையமகாதவசிரேட்டராகிய சூதபுராணிகரேஅச்சுருநிபுரியி
ன்கண் கொடியகோடனென்னும்அசுரன்மயக்கமுள்ள மனமுடையவனாய்
அத்தலத்திலேயே முன்வசித்திருந்தனென்று இனியசொற்பொருளமை
யக்கூறிய அச்சரித்ததைவிரிவாக எங்களுக்குச் சொல்லவேண்டுமென்றார்
கள். எ - று.

(க)

அந்தவகையினைக்கேண்மினெனச்சூதனறைகின்றான்
முந்தவொருகாலத்தின்முகின்முலையம்பிகையரனுஞ்
சிற்தைமகிழ்நதுயர்வெள்ளிச்சிகரியிற்சித்திரம்பொறித்த
சுந்தரமண்டபத்தெய்தித்துன்னுமெழிவேக்கிரால்.

(இ - பு.) அவ்விருத்தாந்தத்தைக் கேளுங்கொன்று சூதபுராணிகர்
சொல்லுவின்றா முன்னொருகாலத்தில் தாமரைமொட்டிப்போலும்தனங்க
ளையுடைய உமாதேவியாரோடு சிவாரானும் மனக்களிப்புற்று உயர்வாகிய
திருக்கயிலையிற் சித்திரந்தீட்டிய அலங்காரமண்டபத்தடைந்து அவ்விடத்
தில் நிறைந்திருக்கும் அழகைப்பார்த்தார்கள். எ - று. ஆல் - அசை,
எழுதியசித்திரநோக்குமெல்லையிலம்பிகையங்கோர்
தொழுதகையவோங்காரச்சொருபமிருந்ததுகண்டாள்
வழுவிலந்தவக்கரத்தின்வடிவினைக்கண்டத்சயித்து
மழுவணிந்தகரத்தானை வணங்கியிவைபுரைத்தனளால்.

(இ - பு.) அம்மண்டபத்தெழுதி யிருந்த சித்திரங்களைப் பார்த்துக்
கொண்டிருக்குந்தருணத்தில் உமாதேவியார் அவ்விடத்து ஒப்பற்றயாவரா

கட்சி

திருவோத்தார்ப் புராணம்.

லும் தொழற்குரிய ஓவ்சாரத்திருவுருவம் எழுதி இருந்ததை நோக்கினன் தவ
றநற் அவ்வோங்காரத்தின் திருவுருவத்தை உற்றுப்பாத்து அதிசயம் அடை
ந்து மழுவாயுதம் தரித்திருக்கும் திருக்கரத்தையுடைய சிவபிரானைத் தொழுது
இவ்வாறு கூறினார். எ-று. ஆல்-அசை. (க)

வாரணத்தினுருவம்போல்வடிவமைத்தவிப்பொருளின்
காரணத்தையுரையென்னக்கண்ணுதலுமுரைசெய்வா
ளுணத்தின்பொருளாகியபியபலமந்திரத்தின்
பூரணத்தை யோங்காரப்பொருளென்பர்பெண்ணமுதே.

(இ - பு) யானையின் சொருபத்தைப்போல் திருவுருவமைத்துள்ள
இவ்வகாரத்தின் பெருமையை எனக்குத் தெரிவிக்கவேண்டுமென்று கே
ட்ட நெற்றிக்கண்ணையுடைய சிவபிரானும் திருவாய் மலர்த்தருளினருள்
மகளிர்களுக்குள் அமுதம் போன்றவளே வேதங்களின் சத்தார்த்தமாய்வி
ளங்கும் அருமையாகிய பலமந்திரங்களின் நிறைவையே ஓவ்சாரப் பொரு
ளென்று அறிஞர்கள் கூறுவர். எ-று. (ச)

என்று சிவனுரைத்திடலுமிமபவரைசுதையெழுந்து
பொன்முகழிவ்வோங்காரமபோன்றகரியுருவாகி
யின்றமுகிழ்புணர்ச்சியினிலெய்துதற்கென்னுளமென்றான்
மன்றுண்டம்புரித்தவரன் மணிமுதவவல்பூத்திசைந்தான்.

(இ - பு.) என்று சிவபிரான் திருவாய் மலர்த்தருளவும் இம்மயவ
ரையரையன் புத்திரியாராசிய இளமுலையாகியார் மனமெழுந்து அழகுவி
ளங்கும் இவ்வோங்காரத்தை பொத்தயானைத்திருவுருவமமைத்து இதனின்
மேழ்வுடன் புணருதற்கு எனக்கு விருப்பமென்று கூறினார் பொன்னம்பல
த்தில் ஆனந்தத்தாண்டவம் புரிந்த சிவபிரான் அழகிய புன்னகை புரிந்து
அவ்வாறே தானும் இசைந்தான். எ-று. (இ)

கண்ணுதலுமவ்வேலைகளிற்றினுருவெடுத்திடலும் . . .
பெண்ணமுதையனைபவளும்பிடியாகியிருவோரு
நண்ணியுயர்மானதப்போகன்குறுவாவிரிப்படிந்தே
யுண்ணிகழ்ந்தபடியுணராவள்ளமிகம்கிழ்ந்தனரால்.

(இ - பு) சிவபிரானும் அத்தருணத்த ஆன்யானை யினுருவமெடுத்
திடப்பெண்களுக் கமுதமொத்த உமாதேவியாரும் பென்யானை யினுருவ
மெடுத்த இருவரும் ஒருங்கு சேர்ந்து சிறப்பமைத்தமானத மென்னும்
திருப்பெயருடைய நண்கமைத்த தடாகத்தில் இறங்கித் தமதுள்ளத்தின்
தன் தோன்றியவாறு புணர்ந்து திருவுள்ளம் மிகவும் களிக்கின்றனர். எ-று
ஏ. ஆல்-அசை. (சு)

விநாயகர் அங்குசபாசம்பெற்ற சருக்கம். கடன

இப்பரிசினிவர்கூடியின்பமுற்றவெல்லையினி

லொப்பரியகரிமுகத்தோடொருமதையுதித்தனன

லபபுதல்வன்நனைக்கொண்டரனுமைதம்முருத்தாங்கிச்

செப்பரியகயிலைதனிற்றேவர்தொழ்ச்சென்றிருந்தாரா.

(இ - பு) இவ்வாறு இவாகளிருவருங்கூடி இன்பமுற்றதருணத்து ஒப்பற்றபரிசுமுகத்தடன் ஒருபுத்திரர் உற்பவித்தார் அப்புத்திரரைத்தம்முடன் அழைத்துக்கொண்டெவிரான் உமையம்மையார் இருவரும் தமது கயஉருவத்தை எடுத்துக்கொண்டு சொல்லுகரிய திருக்கயிலையில் தேவர்கள் உணங்கப்படுவாய்விற்றிருந்தாரா. எ-று.

(ஏ)

அளித்தகரிமுகமடலைககணிமுடியாதிகள் பூட்டிச்

கனித்துமகன்முகமோக்கிக்கண் ணுதலுமிவையுரைத்தான்

றளித்ததருவேந்தன் மலாசசதுமுகனதுயரா

வெளித்தகைவானவரெல்லாமவேண்டுகின்றதெய்வமுநீ.

(இ - பு) தாம்பெற்றெடுத்த யானைமுகசுருமாரருக்கு அழகியமகுடம்முதலிய ஆபரண பசளணித்து மீழ்ந்து அபபுத்திரரது முகத்தைப்பார்த்ததச்சிவ பிரானு மிவ்வாறு திருவாய்மலாந்தருளினார் சதைத்தோங்கும் கற்பகதருவுக்கு இறைவனாகிய இத்திரன் தாமரை மலாவாசனாகிய பிரமன்முதலிய வெளிப்படையான தேவர்களினையும் பிரார்த்திக்கும்கடவுளும்.

கயிலையினிப்பயிலுநனிகணங்களுக்கும்பதீநீயே

செயிரறுமூவுலகினுகருஞ்செய்வீனைக்குமுதற்றுதிக்கு

மயலறுநதெய்வமுநீவருமிடையுநீந்தவிர்த்து

நயமுறுபூசனைகொள்ளுநாயகனுநீயாமால்.

(இ - பு) திருக்கயிலையில் வாழும்மிக்ககிவகணங்களுக்கும் தலைவன் நீயே குற்றமற்ற திரிலோகத்தினுக்கும் அம்மூவுலகத்திலுபரியும் தொழில்களுக்கும் முதலில் தோத்திரஞ்செய்யும் மயகாமற்ற நல்லகடவுளும் நீயே அவ்வாறுதுதிப்பவர்களுக்குநேரும் இடையூறுகளைநீக்கி அவர்களால் பயமிக்கவழிபாட்டை ஏற்றுக்கொள்ளும் தலைவனும் நீயேயாகும். எ-று. ஆல்

(க)

இந்தவரயிபாவுமுனைக்கீந்தனநீபூகலதபி

லந்தமுறுமிக்கயிலைக்கதிகமெனக்கன்புடைய

கொந்தலரும்பொழில்சூடியகோதினம்றைசையிலெய்தி

பெந்தனைப்பூசனைகள் புரிந்தெண்ணியவைபெறுகென்றான்.

(இ பு.) இந்தவரங்களைல்லாமுனக்குக் கொடுத்தனம் ஆகையால் நீலவுலகத்தில் அழகமைந்த இத்திருக்கயிலையினும் எனக்குவிரும்பமுடைய பூக்கொப்துகள் விசிகிக்கும் சோனைகளும்பூந்தருற்றமற்ற மறைசை

மாநகரத்தடைந்து என்னைப்பூசித்து நீதினைத்தவைகளைப்பெறுவாயென்று
திருவாய்மலர்ந்தருளினார். எ-று. (க௦)

வேறு.

ஈசனோதியவெல்லையமுத
னாசில்வேதவணிகரெய்தியே
மாசிலாமறையோதியவள்ளலைப்
பூசைசெய்துபுகன்றவைபெற்றனன்.

(இ - பு.) இவ்வாறு சிவபிரான் திருவாய்மலர்ந்தருளியகாலத்த யா
னைமுகமுள்ளவிராயகக்கடவுள் குற்றமற்றவேதபுரியையடைந்து மூத்தீற்ற
வேதங்களைத்தேவர்களுக்கோதுவித்த சிவலிங்கப்பெருமானைப்பூசித்து அ
வரால் கூறியவாறு பெற்றுக்கொண்டனர். எ-று. (க௧)

பின்னுமாங்குத்தென்கீழ்த்திசைப்பிள்ளையார்
மன்னுமோகடிகைத்தூரம்வைகியே
யந்நிலத்திலிங்கம்வைததர்சனை
துன்னுமன்பொடுசெய்துதுதித்தனன்

(இ - பு.) பின்னும் அவ்விடத்துக்குத்தென்கீழ்க்குத்திங்கில் விராய
கக்கடவுள் நிலைபெற்ற ஒருநாழிகைவழிதூரத்தில் சென்று வசிடது அப்பூமி
யில்சிவலிங்கப் பெருமானைத்தாபித்துப்பூசனையைக்கக அன்புடன் புரிந்து
தோத்திரஞ்செய்தனர். எ-று. (க௨)

அந்தவீசற்குக்காலுறுமாசையின்
முத்துவான்மிகிபூசைமுடித்ததோர்
சுந்தரச்சிவனுண்டுதொழுதவர்
பந்தரீக்கிப்பரகதியியுமால்.

(இ - பு.) அச்சிவலிங்கப்பெருமானுக்கு வாயுதிக்கில் முன்னாளில்
வான்மிகிமுனிவர் பூசித்தஒப்பற்ற அழகமைந்தசிவலிங்கமூர்த்தமுண்டுஅங்
குத்தொழுதவர்களது பந்தபாசங்களைநீக்கி முத்தியின்பத்தைக்கொடுக்கும்
எ-று. ஆல்-அசை. (க௩)

வேறு.

அக்காலந்தனில்வேதபுரத்தினைச்சூழ்ந் துயர்தூரமடவியாகப்
பொக்காவைக்கண்டகவேற்புடைபடர் வேத்திரமீஞ்சுபபொலனா
டெய்தி,நிற்காவஞ்சீத்தாவுநெடுத்தாலமுதலாகநெருங்கியோரீ,புக
காதவனமாகிப்புடையோரியோசனைபரந்துபொருந்துமாதோ.

(இ - பு.) அக்காலத்து வேதபுரியைச்சூழ்ந்து நெத்தூரம்கூடாக
அவ்வழிச்செல்வோரது கால்களிற்பொற்றுக்கொள்ளுங்கூர்மையாகிய மு

விநாயகர் அங்குசபாசம்பெற்ற சருக்கம். கடக

ட்களையுடைய வேலமாங்களும் பக்கங்களின்படர்ந்திருக்கும் பிசப்பஞ்செடி களும் ஈசமரங்களும் தேவலோகத்தளவுஞ்சென்றுகின்ற அழகியத்தாமர வகளும் நீண்டபனைமரங்கள் முதலிய விருட்சங்களும் அடர்ந்து ஓர்சையும் புகக்கூடாதகாடாகிப் பக்கத்தில் ஒருயோசனைநூரம் பரவியிருக்கும்.

எறு மரது-ஓ-அசை.

(கச)

அர்த்தவனத்தினிழ்கோடவரச்கனையமுகமானோனடலின்மிக்கோ நெருப்புபிரையுமெடுத்தானென்ன விழுங்கிச சிசுபாலாகளையுமீன்ற, தருக்கடாயரும்பதைப் பத்தயவமறுதின்னுடர்பொறுத்துத தடுப் பாரினாய்ச், சிந்தைமகிழ்ந்தவணிநுந்துதேவருக்குமிடுககண்மிகச சையுதாவமனனோ

(இ-பு) அந்தக்காட்டில் கோடனென்னும்குதிரைமுகத்தையுடையவன் வனமையின்மிககவன் எவ்வயிரகளையும் ஆகாரமாகஎடுத்தவிழங்கி சங்கிபாலாங்களையும்பெற்ற தாய்தந்தையாகள் மனம்பதைக்கத்தயையில் லாமலெடுத்ததுதின்னுதன்னைத் தடுப்பவரொருவருமில்லாமல் மனமகிழ்ந்து அக்காட்டிலேயேயிருந்து தேவர்களுக்கும் அநேகதன் பங்களைச்செய்து கொண்டெவந்தான் எ-று. மன்-ஓ-அசை

(சரு)

பரிமுகத்துக்கோடன்மிசைபடையெடுத்தேயுயர் குலிசபாணி வெம்போரா, புரிமுகத்தினுடைந்தோடிப்புரிமறைசைப் பெருமான் பாறபோந்துசொன்னான், வரிமுகத்துக்கொடும்புலித்தோன்மருங்கைசத்தவினையஞ்சலவழங்கிநின்ற,கரிமுகத்துப்பிள்ளையினைக்கருணைரினானோக்கிபதுகழறினான்.

(இ-பு) குதிரைமுகத்தையுடைய கோடாரூரஸ்மீதுவச்சிராயுதமேந்திய இரதிரன்படையெடுத்த கொடியயுத்தம்புரிந்து தோல்வியடைந்துபுறங்காட்டிச்சென்று திவ்வியத்தலமாகிய மறைசைமாரகரத்தில்வீற்றிருக்கும் சிவபிராணித்தடைந்துநடத்ததைக்கூறவரிகளையுடைய புலத்தோலையிடையிறநரித்த அச்சிவபிரான் அபயாத்தமளித்துத்தனதெதிரில்நிற்கின்றபாணை முகத்தையுடைய விநாயகக்கடவுளைக்கிருபையுடன் பார்த்த இவ்வாறு திருவாய்மலாந்தருளுகின்றார். எ-று. ஆல்-அசை.

(கசு)

இருகலத்துமிடரியற்றுயிவுளிமுகத்தசுரணீரெய்தித்துண்டக் கரதலத்தாலெடுத்ததைந்துகால்வேறுகைவேறுகண்மொய்த்துத தருதலத்தோரிடர்தீர்த்தரைவிளங்கமீள்தியென்றுதந்தைகூறப் பொருதலுற்றோன்வரமாளப் பொங்கழனெற்றியின்விழியும்பெறுகென்றீர்து.

(இ-பு) மண்டலம்விண்டலம் என்னும் இவ்விருதலத்தம் இடர்புரியும் குதிரைமுகத்தையுடைய அரக்கனிடத்தகீசென்று துதிக்கையினால் அவனையெடுத்து மோதிஅவனது கால்கைவெவ்வேறாகும்படி கொன்று

கற்பகவிருட்சமிருக்குத் தலவாசிகளாகிய தேவர்களது இடுக்கண் தீரவும் நிலவுலகம்விளங்கவும் வெற்றியடைந்து மீளக்கடவாயென்று தந்தையாராகிய சிவபிரான் திருவாய்மலர்ந்து எதிர்த்த அவ்வரசுகளது வரங்களைக்கொடுக்கும்படி அக்கினிவிளங்கும் நெற்றிக்கண்களையும் பெற்றுக்கொள்ளென்று கொடுத்த. எ-று. (௧௭)

அரக்கன் மிசைவிடுகதிட லுமைநகரன் சென்றிள முலையாமன்னை பாத, மரைக்கழலின் மிசைவணங்கிவழுதத லு மங்குசபாசமவழங்கி நீசென, நிரககமிலாவரக்களைக்கொன்றிடரம் மீளுதிவிரைநசென் மெந்தாயோத, நிரைக்கணங்கள் புடைசூழநிசிசராகளிடநதுடிச்சுநி வர்ந்துசென்றன.

(இ-பு) அசுரகோடாசுரனிடத்துப் போய்ப்படிவிலிச் சிவாயக்கடவுள் இளமுலைநாயகியாரொன்னும் அன்னையாரது கழலணிந்த தாமரைமலர் போலும் பாதங்களின் மீது வணங்கித் துதிக்க அங்குசமும் பாசமும் கொடுத்து நீபோய் சற்றேனும் தயையில்லாத அவ்வசுரனை மடித்து யாதோரிடையுறு மில்லாமல் விரைவில்திரும்பிவரக்கடவாயென்று எழுது மாதாவாகிய அவ் விளமுலைநாயகியாரா திருவாய்மலர்ந்தருளச்சிவகணங்கள் வரிசையாகப் புடை சூழ்ந்துவரும்படியாகவும் அவ்வரசுகளது இடதுபக்கத்துடிகும்படியாகவும் ஓங்கிவீர்த்துடன் சென்றார். எ-று. (௧௮)

சசிமகினை னுடனமர்ச்சவகமுமார்ப்புறக்கணங் சடானுஞ்சூழ, நிசிசரர்களிடப்பயத்துநெஞ்சகததுந்துடிப்பெய்தநெடியநீல, வசலம்வருகின்றதெனவருமபொறையானி ளஞ்சுளிப்ப வாழியேழும், விசையினுடன்வருவதென வெங்கயமா முகத்தெந்தைமேவினா னால்.

(இ-பு) இந்திரானியின் கொழுநஞ்சிய தேவேந்திரனும் தேவகணங்களும் ஆரவாரிக்கச்சிவகணங்களும் புடைசூழவும் அவுணர்களது இடதுபுயத்திலும் நெஞ்சிலும் துடிப்புண்டாகவமவருகின்றபாரதின ஸ்பூதேவி யாற்றுவருந்தவும் சத்தசமுததிரமும் ஒருங்குசேர்ந்து விசையாசுவருவ தையொத்துப்பெரிய நீலமலைவருகின்றதென்று சொல்லும்படி கொடிய யாணையினது முகத்தையுடைய விநாயகக்கடவுளாகிய எழுந்தையாசென்றனர். எ-று. ஆல்-அசை. (௧௯)

இடக்கியற்றுமடல்வாசுவிவுளி முகத்தசுரனைக்கொன்றிடவேயந்த, கடக்களிறுமின நிருமுகத்தாண்கண்டகவேலபனைபடர்ந்தகாணே நோக்கி, மடித்திடெனப்பணித்திடுமுன்வலியநெடுந்தோட்கணங்களவாவித்துறிப்பிடுததிடுங்கைக்கருவிகொடுப்பில்வனதையழித்துவெளிப்படுத்திற்றேயால்.

(இ-பு.) கெடுதிபுரியும் வன்மையையுடைய புயங்களுள்ள குதிரை முகத்தவுண்ணைக்கொல்லுதற்காகவே எழுந்தருளியமதம்பொழியும் யானை

விநாயகர் அங்குசபாசம்பெற்ற சருக்கம். ௧௩௧

முகக்கடவுள் முட்கணிதைத் துவேலமரங் கடும் பின்மரங் கடும்பட்டிந் திருக்
கும் அவ்வனத்தைப்பாத்து இக்காட்டை அழித்து விடுங்கொன்று கட்ட
ளையிடுவதற்குமுன் வன்மையமைந்த நீண்டதோள்கள்வாய்ந்த கணங்கள்
ஒடிச்சென்று வெட்டி.யெரியத்தக்க கோடாலிமுதலிய கைக்கருவிகளைக்
கொண்டு அவ்வனத்தையழித்து வெளியாகவிட்டதுகள். எ-று. ஏ ஆல்
அசை. (௨௦)

அன்பர்பவக்காட்டையழித்தருள வெளியிற்சேர்த்து சித்தியருளு
ருள்த், தும்பிமுகத்தெம்பெருமான்ருழ்நதவைமுட்டருங்கானந
தொலைத்துப்பமேற், பம்புமிருட்டருகுமொளிர் பருதியெவ்வெளி
யாககிடபதலைபோல, வும்பாபிரான்முதலானோரொண்கரங்கடாழ
நின்றானுலகமுய்ய.

(இ - பு) அடியார்களதுபிறவிக்காட்டையழித்து அருளாகியவொளி
யிற் கூட்டம் முத்தியின்பத்தைத்தரும் ஞானசொருபராகிய யானைமுகத்தை
யுடைய எமதுவிநாயகக்கடவுள் அங்குச்சூழ்ந்திருந்த கடாமையுள்ள முளம்
யமானகாட்டையழித்து இந்நிலவுலகத்து மூடியஇருளைப்போக்கப்பிரகாசி
களும் சூரியனைப்போலவெளியாகசெய்து அருண்மலையொத்து தேவர்
க்கிறைஞுகியஇவ்நிரன்முதலியோதமது ஒள்ளியகரங்களைக்கூப்பித்தொ
ழும்பயங்கும் இவ்வுலகமுழுதும் பிழைக்கும்படிக்கும் காட்சிகொடுத்து சின்
றருளினா. எ-று. (௨௧)

வேறு.

அந்தவெல்லையிலமரஞ்சிவகணத்தவரும்
வரத்திண்புறம்பூதவாகினிகளும்வலிய
சந்தரப்பொறைததோள்கொட்டியீர்த்தலுந்துளங்கித்
தந்தியெட்டுமுட்டளர்த்தனவொசையாழ்சலிததே.

(இ - பு.) அத்தருணத்துதேவர்களும் சிவகணங்களும் விநாயகக்க
டவுளுடன் வரத்திணையவன்மையையுடைய பூதவெதாளங்களும் தமது
பராக்கிரமமிகுத்தபுயங்களைக்கொட்டி ஆரவாரித்தவுடன் அவ்வொசையினால்
அஷ்டகசங்களும் கலங்கிச்சுலிப்படைந்து நெடுகதளர்ந்தன. எ-று. ஏ
அசை. (௨௨)

ஆய்வோதைகேட்டண்டகோளகையுடைந்ததுகொ
லோயுகாலையிலுருமுகொல்கடலுடைந்தனகொ
றுயமேருவுமிடைதுணிந்துகொடுன்றோசை
நேயமேதெனப்பரிமுகனினைந்தெழுந்தனனால்.

(இ - பு.) ஆய்மஇவ்வொசையைக்கேட்டு அண்டகோளகையுடைந்
ததோ கற்பாந்தகாலத்திலுட்கும்இடியோ கட்டைகரைகடந்ததோபரிசுத்

தமாகியமேருகிரியும் இடையில்துணிவுபட்டதோ அல்லதுதோன்றியஒசையின்காரணம்யாதோ என்று குகிரைமுகத்தவண்ணன்பலவாறு எண்ணி எழுந்தான். எ-று. ஆல்-அசை. (உ௯)

அன்னவெல்லையிலொற்றர்வந்தடியிணைதாழ்ந்து
முன்னமுன்னுடனமாசெய்துமுதுகிட்டவிண்ணோர்
மன்னனோர்கரிவததிரமதலைபோடளவிற
அன்னுசேனைகள்சூழுவந்தனனென்சசொன்னார்.

(இ - பு.) அத்தருணத்தத்தூதர்கள் ஓடிவந்து அவ்வகரணதுபாதத்தில்வணங்கிமுன்பு உம்முடையுத்தம்புரிந்து புறங்காட்டியோடியதேவாகளாதிபதியாகிய இரதிரன் யானைமுகத்தையுடையஒருபிள்ளைபோல அளவற்றநெருங்கியசேனைகள் சூழும்படிவந்தானென்றுசொன்னார்கள். எ-று.

கேட்டியான்பசிகெடவிழுங்கிடுங்குகிறறுணவான
மீட்டுமவநதனனோவெனவெளனெயிரிலங்கத்
தோட்டுணைகருவடநிர்நதிடநதுணைககையாறகொட்டி
நாட்டுமண்டமுங்குலுங்கிடக்கோடனுநக்கான்.

(இ - பு.) அவ்வாறு சொன்னதைக்கேள்வியுற்று நான் பசிதீரும்படி புசிக்கும் யானையாகிய உணவைக்கொண்டு திரும்பிவந்தனனோ என்றுவெண்மையாகிய பற்சள்விளங்கத்தோள்களாடிய இரண்டிழைகளும் அதிரும்படித்தனது இரண்கைகளாலுந்தட்டி நிலைநாட்டியுள்ள அண்டகடாகங்களும் குலுங்கும்படி கோடாகரணஞ் சிரித்தான். எ-று. (உ௯)

உம்பரார்ப்பினை விழுங்கிடவொண்கரம்புடைத்து
வெம்பலாலுருமிடித்தெனக்கறித்துவெம்பணைய
வம்பராக்கத்தொகைபுடைவளைவுறக்கோடன்
செம்பராகத்தின்சென்னிவான்றடவுறச்சென்றான்.

(இ - பு.) தேவர்கள் ஆரவாரத்தினை விழுங்கத்தக்கதாய்த்தனது ஒள்ளியகைகளைக் கொட்டி வெவ்வியபற்களை இடிஇடித்ததூ போலக்கடித்து மலைபோன்றதுட்டர்களாகிய அவுணக்கூட்டங்கள் பக்கத்தில்குழந்துவரக்கோடாகரன் சிவந்தமகரந்தப்பொடிதவடிய பூங்கோத்துகளணிந்த சிரசானது ஆகாயத்தைமுடமெப்பிபோர்க்குச்சென்றான். எ-று. (உ௯)

சென்றுவானவர்சேனைகள்கடலெனச்செருக்கி
நின்றவாணமையைநோக்கினனெருக்கியவெயிற்றான்
குன்றெனாகத்தவரக்கரைப்போர்செயக்கூறி
வென்றியார்புயப்பரிமுகனின்றனன்வெருளே.

(இ - பு.) இவ்வாறுசச்சென்று தேவர்களது சேனைகள் கடலைப்போலத்தருக்குற்று கீழ்கின்ற வன்மையைக்கண்டு பல்லெறநெறநெனக்கொண்டபலபோன்றசரீரத்தையுடைய அவுணர்களையுத்தஞ்செய்யத்

விநாயகர் அங்குசபாசம்பெற்ற சருக்கம். ௧௩௩

சொல்லி வெற்றிபொருந்தியபுயங்களுள்ள கோடாகரன் கோபித்தநின்
றான். எ-று. ஏ-அசை. (௨௭)

அரக்காரத்துயர்குறும்பொறையெடுத்தெடுத்தமர்
நிரைக்கண் பூதத்தினிதானத்தின்மீதி னுநிறைத்தார்
மடக்குலங்களை வேருடன்வாங்கியேயநதப
பருபபதங்களைப்பொடி செய்தபூதத்தின்பந்தி.

(இ - பு.) அவணாகள் ஆரவாரிதது பெரியமலைகளையெடுத்துஎடுத்து
தேவர்கள்கூட்டத்தின்மீதும் பூதப்படைகளின்மீதும் எறிந்தார்கள் பூதகண்
றுகூள்விருட்சத்தாருகிகளை வேருடனபிடுங்கி அந்தமலைகளைப்பொடிசெய
தன. எ-று. ஏ-அசை. (௨௮)

எறிந்தகல்லெலாம் பொடிபடவேற்றியேகணங்கள்
செறிந்தராக்கத்தலைகளைத்தோளகளைச்சிதைப்ப
வறிந்தமாடுகன்கையிலோகதைகொடேயடர்த்தான்
முறிந்துவானவர்சேனைகண்முதுகளித்ததுவே.

(இ - பு.) இவ்வாறு அரக்கர்களால் எறிந்தமலைகளெல்லாம் பொடி
யாரும்படிசெய்து பூதகணங்கள் நெருங்கியஅவ்வரசுகாகளது சிரங்களையும்
புயங்களையும்வெட்டி இதையறிந்தகோடாகரன் தன்கையில்ஒருகதாயுதத்
தைக்கொண்டு எதிர்த்தான் அவ்வாயுதத்தால் மொத்துண்டு தேவர்கள்சே
னைகளெல்லாம் புறங்காட்டி யொழிற்று. எ-று. ஏ-இரண்டும்-அசை.

கோடன்கைக்கதைபட்டுவானவர்கணக்குழும
லோடலுறறதையுணர்ந்துகுஞ்சரமுகத்தொருவ
ளுடகப்பணிக்கோளகையார்த்திடவடரு
ழுடனைத்தொடர்த்தொண்கையான்றாடிச்சிகைபற்றி.

(இ - பு.) கோடாகுரன் கையிற்கொண்ட கதாயுதத்தால் வருந்தித்
தேவகணங்களாகியகூட்டங்கள் புறங்காட்டியோடுவதைத்தெரிந்து யானை
முகத்தையுடைய ஒப்பற்றவிநாயக்கடவுள் பொன்னாலாகிய ஆபிரணக்க
ளென்னும் பதக்கங்கள் சத்திக்களநின்றநிற்கின்றழுடனாகிய அக்கோடா
கரனைப்பின்தொடர்ந்து ஒள்ளியதமது திருக்கரத்தால் அவனதுசொசின்
சனூள்ளிகையைப்பற்றி. எ-று. (௩௦)

எடுத்துவான்பிசைக்கவுண்கலேற்றுவரெனவெறிந்தா
னெடுத்தகோடலுந்தாரகையளவுமச்சென்றான்
றொடுத்ததன்னினத்தாரசையாறசொல்லுமச்சுவனி
யிடத்தினெய்துவானெண்ணியெகின்றனனென்ன.

(இ - பு.) உடனே அக்கோடாகரனை எடுத்து ஆகாயத்தின்மீது கய
னால் எறிபவனைப்போன்று எறிந்தார்அப்போது தன்முகத்தைப்போன்ற

வருவருடைமையாற் றன்னினமெனக்கருகி ஆதைப்பார்க்கவேண்டும் என் னும் ஆசையால்யாவரும் முதலாகச்சொல்லும் அசுவனிநட்சத்திரத்தினி டத்துப்போகும்படி எண்ணங்கொண்டு செல்கின்றதுபோல எதிர்த்தநின்ற அககோடாசுரன் நட்சத்திரயண்டலம் வரைக்குமபோளுன். எ-று.

மேலெறிந்தவன்படி மிசைவீழுமுன் விரைவி
னாறுமுன்கையானடுவுறத்தூக்கியேமீட்டுங்
காலும்பண்டுபோற்கல்லகசசுசுரததையெறிந்த
போலும்வேகத்தோடெறிந்தனைவானிடைபுனிதன்.

(இ - பு.) இவ்வாறு ஆகாயத்திலெறியப்பட்ட அககோடாசுரன் பூமியில்விழுவதற்குமுன் விரைந்து முற்காலத்தவாயுபகவான் மாமேரு கிரியின்கொடுமுடியைப்படுங்கு யெறிந்ததபோலத் தொங்குருதுதிகையி னால் விராயகக்கடவுள் அவனது இடுபிறிபிடித்து மறபடியும் அதிவேக த்தோடு ஆகாயத்தில எறிந்தார். எ-று. ஏ, உம-அசை. (நட)

கறங்குபொறசுழன்றெறியகறகுவததிரத்தோன்
பிறங்களாறபயசிறதையுண்டநநிரநதோந்து
பிறங்குமோர்மலையீடைசகுதித்தனைபியபிடுங்கி
பிறந்தவானவரினமெனவீசினனெடுத்தே.

(இ - பு.) இவ்வாறு காற்றாடையைப்போற்குமுன்று ஆகாயத்திற் செ ன்ற அககோடாசுரன் தனதுவலலமைகளால் பயமடைந்த மனத்தின்கண் ஞாவிதமந்திரத்தை உச்சரித்து அவ்விடத்துவிளங்கும் ஓரமலையிறகுதித்து அமமலையையே வேருடன்பிடுங்கித் தேவாகுட்டங்கள் இறந்தனவென்று சொல்லுமபடி எடுத்தெறிந்தான். எ-று. ஏ-அசை. (நட)

மலையருங்குமவேகத்தைவானவர்நோச்சி
யலம்வருமனதுதாயினர்சணங்களுமகத்தின்
புலன்மடங்கினராகியோனாகாரத்தன்பொருளை
வல்லமவரும்புலங்கண்டனர்மறறென்றுங்காணார்.

(இ - பு.) அவ்வாறு மலையருகின்றசடியவேகத்தைத் தேவர்கள்பார் த்தவருநதுமமனம் உடையவாகளாறாசன பூதகணங்களும் மனத்தின் கண ஐம்புலவுணர்ச்சி சூன்றினவராய்ப் பிரணவசொருபியாகிய விராயகக் கடவுள்ப்பிரதட்சணம்வருகின்றசெயலையலமம் மற்றோர்செயலும் அறற வர்களாளுர். எ-று. (நசு)

அஞ்சிவந்தவர்க்கஞ்சல்தந்தைங்கரனெதிர்த்து
வஞ்சனெற்றியமலையினைத்துதிக்கையால்வாங்கிச்
செஞ்சிகைத்தலைத்தீயன்மேலெறிதலுந்தண்டா
னஞ்சினிற்கொடியோனடிக்குகிர்த்தனனவிகதே.

விநாயகர் அங்குசபாசம்பெற்ற சருக்கம். சநடு

(இ - பு) அச்சங்கொண்வந்த தேவகணங்கட்கு அபயாத்தம்அருளி ஐந்துதிருக்கரங்கையுடைய விநாயகசகடவுள் எதி'த்துக்கபடனாகிய அவசுரன் விட்டெறிந்த அம்மலையைதமது துங்கையினால் வாங்கிச் சுவந்த மயிரையுடைய சிரசினாகிய அவ்வசுரன்மீது விடவும்விடத்தினுங்கொடியோனாகிய அக்கோடாரூரன் தனதுகையிறறாங்கிய தண்டாயுததால நூ ளாகும்படி அடித்துப்பொடித்தனன். எ-று. (௩௫)

வீசுமவெறபிணையழித்தலும்வெருண்டுவெங்குளிறறோன
பாசமவிட்டநதபபதகனைபபிணித்தருகிழுகதே
யாசிலகைததலததாறபறறித்தீயனாகத்தின
முகத்தோன்ரமபுதிர்மாநுயிரமுதலுதறி.

(இ-பு.) தாம்வீசியமலையைப் பொடியாககுதலும் கோபங்கொண்டு வலிய யானைமுகத்தையுடைய விநாயகசகடவுள் பாசத்தைவிட்டு அவ்வசுரனைக்கடடி அருகில இழுத்துக் குற்றமற்றதமது திருக்கரத்தினால் பிடித்துக்கொடியவனாகிய அவனதுசீரத்திலொருங்கியுள்ள தோல்நரம்புஇரத்தம் பிராணன்முதலியதுகளை நன்றாய் உதறிவிட்டி. எ-று (௩௬)

கையிற்றயசியவெனபையககேத்திரங்கடக்க
வையனறெக்கணத்திசையினிலெறிந்தனனதனை
வையகத்திலவென்மலையெனவின்னமுமவகுப்பார்
தொய்யிலவெம்புகர்முகன்றனைவானவாதொழுதார்.

(இ-ம்.) பிறகுவிநாயகசகடவுள் தமதுதிருக்கரத்தில எஞ்சியிருந்த அவனது எலும்புகளையெல்லாம் அந்தததலத்திற்கப்பால்தெற்குத்திசையில எறிந்துவிட்டனர் அதனை இந்நிலவுலகத்தில் வெண்குன்றமென்று இன்ன முக கூறுகின்றார்கள் உடனே சித்திரம்போலும் இனியபுள்ளிகளமைந்த யானைமுக விநாயகசகடவுளைத் தேவாகள வணங்கினார்கள். எ-று. (௩௭) இவ்விரண்டிங் குளகம்

வரமிகுத்திடுங்கோடனைவதைத்துமாதங்கச்
சிரமுதற்பொருடேவர்கள் சூழ்தாரசசென்று
கரவாகுவித்துவிண்ணவாதொழச்சருந் நூலகமுறு
மரனமுகத்தெதிராநின்றனரமலனுமறிந்தான.

(இ-பு.) மிகுத்தவரங்களைப் பெற்றிருந்த கோடாகரனைக்கொன்று யானைச்சிரமுள்ள விநாயகசகடவுள் தேவாகள் சூழ்ந்தவரச்சென்று இரு கரங்கையுஞ் சிரமேற்குவித்து அத்தேவாகள் வணங்கிக் கேட்டுக்கொள்ள முன்புவேதம் தேவர்களுக் கொதுவித்தருளிய வேதபுரிசா திருச் சநிதிக்கெதிரில் நின்றா சிவபிரானும் இதனையுணர்த்தா. எ-று. (௩௮)

வயமிகுத்திடுச்சிரருயிரினைவாங்குங்
கயமுகத்தவன்மெய்நலமுழுவதுங்கருதி

யுயர்மகிழ்ச்சிநெஞ்சடையவோரின்பமுமுருதான்

மறையமனததனுய்மைந்தனைமெய்யெலாந்தடவி.

(இ பு.) வன்மைமிக்க அவுணர்கள் உயிரைப்போககிய யானைமுக
விராயகக்கடவனது திருமேனியின் அழகையெல்லாம் கிந்தித்துத்தமதிதய
த்தில மிகமகிழ்ச்சியுண்டாக ஒன்றிலும் இன்பதுன்பமெய்காத சிவபி
ரான் அருண்மனமுடையவராய்த் தமதுமைந்தராகிய அவ் விராயகக்கடவு
ளின் திருமேனிமுழுதும் தமதுதிருக்கரத்தாற்றடவி. எ-று. (௩௯)

மைந்தவுன்னுயர்மலலலுககிடொன்றுமதிக்கி
விந்தமுபபுவனத்தினுமவேறொன்றுமில்லை
சிந்துரத்திருமுகத்தவசககுதினிறசிறநது
முந்தருசசுககுஞ்சுடவுளாய்முயலுதியெனறான.

(இ-பு.) புத்திரனே உனதுவல்லமைக்கு ஒப்பு ஒன்றை ஆராய்ந்து
பார்க்கில திரிலோகத்தினும் வேறொன்றுமில்லை ஆகையால் யானைமுகத்
தையுடையவனே இவ்வுலகத்திறசிறப்புற்று எவாகளும் எ-காலத்தும் கெடா
ரியத்தினும் முதலில துதிகுருதெய்வமாய் இருக்கக்கடவாய் என்று திரு
வாய்மலாந்தருளினான். எ-று. இவ்விரண்டுங்குளகம். (௪௦)

வன்னியாசையிலொருகணை தூரத்திலவல்லோரா
பன்னிகெதொந்திபுரமெனுநாட்டினிறபரிவாய்த்
துன்னியாங்குளார்புனை யுகநகிடாநொலைத்தது
மன்னிவாழெனவிசனா முறித்தும்வாய்மலாநதார.

(இ-பு.) அக்கினிக்கிண்கண ஓர் அம்போரிந்தூரத்தில் அறிஞா
களால் சொல்லப்படும் நொந்திபுரகாட்டில் அன்புடனிருந்து அவ்வுள்ள
வாகளசெய்யும் வழிபாட்டை அவர்கிறிதது அவர்களுக்கே நேருநதுணப்
கனையொழித்தது நின்றபெற்றவாழ்வாயென்று சிவபிரான்மீளவும் திருவாய்
மலாந்தருளினான். எ-று. (௪௧)

சூழநீனநிடுகுகாடெலாநநொலைத்திருதுதிக்கை
வேழவதநிராநைநீயிருதமேதினிமாநத
பேழைபறபலாவைகலுமிநாறஞ்சியேதுதித்தது
வாழ்வுபெற்றவாவர பிலரெனவுரைவழங்கி.

(இ-பு.) சூழ்ந்திருக்குகுகைகளை யெல்லாம்வெட்டியெறியும் தும்பி
சையுடைய யானையின் குழைமுள்ள விராயகக்கடவுளை இப்பூவுலகவாசிக
ளாகிய பல ஏழைகள் தினநதொற்றுமூழித்தது தோத்திரஞ்செய்து செல்
வம் அடைந்தார்கள் அயரஎண்ணிலா என்றுகூறி. எ-று. ஏ-அசை. (௪௨)

விநாயகர் - அங்குசபாசம்பெற்ற சருக்கம். ௩௩௭

வேறு.

இன்னமுங்கேண்மினதவிளங்குகின்றாண்மையென்னப்
பன்னுவன்குதனநதப்பதிக்கிருகுரோசங்கிழ்பார்
முன்னியவனததினாகுவெனுமொருகுரன்னு வா
ன்னனிலததவர்க்குநநிமையியற்றுவனுருமனனே.

(இ - பு) நைமிசாரணியமுனிவர்களே இன்னுங்கேளுங்கள் அந்த
விநாயகக்கடவுளின் வன்மையையென்று சூதபுராணிகளே சொல்லுகின்றா
அச்சுருதிபுரத்திற்குக் கிழக்குப்பக்கத்தில் இரண்டுகுரோசநூரத்தில் நெருங்
கிய ஆரணியத்தில் ஆடுவென்னும் ஓர் அசுரன்பரிசுத்தமாகியதேவலோகத்
தாரோசம் இஃத நல்லசிலவுலகத்தாருக்கும் எந்நாளும் திகழ்புரிந்துகொண்
டிருநதான். எ-று. மன், ஓ-அசை. இவ் விரண்டிங்குளகம். எ-று.

அங்கவனநிமையானொருதமராகள னுகியிசன்
பூங்குழற்றொழுதுசொற்றபுனமைபன்வினைகளோத
வேங்கியவானோக்குள்ள மிரங்கியெமபெருமானந
வீங்கியபுகழ்ச்சரிபாண முகனுக்குவிடைதருதேவ.

(இ - பு.) அவ்வசுரன்புரிபுந தீமகனொறுன் பமடைந்து தேவர்கள்
வந்துவேதபுரிசருடைய அழகியதிருவடிகளைவணங்கிமுன்புயாங்குறிய அத்
தியோனது திங்குகளைக்கூறவருநதகின்ற தேவர்களுக்கு எமது பெருமானு
கியவேதபுரிசாதிருவுள்ளமிரங்கி ஆகுருரனைவெல்ல மிகசபுகழையுடைய
அவ்வியானைமுக விநாயகக்கடவுளுக்கு விடைகொடுத்தனுப்ப. எ-று. (சச)

வானவர்க்குமுமபூதவாகினித்திர னுஞ்சூழ
வானைவந்திரன்சென்றநதவடவியையழித்ததுசசூரன்
சேனைகண்முழுதுமாய்ததுசசெப்பியவசுரனோடு
வேவெம்மங்கரததாலையன்வினை சமாபுரிநதான மனனே.

(இ - பு.) தேவகணமும் பூதபேதாளகணங்களுந் தம்மைப்படைகு
ழ்ந்துவர யானைமுகமுள்ள விநாயகக்கடவுள்போய் அவ்வனத்தையழித்தது
அவ்வசுரன் சேனைகளெல்லாகுகொன்று முன்கூறிய அவ்வாசுருரனுடன்
எமதிறைவராகிய அவ்விநாயகக்கடவுள் வேலெந்திய திருக்கரத்தடன்
பெரியபுத்தம்புரிந்தார். எ-று. மன்-ஓ-அசை. இவ்விரண்டிங்குளகம்.

கருமலையிரண்டு வெம்போகலநதெனக்கமம்போர்வானோர்
வெருவுறவினை ததுவேழவிடலையவனைத்தன்கை
பொருவுளபாசததாலெபுயுமலையொடுங்குகைய
வரியுறப்பிணித்தான்குரனவலியெலாமழங்கிறறம்மா.

(இ - பு.) கருகிறம்பொருந்திய இரண்டுமலைகள் கொடியபுத்தத்திற்கு
க்கலந்ததுபோலதேவர்களும் அசுரங்கொள்ளகடிய அம்புரிந்த யானைமு
கப்பினையார் கொடியனாகிய அவ்வசுரனைத்தமது துக்கிகையினிருக்கும்.

பாசத்தினால் அவனது புயங்களாகிய மலைகள் ஒடுங்கிவருந்த தழும்புள்ள டாகத்தக்கதாய்க்கட்டினா உடனே அவ்வசுரன்வன்மையெல்லாம் சோர்வடைந்தது. எ-று. அம்மா-வியப்பிடைச்சொல். (சசு)

பிணிப்புறுமாகுவென்னும்பெயரினானறிவுதோன்றி
மணிப்பெருங்கோட்டினுன்பொன்மலரடிமுடிமேற்சூழித்
தணிப்புறுமுளத்தனாகிததாழ்விடபல்துதிக்கோதிப்
பணிப்பதொன்றுளதெற்கென்றேயின்னதுபகரலுற்றான்.

(இ - பு.) பாசத்திறைகட்டப்பட்ட ஆருவென்னும்பெயரையுடைய அவ்வசுரனுக்கு அறிவுதித்து அழகியபெரிய ஓரறைக்கொம்பையுடைய அவ்விநாயக்கடவுளது பொரறாமரைமலாபோன்ற திருவடிகளைத்தட்டித் துசிரமேற்குழிக்கொண்டு கோபந்தணிந்த சிந்தையையுடையனாய்த் தாழ்மையோடுபல துணைககூறி எனக்குகட்டினையிடவேண்டியது ஒன்றுண்டு என்று இவ்வாறு சொல்லத்தொடங்கினன் எ-று. ஏ-அசை. (சசு)

பண்டுவெண்கயிலைவெறிப்பயிலுமென்பாசோரநீழை
யுண்டியான்புரிந்ததற்றாலுறநனைபுலியினமீது
கண்டவாவெருவுமாகுமுகமொடுகருணையெந்தா
யண்டரானவர்க்குஞானததவாககுமேயிடுககனைசெய்தேன.

(இ - பு.) முன்புவெண்மையான திருக்கயிலைமையில் இருந்த என்னிடத்து அவ்விடத்துப்புரிந்த தீமையொன்றனடு அப்பாவதால் பார்த்தவர்கள் பயங்கொள்ளத்தக்கதாக பெருசசாளிமுகத்துடன் யான்பூர்லாகம நில பிறந்துவந்து கருணாசொருபியாகியஎனதுதந்தையே தேவாசுருக்கும் ஞானிகளுக்கும் துன்பமபுரிந்தேன. எ-று. ஏ-அசை (சஅ)

ஈண்டுநின்பாசமென்மெய்யிணங்கியநல்லதொலென்பான
மூண்டவெம்பவங்கொல்லாமுற்றுமறறிவுபூண்டேன்
வேண்டுவதொன்றுண்டென்றைவிரும்பிரீயூதியாக
வாண்டிடவேண்டுமென்றேயடிமலாதொழுதுநின்றான்.

(இ - பு.) இவ்விடத்துமது பாசமஎன்றிரீரத்திறபட்டவ்சேடத்தால் என்னிடத்துமூண்டிருந்த வெய்யவ்னைகளெல்லாமமுழுதும்நீங்கி அறிவுதயமாகப்பெற்றேன் இன்னும் எனக்குவேண்டியவரென்றுண்டு அதுயாதெனில் தேவரீர் அசுரேயைவாகனமாக ஆண்கொண்டருளவேண்டிய தென்று அவரது திருவடிகளை வணங்கிகின்றான். எ-று. ஏ-அசை. இவ்விரண்டுங் குளகம். (சசு)

துலங்கியவுளத்தானீதுசொற்றலுநதுதிக்கைவீர
லைங்கிளாகருணைகூர்ந்துநவ்வினநனாகுவேரீ
பொலனமணிவேணியாண்பூசனை புரிந்தேயுன்றன்
குலங்களின், றீராரீரம் காது ததவைபெறுதியென்றான்...

விநாயகர் அங்குசபாசம்பெற்ற சருக்கம். கருக

(இ - 4.) அறிவுதயமாகிய அவ்வாகுரன் ஹிவாறுகூறவும் விநாயகக்கடவுள் நன்மையினைக் கிருபைகரந்து திருவாய்மலர்ந்தருளுகின்றார் ஓ. அ. குரானேர்பொன்னிறமாய் அழகியசடையுடைய சிவபிரானைப் பூசித்து உனது குலங்களின் தீங்கைத் தீர்த்துக்கொண்டிரு எண்ணியபடி வரப்பெறக்கடவாய் என்றருளிச்செய்தார். எ.று. ஏ-அசை. (10)

ஆயபோதாங்கு ஸிங்கமமைத்து நறநபூசை செய்து

நாயகனருளாலாகுவாகனமாகி நண்ணு

தாயவாரணை நகோனூரது துருதுமி முரசமார்ப்பச்

சேயவானவர்கள் குழசுசொந்தனை காளிகோட்டம்.

(இ - 4.) அப்போது அவ்விடத்த ஓரகிலலிங்கப்பெருமானைத் தாபித்து நன்றாகப் பூசித்து அச்சிவபிரான் திருவருளினால் பெருசகலிவாசனமாக வரத்துப் பமையாகிய யானைமுகமுள்ள விநாயகக்கடவுள் அதன்மீது ஆரோகணித்ததற் சேவதந்தியும் முரசங்களும் சதுரங்கச்செப்பமாகிய தேவர்கள் புடைகுழக காளிகரம்வந்தசோந்தார். எ.று. (10)

ஆங்கிருந்தமார் குழவடியினைத் தொழுதோர்க்கெல்லாம்

நிறநவரக்கராலே நிற்கிலாதருள் வேனென்றே

யோங்கியவலக்கைதநதவ்வுபபருக்கோது வித்த

பாங்குறுபதியையும் பப்பண்டைபோல்வதிந்தான்மன்னே.

(இ - 4.) அவ்விடத்திருந்த தேவர்கள் புடைகுழத் தமது திருவடியைத் தொழுதவாக்கெல்லாம் தன்பட்டிர அசுரர்களாலேகெடுதியில்லாது திருவருள் புரிவோமென்று சிறப்போங்கியதமது அபயாத் தமருளி அத்தேவர்களுக்கும் புவேசம் ஓதுவித்தமென்மையமைந்த வேதபுரியையடைந்து முன்புபோல்வீற்றிருந்தருளினார். எ.று. மன், ஓ-அசை. - (10)

இலக்கறுவலியானுபூசனையிறறுந் தேவன்

விலக்கரும்வரங்கொநதாங்கிருந்தன னைண்ணொர்க்கஞ்சல்

வலக்கைதந் தருருமாற்றால்வலம்புரிபபிள்ளையென்றந்

நிலக்கனின்றெவர்க்குந தீமைநீக்குகின்றனனென்றான்.

(இ - 4) அளவிந்த வன்மையுடைய ஆகுரன் பூசுக்குதேவனாகிய சிவபிரான் யாவராலும் விலங்குதற்கரிய வரங்களைத்தந்த அவ்விடத்து வீற்றிருந்தனார் இப்பால் அசுரபயமேவன்மையினைவென்று தேவர்களுக்கு அபயாத் தாமாதத் தமதுவலத்திருக்கரைத்தைக்கெடுத்தருளிய காரணத்தால அக்காளிகரத்தில் வலம்புரிப்பிள்ளையாரென்னும் திருநாமத்தடன் எழுந்தருளியாவருக்குத் திங்கு நீகிக்காக்கின்றனா விநாயகக்கடவுளென்று ரூபுராணிகர் நையிசாரணியமுனிவர்களுக்குக் கூறினர். எ.று. ஆல்-அசை.

விநாயகர் அங்குசபாசம்பெற்ற சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆ. கிருவிருத்தம். ச. 10.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அரிசாபந்திரீந்த சருக்கம்.

உருத்திராணாந்துதவமுனிவருள்ளக்களிப்பொடுபாதிருமால்
பரித்தசாபந்திராததந்தப்பதியினெனமுன்பகாந்திரான
மரைததன்மலரோனணையவ்வாய்பையுரைததெனக்கேட்ட
நிரைதவருமெய்ச்சூசனிதுநெஞ்சத்துவகையுடனுரைப்பான்.

(இ - பு) இவ்வண்ணம் விநாயகா அங்குசபாசமபெற்ற சரிதத்தை
ஆகியோடாதமாக வரைதததைசெட்டுணரது நைமிசாரணிய்முனிவா
கன்மணக்களிப்புடன் மீளவுஞ்சுபுராணிகளையொகலி கமலவாசன பி
ரமையோத்தவரே திருமாலடைந்தசாபத்தொத்தும் அச்சுதிபுரத்தலேயே
என்றுமுன்பு திருவாய்மலர்தீர் அச்சரிததையும் உரைக்கவேண்டுமெ
ன்றுகேட்டுக்கொள்ள அரிப உணமைகள்நிறைந்த சூதபுராணிகா இவ்வாறு
மனமகிழ்வுடன் கூறுகின்றா. எ-று. (க)

ஆயும்வேதமுமுதமரர்க்கருளுமபெருமான்நிருததலத்தின்
மாயன்முன்னமவநதரணை வழிபட்டனன்வவ்வமையெல்லார்
தூயநைமிசாரணியதொடக்கிறவத்திரியாணுரைப்ப
னையமுதக்கேட்டிடுமினெனஎதனைரஞ்சனிகழ்த்தினனாவ.

(இ - பு.) அந்நாளால் ஆராயந்துணரத்தக்க வேதங்களெல்லாவ
ற்றையும் தேவாசனங்கோதுவித்த சிவபிரான வீற்றிருந்தருளும் சருதிபுரி
யில் முடிபுதிருமால் வந்துசனகருநோந்த சாபம்நீங்கும்படிவழிபட்டனர்
அச்சரிதங்களையெல்லாம் யாதொருபற்றுமில்லாத பரிசுத்தராகிய நைமிசா
ரணியமுனிவர்களே யான்கூறுகின்றேன் அன்புடன் கேளுங்களென்று
இவ்வாறு சூதபுராணிகாகூறினர். எ-று. ஜில்-அசை. (உ)

சொன்னாடி ரேதாயுகமதன்றசொல்லுமந்தரபபேர்க்கறப்பத்திற
பொன்னாடி-றையுநெடுமாலும்புகுநதோர்தனிமண்டபத்திருந்து
சொன்னாடினர்களவ்வெல்லையுதனத்தாலவலிபெற்றேன்
முன்னாடியிற்கான்பவன்போலமுன்றுகாலங்களுமறிவோன்.

(இ - பு.) பழையகாலமாகியதிரேதாயுகத்தில் அந்தரகற்பத்தில் தே
வேந்திரனும் திருமாலும் ஒப்பந்தாருமண்டபத்திற்சூத்திரந்து வார்த்தை

யாடிச்சொண்டிருந்தார்கள் அத்தருணத்து பரிசுத்தமாகியதவத்தினால் வல்லமையடைந்தோன் தனக்குபின்னாலுள்ளபொருள்களை மூன்னுள்ள கண்ணடியிற பார்த்தறிபவனைபோலதிரிகாலவர்த்தமானங்களையும் ஜ்யந்திரிபறவுணர்த்தவன். ஏ-று, (க)

செய்யசடையுங்கமண்டலமுஞ்சிறந்தசீரை செறிமருங்குங்
கையிறசெபமாலிகையுமொளிராகாதிற்முனைநதருண்டலமு
மெய்யிறமறிதத்திருநீறும்மீவதமபழுததகனிவாயும
பையநடையுமெழிலகாட்டப்பகாகண்ணுவமா முனியுற்றான்

(இ - பு) சுவந்தசடையும் சமண்டலமும் சிறப்பமைந்த மரவிரிதரி
ந்த இடையும் திருக்கரத்திறறாகிய செபமாலிகையும் திருச்செவ்வியல் அ
ணிந்த ஒளிவீசுநருண்டலங்கடும் திருமேனியிற் புரிய திருவெண்ணீறும்
வேதவகனோதிச்சிவந்த சொவனவககனிபோனதிறுவாயும் மிருதுநடை
யும்அழகைத்தரக்கண்ணுவரென ஓந்திருநாமமுடைய முனிவாவநதார்.
ஏ-று. இவ்விரண்டிருளசம். (சு)

வந்தமுனிவேநதவையுறவருமன்னென சசிலபோதிருநதா
னநதவரியுமிநதிர னுமறிநதமவனமாட்டனுசிலராத
சிறதைமத்ததாலிவின்னஞ்சொகதாரிலைநமபாலெனறு
பந்தமறுததவவனினைநதுபாரததான்சீறதர போறறானே.

(இ - பு.) இவ்வாறுவந்த அக்கண்ணுவமுனிவா தேவசபையடைந்து
தேவேந்திரன்வருவானென்று சிலராழிகையிருந்தார அதவரையில் அந்த
திருமாலும் இந்திரனும் இம்முனிவாவந்திருப்பது அறிந்திருந்தும் அவரிட
த்துவரவில்லை இவாகன் மனோகரவத்தால் இன்னம்நமமிடததவரவில்லை
என்று பாசபந்தங்கறற அம்முனிவர் யோசித்துப்பாரததுக் கோபத்தை
அடக்கக்கூடாதவராய். ஏ-று. ஏ-அசை. (ரு)

மெய்யுந்துடிப்பவாய்துடிப்பமிழிகடிப்பநாததுடிப்பக், கை
யுந்துடிப்பககாறுடிப்பககடைக்காலத்தினுநத்திரன்போல், வெய்
யகனலபோன் மிகககொநிகதுவிண்ணுடனைதது மழிப்பனைப
பையுந்துடிப்பச்சீறியெழுப்பணிபோலெழுந்துபறகடித்தான்.

(இ - பு) தேகமும் தடிக்கவும் வாடதுடிக்கவும் கண்கள்துடிக்கவும்
நாத்துடிக்கவும் கைகள்துடிக்கவும் கால்கள்துடிக்கவும் ப்ரளயகால உருத்தி
ரனைப்போலவும் சொடியவடவாமுகாக்கினியைப்போலவும் ஆக்கிரமித்தத
தேவலோகம் முழுதும் அழித்தவரினவேனென்று பனாமருடங்கள் துடிக்கச்
சீறியெழுமின்ற ஆகிசேடனைப்போல கோபித்தெழுந்த பல்லைக்கடித்தார்.
கண்டார்தேவர்கலக்குற்றார்க்குமிடங்களைசருந்தசோந்தார்
வண்டாரளகத்தரமகளிர்மணிக்கைமுறித்துவாயிறலைத்தார்
தண்டார்தருவுந்தழையுதிர்த்துத்தருந்தன்னெழுமியுமறதபயங்
கொண்டாவமுதுங்கொடுத்திலவான்கோனாகியருங்குலைகுலைந்தார்.

(இ - பு.) இவ்வாறு கண்ணுவமுனிவர் கோபங்கொண்டதை தேவர் கன்பார்த்து கலக்கமடைந்து தங்களைக்காத்துக்கொள்ளும்பொருட்டு ஒளித் திக்கொள்ளத்தக்க இடத்தைக்கருத்தில் ஆலோசித்தார்கள் வண்டிகள் ரீங் காரஞ்செய்யும் கூட்தலையுடைய தேவமாதர்கள் தங்கள் அழகியகையை முறித்த வயிற்றைப்பிசைந்து கொண்டார்கள் பூவின் தாள்களமைந்த கற் பகவிரூட்சமும் தன்னிடத்துள்ள தழைகளையுதிர்த்துக் கேட்டோர்க்குத் தட்டாது கொடுக்கும் தனது தொழிலையம் மறந்துவிட்டது காமதேனுவும் பயமுற்று அமுதத்தையுங் கொடுக்கவில்லை இத்திரன்முதலானவரும் நடு கடுங்கினார்கள். எ-று. (எ)

ஏதுபுரிவோமினினாமென்றிமையோர்வேநதநதிருமாலும் வேதமுனிபபாறபயமுடைநது வேண்டிப்பலவாத்துதித்திடலுங் கேதமகவானசொலுமின்சொற்கொனினனகேசவனை பேதமுமமுங்கையனுகியிருக்க வெணச்சாபமுமுரைத்தான்.

(இ-பு) இனியாது செய்வோமென்று இந்திரனும் திருமாலும் அக் கண்ணுவமுனிவரிடத்து மெல்லப்போய் பலவாறுகக்குறையிரந்தித் தோத்தி ரஞ்செய்யக் குற்றம்பொருந்திய இத்திரன்கூறிய இனியசொற்களைக்கேட்டு ககொண்டு எதிரில்நிறின்றதி ருமலைப்பழிப்படைந்த ஊமையனாக இருக் கக்கடவாயென்று சாபமுமிட்டார். எ-று. (அ)

மலர்மாதொருபெண்மானாகவான்வேநதொருவேடுவனாகக் கலனார்களபமுலைச்சசியுநகானக்ருதவர்ககளாக வலனாதவத்துமாமுனியிவ்வண்ணஞ்சுபித்துவழிக்கொள்ளச் சொலநாநிலராய்ப்பினரெனாநதுதூயோன்றனககங்கிவை சொன் னார்.

(இ - பு.) தாமரைமூலர்வவசிக்கும் இலக்குமிபெண்மானாகவும் இந்தி ரன் ஒருவேடனாகவும் ஆபரணவசனணிந்த கலவைசகாந்து தோய்த்ததனங் கையுடைய இத்திராணியும்வனாந்தரவாசிகளாகியகுறவர்ககளாகவும் இவ்வ ண்ணம் தவவலிமையுள்ள அக்கண்ணுவமுனி வாசபித்துஎழுந்தபோனார் அப்போது இவாகள யாொன்றுஞ்சொல்ல நாவெழாதவர்களாய் அவ ரைப்பின்னேதொடர்ந்துசென்று அம்முனிவருக்குஇவைகளைக்கூறுவதாயி னார்கள். எ-று. (ஆ)

கடல்வாயாலமெடுத்துண்ட கறையார்கண்டத்தனைநிகர்த்த வடன்மாதவனேநீசபித்ததகலுநெறிநீயறைதியெனத் தொடர்மாமணிவண்ணனைநோக்கிநொலைவிலுனதுதுயருமலர் மடமானுறுசாபமுமகலுமவகையிதென்றுவகுத்திடுவான்.

(இ - பு) பாற்கடலிறறோன்றியவிடத்தை எடுத்துண்டருளிய கரிய ண்டத்தையுடைய சுவபிராண்டபோன்ற தவவலிமையுள்ள கண்ணுவமு

னிவரே தேவரீர்பித்தசாபம் தீரும்வழியைத் தேவரீரே கூறவேண்டுமென்று கேட்க பிண்டொடாநதுவரும் மீலமனப்போலும் நிறதந்தயுடைய திருமாலையாராததுக அகற்றக்கூடாத உனசாபமும் தாமரைமலரிலவசிக் கும் இலகருமிச்சு நோநதசாபமும் தீரும்வகையிதுவாகுமென்று சொல்லுகின்றா. எ-று. (கௌ)

இவரக்குங்கடல்குழமானிலத்தினெழிலிரசுசுசுதலம்மகனுக்குரைக்குநிநிதிததையசுநனொருமீபாபனைப்பயாவெனவளிவரைக்குமுயாதததுபயமயமுமறைசைத்தலத்திலே முடியாமபரைக்குமினிபவேதபரிபரணைதெயுபபாபமெனப்பகாநதான (இ - பு) ஒலிகருங்கடல்குழத்திலுலகத்தில அபகுள்ளவரும் திருக்காஞ்சிதலத்திற்குந்ருகிதற்குல ஒருயோசனைதாநதது உயாததிருககயிலையும உயாவாயபரித்தமமைந்த சுருதிபுரியல் அமுலேயாயியாருககினியராசிய வேதபுரிசைவையுங்கறப்பாமெனது சாபவிராபங்கூறினா. எ-று. (கௌ)

தருநாட்டரசேசசுபுடளித்தகையயிரசொடுவேடுவராகித் திருமாட்டுதித்தவினாமயிலைசெசநதவகெடுத் தீதநீவளாததுக கருநாட்டறியாவருவெடுகோனகாரத்திகேடமகாரித்துப்பின னுருநாட்டதனையால்தியெனவுரைத்தகையிலைகெய்தினாலு.

(இ - பு) கற்பகதருங்ளையுடைய தேவலோகத்தினவனாகிய இரநே நீ இரதிராணியுடைய இந்நிலவுலககெடுகொடிய வேகிவமரபினராகி இலகருமியிடத்ததுதித்த இளமைதவையெனவேனே சோதநெடுத்தக கொண்டுபோய நீவகனவளாதத்ததமலமயடைந்த மெய்ய உயாரகளுக்கு கருவிலநாட்டுதல்லலாததிருவருளையுடைய மெதிநவராக்கியு முருக்ககடவுளுக்குக்கொடுத்திப்பிபு உனதரிபாடாசிய தேவலோகத்தை அடையககடவாயென்று சாபகிவாரணங்கூறி அக்கண்ணுமணிவா திருககயிலை கருசசென்றா எ-று. ஆல அலக. (கௌ)

தாட்டாமரைககண்ணுயவையாபந்தாவகிமறைசைத்தலத்தெபுதிப்பாட்டாரளிமுசுயர்வனத்திறப்பயின்றுசிலநாடவயுபுரிநதுங் கோட்டாரணத்தையுரித்தமறைககொழநதைசசிலநாட்புகித்ததுருகுட்டாரவத்துயிலமாததுயோனெடுகாடொலைததானே.

(இ - பு) தாமரைபோலுத் திருவடிகளையுடைய அக்கண்ணுமணிவா சாபத்தைப்பெற்று மறைசைமாநகரத்தையடைந்து பண்களைப்பாடும் வணிகளை மூமாய்த்திருக்கும் உயாதவனங்களிலே சிலநாளதவம்புரிந் திருநதும் கொம்புகளையுடைய யானையைஉரித்துப்போதத் வேதபுரிசைச சிறிதுநான்புகித்தும் இவவாறுபணமுடிகளையுடைய ஆதிசேடன்மீதுகண்வளரும் திருமாட்டுநெடுவாலவகழித்தனா. எ-று. ஏ-அணை. (கௌ)

கரியதிருமாலிப்பரிசுகருதிப்புகைசெய்திடலு

மரிசுகருதிபுரத்திலவளரத்தனகருணைமனதோங்கிப்

பிரியமுறுமாவவனடைந்தபெருமாதவவசொலசாபத்தை

யிரிபலபுரிவோமெனநண்ணியிமைபோகணங்களபுடைசூழ.

(இ - பு.) கரியதிருமுள்ள திருமாலிவவாறு தன்சாபமகீரகமவா
னம எண்ணிப்புகுத்திடவும் அருமையாகிய இம்மறைசைமாகரத்திலவ்
றிருந்தருளும்பேதபுரிசா திருவுளத்தில் இருபைகரந்து தமமிடத்தனபுள
ளதிருமால் அடைந்தகண்ணுவ முனிவராலோர்த சாபத்தை நிவாரணஞ
செய்யும்புகினைத்து தேவகணங்கள் புடைசூழும்படி. எ-று. (௧௪)

மானுமழவுந்திருநதியுமணியாரரவுமலைமகருந

தேனுண்கமலக்கரகலத்துருளித்துமுததுநகேகத்திற்

ருளுந்தகழமழையிடமேறநனிநாயகவைவந்தெறிநடைநின்

மேனவடிவுசொருந்திருமாதகிணையபரிசொன்றியிப்புவனல்.

(இ - பு.) மானுமழவும் கங்கையும் இரத்தினமுள்ளிப்பமும்
உமாதேவியாரும் பண்டிகா தேனுண்கமலமாமரைபோன்ற திருக்கரந
திலும் சிரசினிடத்தும் திருமாரபிதும் திருமேனியிலும் விளங்கும்படிஇள
மையான இடபத்தின்மீது ஓபபற சிவபிரான்எழுந்தருளி எதிராகநின்ற
முன்பு வராகவடிவெடுத்த திருமாலுந்தவ்வவகையானவாத்தை யொன்று
திருவாய்மலர்ந்தருளிற். எ-று. ஆல்-அசை- (௧௫)

உள்ளமுருகிநுபுரிநதவயாபூரணை ககெனனுளமகிழ்ந்தேன
றள்ளவறியாக்கண் னுவன்கொறசாபநகாலைந்தேனதாமரைக்க
வள்ளனீயோரிவிவகமிவண்ணவகதாபபூசுந்தேனென்று
வெள்ளைவீடையூதியுமுறைத்தான்விண்மீடநதனிதருசெய்தான்.

(இ - பு) மனமுருகி நீசெய்து வாந்தயாந்தவழிபாட்டிரகு எழுதுள்
ளம் மகிழ்ந்தோமயாவராலும் கீசகுதற்கரிய கண்ணுவமுனிவரிட்டசாபத்
தைப்போககிஞ்ஞை தாமரைபோலங்கண்களையுடைய திருமாலே கீஞ்ஞ
சிவலிங்கத்தை இவ்விடத்தப் பிரதிட்டைசெய்து பூசித்துப்பிறகு உனது
பதவிகருசெல்லங்கடவாயென்று வெள்ளிடபமூர்துவந்தசிவபிரான கட்
டனையிடத்திருமாலும் அவ்வண்ணமே நயற்றினா. எ-று. (௧௬)

விடையோன்மாதருணைக்கொடுத்தவிளநகுமிலிங்கத்திடைமறை
சடையாரதவலேடத்திருமாற்றாபித்ததனாற்றாரணியோ நந்தா
ரடையார்புரந்தியத்திடுமநதவரணைத்தவததீசுரனென்பா
ரிடையாதவண்பபூசித்தோரிடர்தீரத்திடுவரெனவுரைத்தான்.

(இ - பு) இடையாகணத்தையுடைய சிவபிரான் இவ்வாறு திருமா
லுக்கு விடைக்கொடுத்தருளின விவயிருக்கும் சிவலிங்கத்திற்குந்தருளினார்
சடைகள பொருத்திய நவவேடத்தையுடைய திருமால் பிரதிட்டைசெய்த

தால் இஃகிலவுலகத்தோர்பகைவாகளது திரிபுரமெரித்தருளிய அச்சிவபெரு
யானைத் தவத்தீசுரர் என்று கூறுவாகன விதிவறாது அச்சிவலிங்கப் பெரு
மானைப் பூசித்தவர்கள் துஇடுக்கணையகற்று வரென்று குதபுராணிகாகூறினா
வேறு.

இன்னமுமாயன் பூசைமுடிததவிபஸ்கேணமின்
முன்னமோர்காலத்திந்திறை கேள்வனமுனிவாலே
வன்னலமில்லாததீயவர்க்கரவலிமாள்ப
பன்னமகததுயாபிருகுவினுக்குப்பகையாக.

(இ - பு.) இன்னுத்திருமால பூசித்ததரிதவகேளுவன் முன்னொரு
காலத்தில் திருமால்கோபத்தினாலமிக நன்மையென்பதில்லாத கொடிய
அவுணர்களது தவவலியைசெடுக்கும்படி நினைத்து அவர்கள் விருத்திக்காக
யாகமபுரியும் பிருகுமுனிவருக்குவ்ரோதமாக எ-று. ஏ அசை. (கஅ)

அந்தமுனிக் கோர்பன்னியையுமமற்றவடவ்னைத்
தந்திருநதுததையலையுமகோறலெய்தான
வந்துதவதுதுப்பிருகுவறிந்துமாயோன்மேற்
சின்தைசினத்துத்தீயதொர்சாபஞ்செபபுறமுன்.

(இ - பு.) அப்பிருகுமுனிவரது ஒப்பற்றபத்தினியையும் அவனைப்பெ
ற்ற உயர்குலத்தினளாகிய அவளதாயையும்கொன்றா இத்தனைத்தவசிரேட
ட்ராகிய பிருகுமுனிவரஅறிந்து திருமால்மீது மனத்தின்கண்கோபம அநி
கரித்துஒப்பற்ற கொடியசாபங்கூறினார். எ-று. இவ்வீரணெங்குளகம்.

மாயிருஞாலமாதாவயிற்றின்மகவாக
வாயிரமயோனியின்வழியாவந்தலையென்னச
சேபிரும்வேணிச்செய்தவனீதுசெபபிமபோ
தாயிரநாமத்தண்ணுமுள்ளமருளுறமுன்.

(இ - பு.) பெரிய கிலவுலகத்தில மகளிராக வயிறற்றிப்பின்னியாக
ஆயிரம்பிறவிகள் யோனிவழியாகவந்து அலையக்கடவாயென்றுமிகப்பெரி
யசடாபாரத்தையுடைய தவசிரேட்டராகியபிருகுமுனிவர இத்தனைக்கூறும்
போது ஆயிரத்திருநாமத்தையுடையதிருமாலும்மனத்தயரடைந்தார். எ-று

மாதவனோதுஞ்சாபமகற்றுமவகையுன்னி
வேதமுரைத்தநாதனிடத்துவிறைவெய்தி
யோதிவணங்கிப்பூசனைமுறறியுளநைந்தே
சீதரன்மிக்கவிசனையன்பிற்றுதிசெய்தான்.

(இ - பு.) பிருகுமுனிவாகூறியசாபத்தைத் தீர்த்துக்கொள்ளும் வழி
யைக்கருதி தேவர்களுக்கு வேதமோது வித்தவேதபுரிசரிடத்தில் விரைவா
கச்சென்று தனக்குநேர்ந்த சாபத்தைக்கூறித்தொழுது பூசித்து மனமுருகி

த்திருமாலானவர் மேலான சிவபிரானை மெய்யன்போடு தோத்திரஞ்செய்தார். எ-று. (உக)

இந்திரைநாதனேத்தியவெல்லையிறையோனுங்
கொந்தலாகொன்றைகூன்பிறைசூழக்கூங்கோட்டு
மந்தரமானுமான்மழுவேந்திமலையின்ற
செந்துவாவாயுமைபாறுவந்தான்சேவேழி.

(இ - பு.) இலக்குமிநாயகராகிய திருமால் இவ்வாறு தோத்திரஞ்செய்ததருணத்துச் சிவபிரானும் கொத்துகளாக அலாந்தகொன்றை மலாமா லையையும் இனம்பிறையையும் சடையிறறித்துக்கொண்டு கூர்மையான சிகரங்கனையுடைய மந்தரகிரியைப்போன்ற மாணையுமமழுவையுந்திருக்கூர த்திற்றாங்கிக்கொண்டு இமயமலையரையன் பெற்றநுளியசிவந்தபலமும்போ லும் இதழையுடைய உமாதேவியாரை இடப்பாசத்திற் பொருந்தவிடமீதுந் தாந்துகாட்சிக்கொடுத்தருளினார். எ-று (உஉ)

வேறு.

மலைமகள்கேள்வன்வந்துமாயனையன் பிடுங்கி
யலகின்மாதவத்தோன்சாபமகனறனவமராககாக
நிலனிலீரைந்துமாதரிடத்தினியவகுறித்து
வலன்மிகுமரக்கர்தீமைமாற்றுதிமாலேயென்றுன்.

(இ - பு.) பார்வதிபாகராகிய சிவபிரான் இவ்வாறு காட்சிக்கொடுத்து த்திருமலைப் பேரன்பிறைபாத்தது எண்ணற்ற தவங்களைப்புரிந்த பிருகுமு னிவரிட்டசாபம் ஒழித்தது தேவர்களுக்காக இந்நிலவுலகத்தில் பத்தமாதா களிடத்த நீ பிறந்துவல்லமைமிகக அடினாகள்புரியும் இடுககளை ஒழிகக வேண்டும திருமாலேயென்று கட்டினையிட்டருளினார். எ-று. (உங)

இன்னவாறுரைத்தவ்விசனேகியபின்னைமாயன்
பின்னர்மானூரதிதக்கிறபேசுமோராகுரோசமேவி
மன்னுமோரிவிங்கமபூசையியற்றயேமாலுஞ்செவாறு
னன்னநாயகனைப்பூதேவலிங்கமென்னச்சொலவார.

(இ - பு) இவ்வாறு கட்டினையிட்டி அச்சிவபிரான் மறைந்தபின்னை திருமால் அச்சுருகிபுரிக்குப் பின்பககம் வாயுமூலையில் ஒருகுரோசந்தூரத திற்சென்று அவ்விட்டது நிலைபெற்றஒரு சிவலிங்கப்பிரதிட்டை செய்து பூ சித்த அத்திருமால் போய்விட்டார் அச்சிவலிங்கத்தை இந்நிலவுலகத்தினா அலிலிங்கமென்றும் சொல்வார்கள். (உச)

வேறு.

முன்னொருகாலம்பொன்னுறைமார்பன்முறனாரும்
பன்னகரானோர்குன்னரிமொயம்பிறபரிந்தேயிக

தன்னிணையில்லோன் வெண்சயிலைக்குச்சார்கின்ற
நன்னெறிதன்னிற்புளளரசின்னநவில்கின்றான்.

(இ-பு.) முன்னொருகாலத்தில் இலக்குமிவசிக்கும் மார்பிணையுடைய
திருமால் வன்மைநிறைந்தநாகங்களின் வயிரியாகிய கருடனது தோளின்
மீதுவிட, நவாக ஆரோகணித்து தமக்குவேறுஒப்பில்லாத சிவபிரானதுதிருக்.
கயிலைக்குச்செலுகின்ற வல்லவழியில பறவைகளின் இறையாகிய அக்கரு
டன் இவ்வாறுசொல்கின்றான். எ-று. (உரு)

ஆயிரநாமக்கையநீபிநவலையாழி

மாயிருஞ்ஞாலத்துள்ளவைபாவுமவாயாலுண்

டெயுதாததினுளாற்றவைநகவெறுழென்நன்

மீசயிருதோளுமெப்புகின்றசெயலன்றே.

(இ - பு) ஆயிரக்கருநாமபகையுடைய என்திறைவனே தேவரீர்
முன்புஇந்த அலைவீசம் கடலாறகுழந்த மிககபெரிய இந்நிலவுலகத்துள்ள
பொருள்களனைத்தையுத்திருவாயினுணடருளித் திருவயிறறினுள்ளிருக்க
வைத்த வல்லமையெல்லாம் எனது உயர்ந்தஇரண்டு தோள்களுமேபற்
றிருக்கின்ற தன்மையினளவுளதல்லவா. எ-று. (உசு)

என்றிவனோதுமெல்லையின்மாயனிவனுள்ளத

தொன்றியதீநேவனமதமுதறவுடையென்று

நன்றெனவுன்னியென்னிலுந்நல்லடலென்றான்

பொன்றிகழ்மேனிப்புள்ளிதையனபிறபோகின்றான்.

(இ - பு.) என்றிவ்வாறு கருடன்கொல்லுந்தருணத்தத திருமால்
இவன்மனதிற்கொடிய செருக்குற்றதனல்வந்த அகநகரவர்த்தையென்
று ஆதிலும் நல்லதென்றும் நினைத்து என்னைப்பார்க்கிலும் மிககபலமுள்ள
வன்நீயென்றா பொன்போலும் விளங்குத் சரீரதையுடைய கருடன்
ஆவலுடன் செல்கின்றான். எ-று. (உஎ)

எய்தியமாயன்வெள்ளியலைக்கண்ணிதுற்று

மெய்திகழ்நகதிமுன்னுவணத்தைவீறலோய்நீ

வைகுதியென்றேவைதகருண்மாயோன்மகிழ்வோந்

மைதிகழ்சுண்டத்தெயுமபெருமான்மன்மிடைவநதான்.

(இ - பு) இவ்வாறு சென்றதிருமால் திருக்கயிலைக்கு இனிமையுட
னடைந்து உணமைப்பொருளாய் விளங்குந்தியெம்பெருமானுக்கு முன்
பாகின்று கருடனைப்பார்த்து வல்லமையுள்ளவனே நீயிருதானே இரு
வென்றுகட்டினையிட்டு அருள்தங்கிய அத்திருமால்மனமகிழ்வுடன் நீலகண்
டராகிய எமதிறைவர் சந்திதானத்திற்சென்றார். எ-று. (உஅ)

இம்முன்றுங்குளகம்.

கண்ணுதலூர்திததுண்டவ்யாபபாற்கருடன்றூ
னண்ணியருறைக்கண்ணுறுமந்தினலிகின்றான்
புண்ணியசாசியுதையினுள்ளாய்ப்புறமேலாம
விண்ணிடையுந்திமீளறுழைப்பமெலிகின்றான்.

(இ - பு) சிவபிரான்வாசனமாகிய நந்திதேவரது நாசியினின்றும் வருகின்றமூச்சியினுற் கருடன அககினியோடுகூடிய ருறைக்காற்றில அகப் பட்ட அந்துப்புச்சியைப்போலவந்துகின்றான் அந்நந்திதேவரது கிற்ற நாசியின்காற்றினால் அந்நாசிகுட்டுசென்றும் வெளியிலுயர்ந்த ஆகாயமள வும்போய்மீண்டு நாசிக்குட்டுசெலுததவருதுகின்றான். ஏ-று (௨௯)

சக்கரபாணிதன்னுடனோதுநதகைகசந்தி
நெக்குடன்மாயநெஞ்சுதளர்ந்துநிலையாத
துக்கமுழுன்றுசோர்வுறுமெல்லேனாயோனாந்
தக்ககணத்தோனொருவனறிந்துதயவாகி.

(இ - பு) சக்கரபாணியாகிய திருமாலுடன் கூறியவன்மைகெட்டுத் தேசம்நெந்தழிய மனந்தளாவெய்தி ஓரிடத்தில் நிலைக்கவமையாததுகசத்தி னால்வருந்திச் சோர்வடையுங்காலததில் அதிபரிசுததராகிய தருதியமைநத சிவகணத்தவர் ஒருவாரறிந்து கிருபையுடையவராய். ஏ-று. (௩௦)

சென்றரியோடுசெப்பலுமன்னோன்சிவனோடே
பொன்றிகழ்மேனிப்புள்ளிறைசெய்கைபுகன்றிட்டா
னன்றெனவிசனவ்வுவனறகூய்நவில்வானீ
மன்றன்மிகுமபொறபைந்துளவோனைமதியாமல்.

(இ - பு) சிவபிரான் சநிதிசுருச்சென்று அவ்விடத்துள்ளதிருமா லுடன்கூற அத்திருமால்சிவபிரானுடன் பொன்போலுந்திருமேனியையு டையகருடனது செய்கையைக்கூறினா அப்படியாகவ்வதென்ற சிவபிரான் அககருடனையழைத்துத்திருவாய் மலாந்தருளுகின்றா வீவாசனமிகக் அழகியபசிய தளபமாலையுடைய இத்திருமாலேமதிககாமல். ஏ-று. (௩௧)

மதமுறுகின்றநெஞ்சினனாகிமாலோனைப்
பதறிமொழிந்தாய்நந்தியுயிர்ப்பாறபடுகின்ற
யிதமுறுமாயனைமதியாதவிடத்தீர
நிதமறைசொற்றபொருளையருசசித்திலெய்யீ.

(இ - பு.) அகங்காரங்கொண்ட மனமுடையவனாய் இத்திருமாலினி டத்துப்பதறினவார்த்தைகூறினாய் அதுகாரணத்தால் நந்தியினதுகவாசத் தாற்றுன்பப்படுகின்றாய் நன்மையமைந்த திருமலை மதிக்காதபாவத்தீர வேதத்தைத்தேவர்களுக்குக் கூறியசிவபிரானைத் தினந்தோறும் நீபூசிக்கக் கூடவாய். ஏ-று. இவ்விருண்டிருளகம், (௩௨)

வேறு.

பன்னகவயிரிக்கிவவாறுரைத்தவன்படர்நதபின்னைத்
தன்னிகலூர்திருந்திதீனையழைத்தென் சொலின் றி
நன்மையவாயினதேவனவிவாசசெய்தாய்பாவந்
துன்னியதகலவேதருசொலவியைப்பூசியென்றான்.

(இ - பு) கருடனாகிவவாறு கட்டளையிட்டு அவன்சென்றபின்பு
தமதவன்மையுள்ளவானுமாயி நாததேவனரயழைத்து எமது உத்திரவி
ல்லாமல நன்மையமைந்தகருடனை வருந்தச்செய்தனை அதனால் பாவம்வந்த
து அப்பாவந்திருப்படி வேதபுரிசரைப்பூசிக்ககடவாயென்று திருவாய்ம
லாநதருளினான். ஏ-று. (கரு)

நந்திக்குநந்தியீது நவீனவன்போயினனைக்
கந்திக்குநதுபககஞ்சககண்ணனை நோக்கியுன் றன்
சிற்தைக்குடசெறித்தபுண்ணஞ்சமுனையித்ததுசொலாது
நிந்திக்கும்பாவந்திரநீயுமப்பரிசுசெய்தி.

(இ - பு.) நந்தியெம்பெருமானாகுச்சிவபிரான் இவ்வாறுகூறிஅவர்
சென்றபிறகு பரிமளிக்ருந்தளபமாலையுடைய தாமரைக்கண்ணராகிய திரு
மாலைப்பார்த்தது உன்மனதின்கண் வஞ்சததை மறைத்தவைத்தகொண்டு
இக்கருடனைமது இடபத்தினமுன்பு நிதுத்திவந்ததைசொல்லாமல் நிதி
த்தபாவந்திரும்படியீயும் அந்தப்படி வேதபுரிசரைப் பூசைசெய்யகடவாய்.

என்றுமைபாகன்சொல்லவிறதிறைகேள்வனென்பதிப்
பொன்றிகழ்மடவேதபுரித்தினிறசென்றுவானேர்க்
சன்றுமாமறைகளோதுமகலனைப்பூசைசெய்து
மன்றலநதுளபமாதுமணிமதிவ்வாயினீகி

(இ - பு) என்று உமாதேவியாராகிய சிவபிரான் திருவாய்மலர்ந்த
ருள இலக்குமிநாயகராகியதிருமால் பொன்மயமாய்வினாகும் மாளிகை
கன்றிறந்த அச்சுதிபுரியிற்போய் அக்காலத்துத்தேவர்களுக்கு மகத்தா
கியவேதங்களை யோதுலித்தீ வேதபுரிசரைப்பூசித்து வாசனைமழும் அழகி
யதுளபமாலையணிந்த அத்திருமாலும் இரத்தினங்களுத்திய மதில்களையு
டையகோபுரவாயிலினின்றும்நீங்கி. ஏ-று. (கரு)

வடகிழக்கரசைதன்னில்வாளியொன்றோடுநூர
கெடியவனெய்தித்தூயவிலிங்கமொன்றியற்றிநீரார்
கடியமலராதிகொண்டுகவினுறுபூசைசெய்தான்
படியிலப்பரனைச்சுந்தரேசபபேர்பகருகிற்பார்.

(இ - பு) அத்தலத்திற்கு வடகிழக்குத்திக்குள் ஓர் அம்போடுந்தாரத் தில் திருமால் அடைந்து பரிசுத்தமாகிய ஓர் சிவலிங்கப்பெருமானைப் பிரதித் தைசெய்து சலம்வாசனைநிறைந்தமலர்கள் முதலியகொண்டு அழகமைந்த பூசைபுரிந்தார் இந்நிலவுலகத்தில் அச்சிவலிங்கப்பெருமானைச் சுந்தரேச ரென்று கூறுவார்கள். ஏறு. (நக)

முரணுறு நநதிவேதமொழிந்தவன்பதியிலெய்தி
யரணுறுகோயிறகப்பாலமபுமூன்றோடுநதாரத்
தரையிசைவடபாற் சென்றுசநகரபூசைசெய்தான்
பரனவன்றன்னைநநதியீசனென்பார்கள் பார்மேல்.

(இ - பு.) வன்மையுள்ள நத்தியெம்பெருமான் வேதபுரியிறசென்று காவலமைந்த அங்குள்ளதிருக்கோயிலுக்கப்பால் மூன்று அம்போடுந்தாரத் திலுள்ள பூமியில் வடபக்கமாகப்போய்ச் சிவலிங்கப்பெருமானைப்பூசித்தான் அச்சிவபிரானை இந்நிலவுலகத்திலநநதியீசரென்றுகூறுவார்கள். ஏறு. (ந௭)

பொற்சிறைவயினதேயன போநதவெனய்தித்தாய
நநசிவலிங்கபூசைநடகுதினவைவைப்பார்மேல்
தற்பரப்படசூழீசனெனபாகடாழாதேரர்க்கெல்லா
மப்புதமானசெலவமளித்ததனகடையுத்திரப்பான்.

(இ - பு.) பொன்போலும் சிறகுகளையுடையகருடன் அத்தலத்தச் சென்று பரிசுத்தமாகிய நல்லசிவலிங்கபூசைபுரிந்தான் அச்சிவலிங்கப்பெ ருமானை இந்நிலவுலகத்தில் தமக்குத்தாமேபரமாகிய பத்தியீசரென்றுரை ப்பார்கள் அச்சிவலிங்கப்பெருமானைத் தொழுதவாகட்கெல்லாம் அப்புத் தமான செல்வத்தைக்கொடுத்துப் பாவத்தையுநதீர்ப்பார். ஏறு. (ந௮)

இன்னமுங் கேண்மினநதவெழிநகருடேசம்முழுவோர்
நன்னயமணமுமக்கட்பேறுமுவாணமுமயக்கைத
துனனுநோரிலலாவாழ்வுஞ்சொல்லபிரமிநோக்கும்
பொன்னருளாதிறதைபபுகழொமும்புவிமேல்வாழ்ந்து.

(இ - பு.) இன்னமுங்கேளுங்கள் நைமிசாரணியமுனிவர்களே அத் த அழகியபத்தீசரைவணங்குகின்றவர்கள் மிக்கநன்மையுள்ள திருமணமும் புத்திரப்பேறும் ஆயுளும் சேகததில் அடைகின்ற நோயில்லாதசமபததும் சரக்கவதியினுடைய கருணாகடாடசமும இலட்சுமியின் கிருபையும் ஆதி யாகமற்றைச்சிறப்பினுடைய இந்நிலவுலகத்தில் நெநோள்வாழ்ந்தபிறகு.

வானகமடைநதன்குள்ளவளவெல்லாந்துய்த்துப்பின்னா
ஞானமாதவர்கள் வாழ்நற்றிருக்கைகளைநண்ணி
மானமெய்யடியர்குட்டநாபபண்ணிவைகிமிக்க
தேனவீர்கடுக்கைகருஞ்சிவபிராணடிசோவாரால்.

(இ - பு) தேவலோகஞ்சொந்து அவ்விடத்திருக்கின்ற அச்சம்பத்து
ககளையும் அதுபவித்த பின்பு மெய்ஞ்ஞானமுடைய பெரியதவமுனிவர்கள்
வாழும் நலவதிருக்கயிலையங்கிரியை அடைந்து மகத்தவமுள்ள மெய்த்தொ
ண்டா திருக்கூட்டத்தின்மத்தியில் தங்கியிருந்து மேன்மேலும் தேன்பெ
ருகுசின்ற கொளறையலாமாலைகூடும் சிவநிரான் திருவடிநிலை யடைவா
ர்கள். எ-று. ஐ-அசை. (சு0)

வேறு.

தலையுசுந்தாரியனை நனைக்கண னுவ
னலையுறுமா னுறுவாய்ச்சபித்திடக
சலைப்பெணமா னெனக்காணகந்தினி
னிலையறத்திரிநஞ்சுநெடியநாடனில

(இ - பு) கிரேதாயுகத்தில் இலகருமியைக்கண னுவமுனிவா அலை
யுந்தன்மைவாய்ந்த மானுருவடையும்படிசுபக்க கலையென்னும் பெண்மா
ளுக்ககாடடில யாதோர நிலையுமில்லாமல் நெடுநாளதிரிந்துகொண்டிருக்க
கையில். எ-று. (சுக)

மாயனைநினைந்துளமவாடியோடியே
யாயதோடூதாததடியிலெய்தறு
நேயமானமவுனியாய்க்கிரின்மாதவந
துயனையிருந்தனனசொற்றசாபத்தால்.

(இ - பு.) திருமலை நினைந்து மனம்வருந்தி யோடி அவ்விடத்திரு
ந்து ஓமலையின் அடிவாரத்திற் சென்றகாலத்தி அங்கு கண்ணுவமுனிவா
கூறியசாபத்தால் தன்னிடத்து அன்புமிக்க திருமால்மவுனியாக ஒப்பற்ற
மகாதவதைப்புரியும் பரிசுத்தராயிருந்தார். எ-று. ஏ-அசை. (சுஉ)

ஆங்குமாளோடியேயன்பிணைமுக்க
தோங்கியேமகிழ்ந்துளமுாவந்தகாலையிற
றுங்கியகருப்பமுந்தயங்கப்போயொரு
பூங்கொடியோலிளம்பொன்னைப்பூத்ததே.

(இ - பு.) அவ்விடத்தில் அந்தமான்ஓடி அன்போடு அத்திருமலை
முகத்து மகிழ்மீக்கூர்ந்து மனங்களித்ததருணத்தக கருப்பமெய்த அக்க
ருப்பத்துடன்சென்று ஒப்பற்றமலர்க்கொடியோல இலக்குமியையொத்த
ஒருபெண்ணைப்பெற்றது. எ-று. ஏ-அசை. (சுக)

அளித்திடுகருழுவியையன்பிணைக்கியே
களித்திடுமெல்லையிற்கானவேடுவர்

தளிர் ததிடுமவனமெலாநதாவியங்குற
வொளி ததிடுமான் பயந்தோடிச் சென்றதே.

(இ - பு.) இவ்வாறீன்ற அகமுநதையைப்பார்த்து மனங்களித்திரு
ஞ்ஞந்தருணதது வனவேடாகன தழைத்திருக்கும் காடுகளெல்லாம் சுநறி
ப்பர்த்துக்கொண்டு அவவிடத்தவர அங்குகுழைந்தையுடன் ஒளித்தக
கொண்டிருந்த அம்மான் பயந்து ஒடிப்போயது எ-று. ஏ-இரண்டும் அசை

வநதிடுமவெடுவாமாணைகசாண்சிலர்
சுநதரககுழுவியைததுக்கிப்போயின
நிநதிரைநொநதுள மிரங்கிமாழுவே
சநதிரசேகாநறடவுட்துதன்.

(இ - பு.) அவ்வாறுவந்த வேடுவர்கள் அமையுணைககாணுதவராய் அழ
கமைந்த குழந்தையைத்ததுக்கிக்கொண்டு சென்றார்கள் இலக்குமிமனம்
நொந்தவருத்தித்தயரடைய சநதிரசேகரரடிய சிவபிரானதழைக்காது.
எ-று. (சடு)

மாணுநீக்கினுனமறைநையகன்
முனிடையிலிகமாய்ததாகசணங்கின்முன்
பூநிலத்திருந்தனன்பொன்னுங்கண்டனள
பானலமொழியுடன்பரிநதுபூசித்தாள்.

(இ - பு.) சிவபிரான அமமானுருவத்தை நீக்கியருளி நிலத்தின்மீது
சிவலிங்கரூபமாய அவலிலககுமிககுமுனபாக விருந்தன அவலிலக்குமி
யுங்கண்டு பால்போலும் ஐனியதுதிமொழிகளைக்கூறி உளப்பரிவோடு பூசி
த்தாள். எ-று. (சசு)

தாதவிழ்கடுகையநதாமநாயக
னோதமிலிந்திடுபயென்னுநாண்மலர்
மாதினுக்காயவண்வந்ததாலநத
நாதனைச்சிலிகமெனநவிறு வார்.

(இ - பு.) மகரத்தப்பொடிகளசிந்தும் கொன்றைமலராலாய சிவ
பிரான் குறறமற்ற இலககுமியென்னும அன்றிலாந்த தாமரைமலரில் வகிக்
கும்மாதககாக அவ்விடத்து எழுந்தருளினமையால் அச்சிவபிரானைச்
ஸ்ரீலிகமென்று உலகாகூறவா என்று குதபுராணிகர் கைமிசாரணிய
முனிவருக்குக்கூறினர். எ-று. (சஎ)

அரிசாபந்தீர்த்தசருக்கம் முறறிற்று.

5

சிவராமம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

பிரமன்சாபந்தீரந்த சருக்கம்.

என்றுபுகழ்குதமுனியிப்பலுமினபெய்கினராய்
நன்றுலவுங்கிருவுள்ளதையிசாரணியத்தோர்
மன்றிடையடிமகடவுண்மலரடியைவழுத்திமுனம்
பொன்றிகழ்பநாகபனபூசைபுரிநதவைசொல்லுதியென்றார்.

(இ - 4) இவ்வாறு எவர்களாலும் புகழப்படுகிற குதமுனிவா திருமால் சரீர்திரநதசரிதத்தைச் சொன்னவுடன் இன்பமடைந்தவர்களாய் நன்மைகூடக்கொண்ட திருவுள்ளத்தையுடைய நாயகியான முனிவர் சிற்சபையின்கண் திராகுததாமய சிவபிரானது தாமரைமலர்போன்ற திருவடிகளைத்தடுத்தி செய்து பூநவத்தில் பொன்போலும்பிரகாசிகளும் தாமரைமலரசனத்தில்வசிகளும் பிரமன்சனபாபம்நீங்கப் பூசனைபுரிந்த சரித்ததைச்சொல்லவேண்டும் என்றனர். ஏ-று

(க)

ஆங்கவரீதுரைக்கிடலுமன்புமனத்தினின்மிகவு
மோங்கிமுனிவரைநோக்கியுயர்மறைசைக்கலத்திலயன்
நீங்கறப்புகித் தவகைசெப்புவனியான்சேண்மினெனத
தேங்குமருட்கடங்குதனைபினெடுஞ்செப்புவனல்.

(இ - 4.) அந்த நாயகியான முனிவர்கள் இவ்வாறு கூற உள்ளத்தில்மிக்க அன்புபெருக அம்முனிவரைப்பார்த்து மேலாகியசுருதிபுரத்தில் பிரமன்சனது பரவம்நீங்கப் பூசைபுரிநதசரித்ததைச் சொல்லுவன்கேளுங்கள் என்று தேங்கியகருணைக்கடலாகிய குதமுனிவா ஆசையுடன் கூறுகின்றனர். ஏ-று. ஆல்-அசை-

(உ)

ஆகியில்வெண்கயிலைகளிலான்றலரோன்றையழைத்து
வேதமறுமுதற்கோதுவித்திடுகென்றுரைத்திடலும
போதுநாண்முகனுமநதப்புனிதனைமுன்பிரணவத்தை
போதுதியென்றலுமதன்கணுமபொருளையுடையென்றான்.

(இ - 4) ஆகிகாலத்தில் வெள்ளியதிருக்கயிலையில் சிவபிரான் பிரமனைவரவழைத்து வேதங்களை முருகக்கடவுளுக்கு ஒதுவிப்பாயென்று கட்டையிடவும் தாமரைமலரில்வசிகளும் அப்பிரமனும் அந்தமுருகக்கட

வுளை முதலில் பிரணவத்தைச் சொல்லென்று சொன்னவுடன் அப்பிரணவத் திலுள்ள பொருளைச் சொல்லென்று கேட்டார். எ-று. (ங)

அறைகின்ற பிரணவத்தின்பொருளையானேயெனவறிந்து

நிறைகின்ற மறையுரைத்திரீயென்றங்கயனுரைப்ப

நறைகொண்டமலர்க்கடம்பிளையகனுநகைத்துமல.

ருறைகின்றவனையிகழ்ந்துகணங்களைக்கூயிவையுரைத்தான்.

(இ - பு.) சொல்லுகின்ற அப்பிரணவத்தின்பொருள் நானே என்ற நினைத்துக்கொண்டு நிறைந்திருக்கும் வேதங்களைச் சொல் நீ என்று அவ்விடத் துப்பிரமன்கூற வாசனையுடைய கடப்பமலாமாலையணிந்த முருகக்கூவு னும் சிரித்துத் தாமரைமலரில்வசிகளும் பிரமனையிகழ்ந்து சிவகணங்களைக் கூவி இவ்வாறு கூறினா எ-று. (ச)

முனசிறத்தமொழிதெரியாமுடனேக்காற்றனைப்பூட்டி

வன்சிறையிலிடுகென்னவளிக்கணங்களீர்த்திடலுந

தன்சினங்கட்குவைகாட்டித்தன்பெயரத்திரம்விட்டலு

மென்சினங்கொண்டறுமுகனும்விட்டபடைதனையழித்து.

(இ - பு.) முதன்மையான உயார்த்தவார்த்தைக்குப்பொருள்தெரியாத இந்தமுடனேக்காலில் விலங்குமாட்டி வலியசிறையிலிடுங்கொன்று கூறக் கேட்டவலிய கணங்களிழுக்கவும் தனதுகோபாக்கினியைவீசும் எட்டுக் கண்களையுங்காட்டி தனதுபெயரையுடைய அத்திரத்தை விட்டவுடன் கொஞ்சங்கோபங்கொண்டு முருகக்கடவுளும் அப்பிரமன்விட்ட அதிரத் தை அழித்து. எ-று. (ரு)

திசைமுகனைத்தனைப்பூட்டிச்சிறைவைத்துச்சிருட்டிவினை

யிசையுறுநானமுடியோடுமிருந்தனைநடத்தினனல்

வசையறுமாநிலத்திலவன்சிருட்டியினில்வருகின்றோ

ரசைவறநான்முகத்தோருமியாவருமோருருவாணர்.

(இ - பு.) பிரமனைவிலங்குமாட்டிச்சிறையில்வைத்து சிருட்டித்தொழில் இசைந்த நான்குமுடியுடனிருந்து அச்சிருட்டித் தொழிலைநடத்தினர் புகழ்பெற்ற நிலவுலகத்தில் அம்முருகக்கடவுளின்சிருட்டியில் உறபவிக் கின்றவர்கள் அசைவில்லாமல் நான்குமுகமுடையவர்களாகவும் ஒரேஉரு வத்தையுடையவர்களாகவும் இருந்தார்கள். எ-று. ஆல்-அசை. (சு) இவ்விரண்டிற்குளகம்.

பாரதனிவிப்புதுமைபார்த்தருண்மாயவனிடத்தி

னாரதனும்போயுரைப்பநாரணனுந்தானுணர்ந்து

நீரதனைச்சுடிலத்தினிறைத்தவன்பாற்சென்றுலகில்

சீரதனையுரைத்திடலுஞ்சிவனுமனத்தேறிநின்று.

(இ - பு.) நிலவுலகத்தில்தீர்ந்த இப்புதுமையைப்பார்த்துக் கிருபையுடைய திருமாலிடத்தில் நாரதமுனிவரும் சென்றுரைக்க அத்திருமாலும் அதனையுணர்ந்து கங்கையைச்சடையில் தரித்த சிவபிரானிடத்திற்சென்று உலகத்திலுள்ள சிறப்பினைக்கூறச் சிவபிரானும் அதனைத்தமது திருஉள்ளத்தில் உணர்ந்து. எ-று. எ-தான், ஏ-அசை. (எ)

அன்புறுத்தின்மகனையழைத்தலர்மகனைத்தனை பிணித்தா யென்புதுமையுரைத்தியென வினாபோனுமியையுரைப்பான் முன்புரைத்த பிரணவத்தின்பொருள்கேட்டான் முண்டகத்தோன் தன்பெருமையால் தென்றாகைகலிற்றைத் ததடுத்தேன்.

(இ - பு.) அன்புடையதமது குமாரராகிய முருகக்கடவுளை வரவழைத்துப் பிரமனைவிலங்கிட்டனை என்ன அதிசயமசொல்லென்று கேட்ட முருகக்கடவுளுடைய இவ்வாறு கூறுகின்றான் அப்பிரமன் முதலிங்குறிய பிரணவத்துக்குப்பொருள்கேட்டபோது அவன் தனது பெருமைதான் அப்பொருள் என்று கூறினான் அதனற்றான் விலங்கிட்டனன். எ-று. (அ)

என்றிடலுமரன்மகிழ்வுறியம் பியவப்பிரணவத்துக் கொன்றியநற்பொருடனை நியுணர்நதனை கொலெனக்கேட்ப வென்றியுறுமகனறிவேனெனவவனும் விளம்புகெனப் [ன். பொன்றிகழ்வேணியன் காதிப்பொருமயிலவேலவன்புகன்றா

(இ - பு.) என்றுகூறச்சிவபிரான் திருவுள்ளமகிழ்ந்து நீ கூறிய அப் பிரணவத்துக்குப்பொருநதிய நல்லபொருளை நீ அறிந்திருக்கின்றாயா என்று கேட்ட வெற்றியடைந்த அமுருகக்கடவுள் அறிந்திருக்கின்றனன் என்று கூறச் சிவபிரானும் அதைச்சொல்லுவாயென்று கேட்கப் பொன்போலும் விளங்கும் சடையையுடைய அச்சிவபிரானது திருச்செவியின் யுத்தத்திற் குரிய கூறியவேற்படைதாங்கிய முருகக்கடவுள் கூறினார். எ-று. இம்மூன்றுக்குளகம். (க)

ஆதிபிரணவத்துண்மையறைகுதலுமரன்மகிழ்ந்து வேதனையாகக் கணவித்துவிளங்கியவோங்காரததுக கோதுபொருணனை நேயுரைத்தபவந்தவிரந்திடுதி பூதலத்தாரணபுரத்திற் போந்து நமைப்பூசித்தே.

(இ - பு.) முதன்மையாகிய பிரணவத்துசூரிய உண்மைப்பொருள்க்கூறக்கேட்டுச் சிவபிரான் திருவுள்ளமகனிததுப்பிரமனை அவ்விடத்த வரவழைத்துப் புகழ்விளங்கிய பிரணவத்துக்குக் கூறும்பொருள் நான்தான் என்றுகூறியதோடத்தை நிலவுலகின்கணுள்ள சருகிபுரியிற்சென்று நம் மைப்பூசித்து நீக்கிகொள்ளக்கடவாய். எ-று. ஏ-இரண்டும்-அசை.

வெண்கயிலைக்கடவுளினுவிளம்பலும் பூதலத்தினிடை தண்கமலத்தயன்மறைநாசத்தலஞ்சார்ந்துவானவர்க்குப்

பண்கலந்தமறையுரைத்தபரமம்மலரடியினை யைக்
கண் கலந்தேயுந்நோக்கிக் கருதிநமஸ்சுனைபுரிந்தான்

(இ - பு.) வெணமையான திருக்கயிலைக்கிறையாகிய சிவபிரான் இவ்வாறு திருவாய்மலர்த்தருளும் குளிர்தகபலவாசனாகிய பிரமன் நிலவுலகின்கண்ணுள்ள வேதபுரியையடைந்து அங்கு சதேவாசனாகுதல் பரிணாமநாதவேதம் ஒதுவித்தவேதபுரிசா தாமரைமலர்போலும் இரண்டுதிருவடிகளைத் தரிசித்துத் தனதிகழத்திருத்தி உயர்வுபுரிபாமயற்றினன்.

எ-று. ஏ-அசை (கக)

தினமபலநீர்தகுயன் பூசைசெய்திடலுமென்பெருமான்
மனமபயின நகருணையனுய்மாளமழுகைதகலமேந்தி
யனம்பயிலகேதனனமுன்னராகியேயிரணவத்தின
கனாபயிலுமபொருணையென்றவறனகடைகழித்தோம்.

(இ - பு.) இவ்வாறு பிரமன்பூசித்துவரப் பலதினங்கழித்து எமதி
றைவர் தந்தியசதில திருவருளுடையாய் மாணமமழுவ திருக்கரத்திற்
ருங்கி அன்னசொழியையுடைய அபரிமணசு காட்கொடுத்தப்பிர
ணவத்தின் பெருமையிறசிறந்தபெருள நானெயென்று கூறிய பாவத்தை
ஒழித்தோம். எ-று. ஏ-அசை (கஉ)

இத்தலத்திலொருவிம்சமியறநியை மபபூசித்து
முததலத்துஞ்சிருட்டி வீணமுயலுதிடு என்றுரைத்தருள்க
கொத்தித்தந்தநாமரையவனுக்குணக்கிருகடி கைதூரஞ்
சித்தமகிழ்ந்தெய்தியங்கொரசிவலிங்கமபூசித்தான்.

(இ - பு.) இந்தத்தலத்தில் ஒருசிவலிங்கப்பிரதிட்டையெடுத்து நம்மை
யருச்சித்தச் சொர்க்கம்மத்தியம் பாசலம் என்னும் மூவுலகத்தினும் உனது
சிருட்டித்தொழிலைச் செய்பககடவாயென்று திருவாய்மலராதருளக் கூட்
டமான இதழ்களையுடைய தாமரைமலரவாசனாகிய பிரமனும் சீமுககில இர
ண்டுநாழிகைவழித் தூரத்தில மனமகிழ்ந்தசென்று அவ்விடத்து ஒரு சிவலி
ங்கத்தித்ததாபித்துப் பூசித்தனன். எ-று இவ்விரண்டுருள்கம். (கங)

சிரயொருநான்கவனபூசைசெய்ததனால்பரணைப்
பிரமலிங்கமெனவெவரும்பேசுவாழப்பிஞ்ஞகளைக்
கரமலாகுபயினர்துதித்தோர்காசினியிற்பவந்தீர்த்து
வரமதுபெறநிருமையினும்வாழ்வினை மிசவயங்கடுவார்.

(இ - பு.) நான்குசிரங்களையுடைய பிரமன் பூசித்ததனால் அச்சிவ
பிரானைப்பிரமேசரென்று யாவருங்கூறுவர் அச்சிவபிரானைக் கைகளைக்
கூப்பித்தொழுதவர்களுமே சோதந்தருசெய்தவர்களும் இந்நிலவுலகத்திற்பா
வந்தீர்த்து அனேகவரங்களைப் பெறறுக்கொண்டு இம்மையிலும் மறுமையி
லுமமிசவாழ்வுடைத்து விளங்குவார்கள். எ-று. (கச)

அப்பரணுச்சீசனுறுமாசையிலோர்கடி நெறியி
லெப்புவிபும்புகழ்சுகமாமுனிவனிருநததிற்பன்னு
னொப்புரவினுடன்பூசைமுடிததுரகவிடநதீரந்தான்
செபபுமநதசிவற்றொழுகாநீவ்னேதீரநதிடுவர்களால்.

(இ - பு.) அச்சிவபிராடிகுருசானியதிககில ஒருநாழிகைவழிதூர
த்தில் எவவுலகத்திலும் புகழ் உற்ற சுகமுனிவா இருந்து அவ்விடத்திலுந்
சிவலிங்கப்பெருமானைப் பிரதிட்டைசெய்து அநெகநாள் மெய்யனபோடு
வழிபாடுசெய்து சாப்பிட்டததைத்தீர்த்துக் கொண்டார் யாவருமபுகழும்
அச்சிவபிராணத்தொழுதுவாகள சுகளதீவ்னேனைத் தீர்த்துக்கொள்வார்
எ-று. ஆல்-அசை.

(கடு)

மீட்டுமொருக்காலந்தவேகபுரத்தினிலெய்தி
வாட்டடங்குணுமைகேள்வன்மலரடி எயப்புகித்தே
யோட்டவரிதாயபவமோட்டியதுண்டாகதையைக்
தேட்டி நெய்னென ரகுதனபினையுமிதுகிளத்தினால்.

(இ - பு) திரும்ப ஒருவ்சைபிரமன் அநதவேதபுரியிடெந்த வா
ன்போனற வ்சாலமாகியந்ததம்முள்ள உமாதேவிபார மனூளராகிய சிவ
பிரான தாமரைமலரொலும் திருவம் எயயருசுத்தி யாவராலும் ஒழித்த
ற்கரிய பாவறதை ஒழித்ததுகொண்டதன் அச்சரிதையைக்கேளுங்களை
ன்று குதபுராணிகா பின்னும் இவ்வாறுகூறுகின்றனா எ-று. ஆல்-அசை
சேவறு.

கற்பகநாட்டரமகவிராகவினாலும் குணனாலுமாகண்டோருள்ள
மற்புகமுறறிடப் பரதமாட்டெபுரி லத்தாலுமியா தேய்நதப், பொற்
பதியிற்றுகூரகடல்குழ் புன்யி ன்நாறு னாசரிநாறு னெண்பாறன்னி
னறபுரித்ததினூநமமைநிகாப்பவ லெனவா மமதைகண்ணினூரால்

(இ - பு) தேவலோகத்து அரம்பாமாதாகள அழகினாலும் குணத்தி
னாலும் கண்டவாகள் மனதின்ன அற்புதமடையும்படி பரதநாட்டி உமபுரி
கினற தன்மையாலும் இந்ததேவலோகத்திலும் சததிக்குங்கடல் குழந்த
பூவுலகத்திலும் நாகலோகத்திலும் பெண்களாய்ப்பிரதவாகள் நல்ல பரி
சுத்தத்தாலும் நம்மைப்போன்றவாகள யாரிருக்கின்றார்களென்று தங்கள்
மனதின்ன அகங்காரங்கொண்டார்கள். எ-று. ஆல்-அசை. (கஎ)

அணங்கினர் நெருகினிமைமலையடைநதவைவசசிபரபாணியறிந்
துஞான, மிணங்கியநிறைஉரைநாபாயணனுமா முனிபாஸினிதினெ
ய்திக், குணங்களுமியமையினுங்கோதினீரமையினுமொப்புக்கூ
றவானம், பணங்குலவுபணியுலகுபாரிதவினமாநரிலாபபாண்மை
யாக.

கடுஅ திருவோத்தார்ப் புராணம்.

(இ - பு.) தேவமாதர்கள் மனதில் அகந்தையற்றதைத் தேவேந்திரனறிந்த ஞானமடைந்த மனமுடையவராகிய நரநாராயணமுனிவரிடத்தில் இனிமையுடன் அடைந்த சகலகுணங்களிலும் இளைமயிலும் ருற்ற மற்ற ஒழுக்கத்திலும் ஒப்புரைத்தற்குத் தேவலோகம்படத்தையுடைய நாகங்கள்வசிக்கும் நாகலோகம்பூவுலகம் இம்முன் துலகத்தினும் பெண்களில் லாததன்மையாக எ-று. * (கஅ)

ஒருமாதுதனைச்சிருட்டித்துத்தருகென்றமர்பிரானுரைப்பக்கேட்டே, யருமாதவப் பெருமானாகுகவானைக் கீரவதனினின்றும் வருமாதுதனைநோக்கி மகிழ்ந்தனன் மகாதிபன்மாதவதேதோனன் பாம், நருமாதுக்குயர் பரதசாததிபமே முதலெவையுநதயவிறநந்தான்

(இ - பு.) ஒருபெண்ணைச்சிருட்டித்துத் தாவேண்டுமென்று இந்திரன்கூறக்கேட்டு அருமையமைந்த மகாதவசிரேட்டராகிய அந்நரநாராயணமுனிவர் அவ்விடத்துத்தமது தொடையைக்கீர அதினின்றும் உற்பலித்த பெண்ணைப்பார்த்த இவ்விதன்மனமகிழ்ந்தான் மகாதவசிரேட்டராகிய அந்நரநாராயணமுனிவர் அன்பினால் உற்பலிக்கச்செய்த அபபெண்ணுக்கு உயர்ந்த பரதசாத்திரம முதலானசகலமும் தயவிலைவி கற்றுக்கொடுத்தார். எ-று. (கக)

கலையனைத்துமறிவித்துக்கவின்மேனியுறுமுறுப்பின்கண்ணிற நோன்று, நலமதனாறுருப்பசியாநாடமுமிட்டருநதவத்தோனல்கிணைப்பொலன்கொடியைக்கொண்டமர்ப்புரத்தினிற்சென்றவணிநுக்கும்பொன்னனாரிற், நலையையுறுமியல்காட்டததனிமயினுட்டியநோக்கித்தயையுற்றானால்.

(இ - பு.) இவ்வாறு அநீதசாத்திரங்களையும் தெரிவித்து அழகுபொருந்திய சரீரத்தின்பொருந்திய அவயவங்களினிடத்துக் கண்ணுக்குத்தோன்றும்நன்மையினால் ஊர்வசி என்னும்பெயருமிட்டு அருமையாகிய அம்முனிவர் இந்திரனுக்குக்கொடுத்தா அநதப்பொன்போலுவ அழகியகொடி போன்ற அப்பெண்ணை அழைத்துக் கொண்டுதேவலோகத்திற்போய் அவ்விடத்திருக்கும் இலகருமியையொத்த அரம்பைமாதர்களில் முதன்மையுற தன்மையைக்காட்டிமபடி ஒப்பற்ற மயிலைபோன்ற சாயலையுடைய அப்பெண்ணின் நாட்டியத்தைக்கண்டு அபபெண்ணின்மீதுகிருபை சுரந்தனன் எ-று, ஆல்-அசை. (உ௦)

கிறைமதி முன்றாரகைபோனிறமழுங்கியரமகளிர்நெஞ்சிற்றத்தங் குறையுறுகின்றனர்குழி மிககோகனகததயன் மருங்கிற்சூறுகியீதை யறைகுலவெவ்வுலகுமெளிதளிருக்குமுன்னன் பெருமைமதியாமலெங்க, கிறைநரநாராயணன்பாலெம்மினலமுயரொருமாதினிதிற்பெற்று.

(இ - பு.) பூரணசந்திரன் மூண்ட்சத்திரங்கள்போலத்தமது தேச சருகைந்த அரம்பையாள்மனதில் தங்கள்தங்கள் குறைவுகளையெண்ணுகின்றவர்களாய் ஒருங்குசேர்ந்து தாமரைமலாவாசனாகிய பிரமனிடத்தடைந்து இவ்வாறுகூறுகின்றனா எல்லாவுலகத்தையும் எளிதிற்குட்டிக்கூற்றேவரீரது பெருமையைமதிக்காமல் எவகளுக்கறவனாகிய இரதிரன் நரநாராயணமுனிவனிடத்து எம்மினும் அழகுயர்ந்த ஒருபெண்ணையினிமையுடன் பெற்றுக்கொண்டு. எ-று. (௨௧)

தன்னவைக்குப்புனிதமவடாணெனக்கொண்டெமையிசுந்தரான் சாறுமநதமினனிடக்குமுயர்வடிவாய்விளங்குமொருமாதெம்பால்வேண்டியாங்க, ஞன்னிடத்துசுகுந்தனமென்றுரைத்திடலுமயன்கிழந்தேயுமபர்நாக, நிரநிலததுமுறுமாதருத்தமத்திலெள்ளவாயெடுத்துக்கொண்டு

(இ - பு.) தனனுடையசபைக்குப்புனிதமானவன் அவளையெனக்கொண்டு எங்கனையெலலாம் இசுழ்ச்சிசெய்தான் ஆசையால் அந்தமின்போன்ற இடையுடைய பெண்ணினுஞ்சிறந்த சுவந்தரியமுடையவளாக விளங்கத்தக்க ஒருபெண் எவசருக்குவேண்டி நாங்கள் உன்னிடத்தில் அடைந்தோம் என்றுகூறப் பிரமன்மனமகிழ்ந்து மீதலபாதலம்பூதலம் ஆகியமுத்தலத்தமுள்ளமகளிகளது உத்தமக்கூறில் ஒரெள்ளளவுஎடுத்து,

வானொளிமின்னொருநவாய்வந்ததென மலாமகளில்வனப்புமிக்க, கானொழுகுங்குழறறனியோகாரிகையைச்சிறுட்டித்துக்கமலததையன், மீனொழுகுவிழியுலகமெலவிப்பாலுத தமத்தெள்ளிதையிற்சோதக, தேனொழுகுமொழியமிலைத்திலோத்தமையாமெனப்பெயரைச்செப்பிராரால்.

(இ-பு.) ஆகாயத்தின்கண் பிரகாசுக்கும் மின்னலே ஒருருவெடுத்து வந்ததென்று சொல்லும்படி இலக்குமியிலும்மிக்க அழகுவாய்ந்த நறுமணங்கமழங் கூந்தலையுடைய ஒப்பற்ற ஒருபெண்ணைச்சிறுட்டித்து அப்பிரமன் சேற்கெண்டைபோல்விளங்கும் விழிகளையுடைய மூவுலகத்தாமாதர்களிடத்துள்ள உத்தமக்கூறில் எள்ளளவு எடுத்துச்சேர்த்துச்சிறுட்டித்ததான் தேன்போன்றினிக்கும் வாதத்தையையுடைய மயில்ப்பாலுஞ்சாயலுள்ள அப்பெண்ணுக்குப்பேயர் திலோத்தமையென்று கூறினான். எ-று. ஆல்-அசை. இம்மூன்றுங்குளகம். (௨௨)

வேறு.

தந்தமடமாதெழினோக்கித்தண்டாமரைமீதுறுமிறைவன் சிந்தைகலங்கிமயறோய்ந்துசேர்வானெண்ணியுறுமெல்லை யந்தமடமானளித்தவனென்றஞ்சியோடவயனறொடர்ப் பந்துமுலையோர்மானாண்பதுமத்திறையுமதுவானான்.

(இ - 4.) இவ்வாறுதான் சிருட்டிததமடமையுடைய அம்பெண்ணின் அழகைக்கண்டு குளிர்ந்ததாமரைமலர்மீது வசிகளும்பிரமன் மனம்பேதித்து காமநோய்கொண்டு அவளைப்புணர நினைத்துச்சமீபிததபோது அப்பெண்ணைவன் நம்மைப்பெற்றவனென்று பயந்தஓடப் பிரமனும் விடாது பின்பற்றித்தொடர்ந்தசெல்ல உடனேபொற்பந்துபோலும் தனங்கணையுடைய அவன் ஓர பெண்மான்வடிவெடுத்தனன் பிரமனும் ஆணைமான்வடிவெடுத்தனன். எ-று. (உச)

மாணங்கலையுமாகிபங்குமருவிக்களித்தாமசிழ்ந்தபினைததேனுண்குமுலாளரமபையாதற்கிரசதிறகலந்தசெல்கின்றனீனங்கருகித்கனனுருவமெடுத்தபிரமனினிதெய்தித்தானங்குறுமிலினிறசென்றானவைமுனிருந்தோர்தாங்கண்டார.

(இ - 4.) இவ்வாறு ஆணமானும் பெண்மாளமாகி உருவெடுத்த அவ்விடத்திற்சேர்ந்து சத்தோஷித்து மனமசிழந்தபின்பு வணடுகந்தேனுண்ணும் கூந்தலையுடைய அப்பெண் தன்னுருவடைந்து அரமபையாகக் கூட்டத்திறசேர்ந்து போகின்றாள் பிரமன் இவ்வுருவந்தானடைந்த இழிவைநினைத்து உடனே அவ்வுருவத்தை மாற்றிக்கொண்டு தன்சுயஉருவத்தோடு இனிமையாகச்சென்றுதானவசிகுமபதவியை அடைந்தான் அப்போது அச்சபையிலிருந்தோர் அனைவரும்பார்த்தார்கள். எ-று. (உரு) தான்-அசை. இவ்விருவெங்குமம்.

அளித்தமகளை கதொடாந்தெய்தியனங்கன்கணையினோய்திந்தனுகளித்தபிரமனைவிகழ்ந்தாரகமலசுதிறையுஞ்சிரட்டி விரைபொளித்ததுணர்ந்துதுயரெய்தியுஞ், உருந்தவத்குனமனனுகிநளிர்ந்தண்ணிமயவரைபசாரதான்வீணவருதுறாறனாதனுர்.

(இ - 4) தான்பெற்றமகளையே பின்தொடாந்த சேர்ந்த மனமகன்மலரமபினுண்டாகிப காமநோய்திரபபெற்று மனங்களித்தபிரமன் என்று இகழ்ந்தார்கள் அப்பிரமனும் சிருட்டித்தொழில செவ்வையாய் வாராமையைத்தெளிந்து துன்பமடைந்து செய்யவேண்டியதவத்தின்மீது மனமுடையவனாய் மிககருளிராத இமயமலையை அடைந்தான் அவ்விடத்து நாரதரும் வந்தார். எ-று. (உச)

தருமுன்றொழிநுமுன்னுலருந்தவீர்திற்பொருப்பின்சாரலினகண்வருநின் கருமமுடாத்திபெனமகனகேட்டிடலுமயன்றனர்துமருமென்குழலைச்சோரதுறவசைகன்பலவும்வழங்கியதற்கிருமுன்முதலேநினைந்துதவமியற்றவிவனெய்தினனென்றான்.

(இ - 4) சிருட்டிகும உனதுகொழிவுபு உனதுபகியையுந்விட்டு மலைச்சாரலினிடத்தவந்திருக்கும் உனதுகாரியத்தைக்கூறென்றுநாரதர்கேட்டபிரமன்மனந்தனாது தான்பெற்ற வாசனைகமழும்மெல்லிய

கூந்தலையுடையபெண்ணைச் சேர்ந்ததனால் தனக்குவந்த கெடுதிகள் பல வறறையும் எடுத்துக்கூறி அது தீரவேண்டிச் சிறந்த திரிமூர்த்திசொருப மாய்வினவரும் சிவபிரானைநினைந்து தவமபுரிய இவ்விடத்தடைந்தனன் என்றுகூறினான். எ-று. இவ்விவரங்களுக்கம். (உஎ)

வண்டாமரைமோன்மனகதுயருள்வகுத்தவுரையின்வண்மையை யுங், கண்டான்முனி நாரதனுள்ளங்கனிந்தேகருதியிவையுரைத்தான், கொண்டாய்பவமேபெரிததற்குக்குறித்தமொழியோபெருநதாக, முண்டானவனோகூவமெடுததுநீருணவெண்ணினதொத்த. .

(இ - பு.) வளப்பமான தாமரைவாசனாகிய பிரமனது மனவருத்த மும் அவன்கூறிய வாரததைகளின் வண்மைப்பாட்டையும் நாரதமுனிவர் கண்டு மனமிரங்க ஆராய்ந்து இவ்வாறு கூறினா மிகப்பெரிய பாவத்தை அடைந்த நீ அதற்குத் தவமாககுறித்த வாரததையோ பெருந்தாகமெடுத்த வன் ஒருவனெறுதோலையி அகிலுண்டாகும் நீரைக்குடிக்க நினைத்ததை யொருகும். எ-று. (உஅ)

வேறு.

யாங்குசுவமெத்தனைநாள்புரிவாயந்த விறைவனெந்தநாள்வருவனி யற்றுமபாவ, நீங்குவதெக்கால மதனபின்புசென்றுநீ சிருட்டித் தொழிலபுரிந்துநிற்பதென்று, பூங்கமலகநிறைவாதெளிதென்றந்த பபூதலததில்வாயாலுமபுகலறகொவ்வா, தீங்குறுமெப்பவமுமொ லலைதீர்க்கும்வேதத்திருக்காநாதனைப்பூசைசெய்குவாயால்.

(இ - பு.) இவ்விடத்து ஓத்தனைநாள் தவஞ்செய்வாய் அந்தச்சிவபிரான் எந்நாளிலவருவார நீ இயற்றியதோடம நீங்குவது என்னாலும்அதன்பிரகு நீ போய்ப்பழையடி சிருட்டித்தொழிலைச் செய்துகொண்டிருப்பது என்றைக்கு ஆதலால் அழகியதாமரையிலவடிக்கும் பிரமனே இது எனி தில்முடிவதல்ல இந்நிலவுலகத்தில் வாயாது கூறுதற்குச் சமமதியாதகொ டமைவாய்ந்த எந்தத்தோடத்தையும் விரைவில்நீக்கும் சுருதிபுரியில் வசிக் கும் வேதபுரீசரைப் பூசிப்பாய. எ-று. ஆல-அசை. (உக)

சொல்லுதற்குமரிதானபாவமேனூந் தொடருகின்றபிரமகத்தி தோடமேனும், வல்லமுனிவரரிமையோசாபமேனுமனத்தினுறு துயரேனுமவறுமையேனு, மல்லனுறும்பிணியேனுங்கொண்டாரந் தவாரணமாநகாப்பெருமானையிற்றழு, மெல்லியபஞ்சனலில்விழு நதனபோற்றீர்ததுவிரும்பியவைபெற்றுநலமேவுவாரால்.

(இ - பு.) வாயார்கூறுதற்கு மருமையான பாவமாயினும் பின்பற் றித்தோடரும் பிரமகத்திதோடமாயினும் தவத்தில்வல்ல முனிவர்கள் தேவர்கள் இவர்களால் நேர்ந்தசாபமாயினும் வேறுவகையால் மனதிலுண்

டானதுயரமாயினும் தரித்திரமாயினும் தன்பப்படுத்தும் வியாதியாயினும் அடைந்தவர்கள் மேற்கூறியசுருதிபுரியில் வீற்றிருந்தருளும் வேதபுரீசரது திருவடிபில வணங்கினவுடன் மிருதுவாகியபஞ்ச நெருப்பில்விழுந்தது போல நீங்கித்தாங்கள் விரும்பியவரங்களைக் குறைவின்றிப்பெற்று நன் மையடைவார்கள். எ-று. ஆல்-அசை. (கூ0)

ஐயமுறியினனமொருகரிகேளென்னவந்தணரிற்சுவர்த்தனெனு மறிவுதீராதோன், ரெய்யின்முலைமாதர்கலவியின்மேலுள்ளாதோ ய்ந்துபொருள்பலவுமநதததுறைபாற்றோறறுக, கையினிதியிலனா கிக்காமம்விற்குங்கணிகையாமாட்ட னுக்கிலனாய்க்காமநோயை,பெ யனைபாற்றீரநதிடுவான்கருதியின்றவிபுரினைக்கொலைசெய்தான்வி னைவதோரான.

(இ பு.) இதில் உனக்குச்சாதேகநதோன்றல் இன்னொரு திருஷ்ட டாந்தங்கேளென்று சுவாந்தனென்னும் பெயருடைய அறிவல்லாத லா மறையவன் மகளாகளது கலவியின்மீது மனமழுந்தி உலவழியிலேயே தனது கைப்பொருளையாவிழந்து கொஞ்சமேனும் பொருளிலலாதவனாய் வறுமையடைந்து காமஇன்பத்தைத் தலைப்படுத்தி பரததையாகளிட்டுத்திற செல்லாதவனாய்த் தனக்குண்டாகிய அக்காமநோயை தன்னுடையமாதா வினிடத்தது தீர்த்துக்கொள்ள எண்ணி பிறகு தனக்கு விளையும்கேடுகளைச் சற்றும் உணராதவனாய்த் தன்னைப்பெற்ற மறையவனாகிய பிதாவைக் கொ லைபுரிந்தான். எ-று. (கூக)

நிலநெடுஞ் சுகருவியினுறநல்லாதயாவினீக்குதலும்பிரமகத்திரு டியரீல, முலைகிப்பககையிலொருமுசலந்தாங்குகிறையோனைத் தொடரமனநடுங்கியிருந், வலைகடலஞ்ஞலகமெலாதிரிந்து மேவ ராலயங்குபல தொழுதுமகன்றிடாமற, கலைநிலவுதவழுமாடவிதி- வேதக்கவினகரில்வந்தரனன்கழலிறழ்ந்தான.

(இ -பு.) நிலத்தினின்றும் மண்ணெவட்டியெடுக்கும் மண்வெட்டி யினுற் பிதாவின் உயிரைநீக்கினவன பிரமகத்திதோடம பெரியரீலமலை போலத்தனதுகையில் ஒரு இருப்புலகையை எடுத்துக்கொண்டு அச்சவா த்தனென்னும் மறையவனைப்பினறொடர அடைக்கலம் நெஞ்சுநீக்கிகழற் று அலைகளையுடைய கடலாறகுழப்பட்ட இத்தநிலவுலகம் முழுதுமதிரிந்து அவ்வவ்விடங்களிலுள்ள தேவாலயங்கள் பலவும் வணங்கியும் அபிரமகத்தி தன்னைவிட்டுநீங்காமல் சோடசகலைகளிறைந்த சந்திரன்வந்து தவரும் மாடங்கள்வீணங்கிய வீதிகளையுடைய அழகமைந்தவேதபுரியில்வந்து சுருதி புரீசர் திருவடிகளில வணங்கினான். எ-று. (கூஉ)

அந்நகரிற்றொடராமறபிரமகத்தியயலிருந்ததறிந்துமறையவனு மாங்கு, மண்ணியபொற்கலியாணகோடிநீர்த்தமதிற்றேய்ந்துபரா

பரணவணங்கிப்போற்றி, யென்னையுறுநதிமையைத்தீர்த்தாட்கொ
னென்றேயிறைஞ்சுதலுங்சருணையொடுமிறைவனெய்திப், பன்னுமி
ருபிறப்பான்குழுவீனையைநீக்கிப் பரகதிதநதனன்கண்ணுற்பார்த
தேனியானும.

(இ - பு.) அச்சருதிபுரிக்குவந்தவுடன் அப்பிரமசத்திபின்னொடரா
மல நீங்கியிருந்ததை அவ்வேதியனுடனாகது அபவிடததநிலைபெற்றுள்ள
அறியவலியாண்கோடித்ததததிலநீராடி வேதபுரிச்சரைவணங்கித்துதித்து
வன்னையடைநதநிமைகளைக்கி யாட்கொள்ளவேனுமென்று குறைவீரக்க
எமதிறைவராகிய அவ்வேதபுரிச்சாகிருபையோடும் எனாதோனறியாவரா
னும் செரல்லபபிடு இருபிறப்பாளனாகிய அபமநையவணைத்தொடராத பிர
மசத்தியைத்தொலைத்து முததியின்பததையருள்னா எனதுகண்களினால்
யானும கண்டேன. ௭௨.

(நக)

ஆதவினாலுதலமலலாதுவேறுவனறன்கடைநீர்க்காதொலைய
யதனிற்செனறு, வேதமுறையதிருநான்பொருளைப்பூசைவிருப
புடன்செய்திடாதீர்திவெகுவெனறு, சிகரதலுநாரதனுடையபாபன
தகினுண்மைகொண்டேசேபுரிவனெனக்கூறியிருப்போதுதலுநான
முக்கனுமறைபபுரத்திற்சாரத்திடுவவயொருபாகனைப்பூசிகுநான்மன்
னே.

(இ - பு.) அகையலை அச்சருதிபுரியல்லாதவொருத்தலமும்
உனதுபாதகததையிலைவிரதீர்க்காதஅச்சருதிபுரியிற்போய்தேவாசருக்கு
வேதமோதுவித்த ஞானப்பொருளாகிய வேதபுரிச்சரை விருப்புடன் பூசிக
தத்துன்பததைத்தீர்த்தததத்கொண்டுவாய் பிரமணே என்றகுறமற்றாரத
முனிவர் கூறக்கேட்டு அசையேதன்மனநில வண்ணமையாகச்சொன்னுஅவ்
வாறேசெய்யக்கடவனென்ற சொல்லி அவ்விடத்தினின்றும்நீங்கித் தாம
ரையிலவசிகும அப்பிரமண ருதிபுரியையடைந்து உமாதேவிபாசராகிய
வேதபுரிச்சரைப்பூசித்தான். ௭-௨. மன்-மு-அசை.

(நக)

வேறு.

கங்கையினுமுயிப்புனிச்சக்கநதநிகனில்முழ்கி
மங்கையொருபாகனைபேசுவகலுள்பூசனைபுரியச்
செங்கையின்மான்மழுவேந்திச்சேவேறிக்கண்ணுதலும்
பங்கயநான் முகன்முன்னர்படர்ந்தினைப்பகர்க்கின்றான்.

(இ - பு.) கங்காநதியினும்மேம்பட்ட தூயமைவாயாதசெயனதில்
நீராடி உமாதேவிபாசராகிய சிவபிரானையே தினந்தோறும்பூசித்துவாச்
சிவந்ததிருக்கரங்களில் மாணும்மழுவும் தரித்தகொண்டு இடபத்தைவாக
னமாக ஊர்ந்தொற்றிக்கண்ணையுடைய சிவபிரானும் தாமரைமலரில்வசிக்

கும் நான்குமுகங்களை யுடைய அப்பிரமணுககெதிரிற்றேன்றி இவ்வாறு
திருவாய்மலர்த்தருளுகின்றார். எ-று. (நடு)

தந்தமகடனையன்பாற்றமுவுபவநகவிர்ப்பதற்கோ
சிரத்திலத்தோரிவிங்கமினிதமெததுபபூசுதிதே
நந்தலிலாப்படைப்பதனைநடத்துகெகைகூறிட லு
கந்தமலரவன்றுதித்துக்கருத்தினுறுநதுயபொழிந்தான்.

(இ - பு.) சிருட்டிதத்பெண்ணைத் அன்பு-ன்றமுலிய தோடத்தை
சிவநணமாக்கிகொள்ளததகதகா ஒப்பற்ற இவ்விடத்து ஒரு சிவலிங்
கம் பிரதிட்டைசெயது பூசுதிதக்குறைவுபடாத சிருட்டித்தொழிலை நடத்
தக்கடவாய் என்று கட்டளையிட்டவுடன் வாசனைமமூந் தாமரைவாசனா
கிய பிரமனதோத்திரஞ்செய்து தன்மனதின் கணிருந்த துயரநீத்தான்.
எ-று. ஏ-அசை. (நக)

கோகனகத்தவன்குணக்கிற்குரோசமிரண்டரையதலிஸ
வேகமுறச்சென்றங்கோசிவலிங்கமகனையிலவருளு
சோகமறத்தாபிததுசசுருதிசிவாசமவழியா
லேகனையாராதனை செய்திரும்புகமெயதினனல.

(இ - பு.) தாமரைமலாவாசனாகிய பிரமன்கிழககே இரண்டரைகு
ரோசனாத்தில் அதிலிரைவாகப்போய அவ்விடத்து ஒரு சிவலிங்கப்பெரு
மானைத்தான்புரிந்த தோடத்தினால் யினைந்த துன்பங்களெல்லாந்தீருமபடி
பிரதிட்டைசெய்து வேதசிவாகமமுறைமைப்படி ஏகசொருபியாகிய அச்சி
வலிங்கப்பெருமானைப்பூசுதிதது உடலமுழுதும் பெரியபுளகாங்கிதமடைந்
தான். எ-று. ஆல்-அசை. குரோசமென்பது-கூப்பிடுதூரம். (நஎ)
வேறு.

அவ்வேலைமுயனையழைத்தாலயமாமணிமயமாயமைத்தியென்னக்
கைவேலைமுயற்சியினால் கனகமணிககோபுரமுங்காபபுமவிண்ணார்
மைவேலைக்களத்தமைகிழ்மண்டபமுநதூபிகையும் வழங்கித்தூய
வைவேலைப்பொருவுவிழிமாதுமையாட்கிருப்பிடமுமவயங்கச்செ
ய்தான்.

(இ - பு.) அத்தருணத்தில் தேவதச்சனைவரவழைத்து இச்சிவலிங்
கப்பெருமானுக்குத் திருவாலயம் இரத்தினமயமாகச் சமைக்கக்கடவாயெ
ன்று கட்டளையிட அவனது கைத்தொழிலீமுயற்சியினால் பொன்னும
இரத்தினமும் அமைந்தகோபுரங்களும் மதினும் ஆகாயத்தை அளாவிய
சுருங்கடல்போன்றகண்டத்தைஉடைய அச்சிவலிங்கப்பெருமான் மகிழும்
படியானமண்டபங்களும் அமைத்துத்துய்மையான கூரியவேல்போன்ற
கண்களையுடைய உமாதேவியாருக்குத்திருவாலயமும் விளங்குமபடி திருமி
த்தான். எ-று. (நஅ)

செய்தசினகரநோக்கிச்செழுமலரோனகமகிழ்ந்துதேவைத்தா
ழ்த்து, கைதொழுதுமெய்ச்விடப்பக்கண்ணிலானந்தவெள்ளங்ரு

லப்போற்றி, மைதிகழுங்கறைமிடற்றயடிமையைக்காத்தருள்வையெனவழுத்தும்போதி, நெய்திகழ்வேலவிழியொடுமவ்விவிகமதிற்றேன்றிநினருளிமலமூர்த்தி.

(இ - பு.) இவ்வாறு தேவதர்சனாலமைதத திருக்கேயிலைக்கண்டு பிரமன் மனமசிழ்ந்து சிவபிரானைவணங்கி கைகளைச்சுற்றமுறகூட்பி தேகமயிரக்கூச்செறிய கண்களிலாணந்தவெள்ளம் பொழியததுதித்த கருகிறம் பிரகாசிக்கும் விடமணிந்தகண்டதையுடையவரே அடியேனைக்காத்தருள் வேண்டுமென்று துதிக்குமபோது செய்குசியுள்ள வேலபோலுங்கண்களுடைய உமாதேவியாரோடும் சிவபிரான் அச்சிவலிங்கத்திலிருந்துதோன்றினான். ஏ-று. (நக)

பொன்றிகழ்ச்செருசடையண்ணன்மலரவன் நன் முகநோக்கிப்புதல்விதன்னை, யுனதன மன ஈழினிலவிழைவாறகூடுபவந்தொலைத்தனநின்னுதவிபாற்றி, பென்றுமவியப்பொடுமிருத்தநின் னுலகிலெனவுரைத்தேயிலிமகததுள்ளா, பொனதன் மலரவனுமுளமுலவந்துபரவசனாயுருகிறக.

(இ - பு.) பொன்போல்விளங்கும் சிவந்தசடையையுடைய சிவபிரான் கமலவாசியாகிய பிரமன்முகததைப்பார்த்துப் புத்திரியை நின்மனதில் வினைந்தகாதலாற்சோந்த தோடததை நிவாத்திததனம் உனதுசிருட்டிகருந்தொழிலை இயற்றி எந்நாளும் நினதுசத்திய உலகத்தில் மலர்வுடனிருக்கக்கடவாய் என்று திருவாய்மலர்நருளி மகதாசிய அப்பிரமனும் மண்களிப்புற்றுத்திருமுன் ஆனந்தபரவசனையுத துதித்துக்கொண்டிருக்க அச்சிவலிங்கத்திற்குரத்தினான். ஏ-று. ஏ-அசை. (சு)

அக்காலேமணிமாடகூடகோபுரமாதியவனிதன்வி, லெக்காலுநிகழ்தரவோரபதியாற்றிப்பெருநாரென் லிட்டொடம், மைக்காலன் விழவுதைத்தகாக்குயாதமுநதனபெயராலவகுத்துப்போற்றிப்புக்கான்மனமனோவதியிற பொறிவரிவண்டாடாமலப்பேதினே.

(இ - பு.) புள்ளிநையும் வரிசையுமுடைய வண்டுகள்வசிகுந்தாமரையாசனானையபிரமன் அததருணத்து அழகியமாடகூடங்கள் கோபுரங்கள் முதலியன நிலவுலகத்தில் எக்காலமும் விளங்குமபடி ஓர்நகரமுண்டாக்கி அதற்குப் பெருநகரென்றுபெயரிட்டு கரிபநிறமுடைய இயமன்விழுவதைத்த சிவபிரானுக்கு உயர்வாகியதடாகமும் பிரமதீர்த்தம்என்று உண்டாக்கிச்சிவபிரனைப் பூசித்தத்தனது சத்தியலோகத்திற் சென்றான். ஏ-று. ஏ-அசை. (சு)

தரைமீதிலயனமைத்துத்தகவில்வழிப்பட்ட மையாற் பிரமேசனெனவந்தப்பிஞ்ஞகனையுரைப்பார்களா லுரைமேவுமப்பரனையுளத்தினில்வைததவர்தொழுதோர் விரைமெவுகற்பகத்தாராவேந்தாகிவாழ்ந்திவார்.

(இ - பு.) இந்நிலவுலகத்தின்கண் பிரமஞல்பிரதிட்டைசெய்து அன் புடன் பூசித்தகாரணத்தால் அச்சிலிவங்கப்பெருமானைப் பிரமேசுவரன் கூறுவர் இவ்வாறுகூறப்படும் அச்சிலிவிராஜை மனதிறியானித்தவர்கள் வணங்கினவாகள் வாசனைகமழும் கற்பசமலாமாலையையணிந்த இந்திரபத வியடைந்து தேவலோகத்தில் வாழ்வார்கள். எ-று. ஆல்-அசை. (சஉ)

அப்பதிகஞ்ஞேற்காகவரைக்குரோசத்தளவிற
செப்பரியசசடவியசுதிநன்முனியோரிலிங்கமதை
யொப்பரியம்ணலிவமைத்துகந்திறையையபூசித்தே
துப்புறம்செஞ்சுடையவனுக்கோராவாநொட்டனை.

(இ - பு.) அப்பெருநகருக்குமேற்குரதிசையில அரைசுருரோசது ரத்தில் சகடவியன் என்கிறபெயருள்ள தவவலிம்சகமுனிவர் ஒப்புக்கூறு தற்கரியமணலால் ஒரிலி வங்கப்பிரதிட்டைசெய்து அச்சிலிவிராஜைமெய்யன் புடன் வழிபட்டிப்பவளம்போலமசிவந்த சடையையுடைய அச்சிலிவிராஜைக்கு ஒருதடாகம் உண்டாகிறது. எ-று. எ-ஆல்-அசை. (சங)

அக்தடதையினநிலமாராநிழந்தாடுகையா
லெத்தலமும்புகழிவநீர்கருண்டமெனவிசைப்பாரான்
மைத்தகருவினையலவ்வானிசுனிதபயநதரனை
சித்தமுறப்பணித்தவாகமவினையினபவகொலைப்பா.

(இ - பு.) அத்தத்தாசத் தீர்த்தத்தை இளகீரைப்போலெண்ணித் தேவர்கள் மனமகழுகு மூழ்குவதால் எவவுலகமும்புகழும் இளகீசகுள மென்று அதற்குப்பெயராகுறவா கருநிறம்பொருதிய காசகட்டானமலர் கள்மலரும் அத்தாசத்திலகீராடி அச்சிலிவிராஜை மனமுருந்ததொழுவவா கள் திவினையுல்வினைந்த தோட்டதை நிவாதிறுதுசுகொள்வார்கள். எ-று. ஆல்-அசை. (சச)

ஆங்கதற்குவாயுதிசையகனிலயிராவதமுன்
னோங்குமுயாசிவலிங்கமொனறமைத்துப்புகித்தத்
தேங்கமழுங்கறபகத்தாதிதேவனுக்காதியிமான
பாங்கிதனிலன்னகரையத்தியெனப்பசாவரெனறான்.

(இ - பு.) அவிவிடத்தததற்கு வாயுதிசைவ வெள்ளையானமுன் னொருகாலத்தில் உயாவளமந்த சிவலிங்கமொன்றை பிரதிட்டைசெய்து பூசித்தவாசனாவீசம் கற்பசமலாமாலையையுடைய இந்திரனுக்குவாகனமா கிபது அக்காரணத்தால் அந்தகரத்தகு அதநிகரமென்றுகூறுவார்களை ன்றி குதபுராணிகா நைமிசாரணியமுனிவா கருக்குரைதருளினர். எ-று.

பிரமன்சாபத்தீந்தசுருக்கம் முற்றிற்று.

ஆ திருநெருத்தம் ... நுகு.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சந்திரன்பேறுபெற்ற சருக்கம்.

மறையோது மன்பெருமைமாடவனின்வாறுரைப்ப
நயநீயோதென்னைபுரளுநெய்மிசரணரிதது
னுறையோது முனிவாகளகேட்டுமுவுரதுமதிமுன்றன்
குறையோதுபுதிதகொள்கையுரைத்திடுகெனலும்.

(இ - பு) இவ்வாறு பிரமன்பாவந்தாத சரித்தரால் தேவர்களுக்கு
வேதமோதுவித்த வேதபுரிசரது புகழைச் சூதபுராணிகர்க்குறத்தேனனது
கடலபோற பிரவாகிக்கும் ஓரபிசயனததிலுய்சிசும யாவராலும் உயாவா
கக்கூறத்தகக் முனிவாகள் கீசுட்டுமன்வசளித்தசு சந்திரன் முன்னொருகா
லததில தனதுகுறைய அயவேதபுரிசரிடத்தேநாது வழிபட்டசரித்ததை
உரைத்தருளவேண்டுமென்றுகேட்க. எ-ற. (க)

உள்ளபுவநதிவைகுந்தலுயரத்திடுவாணசந்திரன்முன்
றெள்ளருந்தன்லுசரிபனதேவதனைவலுமயிழை
நள்ளருமுட்காதலுறத்தழுவிமகிழ்நதனவைதலு
விளளருமவெம்பவளுமுழ்ந்தவிசமுணாரதுவெண்டிங்க

(இ - பு) சூதபுராணிகா மனமுவந்து இவைகூறதின்ரா சந்திர
னுவன் முன்னொருகாலததில் இத்தகையையுடையவரென்று யாவரா
லுந்தெளித்தறிதமசரியவராகிய பிரகற்பதி என்னுந்தனதாசிரியரது பத்தினி
யைவலுவில் நீக்ககூடாததனது மனதிலுதித்த பேரவாவுடன்புணரது
களித்தனன் அக்காரணத்தால் எவராலும் சொல்லமுடியாத கொடியதோ
டம் தனக்குச்சம்பவித்ததை அந்தச்சந்திரன் கூற்றது. எ-று. (உ)

குருமனை விகொங்கைநலங்கொண்டபவநிநுட்வகை
யொருவினையுமில்வேமென்றுணர்ந்துசீடூஉலத்தி
னரியவறன்கடைமெலையுமழித்தது உலமுளபுரியுஞ்
சுருதிபுரியெனநீனைதது துவண்ணைவந்தாறனலு.

(இ - பு.) ஆசிரியா பத்தினியாரது தனத்தைத்தழுவி இன்பதகர்ந்
ததோடந்திரும்படி கேற்றொருசெயலுமில்லையென்று அறிந்து அச்சந்திரன்

நிலவுலகத்தில் நீக்குதற்கருமையாகிய பாவங்கள் அனைத்தையும் ஒழித்து வரமருள்வது மறைசைமான்சுரந்தான் என்று நிச்சயித்த அதிவிரைவாக அச்சுருதிபுரிககணவந்து சேர்ந்தான். ஏ-று. ஆல்-அசை.

இம்முன்றுங்ளுகம

(௧)

வந்தடைநதுவருநீத்தமவிந்தருகநதிதோய்ந்து

சிந்தையரனமேவீருநதித்திருநீற்றிவெளிசாததி

யைந்தெழுத்தினமுருநுதியாலபபதினுட்புருநது

முநதுமறைவானவாசுருமொழிந்தமுதறனைததொழுதான்.

(இ - பு.) சந்திரன் அவ்வாறு சுருதிபுரிக்குவந்தசேர்ந்து பிரவாகுமாகவரும் நீரமிருத்த கருநதியிலநீராடி மனதைச்சிவனபாறசெலுத்தித் திருவெண்ணீற்றின் பிரகாசத்தைத்தரித்துத் திருவைந்தெழுத்தாகிய அமூர்த்தத்தைப்புசித்துத் திருநீரோயிலுட்சென்று முன்பட்டி வெதத்தைத்தேவர் களுக்கோதுவித்த வெதபுரீசரை வணங்கினன். ஏ-று.

(௨)

பங்கயனேமுருநாயபண்ணவருககருமருநதைக்

கங்கைபொலன்வேணியின்மேற்ககவினகாட்டுங்கண்னுதலைச்

செவகைமலர்கொடுபூசைசெய்கனவ்வானமிதங்கொண்

டங்கவனுக்கபிடேகமன்புடனேமிகப்புரிநது.

(இ - பு.) பிரமன் முதலிப தேவர்களுக்கு அரியசஞ்சீவியைப்போன் றவரும் அமரைய சடாமருடத்தின்மீது கங்காதேவி அமருடன்விளங்கும் பெற்றிசுண்ணுடையவருமாகிய அவவேதபுரீசரை தேவாமிரத்ததைக்கொணமிக்கமெய்யன்புடனே அபிடேகித்துச்சிவந்ததனது கரங்களில் மலாகளைக்கொண்டு பூசித்தான். ஏ-று.

(௩)

வானமிர்நங்கொண்டு என்புதற்குக் காமதேனுவின் பாலைக்கொண்டு என் றுரைப்பினும் அமையும்.

அம்புலிவானமிதசலவபிடேகஞ்செய்திடனு

மெம்பெருமானுளமகிழ்வுறமேறேறிமானேந்தி

வெம்பணிமுந்நூன்மார்பின்மிசையொளிரவிமயவரைக்

கொம்பனையையோர்புறமுங்கொண்டுமதிக்கெதிருற்றான்.

(இ-பு.) சந்திரன் இவ்வாறு அமிர்தசலத்தினால் அபிடேகித்தவுடன் எமது பிராணாகிய வேதபுரீசா திருவுளங்களித்து விடைமீதுர்ந்தும் மாணத்திருக்கருகிலேநெயும் கொடியசாப்பத்தாலாகிய முப்புரிநூல் திருமார்பிலிளங்க இமயவரையரையன்புத்திரியாகிய இளமுநையகியாரை ஒரு பக்கத்தில் வைத்துக்கொண்டு சந்திரனுக்குக்காட்சிக்கொடுத்தருளினார்.

கண்டுமதிகளித்திருகைகவின்முடிமேலுறக்கூப்பிப

பண்டுமறைவானவர்க்குப்பகர்ந்தருளுந்தனிமுதல்வ

விண்டுமலரவனறியாவேதாந்தததுட்பொருளே [தித்தான்.
தொண்டெனைகொண்டரும்பாவந்தொலைத்தருளென்றேது
(இ - பு) இவ்வாறுகாட்சிக்கொடுத்ததைச்சந்திரன்கண்டு மனமகிழ்
ந்ததனதிரண்கொங்கனையும் அழகியசொசினமேலேறக்குவித்தது மூன்றளில்
வேதத்தைத் தேவர்களுக்கோதுவித்தருளிய ஒப்பற்ற முதல்வரே திருமால்
பிரமன் இருவரும் அறியாத மறைமுடிவின உட்பொருளாயினங்குங்கட
வுளே என்னை அழமைகொண்டு எனக்குநோந்த நீக்குதற்சரியபாவங்களை
ஒழித்தருளவேண்டுமென்று தோத்திரஞ்செய்தான். எ-று. (எ)

துதித்தமதிமேலன்புநோன்றிமலர்வாயமலர்நது
கதித்தவிடை யூர்கியிதுகழறுகினறானகாமத்தான்
மகித்தகுருமனைவிதனை மணந்தபவந்தொலைத்தனநீ
யுதித்தொளிருமுடுபதியாயுறைந்திருநாணெடிதென்றான்.

(இ - பு) இவ்வாறு தோத்திரஞ்செய்த சந்திரன்மீது திருவாள்கா
ந்து தமதுதாமரைமலர்போலும் திருவாய்மலர்நது பெரிய இடபவாகனரா
கியவேதபுரீசாக்கட்டையிடுகின்றாரா காமத்தினாலேயாவருக்குமேலாசமதித்த
உனதாசிரியனது பத்தினியைப்புணர்ந்த தோடத்தை நிவர்த்தித்தாம்
யினி நீ ஆகாயத்தின்கண்உதித்துப்பிரகாசிகடும் நட்சத்திரங்களுக்கெல்
லார்தலைவனாய் செடுவகாலம் வசித்திருக்கக்கடவையென்றார். எ-று.

திங்கடனக்கிவ்வாறுசெப்பியநகவினிங்கத்திற
சங்கரனுசுகரந்தனன்பின்றாரகைக்குராயகளுய்க்
கங்குலினீறிவியாகிக்காசினியேததிடவானிற
றுங்கமுடனமேருவனைசகுழ்கின்றான்மின்னும்.

(இ - பு.) சந்திரனுககிவ்வாறு கட்டையிட்டெச்சிவிரான் அவ்வி
ங்கத்தில மறைந்தருளினா பிறகுநட்சத்திரங்களுக்குத் தலைவனாய் இரவினா
க்குக்கடவுடனாகி நிலவுலகத்தோரொழும்படி ஆகாயத்தின்கண் பரிசுத்த
த்தோடி மேருமலையைத்தினனதோறும் தவருமல் இன்னும் வலம்வருகின்
்றான். எ-று. (க)

சீதமதியிப்பரிசுகிறந்தயர்நல்வரம்பெற்று
வேதமணிகர்க்குத்தென்மேற்றிசையிலெய்தியவண்
மதறுமோசிவன்குப்பிரதிட்டைசெய்தமிர்தா
லேதமறும்பூசனைசெய்தின்பமுற்றானெனவுரைத்தான்.

(இ - பு.) குளிர்ந்தகிரண்ங்கையுடைய சந்திரன் இவ்வாறு சிறப்ப
டைந்தயாவாகிய நல்வரத்தைப்பெற்றுக்கொண்டு அழகிய அவ்வேதபுரி
களுத்தென்மேற்குத்திக்கிந்தென்று அவ்விடத்துக்குற்றமற்ற ஓசிலலிங்கப்
பெருமானைப் பிரதிட்டைசெய்து தேவாமிர்த்தாலவிதிவறாதவழிபாடிய
றறி இன்பமடைந்தானென்று சூதபுராணிகா கைமிசாரணியமுனிவர்களு
க்குக்கூறினார். எ-று. (க)

சந்திரன்பேறுபெற்றசருக்கம் முற்றிற்று.

ஆ. திருவிருத்தம் 111 டிருகூ.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்-

மன்மததகனச் சருக்கம்.

ஓதுகின்றகுதாசொல்லுணாந்துமாகவத்துளோர்
கோதில்சிறதையன்புகூர்ந்துகூறினாகுகப்பியே
மாதருக்குண்முதன்மையாயவடிவினமிக்கவிரதியுந்
தீதிலபூசைசெய்தவாறுசெபபுகெனனவோதுவான்.

(இ - பு.) இவ்வாறு சந்திரனபாவநீர்த சரிதயைகூறிமுடித்த
குதபுராணிகா வாததையைக்கேட்டுத் தவசிரேட்டராகிய நைமிசாரணிய
முனிவாகன சூற்றமறதமதிதயதில் அன்புமீதுரூது கைகளைச்சிரமேற்கு
ப்பிச் சொல்லுகின்றார்கள் தேவமகளிராகருக்குள முதன்மையடைந்த அழ
கிறகிறந்த இரதிதேவியும் விதிதவருத வழிபாடுசெய்த சரிதததைக்கூறவே
ணமென்றுகேட்கச் சூதபுராணிகா சொல்லத்தொடங்கினா. எ-று. (க)

கருதினோதைவலவியங்கலக்குமாயிரங்கதிர்ப்
பருக்கேத்திரபபதிக்கொபாங்கர்வைவகன்னறபொருங்
குருதிநேத்திரசசமனறிசைக்கணோர்குரோசமே
பொருடதற்கொல்கோவலின்புரமுடைத்ததனிலே.

(இ - பு.) ஒருபோதுகினைத்தவாகனும் முத்தியடையத்தக்க ஆயிரங்
கிரணங்கையுடைய பாறகரகேதத்திரமென்னுமபெயருடைய சுருதிபுரத்து
கரு ஓர்பக்கத்தில் கொடிய அககினியையொத்த சிவந்தவழிகளையுடைய
இபமதிக்கில் ஒருகுரோசதூரத்தில் மனமதனையெரித்த கோவலு ரென்
னும் நகரமுண்டு அந்நகரத்தில். எ-று. ஏ-அசை. (உ)

பண்டுவெள்ளிவெறபினிறபராபரன்றவததுருக்
கொண்டிருந்தபோதனங்கனருயிலுகளகாளமுதவே
வண்டுகிண்டெலரினைநதுவாளிகொண்டெயயிருத்
தெண்டிசா முகந்திடென்னவெனதைமுனனாவநதனன்.

(இ - பு.) முன்னுளில் திருக்கயிலைமலையில் வீற்றிருக்கும் சிவபிரான்
தவவடிவங்கொண்டிருந்தகாலத்து மன்மதனுனைவன் குயில்களாகாளமுத
வண்டுகள் உழும் ஐவகைமலாகளாகிய பஞ்சபாணங்களைக்கொண்டு வலிபி
ருத்து எட்டுதெதிக்குகளும் திடுக்கிடும்படி. எமதுத்தையாராகிய சிவபிரா
னுக்கு எதிரில்வந்தான். எ-று. ஏ-அசை. இவ்விரண்டிலுள்ளும் (ங)

வந்தந்நவந்திருந்தவண்மைநோக்கியாகுலஞ்
சிற்தைகொண்டுதேறிவெய்யசிலைவளைததுமதனவே
ளநதாஞ்சுலாயபுள்ளலம்வரச்சிலகணைகடைய்ப்
பந்தரிட்டுரபியெநதைபாலடாப்பவெண்ணினான்.

(இ-பு.) மன்மதன் இவ்வாறு எதிரில்வந்து சிவபிரான் யோகத்தி
லிருந்ததன்மையைப்பார்த்து மனநினிடத்தகசிலைசுவகொண்டுபிறகுதே
றிகொடியகருப்புவிலைவளைத்து நானேற்றியாகாயத்திற சுழலும்பறவை
கள்வந்தச சிலகணைகளைதூவீச் சரக்கடங்கட்டி அட்டகாசஞ்செய்து
எமதுதந்தையாராகிய சிவபிரானிடத்து எதிரககரினைத்தான். எ-று. (௪)

ஈசனூரிருந்தியோகமுற்றகானமெங்கணும
வாசமாவசந்தகாலமாசகிமரநத்தனமேல்
யிசுமாமலாகசையிம்சயகலகொண்டுவிடுதலு
மாசுறாதவெநதைகண்டிதாசெய்கிறவண்ணெயென.

(இ-பு.) சிவபிரான் வீற்றிருந்து யோகமுற்றவனமுழுதும் வாச
னைகமழும் வசந்தகாலமாகச்செய்து மன்மதனைவன் அச்சிவபிரான்மீது
வீசத்தக்க புட்பாணங்களைத் தனதுகையினால் எடுத்துப்பியோகிக்க
குற்றமற்ற எமது தந்தையாராகிய சிவபிரான் நோக்கி இதுயாசெய்கின்ற
தொழில் என்று. எ-று. (௫)

நெஞ்சிலேகினைந்துகாணநிமலனைக்குமெல்லையிற
செஞ்சிலைக்கருடபுனொண்டுசோந்துமாறாரிற்சாயா
னஞ்சைநகனத்திலுவதநாகரூபியநிவன
வஞ்சனைக்குளமவெகுண்டுவாழ்வதெங்கனியவென.

(இ-பு.) இவ்வாறுசிவபிரான் திருவுள்ளத்திலெண்ணி அவனைக்காண
வேண்டுமென்று ஞானநோக்கால் நோக்குஞ்சமயத்து சிவநதவிலக்கிய
கரும்பைக்கொண்டு மன்மதன் அச்சிவபிரானிடத்தடைந்து நிற்கையினால்
ஆலாகலத்தைத் திருமிடற்றிலடக்கிய சிவபிரான் உணர்ந்து அம்மன்மத
னது கபடத்துக்காகத்திருவுள்ளஞ்சினந்து இனி இவன் வாழ்வதெப்படி
யென்று. எ-று. (௬)

அத்தனாந்தனையியிறகணுன்முனிரந்துநோக்கலுஞ்
சித்தசன்றனுருவமவெநதுநின்றுசாம்பராயினு
னித்தனுற்றகோபமாறகின்றுதேவர்வேண்டிநா
வைத்தகேதமெம்பிரான்மனத்திலாவினானரோ

(இ-பு.) சிவபிரான்தமது நெற்றிக்கணுற சினந்தபாத்தவடன்
மன்மதன்தனது உடலம்பெந்துகிறிந்து சாம்பராய்ப்போனான் அச்சிவபிரா
னுக்குற்ற சினந்தணியும்படி எதிரில்கின்று தேவர்களைல்லாம் வேண்டித்

கொண்டார்சன் எமதிறைவராகியசிவபிரான் திருவுளத்தில்வினைந்தகோபத்
தைத்தணித்துக்கொண்டார். எ-று. அரேர-அசை. இம்மூன்றுங்குளகம்.

அந்தவேலையிரதிகார்த்தகைம்வெந்தவாறழிந்
தநதுவன்னமுகமுலாந்திருங்கணீர்த்தமபவே
கந்தகத்தனத்திரண்டுகையினுமோதியே
வந்துமுக்கணொருநைபாத்தமலரிலவீழ்ந்தரற்றினாள்.

(இ - ௫) அததருணத்த இரதிதேவியானவள் தனதுநாயகனாகிய
மன்மதனது உடலவெந்ததையுணர்ந்து சூதிரன்போன்ற முகமவாடி
விசாலமாகிய கண்களினின்றும் நீர்த்ததும்படி பந்தபோல்திரண்டிருக்
கும் இரண்டு தனங்களிலும் இரண்டுகைகளாலும் மோதிகொண்டெவந்தீர்
திரிநேத்திரங்கனையுடைய எமது தந்தையாராகிய சிவபிரானது தாமரை
மலர்போன்ற திருவடிகளில பணிந்து அழுதாள் எ-று. (அ)

பண்ணிசைந்தகுதலையினசொற்பசியகிளை யொன்றுவீழ்ந்
துண்மெளிறுதுபதைபதைத்துழன்றுதேயுமாறுபோற்
பெண்ணருங்கலம்பதைத்துபெரிதுநொந்துபொருமியே
துண்ணொனவெழுந்தவ்வெந்தையதாளிறைஞ்சியே.

(இ - ௫.) பண்பால இசைக்கும் மழலையாகிய இனியசொற்கள்
பயிற்றும் பச்சைகளியொன்று விழுந்த மனமெலிந்து பதைபதைத்தத்
துக்கித்துவருந்துவதுபோலப்பெண்களுக்கருமையான ஆபரணம்போன்ற
இரதிதேவியானவள் மிகவுமவருநதி அழுது அதிசீக்கிரமாக அவ்விடத்தி
ருந்தமபுறப்பட்டு அச்சிவபிரானது தாய்மையான திருவடிகளை வணங்கி.
எ-று. ஏ-இரண்டும்-அசை. (க)

வேதமாகிவேதமோதுமவெளியுமாகியொளியுமா
யாதியாயனாதியாகியபபுறத்துமொப்பிலாச
சோதியாய்சுடருமாகித்தோற்றமாகியிருவகைப்
பேதமாகிநின்றஞான்பிரணவத்தினுருவமே.

(இ - ௫.) வேதசொரூபமாகியும் அவ்வேதங்களிற்கூறும் ஞானவொ
ளியாகியும் விளக்கமாகியும் மூலகாரணமாகியும் ஆதியல்லாததாகியும் இவ்
வீரண்டுகும் அபபுறப்பட்டதாகியும் ஒப்பற்ற சோதிசொரூபமாகியும் அச்
சோதியினிடத்தனுடாகும் சுடருருவமாயும் ஆன்மவர்க்கங்களாயும் அவ்
வான்மவர்க்கங்களின் அச்சரசரமாகிய இரண்டுவிதபேதமாகியும் விளங்கு
கின்ற மெய்ஞ்ஞானமையமான பிரணவத்தின் திருவுருவமே. எ-று. (க)

அறிவிலாதசிறியர்தீமையார்பொறுப்பர்நீயலான்
மறியுலாவுபாணியுள்ளமறம்விடுததின்னருளினால்
வெறியுலாவுமதனியற்றும்வினைபொறுத்தென்கநதரஞ்
செறியுமாநல்லரியதானிகேவரீதந்தருளெனா.

(இ - பு.) புத்தியற்ற சிறியோர்பிழையை கீயல்லாமல் யாரொபொறுப் பவர்கள் மான்கன்றுலாவது கரதலமுடைய சிவபிரானே திருவுள்ளத்திழு தித்த சினந்தனிர்து இனியகிருபையினால் பயித்தியங்கொண்ட மன்ம தன்செய்த தீங்கைப்பொறுத்தது எனது கழுத்திய மங்கிலியம் விளங்கத்த கதநாகிய வரத்தை நீர் தந்தருளவேண்டிமென்று, ஏ-று. (௧௧)

தானணிரதகோசிகத்தலைப்பையேற்றிரக்கலு
மானணிந்தவெநதையுண்மகிழ்ந்திலிங்கநீயமைத்
தூனமின் றிவழி படிபலலுவநதுநின் னுளப்படிப
பூநயநதவாளியைப்பொருநதிவாழ்வையெனறனன்.

(இ - ல.) இரதிதேவி தரிந்திருந்த கோசிகப்பட்டினாலாகிய ஆடை முன்றூலையைக் கையிற்பிடித்துக்கொண்டு மங்கிலியப்பிட்டுக்கேட்ட மர னைத்தரித்த எமது தந்தையாராகிய சிவபிரான் திருவுள்ளமகிழ்ந்து கீ ழர் சிவலிங்கப்பிரதிட்டைசெய்து விதிதவறாமல் பூசிக்கல உகைருத்தின்படி புட்பபாணங்கையுடைய மனமதனைச்சேர்த்து வாழ்வாயென்று திருவாய் மலராதருளினார். ஏ-று. இந்நான்குவருள்கம். (௧௨)

என்றிலிங்கமாய்ப்பரணிலங்கிடக்களித்ததுரோ
நின்றுபூசையிடுதிவேதநிகரிலாகப்பபடி
கொன்றைவேணியன்பதங்குல, விபேந்தி சிந்தலு
மனமுளாடி மனமகிழ்ந்துவானுளோகாள சூழவே.

(இ - பு.) இவ்வாறு திருவாய்மலராதருளிச் சிவபிரான் இலிங்கவடி வமாய்ப்பிரகாசிக்க இரதிதேவிமனங்களித்து எதிரிலின்று ஒப்பற்ற வே தாகமப்படி கொன்றைமலரைத்தரித்த சடாமகுடத்தையடைய சிவபிரா னது திருவடிகளைப்பூசித்து மகிழ்ந்துதுதித்துநிறகப் பொன்னம்பலத்தில் ஆனந்தநிருத்தம்புரியும் அச்சிவபிரான் திருவுள்ளமுடைய தேவகன்புடை சூழ்ந்துவர, ஏ-று. ஏ-அசை. (௧௩)

வேறு.

இருதவகைப்பூசைகளிரதியியற்றமறைசையெம்பெருமான் சிந்தையதனிலருள்பெருகித்தகழ்மானமலிகைத்தலத்தேந்தி யந்திமதியுந்தியுமிளவாருஞ்சடித்ததணிந்தெழிலா
ருநதுவிடைமேலிளமுலையாளொருபாதியின்மேனியுமாகி.

(இ - பு) இவ்விதமாக இரதிதேவி அனேகநாளபூசிக்க வேதபரிசர் திருவுள்ளத்திற் கருணைகூடாதுவிளங்கும் மாணியும் மழுவையும் திருக்கா ன்களிற்றரித்துக்கொண்டு மூன்றாம்பிறையும்கங்கையும் இளமையாகிய ஆத் திமலரும்சடையிற் குடிக்கொண்டு அழகமைந்த இடப்பவாகனத்தினிந்து இளமுலையாகியார் இடதுபக்கத்திருக்கும்திருமேனியுடன், ஏ-று. (௧௪)

க்ஞச

திருவோத்தூர்ப் புராணம்.

மாலுமயனுமுனிவர்களுமவானோர்பிறரும்புடைகுழப்
பாலுநறையுந்துவர்த்தமொழிப்பாவையிரதிமுன்பெய்தி
வேலுமலருநிகர்நெடுங்கண்மின்னேயுன்பூசனைக்குவநதே
மாலுமலருமுறைந்திடுவோர்க்கரியவிற்பமுனைக்களிப்பேம.

(இ - பு.) திருமாலும் பிரமனும் முனிவர்களுமற்றையரும் புடை
குழந்துவர பகம்பாலும் நெய்யும் தவாககசெய்யும் வசனங்கனையுடைய
பதுமைபோன்ற இரத்திதேவிக்கு எதிரில்வந்து வேலாயுதத்தையும் நீலாற்
பலமலரையுமொத்த நீண்டகண்களையுடையபெண்ணே யுனதுவழிபாட்
டைமெச்சினோம் ஆலிலையிலும் தாமரைமலரிலும் வசிக்கின்ற அவவிருவா
களுக்கும் கிடைத்தற்கரிய இன்பத்தை உனக்குக்கொடுப்போம். எ-று.

வருநதியெனை நீபூசித்தவண்மையதனும்மதனனுருப [யா
பொருந்தியுணைச்சேர்ந்திடவுமற்றைப்புவனத தெவர்க்குமுருவினி
யிருநதுமவனசேவசம்புரியவிசைநதவரநதநதனமென்ன
வருந்தாமமுதமொழிபிரதிககணிசோமறைசைககோனுரைத்தான்

(இ - பு.) திரிகரணகத்திபாய முயற்சித்த என்னை வழிபாடுசெய்த
தன்மையினால் மன்மதன் உருவமுற்றுனனைச்சேரவும் மற்றஉலகத்துள்ள
யாவாக்கும் உருவிலலாதவனாகவும் இருந்து அவனதுதொழிலை முன்போல
வே புரியுமபடி வரங்கொடுத்தோமென்று தேவர்களுண்ணும் அமுதத்தை
ப்போன்ற மொழியையுடைய இரத்திதேவிக்கு அமுதிய சுருதிபுரீசாதிருவாய்
மலார்தருளினா. எ-று. (கசு)

இந்தவரம்பெற்றினிதினுஹநெரிந்தேயுநிந்தோனுருவாகி [ள்
வந்தான்மகிணனுடனிரதி மறைசைப்பெருமான்மனைத்தொழுதா
கந்தமலரோன்முதலாயகடவுள்பலருமவியப்பெய்திச
சிறந்தயதனிலரனமகிமையதனைப்பலகாறசிறத்திதாரா.

(இ - பு.) இந்தவரத்தைப் பெற்றுக்கொண்டு மனங்கனித்து சிவபி
ரான் நுதற்கண்ணுலெரிந்தழிந்த மனமதனுருவடைந்து வந்தனன் அம்ம
ன்மதனுடன இரத்திதேவிபானவள வேதபுரீசரைவணங்கினள் வாசனைதங்
கிய கமலவாசனாகிய பிரமன்முதலிய தேவாகன்பலரும் சந்தோடித்தத்தம்
முஷுளத்தில் அச்சிவபிரான்மகிமையைப் பலகாலும் சிந்தித்துக்கொண்டிரு
ந்தா. எ-று. (கஎ)

தென்றற்றேருமதிக்குடையுந்திகழுமகரகேதனமும்
வென்றிக்கரும்பினைஞ்சிலையும விரைப்பூங்கனையுங்கொண்டிரு

மன்றற்குமுலா விரத்யுடன் மதனன்விடைகொண்டெயதினனும்
குன்றககுனிவிலலரனுமநதக்கோவழாததிதனிலடைந்தான்.

(இ - பு.) தென்றலாகிய இரதமும் சுகிரானாகிய குடையும் விளங்
கும்மீனமாகியகொடியும் வெற்றிபுரியதச்சக கும்பாசிய நீண்ட வில்லும்
வாசனைமழும் மலராகியபாணங்களும் எடுத்தக்கொண்டிருமணத்தங்கி
கூந்தலையுடைய இரதிதேவியோடு மன்மதன் சிவபிரானிடத்து விடை
நற்கொண்டு தன்பதிகஞ்செனனான மேருவாகிய வளைந்தவிலையுடைய
சிவபிரானுமநத சிவலிங்கத்திற்குநந்தனா எ-று ஆல்-அசை. (௧௮)

பாவையிரதிபூசனைகொள்பரணையெவருங்கயிலாய
தேவனென வேயுரைகநிடுவாரசீபாரந்தபபெருமபதியை
மூவராயதுதநகணனான்முரணமெய்மமதனையழித்தகதனம்
கோவலிமமாபுரமென்றுசூழிப்பாருலகிலவடசொல்லால்.

(இ - பு.) பொறபதுமைபோன்ற இரதிதேவியின் பூசையையேற்
றுக்கொண்ட அச்சிவலங்கப்பெருமானையாவரும் கையிலாயநாதா என்று
கூறுவார்கள் சிறப்பமைந்த அநதபபெரியதலத்தை திருமூர்த்திசொருபமா
ய்விளங்குஞ்சிவபிரான் நெற்றிககணனான நெறிபிறழ்ந்தமன்மதனையெரித்
தகாரணத்தினால் வடமொழியில் கோவலாரென்று கூறுவார்கள்.

பொன்னாதிதலைப்புணாமுலையாளபூவையிரதிபூசனைசெய்
யெனனாகனையருசுசித்தேயேத்தித்தொழுதோரிடையுற்ற
துன்றாகாலக்கூற்றினையுநதொலைதுதுயர்நீர்ந்திரநிலத்தின்
மன்னாயவாழ்வரெனசூதன்வனவாசிகளுக்குரைத்தனனால்.

(இ - பு.) அழகிய தேம்பொருந்திய தனங்கனையுடைய நாகணவா
ய்ப்புட்போலுங்குரல்வாய்ந்த இரதிதேவியானவள்பூசித்த எனது இறைவ
ராகிய சிவபிரானைப்பூசித்துத்ததித்த வணங்கினவர்கள் இடையில் நேரி
ட்ட பகைவர்களது தன்பதையும் காலனென்னும் இயமனால்வினையும்
துன்பதையும்தொலைத்து மற்றைத்துப்பங்கனும்நோது இந்நிலவுகத்
தில் அரசராய்வாழ்வார்களென்று சூதமுனிவா கைமிசாரணியமுனிவர்க
ளுக்குரைத்தருளினா. எ-று. ஆல்-அசை. (௨௦)

மன்மததகனச்சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆ திருயிருத்தம் .. நூல்க.

உ.

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

அருணன்பாவந்தீர்ந்த சருக்கம்.

தண்டலிற்சவுனகாதியாகுதன்றூளிணைதலைமிசைததாங்கி, யண்டர் நாயகன்றன்சரிதைகேட்டுள்ளமான நதபரவசமாலைம, பண்டை நாளருணன்பவமவண்டொலையத பரிசெமக்குரைத்திவண்டி மிரு முண்டகாதனனோ மூாததியேயென்னமுகமலாந்திவையுரைத்தனை னால்.

(இ-பு) குற்றமற்றசவுனகாதிமுனிவர்கள் குதமாமுனிவர் இரண்டு திருவடிகளையுஞ்சரசிறநுங்கி வேதபுரிசாமன்மததகனஞ்செய்த சரித்திரங் கேட்டுள்ளததில் பேராணநதமுற்றேம் முற்காலத்து அருணன் தனதுபாவம் அச்சருதிபுரத்தில்தீர்த்துகொண்டசரிதையை எமக்குரைத்தருளவே ண்டும் வண்டுள்ளொலிசகுங் கமலத்தைஆசனமாகவுடையபிராமணைப்போன்ற தவசிரேட்டரேயென்றுதுதிகக குதபுராணிகா முகமலாச்சியுடன் இவ்வாறுகூறத்தொடங்கினா. எ-று. ஆல்-அசை. (க)

காயிருங்கனலகண்மூன்றினுளளளக்கருத்தெலாமுடிக்குமாதவத்தி, ராயிரங்ககிரோனேருருட்டோமேலருணனேழ்பரியினைத்து ரப்ப, மாயிருஞ்ஞாலப்பரப்பொருபொழுதில்வலமவருபவன்முனேர்தினத்தி, லேயிருவிசுமபினிமையவருலகத்தருகினிலெய்திடுமெல்லை.

(இ-பு) வெம்மைதங்கிய ஆகவனீயம் காருகபத்தியம் தக்கணக்கினி என்னும் மூன்றுபெரிய அக்கினிகளால் மனதின்கணநினைத்தவண்ணம சகலகாரியங்களையும் முடித்துவருகின்ற மகாதவத்தையுடையவாக னேஆயிரங்கிரணங்களையுடைய சூரியன்ஒற்றைச்சக்கரமுள்ள இரத்தத்தின்மீதுஅருணனென்னும்சாரதி ஏழ்பரியைத்தூண்டுகப்பெரிய இந்நிலவுலகமுழுதும் ஒருதினத்தில் சுற்றிவருகின்றவனாய் முன்னொருநாளில் அகன்ற ஆகாசத்தினிடத்துள்ள தேவலோகத்திற்கு சமீபத்தில் சோந்தகாலத்தில் எ-று. (உ)

ஐயிருநூற்றுக்கண்ணனொண்மடங்காலதனமீதினிலமாந்து பையரவல்குலரம்பையர்கோடிபரதநாட்டியத்தொழில்புரியச்

செய்யிருப்பது நன்கு இன்னிதெரிதகிசைவயிரியர்பாடக் [ன்.
சையிறுமுள ம,தள மிசையபக்ககன வேநதினிது பார்த்திருநதா

(இ - 4.) ஆயிரக கணகையுடையவனைய ஒள்ளிய சிங்காதனத்தின்
மீதிலவீற்றிருநத சாப்பபட்டமே லும் நிதமபுளள அரம்பையர்கள் பர
தாட்டிநிஞ்செயய அமைசகப்பட்ட மிதனம் ஈன்னி வீணை இவைகளை
மீட்டிப்பாட்டகாகள பாடிக்கொண்டிருக்க நடர்வாகைகளினால் தாள
மும் மத்தளமுங்கொட்ட இவைகளை இந்நிரன இனிமையாகப்பார்த்துக்
கொண்டிருந்தான், என்று இவ்விரண்டிங்குளகம். (ங)

அநதநாட்டியத்தினி வழியிசையுமருணனுக்கிருசெவிபுகுதச்
சுந்தையுமதனமேலாகி போடுஞ்சநதின்குதுளமவாடிமெய்சோந
தி, வுததுகைக்தொழிலு மறத்தனனிருந்தானெண் கதிாப்பரிதியு
கோக்கி, யிரத்தவுண்மயககமெய்தயதெனகொவியமபெனமறவனரி
சைப்பான்.

(இ - 4.) அநதநாட்டியத்தின்சத்தமும் பாட்டின் இசையும் அரு
ணனுக்கு இரணடுசெவிகளிலும் புகுந்தவுடன் அதன்மேற்கருத்துசென்ற
படியால் சித்தமயங்கி மணம்வாடி உடலம்சோர்வடைந்து இரத்தத்தைச்
செலுத்துகின்றதனது தொழிலையும் மறத்தவனாயிருந்தான் ஒள்ளியகிரணங்
கையுடைய சூரியன அவனைப்பார்த்து இவ்விதமனமயககம் வரத்தறகெ
ன்னகாரணமசொல்லென்று கேட்க அருணன் சொல்லுகின்றான் என்று.

வசகிரபாணியவையினிலரமபைமாதர்மாநடனங்கள்புரியுஞ், செ
ச்சையினொவியந் திகழ்மணி வீணைததெள்ளுகைப்பாடலுங்கேட்
டே,யிச்செயலுற்றகென்மனவவண்ணென்றின்புறனோக்கினாலது
தசசவுட்டளர்வுதவிரநதிடாதெனறன்றபனனுஞ்செலவிடைதந்தா
ன்.

(இ - 4.) இந்நிரன்சபையில் அரம்பையர்கள் நடனங்கள்செய்கி
ன்றசிலம்பினோசையும் விளங்குகின்ற அழகிய வீணையககையினால் மீட்
டிப்பாடுகின்ற பாடலையும்கேட்டு எனதுமனம் இவ்வாறு மயங்கியிருக்கின்
றது அவ்விடத்திற்குப்போய் இன்படையுமபடி அதுகளைப்பார்த்தால்லது
என்னிடத்துண்டாகிய மனகலககம் நீங்காதெனறுகூறினன் அவவாறே
போகுமபடி சூரியனும் விடைசொடுத்தனுப்பினான், என்று. ஏ-அசை.

பருதிபாலவிடைகொண்டருணனுமமரர்பதியிலிநதிரனைவைபடா
ந்து, கருதியோ மாதினுருவெடுத்தவர்பாற கலந்துநாட்டியநக
னோக்குறலு, மரிதினிலரமபைமாதரின் மிக்கவழிகுவாய்ந்திடுத
லாலவனை, மருமலர்த்தாமத்திந்திரனோக்கிமனத்தினின்மையனோ
ய்கொண்டான்.

(இ - ௫.) இவ்வாறு சூரியனிடத்தவிடைபெற்றுக்கொண்டு அருணனும் தேவலோகத்தில் இந்திரன் சபையையடைந்து பலவாறுயோசித்து ஓர் பெண்ணுருவெடுத்து அவ்வரம்பைமாதாகளுடனகலந்து நாட்டியங்களைப் பார்த்திருக்கும்போது அவ்வரம்பைமாதாகளைப்பார்க்கிலும் அருமையான அழகுவாய்ந்திருப்பதால் அவளை வரணைமழும கற்பகமலாமாலைதரித்திருக்கும் இந்திரன்பார்த்து தனமனநிலைகாமமோயுற்றான். எ-று. (௬)

அஞ்சனவழியாராடலைநோக்கானணிநரமபியாழிசைகேளான மிஞ்சியமயலான்மேனிநொந்துள்ளம்வெதுமபினான் கிரகமாற்றிலனாய், வஞ்சியினுநவாமருணனுடங்கோரணியறைபுருநதமளியின்மேற், கொஞ்சியன்பெய்திக்கூடியேயகததிற்கொண்டிடுமவிரகநோய்திரந்தான்.

(இ - ௫.) மைதிட்டிய கண்களையுடைய அரம்பையாகளது நாட்டியத்தைப்பாராமலும் அழகிய நரம்புகளினுலமைததயாழின் இசையைக்கேளாமலும்அதிகரித்தகாமமயக்கத்தால் உடலமவருந்தி மனவெந்து அககாமநோயைச் சகிக்காதவனாய் வல்லிசாதகமோடிபோன்றுருவமைந்த அவவருணனுடன் அவ்விடத்துள்ள ஒரு மணிகளிறைத்தஅறையிற்புகுந்து பஞ்சணையின்மீது அவனுடன் கொஞ்சிப்பேசினபுடன் சோந்துதன்மனநிலை உதித்த காமநோயைத் தணித்தககொண்டான். எ-று. (௭)

தருக்கிறையுடனேகூடலும்வாலிதானுதித்தனனதுநோக்கிச், கருக்குறுமனனையருணனுநதனதுகவினுருவெடுத்தவணகனமே, யருக்கன்மாடனுநுகியமராரகோன்முனைபரிவையாய்ச் சென்றதுமவன்கண், மிருக்கமாயணைநதேயுகந்ததுப வாலியுதித்ததுந்தெரிந்திடவுரைத்தான்.

(இ - ௫.) இவ்வாறுதேவேந்திரனுடன் சேர்ந்தவுடன் வாலியுதித்தான் அதைக்கண்டு அருணனும் மனநிலைகைத்தவனாய்த்தனது அழகிய சுய உருவத்தை எடுத்துக்கொண்டு அவ்விடத்தைவிட்டுநீங்கிச் சூரியனிடத்தடைந்து இந்திரன்சபையில் பெண்ணுருவெடுத்துப்போனதும் அவ்விந்திரன்பார்த்துச்சோந்து இன்பம் அனுபவித்ததும் உடனேவாலி உற்பத்தியானதும் தெளிவாகக்கூறினான். எ-று. (௮)

உரைத்தலுங்கதிரோனுளம்வியப்பெய்தியுயரெழிலருணனைநோக்கி, வரைத்தடம்புயததுவானவேந்துன்பாலமானுறநீயெடுத்தெய்து, நிரைத்தபொன்னுருவங்காட்டுதியென்றுநிகழ்த்தலுமவ்யுருகாட்டி, மரைத்தனிமலர்க்குருன்பனுநோக்கிமையனோய்கொண்டான்மாதோ.

(இ - 4.) இவ்வாறு அருணன் கூறியவுடன் சூரியன் மனதின் கண் ஆச்சரியமடைந்து மிகக் அழகுள்ள அருணனைப்பார்த்து மலைபோலும் விரிசாலமான புயங்களை யுடைய இந்திரன் உன்னிடத்தையங்கும்படி நீ எடுத்துச் சென்ற வரிசையாக அமைந்த அழகிய உருவத்தைக்காட்டுவாயென்று கூற அவன் அந்தப்படி அவ்வுருவெடுத்தக்காட்டி ஒப்பற்ற அரவீந்தரண்பனைய சூரியபூங்கனையினை காணோயுமென்று. என்று. மாத-ஓ-அசை. (௯)

ஆதலால் நோய்நெஞ்சத் தாற்றலனாகிய நஞ்சுமருணையினை நதான் நேசமுற்ற நைந்த போது சுக்கிரீவனிகராவலுமையிற்பிறந்தான் மாசுறுமனதுபாகனுந் தோக்குவசை நயக்கெய்தியதென்ன வென்று மருவமகனறுதன னுருவாயிரவிதாடொழுதிவைவரியமபும

(இ - 4.) காமனெழை மனதிற்பொறுநகாதவனய்ச்சூரியனும் அருணனைச் சேர்ந்தான் அப்படி யிருப்பதுடன் சேர்ந்தபாது சுக்கிரீவன் என்பவன் ஒப்பற்றவலமையுடன் உற்பித்தான் குற்றமற்றமனதையுடைய அருணன் பார்த்து நமசுருவசைநோந்தென்று யாவராலும் இகழ்ப்பதும் அப்பெண்ணுருவையொழித்தது தன்னுருவெடுத்தக்கொண்டு சூரியன்பாதங்களை வணங்கி இவ்வாறு கூறுகின்றான். என்று. (௧0)

உலகிலுள்ளதெவ்வகனிருக்கின்றபயனுமுடையதிடுங்கடவுணீர் கின்பொனலகில்பூங்கமலதாளினைக்குரியவடிமைநானாகலாவுண்ணிலகிவாளெரிக்குமவசசிராயுசனபானமேவியானசெயதநீவினையுநலமிலாவினையுன்பாறபுரிநதுவுநகுமவருள்புரிசென்றான்.

(இ - 4.) இந்நிலவுலகின்கண்ணுள்ள ஆனமாக்களது நல்வினைதீவினையாகிய இரண்டு வினையின்களையுடைய அந்நதிருக்குவகடவுள் நீ அவ்வாறு அழகுறவாயநத தாமரைமலர்போன்றநினைது இரண்டு பாதங்களுக்கிரித்தான் அடியேன்றான் ஆகையால் உன்னைவிட்டுகிவகி ஒளிவீசும வசசிராயுததைத்தாங்கிய இந்திரனிடத்தடைநது யானசெய்த தீவினையும் நன்மையிலலாதசெய்சையாக உன்னிடத்திறசெய்ததும் நன்மையாகும்படி உரைத்தருளவேண்டிமென்றான் என்று. (௧௧)

இவ்வகையிரதச்சூதுனுங்கேழப்பவிரவியுங்கருணைபா லுரைப்பான் கௌவையங்கடவுகும்மானிலததுயர்ந்த கயிலையங்கிரிவினையனைய செவ்வியசருதிபுரியெனவுரைக்குஞ்சீருறுதலமுளதகளி [னம் லெனவியமறுகருமததனைத்தொழுதே யானாகதியடைநதனன்முன்.

(இ - 4.) இவ்வண்ணம் இரதசாரதியாகிய அருணன் கேழ்க்கச்சூரியன் கருபையாற்குறுகின்றான் ஒலிக்கும் அழகிய கடலுமுடைய இந்நிலவுலகதில் உயர்ந்ததிருக்கயிலைக்காததுச்செயுமையையாதசருதிபுரியென்று யாவரும் எடுத்துக்கூறும் சிறப்புள்ள சிவதலமொன்றுண்டு அத்தலத்திற்

குற்றங்களைக் கிசுகாக்கும் வேதபுரீசரைத்தொழுதுதான் நான்முன்புல்ல வாழ்வடைந்தனன். எ-று. (கஉ)

ஆதலானீயுமததலமெய்தியருமறைவடிவதாய்நின்ற
புகநாயகனைப்பூசனைபுரிந்தான். இன்மையையமாற்றியேயிரதச்
சூதனாயெனபாலவருகியென்றநூநாறஞரியபூராதியமுலரபாயக்
கோதிலாமதைதானருணனுமகேட்டுசுருறைவறு மகிழ்ச்சிகொண்
டனனலை.

(இபு) ஆகையினால்நீயும்அந்தசகருகிபுரியையடைந்த அங்குஅரிய
வேதசொருபியாய் உற்றிருக்கும் சிவபிரானைப்புகித்து உனதுகுறையகளை
ஒழித்துக்கொணந்திரும்ப இரதசாரதியாய் என்னிடத்த வரசுக்கவாயெ
ன்று சூரியன்கூறக்கூறமற்ற மனமுடைய அருணன்சேடமீங்காதபெரு
மகிழ்ச்சியுற்றனன். எ-று ஆல அரை (கங)

ஆங்கவனவிடைகொண்டாரணபுரத்திலருணன் வந்தடைந்துள்ள
மகிழ்ந்து, தேவசமஸ்சமலத்திதையினைச் செயிராதசேயாகநீராகு
டைந்தெழுந்து, வீங்குகளிரியத்தானபெய்யெலாஞ்சிறப்பவெண்ணி
றப்பூதியுமபூசிப்பாங்குறுஞ்சுகரக்கோயிலுட்புகுந்துபராபரமூர்த
தியைக்கண்டான்.

(இ - பு.) அவ்விடத்தசூரியனது அனுமதிபெற்றுக்கொண்டு அரு
ணன் சுருகிபுரியில்வந்துசேர்த்து மனமகிழ்ந்து வாசனாகமழும் தாமரை
மலரில்வசிகக்கும் பிரமணத்தணுத்த முருகக்கககடவுளால உண்டாகிய
சேயாற்றின் கீரிலமுழுக்கிழங்குஅழகிய பருத்தப்புயங்கையுடையஅருண
ன்தனது சரீரமுழுதுமவிளங்குமபடி திருவெண்ணீர்நீராதுபுகத்துள்ளசி
கரங்களோடுகூடிய திருக்கோயிலுடசென்ற பராசத்திசகுபபரனாகிய வே
தபுரீசரைத்தரித்தான் எ-று. (கச)

சூழ்ந்தனனதுதித்தானொழுதுதனை பலகாற்றாய்தண்புனலலா
கொண்டு, வாழ்ந்திடுமரனைப் பூசனைபுரிந்தானவழுத்தினன்றோத்தி
ரந்தாண்டேற, சூழ்ந்தனனுருகித்தடவசணை நகத்தண்புனலெசொ
ரித்திடநின்ற, சூழ்ந்தனனபவத்திலையகாததுன்றனருடகரைசோ
த்துதியென்றான்.

(இ - பு.) வலம்வந்து ததித்தவணங்கினான் அளவிறந்தவிசைபரி
சுத்தமாகிய சூரிராதசேரையும் மலரையுங்கொண்டு அங்குவீற்றிருக்கும்
அவவேதபுரீசரைப்புகித்தான் மறுபடி அனேகரதுகளைக்கூறி அவரது
திருவடிகளின்மீது வணங்கினான் பிறகுஎழுந்து தனது அகன்ற இரண்டு
கண்களினின்றும் ஆனந்தபாஷபமசொரியகின்றான் ஐயனேயான் பவக
கடலில்வீழ்ந்தேன் என்னை இரட்சித்த உனது திருவருளென்னுங்கரைபிற
சேர்க்கவேண்டும் என்று குறைபிரத்தனன். எ-று. (கரு)

உருகியிவ்வண்ணமருணனுநதுதிப்பவுளமகிழ்ந்தெம்பிரானகருணை, பெருகிடச்செய்யபவளவாய்மலாந்துபெப்புறுமருணவாவெறந், கருகினிலழைத்தையன்ப நீபுரிநதவருச்சனைக்குகநதனமுன் டாம, பொருவறுபவமுந் தீரநதென் றுடைததுபுராரிபிண்ணையு மிதுபுகுறா.

(இ - பு.) அருணன் இவ்வாறு மனமுறுகித் துதிக்க எமதிறைவராகிய வேதபுரீசர் திருவுளம்மஃதூர்து அருள்கரக்கச்செம்பவளம்போலுந் திருவாய்மலாநது அன்புர்கூர் அருண்ணேவா என்று அவவிடத்தத்தம் மருகில அழைத்த அன்பனை நீயைத் வழிபாட்டிற்கு மனமகிழ்ந்தோம் உன்னிடத்தவிளைந்திந்த ஓடாற்பாவவசஞ்ஞந்தோலைதன என்றருளிச் செய்து திரிபுரதகனாராகிய அவேதபுரீசர் பின்னும் இவ்வாறு திருவாய் மலாநதருளுநீரோ என்று ஏ-அசை- (கக)

அரியவிதநலத்தினிந்நத பந்தசையிலடுக்கரைக்காவகநெறியிற மெரியுபேராவன முண்டவ்வனததுறுது திகழ்ச்சுவலிநாகொரானற மதஸ்கை, புரியநதபூசைபுரிந்திடென மெய் கோணுரைத்தவாயுரை தகலுமுள்வாப, பிரியமுறறருணனைகிணைவினா விறபேசியகான கததுறைத்தான.

(இ - பு) அருமையான இச்சருதிபுரியில நிறுதிமூலேககித்த அரைக் காதவழிதூரத்தில யாவருகருமதெரிந்த ஓர் காடிருக்கன்து அக்காட்டிற் சென்று விளக்கமுற ஓர் சுவலிவசப்பிரதிட்டைசெய்து எமக்குரிததான நல்லபூசைசெய்யெனது எமதிறைவராகிய சுவபிரான்கட்டையிட்டனா அவ்வாறு சட்டையிட்டவுடன் அருணன்தன்னுள்ளத்தில அன்புமிகுத்து அதிகவிரைவில்போய் முனசொன்ன அக்காட்டில்வசிடத்தான். ஏ-று.

அநதநகரகானதளைகையமபதிபோலணி நகரொன்றமைத்தளியார் கநதமெனகமலப்பொய்கையுண்டாக்கிக் கறைபிடற்றையனைத்துதி ந்துது,கொநதமவிட்டகலத்தணபுனரேய்நது தூராவெண்ணீற்றொ ளிசாததிச், சிந்தையிற்பொருசாககர்த்தையேகீனைநதுசிவலிவகருப மொன்றியற்றி.

(இ - பு) அநதக்காட்டில அனாகாபிரகுச்சமானமாய் அழகிய ஒரு நகரத்தையுண்டாக்கி வணிகந்நிறைநக வாசனைகமமுமெல்லிய தாமரை களாநிறைந்த தடாகமொன்றுண்டாகிய நீலகண்டராகிய சுவபிரானத் தோத்திரஞ்செய்து தனது அஞ்ஞானத்தொடக்குவிட்டொழிய அத்தடா கத்தில்கீராடி தூயமையான திருவெண்ணீற்றை ஒளிவளங்கத்தரித்து இத யத்தில வேறொன்றுகருதாமல திருவைந்தெழுந்தையே தியானித்து சிவ லிங்கப்பெருமான் திருவுருவம் ஒன்றுசெய்து. ஏ-று. (கக)

கான்றதிபயந்தேங்காய்ப்புனல்முதிர்செங்கநும்பின ல்விநதமு முதலாய், யான்றவைபலவாயறங்கபிடேகபாட்டிததண்டேய்வையு மணிந்தே, யீன்றபன்மலரகவிளவகைசாததியிணையிலகாழகங்கல ன்புனைந்து, சான்றவாதுதிக்கததீபநூபாதிநதநருச்சனைபுரிந்தன னே.

(இ - பு) வாசனைவீசும் தயி, பால், இளநீர், முகிர்ந்த செங்கரும் பின்சாறுமுதலான விசேஷமானபலவற்றையு அச்சுவலிங்கப்பிரானுகருத் திருமஞ்சனமாட்டி குளிர்ந்தசலவைசசாரதையுந்தரித்து நந்தவனத்தில மலரந்தபலமலர்களுடன் அங்குல்லவம் மகாலிலவம் கற்பூரவிலவம்முத லிய வில்வவகையும் அருசசித்து ஒப்பற்றையிரங்களால் ஆய ஆபரணங களைப்பூட்டிப் பெரியோர்களையாவரும் துதிக்குமபடி நூபதீபமுதலிய சோ டச உடசாரங்களைச்செய்து பூசித்தான் எ-ற ஏ-இரண்டும்-அசை. இவ்விரண்டுருளகம். (கக)

அரம ஸைபமாவருக்கைதாழையினகனியும்திரசவருககம்பாலன மும, வரமபறப்படைத்ததுமற்றுபசாரவகையெலம்புரிந்துகைரு வித்துச், சிரமிகைச்சோததியததனேடோற்றி தேவாகடேவனே போற்றி, சிரம்புபலலுயிராய்நினறவபோற்றிந்ததனேநினமலபோ றறி.

(இ - பு.) வாழைப்பழம், மாம்பழம், டலாப்பழம், தேவகாய், அதி ரசவர்க்கங்கள், பாற்சோறு, இவைகளெல்லாம் அளவிலலாமற்படைத்து மற்றுள்ள அனேகவித உபசாரவகைகளெல்லாம்செய்து இரணகைகளைக் குவித்துச்சிரசின்மீது வைத்துக்கொண்டு கடவுளேவந்தனம் தேவாகளுக கெல்லாம் இறைவராகிய மகா தேவ்வருநம் இந்நிலவுலகின்கண் நிறைந் துள்ளபல ஆன்மகோடிகளாய் நின்றருள்பவரேவந்தனம் நித்தியசொரு பரே மலரகிதரேவந்தனம். எ-று. (உ௦)

என்றுபலவகையாய்த் தோத்திரமிகவுமியம்பியேயிணையடிதொ முதா, னென்றபலபலநாளிவ்வகைபூசையுளுற்றியபோதரனமகிழ்ந் து, பொன்றிகழ்மேனி யுமையொருபுறமும புனைத்ச்சுடையும பொறகொன்றை, மன்றலந்தொடையுமான்மமூககரமழகிடைபூர தியுமானன்.

(இ - பு.) என்று பல்வகையாய்த்தோத்திரங்கள் அனேகங்கூறி அவரது இரண்டிருவழிகளையும் வணங்கினான் இவ்வாறு ஒருநாளல்ல பல நாளும்பூசித்தகாலத்தச் சிவபிரான் திருவுளமகிழ்கூர்ந்து பொன்போல் விளங்குந்திருமேனியினிடத்தில உமாதேவியொருபாகவும்அலங்கரித்த இளம்பிறைவாழும் சடையுடனும் அழகமைந்த கொன்றைமலராகிய வாச

னைகமமும் சிறிதமாலையுமீனும் மாண்மமுதரித்ததிருக்காங்களுடனும் இளமைதவகிய இடபவாகனததையுடையவருமாகத் தோன்றினார். எ-று.

மணியிடைமீதின்மலைபுகழ்பெருமான்வந்தெழிலுருணன்முன் றேனறித, துணிபொருநீசெய்ப்புரனைகருங்கோல்தொலைந்ததுபவவெமலாமினிகீ, பனிகின்றிரவ்பாலடைந்திரதருதனயனமதிடென்றறைநகே, தணிவுறுமியகமதனிடைமறைந்தாநைப்பனைபாலருணனுஞ்சாரநதான்.

(இ - 4) அழகிய இடபவாகனத்தினமீது வேதவகனத்திகரும் சிவமீரான எழுந்தருளியவந்த வடிவன்மந்த அருணனுக்குக்காட்டுகொடுத்த மனோதிடத்தடைநீசெய்தவரும் வழிபாட்டிற்கு மனமுவாதோம அன்றியும் உனதுநீவினைகளெல்லாம் விட்டொழிந்தன இனிமேலநீ ஒளிவீளங்கும் சூரியனிடத்தடைந்த இரதசாரதியாய அநாதிருக்கக்கூடவையென்று திருவாயமலாந்து சாந்தருபமாகிய சிவலிங்கத்திற்குமந்தருளினா அருணனும் சூரியனிடத்தசேகாரநான். எ-று. (உஉ)

அருணனாரமைத்தவணிகரதனையருணவாரணியமென்றுரைப்பார, தெருளுமுள்ளத்தனைவன் பூசைசெய்தலாலருணநாயகனென், திருளமுளத்தீரியாவருடபுகலவெவநையைப்பூசனையிபற்றின, மருளறுததுற்றபவந்தொலைதுயாநதவாழ்வுபெற்றேருங்குவனென்றன்.

(இ - 4) அருணனாலேறாதெதிய அழகியகரத்தைச் செங்காடென்று கூறுவார்கள் தெளிந்தசித்ததையுடைய அந்த அருணனால் பூசிக்காரணத்தால் அருணராயகன் என்றுயாவருமகூறும் அச்சிவலிங்கப்பெருமானைமறுக்கமற்றமனமுடைய சவுனகாதிமுனிவாகளே யாரேனும் பூசித்தால் தாங்கருள்ளத்திலுள்ள அஞ்ஞானநீவகி அதனால்வினைநத தீவினைகளீவகிமேலான பேரினப்பாழ்வுபெற்றேருங்குவனென்று சூதபுராணிகாகுறினார். எ-று. (உங்)

அருணன் பாவந்தீர்த்தசருக்கம் முற்றிற்று.

ஆதிருவிருத்தம். கூரு.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

இந்திரன்சாபந்தீர்த்தசருக்கம்.

— * —

களங்கமிலாவுள்ள சேரிவவாறுகமுறுகலும
வளமிக்கோணமிசாரணியமாதுவருமகிழ்வோங்கி
விளங்குகருநாடடிவைவனவெவையசாபநதீர்த்த
புளங்கனிழைமையுரைத்தியெனச்சூனாரைக்கிளரூன.

(இ - பு) புனிகமானமனமுடைய சூதமகாமுனீவ இவ்வண்ணம்
அருணைபரவந்தாநத சரிதயைக்கறிமுடித்தவடன் வளப்பமிக்க நைமிசா
ரணியமுனிவாகன் மனமகிழ்ச்சி அதிகரித்து விளக்கமாகிய சற்பகதருவிரு
க்கும் விண்ணுலகத்தரசனாகிய இங்கிரன்கொடிய சாபந்தீர்த்த தனதுள்ளத
திறகளிப்படைந்தசரிதைபை உரைத்தருளவேண்டும் என்று குறையிரகச்ச
சூதபுராணிகா சொல்லத்தொடங்கினான். எ-று.

(ச)

வானவாநாபகனொருநாண்மன்னுலகவாவனதெய்திக
கானமாபூஞ்சோலையினவாய்க்களித்தமாமிகோதமனானைநற்
பானலஞ்சொலகலிகைப்பாளபண்புணாநதுகாமுகலய்த
தேனலருமபூங்குணையாழ்சிந்தையுமுன்னனமாடோ

(இ - பு.) தேவர்களுக்கருத்தலைவனாகிய இந்திரன் ஒருதினத்தில் இர
கிலவுலகத்திலுள்ள ஒருகாட்டில அடைந்து தேன்றுளிக்கும் மலாச்சோ
லையினிடத்துக்களித்துவச்சும் கௌதமருடைய பத்தினியாகிய பால்
போல் இளிக்கும் சொற்களையுடைய அகலிகையின் உருவவட்சணத்தின்
தன்மைபற்றி காமமயக்கங்கொண்டவனும் மன்மதனுடைய வாசனையி
க்க மலரம்புகளால் சிந்தைகலங்கினான். எ-று. மாது-ஓ-அசை. (உ)

விரகமுறுமனானகிவினாவதுமேலறிகிலு
பிரவினமேரத்திலெழுந்தொருவாரணம்போலக்
குரலுறக்கவலுங்கேடடுக்கோதமனும்விரிந்ததெதை
திரமுறச்சிந்தையுணினைந்துசெய்கடன்நீர்த்திடச்செனான்

(இ - பு.) காமவிகாரமுள்ளமனமுடையவரும் மேலவினையுங்கெடுதி
யையுணராமல் இராததிரியின்நடுகேரத்தில் புறப்பட்டுப்போய் ஒருசேவலை

போலகருல்காடமககடவ் அதைக்கேட்டுக்கொள்தமா பொழுதுவிழந்த
தென்று விசயமாகமனனில் எண்ணி நித்தியகருமங்களைமுடிக்க நித்திர்த்து
ககுப்போலா. எ-று (க)

மா முனிபாங்கெய்கலுமநாகவனபொலுந்ததாங்கித்
கங்குகனுமகலிகைபாங்கலந்தும்பொந்தருதவந்தோ
கினமுறுநீரொருத்திலையதிவ்விழந்தகுபோல
கமுதந்தெய்ததாமரநாயகனென்றெதெயினது.

(அ - பு.) கௌதமாநித்திரத்தாகுபொனவுடன் அவரைப்போல
உருவமெடுத்தகொண்டிசாமாஸியநீக்கிரதும் அகலியையென்னும்
அம்முனிபத்தினியுடன் புனாமபொது அகசெனதமமுனிகா மேன்மை
யமைந்ததி இளளும் எழுந்தாக்ககவிலை இன்றிரவவிழந்ததுபோன்று
நாமெண்ணச்செய்ததும் தேவாகசுபிபஞ்சிய இத்திரனே என்று அறிந்து
கொண்டி. எ-று (ச)

மீண்டொல்லையாசரிமமேவியவண்வினைந்தமைகண்
மண்டுபுரிந்திந்தேவரிதைவநீபொரியோனியினை
வேண்டினையாதலினுனறனமேனியிலாயிரம்போனி [ன.
காண்டிடுகெனறருதவந்தேகானகழறினவவகையடைந்தா

(இ - பு.) அதிசுகிரததில் திருமபித்தனது ஆச்சிரமத்தையடைந்து
அவ்விடத்து நடந்தவகைசனைப்பாத்த இவ்விடத்து இததகைய தீயகாரி
யததைப்புரியும் தேவாதலையனாகிய இந்திரனே நீ ஒரு யோனியைவிரும்
பினையாதலால் உன் உடம்பில் ஆயிரம்யோனிகள் காணக்கடவது என்று
பெரியதவதையுடைய கௌதமா சபித்தனா அவ்வாறே ஆயிரம்யோனி
களும் தன் உடம்பிறப்பொருந்தப பெற்றுக்கொண்டான். எ-று. (ந)

வேறு.

ஆகமேலெங்குமிபோனியாயறவெனகிபந்தப்
பாகசாதனனோர்க்குசப்பனிமலாததாட்டபுகுந்த
னேகநாளிருப்பவா னோர்நேடி யாங்கறிந்துநோக்கித்
தேகமேன்மலித்ததீமைதீவதெவவாரென்றோரா.

(இ - பு.) இவ்வாறு தன்மேனியெவரும் யோனியாய்விட்டதனால்
நாணமுற்று அந்த இந்திரன் ஒருதாமரைமலரின் நாளத்திற்புகுந்து அநே
கநாளிருக்கத்தேவர்களைல்லாம் எவருந்தேடிக்காணாமல் பிறகு தாமரை
நாளத்தில் இருப்பதை அறிந்த அங்குவந்துபார்த்த அவனது உடல்நிறைத்
திருக்கும் யோனிகருதிகள நீங்குவதெவ்விதமென்று சிந்தித்து. எ-று.

குருவுரைததனனிசசாபக்கொடுமைதீரந்திமொழிமே
லருமறைபுகுநறவிசனருளபெறவேண்டிமெனறே

தருமுறைவண்ணமநதச்சதக்கிருதுவுமபார்மீதின்

மருமலர்ப்பொழிலரூழ்வேகமாநகாதண்ணிதசார்ந்தான்.

(இ - பு) இப்படியொசித்துக்கொண்டிருக்குவகாலத்து பிரகற்பசிப
கவான் இந்தச்சாபந்தீர்த்திம்படி நிலவுலகத்தின்கணுள்ள சுருதிபுரியில
எழுந்தருளியிருக்கும் தேவாகளுக்கேவதமோதுவித்த வேதபுரிசாதிருவரு
ணைப்பெறவேண்டும் என்றுகூறினா அந்தப்பிரகாரமே அவ்விருதிரன் நிலவுல
கத்தில்வாசனைகமழும் மலாச்சோலைக்குழந்த வேதபுரியிற்சேர்ந்தான்
எ-று, இவ்விண்ணங்குளமும், (எ)

மனமொடுகாயமவாகமுழன்றுமோவழியசாகுகி

யின மணித்துறைகளோடுகுமிருங்குருதிநீர்தேயாய்ந்து

புனைமணப்பூதிபூசிப்பொன்மநிறகோயிலபோந்து

கனமணிப்பீடத்துற்றகடவுளைப்பூசைசெய்தான்.

(இ - பு) மனவாசகுகாயம என்னும் திரிசுரணங்களைபும் ஒருவழிப்
படுத்திக்கூட்டமாகிய இரத்தினங்களைழைத்த துறைகள்வள்ளமும் பெரிய
சேயாற்றில்நீராடி வாசனைகமழும் திருவெண்ணீறு மேனியெங்கும்பூசி
பொன்னுலமைத்தமதிவையுடைய தருக்கோயிலுட் பிரவேசித்து அவவிட
த்து உயர்ந்த அழகியபீடத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் வேதபுரிசரைப்பூசித்
தான், எ-று. (அ)

இவ்வகைபலநாட்பூசையியற்றவும்பெருமானன்பா

லவ்விபந்தீர்பபக்கைகாணருணமுபழுவுந்தாங்கிச

செவ்வியவிடைமேலாகிதொடரிசனங்கொடுப்பக்கண்டு

வெவ்வியசாபங்கொண்டவிண்ணிறைபணிந்துசொல்வான்.

(இ - பு.) இவ்விதமாகப் பலநாள் பூசுகவும் சிவபிரான்திருவருளால்
இத்திரனதுபாவதைத்தோகாத் திருக்காங்களில மானுமமழவும் தரித்துக்
கொண்டு ஓசப்பமாகிய இடப்பவாகனத்தின்மீதெழுந்தருளித் தரிசனங்கொ
டுக்கப்பார்த்து கொடியசாபம் அடைந்த இத்திரன்வணங்கிக் கூறுகின்றான்

ஆண்டிமெபரனேநாயேனறிவிலாதிபறறுநநீமை

மாண்டிடச்செய்துஞானமாதவனுரைத்தசாப

மீண்டறத்திரத்தியென்றேயிறைஞ்சியேதுதிப்பவீர

தாண்டவம்புரிந்தவெந்தையன்பொடுமிதனைச்சாற்றும்.

(இ - பு) ஆனம்கோடுகளை ஆட்கொண்டருளும் பரமனே நாயினு
ங்கீழ்பட்டயான்நல்லறிவில்லாதுசெய்த தீமைதிருமபடிபுரிந்துமெய்ஞ்ஞா
னமடைந்த மகாதவசுரேட்டராகிய கௌதமாகூறிய சாபமானது இவ்வி
டத்துநீங்கும்படி தோக்கவேண்டுமென்று வணங்கித்ததிக்க வேதங்களுக்கு
வீரதாண்டவங்காட்டிய எமதுதந்தையாராகிய வேதபுரிசாதிருபையோடும்
இதனைத்திருவாய்மலர்ந்தருளுகின்றா, எ-று. (க0)

தீர்ப்பதற்கரியசாபஞ்செறிந்தனையென்னுமுன்மெய்
பாரப்பவாக்கெல்லாங்கண்ணுயிருந்திடப்பாலித்தோமால்
வாரப்பதிக்கொங்கையிர்திராணிதனமகிணுவந்தச
சாபத்திக்குள்ளிளிகமயபததுபபூசனைசெய்யென்றான்,

(இ-பு) முற்றும் தீர்ப்பதற்குரிய சாபத்தை யடைந்தாய் ஆயினும் உன்னுடைய தேகத்தை உராகுவாடாகுகெல்லாம் கண்களாக வேயிருக்கவரந்ததோம கச்சணித்தனத்தினையுடைய இந்திராணிமணவா ளனே இந்தச்சிற்றத்தலத்திற்குள் ளா சிவலிங்கப்பெருமானைப் பிரதிட்டை செயது பூசுகக்கடவாபென்று திருவாய்மலர்நருளினார் எ-று.

ஆல்-அசை.

(௧௧)

ஆபரிசுடாகருதிசாகருணாநிலையுடந்துசேயாழ்
ஞெப்பநயவடசகிலிங்கமொன்றாமாதருச்சித்தேந்தி
பெய்ப்பெருநகருநாடெய்திவிண்ணாவர்க்கரசனான
சொப்பம்பரணையாருமித்திசுவனென்பாரால்,

(இ-பு) இவ்வாறு அரைக்குரோசதாரத்தில கிழங்குத்திசையாயச் சென்று சேயாற்றுசருவடசகிலிங்க உபபற்ற ஒரு சிவலிங்கப்பிரதிட்டை செயது பூசித்துவனங்கி உண்டமயானபெரிய கற்பகலாடசம்வினங்கும் தேவலோகத்தடைந்து தேவாசனங்களைவருண் இப்போதுயாமக நிய அச்சிவலிங்கப்பெருமானே இந்திரேசுரரென்று யாவரும் கூறுவார். எ-று, ஆல்-அசை.

(௧௨)

இன்னமுமொருககாலத்தினந்திரன்பிரமகத்தி
துன்னியாங்கலாநதேவெறியின்றுகைபாகனை யாராதித
தினைநிரந்தமரர்நாடடினெய்தியதுளதுகேண்மின
பன்னுதுமென்றுருகாமீட்டுமேபகருகின்றான்.

(இ-பு) இன்னமும் ஒருகாலத்தில அந்த இந்திரன் பிரமகத்திதோ டமெய்தி அச்சுருதிபுரிகளவந்து மலையரையனபுத்திரியாடிய உமாத்தேவி யின்பாகரான அவவேதபுரீசரைப்பூசித்து அச்சொடுமைகீங்கித் தேவல்லா கத்தடைந்ததுண்டு அனதயங்கேளுங்கள் சொல்லுகின்றோமென்று குதமா முனிவா திரும்பவுங்கூறுகின்றார். எ-று.

(௧௩)

வேறு.

ஆதிபானகிருதயுகத்தினிலமாகோனொருநாளவையசன்னிமீல சோதியானவரியணைமீதின்றசராகளேத்தவிருந்துதுவரிதழ் (க் மாதராராடனங்கள் புரிந்திடமனமுங்கண்ணுமதனிடைபாய்ந்திட காதலாற்கனியுண்மபக்கெய்தவேகன்யிருத்தன்ன காணுமவ்வெல் லையில.

(இ 4.) முதல்யுகமாகிய கிரேதாயுகத்தில் இந்திரன் ஒருநாள் தனது சபையினிடத்துச் சோதியுருவாய்விளங்கும் சிவகாதனத்தின்மீது தேவாக ளெல்லாம்வணங்க வீற்றிருந்து பவனமபோலும் அதரங்கனையுடைய ஆரம் பையர்கள் பரதநாட்டியஞ்செய்யத்தனது மனமுட்கண்களும் அதனிடத்துச் செலுத்தி ஆசையுடன் கள்ளுண்டவன்போல மயக்கமுறற்பாராததிருந் தான் அப்படிக்கண்டுகொண்டிருக்குந்தருணத்தில். எ-று. (கச)

தனதுசொற்றொருவாம்பிரகற்பபதிகாணுமங்குவந்துற்றிடுபோதனி ல், மனதுபறறியமா தாகளாடன்மேலவைத்தகண்ணினை வாங்கிலன் வந்திடுங்குனதையுறறொருவையுங்கண்டிலன்கையினுநுநொழுதி லனகாமநோய், புனைதலுறறவுளத்திவனாகியேபுகுகவறகிறையுமிரு நதானரோ.

(இ 5) தன்னுடைய உயர்த்தருவாசிய பிரகற்பதிபகவான் அவ் விடத்துவந்தசமயத்தில் ஆரம்மையவாகள் பரதநாட்டியத்தின்மேல் மனம் பதிந்தவனாய் அந்நாட்டியத்ததை நோக்குதலிலேயே செலுத்தியிருந்த தன் இரண்டிகண்களையும் திருப்பாதவனாய் தன் னெதிரில்வந்த பெருமைமிகுந்த ருருவையுப்பாராதலும்கையினலவணங்காதவனாய்காமரோப்பொருதிய மனமுடையவனாகத் தேவேந்திரனிருந்தான். எ-று. அரோ-அசை.

வந்தநம்மையுபசரித்தானிலைவணங்கினுனிலைமாமதமத்தனா, மிந்த மன்வயினென்னமக்கென்றுபொன் னைகியேமறைந்தான்றன் மகி மைபாற், பந்தைமானுமுலையினரா- லைப பாடுதொழிந்தபின்பண் ணவரவேந்தனுஞ், சிந்தையுண்ணினைந்தேகுருநிந்தனைச் சொந்தநம வயினென்னுசிறத்ததனன்.

(இ - 6) இங்குவந்தநம்மை உபசரிக்கவில்லை தொழுவமில்லை மிகு தத அகவசாரத்தடிப்புள்ளவனாகிய இந்த இந்திரனிடத்து நமக்கென்ன லேலையிருக்கிறதென்று பிரகற்பதிபகவான் அவ்விடம்விட்டுச்சென்று அவ ரதமகிமைமினில்மறைந்தனா பந்துபோன்ற தனங்களைப்படைத்த ஆரம் பைமாதாகள் பரதநாட்டியத்ததைப்பாராதத திராதபின்பு தேவேந்திரன் தன்மனத்தினுள்ளுண்ணிப்பாரத்து நம்மிடத்துக்குருநிந்தனைச் சேர்த்ததென்று சிந்தித்தான். எ-று. (கச)

உள்ளத்தையன்வெறுப்புணர்ந்திரநுருகிருஞ்சமுறைகின ற்றாளினில, வெள்ளத்தானையரக்கர் மிகவுமேவெகுணடுவந்தமரே ற்றிடுமெல்லையில், வள்ளத்தார்புருக்தனுடைந்துளமறுகிகொந்து மலரவன்பாறசென்று, மெள்ளத்தான்றனெளிமைபுந தீயவர்வீர மும்வருதுன்பும்விளம்பினான்.

(இ-பு) பிரகற்பதிபசுவான் மனதில்வெறுப்படைந்திருப்பதை இந்திரனுணர்ந்து மனமுருகித் துககிததுகொண்டிருக்கும்நாளில் வெள்ளங்கணக்காகச்சேனைகளுடைய இராட்சதகூட்டம் மிகவும்கோபித்து யுத்தத்தக்குவந்தசமையதது போகத்தினால் நிறைவடைந்த இந்திரன் லெஞ்சுகலங்கித்தளாந்துவருநதிப பிரமணிடத்தடைந்த மெதுவாகத் தானேதனது பலவீனத்தையும் அரக்காகளது பராக்ரமத்தையும் அதனாலவ்னையும்தன் பத்தையும் கூறினான். எ-று, (கஎ)

கேட்டுநெஞ்சினி லோர்நதுகிளி மொழிக்கிளவிநாமகள் கேளவனுமோதுவா, ஐட்டுமுனபுகமுமுன்வனுமையுநலனுறுங்குவிசத்தின்மகிமையுங், கூட்டுமுனகுருவுள்ளக்குறையினுறகுலைந்தேநறகுருவருளிலையேன, மூட்டுதீயிலவிமுந்நருகாகுமே முரணுமவாழ்வுமுமுதுமபுகமுமே.

(இ-பு) இவ்வாறு இரதிரன் கூறியதைக்கேட்டு கிளியைப்போலும் வசனிகும்வாசதையுடைய சரஸ்வதிமணாளைய பிரபன தன்மனதிலயோசித்துக்கூறுகின்றான் உலகத்தில்லோரட்டப்பெற்ற உனதுகீர்த்தியுமவல்லமையும நன்மையுமந்த உச்சிராயுத்ததின்மகிமையும உனக்குநல்லறிவுணாததியருவின் மனசுருறை வினா ஒழிந்ததேயன்ற மற்ருன்றகல ஒருவனுக்கு ஆசிரியாசுருணை யில்லாவிடில அவனதுவல்லமையும்சகலவாழவும் எல்லாசகீர்த்தியுமமூட்டி எரியப்பட்ட அகக்னியிலவிமுந்த சருகுக்கொப்பாகும். எ-று. ஏ-அசை. (கஅ)

ஆதலாற்குருவின்றிககருமொண் ருவதிலையவ்வையனுங்கண் ணுறான், வேதமேயுருவாநதுவட்டாவெனுமெய்ததவதத்தொருவனுண்டன்னவன, காநலனமிகுவிச சுவருபனுங்கருணையான மிரதுண்டுகளிககவுந, நீதிவாவனமுண்ணவுமொண்சுருத்தெவுட்டவுண்ணவுமேசிரமுனறுளான.

(இ - பு) ஆதலின் எவர்க்கும் குருவில்லாமல் ஒருகாரியமுமமுடியாது அந்தபிரகற்பதிபசுவானும் இனி உனசெகதிப்படா அதுதறிவேதமே ஒருருவெடுத்தவந்தென்று சொல்லத்தக்கதவட்டா என்னுமபெயருள்ள ஒருதவசிரேட்டருளா அவரதுபுத்திரா விசுவருபரெனும் பெயருடையவா அவர் அமுதுண்ணவும் குற்றமற்ற அன்னமுண்ணவும் ஒள்ளியகளைத்தெய்துட்டும்படி உண்ணவும் மூன்றுசொமுளளவா எ-று. ஏ-அசை. (கஅ)

அன்னவன்றையேகுருவாயடைநவனிலன்புபெறிலவ்வரக்கர் பேண், தன்னையுஞ்செயித்தேவிண் ணாசெனுநதன்மைமேவுவமென்றயன்சாற்றலு, மின்னுபொன்முடிவானவாவேநது உவவேத

கக௦ . திருவோத்தூர்ப் புராணம்.

மாதவன்பாலடைந்தேத்தியே, மன்னுதனகுருவாகக்கொடுவந்து
மரையொன்பீழிகைவைத்துவணங்கினான்.

(இ - பு.) அவ்விச்சுவரூபரையேகுருவாகக்கொண்டு அவருக்கு அன்
புசெய்தொழுதப்பெற்றால் அவ்வரக்காகனது யுத்தத்தையும் வெற்றிக்கொ
ண்டு தேவர்களுக்கிறைவனென்னும் தன்மையையும் அடைவாயென்று
பிரமன்கூற பிரகாசிக்கும்பொருளையமான கீர்த்திபுடைய தேவோதி
ரன் அவ்விச்சுவரூபனிடத்தடைந்து தோததிரஞ்சயத் தயிலைபெற்றதனது
ஆசிரியனாகக்கொண்டு அவரை அழைத்துவந்து பதுமாசனத்திலவைத்து
வணங்கினான். எ-று. (௨௦)

மூன்றுமாமுதகன்றுனுங்கருணையானமுன்னிருந்தருவிசு உதைவா
ங்கியே, யானைநல்லசிலாககியமந்திரத்தால்தருபகிழையுண்டாக
கியே, சான்றவனொருபுத்தையுண்பைசுயெல்லாதவிரத்தியென்றுரை
சாற்றலுமவாகுகியே, தோன்றலுமகிழ்ந்தெய்தியரக்கொத்தொலை
த்துவாகையுஞ்சுடிசெய்மீண்டவை

(இ - பு.) முச்சிரமுள்ள அவ்விச்சுவரூபா இருபையிலை இந்திரனி
டத்துமுன்னமேயிருந்த வச்சிராயுதத்தைவாங்கி மிகவேலாசகிறந்தமந்திர
ரபலத்தினால் அதற்குமதிமையுண்டாகி அவ்விச்சுவரூபாதிருமட இருதிரனி
டங்கொடுத்து இதைக்கொண்டு உனது பகைவரையெல்லாம் வெல்லுவா
யென்றுகூற இந்திரனும் அதைப்பெற்றுக்கொண்டு மகிழ்ச்சியுடன் அடை
ந்து அவ்வரக்காகனையெல்லாகொன்ற பெற்றிமலைநீரித்துக கொண்டு
திரும்பினான். எ-று ஏ-நான்கும-அசை. (௨௧)

வந்துமிக்கநற்போகநதுய்ததேய்கிழ்வாசவன்றனகுருவைவண
ங்கியே, யெநதைமேயென்பகைஞரகளினைமுமிருக்கின்றோருல
நாசமதெய்தவே, செந்திலைவிழுடித்தருளென்றனுஞ்செனனி.
மூன்றவனவ்வகையெய்யுழி, யந்தராககதாயாருந்தமமாதூலாசகா
லகால்வழியாசலிலன்புறமே.

(இ - பு.) இந்திரப்பட்டத்துக்குலந்த மிகுத்ததேவபோகவகினைநகர்
ந்து மகிழ்ந்திருக்கும் இந்திரனதனது நவீனகுருவாகிய விச்சுவரூபரைத்
தொழுது எனதுநகையே இன்னும் இருக்கின்ற எனதுபகைவாகனதுகுல
நாசமாருமபடி அக்கினியாலாகியயாகம் ஒன்றுமுடிக்கவேண்டுமென்று
வேண்டமுச்சிரமுள்ள அவ்விச்சுவரூபா அவ்வாறு யாசஞ்செய்யுங்காலத்து
அங்க அரக்கர்களெல்லாம் தனதுமாதூலன்வ மிசமானபடியால் அவர்கள்
மீது அன்புவைத்த. எ-று. ஏ-மூன்றம் அசை, (௨௨)

அச்சமின்றியவியனற்கீழும்வாயடவிராக்கதர்க்கெய்தவளித்தலுந்
தச்சதிரதினுள்ளத்திவிச்செயறன்னை யோராததுதுகணானுகியே

வச்சிரததைமணிக்கையில்வாங்கினான் மாதவன்குருவென்றுமதிக்கிலான, முசுசிரததைபுபவீழததினைச்சிரமூன்றமூன்றுபுள்ளா'ய்ப்பரநகோடிற்றே.

(இ - 4) கொஞ்சமேனும்பயமில்லாமல் அகவினிக்கு அவிப்பாசுக் கொடுக்குதருணத்திலஅரக்காசுநாருவலியுண்டாகவென்றுகொடுக்கத்து இந்திரன்மனத்திபுருது இரதசசெய்கையை நன்றாயுணர்ந்து கொரோமுடையவனய்ததனது வச்சிராயுததை அடியையையில் வாங்கிக்கொண்டு மகாதவசியென்றும் தனக்குக்குருவென்றும் மதியாமல் அவரது மூன்று சிரங்களையும்வெட்டி விழத்தின்ன உடனே அம்மூன்று சிரங்களும்மூன்றுபறவைவாய்ப்பரநகோடியது என்று ஏ-இரண்டும் அசை (உரு) இயவிரண்டுபுகளகம்

பேணுகின்றகுருவைக்கோலையெய்யி மகத்திவந்தேசுமறியிரதிர, னூணுமறந்வுணாவமுறையெழிலோங்குதாரைமணாளையுன்னிபே, நாணிபுககவசுதததுநிசுததுவையிலன்னவன்றாணுவநகெய்தின, னூணுவத்தினமுனறோன்றிடுமையனைபயபணிததன்படைநநுடசசெய்தின.

(இ - 4) தானபூசிக்கதசகருநடைகொலையெய்தமாத்திரததில் பிரமத்தித்தோடயவது தனனைசுசாடுககொளையதனனால் இந்திரன்ஆகாரமில்லாமல் மூன்னிருந்த அந்த அரிவாடு இல்லாமல் அழகுரிக்கதாரைக்கு மணாளைய பிரகற்படுக்கவானைநிலைத்து நாணமடைத்து தனதுகரங்களைக் குவித்தத் தோத்திரஞ்செய்ய உடனேகுறமற்ற அபிரகற்பதிபகவான் கோபத்துடன்வந்தார் அமர்வோபசதுடையாத அவரைப்பாதங்களில் வணங்கிச் சினத்தணித்து தனக்குகருவென்றுமடையதுகொண்டான், என்று த-அசை. (உச)

வெறு.

பொன்னவனன்பு வகதபொருநந்தியிரமகத்தி தன்னைநாறகூறுசெய்துகலபுனன்மரநல்லாரபாற் றுனனிடவுரைசுகவேநதுநதூயவநகிதனைக்கநதான் மன்னியசிலனைப்பள்ளமாககினுநதுரததநகரன்.

(இ - 4) பிரகற்பதிபகவான் இந்திரன்மீது அன்புவைத்து அவ்விடத்துப்பொருநதிய பிரமத்தித்தோடததை நான்குபாகமாகிபூமிமீர்மாம்மாதா இந்நான்கிடத்தும்சேருமபடிகூற அவ்வாறே ஏற்றக்கொண்ட அந்நான்கிற்கும் இவ்வாறு பரிசாரமகூறுகின்றார எப்படி எனனில்நிலைபற்றபூமியைப்பள்ளமாகத்தோனடினால் மறுபடி தூர்ந்துபோகுமபடிககோடுத்தார். என்று. (உரு)

தன்புனறனைப்போருகொள்ளினுநதாழ்விலாமற் பண்புறச்சமனாய்நிற்ப்பகர்த்துரீண்மரங்கட்கெல்லாம்

விண்புதுகினைகடம்மைக்குறைக்கி னுமீட்டுமெய்த
நண்புறவுரைத்து சின்றநங்கையாகுகினைச் சொன்னான்.

(இ - பு.) தண்ணீரை மொண்டு கொண்டால அந்த இடம் தாழ்த்திராமல்
ஒரே மாதிரியான சமதிலையாய் சிற்கும்படிக்கூறி நீண்ட மரங்களுக்கெல்லாம்
ஆகாயத்தை நோக்கிச் செல்லுங் கினைவேட்டினாலும் திரும்பவளரு
ம்படி யன்புடன்கூறி மிகியாய்கின்ற மாதர்களுக்கூ இவ்வாறு கூறினார்.

மாந்தியிற் குதலையின சொன்பாதா தமவயிறறினுறற
திவகறு நருபபமு மரிசசேயீனையீனுங்காறு
மோங்கியமகிணனின்பமு வபபவமு வநகடந்தா
னங்கவாமகிழ்ந்தது செனருமரா கோனினிதுவாழ்ந்தான்.

(இ - பு) மாமார்த்திவள ருமீலப்போன்று மழலையாகிய இனிய
சொற்களையுடைய மாதாசன தமதுவயிற்றிற் பொருந்திய குறமற்றநகருப்பம்
வளாந்து மகவைப்பெறும்வரையும் காத்தன்மிகு ததமதுகணவா இன்பத்
தைதுகரவும்வரங்களை கொடுத்தார் அவ்வரா பெற்றுக்கொண்டு அவ்விடத்து
அவாமனமகிழ்ந்து சென்றார்களே தேவேந்திரனும் சுபாவப்படி வாழ்ந்திருந்
தான். எ-று. (உ-அ)

இருதவாறிருக்குமெலையிறந்தடும விசுவரூபன
நநதைவெய்துயிர்த்துசசீ மிகதடவரைசசாரமபோந்து
மந்திரநெறியாலவேள விவளாததினனையருவியில
வெந்திறலோடுமவநதான் விருத்தாராரானென்போன்.

(இ - பு) இவ்வாறிருக்கும்போது முன்பு இருதிரனால் இறந்த விசுவ
ரூபனதுபிதா பெருமூச்செறிந்து சோபித்த விசாலமாகிய மலைச்சாரலடை
ந்த மந்திரமுறைப்படி யாக்குசெய்தான் அந்த யாகத்தில விருத்திராரூன்
என்னும் ஓர் அவுணன் மிகுத்தபராகசிரமத்தோடும உத்ததான், எ-று.

அனைவன் றன்னே நோக்கிய மராராய்களை வென்று
பின்னீரீமீளையென்று பெருநதவமுனிவன கூறத்
தந்திரரக்காகோடி சதனிப்படை சூழவெய்திப் [ன்.
பொன்ன கருமறாணபோககுப்புலோபசைபெள்வனோந்தா

(இ - பு.) அவ்விருத்திராரூனைப்பாத்தா நீபோய் தேவேந்திரனை
வெற்றிகொண்டவா என்று பெரிய தவமுனிவராகிய துவட்டாகூற தமக்கூத
தாமே ஒப்பாகிய கோடி அவுணசேனைகள் தன்னிப்புடை சூழ்ச்சென்று
தேவலோகத்தைடைந்தான் இருதிராணிகளவனாகிய இந்திரனும்யுத்தத்திற்கு
எதிர்த்தான் எ-று. (உக)

இருதிருத்தவரும் சீவமபோரேற்றிடுமெல்லவாரோர்
வெருவினருடைந்துபோனார் விருத்திராரூன்மீது
தருவரசெதிர்த்துக்கையிறறித்தவச்சிரததைவிச
வருவரைமா பிற்றாக்கியழிந்ததுகுவிசமாதோ.

(இ - பு.) இவ்வண்ணம் அவுண்சேனைகளும் அமரர்சேனைகளும் ஒன்றுகூடிக் கொடியயுத்தஞ்செய்யுங்காலததுத் தேவர்கள் பாய்ந்து புறங்காட்டினார்கள் அந்தத்தருணத்திலே விருத்திராகரன்மீது இந்திரனெதிர்த்துத்தனது வச்சிராயுதத்தைவீச அவ்வச்சிராயுதம் அவனுடையமலைபோலும் மாபிர்ப்பட்டு அழிந்தது. எ-று. மாத-ஓ-அசை. (க௦)

வச்சிரமழிந்த வெல்லவான வெநகசுரன்விட்ட

முசசிசுருலகதாலே முரணாபிந்தோடி சசெவறு

தச்சமெய்ப்படைகளோடு நகரமரைக்கிழுவன் பாற்சென்

றிச்செயலனைத்துநீ சொய்முனி ருவநமரிபாற்சென்றார்.

(இ - பு.) வச்சிராயுதம் கொடியானசமயதது இந்திரன் அவ்விருத்திராகரனால்விடப்பட்ட மூன்றுசேனைகளுடைய குலாயுதத்தாலே தனது வலியொடுங்கிப்புறங்காட்டியோமத தனதுசரீரத்திலுபாயந்திருக்கும் அங்கிரங்களுடனே பிரமணிததடைந்து இதுதச்செய்தி முழுமையுங்கூறினான் பிறகு இருவரும் ஒன்றுசேர்ந்து இருமாலிடம்போனார்கள். எ-று, (க௧) மாயவன்பாற்சென்றிறதவாமெலாமுரைப்பக்கேட்டே யாயவனிதனைச்சொன்னானமுதமுன்கடையுநாளிற செயவானவர்கள்கையிறசெறிந்தநற்படைகளெல்லாந் தூயனாததிசியென்னுநதுகளின்மாதவன்பால்வைத்தார்.

(இ - பு.) இருமாலிடத்தடைந்தது இவ்வாறுமுழுமையுங்கூறக்கேட்டு அத்திருமால் இவ்வாறு கூறினான் முனைம இருப்பாறகடலில் அமுதங்கடைந்தகாலத்து செமமையமைந்த தேவாக்கையிலிருந்த உயர்ந்தபடைகளெல்லாவற்றையும் ததிசு என்னும் பரிசுத்தராகிய சூற்றம்மற்பெரிய தவ கிரேட்டரிடத்தில் கொடுத்தவைத்தார்கள். எ-று. (க௨)

அன்னவன்னிமுடிகியந்தவரும்படைச்சுலங்கனெல்லாந் தன்னியன்முதுகி னென் டினுட னுறத்தாங்கிக்கொண்டான பன்னுமததுயோன்டாறபோயப்பனைசுநவெள்ளத்திவாங்கி மின்னுநற்குலிசமாக்கியதுகொண்டுவிதலகொள ளென்றான்.

(இ - பு.) அதததிசுமுனிவா அந்தப்படைகளெல்லாவற்றையுமவிழுங்கித்தன்னுடைய இயலபான முதகந்தனடெனு பினுடன் பெருத்தித் தாங்கிக்கொண்டிருக்கின்றார் அகையால் நான்குநிய அம்முனிவரிடத்திற்சென்று பெருத்தவெண்மையான அம்முதுகெலும்பை வாங்கிக்கொணரி பிரகாசிக்கும் வச்சிராயுதமாககி அதனால்வெற்றியடைவாயென்று கூறினான் எ-று. இவ்விதனெங்குளகம். (க௩)

ஓங்கியகருணைச்செங்கண்மாலிவையுரைப்பக்கேட்டே யாங்கவர்முனிவன்பாற்சென்றடிமலாகொழுதுபோற்றித் தாங்களவநதுற்றவாறுசாற்றலுநதவநதானேயந்து தீங்கறுவேள்விமுற்றிச்செறிசடமதனைவிழ்த்தான

(இ - பு.) மிகுத்தருணையையுடைய திருமால் இவ்வாறு கூறக்கேட்டுப் பிரமன் இந்திரன் ஆகிய அவ்விருவரும் அத்தச்சியிடத்தடைந்து அவரதுபாத தாமரையைவணங்கி துதித்துத்தாங்கள் வந்தடைந்தசெய்தியைக்கூற அத்தச்சிமுனிவரும் உடனேமனமிசைந்து குற்றமற்ற ஒருயாகஞ்செய்துமுடித்து தமதுசரீரத்தினை அங்குவீழ்த்தினான். ஏ-று (கசு)

ஆக்கையைவீழ்த்துஞானத்தொருநகவன்கயிலேசோநதான்
றுக்கியவ்வுடலைக்கீண்டுதோனறுமவெள்ளென்புகொண்டு
காக்கவெண்குவிசமாகிக்கைக்கொடுக்கனவேந்தரை
றுத்தினனரககன்மீதுதரித்திலேடுடலுறமுன்.

(இ-பு.) அவ்வாறுயாககையைவீழ்த்தி மெய்குஞானமுடைய அருந்தவராகிய தச்சிமுனிவா திருக்கயிலையை அடைந்தார்பிறகு அவ்வுடலைதுக்கிக்கீறியதனான் வெளிப்பட்ட முத்தம்மும்பைவச்சிராயுதமாகிக்கொண்டு கையிலேநிதி இந்திரன் அவ்விருத்திராசுரன்மீது தாக்கினான்அவ்வசுரன் பொறுக்கமாட்டாமல ஓடத்தலைப்பட்டான் ஏ-று. (கரு)

அரக்கனுமஞ்சியோடியாழியுட்புகுநதானவானம்
புரக்குமவேந்தென்குநதேடிப்புணரிபுககினென்னேராநது
சிரக்குவைக்கமலயோனியுடலுற்றசெயுகசெப்பக
கரக்கும்வன்கணனைககாண்டிகலசமாமுனியாலென்றான்.

(இ - பு) அவ்விருத்திராசுரனும்பயந்து ஓடி கடலினுள்ளேபுகுந்து கொண்டான் தேவலோகத்தையாரும் இந்திரன் எங்குந்தேடிக்கடலுட்புகுந்தானென்றுணர்ந்து நான்குசிரங்கையுடைய பிரமனிடத்த நடந்தவிர்த்தார்தனகூற அவ்வாறு ஒளித்துக்கொண்டகபடலை அகத்தியமுனிவரால் தெரிந்துகொள என்று கூறினான். ஏ-று. (கசு)

பங்கயாதனன்சொல்வண்ணமபண்ணவாபெருமானெய்தித்
தங்கியகும்பப்போனிதனககிதுநெரியச்சொனான
னங்கவன்கருணையாகியாழிநீரத்தனையெல்லாஞ்
செங்கையிறகொண்டேயுண்டானறியனைத்தெரியக்கண்டான்

(இ - பு) பிரமன்கூறியவாறு இந்திரன்சென்று புகழ்தங்கிய அகஸ்தியமுனிவருக்கு இச்செய்திகளைத்தெரியக்கூறினன் அவாகிருபையுடையவராகிக கடல்மோழுமுமையும் தமதுசிவந்தசுரத்தால மொண்டுஉருந்தனவாகத்திரட்டிக் குடித்தார உடனே அவ்விருத்திராசுரனைப்பாததார.

இந்திரனவிரைவிற்சென்றேயிருநகரக்குவிசத்தாலே
வெந்தொழிலாககன்சென்னியீழ்த்தின்னவீழ்த்தபின்னைச்
சிறதுவைக்கும்பயோனிசெறிந்தகோசத்தாலிட்டான்
வந்ததுகடன்முன்பேபிலமன்னுலகத்தினைரகுமு.

இந்திரன்சாபந்திர்ந்த சருக்கம்.   ககூடு

(இ - 4) இரகிரன அதிகவிரைவாச்சென்று தனதுபெரியகையி
லிருக்கும் வச்சிராயுத்ததால கொடியசெய்கையையுடையதுவவர்களைது
சிரைசெவடமீழ்ச்சிறுனை அடபடிவெடடியபிரகு கடலீரையெல்லாம்
அசுஸதிய தமது கோசத்திலை மீட்டுவிட்டார உடனேகடலுமுனபோல
உலகமுழுதும் சூழவந்தது   எ-று.   (கஅ)

வீரகதிபாசுரனானசெனனிவிழுகதலுயிரமக்கதி
வநதநினைப்பாடிகோணைமறநதததுயநதீரக
சருகநிலைவிவளளிககயிலையிபுரிரபான
வநுநதிலபவாபுதுயவாரணபரதலாதசாராகான.

(இ - 5) விநகிராகுரனதுசிரைசெவடமீததளளியவடன் பிரம
கத்திதகோடம் இரகிரனவநததிபது அவ்வாறனதுயரத்தைததீரததுக
கொளளக்கருத்ததுடையவெயவெளளிககயிலையெயுறகூறும் திருக்கயிலையி
னும் துயமையான சிவிராகுரனபுனவீறிருத்தருளும் வேதபுரியை
அடைந்தான்   எ-று   (கக)

உடபருக்கரியவேநமீடதுவிபதருளுநான
நாரபனைபபூசசெய்கேநண்ணிபதீமைபொக்கி
மபரத்தெயநிவாரோபடிசெய்சசிகெனகொங்கை
யினபமுற் பினிதுவாபுரகானிபருவாறுமறகண்ணுன.

(இ - 6) ஆயிரக்கண்ணாருகிய இரகிரன தேவாகளுக்கு அருமை
யான வேதங்களை ஒதுவத்தருளிய ஞானசொருபராசிய வேதபுரிசரைப்
பூசித்து தனக்கடைந்த பிரமகத்திககோ-ததைப் போக்கிக்கொண்டு தே
வலோகததையடைந்து தேவாகளெல்லாம் பாதங்களிலவணங்க இரகிராணி
யினதுமெல்லிய தனங்களைதீராயம் இனபததையடைந்து இனிமையாக
வாழ்ந்திருந்தான்.   எ-று   (கௌ)

கொழுகதருங்கடலேருநதுயமாசவக்கோணுண்டு
விழுகதருகதிமெனெண்ணிவிண்ணவமுனிவரியாரு
மிழிகதுரைகதிடவுபகுமபத்திருநவனபரலவகதூடமை
யழித்தனமதனுறபாவாட்டந்தகெதைகத்திற்கொண்டான்.

(இ - 7) யாவரும்பரவத்தக்ககடலை ஞானசொருபமுள்ள தூயரா
ன அசுஸதியாகுமீததுக்கோசத்தாலவிட்ட மூத்திரமென்றுநீள்கத தேவர்
கள் முனிவர்கள் யாவரும் இகழ்ந்தகூற அசுஸதியாகடலினது பரிசுத்தத
தைக்கெடுத்தனம்அதனால் நமக்குபராவமவந்ததென்று மனகிலகிலைவிகா
ண்டார்.   எ-று.   (கக)

வேறுகாரணத்தாலிங்கவினைப்பவமகலாதென்று
தேறுமாமனகதனாகிகிழ்ந்தின்மறைசையுறமே

கதைகள் திருவோத்தூர்ப் புராணம்

யாறு மா முகத்ததன் நதவருணதி நீரிற் றேய்ந்து

நீறு மா மேனி பூசி நெஞ்சிலே நதெழுதகையுன்னி.

(து - பு) வேறு எந்தக்காரணத்தாலும் இந்தத்தீவ்ளையாகியபாவம் நீங்காதென்றுநோந்த மனமுடையவனாகிவிளங்கும் மதில்கூழ்ந்த சுருதிபுரியைச்சேர்ந்து முருகக்கடவுளால் உண்டாசகப்பட்ட அருண்மயமான ருசுநதியில்ரோடித் திருவெண்ணீர்நை உடன்முழுதுட்பூசி மனதினிடத்தித் திருவைந்தெழுத்தையும் திபானித்தது. எ-று. (சஉ)

இளமுலைப்பாகன்பொற்றாளினைப் பலாடி யைப்பூசை

வளமுதரசெய்துவேதமநதிமகனான்பா

லளவறுதுதிகள செயதேயடி கொழுதேத்துநாளித்

களமுறும்விடத்தோனுள்ளககருத்தின்லனைபுதோய்ந்தான.

(து - பு) இளமுலைநாயகியாரை ஒருபாசத்தடைய வேதபுரீசரது இரண்பொதவகளாகிய பொற்றாமரைகளையும் ஆகமவிதிப்படிவளப்பம்பொருந்தப்பூசித்து வேதமந்திரவகளைக்கொண்டு பெய்யனபோடி அளவற்றதோத்திரங்களசெய்தவழிபட்டுவருகின்றநானையில கண்டததில விடத்தைத்தரித்த சிவபிரான் தமது திருவுள்ளத்துக்கருணைகூடாதா, எ-று. இவ்விரண்டுருள்கம. (சஉ)

அகத்தியமுனிசெய்ப்பூசைக்காரணமுரைத்தவெநதை

மிகத்தன துள்ளத்தனபுடேமவிவெளவிடைமேலாகி

மகத்தவத்தமரர்குழவநதுமாதவத்திலிந்தச

சகத்தினிம்பெருமைபூண்டதமிழ்முனிமுனபுரின்று.

(து - பு) அகத்தியமுனிவாசெய்த பூசைக்கு வேதங்களுரைத்தருளிய எமது தந்தையாராகிய வேதபுரீசர் மிகவும் தமதுதிருவுள்ளத்திற் கருணைகூர்ந்து வெண்மையான இடப்பாகனத்தின்மீதுநாந்து மகிமையுடன் தேவர்களபுடைசூழும்படிவந்து பெரியதவத்தில இந்நிலவுலகத்தில் பெருமையடைந்த அவவகத்தியமுன்வருககு எதிரிலநின்று. எ-று. (சச)

அருந்தவத்தவரைவானத்தமரரைநோக்கியிர்த்தப

பெருந்தவத்தவன்கோசத்தாறபெய்ததிககடலேயேனும்

வருந்திகழ்மாதமைநதுபருவத்தும்வருடத்தெய்தும்

பொருந்துபுண்ணியமாநாளகடன்னிணுமபுனிதமாமால்.

(து - பு) அங்குள்ள அரியதவசிகளையும் தேவலோகவாசிகளாகிய விண்ணவரையும் பார்த்தது இவ்வகத்தியர்தமது கோசத்தினால்விட்டது இச்சடல் ரீராயினும் மாதங்கள்தோறும் விளங்கிவருகின்ற பஞ்ச பருவம் வருடந்தொறுபவருகின்ற புண்ணியதினங்கள் இவ்வகைய நாட்களில் இந்நிரத்தம் புண்ணியதித்தமாயிருக்கக்கடவது, எ-று. ஆல்-அசை. (சரு)

பண்மவரிதியிறறோய்ந்தோர்கெய்துநற்பலததுமேலா
யுண்மிநாமுரைததநாளிலோலிகடறபடிந்தோரியார்க்கு
மண்டாகாளேழெனறோதுமாழியும்புனிதமென்றான்
றெண்டரானவாகடகெபதுநதுயாதவிர்ததருளுநதுயோல்.

(இ-பு) இத்தற்குமுன்பு கடல்வீராடினோர்க்குகிடைக்கும் பலனில்
மேம்பட்டபலன நாமஉரைத்தநாட்களில் சத்திகரும் இக்கடல்நீர் ஆடு
னர்க்குண்டி தேவாளே இந்தச்சத்தாமுத்திரமும் பரிசுத்தமானதே யெ
ன்று திருவாய்மலாநதருளினா யாரெனில் அடியாராகட்கடைந்ததுன்பத்
தைத்தவாத்தாட்கொளளும் தூயராகிய சிவபிரான். எ-று. (சக)

ஒபபருமிநதநலவுயாவரமருளிலேதஞ்
செப்பியவெகுகோனநதசசிவலிங்கநதனளிறசேர்ந்தான்
தபபினைமாதவதுத்தூயசுமிழ்முனிபின்னுஞ்சென்றே
யப்பெருநதலததிறுரேரனபிரதிட்டைசெய்தான்.

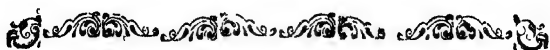
(இ-பு) ஒப்புக்கூறுத்தற்கரிய இவ்வாறான மிசவுயாநத வரங்கொடு
த்துவேதமோதியருளிய எமதிறைவராகிய வேதபுரீசர் அச்சிவலிங்கத்தற்
கரந்தருளினா தப்பிலலாத மகாதவதையுடைய தூயராகிய அகத்தியமுனி
வர் மறுபடிசென்று அதிவலியதலத்தில தானே ஓர் சிவலிங்கப்பெருமா
லைப் பிரதிட்டைசெய்தார். எ-று. (சஎ)

வருகுகந்திகுத்தென்பான்மறைசைமாநகார்க்குமேலபாற
பொருமொருகுரோசதூரமபோநதவண்யீந்ராடித
தருமலரிவிங்கமொன்றுதாபித்தாகமநூல்வண்ணம
பெருமையாறபூசைசெய்துபேசுபல்லாண்டங்குற்றான்.

(இ-பு) பிரவாகித்துவரும ருக்கிகுத்தெற்குப்பக்கமாகவும் அச்
சுருதிபுரிசுரு மேற்குப்பக்கமாகவும் உள்ள ஒருகுரோசதூரமபோய் அவ்வி
டத்தில் பரிசுத்தநீரிலமுழி புஷ்பத்தினுல ஓர் சிவலிங்கத்தைதாபித்து
ஆகமவிதிப்படி சுறப்பாகப்பூசித்து சொல்லுகின்ற பலவருஷம் அங்கிருந்
தார். எ-று. (சஅ)

இந்திரன்சாபந்திந்தசருக்கம் முற்றிற்று.

ஆட இருவிருத்தம் ... சுரு0.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிறுமப்பலம்.

இராகவன்பாவந்தீர்ந்த சருக்கம்.

—(*)—

அளவிலருணைசருநனிவைபு நுநனைநிசா னிபா
புளகமுறுமேனியராகமீட்டு நம்பதுபுச்சலகிணரா
களபமணிமெனமுலைச்சனகிசனவன மஸ்ரவைசககணனுதலை
வளமையுறபுச்சுணைபுரிநசாநெனமீ முன்னவழங்கினையால்

(இ - பு) அவ்வற சருணையையுடைய சூகமா முனவா இவ்வாறு
இத்திரைபாவகொதாரிதந்நதைச்சுஹிமுமகசு நைமிசாரணியமுன்வ
கள புளகாங்கிதராய்ளவ நுச்சுபுராணிகரைத்தோதிரைசெயது சொல
லுகிணராக்கல்வபுச்சுணைநதமெல்லியகனடாநகனையுடையரானகிண
ளராகிய இராமமூர்த்திசுரதிபுரியில்வீ திருச்சுர வேதபுரிச்சுர வளபபம
பொருந்த வேதாசுமவிசிபபம புச்சுசார எனறு முன்புகிருவாபமலாநகா.
ஏ-று- ஆல-கசை (ச)

அவனங்கெய்தகருமமெனசொலாராகசருபாமதைபுச்சுன
சிவனபங்கயத நாடனிறபூசையெய்தகெனகொலசொப்புக்கென
தவனற்குதமுனிமகிழநதுதண்டாமலாரொனமுகமலரப
பவமறமிடசுரொழறவலாந்ருபூதபண்புக்கீர்நெனபபசாநதான்

(இ-பு) அதே இராமமூர்த்தி அ வேடடரிக்கு வரவேண்டியகாரண
மென்னதேவாகளுக்கு அரியபெருமையமைந்த தேவதங்களைப்போதித்த அ
வவேதபுரிசா திருவழிததாமரைகளிற புசைசெயதகாரணமெனன சொல
லவேவாடுமெனறுசேட்கத தவவலிமைமெற்றநல்ல சூதமகாமுனிவா மன
மகிழநது குளிரந்ததாமரைமலர்போனறு முசமலாசசியுடன முன்புச்சு
ன்ன அவவிராமமூர்த்தி தமது பாவந்ருமபமபுச்சுத சரிதையைக்கேளு
ககெனனறுஇவ்வாறு சொல்லக்கொடங்கிணா. ஏ-று. (உ)

அணியாரயோததிபுரிவேநதரைசாபணிபுத்தயரதனா
திணியாரதிண்டோளவனபுகலவனசிறநகபுகழாரசீராமன் [ம
மணியாரகொநரைச்சிறறவைசொனமதிசுதுததனது மனைவியொடு
பணியாரபணியுமிளவலொடுமபடாந்தேகாணிப்பாரினுளில.

(இ - பு) அழகமைந்த அயோததிபுரிகரசனும் மற்ற அரசர்கள்
இறைகொடுத்து வணங்குகின்றவனும் வலலமைபொருங்கிய திண்ணியதோ

ள்களுடையவனுமாகிய தசரதனுடைய புத்திரராகிய மேலானபுகழையுடைய இராமா மணியாலேகந்தரித்த தனக்கையுடைய சிறியதாயாசொன்னசொல்லையே வேதவாகையமாகமதித்து தம்மனைவியோடும் சத்தருக்களைவரும் பணிபுரிபட்டதமது தம்பியுடனும்கூட்டிமுறசென்று சஞ்சரிக்கும் நாட்களில் எ-று. (ங)

தலையினைப் பந்துநாலேந்து தடந்தோயலையுமுனவரக்கன்
றொலையாவலிரவணனோரரசுமொழிவாறசைகதனைகொடுப்போயலைபாரிலங்கைசெருதனுமரிவையினைதழிகடினாராகியுலையாபனாதொடுமுனறுவனமொருநாளுதேடிக்ககண்டிலராய்.

(இ - ய.) பந்தத்தலைகளும் இருபது பெருத்ததோள்களாகிய மலைகளையுமுடைய அரசுகளுகிய அசிபாவீரமுள்ள இராவணன் கள்ளத்தனமாட்சி சேதையைக்கொண்டபோய் கடல்குமுடந்த இலங்கையில் அடைதலும் இராமலட்சுமணர் அந்தையைத்தேடினவாகளாப அலைநின்றமனதுடன் வருந்திக்கொடங்களுநதேடிக் காணாதவாகளாய் எ-று. (ச)

அடலாசுககிரீவனைநல்பாமாகியவனமுன்னவனவாலி (பேயாய்ப்புடனேபேராசெய்வலியிலனொளித்தங்கிருந்தெயொருகனைபடவேபெய்துவாலினைப்படுத்தானநட்புவம்பயில்க்கடலையுடந்ததுபேராலிலங்கைக்காவலையமுயிர்போக்கி.

(இ - பு) வன்மைமிகக்கச் சுககிரீபனைக்கிணைக்கொண்டு அவனுடன் பிறந்த தன்மையனாகிய வாலியோடுயுதசூடுசெய்து பெரியுடைய வன்மையிலலாதவராய் ஒளித்திருந்து ஒருகளை அவனமேறபடுமபடியெய்து அவ்வாலியைக்கொன்றார் அப்பாவம் சம்பவிக அததுடன்கடலில் அணைக்கட்டி இலங்கைக்குப்போய் இராவணனையுக்கொன்று. எ-று. (ரு)

சைத்தனைக்கொண்டவண்மீண்டுசிறந்தவபேராதிக்கேகினை
போதில்வாலினைக்கொன்றபுனையானமுன்னமபுணாபாவநீதுபுரியவிதறகேதுசெயவோமெனவேசிறநிபபநாதுனறுயாமறிந்தசம்புகநாதுனினைநயிற்றுவனல்.

(இ - பு.) சைதையை இடிககொண்டு அவ்விடத்தினின்றும் திரும்பிச்சிறப்பிமைந்த அயோத்திபுரிக்குப் போகின்றபோது வாலியைக்கொலைசெய்தருந்ததால் முன்னமேநேந்த பாவமானது பலவிததிமைகளைச் செய்துகொண்டிருக்க இத்தீவருகேய் யாதபுரிவோம் எனறுசொந்தித்துக்கொண்டிருக்க அவ்வாறு இராமா தயாமுறுகலையுணர்ந்த சாம்புவந்தர் இவ்வாறுகூறுகின்றார். எ-று. ஆல்-அசை. இன்னாற்குஞ்களம்.

மன்னையுனைசகுழ்ப்பவநீருமவகையொனறுள்ளதியானினைநதேனென்னையென்னிற்பொனமதினுமிரவியுறுகோபுரநிலையு

நன்னீர்பெருகுநகியருகுநாகருநாகர்நவில்சுராலுந்
தன்னேரிந்மாதவர்வேள்வித்தணலுந்தெரிவதனுகாண்டி.

(இ - பு) இராமமூர்த்தியே உம்மைச்சூழ்த்த பாலந்தீருமவகையோ
னறிருக்கின்றது அதனையான் இப்போதுநீனைந்தனன்அதுஎன்னவெனில்
பொன்னுலாகியமதிலும் சூரியமண்டளமளவும் ஒங்கிய கோபுரநீவசனும்
நல்லீரானது பெருகுகின்ற சூரநதிதீரமும தேவலோகத்தாரும் நாகலோ
கத்தாரும் வசனிகளின்ற சூரலோசையும் தமக்கோர் ஒப்பில்லாத மறைய
வாகள் வேள்விவளர்க்கும் ஓமாக்கிளியும் அதோதெரிகின்றதுபாராய்.
அநதததலமவானவாசகீசனரியமறையோதியதலமா
முநதக்கமலததபனைந்துமுடிபொடிருநதுபூசித்தான
வந்தகருமான்மாதங்கவடிவாயிருநதுமருசுகித்தான
கந்தமலர்க்கறபகவேந்தனகண்டுண்டுளனாய்க்கைதொழுதான்.

(இ - பு) அத்தததலததில தேவர்களுககுச்சிவபிரான் வேதமோது
வித்தது பிரமன் ஐந்துமுகங்களுடனிருந்தபோது சிவபிரான் வழிபட்ட
னன் திருமால் பெருமையமைந்த தங்கிறமாயிருந்தபோது வழிபட்டனர்
வாசனைகமழும் மலர்க்கோயுடைய சற்பகதருவுககிறவனாகிய இந்திரன் இர
ண்டு கங்களுடன் இருந்தபோது பூசித்தனன். ஏ-று, (அ)
வளர்தலழிகல்ககறையில்லாமதியுஞ்சிலநாள பூசித்தான்
றளர்விவிரளிகெடுங்காலநதலத்துண்பருவியருச்சித்தக
கிளர்மின்கிரணவொளிபெறறுக்கேழார்மணித்தேர்த்தாமகிழா
வளவிறினராயகனானதுவுமவனேபானறிவேன்.

(இ - பு.) சந்திரன் கலைகள்வளர்ச்சல்குறைதல் களங்கமுடமை இது
களைல்லாம் இல்லாதிருந்தகாலத்தில் சிலநாள அத்தலத்தில் பூசித்திருந்
தனன் குறைவில்லாத சூரியன்அக்காலம் அத்தலத்திறவசிடதவேதபூரிச
ரைப்பூசித்தமிகவும் விளங்கமானகிரணங்களைகிய ஒளியைப்பெற்றுக்கொ
ண்டு வயிரமுள்ள இரத்தினங்களுடத்திய தேர்பெற்றமகிழ்ந்த அவனே
பெருமைக்கோளவிலலாத தினகரென்னும் பெயரும் வகித்ததம் நான்
அறிவேன். ஏ-று (ஈ)

பாரின்மாதுத்தரியமபோற்பாநதுவருமச்சேயாற்றின
நீரத்திருக்குஞ்சுருதிபுரிசேர்நதுசிவனைதெரிகித்தார்
சேரும்பவங்ககடைகாஹிசெறியும்பூநாமலராகும்
விரவதற்குநிகர்தலங்கள்வேறுபுவியில்பான்காணென்.

(இ - பு.) பூதேவியின் உத்தரியமபோல் பரவிலருகின்ற சேயாற்
றின்கரையிலுள்ள அச்சுருதியுரியைஅடைந்து வேதபூரிசரைத்திரிகித்தவர்
கள் பாவங்களைல்லாம் ஊழிக்காலத்துதிக்கும் சண்டமாருதகாற்றிற்சேர்

ந்த பூனைப்பூக்கள்போலாம சுததவீரராகிய இராமமூர்த்தியே அச்சுருதிபுரி
கரு ஒப்பானதலங்கள்வேறே இந்த உலகத்தில்யான் கண்டதில்லை. எ-று.

வேறு.

அதினுறுபெருமை முடையமுதந்தி லுழிசெல்லு
மதிபுறுமி ராமவாங்குசுவகிப்பபனைப்போற்றி
யெதிருறுபவதைநீக்கியேருதலகருமமாகுங்
கதிர்மணிவண்ணவென்றனகாலங்கள் பலவுங்கண்டான்

(இ - பு.) அததலததுள்ள பெருமைமுழுதம் சொல்லவேண்டுமா
ளுல ஊழிகாலஞ்செல்லும் துட்புதுதியமைந்த இராமமூர்த்தியே ஒளிவிள
ங்கும் நீலமண்போலும் நிரமுடையவரே அத்தலததிலடைந்து அவ்வேத
புரீசரப்புகழ்ச்சி உனசருகேநதபாவததைநீராண்டு செயதுக்கொண்டு
போருதல்கடன்குற என்று அனேககற்பகாலங்களைகண்ணுந் சாம்பு
வந்தா கூறினா. எ-று. இவ்வைந்துங்குளகம். (கக)

சாமபுவனுரைப்பவுள்ளசசஞ்சலமறுததிராமன்
பூம்பொலாஹிமானமூர்ந்துபோந்தவணிநங்கியந்தக்
காம்புறழ்கோளிபங்கனகழனினை பூசசெய்தே
யாம்பலப பொதுவாய் லன்புறதுநீ காண்மாதோ,

(இ - பு) சாமபுவனா இவ்வாறரைக்க இராமர் தம் மனதிலுள்ள
துயரம்நீங்கிப் புஷ்பகவிமானநீதாரோகணித்தசசென்று அச்சுருதிபுரியிலி
றவகி அவ்விடத்தெழுந்தருளியிருக்கும் முககில்போலும் தோள்களையு
டைய இளமுலையாகியராபாகராகிய வேதபுரீசர்திருவடிகளிரண்டையும்
வழிபட்டுச்செவ்வாம்பல் மலர்போலும் தமதுவாயால்மெய்யன்போடு ததி
செய்தார எ-று. மாது ஓ அபை. (கஉ)

அன்புடன்றுதித்துப்போற்றவரனமிககருணையாகி
மின்பிறழ்சேமனியோடுமளினாகுமான் மழுவினோடு
மென்புறுமாலையோடுமெண்ணையாளுடையவையன்
முன்புறநின்றான்கண்டான்மூர்விற்புறக்கைவள்ளல்,

(இ - பு.) இவ்வாறுமெய்யன்போடுதுதித்துப்புகழ்க்கச்சிவபிரான்
மிசவும்கருணைகூர்ந்து ஒளிவிளங்கும் திருமேனியுடனும் விளக்கமான
மான்மழுவோடும் எலும்புமாலையோடும்என்னை யாளாகவுடைய அவ்வேத
புரீசர் இராமமூர்த்திக்கு முன்பாகநின்றா விசாலமான கையினிடத்து
விற்பிடித்திருக்கும்இராமமூர்த்தியும் பாரத்தார். எ-று. (கக)

கண்டிமையனுள்ளக்களிப்பினுற்றுதிசெயதேத்த
வொண்டொடிபாகனன்பாலுரைத்தனனிராமநீமுன்

றிண்டிதல்வாலிதன்னைத்திரண்டெழுந்தருவின்பக்கத்

தொண்டியேயெய்தபாவமொழித்தனமினியுறதால்

(இ - பு) இவ்வாற்றவரக்கண்ட இராமமூர்த்தி மணக்களிப்பினால்
தோத்திரஞ்செய்துவணங்க இளமுலையையார் பாகராகிய வேதபுரீசர் அ
ன்புடன் கூறுகின்றார் இராமனே நீமூன்பு திண்ணியவன்மையுள்ளவாலி
யைப்பருத்துத்தழைத்திருக்கும் மாமரத்தின்பக்கத்தில் மறைந்திருந்தபா
ணந்தேட்பாவத்தை சீவாத்தித்தோம்இனி யுன்னையடையாது, ஏ-று.
ஆல்-அசை. (கசு)

ஐயவிததலத்தினீயோரரன்பிரதிட்டைசெய்தே

துய்யபூசனைமுடித்ததுன்றென்னகர்போதியென்ன

மெய்யுரையிராமன்மீண்டுமெங்குநிறிசையைநோக்கி

யையமில்குரோசதூரமாறயின்மென்கரையிறசென்று

(இ - பு) இராமனே இத்தத்தலத்தில் நீ ஒரு சிவலிங்கப்பிரதிட்
டைசெய்து துய்மையாகவழிபட்டுப்பிறகு உனது சுயதேசத்துக்குப்போ
வாயென்று கட்டினையிட உண்மையானவசனத்தையுடைய இராமமூர்த்தி
அவ்வாறேவிடைபெற்றுத்திருமபி அக்கினிமூலையாக ஒருகுரோசவழியில்
அங்குள்ளசெயர்ற்றிற்குத் தென்கரையிறபோய், ஏ-று ஏ-அசை. (கரு)

வளம்பெறுமிடமிதென்னமகிழ்வினோரிவினாகம்வவத்து

விளம்புமாகமுல்வண்ணமவிமலனைப்பூசைசெய்தே

யுளம்பெருமகிழ்ச்சிபொங்கவொளிராவிமானத்தினேறித்

தளம்பலகுழுவையனசார்ந்தனனயோத்திமாதோ,

(இ - பு) இதுதான் வளம்பொருந்தியதானமென்று அவ்விடத்த
மனமகிழ்ச்சியுடன் ஒரு சிவலிங்கத்தைப் பிரதிட்டைசெய்து ஆகமங்க
ளிற்கூறும் முறைப்படி அச்சிவலிங்கப்பெருமானைப்பூசித்தது தமதுள்ளத்
திற்பேரானந்தம் மீக்கூர விளக்கமமைந்த விமானத்தின்மீதாரோகணித்
துப்பலசேனைகள் தம்மைச்சூழ்ந்தவர அயோத்திமாநகரத்தையடைந்த
னர், ஏ-று, மாத-ஓ-அசை. இவ்விரண்டுங்குளகம். (கசு)

அன்னவனமைத்துப்பூசையளித்திடும்பரந்தருநாமம்

பன்னுவாரிராமலிங்கமென்னவேபாரினுள்ளே

முன்னியவ்வரனைப்பூசைமுற்றினோர்தொழுதோபார்மேன்

மன்னவராகியுழிவ்விதொலைத்திருப்பாமாதோ,

(இ - பு) அவ்விராமரால் பிரதிட்டைசெய்துபூசித்த சிவலிங்கப்
பெருமானுக்கு இராமலிங்கமென்று பெயராகுதுவாகுள் இங்கிலவலகத்தின்
கண் அன்புடன்தியானித்து அச்சிவபிரான்பூசித்தோரும் வணங்கினோ
ரும் உலகத்தை அரசாரும் மன்னவராகவிருந்து தமது ண்டுவலியைத்
தொலைப்பார்கள், ஏ-று, மாத-ஓ-அசை. (கசு)

இந்தவிசனுககுமேல்பாலனுமனுக்கெதிரேதோன்று
சுத்தரலிங்கமொன்றுண்டதனையேதுதித்துப்போற்றி
வந்தனைபுரிந்தபோக்குவாழ்வுமேன்மேலுமோங்கு
மந்தநாயகனையாரும்னுமந்தவிசனென்பார்

(இ-பு) இப்போது கூறிய இச்சிவலிங்கப்பிரானுக்கு மேற்குப்பக்க
த்தில அனுமந்தருக்கு எதிரிற் பிரசன்னமான அழகமைந்த சிவலிங்கம் ஒன்று
ண்டு அதனைத் தோதிரஞ்செய்து பூசித் துவணங்கினவர்களுட்கு சமப்பத்து
மேன்மேலும் அதிகரிக்கும் அச்சிவலிங்கப்பெருமானை அதுமந்தேசா என்று
அறிஞர் கூறுவர். எ-று. (கஅ)

நன்று அமனுமனபூசை நடத்தியவிசனாக்குத்
தென்கிசையதிருகுரோசமிரண்டுறிநறெளிந்தனான்
பொன்றிகழ்குமபயோனிபூசை முன்புரிந்தவெங்கண
மனையுளாடி ஸையர்ச்சித்தவாழ்த்தினன்கன்மன்னென்றுன்.

(இ-பு) நன் ஸையமைந்த அனுமந்தன் பூசித்த சிவலிங்கப்பெருமா
னுக்குத் தெற்குப்பக்கமாய இரண்டு குரோச தூரம்போனால் அங்கு தெளி
வாகிய ஞாநுததையுடைய பொன்போலும் விளங்கும் கலசத்திலுதித்த
அகத்தியமுனிவரால் முன்பு பூசித்த சிவலிங்கப்பெருமானைச் சுக்கரீவன்
பூசித்த ததோதிரஞ்செய்தானென்று கூறாகுறினார். எ-று. (கக)

இராகவன்பாவந்தீர்ந்த சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆக நிருவிருத்தம் . . கூககூ.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பராசரர் வேள்விச்சருக்கம்,

—————(*)—————

சாந்தவசிலனிதுசாற்றிடலுக்கமிசாரணியததுள்ளோர், சேர்
ந்தமகிழ்மனத்தினராய்ச்செப்பியபுண்ணியன்சரணஞ்சென்னீசே
ர்ததிக், கார்த்திகிதிவழ்வேணிக்கண் ணுதல்வானவாக்குமறைகழ
றுங்கஞ்சப், பூந்தகிசினையனமாலும் பூமுடிசேவடியறியாபபுனி
தன்றன்னை.

(இ-பு.) சாந்தகுணமுடைய தவசிவோஷ்டரான சூதபுராணிகர் இவ்வாறு இராமர் பாவந்தீர்த்த சரிதையைக்கூறிமுடித்தவுடன் நைமிசாரணியமுனிவர்கள் களிப்படைந்த மனமுடையவராய்த் தமக்குக்கூறிய அச்சூதபுராணிகா திருவடினைச்சிரசிற்றூழிக் கொண்டு பிரகாசத்தை யுடைய சந்திரனைச்சடையிற நரிததிருக்கும் நெற்றிக்கண்ணையுடைய சிவபிரானை தேவர்களுக்கு வேதமோதுவித்த தாமரையாநனத்தில் வீற்றிருக்கும் பிரமனுந் திருமாலும் அழகியதிருமுடியையும் சிவந்தபாதங்களையும் அறியப் படாதவராயுமடைய பரிசுத்தனை

வழுத்தமுயாமாதவமோர்வடிவாகியாரணத்தைவடிவத்தினானம பழுத்தபராசரனெனுமோரபண்ணவன பண்டருசுசித்ததுப் பயின்ற பாவ, மொழித்தவன்வேள்வியுமுடித்தேயுபாநதகதியுற்றனென னுரைத்தீர்த்த, விழுப்பமுறுங்கதையெமக்குவிரித்துரைத்தியெனைச் சூதன்விளம்புகின்றான்.

(இ-பு.) வழிபாடுசெய்யும்மேலானபெரியதவமே ஒருவடிவமாகவே தங்களைமுழுதும் உணர்ந்து மெயஞ்ஞானங்கைவல்லியமாகிய பிராசரனென்னும் ஒருமுனிவா முற்காலத்த அச்சுருதிபுரியிறபூசித்ததுத் 'தமசுருமுன்னமேநோந்தபாவத்தை சிவாத்தித்துப்பின்னும் அவரோயாகமும் நிறைவேற்றி உயராதபதவியையடைந்தனரெனறு முன்புகூறினீர்அந்தமகிமையுள்ளசரிதையைஎங்களுக்கு விரிவாகக்கூறவேண்டுமென்றகேட்டவுடன் சூதபுராணிகாசொல்லத்தொடங்கினார். ஏ-று. இவ்விரண்டிங்குளகம். (௨) பண்டாதிநாட்கங்கையில்காசித்தலத்திறவபண்ணேறியாரூந் தண்டார்பங்கயத்துறைகும்சாமைவிதீர்த்தநரியநவஞ்செய்நாளி லுண்டாருங்குமிடம்மெம்முயர்கயிலையண்ணன மிகவுள்ளததன்பு கொண்டாருநதலங்கணலங்கோநறுமாதவாகுறிக்கொள்ளுமெலலை

(இ - பு) பழமையாகிய முற்காலத்தில் கங்கையாறபிரவாகிகுங்காசிக்ஷேத்திரத்தில் தவசிகளையாவரும் நாளதையுடைய தாமரைகள் பூத்த துறைகள்சூழ்ந்த அகங்கைநதிககரையில் அருமையானதவம்புரிந்து கொண்டிருக்கும்நாளில் ஒருநாள் அம்மாதவாகளெலலாம் ஒருங்குகூடி ஆலத்தை யுண்டருளிய திருமிடறறை யுடைய திருக்கயிலையபதியாகிய சிவபிரான்கிவும் மனவிருப்புடன் வீற்றிருக்குஞ் சிவதலங்களின் பெருமையைக் கூறிக்கொண்டிருக்கும்போது. ஏ-று. (௩)

பசுந்தமிழ்மாதவனுயர்ந்தபராசரன்நன்முகநோக்கிப்பகருகின்றனிகரில்பருப்பதத்தினிலுநெடுமகிமையுறவிளங்கிநனைக்கும்போதே, புகரிப்பலனறநம் பெரியபுனிதமிகுமெழிற் சுருதிபுரமென்றோதுஞ்சிகரிமுகிற்றுயிலரங்கச்சீர்காட்டுமொருதலமிச்செகத்துளாமால்.

(இ - பு.) யாவரும் துதிக்கும் அகத்தியமுனிவர் பராசரமுனிவரை பார்த்துக் கூறுகின்றா ஓபபற திருக்கயிலையினும் மிக்கமகிமையுடன் விளக்கமுற்றுநினைக்கின்றபொழுதேபழுசுற்றபயனைத்தராதக்க மிகதனய் மையான அழகுள்ள சுருதிபுரமென்று சொல்லும் கோபுரங்கள் மேகங்கள் நித்திரைசொள்ளும் அரையென்றுவமானிககத்தக்க சிறப்புடன் ஒரு தலம்இநிலவுலகத்தின கணுள்ள த். ஏ-று.

(க)

செங்கதிராதிபிரபுசைசெய்தெநநவுலகினுக்குநதேவனுனை நங்கவனாலமைவுற்ற தாதவினாலததலதையவனியாவும் பங்கயமாமலாத்ரடஞ்சூழ்பாறகரகேததிரமேனவுமபகருகிறபார் மங்கலமாரபுரியின மகிமைதனை யெவராலுடவழுததலாமோ.

(இ - பு) குரியானவன் ஆங்காலத்திற் புதிதது எந்த உலகத்திற்குந் தானொருவனாகவே விளங்கினான் அவனால முதலிற் பூதிதசகாரணத்தால் அந்தத்தலத்தை உலகத்தாரொலலாம தாமரைமலர்கள் நிறந்த தடாகங்கள் சூழ்ந்த பாஸ்கரகோத்திரம் என்றும் கூறுவார்கள் மங்கலங்கள் நிறைந்துள்ள அரதசுருதியுரியின் மகிமையை இவ்வளவென்று யாவராலுமபுகலமுடியாத ஏ-று.

(ங)

அதநலமலலாவி நவவனியின் கண்பலனை கடுபடிலருளுநல்ல மெய்த்தலமவேயிலையெனறுவிளங்குதமிஞ்முனியுரைப்பவிரந்த கேள்வி, நித்தனருமபராசரானாகரறுமாதவனகேட்டுநெஞ்சத்துள்ளே, வைத்தநெடுங்காதலனுய்வழிக்கொண்டானததலத்திலவா சஞ்செய்ய.

(இ - பு) அந்தச்சுருதியில்லது இநிலவுலகின்சன் விரைவிடயன்கொடுக்கத்தக்க நன்மையுள்ள உணமையான சிவதலம் வேறுகிடையாதென்று அறிவுவிளங்கிய அகத்திய முனியாகுற விசாலிதகௌவியினை யுடைய அழிவில்லாத அரியபராசரராகிய ஓபபற மாதவாடெட்டி தம் மனத்தின்கண் உதித்த பேரவாவுடையவராய் அந்தத்தலத்திலதானேவகிக்கவேண்டிப்போந்தனர். ஏ-று.

(சு)

காசிகுணிலிருந்தவனுங்காதலித்தெய்தினனென்னக்கழறிலந்த வேசிறலபபெருமைதனை யெவ்வளவென்றுரைத்திடலா மிமையோரேத்து, மாசிறவததயனும்கமறைசொற்றமுர்த்தித்தனைமனத்தாளேத்தி, பாசறுதன்னடியரொடுமன்பொடுஞ்சென்றேயமுனை யாற்றையுற்றான்.

(இ - பு.) நைமிசாரணிய முனிவர்களே காசிகோத்திரத்திலிருந்தபராசரரும் இத்தலத்தை தரிசிக்க விரும்பிவந்தாரென்றால் அவ்வாறானகூற்றமற்ற சுருதிபுர மகிமையை எவ்வளவென்றுகூறலாம் தேவர்கள் துதிக்கும் பழுதற்ற அத்தலத்தில் பிரமதேவனை யொத்த அப்பராசர முனிவரும் வேத

மோதுவித்த அவ்வேதபுரிசரை மனதிறியானிதது தவறுதலில்லாத தமது அடியார்சளுடனும் மெய்யன்புடனும்சென்று யமுனாநதி யைச்சேர்ந்தார். எ-று. (எ)

யேறு.

இரைததுப்புரட்டுமலையலைபவிலுங்கராகியருகுகள விரைத்தண்ணகிலாதிபதருக்கள வேரோடுருட்டிவேகமுற துரைததபிடவமிருமருநகுதுவலவெண்ணையோலொளிகாட்டி நிரைததேயமுனையாற்றிலவருநீததபபெருமைதனைக்கண்டான்.

(இ - ௫) சத்திததப்புரப்பட்டு மலைகளை அலைததக்கொண்டு முதலைகள் முதலான தகனைககரைகளில் ஒதுங்க வாசனையுருளிரச்சியும்பொருந்திய அகிலமுதலியவிடாட்சங்களை வேரோடுருட்டிவேகத்தோடும்செல்ல அப்படி துரைகள் இரண்டிடகததும் யாவராலுடபுகழும் வெள்ளிமலை போலப்பிரகாசித்து வரிசைவரிசையாக அவயமுனையாற்றிலவருகின்ற வெள்ளத்தின்பிரவாக்சதைக்கண்டார். எ-று. (அ)

வெள்ளப்பெருக்கத்தனை நோக்கிமேவறகரிநென்றநுதவந்ததோ னுள்ளக்கவலைகொள வலையுடாமலாவிபாதனை னுமபெயரானுள்ளப்பரிவினுதவுகூடுதயொளியினமச்சுகருதியெனுங் கிள்ளைககுதலைமொழியானை ககடைததுநாவாய்விடுகெனறான்.

(இ-.) அப்படிவந்தவெள்ளமிசுதியைக்கண்டு இதைக்கடந்து செல்லுதல் அரிதென்று அரியதடைததையளையபராசராமனைவருத்தத்கொண்டு வலையாருக்கரசனை விடாதென்னும்பெயருடையவன் மனவிரும்புடனபெற்றெடுத்த பெண்ணாகியமிகப்பிரகாசமுடையமச்சுகருதியென்னும்பெயருடைய கிளிபோலும் குதலைபாடிய வசனமுள்ளவனைக்கண்டு இவ்வாற்றைக்கடக்கப்பட்டுவிடு என்று சொன்னார். எ-று. (க)

சொன்னமுறிவன்றோடொழுதுனாபோன்றனை வங்குத்தேவரி மின்னுண்மருங்குன்மயிலவிடுபட்டே வுமெலலையருந்தவநீதோள் பன்னுங்குயின்மென்குதலைமொழிப்பாவாவநெழுறறுநோககிங்கன்ன மச்சையோள்களைவயத்திற்காத்தபெருநோய்கருத்ததுறான்.

(இ - ௫) இவ்வாறுகூறிய பராசரமுனிவரதுகிருவடிகளை அம்மச்சகந்திதொழுது அப்பராசரரை மரகலததிலேற்றிக் கொண்டு மின்னலைப்போலும்விளங்கும் துணுசிப இடையையும் மயிலபோன்ற சாயலையுமுடைய அம்மச்சுகருதி அக்கரையிறகொண்டு வீடுககப்போம்போது அப்பராசரமுனிவர் யாவருங்குறும் குயிலினதமிருதுவான குதலைவார்த்தையையுடைய பதுமையைப்போன்ற அவளது எழினலமுழுதும் பார்த்துக்கரும்புல்லையுடையமன்மதனதுபாணங்களின்வசத்தராய்காமமாகிய ஓர் பெரிய நோயைத்தன்மனதில் அடைந்தார். எ-று. (க௦)

ஆற்றாவிசுத்தருந்தவனுமமுதிர்கனிந்தவினசொலும்வெங்
கூற்றாவிழியும்பெறுமயிலைகருவித்துகோக்கிப்புணர்முலையாய்
காற்றாசிதமுடாபவதைன் கணையானையுங்காமவெநநேராய்
மாற்றாமானேசுரமுதேமயிலையெனபயல்விதமுரைத்தான்.

(இ-பு.) சகிக்கக்கூடாத மோகநகொண்ட அரியதவதனதயுடைய
வராகியபராசரமுனிவர டேவாரிசகதகனு வரவிவாகிய இனியசொற்களும்
கொடிய இயமனப்போன்ற விழிசுருண்டய மயில்போலுஞ்சாயலுள்ள
அம்மச்சகந்தியைத்தழுவு எண்ண அஃபாபாதது பூரித்த தனங்கையு
டையபொண்ணு மாணினதவிழிப்பான் நகனகூடுடையவளே தேவாரிச
ததநிப்போன்றவனோ மயிலினதுசாயலுடையவளேதென்றதாரணி த
தேராகவடையமன்மதனது மலாபடாணத்திலுலவருதம காமமாயிகொ
டியநேரையமாற்றவாயென்று உலவிதமகக கறினா, என்று (கௌ)

வாணோபயமு விரிந்தவண்ணமுரைபாமயிலையா
டாணோசுலாக்கொமொனவொலகித்தன்றுணைககித்தனினை
நாணோபொருளாபெளனிடத்தினவீர்பெறுகழ்கெண்ணியது
மேனோகுகித்தினைனினைமுனிவைபிசைசகினைனிவெநகையுமு
னிபும.

(இ-பு.) தேவாசனவருகும் பராசரமுனிவர இவ்வாறுகூறக்கேட்ட
மச்சகந்தியானவன் நாணமுநறுத்தானொரு புட்பகொடபோலத்தவண்டு
தனது பாதசதைப்பாதத்துக்கொண்டு தடையே தூரப்பாயநின்று நாண
ருபொருளாக மகித்து என்னிடத்தில் இறபமடையுதருக நீஎன்னியது
யாதகாரணமோ இதற்கு இரகசியாட்டால் நீ கோபிப்பீர் இசைந்தால்
எனது பிதாவும் கோபிடலா இதற்கென்செயவேன. என்று, (கௌ)
என்னக்குயிலினினசொல்லாவிசைப்பக்கிசுட்டேயிருந்தவததோன்
பொண்ணிப்பொருவும் புணர்முலையாய்புகலுமென சொற்புரிதியெ
னுண்ணைப்பயந்தோனுன்வினைக்கெயுகப்பனுன்றனுதாதகி [னி
னென்னிறபெரியமுனியுதிப்பனெழிறபுககொடியெயினங்கேண்
[மோ.

(இ-பு.) என்றருயில்போன்று இனிய சொற்களாக்கூறக கேட்டுப்
பெரிய தவத்தராயுடைய பராசரா இலக்முமியைப்போன்ற பூரித்தமுலை
யுடைய பெண்ணே நான் சொல்லும் சொற்படி செய்வாயேயாகில உன்
பிதா உனது செய்கைககே வியப்படைவான் அதவன்றி உன் லயிற்றல
என்னினுஞ்சிறந்த முனிவன் ஒருவன் உறபத்தியாவான் அழகமைந்த ம
லாக்கொடிபோன்றவளே இன்னுஞ்சொல்லுகின்றேன் கேட்பாயாக என்று
மெய்யிற்கமமுடீற்றாம்பிரிந்ததுசுக்கந்தமேகமமும்
வையமுதுநதனிபுரக்குமன்றோட்சோததுவாழ்வறுவை

செய்யவமுதேயெம்மாற்றந்திருக்காதமைதியெனவுரைத்தான்
றையன் மனமுயிசைந்தாளத்தவத்தோனவளை ததழுவினனால.

(இ-பு.) உனது சரீரத்திற்பற்றிஊறும் மீனற்றமபோய் நல்லவாச
னையே பரிமளிக்கும் உலகமுழுதும் ஒரு குடைக்கீழ் ஐண்டு அரசனது
மெல்லிய தோளகளைச் சேர்த்து வாழ்வாய் செப்பமாகிய அமுதா போன்ற
வளே எமது சொல்லைத்தொடராத சம்மதிப்பாய் என்று கூறின அமம்ச்
சகந்தியும் மனம் ஒருமித்தாளஇடனே அப்பராசரா அகளை புணர்ந்தனர்
எ-று ஆல்-அச்சு. (கச)

உலகம்புகழ்மாதவனசேர்ந்தானொலலைவியாநனுதித்தனன்பின்
னலகில்மமுனாத்திகடநதேரபளித்தமகன்னிடனேகி
யிலகமணிமேடைகளைளங்கியெழிலாகாநுநிபுரதசெய்தி
விலகிமிளிநுமணிசசிகரநின்பொருகோயிறனைச்சோந்தான்.

(இ-பு.) உலகமெங்கும் புகழப்பட்ட பராசரமுனிவர் அம்மச்சகந்தி
யைச்சோந்தார் சேர்த்தவுடன் வியாசா பிறந்தார் பிறகு அளவிறந்த விஸ்
நானமான யமுனாநதியைக்கடந்து தான் பெற்றெடுத்த அய்யியாசருடன்
போய் விளங்கும் இரத்தினாட்களமுத்திய மாடங்களவா னளவயாந்து அழக
ம்மயப்பெற்றுள்ள சுருதியுரியையடைந்து இருளையோடம்ப பிரசாங்கும
நூரத்தினகதிமான கோபுரங்கள் விளங்கும் பொம்மமான திருக்கேரியி
லுட்சென்றார். எ-று. (கரு)

தேவர்கேவன்ருனைத்தொழுதுசெப்புமாகாபாடியே
யாவர்புரிவரிப்பூசையென்றேயமரநிசயிப்ப
முவர் முதலவறகினியலவயான்முனிவாமுதலவனருச்சிததுக்
கவுமறையாற்பலதுதித்தான்கொன்றைமுடியோனினிதுவந்தான்.

(இ - பு.) தேவா ணுகருத்தேவனாகிய வேதபுரிசரைத்தொழுது அவ
ரால் அருளிச்செய்யப்பட்ட ஆசமவிதிப்படி இவ்விதபூசனை யார்புரியவல்
வரென்று தேவாசுளையலாம் அதியுக்கத்தசகதாச திரிமூர்த்திகளில் முத
தன்மைபெற்றுள்ள அச்சிவபிரானுக்கு இனிமையானவைகளால் முனிவர்
களுக்குள் தலைமைபெற்ற அப்பராசரமுனிவாபூசித்தகசோஷிகும வேதங்
களாற்பலவாறதோதிரஞ்செய்தார் அதற்குக்கொன்றைப்பூமாலையைத்தரி
த்த சடைமுடியையுடைய அவ்வேதபுரிசா கருணைகூர்ந்தார். எ-று.

உள்ளமுவந்துமாதவனைபுனக்கென்வரம்வேண்டிவதென்று
வள்ளலவினவனானிமன மகிழ்ந்தேயிதனை வழங்கினபெய்க்
கள்ளமதனன்கணையாலென்கருத்துமழிந்துகாதலித்துப்
புள்ளைப்பழிக்குமொழிவலையாபுதல்வியைச்சேர்ந்தவமுற்றேன்.

(இ-பு) மனக்களிப்புமறு அவ்வேதபுரீசர் பராசரமுனிவரைஉனக்
கென்னவரம்வேண்மயதென்றுகேட்க அப்பராசரமுனிவர் மனமகிழ்ந்து
இவ்வாறுகூறினர் சரீரமில்லாதிருந்தும் உள்ளவன்போலநடிக்கும் மன்ம
தனதுமலர்ப்பாணத்தால்என்மனதுந்தொழிபெருவிரும்புடன் கிளியையு
ம்பழிசகூம வசனததையுடையவலையர்புத்திரியாகிய மச்சகந்தியைப் புணர்ந
துபாவமுறேன். எ-று, (க௭)

தொடராதபாவநனைநீக்கிதனையோனாக்கியனையாள்வாய்
மடந்தைபாகததெமமானேபெனமாதவததோன்வழுந்திடலும்
விடந்தவகியதநதரததெனகோன்வேதமுனிவனுமுகநோக்கிக்
கடந்தவத்தோயுனபவநீகடகருமாறுகேளென்றான்.

(இ - பு.) அவ்வாறு என்னதொடர்ந்த அநதபாவத்தைநீக்கிப் பரி
சுத்தனாக்கி என்னயாட்கொள்ளவேண்டும்இளமுலையாகியாராகாராகிய வே
தபுரீசரே என்றுபராசரமுனிவர தோநதிரிக்கவும்ஆலாகலந்தங்கிய கண்ட
ததையுடைய எமகிதைவராகிய சிவபிரான் மறைமுனிவராகிய அப்பராசரா
திருமுகத்தைப்பார்த்து மிகச்சிறந்தவத்தையுடைய பராசரனே உனது
பாவத்தினின்றும் நீ நீங்குமவழியைக்கேளென்றா, எ-று. (க௮)

வேறு.

பேசுமந்திரங்கடமயிதபிரணவமபோலுமிததக்
காசினிதலங்கட்கெல்லாகுகதிதவிததலத்தினீயோ
ரீசரீனநிருமிததாகமதநினுனிசைததவண்ண
மாசநபபுரிதிபேலுன்னறன்கடையகலுமென்றான்.

(இ - பு.) யாவராலுமபுகழ்ந்து பேசப்பட்ட மந்திரங்களிலெல்லாம்
பிரணம எப்படிமுதன்மைபெற்றுள்ளதோஅதுபோல இந்நிலவுலகத்துள்ள
சிவதலங்களுக்கெல்லாம் மேலானமுதன்மைபெற்ற இச்சருதிபுரியின்கண்
நீ ஒருசிவலிங்கப்பெருமானைப் பிரதிட்டைசெய்து ஆகமத்திற்கூறிய விதி
ப்படி குற்றமறப்பூசித்தால் உன்பாவம்நீங்குமென்று திருவாய்மலர்ந்தருளி
னா எ-று. (க௯)

ஐயரிபரநதுமைதோய்ந்தயிலெனப்பிறமுமொண்கட்
டையலோர்பாகங்கொண்டதறபரனில்வாரோதத் [சை
அய்யமெய்தவததோன்சென்றுசொற்றமிழ்முனிமுன்பு
செய்கரதற்குததென்மேறநிசையரைக்குரோசமேவி.

(இ - பு.) அழகிய செவ்வரிபரந்தமைதோய்ந்து வேல்போலப்பர
ளும் ஒள்ளியகிரணங்கடையுடைய இளமுலையாகியாரைத் தமதிடப்பாகத்
திற்கொண்டருளிய அவ்வேதபுரீசர் இவ்வாறு திருவாய்மலர்ந்தருளத் தூய்

(இ - பு.) வேதபுரீசர் இவ்வாறு திருவாய்மலர்ந்து பிறகு அச்சிவலிங்கத்துக்கரந்தருளினர் பராசரமுனிவர் மனமசிழ்ந்து அவ்வேதபுரீசர் கட்டையிட்டருளிய யாகத்தைமுடிக்க எண்ணிய மனமுடையவராய் அதற்கு வேண்டியவஸ்துக்களைச்சேகரித்து யாகசாலையும் அமைத்து நல்லதாகநெருங்கியிருக்கும் யாகவேதிகைகளையும் யாககுண்டங்களையும் அதற்குமுன்னாக ஏற்படுத்தி, எ-று. (உச)

குசைசமித்தாதிபாயகூறுபகரணமெல்லா

மிசையுறக்கொண்டிருநல்லாவிழுதினூலியற்றுமெல்லை

வசையறுமிமையோர்வேந்தன்மனதொருபயமுண்டாகி

நசையறுமுகத்தோனபொனனின ளினதாள்பணரிநதுசொல்
[வான்]

(இ - பு) தருப்பை சமித்து முதலியயாகத்திற்குவேண்டியதென்று சொல்லும் உபகரணங்கள் எல்லாவற்றையும் இசைவாக அமைத்தகொண்டு நல்லபசுவின் நெய்யினால் யாகஞ்செய்யுந்தருணத்திலபழிபற்றதேவாகளுக்கரசீனாகிய இந்திரன் தன்மனதில் ஒருவிதபயங்கொண்டு அதனுடையங்கடப்படும் மனமுடையவனாகி அவ்வந்திரன் பிறகற்பதிபகவான்தாமரைமலர்போன்ற பாதங்களை வணங்கிக்கூறுகின்றான். எ-று. இவ்விரண்டிங்குளகம். (உரு)

ஐயகாரணமொன்றினறியரத்திலெக்கச்சமெய்தி

நையுமாறென்கொலீதுநவிலுதியெனலுமந்த

மெய்யனீதுடைப்பான்பூமேலவேதமாபுரத்தில்ஞானச்

செயதவப்பராசரப்பேரத்திருமுனிமக்குச்செய்கின்றான்.

(இ - பு.) எனதையரே யாதொருகாரணமில்லாமல் எனக்குமனத்திற்பயமுண்டாகி அதனால்அமமனம்வருந்துகின்ற தென்ன இதனைத் திருவாய்மலரந்தருளவேண்டுமென்றுகேட்க அந்தப்பிப்கரபதிபகவான் இவ்வாறுகூறுகின்றார்நிலவுலகத்திலுள்ள வேதபுரியில் ஞானம் விளங்கிய தபோதனராகிய பராசரமுனிவர் என்னும் பெயருடையவர் யாகஞ்செய்கின்றார், எ-று. (உ௭)

அன்னவேள்வியுமுன்செல்வமடைவதற்கியற்றலென்று

பொன்னவனுரைப்பக்கேட்டுப்புலோமசைகாந்தன்சிறி

மன்னுதன்படர்களானவஞ்சராக்கதரைபேவக்

கொன்னவிலரக்கருற்றுக்குலைததனர்மகத்தையாதோ

(இ - பு.) அவ்வாறியற்றும் யாகமும் உனது செல்வ மடையவேண்டிச்செய்வது என்று பிரகற்பதிகூறக்கேட்டுப் புலோமசைகணவனாகிய இந்திரன்கோபங்கொண்டு நிலைபெற்றதனது சேவகாகனாகியகபடம் நிறைந்த அரசர்களை ஏவ வல்லமைமிக்க அவ்வரசர்கள் அவ்வாறேபோய்அந்த யாகத்தையழித்துவிட்டார்கள், எ-று- (உ௮)

செம்புனற்சொரிந்துமோமத்தியினிற்சிறுநீர்பெய்து
மென்புகளிற்றைத்துங்கல்லோடெரிமழையாகப்பெய்தும்
வம்புகளியற்றிச்செய்தமகத்திணையழித்தார்ஞழந்தே
யன்புறுமுனிவரெல்லாமஞ்சினரகன்றுபோனார்.

(இ - பு.) அந்தயாகத்தியில் இரத்தத்தை ஊற்றியும் சிறுநீர்பெய்தும்
எலம்புகள்கொட்டியும் கல்லுடன் அகசினிமழையாகப்பெய்தும். இவ்
விதமானவம்புகள்செய்து அப்பராசரமுனிவர்செய்திருந்த யாகத்தை அழி
த்தார்கள் அப்போது அங்குமுற்றிருந்த அன்புநிறைந்த முனிவர்களெல்
லாம் அச்சங்கொண்டு நீங்கிவிட்டார்கள். எ-று, ஏ-அசை. (௨௮)

இயற்றியவேள்விமுற்றலின்றியங்கழியநோக்கி
நயத்தவப்பராசரன்நன்மனைகொதித்துநீய
வயத்திராக்கசர்கண்முற்றும்வளாகருவேலகளாயு
முயாத்தெழுபணிகளாயுமுறைநதிடச்சாபநதநதான்.

(இ - பு.) நன்மையிசை அப்பராசரமுனிவாசெய்தயாகம் முடிவு
பெறாது அவ்விடத்து அழிந்ததுகண்டு சாந்தமாய் அவர்மனங்கொதிப்
படைந்து தீச்செய்கையுடைய அவ்வரசுகர்சனெல்லாம் வளர்ந்திருக்கும்
கருவேலமரங்களாகவும் உயாந்தோங்கும் பனைமரங்களாகவும்நிற்கும்படி
சபித்தார். எ-று. (௨௯)

சீறியமுனிவன்சாபஞ்செபபலுமரக்கரஞ்சி
தேறியதவததோன்றன்பாற்சோந்தடிமலரில்லிழந்து
கூறினரிதனைஞானக்கோலமாதவனையாங்க
ளேறியமமதையால்வந்தியற்றினேமில்லையையா.

(இ - பு.) கோபித்த அப்பராசரமுனிவா இவ்வாறானசாபத்தைக்
கூறலும் அவ்வரசுகள்பயந்து அனேகதவங்களைசெய்து கைவலலிய
மடைந்த அப்பராசரமுனிவரிடத்தடைந்து அவரது திருவடித்தாமரை
களில்விழுந்து இவ்வாறுசொன்னார்கள் ஞானசொருமுள்ள தபோதனரா
கிய எமதய்யனே நாங்களெங்களுககுள்ளுண்டாகிய அகங்காரததால்வந்து
யாகத்தையழிவுசெய்யவில்லை. எ-று. (௩௦)

எம்மையாளமரர்கோமானேவலாலடுத்தோமென்னைச்
செமமையாலுரைப்பக்கேட்டுச்சீருறுமுனியுநத
வெம்மையார்தம்மால்வந்தவினையவென்றுசேர்ந்தே
யும்மையாமுரைத்தசாபமொழியுமாகேண்மினென்றான்.

(இ - பு.) எங்கையாளாகவுடைய இந்திரன் ஏவலினால்வந்தோமெ
ன்று செவ்வையாகச்சொல்லக்கேட்டுச் சிறப்படைந்த பராசரமுனிவரும்
இக்கொடியவர்களால்நேர்ந்தகெடுதியல்ல என்று உணர்ந்துயாமுரைத்தசா
பம் உம்மைவிட்டு நீங்கும்வழியைக்கேளுங்களென்று சொல்லுகின்றார்.

சூரழித்தமரர் துன்பந்தொடைத்ததொன்னுளிற்றுட்ட

சூரழித்தவன்சேயிந்தவுலகிலந்தணுவந்து

பாரழித்தெங்குந்தாமாய்ப்படர்ந்தசாக்கியரையெல்லாம்

வேரழித்தரியசைவம்வீறவீண்டெய்துமாதோ,

(இ-பு) சூராகளை அழித்ததேவர்கள் துன்பத்தையோழித்தருளிய முற்காலத்து திரிபுராதிகளது முப்புரங்களையும் அழித்தசிவபிரான் புதல்வராகிய முருகக்கடவுள் இந்நிலவுலகத்தில் சம்பந்தமூர்த்தி யென்னும் மறையவராகத்தோன்றி உலகத்தையழித்து எங்கெங்கும் தாமாடவே பரவியிருக்கும் சமணர்களையெல்லாம் வேரோடழித்து அருமையான சைவ சமயம் விளங்கும்படி இவ்விடத்தடைவார், எ-று, மாத-ஓ-அசை.

செப்பமுப்புனிதன்வாகு தெரிசனங்கொடுத்தபோதே

யிப்பெருஞ்சாபநிங்குமெனத்தவனுரை, ததுப்பின்னை

யொப்பருஞ்சிவனைப்பூசையுருற்றிரப்பலாதினாலே

யப்பெருமவேள்விமுற்றியதில்வருமபலனைப்பெற்றான்.

(இ-பு.) யாமகூறிய அந்தப்பரிசுதராவது காட்சிகொடுத்தமாத்திரத்தே இந்தப்பெரியசாபமகேடும் என்று பராசராகூறிப்பிறகு ஒப்புக்கூறுதற்கரிய அவ்வேதபுரீசரைப்பூசித்த பலததினால் அந்தப்பெரியயாகத்தைமுடித்து அதனாலுண்டாகியபயனை அடைந்தார், எ-று, (கக)

மின்னுமவவிடத்தேயிட்டிபெரிதியறறியும் வேதத்தைப்

பன்னுரெங்கோணைப்பூசைபரிவுடனபுரிந்தும்ஞானந

துன்னியமுனிவன்சீவன்முத்தனாய்ததாய்மைமேவி

மன்னுவென்கயிலைதன் னல்வாழ்கின்றான்மாண்புளாளும்,

(இ-பு.) மீண்டும் அவ்விடத்திலேயே பலவகையாகங்களைச் செய்தும் வேதங்களை தேவர்களுக கோதுவித்தருளிய எமதிறைவராகிய வேதபுரீசரை மெய்யன்புடன் பூசித்தும் ஞானமவிளங்கிய அப்பராசர முனிவர் சீவன்முத்தராய்ப் பரிசுத்தமடைந்து நிலேபெறுடைய வெள்ளிய திருக்கயிலையில் புகழுடையவராய்வாழ்ந்திருக்கின்றனர், எ-று, (கச)

அன்னவனிலயஞ்செய்தவரன்றனைப்பராசரேச

ரென்னவும்புகல்வாரந்தவீசனைப்பூசைசெய்தோர்

பன்னியேதுதித்தோர்யாருமபராசரன்றன்னைப்போல

நன்னெறிபெறுவரென்னவன்றனப்பின்னுமாதோ,

(இ-பு.) அப்பராசரர் பிரதிட்டைசெய்த சிவலிங்கப் பெருமானைப் பராசரேசரென்றுங் கூறுவார்கள் அச்சிவலிங்கப்பெருமானைப் பூசித்தவர்கள் அவரது புகழைக்கூறித் தோத்திரஞ் செய்தவர்கள் ஆகிய இவர்கள் எல்லாம் அப்பராசரரைப்போல நன்மார்க்கமடைவார்கள் என்று பின்னுக்கூறுகின்றார் சூதபுராணிகர் எ-று, மாத-ஓ-அசை, (கரு)

ஓதும்பரனுக்கிப்பாலுறறதெக்கணக்குரோசம்
பாதியிலிமையோசகெட்டாப்பண்ணவனுள்ளானந்த
நாதனார்வந்தவாறுநவிறுவன்கேண்மின்ஞானக்
கோதின்மாதவத்தீரென்றுசூதனுமகூறலுற்றான.

(இ-பு) யாம்கூறிய ஆப்பராசரேசருக்கு இப்பால் இருக்கும் தெற்
குபக்கத்தில் அரைக் குரோசவழி தூரத்தில் தேவர்களுங் காணப்படுத
ஒரு சிவலிங்கமூர்த்தமடனடி அச்சிவலிங்க மூர்த்தம் வந்த சரிதையைக்
கூறுகின்றேன் கேளுங்கள் ஞானம்கூந்த குற்றமற்றதபோதனாகளாகிய
நைமிசாரணியமுனிவர்களே என்று சூதபுரீணிகா சொல்லத் தொடங்கி
ஞர், எ-று. (நக)

வேறு.

ஆதிகாலத்தனின்மூன்றவணர்களுண்டாங்கவாழ்வதனிலுள்ள
சோதிநாயகன்ரலங்கடோறுமடைநதுயா மகிமைசோதிததெய்து
ம். பொதிலாரணபுரத்திற்போந்தரணத்தொழுதவணிமபொருநதி
யிந்தச, கோதிலாததலமொல்லைகொடுபதுநதபலனென்னக்குறி
க்கொண்டாரால்.

(இ-பு) ஆதிகாலத்தில மூன்று இராககதாகன் இருந்தார்கள் அவ
ர்கள் தீலஉலகத்தினசனுள்ள சோதிசொட்பராசிய சிவபிரான் வீற்றிருக
கூந்தலங்கள்தோறும்போய் அவவவலிடங்களிலுள்ள உயாவானமகிமை
கணியெல்லாம் சோதித்துக்கொண்டுவருமடோது வேதபுரியிறசென்று வே
தபுரீசரைவணங்கி அங்குதானே வசித்து இந்தகுற்றமற்றசிவதலம் ஒன்று
தான் நன்மையான பலன்கணியெல்லாம் விரும்பினவாசருக்கு விரைவி
ற்கொடுக்கவல்லது என்று குறிப்பாலுணர்நதாகன், எ-று. ஆல்-அசை.

உய்யவருடருமிந்தவயுபா தலமென்றோரது குகனேணமூழ்கித
தையலொருபாகன்மலர்ததாளருசசித்தேத்திடலுந்தயவுகூர்ந்து
துய்யவிடையேறிமுனந தோன்றியே மூவருக்குஞ்சொல்லுமுன்
னே, னியமுலாமமரரைநீர்நலித்திடமாபவமதனணண்ணிறமுால்

(இ-பு) சோகன் உயயும்வணணம் திருவருள்கொடுக்கும் இந்த உய
ர்ந்ததலமென்றுணர்ந்து குகந்தியில்நீராடி இளமுநையகியாரை இடது
பாகத்திலுடைய வேதபுரீசரது தாமரைமலர்போன்ற திருவடிகளைப்பூசி
த்துவணங்கினவுடன் அவவேதபுரீசாகருணைகூர்ந்து தூயமையான இடப
வாகனமூர்ந்து அவாக்கெதிரில் காட்சிகொடுத்து அம்மூவருக்கும் திருவா
ய்மலர்ந்தருளுகின்றார் முன்புதேவாணைவருநதும்படி துன்பப்படுத்தினீர்
அதனாற்பாவமனோந்தது. எ-று. ஆல்-அசை. (நக)

கழறுமறன்கடைகழியக்கருத்துறுகாமியமடையக்கருத்தொன்
ருகில்; சிழலுறுமாலயஞ்சமைத்துநிகரில்சிவபிரதிட்டைநீவிசெய்

து, தொழுதிரெனப்பணித்திடலுந்தொலைவிடன்மூவருமுன்னுதி
ததுசசென்றே, வழுவிலமமுவரினொருவன்மாமணிப் பென்மாந
கரம்வகுத்தான்மனனே.

(இ - பு) சொல்லப்படும் துமதுபாவமகழியவும்இட்டகாமியம் சித்
திகவழிகருத்துடையவர்களாய் நீபகாநிலவாமாத் ஒரு ஆலயமபுதுக்கி
அதனுள்ளிகாற்ற சிவலிங்கப்பிரதிட்டைசெய்து வணங்கக்கடவீர்கள் என்று
கட்டினையிடவும் அழியாதவன்மையையுடைய அமமூவரும் அவ்வெதபுரீ
சரைத்துதித்துப்போய்தீவறற்ற அயவரகபாசனில் ஒருவன்மகத்தான் இர
ததினவகளுமுததிய அழகிய ஒருககரததையமைத்தனன், ஏ-று, மன -
ஓ-அசை. (உக)

பின்னொருவரொடுதததாபபெருநகரமியறுநின்ன்மற்பெருநதோ
ண்மற்றேன், னுன்னிருமபாலணிகபநனாசுறற் செய்துநித்தன
னித்தொலைவின்முவா, சொன்னமுறையிவலிங்கப சொருபமமைத்த
ருசசித்ததுததாயோராகிப், பொன்னுலகாகியினுலகமபோகதுதிரிந
தியாவரினுமபுகழேழ்நண்டா

(இ - பு) மற்றொருவன் வெளியினற்பெரியகரம் அமைத்தான்
மல்யுத்தம்புரியும் பெரியதோள்களையுடைய மற்றொருவன்நெருநிய இரு
ம்பினால் அழகிய நகரத்தைக் குற்றமற்செய்தான் இம்மூவர்களும் யாம்
சொல்லிவந்தமுறையே சிவலிங்கபெருமானையும் அமைத்தபுதுசித்துப்பரி
சுத்தராகிய தேவலோகம்முதலிய எய்வுலகத்தினும் அப்பச் சஞ்சரித்து
எல்லாரினும் கீர்த்தியடைந்தனா. ஏ-று (சு)

அடலாலும்புகழாலுமமுளாலுந்தெருளாலுமனிகவெள்ளக்
கடலாலுங்கவினாலுங்கலையாலுநிலையாலுங்கமுழற்கொண்ணு
திடையாதுமூவுலகிலெவருமெதிரிலலாபலினிதுவாழ்ந்து
மிடருருமவிடத்தாதிவேதமுதலபாதமலாமேவினரால்.

(இ - பு) வல்லமையாலும் பெருமையாலும் கருணையினாலும் தெ
ளிவினாலும் அனிகமாகிய சேனாமுத்திரத்தினாலும் அழகாலும் சாத்திர
வுணர்ச்சியினாலும் நீத்தியத்தன்மையினாலும் ஒப்புக்கறுத்தற்கரியராய் யா
வருக்கும தோலாதுதிரிலோகங்களினும் யாரும் எதிரில்லாமல இனிமை
யுடன்வாழ்ந்தவிடநகருங்கண்டத்தையுடைய முதல்வராகியசிவபிரான
திருவடித்தாமரைமலரில் அடைந்தார்கள. ஏ-று. (சக)

முப்பொனாலயமுன்முமுடித்தவாபூசனைமுடித்தமுழந்திதன்னை
யப்பொனாட்டவர்திரிபுரேசரெனவறைநதிடுவரான்மரீந்தி நீர்க
செப்பொனாதெவராலுஞ்சிவலிங்கநத்தைப்போற்றித்தெரிசித்தோ
ளொப்பொன்றாலுரைக்கரியவுயாவாழ்வுற்றநதவிடலடவாரென்

[முன்

(இ-பு) செம்பொன் வெண்பொன் கரும்பொன் ஆகியமூன்றுபொன்னினாலும் கோயில்சுமைத்துப்பூசித்த அச்சிவலிங்கப்பெருமானை அந்தத்தேவர்கள் திரிபுரேசா என்று கூறுவார்கள் அச்சிவலிங்கப்பெருமானது நிறைந்தபுகழையாவராலுஞ்சொல்லமுடியாது அச்சிவலிங்கத்தைத்துதித்தத்தரிசித்தவர்கள் ஒருவிதத்தாலும் ஒப்புக்கூறுதற்கரிய உயர்ந்தவழ்வையடைந்து முத்தியடைவார்களென்று சூதபுராணிகர் கூறினா. - (சஉ)

பாசராவேள்விச்சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம் .. எகக.

உ

சிவராமம்.

திருச்சிறறம்பலம்.

ஆலமுண்டசருக்கம்,

மாசிலநட்கடறஞ்சுனின்வாறுவருத்துரைப்ப
வாசுறுநைமிசவனக் கோரதிசயித்துபினனுமந்த
விசனலைவாயினுதித்திடாநருவெங்கடுவுண்ட
விசுபுகழிணையுலாநதியெனச்சூதன்வினம்புவனல்.

(இ-பு) களங்கமற்ற கருணா சமுததிரமாவிய சூதமுனிவ ரிவ்வண ளும் பாசரர்வேள்விசெய்த சரிதையைச் சொல்லிமுடித்தவுடன் குறறம் ற்ற நைமிசாரச்ரிய முனிவா அதிசயமடைந்து அவ்வேதபுரீசா கடலனிடத்துதித்துக்கெடுதி புரிந்த ஆலாகலத்தை அமுதுசெய்தமிகக புகழ்விளங்கும் சரிதையைக்கூறவேண்டிமென்று குறைபிரககச் சூதபுராணிகாசெல்லுகின்றார்- எ-று. ஆல-அசை. (க)

என்றுதவச்சூதனினவயிமபுகின்றான்முற்காலத
தொன்றுபுகழ்வானவாசென்றுயாநிணிமந்தரமலையைத்
துன்றுவலிமத்தாகசுகடர்விழிவரசுகிழைபெடு
நன்றுவிசிககயிருகருவுறசூழ்நதேயமார்.

(இ-பு.) இவ்வாறுதபோதனராகியசூதமுனிவா இச்சரிதையைக்கூறுகின்றார் முற்காலத்திலே கோத்திபெற்ற தேவர்கள் ஒருங்குகூடிப் போய் உபாசனாபலம் பொருந்திய மந்தரகிரியை வன்மைமிக்கமத்தாகவும் பிர

காசிக்குங் கண்ணையுடைய வாசகியென்னும் பாம்பை நீண்டவசிக் கயி ராகவும் நடுவிலே சுற்றி அந்ததேவர்கள், எ-று. (உ)

ஒசையுறும்பயோததியினுண்ணாட்டிவாசகியை

பேசுறுவானவரியாருமிராக்கதருமவாறலையை

மஸுறுகைத்தமைபற்றிவலித்தயிர்தங்கடைந்திடுநாட்

டேசுறுதிண்டோள்வாலிசென்றிவர்கள்செயல்கண்டான்.

(இ பு.) சத்தித்துக்கொண்டிருக்கும் பாற்கடலின் மத்தியில்மேற்ப டி மந்தாகிரியைநாட்டி குற்றமற்ற தேவர்களெல்லாரும் அரக்கர்களும் வாசகியாகிய கயிறறை மந்தரத்திற் சுற்றிக்களங்கமரதமது கைகளிற் பி டித்துக்கொண்டழுத்து அமிதம் பெறவேண்டிக்கடைந்த காலத்தப்பி ரகாசம் பொருந்திய வலியதோள்களையுடையவாலிஎன்பவன்போய் இவ ராக்ஞ்செய்கையைபுபார்த்தான். எ - று, இவ்விரண்டிவ குளகம். (க)

வலிக்கவலியிலராகிவானவரமெய்நொநதுமனஞ்

சலிக்கினறசெயலறிநதுதரவுதிற்றுகவிவேந்த

னலுக்கும்பண்ணவாகடமையப்புறம்போமெனவகற்றிக்

கலிக்கின்றவாசுகிதன்கைப்பற்றியிர்த்தனனால்

(இ-பு.) அக்கயிற்றையிழுக்கச் சத்தியற்றவர்களாய் அத்தேவர்கள் சரீரம்வருந்திமனஞ் சலிகஞ்சுதன்மையை உணர்ந்து தாவிச்செல்லும்வன் மையையுடைய குரக்கினத்திற் கரசனாகிய வாலியென்பவன் வெறுப்ப டையுந் தேவர்களையெல்லாம் நீங்கள் அப்பாற்போங்கள் என்று விலக்கி இரைத்துக் கொண்டிருக்கும் வாசகியென்னும் பெயருடைய பாம்பாசிய கயிற்றைததனது கையாற்பிடித்திழுத்தான். எ-று, ஆல்-அசுச. (ச)

தானிழுக்கும்வலிக்கொப்பத்தயித்தியிர்த்திலரென்னக்

கூனிருக்குங்கவிவேந்தன்குறித்தவரைப்புறத்தகற்றி

வானிருக்குமிடமொருகைவவ்விமணித்தலையொருகை

தானிருக்கத்தனிவாலித்திகடைவார்போற்கடைந்தான்,

(இ - பு) கூன்வளைந்த சரீரமுடைய குரங்குகளுக் கிறைவாகிய அவ்வாலிதானிழுப்பதற்குச்சரியாய்இரக்கதர்களிழுக்கவில்லையென்றுஎண் ணி அவர்களையும் புறம்பாகப்போகவில்லக்கி அமிதமிருக்கும் இடமாகிய அவ்வாசுகியின்வாலை ஒருகையிற்பற்றி இரத்தினமிருக்கும்தலையை ஒருகை யிற்பற்றிக்கொண்டு அவ்வாலிஎன்பவன்தயிர்க்கடைவாரைப்போலக்கீழை ந்தான். எ-று- (இ)

வேகமிகவுறக்கடையுமேவலைநெடுவாசுகிதன்

ஹுகமிகமெலிவாகியக்கணங்கான்றிட்டவிட

மாகமுறவளர்த்தோங்கிமலைமரன்முற்றவுமெரித்த
நாகரவுணர்களுமிடநாடி மெலிந்தோடினரால்.

(இ-பு.) இவ்வாறு அதிகவேகத்துடன் கடையுத்தருணத்து நீண்ட
அவ்வாசுகியின் சரீரம்மிகவும்வருந்தி அந்தக்கணத்தில் உமிழ்ந்தவிஷமா
னது ஆகாயமளவாவளர்ந்து அதிகரித்தமலைகளையும் மரங்களையும் முழுதும்
எரித்துவிட்டது தேவர்களும் அரசர்களும் தாம் அவ்விஷத்திற்குத் தப்பி
ப்பிழைக்கத்தக்க இடத்தைத்தேடி யோடினார்கள். எ-று. ஆல்-அசை.

நாவுளறிவாயுலர்ந்து நடுக்குற்றுமெய்தளர்ந்து
மேவுபுகளிடமிலராய்விரைவொடுவானவர்குழுமிப்
பூவுறையும்புங்கவன்பாற்போனதுய்னைந்தவைபுகலத
தேவர்படுநதுயர்நோக்கித்திசைமுகததோனியையுரைக்கும்

(இ-பு.) நாக்குளறவுமவாய்வுலரவுரநடுங்குசரீரம்சோர்ந்து அடை
க்கலம்புகத்தக்க இடமில்லாதவராய் அதிவிரைவில் தேவர்களெல்லாம் ஒரு
ங்குசேர்ந்து தாமரைப்பூவில்வசிக்கும் பிரமனிடத்துச்சென்று நேர்ந்தவி
பரீதங்களைக்கூற இவ்வாறு தேவகன்படுகின்ற துன்பதைப்பார்த்து பிர
மன் இவ்வாறுகூறுகின்றான். எ-று, (சு)

கடைந்துகடலமுதருந்தக்கருத்தாய்நீர்க்கண் ணுதல்பா
லடைந்தவனைப் பூசனை செய்தருள் பெற்றிரியைதன
விடைந்திரியவிடந்தோன்றியின்னலபுரிந்தனவென்றும்
படர்நதிநெதன்னால்வாராவனை யொன்றுமிலைபார்க்கில்.

(இ-பு.) பாற்கடலைக்கடைந்து அவ்வமுதத்தைப்புகிக்கக் கருத்து
கொண்டு நீங்கள் நெற்றிக்கண்ணையுடைய சிவபிரானையடைந்து அவரைப்
பூசித்த அவர்திருவருளைப்பெறவில்லை யாதலினால் நீங்கள்மனம்நொந்து
கெடும்படி ஆலாசலம் உதித்துக்கெடுதிவினைத்தன எக்காலத்தும் யோசித்
துப்பார்க்கையில் ஒவ்வொருவனுக்கும் தன்னால் கேரிடாதவினை கிடை
யாது. எ-று. (அ)

அயனீதுபுகன்றிடலுமமரர்தொழுதிறைஞ்சியினிச்
செயலேதுபுகறிபெனச்செழுமலரோனியையுரைப்பான்
சயமேவவிரைவில்வரந்தருடொருவர்க்கன்னமிடி
லயமேதப்பலனுதவுமரியதலமொன்றுளதால்.

(இ-பு.) பிரமன் இவ்வாறு கூறிடக்கேட்ட தேவர்கள் மீட்டும்
பிரமனை வணங்கித்தித்து இனியாங்கள் செய்யவேண்டியகாரியமெது
வோ அதனைக்கூறவேண்டுமென்றுகேட்கச் செழுமையான கமலவாசன
கிய பிரமனிவ்வாறு கூறுகின்றான் வெற்றியடையும்படி அதிகேக்கீரத்தில்
வரங்கொடுப்பதும் ஒருவனுக்கு அன்னமிட்டாலும் அசுவமேதமாகப் பல

னைக்கொடுப்பதுமாகிய அருமையான சிவதலம் ஒன்றிருக்கின்றது. எ-று.
ஆல்-அசை. (க)

கயிலையினுங்காசியினுங்கண்னுதலுக்குகந்ததலம்
வெயிலவன்பூசனைபுரிந்துவேண்டியதுபெற்றதல
மூழிலவலையமதினுமணிரகருஞ்சமைத்ததலம்
பயிலுமா னுபரிடதம்பண்ணவருக்கோதுதலம்.

(இ-பு) அந்தச்சிவதலம் திருக்கயிலையைப் பார்க்கினும் வாராணசி
யைப்பாக்கினும் சிவபிரானுக்கு விருப்பமிக்கதலம் ரூரியன்பூசித்துத்தன
க்குவேண்டியவரங்களைப்பெற்றுக்கொண்டதலம் வேலவராகிய சுப்பிரமணி
யக்கடவுளால திருக்கோயிலும் மதிலும் அழகியகரமும் உண்டாகப்பட்ட
தலம் யாவரும் துதிக்கும் சிவபிரான்வேதங்களைத் தேவர்களுக்கோதுவி
த்ததலம். எ-று. (க0)

சுருதிபுரிததலமென்றுந்நாயதலமுளததனி
னிருதபுரத்தசுராசுலகீருக்குமவேளளித்த
சுருதியுரைத்தவர்களறன்கடைகழிக்கும்பெருநீத்தம்
வருந்தியொன்றுளதநதமறைசைபெணுந்தலத்தெய்தி.

(இ-பு) சுருதிபுரி என்னும் பெயருடையதாய்ப் பரிசுத்தமான தல
மொன்றுண்டு அததலத்தில நிருதபுரத்தவசிக்கும் அணவுர்குலத்தை நீரா
க்கும் முருகக்கடவுளுண்டாகிய நீனைத்துத் தன்பெயரைச் சொன்னவர்
களது பாவத்தைப்போக்கத்தக்க பெரிபவெள்ளம் வருகின்ற குகந்தியொ
ன்றுண்டு அந்தச்சுருதிபுரமென்னும் தலத்தில் அடைந்த எ-று (க1)
விண்ணவருக்குபரிடதம்விளம்பியவெம்பெருமானைப்
பண்ணமைந்தமொழிக்கொருமெய்ப்பாகமளித்திடுமுதலாக்
கண்ணுதலைத்தொழுதேத்திககருத்தொன்றிவழிபட்டு
கண்ணுவிடத்தினைப்போக்கிநல்லமிர்தைப்பெறுநிறென்றான்

(இ-பு.) தேவர்க்கு வேதோபணிதமோதுவித்தருளிய எயதுபிரா
னாகிய வேதபுரிசரை பண்போலும் வசனங்களையுடைய இளமுலை நாயகி
யாருக்குஇடதுபாகங்கொடுத்தருளிய முதல்வரான சிவபிரானை வணங்கித்
துதித்தமனமொருமித்துப்பூசித்த இப்போதுபாற்கடலிற்றோன்றிய ஆலா
கலத்தைப்போக்கி அமிர்தத்தைப்பெறுவோகளென்று கூறினன் எ-று.

வேறு.

தாமரைக்கிழவனீதுசாற்றலுமரெய்கிப
பூமலர்ப்புறவஞ்சூழ்ந்தபுண்ணியமறைசைகண்ணிக்
காமனையொரித்தஞாணக்கடவுடனிருந்தாள் போற்றிப்
பூமலராதிகொண்டபூசனை மிகவுஞ்செய்தார்.

(இ - பு.) தாமரைமலர்வாசனாகிய பிரமன் இவ்வாறு கூறக்கேட்ட தேவர்கள் சென்று அழகிய புட்பங்கள் நிறைந்த முலையிலிருந்த புண்ணியத்தலமாகிய கருகிபுரியையடைந்து மன்மதனை எரித்தருளிய ஞான சொருபராகிய வேதபுரீசரது திருவடி களைவணங்கி மலார்த்தபுட்பங்கள் முதலிய பூசாதிரவியங்களைக்கொண்டு மிகவும் பூசுததார்கள். எ-று.

உலகமாயுலகிலுள்ளவயிர்களாயுயிரினுள்ளத
திலகியவறிவாயெய்துமின்பமாயிவற்றுட்சேரா
வலகிலாவுடிவாபக்காண்போர்க்கதுவுமேயின்றிநின்ற
கலநிலாமுதலேகாக்குங்காலமீடுதனத்துதித்தார்.

(இ - பு.) உலகமாயும் அவ்வுலகத்துள்ள ஆன்மாக்களாயும் அவ்வான்மாக்களின் மனத்தினிடத்துவிளங்கிய அறிவாகவும் அவ்வறிவினிடத்துண்டாரும் இன்பமாகவும் இவைகளிலெல்லாகலவாது அளவிற்ற வடிவங்களாகவும் தரிசிப்பவர்களுக்கு அவ்வடிவுமில்லாமலிருந்து எவற்றினும் நீககமாகநில்லாத தனிமுதலாகிய சிவபிரானே எங்களை இரட்சிக்கவேண்டிய காலமிதுவேயென்று துதித்தார்கள். எ-று. (கச)

தொழுதுவிண்ணவரிவ்வண்ணஞ்சொல்லியேதுதிக்குமெலையே
வழுவினாரணத்தையுன்னம்வகுத்திடும்பவளச்செவ்வாய்
முழுமுதல்கருணைபூத்துமுகமலாந்திமையோர்செய்கை
பழுதுருவண்ணமன்னோர்க்கின்னதுபகரலுற்றான்.

(இ - பு.) தேவர்கள்வணங்கி இவ்வண்ணஞ்ஞையிரந்த தோத்தாஞ்செய்யும்போது குற்றமற்ற வேதத்தைமுன்னம ஓதுவித்தருளிய பவளம்போலும் சிவந்தவாயையுடைய அவ்வேதபுரீசர் திருவுளமிரங்கி முகமலாச்சியுடன் அவ்வண்ணவர் முயற்சியாற்பழுதுவாராதபடி அவர்களுக்கு இவ்வாறு திருவாய்மலர்ந்தருளுகின்றார். எ-று. (கரு)

வருங்கடுவிடத்துக்கஞ்சிமருந்தினைத்துறந்துவநதி
ரிருங்கதிப்பூசைசெய்தீரினியுமக்கிடாசெய்கின்ற
கருங்கடுவலியும்போக்கிகருதியசுதையுமீலேம்
விரும்பியிரநிலத்திலிவசமவேறுபூசியுநீரென்றான்.

(இ - பு.) பொங்குவருங்கடிய ஆலகலத்துக்குப்பயந்த அமிர்த்தத்தை புழுவெறுத்து இவன்அடைந்தீர் அதவுமல்லாமற் பெருந்தன்மையானவழி பாடும்புரிந்தீர் ஆகையால் இனிஉங்களுக்குத்தயர்செய்யும் கருகிறததையுடைய அவ்விடத்தின்வன்மையையும்போக்கி நீங்கள் வேண்டிய அமிர்த்தமும் கொடுப்போம் விருப்பத்துடன் இத்தலத்திலேவோ ஒரு சிவலிங்கப்பிரதிட்டைசெய்து நீங்கள் பூசியுங்களென்று திருவாய்மலர்ந்தருளினார்.

வேறு.

எம்பிரானிஃதுரைத்தலுமிமையவரெய்தி
யன்பினுற்குடதிசையிலோர்யோசனையாற்றின்
வமபுலாமலர்ப்படப்பையார்வடகரையதனி
ஹிமபரார்மணிச்சிகரப்பொற்கோயிலுண்டாக்கி

(இ-பு.) எமதுபிரானாகிய வேதபுரீசர் இவ்வாறுதிருவாய்மலரத்
தேவர்கள் சென்று மெய்யன்பினால் மேற்குப்பக்கமாய் ஒரு யோசனை
தாரத்தில் வாசனைமழும் புட்பங்கள்நிறைந்த நந்தவனமுள்ள குகாதிக்கு
வடகரையிலே அதிக உன்னதமான இரத்தினங்களுமுத்திய சிகரங்க
ளோடுகூடிய அழகிய திருக்கோயிலமைத்து. எ-று. (௧௭)

உதித்தபாணுயிலொளிர்சிவலிங்கமொன்றுஞறறி
விதித்தவாகமநூலவழிவிரைமலாகொணடு
கதித்தபூசனைசெய்துபொற்கைமலாகுவித்துத்
துதித்துவாழ்கதலுந்தோதைபாணுக்கருளசுரந்து.

(இ-பு.) உதயமாகிய இளஞ்சூரியனைப்போலும் ஒள்வீசும் சிவலிங்
கம் ஒன்று பிரதிட்டைசெய்து ஆமங்களில்விதித்திருக்கும்பிரகாரம் வா
சனைமழும் மலாகளைக்கொண்டு பெருமையிற்சிறந்த வழிபாடுபுரிந்துஅழ
கியகைகளாகிய மலாகளைச்சிரமேற்குவித்துத் தோத்திரஞ்செய்து வாழ்த்
தினவுடன் இளமுலைநாயகியார் மணாளராகிய வேதபுரீசருக்குக் கருணை
சுரந்து. எ-று. (௧௮)

மானும்பரமலர்நிகர்கைத்தலத்திலங்கத்
தேனெண்கொன்றையுந்திங்கள்கங்கையுமுடிதிகழப்
பானைற்றொளிமேனியும்பவளவெப்பென்ன
வானின்மீதுமைபாகனுமமராமுன்னுற்றான்

(இ-பு.) மான்கள்தும் மழுவும் தாமரை மலர்போலும் திருக்கா
ங்களில் விளங்கத் தேன்தங்கிய ஒள்ளிய கொன்றைமலர்மாலையும் சந்தி
ரனும் கங்கையும் திருமுடியில் விளங்கப்பால்போலும் வெள்ளிய திருநீற்
றின் பிரகாசம் பொருந்திய திருமேனியும் பவளமலைபோல்விளங்க இட
பவாகனத்தின்மீது உமாபதியாகியசிவபிரான் தேவர்க்கெதிரிற்காட்சிகொ
டுத்தருள்ளார். எ-று. இவ்விரண்டுங் குளகம். (௧௯)

கண்ணொளவரமுடிமிசைக்கரதலங்கப்பிப்
புண்டைநாளவனோதியமழையினைப்பகர்ந்து

தொண்டைவாய்மயில்பாகனைத் துதித்தனர் மிகவு
மண்டர்நாதனுமமர்மேலன்புபூத்தருளி.

(இ-பு) அவ்வாறு வரக்கண்டுதேவர்கள் சிரமேற்கரங்களைக் கூப்பி
ழும்காலத்திற்றங்களுக்குவர் ஒதுவித்தருளிய வேதத்தைக்கூறி ஆதொண்
டைக்கனிபோலும் சிவந்த வாயையுடைய இளமுலைநாயகியார் பங்கராதி
ய வேதபுரீசரை மிகத்துதித்தார்கள் அச்சிவபிரானும் தேவர்கள்மீது கரு
ணைபூத்த. எ-று. (௨௦)

மண்ணும்வானமுமற்றுளதிசைகளுநடுங்க
நண்ணுதீபமைநஞ்சினை மலாககையாலெடுத்துக்
கண்ணுதறறிருவாயினுண்டலுங்கறுத்தே
யெண்ணவிண்ணாவர்நின்றதுகந்தரத்திவங்கி.

(இ-பு) மண்ணுலகமும் விண்ணுலகமும மற்றுமுள்ள திக்குகளெ
ல்லாமும் நல்லெருமபடிவந்த கொடிதானகறுத்தவிடத்தினை தாமரைமலர்
போலும் தமது திருக்கரத்தாலெடுத்தி நெற்றிக்கண்ணையுடைய அச்சிவ
பிரான் திருவாயால் உண்டவுடன் தேவர்களெல்லாம் மதிக்குமபடிஅவர
து கண்டத்தில் கருகிறத்துடன் விளங்கித்தங்கிவிட்டது. எ-று. இவ்வி
ரண்டுங் குளகம். (௨௧)

அல்லறந்துவந்தடற்றியகடுவையுமருந்தி
நல்லமென்கடலமுதமுநல்கியேயருளால்
வல்லவானவர்தங்களை வாழ்கெனவுரைத்தே
பெல்லையிற்றிசுழிலிங்கததுளைய்தினனினைவன்.

(இ-பு) உலகத்தின்கணவந்து தயரங்கொடுத்து வருத்திய ஆலாக
லத்தையும் புசித்து நல்லமிருதுவாகிய அடபாற்கடலினிடத்திருந்து அமு
தத்தையும் வருவித்துக்கொடுத்துக்கருணையினால் வன்மைக்ககதேவர்களை
நோக்கி நீங்கள்வாழ்வீர்களாக என்று திருவாய்மலர்ந்து எமதிறைவராகிய
சிவபிரான் அளவிறத்தமகமையினையுடைய அச்சிவலிங்கத்திற் கரந்தரு
ளினர் எ-று, (௨௨)

பணிகண்டிப்பரன் கடலிடைப்படிந்திடுபால
மணிகண்டத்திடைவைத்தனனாகலிலகங்கொள்
பிணியிண்டோமெனவிண்ணவாரத்தனர்பெரிது
மணிகண்டசுரனெனும்பெயர்வைத்தனர்மாதோ.

(இ-பு) சர்ப்பத்தை மாணியாகத்தரித்திருக்கும் சிவபிரான் திரு
ப்பாற்கடலினிடத்துப் பரவியிருந்த ஆலாகலத்தைத் தமது மழிய கண்
டத்தினிடத்து வைத்தருளினமையால் நமது மனதின்மணிநுந்த துயரம்

கீங்கினோமென்று தேவர்கள் மிகவும் ஆரவாரித்தவர்களாய் அச்சுவலிங்கப் பெருமானுக்கு மணிகண்டசர் என்னுந்திருநாமஞ் சூட்டினார்கள் ஏற. மாத-ஓ-அசை. (உஎ)

உம்பர்க்காய்க்கடலுதித்தவெங்கடுவெடுத்துண்ட
ஷெம்பிரான்பத்திமறைஞ்சியமார்தர்களைவர்க்கு
வெம்பலார்விடத் தரவினாற்பயமிலைவிரிந்த
வம்புலாமலாநைமிசவனததுமாதவத்தீர்.

(இ பு.) தேவர்களுக்காகப்பாற்கடலினிடத்துதித்த கொடிய ஆலா
'சலத்தை எடுத்து அமுதமாகக்கொண்டருளிய எமதிறைவராகிய அச்சுவ
லிங்கப்பெருமானது திருவடிகளைத்தொழுகின்றவர்களைல்லார்க்கும் பற்
களிடத்துக்கொடியவிடம்பொருந்திய சர்ப்பங்களினாற் பயமில்லை மலர்ந்த
வாசனைமழும் புஷ்பங்கள் தங்கிய ஸைமிசாரணிபத்தில்வசிகளும் மகாதவ
சிகளே. எ-று. (உச)

அநதவிசற்குக்கீட்டி சைக்குரோசமொன்றகன்றான்
முந்தைவேலவனபூசனை முற்றியமுக்க
ணைநதைபாங்குளனவற்றொழுதருசசனையிபற்றிற்
சின்தையின்புறவட்டமாசித்திபெறயிடுவார்.

(இ பு.) அச்சுவலிங்கப்பெருமானுக்கு கீழ்த்திசையில் ஒரு குரோ
சதூரஞ்சென்றால் முன்னுளில் முருகக்கடல்பூசித்த திரிநேத்திரங்களுள்ள
எமதந்தையாராகிய சுவலிங்கப்பெருமான் அவ்விடத்துள்ளார் அச்சுவ
லிங்கப்பெருமானவணங்கிப்பூசித்தால்தங்கள்மனதின்கண் இன்பம்விளைய
அட்டமாசித்தியப்பெறுவார்கள். எ-று. (உ௫)

ஆயநாதனைச் சத்திபுரீசனென்றைவார்
தூயவத்தலமதற்குமுன்றம்புறுதூர
மேயகீட்டிசைவைப்பின் முண்வேலையினெழுந்த
தியவெவ்விடமமரரைத்துறந்தவண்ணெறிந்த.

(இ-பு) அச்சுவலிங்கப்பெருமானைச் சத்திபுரீசனென்றுகூறுவார்கள்
தூய்மையாகிய அவ்விடத்தினின்றும் மூன்றுஅம்போடும் தூரத்திலிருக்
கும் கிழக்குதிசையாகிய இடத்தில் முன்பு பாற்கடலுண்டாகிய அடிகனி
போன்ற கொடிய ஆலாகலம் தேவர்களைவிட்டுகீழ்க் வசித்தது. எ-று.

அவ்விடத்தினையின்றனமலனுமந்தக்
தெய்வநம்மலங்கீரிதென்மமரர்களசெறியா

வுய்வகைக்கெழிலுயர்ந்திடுமிவிக்கமொன்றமைத்தே
சைவநூல்விதிப்படியானநனையருச்சித்தார்.

(இ-பு) அந்தஆலாகலத்தைச்சிவபிரான் அவ்விடத்திற் புசித்தமை
யால் அந்தத்தெய்வீகம்பொருந்திய இடம்சிந்ததென்று தேவர்கள் சேர்
ந்து தாங்கள் பிழைக்கும்படி அழகுமிக்க ஓர்சிவலிங்கப்பெருமானைப்பிர
திட்டைசெய்து ஆகமவிதிப்படி அச்சிவலிங்கப் பெருமானைப் பூசுத்தார்.
எ-று. (உஅ)

இந்தவாற்றினற்பூசனைபுரிந்தனரி மையோ
ரந்தநாதனைக்கயிலைநாயகனெனவழைவார்
வந்தவெவ்விடம்பராவாக்குநன்மைசெய்வலனான
முந்துமப்பதிகடுவைநல்லூரொனமொழிவார்.

(இ-பு.) இவ்விதமாகத்தேவர்கள் பூசித்தார்கள் அச்சிவலிங்கப்பெ
ருமானைக் கயிலாசநாயகரென்றுகூறுவார்கள் அந்தவூரில் விஷயம் நீங்கி
யாவார்க்கும் நன்மைவிளைந்தமையால் முற்பட்ட அந்தத்தலத்தைக் கடுவை
நல்லூரென்று கூறுவார்கள் எ-று. (உஅ)

ஆயவைந்தெரிநாப்பணின்றருந்தவம்புரியுந்
தூயனாந்தவப்பராசரன்முதலியதறந்தோர்
நேயவானவர்த்தமபெயர்கொடுநிறுவ
மேயலிங்கமோர்கணக்கிலேவிளம்புதற்கென்றான்.

(இ-பு) இவ்வண்ணமாகப் பஞ்சாக்கினிமத்தியிலிருந்து அரியதவத்
தைச்செய்யும் தூயராகிய தவமுள்ள பராசரர்முதலியதறவிகளஅன்புள்ள
தேவர்கள் தங்கள் தங்கள் பெயரினாற்பிரதிட்டைசெய்த சிவலிங்கமூர்த்தங்
களை விபரமாகச்சொல்லவேண்டுமென்றால் கணக்கில்லையென்று சூதபுரா
ணிகளா ஸ்மிசாரணியமுனிவர்களுகருச் சொன்னார். எ-று. (உக)

ஆலமுண்டசருக்கம் முற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம். ... எசுர.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கந்தருவன்சாபந்தீர்ந்தசருக்கம்.

இன்னமுயிமப்பக்கேண்மினிமைபவர்க்கினியவேதஞ்
சொன்னவாரணத்தேதாலபோர்த்தசோதியினசரிதையென்ன
மன்னுமாதவத்துச்சூனவனததுமுனிவாகேட்பப்
பன்னுவாணிமையோபோற்றும்பரமதகிசானதிக்கில.

(இ - பு) தேவாகளுக்கேவெதம் ஒதுவித்தருளிய யானைத்தோலைப்
போர்வைபாகககொண்ட சோதிசொருபரான அவ்வேதபுரீசரது சரிதங்
களை இன்னுஞ்சொல்லுகின்றென் கேளுங்களென்று நிலைபேறான மகாதவ
ததையுடைய சூதபுராணிகர் நைமிசவனததுமுனிவர்கள் கேட்கும்படி
கூறுகின்றார் முன்னம ஆலாகலம் உண்டு தேவர்களால் போற்றப்படும்
சிவலிங்கப்பெருமாலுக்கு ஈசானதிக்கில், ஏ-று. (க)

மூன்றெனுங்கடி கைதன்னின்மூர்த்திபொன்றுளதுசொன்ன
வான்றனபகன்றன்காதைவழங்குவனகேண்மின்மூன்னந்
தேன்றருமலரோன்வேதச்சீர்ப்பொருடன்னைப்பூசை
யேனறவைகொண்டெசெய்யுமெல்லையெந்நாளுநீங்கான்.

(இ - பு) மூன்றுநாழிகைதூரத்தில் ஓர்சிவலிங்கமூர்த்தம் உண்டு
அப்படிப்பட்ட தேவர்நாயகரான அச்சிவலிங்கப்பெருமானது சரிதையை
கூறுகிறேன்கேளுங்கள் முற்காலத்து தேன்றங்கிப தாமரைமலரில்வகிக்
கும்பிரமன் வேதத்தின்பொருளாய் விளங்கும் சிவபிரானைப் பெர்ருந்திய
பூசாதிரவியங்களாற் பூசித்துவருங்காலத்தில் அப்பிரமனுக்கு அவரெதிரில்
ஒரு நாளும் நீங்காதவனாயிருந்தான் ஏ-று (உ)

தூததுயிபென்னுநாம த்தூயவன்றவத்தால்வல்லன்
கந்தருவரிலொருத்தன்கையினை முகிழ்த்துநின்று
சந்ததமபன்செய்ப்பூசைதன்னையேநோக்கிநிற்ப
னிந்தவாறிருக்குநாளினியைந்ததோர்பவமவன்பால்.

(இ-பு.) கந்தருவர்களில் ஒருவனும் தவசிரேஷ்டனு மாகிய தூத்த
மியென்னும்பெயருடைய பரிசுத்தனொருவன் தன்னுகைகளைச்சிரமேறகு

வித்த எதிரில் வின்று நாடோறும் அப்பிரமன்செய்யும் பூசையையேபார்த்துக்கொண்டிருப்பான் இப்படி யிருக்கும்நாளில்அவனிடத்து ஓர் பாவம் கோர்த்தது. எ-று. (க)

பாரதிமகிணன்செய்யும்பார்வதிமகிணன்பூசைக்
கேரதாய்ப் பருவார்மென்பூவினிதுவைத்திருப்பநோக்கிச்
சீரதாயிருந்தநெருந்திருக்கிததுந்துமிப்பேர்கொண்டோ
ராதன்றந்தைகாணனென்றொருநடும்பூக்கொண்டான்.

(இ-பு.) சரஸ்வதிமணாளாகிய பிரமன் செய்கின்ற பார்வதிமணாளாகிய சிவபிரான்பூசைக்காக அழகமையத்தாய் வாசனைகாழுவ மெல்லிய பூக்கள் இனிமையுடன் வைத்திருப்பதைப்பார்த்துச்செவ்வையாக இருந்தமனமானதுவேறுபட்டு துத்தமிஎன்னும்பெயர்கொண்ட அக்கந்தருவன் நாரதமுனிவர் பிதாவாசியபிரமன் பாரானென்று என்று அதில் ஒரு நல்ல பூவை எடுத்துக்கொண்டான், எ-று. (ச)

பூசனைக்கமைத்து வைத்தபூவிலோர் பூவைக்கொண்டு
வாசனை காணுவான் போலவைத்துத்துண்டத்தின்மோந்தா
னாகிலாக்கமலததண்ணலறிந்துகந்தருவவாவென்
றேசில்பூசனைக்குவைத்ததெடுத்தறிவிவிபோன்றோந்தாய்,

(இ-பு) பூசைக்காகஅமைத்துவைத்தமலர்களில்ஒருமலரைஎடுத்துக் கொண்டு வாசனைபார்ப்பவனைப்போல மூக்கினிடத்தவைத்து மோந்தான் குற்றமற்ற கமலவாசியாகிய பிரமன்உணர்ந்து கந்தருவனே வருவாயென்றழைத்து பழுதற்ற பூசைக்குவைத்ததையெடுத்து அறிவில்லாதவனைப்போலமோந்தாய், எ-று. (இ)

வேறு

தீபதுதாயதுதேர்கிலர்துசெய்
தாயதனற்புனியதனிற்ககத்தப
மாயிழிமலங்கடிஎன்னென்றுமாமலர்
நாயகன்சாபமுநவின் றிட்டானரோ

(இ-பு) தீமைஎன்மை அறியாமல இப்படிப்பட்ட காரியஞ்செய்தாய் ஆகையால் நிலவுலகத்தில் கழுதையாய்ப்பிறந்து இழிவானமலங்களைததினனக்கடவாய் என்று தாமரைமலாவாசனாகிய பிரமன் சாபக்கறினன், எ-று. அரோ-அசை. (ஈ)

திசைமுகன்சினத்தொடுஞ்செய்ப்புசாபங்கேட்
டசையுறுந்துந்துமியல்லலுற்றன
னசையுறுபலமிதுவென்னாடிநாப்
பசையறவுலர்ந்துமெய்ப்பதைத்தீதோதுவான்,

(இ-பு) பிரமன்கோபத்துடன்கூறிய சாபத்தைக்கேட்டு சிந்தைகலங்கிய துத்தமியென்னும் கந்தருவன் துன்பமுற்றனன் கொடியதாசியசரபம் இதுவென்று எண்ணி தனதுநாவினிடத்தச் சதறேனும் ஈரமில்லாத படி உலர்ந்து சரீரம்நடுபடு இவ்வாறு கூறுகின்றனன். எ-று. (எ)

மூவுலகிற்குமோர்மூர்த்தியாயந்
டேவனீபநிவிலாசசிறியன்யானசெயும்
பாவமுமபொறுத்தெனைப்பரிந்துகாததரு
ளீவதுன்கடனெனவிநைஞ்சினாரோ.

(இ-பு) மூன்றுலகங்களுக்கும் ஒரேமூர்த்தியாயிருந்து சிருட்டித் தொழிஸ்புரியுமதலைவராயுள்ளவா தேவரீர் ஆதலாலஅறிவிலாதசிறியவனாகிய அடியேன்செய்த பாவத்தையும் மன்னித்து என்மீதுபரிவுவைத்துப் பாதுகாத்துக் கருணைகூாவதும் தேவரீரதுகடமையென்று வணங்கினான் எ-று. அரோ-அசை. (அ)

கந்தருவன்றுநிகணக்கிலோதியே
வந்தனைசெய்தனும்கிழ்சுரந்தயன்
றுந்துமிதனையழைத்தனைச்சொற்றனன்
வந்திடுஞ்சாபமோர்வழிவிலங்கவே.

(இ - பு) அக்கந்தருவன் இவ்வாறு அளவற்றதோத்திரங்களைக்கூறி வழிபாடுசெய்தவுடன் பிரமன்களிகூர்ந்து அக்கந்தருவனாகிய துத்தமியை அருகிலழைத்துத் தன்னுள்ளோந்தசாபம் ஓரவிதமாய் நிவாரணமாகும்படி இவ்வாறுகூறினன். எ-று, ஏ-இரண்டு-அசை. (ஆ)

இளநிலாவேணியர்க்கிசைந்தமெய்ப்பொருள்
களவுசெய்தவர்நிரையத்திற்கற்பாமா
மளவில்காலங்கிடந்தாழ்தலலலது
வளமுறுங்குகிடான்வருவதில்லையே,

(இ-பு) மூன்றும்பிறையைத்தரித்த சடையையுடைய சிவபிரானுக்காக அமைந்துள்ள உண்மைப்பொருள்களைத் திருடினவர்கள் மரகத்தில்கற்பமென்றுகூறும் அளவற்றகாலம்வீழ்ந்து அழுந்துவதல்லது வளப்பம்பொருந்திய பதவிகள்கிடப்பதில்லை. எ-று. ஏ-அசை. (ஈ)

ஆயினுமுன்பவம்கலுமாறொரு
பாயமிஞ்ஞள்ததுபகர்வன்கேட்டியான்
மாயிருஞாலத்துமறைசையென்றொரு
தாயினுமினியதோர்தவமுண்டாமசோ,

(அ-பு.) ஆயினும் உணதுபாவம்நீங்குமபடி ஒருஉபாயம் இவ்விடத் துண்டி அதனைக்கூறுகின்றேன்கேள் இந்த பெரியநிலவுலகத்த மறைசை ஏன்றுதன்னிடத்தடைந்தவரை ஒப்பற்றதாயைப்பார்க்கினும் இனிமையு டன்பாதுகாக்கும் ஒரு சிவதலமுண்டு- எ-று. ஆவ்-அரோ-அசை.

அத்தலத்தருமறையறைநதநாதனை
சித்தம்வைததருச்சனைசெய்தியேயெனின்
முத்தியுநதருமவினைமுழுதுமோய்ந்திடுஞ்
சுத்தனுமாவைநீதொடங்குகென்றானரோ.

(இ-பு) அந்தச்சுருதிபுரியில் அரியவேதங்களைத்தேவாகளுக்கோதுவி த்தருளிய வேதபுரிசரை மனம்ஒருமைப்பாட்டிடன் பூசிப்பையேயாகில் மு த்தியும்அருள்புரிவார் நீஇதவரையிற்செய்துள்ளதீவினைகளெல்லாம்நீக்கிவி டும் பரிசுத்தனுவாய் ஆகையால் அவ்வாறுசெய்யத தொடங்குவா யென்று பிரமன் கூறினன். எ-று. அரோ-அசை (க௨)

மலராலுரைத்திடுமாறுதுந்துமி
நிலமிசைமறைசைநீனிமலற்போற்றியே
தலமதின்முன்புநாஞ்சுரறுமெல்லையி
லலகிலோரிவிங்கமுமருச்சித்தானரோ

(இ-பு) தாமரைமலாவாசனாகிய பிரமன் கூறியவண்ணம் தந்துமி என்னும் அசுக்கத்தருவன் நிலவுலகத்தின்கணுள்ள சுருதிபுரியில் வீற்றிருக் கும் வேதபுரிசரை வந்துதுதித்த அச்சிவதலத்தில் முன்புயாம் கூறியுள்ள விடத்தில் ஒரு சிவலிங்கப்பிரதிட்டைசெய்து அளவற்ற வழிபாடுகள் புரிந் தான். எ-று. எ-அரோ-அசை. (க௩)

பூசனைசெய்திடும்புண்ணியத்தினு
லீசனும்வினையின்மேலினிதுவந்தன
சைமுதுந்துமியன்பினுற்றுதி
பேசினன்பலபலபிரமமாததியை.

(இ-பு) இவ்வாறு பூசிக்கின்றபுண்ணிய மேலீட்டினால் சிவபிரானும் ஐடபாருடராய் இனிமையுடன் காட்சிகொடுத்தருளினார் குற்றமற்ற துந் துமிபேரன்பினால் பரப்பிரமமாகிய அச்சிவபிரானை பலவிதமாகத்ததித்த னன். எ-று. (க௪)

கந்தருவன்மிசைக்கருணையாலரன்
முந்துறவுணையயன்மொழிந்தசாபமு
மெந்தனுக்கமைத்தபூவெடுத்துமோந்திட
வந்திடுபாவமுமாற்றிடுவென்றான்.

கந்தருவன்சாயிந்திர்த சருக்கம்.

உஉஅ.

(இ-பு.) சிவபிரான் தூத்துமின்னும் அக்கந்தருவன்மீதுவைத்த கிருபையினால் முற்பட்டுப்பிரமன்உண்ணைசுபித்தசாபமும் எனதுபூசைக்காக வைத்திருந்த பூவை எடுத்தமோந்ததினால் நேர்த்தபாவமும் நீக்கினோமென்று திருவாய்மலர்ந்தருளினா. எ-று. (கடு)

மங்கைபாகனுமிதுவழங்கியக்குறி
துங்கமாமேனியிறகரககத்துந்துமி
தங்கணுறறிபெவஞ்சாய்ந்ததுதீர்தலும்
பொங்கமோடுபயிற்போயினானோ.

(இ-பு) உமாகேவிபாகராகிய சிவபிரான் இவ்வாறுதிருவாய்மலர்ந்தருளி அச்சிவலிங்கத்தினது திருமேனியிற்கரந்தருளதுந்துமி என்பவன் தனக்குநேர்த்தபாவம்போய்த் தான்புனிதனான பகிழ்ச்சியுடன் பழயபடி ஆராயத்திற்போனான். எ-று. அரோ-அசை. (கக)

சந்தரமலரினைச்சோரஞ்செய்தவன்
றந்ததாறசோரவூரெனறுஞ்சாழ்வுவா
துந்துமியால்வந்ததோகைபாகனைக
கந்தருவேசனெனறுரைக்குங்காசினி.

(இ-பு.) அழகமைந்தபுட்பத்தைத்திருமுனவனால் உண்டாக்கியகாரணத்தால் அந்தவருக்குச் சோரவூரென்றபெயாகுறுவார்கள் தூத்துமி என்னும் அக்கந்தருவனால் பிரதிட்டைசெய்த சிவலிங்கப்பெருமானைக கந்தருவேசரென்று உலகத்தாரா கூறுவாரா. எ-று. (கஎ)

இக்கதைதன்னை யேயினிதுகேட்டவ
ரக்கறைமிடற்றினையடிபணிந்தவா
ரக்கனாரருளினண்ணுபாவம்போய்ச்
சொக்கலோகத்தினிற்றுன்னுவாரரோ.

(இ-பு) இச்சரிதையை இன்புடன்கேட்டவர்களும் அச்சிவலிங்கம்பெருமானது அழகியதிருவடி களைத்தொழுதவர்களும் சிவபிரான் திருவருளினால் தம்மையடைந்தபாவங்களெல்லாம்நீங்கி புனிதமான சொர்க்கலோகத்தையடைவார்கள். எ-று. அரோ-அசை. (கஆ)

வேறு,

நான்முகன்மதலைநாரதன்முன்னநானிலந்தனிலுயர்தலத்திம், தேன்முகந்துதுஞ்செழுமலர்ச்சோலைசிறந்திடுபழைசையம்பதிபேரூர்

யான் முகத்துயர்ந்தமலைமகளாக கன்மகிழ்வொடும் விரைவினில் வர
க, டான்மிகுததருளுந்தலமில்லையென்னாத்தன்னைகத்தோர்த்தவண
ஹடந்தான்.

(இ-பு) புரமண்புதல்வராகிய நாரதமுனிவர் முறகாலத்தில் நிலவுல
ரத்தன் உயர்ந்த சிவதலங்களில் வண்டுகள்தேனைக்குடித்துக் கீதம்பாடும்
செழிப்புள்ள மலாச்சோலைகள் சிறப்பமைந்த கருதிபுரியைப்போல ஆகா
ரத்தையளாவிய ஒங்கிய இமயவரையரைபன்மகளாகிய இளமுலைநாயகியா
றரப்பாகத்திலுடைய வேதபுரீசர் திருவுளமகிழ்ச்சியுடன் அதிசேகிரத்
தில் அவரவர்களுடைய வேண்டிய வரங்களைத் தாராளமாகக் கொடுக்குந்தலம்
சேவதில்லையென்று தன்மனதின் கணுணர்ந்து அத்தலத்தையடைந்தார்.

எ-று.

(கக)

நுப்பவமழிததுப்புண்ணியமுதவுமுருகனேணத்தினின்மூழ்கி
யொப்பரும்பஞ்சாக்கராதையுச்சரித்தேயும்பருக்கோதுவிந்தருளு
மப்பனைப்பரவிபாசலமபுரியாவன்பொடுமபலபலபழிச்சி
யிப்பெருந்தலத்திற்சிவலிங்கபூசையியறறுவமெனத்துணிந்தெய்தி

(இ-பு.) சஞ்சிதம் ஆகாமியம் பிராரததம் என்னும்மூன்றுவிதவினை
ப்பகுதியையும் ஒழித்தது புண்ணியத்தைக்கொடுக்கும் குகாதியில் நீராடி
ஒப்புடையதற்கரிய திருவைந்தெழுத்தையும் தியானித்துத் தேவர்களுக்கு
வேதமோதுவித்தருளிய எமதுதந்தையாராகிய வேதபுரீசரைவணங்கியருச்
சித்து மெய்யன்போடுமபலபலவாகத்தித்து இந்தப்பெருமைபெற்ற சிவத
லத்திற் சிவலிங்கபூசைசெய்யோமென்றுகருதி உடைந்து. எ-று. (உ௦)

தந்துமிசாபந்தொடைத்திமெரற்குச் சொல்லு முக்கடிகையாந்
தார,மிந்திரதிகையிலெய்தியோரிவிங்கமியல்புறவமைத்தவற்பழிச்
சித், தந்தியின்வினைநாதமுமிசைப்பத்தனிமுதற்குளமருள்களிக்
தே, யெந்தவானவருமேத்தவுமெவர்க்குமினியனுமாய் வரமளித்
தான்.

(இ-பு) தந்துமிசாபத்தைப்போக்கிய சிவலிங்கப்பெருமானுக்கு மூ
ன்றுநாழிகைவழிதூர்த்த இந்திரதிக்கென்சென்று அவ்விடத்த ஓர் சிவலிங்
கத்தை இலக்கணம் அமையும்படி பிரதிட்டைசெய்து அச்சிவலிங்கப்பெ
ருமானைப்பூசித்துத் தந்திகளாலாகிய வீணையின்நாதத்தையும் இசையுடன்
உட்படிப்பாட ஒப்பற்ற முதல்வராகிய சிவபிரானுக்கு திருவுள்ளமும்திருவரு
கும் இரங்கி எப்படிப்பட்டதேயர்களும் வணங்கும்பாவர்களும் இனிமை

புள்ளவனுமாயிருக்கத்தக்க வரங்கொடுத்தருளினார், எ-று. இவ்விரண்டு
ங்குளகம். (உக)

வேதநாரதன்செய்வினைநாதத்தின்மேலுளம்வீரும்பியேயருள்செ
நாதனைநாதேசுரனெனவெவருநவிலுவர்நவிலுமவ்வரனைக் [ய்
காதசூரிடெய்தித்தொழுதவரிநதக்காதைசேட்டவர்படித்தோர்க
ளோதியகாணித்தவல்லவராயுயர்வரென்றினமுமுரைப்பான்.

(இ-பு) வேதத்தை ஓதியுணர்ந்த நாரதமுனிவரால் வாசிக்கப்பட்ட
வீணையினது நாதத்தினால் திருவுளம்வீரும்புகொண்டு சிருபைபுரித்த அச்
சிவலிங்கப்பெருமானை நாதேசுரனென்று யாவரும்கூறுவார்கள். அவ்வாறு
திருநாமவகொண்ட அச்சிவலிங்கப்பெருமானைப்போனபோடி அவ்விடத்
தடைந்து வணங்கினவாகளும் இச்சரிதையைச்சேட்டவர்களும்வாசித்தவ
களும் மேற்கூறிய வீணைகானவிதையிற பணமத்தர்களாய் மேன்மைய
டைவாசுகளென்றுகூறி இன்னமும் குதபுராணிகா கூறுகின்றார் எ-று.

வேறு.

தண்டேசனென்றுபெயரேதரித்தவன்வேதமோதுமரனைக்
கண்டேதுதித்துநாதேசருக்கொகழுறுங்குரோசமதனில்
வண்டோதுசோலைவடகீழ்விசுமபினிலனுற்றிருந்தமகிழ்வாழ்
றிண்டேயுவிற்றகடரன்னவங்குசிவலிங்கமொன்றுகிறுவி.

(இ-பு) தண்டேசனென்னும்பெயருடையஒருதபோதனன் வேதபு
ரீசரைக்கண்டுதித்து முன்கூறியுள்ள அந்நாதேசருக்கு ஒருகுரோசதார
ததில் வடகீழ்த்திசையில் வண்டுகப்பணபாடும சோலையிலிருந்து ஆகாய
த்திற்கும் பூமிக்குமாக மகிழ்ச்சியுடன்சஞ்சரித்துக் கொண்டிருந்தவன்மை
யுள்ள அகடனியும் தோல்விபடையத்தக்க பிரகாசத்தோடும் விளங்கும்
ஒருசிவலிங்கப்பெருமானைப் பிரதிட்டைசெய்து. எ-று. (உக)

புலனைந்துமேவறுபொருண்மேலுறுதுபுரிசின்றபூசைவினையிற்
சலமின்றியையசலமன்றன்மாலையினிப்போதினோடுகொடுமே
னிலவம்பபந்தமலரிற்சிறந்தவிருநான்வழுத்தியெழுது [வான்,
நிலவொன்று செய்பசடைபண்ணலன்புநிறைகின்ற நெஞ்சனாள்

(இ-பு) ஐம்புலன்களும் வேறுபொருளிடத்துச்செல்லாது அடக்கித்
செய்கின்றவழிபாடாகிய திருத்தொண்டில் வழுவாமல் அழகிய திருமஞ்சு

னம் வாசனைமழும் திருப்பள்ளித்தாமம் இளந்தளிர்கள் மலர்களுடன் இவைதொல்லாவறழையும்கொண்டு மிருதவாகிய நிலவமரத்திற்பூத்தமலரினும் மெல்லிய இரண்டு திருவடிகளையும்வணங்கி எழுந்தவுடன் இளம்பிறைமுடிய சிவந்தசடையையுடையசிவபிரான் உள்ளன்பானது நிறைந்த திருவுள்ளமுடையவராய்த் திருவாய்மலாந்தருளுகின்றார். எ-று.

அன்னபாஸியம்முமுன்பூசனைக்குயார்செய்வரொப்பவுலகிலுன்பாலுசந்சமினியுன்கருத்திலுறுகின்றயாவுமறைதியின்பாயென ததன்மதிகங்கைசூழியிமவானளித்தவுடையாடன்பாதிடோடுவிடைமீறிலவந்துதனிவாதனீதுநவிலா.

(இ-பு) மெய்யன்பிறுத்தெய்யும் உனதுபூசைகருசமாணமாக இந்திலவுலகத்தினிடத்தையாசெய்வார்கள ஆகையால் உன்விடத்தத் திருவுளமகிழ்த்தோம் இனிமேல் உன்மனதில் நினைததவைகளையெல்லாம் இன்புறக்கூறுவாயென்ற குளிர்ந்தசத்திரினையும் கங்கையும்சூழுகொண்டு இமயவரையரையன்பெற்ற உமாதேவியை ஓபாகமாகக்கொண்டு இடபாருடராய் எழுந்தருளி ஒப்பற்றசிவபிரான் இவ்வாறு திருவாய்மலாந்தருளி.

இறைமற்றுரைப்பமறைபோதுதண்டியிருநாள்வணங்கிவிமலவறைபொற்சுழற்கணிறையனபெணக்கிதருளவாயெனத்தவெனலுங்கறைதுற்றகண்டனைவைநந்தமென்றுகனிவான்மறைநதனனிதநிறையுற்றதகிததைமுனிவீர்களுள்ளுநிகழ்குதனோதினனரோ.

(இ-பு) சிவபிரான்இவ்வாறு திருவாய்மலாந்தருளும் தண்டேசன் அவரது இரண்டுதிருவடிகளையும்தொழுது மலரகிதரே எனதுதந்தையே சத்திக்கும் பொன்னாலாகிய வீரகண்டையனின் உமதுதிருவடிகளில் இடையறாத மெய்யன்பாகிய இதுதான் எனக்குவேண்டியது இதனைஅருள்புரியவேண்டுமென்று குறையிரக்கவும் விடந்தங்கிய கண்டத்தையுடைய சிவபிரான் அவ்வரத்தைக்கோடுத்தோம் என்று திருவாய்மலாந்தருளிக் கனிவுடன் அச்சிவலிங்கத்திற்குநதருளினர் எக்காலமும்மெய்யன்புரிறைந்திருக்கும் ஐயிசாரணியமுனிவாகுள்ள என்றுகுதபுராணிகா கூறியருளினர். எ-று. அரோ-அசை. (௨௬)

கந்தருவன்சபாநதீரந்த சருக்கம் முற்றிற்று,

ஆ திருவிருத்தம் ... எகசு,

உ
சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பற்குனன்பூசைசெய்த சருக்கம்.

சுருதிப்பதியானபெருஞ்சாழல்சொலவேனினைமுகேண்மினெனக்
சுருதிப்புகல்வனஞ்சுமுனிகடல்குழ்வையமுழுதளிகுங்
குருதிப்புலவுகமழயிலவேற்கொற்றத்தருமன்றனக்கதுசன்
றிருகிப்பொருதுமவிலவிசயன்சிந்தைதனிலோர்துயருற்றான்.

(இ-பு.) வேதபுரீசரது அளவில்லாத திருவிளையாடலை இன்னுஞ்
சொல்லுகின்றனன்கேளுங்கனென்றநினைத்துச்சுருமணிவர்கூறுகின்றனர்
கடலாற்குழப்பட்டஇந்நிலவுலகமுற்றுங்காசகமசத்தருக்களைவென்றுகிரத்
தநாற்றமவீசும்சூர்மையுள்ளவேலேந்தியவெற்றியுடைய தருமந்தருக்கு
ச்சகோதரனாகியபகைவரது சிரங்களைத்திருகியமாமோதும் கண்பூட்டியவி
ல்லையுடைய பற்குனன்தனது மனதினில் ஒருதுயரங்கொண்டனன்எ-று.
மலர்மாமகளைக்கலைமகளைவாறோர்க்கரசன்மகிழ்மனையைச்
சிலைவேட்கினியசெழுங்குயிலைசிறந்தவெழிலாலவென்றிடுமென்
கலைபோனோக்கிசுபத்திரையைக்கடிமாமணஞ்செய்திடவென்று
புலன்மாமனததேமயுண்டப்புழுங்கியுள்ளந்தளர்வுற்றான்.

(இ-பு.) தாமரைமலரில்வசிக்கும் இலகருமியையும் சரச்சுவதியை
யும் தேவேந்திரன் பத்தினியாகிய இந்நிராணியையும் கரும்புவில்லை யு
டைய மன்மதனுக்கு இன்பமாகிய செழிப்புள்ள கோகிலம்போலும் சொல்
லையுடைய இரதியையும் மேலான அழகினால் சயித்திடும் மான்போன்ற
கண்ணாளாகிய சுபத்திரையைக்களிப்பானமணம்புரியவேண்டுமென்று அறி
வானது மனதிலிடமாகக்கொண்டெழுப்புகாமக்கனலால் உள்ளத்தின்க
ன்தளர்ச்சியையடைந்தான் அருச்சுனன். எ-று. (உ)

கண்டேமாயனிவன்காதல்கருத்துட்டேர்ந்துகடலால
முண்டோன்கருணையின்மியிவனுள்ளமுடிப்பதரிசென்னத்
தண்டீடனுறையும்பசுந்துளபத்தணிமானெஞ்சுந்தனின்மதித்து
வண்டேபுலம்புநுந்தாமமகவான்மகனுக்கிவையுரைப்பான்.

(இ-பு.) இவ்வாறு அருச்சுனன்தளர்வதைப்பார்த்துக்கிருட்டினமூர்
க்கி நிவனது உணையை உள்ளக்கிம்மெளிந்து கடலினுதித்த விடத்தை

புண்ட சிவபிரான் அருளில்லாத இவனுடைய எண்ணத்தை நிறைவேற்றுவது அருமையென்று குளிர்ந்ததேன்தங்கிய பசியதுளசிமாலையுள்ள அக்கிருட்டிணமூர்த்தி மனத்தின்தித்தககொண்டு வண்டிகள் சத்திக்கும் வாசனையுடையகற்பகப்பூமாலையணியும் இந்திரன் புத்திரனாகிய அருச்சுனுக்கு இவைசொல்லுவார். எ-று. (௩)

என்றன்றங்கைசுபத்திரையாமேலக்குழலிமணமுடித்த லுன்றற்கரிதேயின்றருமுடன் வந்தவருஞ்சம்மதியார் மன்றமன்னிராக்கதமாமணஞ்செய்வாயேல்வவியுனக்குத் துன்றிவருமிவ்விடத்திலையகற்கோர்கருமஞ்சொலககேண்மோ.

(இ-பு.) என்னுடையதங்கையாகிய ஏலத்தயிலமணிந்த கூந்தலுடையபெண்மணியை மணகிறவேற்ற உனக்கு அருமையேடாகும் பெற்றோரும் கூடப்பிறந்தவரும் மனஞ்சம்மதிக்கமாட்டார்விலாகவதிபிற்குறியுள்ள அஷ்ட மணங்களுள் இராட்சதமணஞ்செய்வாயானால்முடியும் அதற்கும் சத்துருக்கள் நெருங்கி வரும் இந்த இடத்தில் உனக்குவலியில்லை அதற்கு ஒருகாரியஞ்சொல்லுகிறேன் கேட்கக்கடவாய். எ-று. அஷ்ட விவாகம்-பிரமம்-பிரசாபத்தியம்-அரிடம்-தெய்வம்-கார்த்தருவம்-ஆகரம்-இராக்கதம்-பைசாசம்-இதில் இராக்கதமணம் பெண்ணும் பெண்ணினத்தாரும் உடன்படாமல் வலிதிற்கொள்வது. (ச)

வெள்ளைப்பொருப்பிவிறைவிரைவில்வேண்டும்வரந்தந்தினிதமரு, மள்ளம்பழனஞ்சுழுமெழின்மறைசைப் பெருமானாலயத்தி வெள்ளிற்பொழுதிலவண்சென்றிமையோர்க்கோதுமருளானையுள்ளத்துன்றிப்பூசனைசெய்துன்றன்கருத்துமுடியென்றான்.

(இ-பு.) வெள்ளியகயிலையங்கிரியில் வீற்றிருக்கின்ற சிவபிரான் சீர்கரத்தில் இச்சித்த வரங்களை அளித்து இனிதுடன்வரும்படியான நீர்வனப்பத்தினால் சேறுலராத வயல்களபுடைருழும் அழகிய சுருதிபுரியில்எழுந்தருளியிருக்கும்வேதபுரீசருடைய திருக்கோயிலின்கண்ணள்ளளவுபோது அவ்விடத்திற்போய் தேவர்களுக்கு வேதமோதுவித்த கருணாமூர்த்தியை மனத்தில் நிறுத்திப்பூசைசெய்து உன்னுடைய எண்ணத்தை முடிக்கக் கடவாய் என்றுகூறினார். எ-று. (௮)

பசுந்தார்த்துளபத்திருமாலிப்பரிசுபகரப்பற்குணனும் [த் விசும்பார்மணிப்பொன்மதின்புடைகுழுவேதபுரத்தில்விரைவெய்தி தசுமீபார்சவணத்திருக்கோயிறன்னிற்புருந்துதவத்தற்ற விசும்பாரேத்துமவேதாந்தவேதபுரிநாதனைத்தொழுகான்.

(இ-பு.) பசியமாலையாக அணிந்ததுளசியையுடைய கிருட்டிணமூர்த்தி இத்தன்மைகூற அருச்சுனனும் விண்ணளாவிய அழகிய பொன்

னாலாகிய மதில்புடைகுழந்த சுருதிபுரத்திற்குஅதிசேக்கிரமாய்ப்போய்த் தங்
கக்கலசங்கள் ஆர்த தூபிகளையுடைய திருக்கோயிலினுட்புகுத்துவத்தி
லிருக்கும் விண்ணவாக்னத்திக்கும் வேதாந்தப்பொருளாகிய வேதபுரீச
ரை வணங்கினான், எ-று. (சு)

வணங்கிப்பலகாற்பூசித்துமகிழ்ந்துதுதித்துவாழ்த்திடலு
மணங்குக்கொருபாதியையளித்தவாகத்தையனருள்பெருகி
மணங்கொடாரான்முகநோக்கிவானோர்வேந்தன்மதலாய்நீ [ல்,
குணங்கொண்மாதுசுபத்திரையைக்கூடும்வரமியான் கொடுத்தேனா

(இ-பு.) பணிந்த பலமுறைபூசித்துகளித்துத் தோத்திரித்து வாயால்
வாழ்த்துதல்செய்திடலும் உமாதேவியாருக்கு ஒருபங்கைக்கொடுத்த திரு
மேனியையுடைய சிவபிரான்கருணபெருகி வாசனையுள்ள வெற்றிமாலைய
ணிந்த அருச்சுனனுடைய முகத்தைப்பார்த்து தேவர்க்காசனாகிய இந்திரனு
டையமகனே நீ நற்குணங்கொண்டபெண்ணுன் சுபத்திரையினது தோ
ணீச்சேரும்வண்ணம்வரம் யாம்அளித்தோம். எ-று. (எ)

இந்தத்தலத்திலொருவிங்கமியன்றிப்பூசைநீபுரிந்து
பந்துக்கிசைந்த முலையானே ப்பரிந்துமன்றன்முடியென்றே
யந்திக்கிசைந்தமதிருமெயனுரைப்பவருச்சுன்னுஞ்
சிறந்தைக்கிசைந்தவிடந்துருவிசசென்றான்வடக்குத்திசைநோக்கி.

(இ-பு.) இந்தத்தலத்தினில் ஒருசிவலிங்கப்பிரதிட்டை செய்து நீஅ
ருச்சுணபுரிந்து பிறகு புஷ்பப்பந்துக்கு ஒத்ததனங்கையுடைய சுபத்திரை
யை அன்புடன் மணமுடிக்கக்கடவாயென்று மாலேக்காலத்திதத்தற்குரிய
பிள்ளைப்பிறைகுடும்சிவபிரான்குறஅருச்சுன்னும் தன்மனத்தககுஇயைந்த
தானத்தைத்தேடி உத்தரதிசையை நோக்கிப் போந்தனன், எ-று. (அ)
செந்தாமரைக்கண்ணவன்பூசைசெய்யுமிறைக்குக்குணதிசையில்
வந்தானெறியோரகடிகைபெனமகிழ்ந்தவ்விடத்தில்மாவிலிங்குந
தந்தானபூசைமிகப்புரிந்துதடக்கைகூப்பிப்பலதுதித்துச்
சிற்தாகுலந்தீர்த்தனனானுஞ்சென்றேமணந்துவாழ்கின்றான்.

(இ-பு.) இவ்வாறுசென்று கமலக்கண்ணனாகியதிருமால் அருச்சுண
புரிந்த சிவபிரானுக்குக்கீழ்த்திசையில் ஒருகடிகைதூரம்வந்தமகிழ்ந்து அ
வ்விடத்தினில் மகத்தாகிய ஒரு சிவலிங்கம் தாபித்து மிக்க அன்புடன்
பூசித்து விசாலமான கரமிரண்டும்கூப்பி பலவிதமாகத்துதிகெய்து மணத்
திலுண்டாகிய ஆகுலந்தவிர்த்த துவாரகாபுரிக்குச்சென்று சுபத்திரையை
வலுவினிற்கொண்டு மணம் புணர்ந்து வாழ்கின்றனன் அருச்சுனன் எ-று
ஆலமிடற்றானருள்பெற்றவடலார்விசயன்மகிழ்ந்தேகி
ஞாலமதிப்பதீசுபத்திரையையுஞ்சேர்வதுவைபுரிந்தனனாம்

காலன்விழக்கால் கொண்டுதைத்தகண்ணார் துதலெம்பெருமானை
வேலைவளைந்தபுவியனைத்தமவிசயலிங்கமெனப்புகழும்,

(இ-பு) நீலகண்டத்தையுடைய சிவபிரானதுகருணையடைந்த வன்
மைபொருந்திய அருச்சுனன் களித்துச்சென்று இந்நிலவுலகமதிக்கும்படி
சுபத்திரையை நன்மைசேர்ந்த விவாகம்செய்ததினால் அவ்வண்ணம் விச
யனுக்கு அருள்செய்த இயமன் வீழும்படி திருவடிக்கொண்டு வீசிய நெற்
றிக்கண்ணையுடைய எமதுசிவலிங்கப்பெருமானைக்கடல்குழந்த இந்நிலவுல
கமுழுதும் விசயலிங்கமென்று கொண்டாடுவர், எ-று. (௧௦)

அந்தவரனை மணமுடித்தற்கரிதாயிருப்போராரேனுள்
சிந்தைமகிழ்ந்தர்ச்சனைபுரியிற்சிறந்தமன்றறாள் முடிந்தே
யிர்தவுலகினரசாகியினிதுவாழ்வாரிடர்தீரநது
கந்தமலரார்வனமுனிவீரென்றுசூதனசமுறினனால்.

(இ-பு.) அந்தவிசயலிங்கச் சிவபிரானைத் தங்களுக்கு மனம்நடப்பத
ற்குக்கஷ்டமாயிருப்போர்கள் யாவராயினும் மனமகிழ்ந்து பூஜசபுரியின்
மேன்மையுள்ள அந்தமணம் உடனேகிறைவேறி இந்நிலவுலகக்கு இரா
சாவாகி இடர்நீங்கி இனிதுடன்வாழ்வார்கள் வாசனையுள்ள மலாமிகக
ணைமிசாரணியமுனிவாகளே என்று சூதபுராணிகா கூறினார் எ-று, (௧௧)

பற்குனன்புசைசெய்த சருக்கம முற்றிற்று,

ஆ திருவிருத்தம் ... என,

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பிறர்க்கடமகாமுனிமுத்திபெற்ற சருக்கம்.

அறத்தினுக்கோர்துறையானசூதமுனிதனைப்பரவி யையாவின்னங்
கறுத்தமிடற்றுன்பெருமைகழறுகெனவிருடியர்கள் கனிந்துகேட்
ப, அறத்தசடைமுனியுரைப்பானீணிலதகின்மாதுங்க னெடிதுகா
லம், பிறர்க்கடனென்றொருதவத்தோன்பெருந்தவங்கள்செய்துமு
த்திபெற்றானில்லை.

(இ-பு.) அறநெறிக்கோர்வழிகாட்டும் சூதமுனிவரை கைமிசார
ணிபமுனிவர்கள் வணங்கி ஐயனே நீலகண்டராகிய சிவபிரான்பெருமை

பிறர்க்கடமகா முனிமுத்திபெற்ற சருக்கம். ௨௩௭

யை இன்னங்கூறவேண்டுமென்று மனக்கனிவுடன் கேட்கச் சிவந்தநிற த்தையுடைய சடையுள்ள அச்சுதபுராணிகர் கூறுகின்றார் இந்நிலவுலகின் கண் மகாபரிசுத்தராகிய பிறாகசடரென்னும்பெயருடைய ஒருதவநெடுங்காலம் பெரியதவங்களைச்செய்தும் முத்தியடையவில்லை. ௭-று. (க)

பாரிணுள்ளதலங்கொல்லாம்பயின் றுதவம்புரிந்துமுத்திப்பலனி லாமல், வாரியுள்ளங்கயினுறவாங்கியுண்டமுனிவனடிவமுத்தவ ன்னோ, னீரிணுள்ளசீதளம்போலுலகெங்குநிறையோததூர் நிமல னன்பா, யூரிணுள்ளகதிரவன்போலொத்தானுள்ளான்முத்தியுதவு மென்றான்.

(இ-பு-) இந்நிலவுலகின் கணுள்ள சிவதலங்களிலெல்லாம் வசித்து த்தவஞ்செய்தும் முத்திப்பயனையடையாமல் கடலை யுள்ளகையிலுலெடு த்து ஆசமனமாகக்குடித்த அகத்தியமுனிவரது திருவடிகளில் வணங்க அவ்வகத்தியமுனிவா நீரின் கண் சீதளம் எவ்வாறு நிறைந்திருக்கின்றதோ அதுபேதலவும் உலகெங்கும் நிறைந்து குரியன் எவ்வாறு பிரகாசிக்கின்றோ அதுபோலவும் சர்வவியாபகமாயுள்ள வேதபுரிசரிருக்கின்றாரா அவரே அன்புடன் முத்தியினப்பத்தைக்கொடுப்பாரென்று சொன்னார் ௭-று

கேட்டுதவததினன்மகிழ்ந்துகிளர்சுடாப்பொன்மணிமாடங்களை த்துவான, நாட்டினுறுந்திருமறைசைநகரணைநதுகுகனளித்தநதி யிற்றோய்நது, சூட்டுமதிச்சடையாணைததொழுதுபுலமுறைதுதித் துததுயோனெய்திப், பூட்டுசிலைக்கைவிசயன்பூசித்தவரறகுவடபு மத்திறபோரது.

(இ-பு-) இவ்வாறு அகத்தியமுனிவர் கூறக்கேட்டு பிறர்க்கடமகா முனிவா மனமகிழ்ந்து பிரகாசிக்கும் கிரணங்கையுடைய அழகிய இரத் தினங்களழுத்திய மாடங்களுநகித் தேவலோகமட்டும் வளர்ந்திருக்கும் சுருதிபுரியிற் சேர்ந்து சேயாற்றில் நீராடி சந்திரனையணிந்த சடையை யுடைய வேதபுரிசரைவணங்கிப்பலபலவிதமாகத்தோத்திரஞ்செய்து அம் புபூட்டியவில்லைக்கையிலேந்திய அருச்சுனன்பரிசுத்தனையடைந்து பூசித்த சிவலிங்கப்பெருமானுக்கு வடக்குத்திசையிற்போய் ௭-று. (க)

முக்கடிகைநெறிசென்றுமுனிவனுமன்பாலங்கோர்மூர்த்திவைத்து தக்கதிரவியம்பலவுநதான்கொண்டுபூசித்துத்தனிமைமேவி மிக்கதவவினையடைந்தான்விண்ணவர்கள்தசியிப்பயிளம்புமந்த நக்களைத்தான்பிறர்க்கடநாயகனென்பாரவற்றொழுவோர் நானும் வாழ்வார்.

(இ-பு-) மூன்றுநாழிகைவழிதூரம்போய்ப்பிறர்க்கடமகாமுனிவரும் மெய்யன்புடன் அவ்விடத்து ஒருசிவலிங்கப்பெருமானைப் பிரதிட்டைசெ

ய்து பூசனைக்குவேண்டிய பூசாதிரவியங்கள் பலவற்றையும் சேகரித்து வைத்துக்கொண்டு பூசித்துப்பிறகுதான் தனியாக இருந்து தேவர்கள்வியக்கு ம்படி பெரியதவத்தின்பயனாகியமுத்திபடைந்தார்நாம்கூறிய அந்தச்சிவலி ங்கப்பெருமானைத்தான் பிறாக்கடேசரென்று கூறுவார்கள் அச்சிவலிங்கப் பெருமானைவணங்குவார்கள் எக்காலத்தும் யாதோர்குறையின்றி வாழ்வார் கள். எ-று. (ச)

வேறு,

அந்தவரற்குமேற்றிசையிலப் பின்விசையோர் தூரத்தின் முந்தப்பரசராமனெனுமுணிக்கான் முனைகைவாளாலே தந்தவனையைத்தந்தைசொலாற்றறித்தபாவந்தானகல வந்துதொழுதோர்க்கவ்விவிங்கமாபாதகங்கடர்த்திடுமால்.

(இ-பு.) அச்சிவலிங்கப்பெருமானுக்கு மேற்குப்பக்கத்தில் ஓரம்பு செல்லுந்தூரத்தில்முன்னுள்ள பரசராமரென்னும் உங்களைப்போன்ற இரு முயின்பிள்ளை தனதுபிதாவின் கட்டடையினால் தன்னைப் பெற்றதாயைக் கைவாளினால் வெட்டியபாவம் திரும்படிவந்த பூசித்த ஒரு சிவலிங்கமூர்த் தம் உண்டு அதனைத்தொழுதவாகளுக்கு மகாபாதகங்கையெல்லாம் தீர்த்துவிடும். எ-று. ஆல்-அசை. (ந)

ஆயசிவனுக்கெழுநா வேளாசைதன்னிலோரிலிங்கவ காயமதனிற் பிணியுடையகழற்கந்தருவர்தனிலொருவன் றியவினையெவ்வகையாலுந்தீராதுமுன்றுசிறிதுது மாயமறுததாட்கொண்டருளுமறைசைத்தலகைவந்துற்றான்.

(இ-பு.) அச்சிவலிங்கப்பெருமானுக்குச் சூரியதிசையில் ஓசிவலிங் கமூர்த்தம் உண்டு அது வீரக்கழலைபணிந்த கந்தருவர்களில் தேகத்தில் நோயடைந்த ஒருவன் தனதுகொடியநோய் எவ்விதத்திலும்தீராமையால் மனம்வருந்தி யோசித்து மாயாமயகங்களைப்போக்கித் தன்னிடத்துவந்த வர்களை ஆட்கொள்ளத்தக்க வேதபுரீசர் வீற்றிருக்கும் சுருதிபுரிக்குவந்து சேர்ந்தான். எ-று. (க)

வெள்ளம்பெருகுங்குகந்தியைமேவித்தோய்நதுவேதபுரி வள்ளறனையுந்தொழுதேத்திவடபாற்சொன்ன விடமவந்து தெள்ளித்தெளிந்தசிறுதையொடுஞ்சிவனைவழிபட்டேத்துதுறு மெள்ளிற்பொழுதிற்பிணியகன்றேயெழிலார்மேனியுடனின்றான்.

(இ-பு.) வெள்ளம்பிரவாசிக்கும் பாருநதியில்சென்று நீராடி அவ் வேதபுரீசராரையும் வணங்கித்துதித்து அதற்கு வடதிக்கில் யாம் மேற்கூறிய விடத்தில்வந்து நன்றாய்த்தெளிவடைந்த மனதோடும் சிவபிரானைப் பூசித்துத்திசெய்தவுடன் எள்ளளவுபொழுதிற்றுள் அவனது நோய்நீங்கி அழகமைந்த சரீரத்துடன் விளங்கினான். எ-று. (ச)

பிறர்க்கடமகாமுனிமுத்திபெற்ற சருக்கம். உங்ங்

வேறு.

அம்பரனென்னவெயறையும்பேரினான்
வெம்பியசுரந்தனைவிட்டலாநத
நம்பரன்றன்னையேநாட்டுளோரெலா
மிமபரிந்கரமகதநீசனென்பரால்.

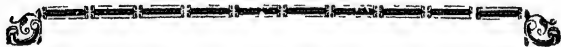
(இ-பு.) அம்பரனென்னும் பெயருடைய கந்தருவனது வெப்பம்
பொருந்திய சுரோயைத்தணித்தமையால் அந்தசிவலிங்கப்பெருமானை உ
லகினா யாவரும் இவ்வுலகின்கண் சுரமகதநீசரென்று சொல்வார்கள் என்று
ஆல்-அசை- (அ)

இயம்பியவீசனையேத்தினோகளு
நயம் பெறப்பூசனைநடத்தினோகளும்
பயம்பெறக்கொண்டநோய்பற்றறுத்துப்பின
வபம்பெறவாழ்வா களொளவமுத்தினான்.

(இ-பு.) மேற்கூறிய அச்சிவலிங்கப்பெருமானைத் துதிசுதவர்களும்
அன்புண்டாகும்படி பூசுததவர்களும் தாமாகப் பயப்படும்படி யாகத்தங்களுட
ம்பின்கண்அடைந்த வியாதிகளெல்லாம் உற்றறுத்துப்பிரகு வன்மையுண்
டாகும்படி என்றென்றும் வாழ்வார்களென்று ருதபுராணிகா கூறினர்.
எ-று. (க)

பிறர்க்கடமகாமுனிமுத்திபெற்றசருக்கம் முற்றிற்று.

ஆ நிருவிருத்தம் ... எஅசு.

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தாருகாவனச்சருக்கம்

பராசரகுமாரன்பகர்ந்ததிதுவென்ன
நிராசையுறுநெஞ்சினனிகழ்த்தலுமகிழ்ந்தே
தராசுநிறையானமனர்தான்சவுனகத்தோ
ரராவணிபரன்சரிதையின்னமறைகென்றார்.

(இ-பு.) இவ்வாறு பராசரமுனிவர் புத்திரராகியவேதவியாசர்கூறிய தென்று கிராசையுள்ள மனமுடைய சூதபுராண்காகூறக்கேட்டு மனமகிழ்ந்து தராகிழைபோன்று ஒருகாலத்தினும் மாறாதமனமுடையராகிய சவுனகாதிமுனிவர்கள் சாப்பாபரணராகிய சிவபிரான்சரிதை இன்னமுங்கூறவேண்டுமென்று குறையிரந்தார்கள். எ-று. (க)

அப்பொழுதுகூறாதகினறனன்முனனி
லொப்பரிமதாருகவனததுறுதவத்தோ
பெப்பொருளுமெவ்வுயிநெம்படியுதிப்ப
தப்படியேபின்பிலமாதவததுவல்லால்.

(இ-பு.) அப்பொழுது சூதபுராணிகர் சொல்லுகின்றார் முன்னுள்ள ஒப்புக்கூறுதற்கரிய தாருகவனதயிலவகிக்கும் தபோதனர்கள எந்தப்பொருளும் எந்த உயிரகளும்எவ்வாறுற்பத்தியாகின்றதோ அதுபோலவே பிறகு அழிகின்றது அதுவல்லாமல் எ-று. (உ)

ஆக்குவதழிப்பதவரன்செயவிதென்னும்
வாககிபமுறித்தையவழங்குசிவனாலே
காக்குதலெனாவவர்காரியமேகாப்பென்
றேக்கமிலராய்மமழையெய்தினாதவந்தால்.

(இ-பு.) ஆக்குதல் அழித்தல் என்னும் இவை சிவன்செயலென்று கூறும்வாக்கியம் பொய்யாகும் அப்படிக்கூறப்பட்ட அந்தச்சிவனாலேகாக்குதலாவது என்ன அவரவாகள்செய்யும் வினையே அவரவாக்களாகாககின்றது என்று யாதோசந்தேகமில்லாமல் தனகந்தவவன்மையினால் கருவமடைந்திருந்தார்கள். எ-று. (ங)

மிக்கவாகளாய்மனம்விருமபியதுதய்த்தே
மைககளைமலைமதியாதுறுமநாளிற
றொக்கவிமையோகளெழிலஞ்சுகயிலையிறபோய்
நக்கனடிமீமிசைபணிந்திதுநவின்றார்.

(அ-பு.) இவ்வாறு கருவத்தில்மிருந்தவராய்த் தங்கன்மனோபீஷ்டப்படிவிருப்பிபதைப்புகித்ததுச் சிவபிரானையும் திருமாலையும் மதிகாதிருக்கும் அந்தநாளையில் தொகுதியாகிய தேவாகளெல்லாம் அழகமைந்துள்ள திருக்கயிலைக்குச்சென்று சிவபிரான் திருவடிகளின்மீது வணங்கி இவ்வாறு கூறினர்- எ-று. (ச)

தவத்தினின்மிகுத்தவொருதாருகவனத்தோ
விவததைகளை தலையும்கிளம்பலுமெயன்பர்
பவத்தினை யொழித்தருள்பரிந்துதவமெங்கோள்
சிவத்தவழிமாவினொடுசிந்தனையுசாவி,

(இ-பு.) தவத்தினில் பெருமைபெற்றுள்ள ஒப்பற்ற தாருகவனத் திருமுனைது மமதையால்நேர்ந்த கெடுதிகளெல்லாவற்றையுங் கூறினவு

டன் மெய்யன்பாகனதுபவயினையே ஒழித்துப்பரிவுடன்திருவருளபுரியும்
நமதிநைவராகிய சிவபிரான் சிவநததாமரைக கண்ணனாகிய திருமாலுட
னையுலோசனைசெய்து- எ-று (இ)

வேறு.

மன்னுதாருகவனத்தவாமகிளையுநதவமு
முன்னுசின்னையினமமையுமொழிபபமென்றுரைத்துப்
பன்னுமாயிரமதெனழிவொருநுருபபபடைத்தவ்
வெனனை பாண்டவஸ்சங்கமவடிவமொன்றெடுததான

(இ-பு.) நிலைபற்ற அநதாருகவனத்திருநடிகளும் மகிளையையும் தவ
வத்தையும் அவாகள்மனதில நின்ததுக கொணடிருசுகும் சருவமாகிய எண
னத்தையும் ஒழித்தயிடுவோமென்றுசொல்லி என்னையாட்கொண்டருளிய
அச்சிவபிரானையவராலும் புந்முடிவியிரம்மன்மதர்களது அழகெலலாம்ஒன்
றுகடிவந்ததுபோன்ற அழகையடைநது ஒரு சங்கமவடுவெடுததார்.
எ-று. (எ)

தாங்கும்வெடந்துசுநிரைந்துபொற்பணியெலாநதரிபுதே
யோங்குந், தாருகவனநதவபொண்கொடிமகளிர்
நிகிலபொனாமனை நெருங்கியவீறியினோத்தே
யாங்குறுபபபபபிதொளவானபோன்மொழியுறையதான்.

(இ-பு.) தாம் எந்ததுகொண்ட அச்சங்கமவடிவத்தகக்கேற்றதாகிய
அழகிய ஆபரணங்களைபெல்லாம் தரிந்துகொண்டு தவத்தாலோங்கியஅத்
தாருகவனத்திருமகளது வல்லிசாதகொடிபோன்ற இடையையுடைய ப
த்தினிகள் நீகமில்லாமலிருக்கும் இலகருமிடிலாசம்பொருந்திய வீடுகள்
நெருங்கியுள்ள வீதியையடைநது அங்குள்ளவீடுகளுதோறும் சிவபிரான்
பிட்சைக்கேட்பவாபோன்று வராததைக்கூறினர். எ-று. (எ)

இதநநவோதைகேடடிளவகொடியினையவரின்பு
நிரமபுநெஞ்சினராய்மலர்சிகருறுவனைபொற
கரங்களிறுநருடையமேந்தினர் வந்துகண்டு
வரமபின்மையினைய்மலகியசின்னையராணர்.

(இ-பு) இவ்வாறுசிவபிரான் யாசித்த ஓசையைக்கேட்டு இனங்கொ
டிபோன்ற அவ்விருடபததினிகள் கூடுதோடம்பிறைநத மனமுடையவராய்
தாமரைமலாபோன்று வளையலணிந்த அழகிய தங்களுக்களில் இழிதற்கு
ரிய பிட்சையை ஏத்தினவாகளாய் வந்து இவரதுபேரழகைக்கண்டு அளவு
கடந்த காமநோய்கொண்ட மனமுடையவர்களானார்கள். எ-று. (அ)

கலையிழந்தனர்கைவளையிழந்தனர்கருத்தி
னிலையிழந்தனாநிகழ்வியிழந்தனாநிகரின்

முலையுமுன்பொன்முத்தணியிழந்தனர்மொழியின்
மலையிழந்தனர்சதியராந்தகைமையுமிழந்தார்.

(இ-பு) அவ்வாறுகாமநோய்கொண்டவுடனே தங்கள் உடுத்திருந்த
ஆடைகளையிழந்தார்கள் கைகளில் அணிந்திருந்தவணியல்களையும் இழந்தா
ர்கள் தங்கள்மனதில்எண்ணியிருந்த எண்ணத்தையிழந்தார்கள் தங்கள்செ
ய்யவேண்டியகாரியமின்னதென்று தெரியாமல அறிவிழந்தார்கள் ஒப்பற
தமது தனங்களின்மீது அணிந்திருந்த பொன்னோடுகூடிய முத்துமாலையும்
இழந்தார்கள் வராததைஎன்னும் தலைமையையும் இழந்தார்கள் கற்புடைய
வர்கள் என்கின்ற பெருமிதததையும் இழந்தார்கள். எ-று. (க)

ஆசைமீக்கொளக்காவலோர்நான்கையுமிழிதே
பேசுதென்னவுகினை கிலரின்புறத்தழுவு
நேசமவைத்தனாநிலனையிரந்தனாநின்றார்
மாசிலகற்பெனுமகிமையைப்போக்கினர்மாதோ.

(இ-பு.) தங்கள்மனதில்காதல்அதிகப்பட்டதனாலான-மடம்-அச்
சம் பயிப்பி என்னும் நான்கு காவல்களையும் அழித்து இதுபழிப்பென்றும்
கிணையாதவராய் களிப்புண்டாகும்படித் தம்மைத்தழுவிக்கொண்டாறுவிரு
ம்பிச்சிவபிரானிடத்துக் குறையிரந்தவர்களாய் நின்றார்கள் குற்றமற்றகற்
பென்றுகூறும் மகிமையைப்போக்கிக்கொண்டார்கள். எ-று. (க0)
மாத-ஓ-அசை.

அத்தனாச்செயலிதுமாலரிவைபரெல்லா
நத்துஞ்சித்திரப்பெண்ணுருவாகினான் கா
ருத்தமத்தவத்தாருகர்தவஞ்செயலோர்நது
நித்திலத்திளமுறுவலோடெய்தினனின்றான்.

(இ-பு.) சிவிரான்செயலிதுவாரும் திருமாலானவா பெண்களெல்
லாம்விருமப்பட்ட சித்திரம்போன்ற பெண்ணுருவாகின்மையைத்தரத்த
க்க உத்தமராகியதவத்தையுரிந்த தாருகாவனதவமுனிவர்கள் தவஞ்செய்து
கொண்டிருப்பதையுணர்ந்து முத்தைப்போன்ற இளமையான புன்சிரிப்
போடுசென்று அவரெதிரில்நின்றார். எ-று. (கக)

வந்தமாதினேநோக்கினர்தாருகாவனத்தோர்
சிந்தையின்மயலெய்தினர்செய்தவமறந்தார்
பந்தைநேர்முலைப்போகமுற்றிடிற்றவப்பலனென்
றுந்துநெஞ்சினராய்மனநிலைதளர்வுற்றார்.

(அ-பு.) அவ்வாறுவந்த மோகனியென்னும்பெண்ணைத் தாருகாவன
த்திருமு.கள் பார்த்தார்கள் மனதிற்காமநோய்கொண்டனர் அதனால் தங்
கள்செய்யும் தவத்தை மறந்தார்கள் பந்துபோன்ற அப்பெண்ணினது தன

ங்களில் புணர்தல் கிட்முனால் அதுவே தாமசெய்த தவத்தின் பயனென்று நினைக்கும் மனமுடையவராய்த்தமக்கு முன்னிருந்த மனோதிடத்தில்தளாவ டைந்தார்கள். (௧௨)

தங்கண்மெய்த்தவமழிந்த துந்தையலார்கற்பு

பங்கமுற்றதும்பாத்துத்தாருகவனப்பனவ

ரிசுகிதுற்றதுமீசனாலெனமனததோர்ந்து

செங்கனம்பெருமவேள்விபொன்றியற்றினர்சினந்து.

(இ பு.) இப்பமனமாறுபட்டமுனிவர்கள் தங்களுடைய உண்மை யான தவங்களழிந்ததும் தங்கள் பத்திலிமார துகற்புகிலைதவறினமைபுங் கண்டு அத்தாருகவனத்திருடிகள் இவ்வாறுகியது சிவபிரானுலென்று தங்க ள்மனதில் நன்றாயுணர்ந்து கோபங்கொண்டு செந்திரமுள்ள அக்கினியா கிய யாகமொன்றுசெய்தார்கள், (௧௩)

வேறு.

செய்யும்வேள்வித்தணலினிடைசெனித்தசீதசுரங்கடமைக் கையின்முகத்துக்கடகளிற்றைக்கலையையரவைக்கணிச்சியையு மையன்மிசைவெவ்வேறேவவடர்த்துவரும்போதெம்பெருமான் வெய்யவனலைத்தட்பதைவிறைவிற்பம்பமெனசெய்தான்.

(இ-பு.) அவ்வாறுசெய்யப்பட்ட யாகாகினியினிடத்துத் தோன் றியருளாச்சியையும் வெம்மையையும் தும்பிக்கையோடுகூடிய முகத்தையு டைய மதம்பொழியும் யானையையும் மாணையும் சர்ப்பத்தையும் மழுவை யும் எமதுபரம்பிதாவாகிய சிவபிரான்மீது வெவ்வேறுகத்தனித்தனியே எவுதலும்அவைகள் எதிர்த்துவருகையில்முதலில்வந்தகொடியவெப்பத்தை யும் குளிர்ச்சியையும் அதிகவிறைவில் எமதிறைவராகிய சிவபிரான்தம்ப மாகும்படிசெய்தார். எ-று. (௧௪)

அடுத்தகரியையுரிந்துவெவ்வாயரவைபருமத்திடையணிந்தே யெடுத்துமழுமானனைக்கரத்தினேநதிர்பவிறுடியருங் கடுத்துச்செயுமிட்டியின்வெப்பகனலையிறைத்தார்கண்ணுதன்மேன் மடுத்தனதுஞ்சடைமுடிமேல்வளைந்துபிரவையெனவமைந்த,

(இ - பு.) பிறகு இரண்டாவதுவந்த யானையுரிந்துப்போர்த்துக் கொண்டும்மூன்றாவதுவந்தகொடிய வாயையுடையசர்ப்பத்தைத்திருமார்பி னிடத்து மாணையாகத்தரித்துக்கொண்டும் நானகாவதாகவந்த மழுவையும் ஐந்தாவதாகவந்த மாணையும் வலத்திருக்கரத்தும் இடத்திருக்கரத்தும் தரித் துக்கொண்டும் அத்தாருகவனத்திருடியர்கட்கெதிரிலிருந்த அவ்விருடியுரும் கோபித்துத் தாங்களியற்றும்பாகத்திலிருந்து வெப்பமுள்ள அக்கினியைச் சிவபிரான்மீது இறைத்தார்கள் அக்கினிகளாகிய அலையெல்லாம் ஒருங்கு செர்ந்துஅச்சிவபிரானது சடாமுடியின்மீது ஓபிரவையைப்போல்வளை த்திருந்தன. எ-று. (௧௫)

கண்டாரிவனெயைந்கொழிக்குங்கருதகனெனவேமுனிவருளங்
கொண்டாராயிநதாரபயந்தெவருங்குழுமிப்பரமனமாடனுகித
தண்டாமரைப்பொறசரணடைந்துதனிநாயகுகாதகருளென்னும
வண்டாரிதலைமலரசசடையானமனத்தேநருணைமிகநிரமபி.

(இ-பு) இவ்வாறு தாங்கள் வித்தவைபெல்லாம் பிரயோசனபப
டாமம் போயினமைகண்டாகா சிருடயாதிபஞ்சகாததபங்கடகும்
இவனே கடவுளென்று அதாருகவணத்திருமிகள மனதிற்பிடங்கொண
டராகள அவருடைய அழகுசெயலுக்காக அகிசயிததாரகள உடனே
பயங்கொண்டு அவர்களைல்லாம் ஒருங்குடரச சிவநிராண்டமவந்து அவ
ரது குளிர்த்தாமரைமலரிடோன்ற அழகிய திரவசகரவ அனடககலம
புகுந்து ஒப்பாற இளைய ரெ எமமைசுராததருள வேண்டுமென்று ஞ்றை
யிரந்தவுன் வன்குள கிளையுள்ள கொள மலையாண்டியத தரிசுத
சடைமுதையுடையசிவநிராணதது திருவுளத்திலிருவருளநின்றது.
செய்யவிழிமாறனை நோக்கிசரெழிசகுளுசவாகமபனைததூ
துய்யவிவருங்குறையதயெனசொரபுதேசயிலைகெயநினனூல
வையமளநகோதுபபேகசமுறைப்பவனாய் பிரபவநரு
மையவரனைப்பாழித்தபவரதூபவனானருளென்கூறா.

(இ-பு) சிவநதந்த யுடைய பெரியபாசது செழித்திருக்கி
ன்ற சிவாகமங்களைல்லாறநரையம் அடராத் துயல்முடிசுராகு உப
தேசிப்பாய என்று திருவாய் மலர்த்தருளித் திருசயிலைகெழுந்தருளினா
உலகளைத் அச்சிடுமாறானவர் அவவாணமே உபதிசுமிக்ககெட்டுத
தெளிகது பிறகு அவநிருடிகள் எமதையனே தாங்கள் முடைய அச்சிவ
பிரானைப்பறித்தபாவம் சிவாரணமாசுமபரிசு எங்களுக்கு அருள செய்ய
வேண்டும் என்று குறையிரந்தாங்கள் என்று ஆல-வ-நிராண்டு-மற்ற -
அசை. (கள)

அரவாபரணன்றனையிகழ்ந்தவருப்பரதகதன சயமறுதத்கு
விரைவாய்வேதபுரிதெத்தினமேவிசசிவனைப்புகிதது
மருவாநிற்பிரேனமாயனவழங்கமுனிவர்மகிழ்ந்தெய்திப்
பரிவான்மறைசைபாதிபடைந்துபாகுநதிரிபபடிந்தெழுந்தார்.

(இ-பு) சாப்பாபரணராகிய சிவபிரானையிகழ்சதனூலநோந்த கொ
டியபாதசததை நிவர்த்திப்பதற்கு சீக்கிரமாய் சுருதிபுரி என்னும் தலத்தில
டைந்து வேதபுரிசரைவழிபட்டு அவ்விடத்தே வசுத்திருவகள என்று
திருமால்உறத்தாருகவணத்திருடிகள் மனமகிழ்வுடன்சென்றுசிவபிரானது
உயர்ந்த மறைசைமாரகரத்தையடைந்து குகையிலநீராடி எழுந்தார்கள்.
சுருதிபுலவாக்குரைக்கருளுநதுபோன்சரணநதொழுதேததிக
சுருதிச்சுருதிபுரியதற்குக்கதிதவடக்கோர்குரோசத்திறு

பருதிக்குயர்நசுவெய் லுமீழுமபைமடொனமணியாலு முமபை த
தருகிறசிவவிமகமுமனமத தையனபோட பணையருசசித்தே

(இ - 4) வேதத்தைத் தவாசனாகோதுவித்தருளும் வேதபுரீசர்
திருவடிகளைத் தொழுது திரிதுசகியானித்த அடவே தபுரீசாகு றோவடக
குத்திசையல் ஒரு குமாசனூர்திலிருரியனி லும உபாந்தபிரகாசமகொடுக்
கும் டசியபொன்னேற்கூடிய உரரீனங்கள் முரகய திருக்கோயிலுமிரு
மித்து அக்கோயிலினுள் சிலிங்கப்பெரு றானையும் பிரதிட்டை செய
து அச்சிலிங்கப்பெரு றானை மெய்மடபுடனே பூட்ட றாகள் என்று

கோதிவமுனி ரகுவிளமே டெரானுழைச்செயுநத

நாநனறனே வில் மீவசுடெனா விலவாரெவருநண்ணியவற [றே

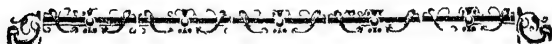
பாதநீதர றெசாரிககம் றையடபரிநதுகேடடி றாபடிசகின

பேதமிடபாயப்பவந்தீர் றேயின்பபுறறுவம் றாவுரைசகான.

(இ-4.) குற நற அசகா தவனத கிருக்கம் விவகதை யெகொ
ண்டு பூசித்தவந்த பசுவலிங்கப்பெரு றானையாடும் வலகேசரெனறு
கூறுவார்கள அச்ச வலிங்கப்பெரு றானை யடைந்த றாரத கிருமடிகளைத்
தொழுதவார்களும் திரிசு ரிதை உ றுடனேசேட்டவாசனா றுட சிதைவா
களும் குறநம் லலா வராயப் பிறை உ டுட்டக றது முத்தியநடம் கடை
வார்களெனறு சூதபுராணிகம் றினா என்று (உ0)

சாருகாவனச்சருக்கம் முடிபிறறு.

ஆ கிருவிருத்தம் அகர,

உ

சிலையம்

திருச்சிறறமா லலா

வல்லவன்ச ந்தானம்பெற்ற சருக்கம்.

கேட்டனரினனுமினனுங்கிள ததுவாய்மறையையெநதை

காட்டியமகிமையெனறு கலைவலோரினி துதிக்கட்ட

நீட்டியதவத்துசருததெழுஞ்சகந்ததெழுந்தது உ

நாட்டியனானகேதோர்கட்டிலவலக விறறுகிணறுன.

(இ-பு.) இதனை மிசரணியமுனிவர்கள்கேட்டு அச்சுருதிபுரியில் வீற்றிருந்தருளும் வேதபுரிசாகாட்டியமகிமைசனை நுன்னம் இனனம் செர ல்லவாயென்று அன்புடன்கேட்க நீட்டித்தபோதனராகிய குதபுராணிகர் மனமுவந்து உள்ளன்பு அதிகரித்து நிலையானமெய்ஞ்ஞானமுடைய அம் முனிவர்களுக்கு இவ்வண்ணம் கூறுகின்றார். எ-று. (ச)

வானவாயியக்குரல்லவளநகர்வாழும்வேதன்
ஞானசாத்திரபுராணமுழுதுணர்நாவினான் சொல்
லானவாதியருக்கஞ்சாவரியருணிதைநதநெஞ்சன்
மானவானரனுக்கன்பனவல்லவெனென னும்பேரான்.

(இ-பு) தேவாகளும்வியக்கத்தக்க உயர்ந்தவளப்பமுள்ள ஒருநகரத் தில்வாழ்கின்ற மறையவனும் மெய்ஞ்ஞானததையுணர்த்தும் சாத்திரபுரா ணங்கள்முழுமையும் உணர்ந்தோர்வையுடையவனும் சொல்லாலாகிய வா தஞ்செய்ப்பவர்களுக்குத் தோல்வியடையாத சிங்கமபோன்றவனும் கருணை நிரம்பியமனமுடையவனும் அதிக மானமுள்ளவனும் சிவபிரானுக்கன்ப னுமாகிய வல்லபனென்னும் பெயருடையவனொருவனிருந்தனன். எ-று

அன்னவன்சொன்மறாதவருந்ததியணையகற்பான் [ள்
பொன்னினுமெழிலாள்சொற்றொறுமையிற் பூமியொப்பா
மன்னியகுணத்திரேகாவதியெனும்பெயராளன்னேன்
பன்னியாளின்பத்துய்த்துபபரிடைவா முநாளில்.

(இ-பு) அவ்வல்லபனென்பவனது சொல்லைத்தட்டாத அருந்ததியைப் போன்ற கற்புடையவன் இலக்குமியினும்மிக்குயர்த்து அழகுவாய்ந்தவள் யாவரும் கூறியுள்ளபொறுமையிற் பூதேவியைப்போன்றவள் நிலபெற்ற சற்குணங்கடையுடைய இரேகாவதிஎன்னும்பெயருடையவள் அவனதுபத் தினி அவளது காமஇன்பத்தைதுகாந்து இரகிலவுலகத்தில் வாழ்ந்திருக்கும் நாளில். எ-று. (க)

நன்னெறிகாட்டமைந்தனிலையெனநைந்துதுன்பந
துன்னியவுளத்தராகித்தொலைவிலசெவ்வங்கடானேன்
பொன்னணியில்லந்தானேன்பொருள்களேனென்னநெஞ்சின்
மன்னியவெறுப்பராகிமறைசைமாதகரினவநதார்.

(இ-பு.) நமக்குமுத்திவழியைக்காட்டுதற்குப் புத்திரனில்லையே என் னு வருந்தித்தயராடந்த மனமுடையவர்களாய் அளவற்ற தீர்வியங்கள் தகென்னத்திற்கு பொன்னாலாகிய ஆபரணங்கள் நானென்னத்தி ற்கு மற்றப்பொருள்தான் என்னத்திற்கு என்று தமதுள்ளத்திலிலபேறு யவெறுப்புடையவர்களாகி மறைசைமாகரத்திற்குவந்தார்கள். எ-று

ஆங்குவந்தடைநதுதங்கட்குருங்குருவானன
மோங்குஞ்சகத்தான்கும்பமுனிதவமுன்துநின்ற
பாங்குவந்துற்றுச்செய்யபங்கயத்திருதகாள்போற்றி
பேங்கியவுளத்தர்குப்புரிருகையரிதனைச்சொன்னார்

(இ-பு-) அவ்வி-த்துவந்துசோந்து தங்கள் குலத்தக்கு அருமையான குருவாகிய மெய்ஞ்ஞானம் வளர்ந்தாங்கிய மனமுடையவராயுள்ள அகத்தியமுனிவர தவஞ்செய்கின்ற வி-த்துகருபகததில் வந்து சிவந்த தாமரைமலர்போலும் சிறப்பமைந்த அவரதுகிருவடி-யைவணங்கி ஏக்கம் கொண்டமனமுடையவர்களாகிய வல்லபனும் ரோகாவதியுமதமது இருகரங்களையும் கிரகமேகப்பி இவ்வாறுவிண்ணப்பஞ்செய்தாராகள் எ-று (ரு)

ஐயநின்னடியனே னுககரியதொன் றிலையேபூமேற்
செய்யவளருளும்பெற்றேன் செகத்தில்வல்லபனுமானேன்
றுப்பநல்வடமீனென்னதேதோகையைததாரம்பெற்றேன் [ல்
னையகததெனக்கொப்பிலலையெனினுமோர்மறுக்கமுண்டா

(இ-பு) ஐயனே உன்னுடைய அடியவனாகிய எனக்கு இந்த நிலவுலகத்தில் அருமையானது ஒன்றமில்லை இலகருமியின் சருபாகடட்சமும்பெற்றிருக்கின்றேன் அதவன்றியில இய்வுலகத்தில் மகா வல்லமையுடையவனாயிருப்பதால் அதுகாரணம்பற்றியே வல்லபனென்னும் காரணபெயருமுடையவளுனேன் நாய்மையமைந்தமேலான அருந்ததியைப்போன்ற ஓர் பெண்ணை மனையாகப்பெற்றிருக்கின்றேன்- இக்காரணங்களினால் இங்கிலவுலகத்தில் என்னைப்போன்றவர்களிலை ஆயினும் எனக்கோர் துயரமிருக்கின்றது எ-று ஆல-அசை. (க)

இகபரமிரண்டுக்கேற்றவிருநிதியனைபநல்ல
மகவிலையென்னுமுள்ளமறுக்கமேமறுககமான
நிகரில்வாரிதியைக்கையினிறைததுண்டநிமலாவென்ற
னசமுறுத்துயரைமாற்றியருளெதைதொழுதுசொன்னான்.

(இ பு) இகம் பரம் ஆகிய இரண்டுகும் தக்கபெரிய ஓர்நிதிபோன்ற நல்லபுத்திரனிலை என்கின்ற மனத்துயரமேதுயரமாயிருக்கின்றது ஒப்பற்றகடலைக்கையினிறையச்செய்து புசித்த நின்மலசொருபரேமேற்கூறிய எனது மனத்துயரத்தை நீக்கியருளவேண்டுமென்று வணங்கிவிண்ணப்பஞ்செய்தான். எ-று. (எ)

அந்தணனுரைத்தவாய்மைபாழியுண்டவனுங்கேட்டே
யிந்தவாறிசைப்பன்மெய்மையிருபிறப்பாள்கேண்மோ
மைந்தருமுண்டநல்லவாழ்வுமேன்மேலுமுண்டு
சிவ்வையின்மகிழ்வுமுண்டுதிவினைதீர்த்ததுண்டு.

(இ-யு) இவ்வாறு வலப்பனெ னனுமமறையவனகூறிய உணமை யான வசனங்களைக்க லையுட அகத்தியமுன்வா கேட்டருளி இவ்வாறு கூறுகின்றா னுணமையை யான கூற நின்றேன ஒமறையவனே கேளாய் பிள்ளைமுண்டாகும் நல்லவாறவு மெழும்மேலும் விசங்கியடையும் மனதிறகளிப்புறம்கொடிய வினகனெல்லாம் கீட்கும் எ-று (அ)

கககதேவ்மதிபுஞ்ஈயகடனனுமநாநாடுககு

மிக்கநனமதிபுமிக்கவேதநாயகநகலாகு

முகமியமாமிசுதிங்கடனிவநமுநசனாறு

நதசலியாணகோடிசடநநனனிபிறேயயகது

(இ-பு) மேற்கூறியவையாசரு வுறமொரிய சகுபிமமாதகாரத திகைமாதமே ஈயகருகரிடன உத்தரகிக்கல கோபகும்மாதமாகிய நைமா தமும் இத்தவேக சீசருகமுபசியமாக அன்புடையமாதங்களாம் இராமா தங்களில் முநகககடவுளாக வொடாசகப்பட்ட பிரவாகமபெருகும் நல்ல கலியாணகோடி சத்ததிலை கீராம எ-று (க)

சொல்லா விசயங்கடபமிபிறுனாறுநதசாமவாரக

கெனனையாநுடையவனபனிணையபு நூசசெயது

கனனலபாலகதலிமாசுதேயகனிபலாவபுபாபாய

சன்னமுடபலட்சதேவேகவநையாரநாகாசாகு,

(இ-பு) மேற்கூறிய புகழ்களில் வருகின்ற மேலான சோம வாரதில் எண்ணு அழமையாசவுடைய தேதபிரது பூரண திருவடி களையும் புகுத்தச கருமபுடால் வாழைப்பழம் மாமபழம் தேயகாய பலாப பழம் அகரக பாயசம் கொண்பொபகல முதலிய இவ்வகளைல்லவற்றை யும் சிவெதிசுது அமேதபிரகார ராதீனெயதவ் கடகு எ-று (க)

எனமுனியுரநதபரினனுபியமபுவாநுநிகாளி

லனமிசயூருவாஹமரியமிதேபனுஞ்செயய

தினகரனாநுரநாணாதிநகநுநத துனோருரு

சொனமொழிபிரநாமனனிநறுபரிசசநநநனாஹம்.

(இ-பு) எனந அகத்தியமுனியாகுநிப பின்னுங்குறுகின்றா முற சாலத்தில அனனவாசனனூதிய பிரமஹம் திருமாலும் தேவேந்திரஹம் சிவந்தருரியனும் குலிசசிபொருந்திய சாதிரனும் அட்டதிகுப்பாலகாக ளும் அசாகளுககுள தூயமையமைந்த ளள சொன்னசொற்றவறது அரிச் சாதிரனும் எ-று. (கக)

நனனுமேயாதியாகநானிலதகரசாகோடி

வளமுறப்புகைசெயதுமைநதருமவாமுவுமபெறநே

யளவறுவலிமையுறநிவ்வவனியைமுமுதுமாண்டு

தளர்விலராகிவெள்ளிசசயிலத்தையினிதுசாரநதார்.

வல்லவன்சந்தானம்பெற்ற சருக்கம். உச்சு

(இ - பு) நளன் முதலாக இந்நிலவுலகத்துள்ள அனேக அரசர்கள் வளப்பம்பொருந்த அவ்வேதபுரீசரைப் பூசித்துப் பிள்ளைகளையும் செல்வத்தையும் பெற்று அளவிறந்த வல்லமையுற்று இந்நிலவுலகம் முழுவதும் அரசாண்டு யாதோமனக்குறைவுமில்லாதவராய் இனிமையுடன் திருக்கயிலையை அடைந்தார்கள் என்று. (உஉ)

ஆதலால்யான் சொல்வண்ணமாகநீரன்பாவிந்த

வேதநாயகனைப் பூசைவிருப்பொடுஞ்செய்வோநல்ல

காதலாரமகவைப்பெற்றுக்கைப்பொருள் பெறுவாழ்ந்துன்

பூதநாயகனவாழ்வெள்ளிப்பொருப்பையும் பெறுவீரென்று

(இ - பு) ஆகையினால் நான் சொல்லுகின்றபடியே நீமெயம்போடு இந்நவேதபுரீசரைவிருமயிப் பூசித்தால் நல்ல விருப்பமமிக பிள்ளையையும் பெற்றுக்கைப்பொருளையும் பெறுவாழ்வடைந்து பூதநாயகராகிய சிவ பிரான்வீற்றிருந்தருளும் திருக்கயிலையையும் அடையீகளென்று கூறினார் என்று. (கங)

வேறு.

இப்பரிசுகந்தியமியமியபோதநத

வொப்பரியவேதியனுளமாகிசிறந்தே

யப்பரிசியற்றமனதானதொருமித்தே

செப்பரியதேனில்வெயில்சோதின முணர்ந்தே.

(இ - பு) இவ்வாறு அகத்தியமுனிவா கூறியபோது வல்லபனென்னும் பெயருள்ள ஒப்பற்றமறையவன், மனக்களிப்படைந்து அவ்வாறே செய்யுமனமொருமித்து சொல்லநகரிய விருச்சிகராசியில் சூரியன்வரும் நாளாகிய கார்த்திகைமாதத்தை எதிர்பார்த்துக்கொண்டி. என்று. (கச)

இருந்தனனெததமுனியமியவமாதம்

வருந்தினமுதற்புனிகவாவிதனிவாடிப்

பொருந்தினமதிக்கினியநாள் பொதியவெற்பி

னருந்தவனுரைத்தவழியத்தனைவழுத்தி.

(இ - பு) இருந்தான் முன்கூறிய அந்தமாதம்வந்தது அந்தமாதத்தில் வருகின்ற முதல்நாள் தொடங்கி மேற்கூறிய தூய்மையமைந்த துல்லியமானகல்யாணகோடி தீர்த்தத்தில் நீராடி பொருத்தமாகிய சந்திரனாகிய இமையாயுள்ள சோமவாரதில் பொதியமலையில்வசிகளும் அரியதபோதனராகிய அகத்தியமுனிவா கூறிய விதிப்படி அவ்வேதபுரீசரைப் பூசித்து என்று.

இன்னவகைபூசைசிலநாளவனியற்றப்

பன்னுமறைசைப்பதிபரன்கருணையாகி

மின்னிடைபோர்பாதிபுருவாகிவிடைமீதின்
மன்னிமறைபோன்மகிழுவநதெதிரினின்றான்.

(இ - பு) இவ்வண்ணம் சிலநாள் அவ்விடத்துப் பூசிததுக்கொண்டு வருகையில் யாவருங்கூறும் மறைசைமாநகரத்தில் வீற்றிருந்தருளும் அவ் வேதபுரீசர் திருவருள்சுரந்து மின்போன்ற இடையையுடைய உமாதேவியார் ஓபாசமாக இடபவாகனத்தின்மீதி லெழுந்தருளி அவவல்லபனே ன்னும மறைபவன் மனங்களிககவந்து காட்டிக்கொடுத்தருளிஞா, எ-று.

கண்மிறையோன்மகவுகையினிலெடுத்துக்
கொண்டுகுழைவோரினமகிழ்கொண்டுதுதிசெய்தே
புண்டரிகமொருதிலகுபொன்னடிபணிந்தா
னண்டர்பெருமானுமிவையன் புடனுரைததான்.

(இ - பு) விடைமீதெழுந்தருளிவந்த வேதபுரீசரை அவ்வல்லபன் கண்டு பிள்ளையைக்கையிலெடுத்துக்கொண்டு கொஞ்சவாரைப்போல மகிழ்ச்சியடைந்துதுதித்துத் தாமரைமலர்போன்றவளவகும அழகிய அவரது திருவடிகளில் வணங்கினன் டேவா பிரானாசிய அவவேதபுரீசர் இவ்வாறன் புடன் திருவாய்மலர்ந்தருளினர். எ-று. (கஎ)

வேதிபரீசெய்தவயர்பூசனைவியந்தோ
மேதுமனதேததருள்வோமெனவிசைப்பக்
காதலாகண்மீதுமிகுகாதலதனாலே
யாகிமுதலேபுனையருச்சனைபுரிந்தேன்.

(இ - பு) ஓ மறையவனே நீஇயற்றிய மேலானவழிபாட்டிற்கு வியப் படைந்தோம இனி உன்மனதிற்குரியது எதுவோ அதனைச்சொல் அவ் வாறே அருள்புரிவோமென்று திருவாய்வலர்ந்தருளலும் பிள்ளையைப்பெற வேண்டிமென்னும் ஆசையினாலே ஆதியாகிய சிவபிரானே தேவரீரைப் பூசித்தனன் எ-று (கஅ)

நல்லநெறிபானசிறுபாலாககோநல்கி
யல்லலையறுததெனையளித்திடுவையென்ன
வல்லவுமைபாகனுமகிழ்ந்தருளினாலே
சொலவினனிதைச்சுருதிதொல்குலமுனிக்கே.

(இ - பு.) நன்மார்க்கத்தில் ஒழுகத்தக்க சிறியகுழந்தைகளைப்பெற அனுக்கிரகம்புரிந்த எனது வருத்தத்தைநீக்கி ஆண்டருளவேண்டுமென்று விண்ணப்பஞ்செய்ய வல்லமையுள்ள உமாதேவிபாகராகிய அவ்வேதபுரீசரும் திருவுளமகிழ்கூர்ந்து திருவருளினால் இவ்வாறு பழமையாகிய மறைய உரூலத்ததித்த அவ்வல்லபனுக்குத் திருவாய்மலர்ந்தருளினர். எ-று.

திடமபெறவுனக்கினியசெல்வரையளித்தோ
முடமபொடுயிரபோறபிரிவுறுதுமகிழோங்கி

வல்லவன் சந்தர்னம்பெற்றசருக்கம். • உருத்

நெடும்புகழொடும்பயிநீயெனவுரைத்தா

னிடைங்கர்கொடுபோனமகவீந்ததனிமூர்த்தி.

(இ - பு) திடத்தடைன் உனக்கினிமையான புதல்வர்களைப்பெறும் வரங்கொடுத்தோம் உடனும் உயிரும்போறபிரியாது மகிழ்ச்சியுடையதாய் மிக்கபுகழொடும் நீவிளங்கக்கடவாயென்று முதலையுங்கிய வேதியப்பின் னையைப்பன்னிரண்வேருடங்கழித்து ஆளுடைய நம்பிகள் திருவாக்குக்கு வந்து வரவழைத்துக்கொடுத்தருளிய சிவபிரான் திருவாய்மலர்ந்தருளினான்.

கடந்தபெரியோர்முதலகடப்பரியகாத

லடாநதகிறுமைநதர்பெறுதற்கருள்வரந்தான்

மடர்ந்தையொருபாகனும்வழங்க லுமகிழ்ந்தே

தொடாந்தபலையோன்மொடியினுனினிதுநித்தான்.

(இ-பு-) சகலபாஞ்சைகளையும்விட்ட ஞானிகள்முதலாகயாவராலும் கடங்கக்கூடாத ஆசையையுடைய சிறுபிள்ளைகளைப்பெறுதற்குரிய திருவ ருள்வரத்தை உமாதேவிபாகராகிய அவ்வேதபுரீசர் கொடுக்கக்களித்த மெய்யன்பின்வழிதொடாந்தனை அவ்வல்லபனென்னும்வேதியன் வே தங்களினாலே மிகவுந்துதித்தான். ஏ-று, (உக)

நல்லவரமிநவகைநான்மறையுணர்ந்த

வல்லவ முனிக்கொடுநல்வாழ்மறைசைமேற்பான்

மெல்லனவொரம்பின்விசைதூரமதுபே வி

யல்லலறவேணதயின்றென்கரையினன்பால்.

(இ. - பு) இவ்வாறுசிறந்தவரத்தை நான்குவேதங்களை ஒதியுணர்ந்த வல்லபனென்னும் மறையவன்பெற்றுக்கொண்டு நல்லவாழ்குகொடுக்கும் அச்சுருதிபுரிக்குமேறறிசையில் ஓரம்புவிசையோடுசெல்லும் அவ்வுதார த்தில் மெதுவாகப்போய் தனதுதயாமெல்லாம் தீரும்படி குகையினிது தென்கரையில் அன்புடன் ஏ-று. (உஉ)

பொன்னுலவுகின்றசிவலிங்கமவன்பொற்பார்

ரநிலையமைத்துவிதியாகமநூல்வண்மை

பன்னாமறையோனும்வழிபட்டி னிதுபோற்ற

மன்னுமகிழ்வாயரன்வரந்தரமகிழ்ந்தான்.

(இ-பு) பொன்போலும் பிரகாசிக்கும் ஓர்சிவலிங்கப்பெருமானை அவ்விடத்தில் அழகாயிருக்கும் வண்ணம்பிரதிட்டைசெய்து சிவாகமங்களிற் கூறியுள்ள முறைப்படி மேற்கூறிய அவ்வல்லபனென்னும் வெதியனும் பூ சித்து இனிமையுடன் துதிக்கச்சிவபிரான் திருவுள்ளக்களிப்புடன்கிழைப ரையவரத்தைக்கொடுக்க மனமகிழ்ந்தான் ஏ-று, (உங)

கற்புடையதன்மனைவியோடுகலைவல்லான்
பொறபுறுதன்மாநகர்புகுந்துமகனினறு
கற்பகச்சிழங்கஹுறுகாவலனைபொப்பப்
பறபலகங்கொடுபரித்தினிதுவாழ்நகான்.

(இ-பு) கற்புடையதனது மனைவியுடன் வேதங்களைப்போதிட்டுணர்ந்த
அவ்வல்லபன் அழகமைந்த தனதுநகருச்சென்று பிள்ளைகளைப் பெற்றுக்
கற்பகவிருகூத்தின் நீழலில்வீற்றிருந் தரகசெலுத்தும் இந்திரனைப்போலப்
பலகங்களையெல்லாம் அனுபவித்து இனிமைபுடன வாழ்ந்திருந்தான்
எ-று. (௨௪)

சாற்றாமறையோன்றெழுந் தறபரணையாரு
மேற்றவலபேசனென்வேபுகலுகினறார்
போற்றியவனைத்தொழுதுபூசனைசெய்கின்றோர்
மாதறரியசெல்வமுநனமைந்தருமுண்டாவார்.

(இ-பு) இப்போதுகூறும் அவ்வல்லபன் பூசித்த சிவலிங்கப்பெருமான்
னை யாவரும் உயாவமைந்த வல்லபேசரென்றே கூறுகின்றார்கள் அச்சிவ
லிங்கப்பெருமானைத்ததித்துப் பூசிக்கின்றவாகள் எக்சாலத்திலும் மாறுத
லில்லாத செல்வமும் நல்லபுத்திரப்பேறுமுடையவர்களாகள். (௨௫)

வேறு.

தெரிந்தவன்மீளவுஞ்செப்புவா
னருந்தவத்தீர்முன்னமாரணம்
புரிந்தமுதம்நனபுகழினைத்
தெரிந்தவரிபாருளாசெப்புங்கால்

(இ-பு) மூன்றுகாலமுந்தெரிந்த சூதபுராணிகர் திரும்பவங்குறுகின்
றார் அரியதவதையுடைய நைமிசாரணியமுனிவாகளே யொதிக்குமிட
த்த முன்னே வேதங்களைத் தேவர்களுக்கோதுவித்தருளிய வேதபுரீசரு
டைய புகழையெல்லாம் நன்றாக உணர்ந்தவாகள் யாரிருக்கின்றார்கள்.

என்னினும்பானறிகின்றதைப்
பன்னுவன்கேண்மின்பனிலவரைக்
கன்னிதன்கேள்வன் கமலத்தான்
மன்னியசிந்தைமகத்துவன்.

(இ-பு) ஆயினும் நான் அறிந்துள்ளதை பகர்கின்றேன்கேளுங்கள்
இமயவரையரையுப்புத்திரியாராகிய உமாதேவியனானராயுள்ளசிவபிரான்
தாமரைமலர்போன்ற திருவடினைச்சதா இதயநிலைக்கப்பெற்ற மகத்துவ
முள்ளவன் எ-று. (௨௬)

செம்புகனென்றொருசித்தன் மு
னிற்புறுபுத்திரனின்றிவே
யம்புலியிறறலமாய்ந்துவே
தம்புகலீசனைச்சார்ந்தனன்.

(இ-பு) செம்புகனென்னும் ஒரு சித்தன் முற்காலத்தில் இன்பத்தைத்
தரும் புத்திரப்பேறில்லாமல்இந்நிலவுகததில் புத்திரப்பேறுதரவல்லதலம்
எதத்தலம் என்று ஆராய்ந்துபிறகுருதிபுரியே அததகையவரத்தைவிரை
விறறரத்தகதென்றுணர்ந்து அவ்வேதபுரிசரையடைந்தனன்-எ-று. (உ-அ)
வல்லவனுமுன செய்தவாறுபோ
னல்லதொபுசைநடந்தியே
தொலையரன செய்தொழிவெல்லாரு
சொல்லிமிததுதுதிதானபோ.

(இ-பு) வல்லபன் முனபுசெய்ததுபோலவே நன்மையடைந்த ஒப்ப
ற்ற வழிபாடுசெய்து முன்னுளிலசிவபிரான் அடியார்களுகஞ்செய்த அனு,
ககிரகங்கனையெல்லாம சொல்லி மிகவும்தோத்திரஞ்செய்தனன்- எ-று
அரோ-அசை. (உ-க)

இன்னணமேகதவிமயவான்
கன்னிசோபாகன்கருணையாறு
பன்னியவண்ணம்மரிவினாறு
முன்னினன்மேற்றிசைதூயவன்.

(இ-பு) இயவாறு வழிபாடுசெய்தலும் இமயவரையரையன் மகளா
கிய இளமுலையாயசியாரை ஓராகத்திலுடைய வேதபுரிசர் திருவருளால்
திருவாய்மலாந்தருளியபடி அச்செம்புகன என்பவன் மேற்றிசையாகச்செ
ன்றான். எ-று. (கஉ)

முப்புரம்வேவமுனிந்திடு
மெய்ப்பரனுருகருதசெனமேற்கிலே
பொப்பிவிநிசமுருறியே
செப்பரும்புகனைசெபதவன்.

(இ-பு) திரிபுரம் வேருமபடி நகையினர் கோரித்தசிவலிங்கமூர்த்த
த்துக்குத் தென்மேற்குப்பக்கமாய் ஒப்பற ஓர்சிவலிங்கமூர்த்தம் பிரதிட்
டைசெய்து செப்புதற்கரிதாகிய வழிபாடியற்றினன். எ-று. (கஉ)

அங்கவனிவ்வகையர்ச்சனை
பாங்கொடுசெய்யப்பரமனு
மோங்கிவன்புடனேவிடை
தாங்கிடவேமுனஞ்சார்ந்தனன்

(இ-4) அவ்விடத்து அச்செம்புகன் இவ்வாறு வழிபாடு இலக்கணத்தோடுசெய்யச்சிவபிரானும் திருவுள்ளத்துதித்தோங்கிய அன்புடன் இடபாருடராய் அவனுக்குக்காட்சிகொடுத்தருளினர் எ-று. (௩௨)

வந்தரன்செம்புகவாவெனச்
சிறதையன்பாலழைநதேகிறு
மைநதரைதந்தனைவாழ்தியென்
றந்தலிங்கத்தினுளாயினான்.

(இ-5) அவ்வாறெழுந்தருளிவந்த சிவபிரான் அச்செமகளை நோக்கிச்செம்புகா வாவென்று தமதுகிறுவுதத்தித்த அன்புடன் கூவி கிறுபினைகளைப்பெற்றும வரததைக்கொடுத்தும் வாழ்க்கடவாயென்று திருவாய்மலர்ந்தருளி மீண்டும் அச்சிவலிங்கத்திற்குமந்தருளினார் எ-று. (௩௩)

பின்னைக்கறிக்குளம்பேணிப
வள்ளறறனைபன்வழங்குவ
முள்ளககளிப்புமேலோங்கியே
தெளளதனபாநகர்சேர்ந்தனன்.

(இ-6) கிறுத்தோண்ட நாயனருடைய பின்னைக்கறிக்கு திருவுளத்தில் இச்சைகூர்ந்த வள்ளலாராகிய சிவபிரான்பின்னைப்பேற்றதரவும்மனக்களிப்புமேலும்மேலும் அதிகரித்து தெளிவடைந்து தனதூரக்குச் சென்றான் எ-று. (௩௪)

கல்வியின்மிக்கக்களித்திடுஞ்
செல்வனைப்பெற்றநதசெம்புக
னல்லவளக்கெனனவவரிபி
ளில்வளாக'கிதறியிருந்தனன்.

(இ-7) கல்வியில அதிகமாசககளிகூர்ந்தும் புத்திரனைப் பெற்று அந்தசெம்புகன் பூவுலகின்கண் இறுதியோட்டிந தீபததைப்போன்று இல்லறத்தருமதை நடைத்திகொண்டிருந்தனன் எ-று. (௩௫)

செம்புகன்பூசனைசெய்திடுஞ்
செம்புகவீரனைசேவிநதோ
ரம்புவிபீதரசாளுவா
ரின்பமகவின்னையின்றென்றான்.

(இ-8) செம்புகன்வழிபட்ட அந்தசெம்புகேகரனைத் தொழுதவர்கள் இந்நிலவுலகின்கண் இன்பத்தை வினைக்குடபின்னைப்பேறடைந்து அரசாட்சி புரிவார்கள். என்று சூதபுராணிகா கூறினார் எ-று. (௩௬)

வல்லவன் சந்தானம்பெற்ற சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம், அருட.

சக்ராதிபதியாயிருந்த தொண்டமானென்னும் பெயருடையவனாகிய பெரும்புகழுடையவன். எ-று. (உ)

வலியாலும்புகழாலும்வண்மைபாலும்வழங்குமுயர்கொடையாலும்தியினாலும், கலையாலுநதெளிவாலுங்கருணையாலுங்கவிலுமவருத்தினியோங்கடலினாலும், நிலையாலுமொருவரையொப்பமுடையவாற்றாதிருபனரன்றிருவடியேநெருகுவதைத்துப், பலகாலுநதுதிக்குமுயரன்பணிகப்பாழுமுதுஞ்செங்கோலாற்பரிசுருகாளில்.

(இ-பு) வலமையினாலும் தோத்தியினாலும் வளப்பதிகளும் யாவருக்கும் உயாவாடிய வளமுதலமையினாலும் புத்திநடப்பதிகளும் சாதகர உணர்ச்சியினாலும் அறிவு விளக்கத்தினாலும் புவகாருணணியத்தினாலும் பேரழகினாலும் மேன்மையும விருத்தியாருமவனமையுள்ள சைனனியங்காளில் பராக்ரமத்தினாலும் மெய்யுந் தவருத நிலமையினாலும்மற்றொருவரை உவமானமாகக்கூற முடியாத அவ்வரசன் கவிராரான திருவடித்தாமரைகளையே தனத்தயக்கூறு சாஸ்திரசுதிப்பலகாலமுந் தோத்திரம்புரியும் மேலான மெய்யன்புடையவரைப் புகழ்வுலாமுழு வதும் தனதுசெங்கோலால் அரசாண்டிருங்காலத்தில எ-று. (ங)

அடவின்மிகுமபுகழ் விசுவாவசுவென்றோதுமரசனுயாசுதரங்கசேனைசூழக், கடலுடைந்துவருவதெனவடபானின்றுங்ககனவெளிபூழி மொய்ப்பக்கனன்றுவந்து, படருமெறிலுயா தொண்டமானோடாண்பலவாகவமாபுரிந்துபாலையெல்லாக, கெடவியற்றிப் பேவலியால்வென்று ஞாலக்கிழமைகொண்டான்புவிடுங்கக்கேதத்தோனே.

(இ-பு) பராக்ரமத்தில்குத்தபுகழையுடைய விசுவாவசுவென்னும் பெயரையுடைய ஓர் அரசனாவன நாலவகைசேனையும் புடைசூழக் கடலேகரையை உடைத்துக்கொண்டு வருவதுபோன்று வடக்குத்திசையிலிருந்து ஆகாயவெளிமுழுவதும் துளிபடலங்கள் மொய்த்துக்கொள்ளும் படி கோபித்துவந்து விளங்கிய அழகுயாநத தொண்டமான் சக்கிரவாத்தியுடன்பலவருடங்களுக்க யுகத்தஞ்செய்துநிலவுலகமுழுதும் கெடும்படிப் பலவிதமாக அமாபுரிந்து தனது புலப்பலபராக்ரமத்தால்சயித்து உலக அரசாட்சியைக்கைக்கொண்டான் உலகத்தன்னோரெல்லாம் நடுவரும்படியான இந்தக்குற்றதையுடையவன் எ-று. (ச)

கந்தவிசுவாவசுமானிலத்தைக்காக்கமன்னுரிமையிழந்துதொண்டமான்வென்னிட்டுத், தந்திபரிதேராடண்டிகையும் விட்டுத்தனியாகிக்கடுங்கானத்தன்னிலெய்திக், கந்தபலாதிகண்மூலமருந்திப்பன்னாட்கழித்ததுமருவிடுகளிற் ககனமாருஞ், சுந்தரப்பொற்சிகரமணிக் கோயிறன்னிற்சுருதியுமாருக்குரைத்தகூடரைக்கண்டான்,

தொண்டமானுக்குப்படைத்துணைபோனசருதகம் 2௫௭

(இ-பு) அவ்வாறுபடையுடன் எதிர்த்துவந்த விசுவாவசுஎன்பவன்நில வலகத்தையாண்டுகொண்டிருக்கத்தொண்டமான் சக்கரவர்த்தி முதுகு காட்டி அரகரிமையைப்போகக்கொண்டு யானை குதிரை தேர் சேனை பல்லக்கு இவைகளைபெல்லா ம்விட்டிட்டுத்தாம் ஒருவரையாகிக்கொடிய காட்டி றசென்றுகிழங்குகள் பழவர்க்கங்கள் வேர்கள் இவைகளைப்பிசித்துப்பலதினங்கழித்ததக்கொண்டு அங்குதானேவசித்திருக்கும்நானியில் சுருதிபுரிக்குச் சென்று ஆகாயத்தை அளவிய அழகமைந்தபொன்னாலாகிய சிகரங்கையுடைய திரத்தினங்களழுத்திய திருக்கோயிலில்வீற்றிருந்தனும்தேவர்களுக்கு வேதமோதுவித்த வேதபுரிசரென்னும்பரஞ்சுடரைத்தரித்தனர்.

வேறு.

கண்டமானணி கைத்தலத்தெந்தையைத
தொண்டமான்றொழுதான்றுதித்தான்மலாச்
செண்டைமானுந்திரளிளமென்முலை
கொண்டமானையுங்கும்பிட்டிறைஞ்சினன்.

(இ-பு) அவ்வாறுதரிசித்த மாணத்தரித்திருக்கரத்தையுடைய எமதுதந்தையாராகிய வேதபுரிசரை அந்தத்தொண்டமான் சக்கரவர்த்தியானவர் வணங்கித்ததித்து பூச்செண்டையொத்துத்திரண்டிருக்கும் இளமைதங்கிய மிருதுவான தனங்களைப்படைத்த இளமுலைநாயகியாரையும்கைகூப்பித்துதித்தனர். எ-று. (சு)

எண்ணினுனிந்தவிசனைப்பூசனை
பண்ணிநாளும்பயில்வதிவணென
நண்ணினனகுகனார்நதிதோய்ந்துமுக்
கண்ணினுஞ்செழுத்தைக்கருதினன்.

(இ-பு) அவ்வாறுதுதித்தபின் நாம் இங்குதானே இந்தவேதபுரிசரைப்பூசித்து எந்நாளும்வசிப்போம் என்று கிணத்துக குகநதியையடைந்துகிராடித்திரிந்தேத்திரதாரியாகிய சிவபிரானது திருவைந்தெழுத்தைத்தியானித்தார். எ-று. (ஏ)

மெய்யினிற்றிருவெண்ணீறணிந்தனன்
செய்யும்பூசைத்திரவியங்கொண்டன
னையன்றானினுமம்பிகைதாளினுந்
துய்யபூசனைசெய்துதுதித்தனன்.

(இ - பு.) தமது உடம்புமுழுதும் திருவெண்ணீற்தரித்துக்கொண்டு தாம் செய்யத்தொடங்கும் சிவபூசைக்குவேண்டியபூசாதிரவியங்களைச்சேகரித்துக்கொண்டு வேதபுரிசர்திருவடிகளிலும் இளமுலைநாயகியார் திருவடிகளிலும் தூய்மையாகிய வழிபாடுபுரிந்து துதித்தனர். எ-று. (அ)

வைகலுமிவ்வழியினிழ்ச்சனை
செய்யுநாள்பலசென்றபினைந்தையார்
கைகளிழ்கலைமான்மழுகாட்டியே
மைவிழிப்பரைமாதொடுநோனறினார்.

(இ-பு.) தினந்தோறும் தவறாது இந்தப்படி வழிபாடுசெய்யும் நான்கு
ள் பலசென்றபின்பு எமதுதந்தையாராகிய அவலேதபுரீசர் தமதுதிருக்கரங்
களில் மானமுவிளங்கும்படி மைதேயநத விழிகளையுடைய இளமுலைநா
யகியாரோடுவகாட்சித்தந்தருளினார், எ-று. (க)

கண்டுநெஞ்சுக்கவலைகளைப்பகிடுவான்
புண்டரீகப்பொலனசராண்போதறினான்
பண்டிநீங்கியபாருரிமைகொழிந்
கொண்டபோலுமுளத்தினிறகொண்டான்.

(இ-பு.) அவ்வாறுதரிசனங்கொடுத்தருளப் பாராதுதமதுமனதின்க
ணிருத்த துயரங்களைல்லாமலிங்கித தாமரைமலர்போன்ற அழகிய திருவடி-
களைவந்தித்து முனபுரீசுவர்ப்போன உலக அரசாட்சி மீண்டும் தீங்கையிற்
கிடைத்ததுபோலவும் மனதிற்கருதினார், எ-று. (க)

ஏத்தினுன்பலகாவிருங்குவிளநா
சாத்தினுன்மலாத்தாளிறமயியனைக்
காத்தளிப்பையெனக்களித்தானநதக்
கூத்தனாகியிதனைக்குறிக்கின்றான்.

(இ-பு.) பலதரமும் துதித்து உயர்த்தயில்வங்களைத் தாமரைமலர்
போன்ற வேதபுரீசர்திருவடிகளில் அருச்சித்து அடியேனைக்காத்தருள வே
ண்டுமென்று மனங்களிதது ஆனந்தக்கூததுடையவராய் இவ்வாறு கூறுகி
ன்றார் தொண்டமானானவா எ-று. (க)

ஏழையோருக்கிரங்குங்கடவுளை
சூழுகதுன்பந்தொடைக்கின்றதெய்வநீ
யாமுநெஞ்சினராகுங்கலியரை
வாழும்வண்ணம்வரநதருநாதரீ.

(இ-பு.) ஏழைகளுக்குத் திருவுள்ளமிரங்கிக் கருணைபுரியும்கடவுள்
நீரே உயிர்களுக்குநேர்ந்த துயரத்தைப்போக்குந் தெய்வமும்நீரே வறு
மையினால் மனமயங்கும்வறியரை உயர்த்தசெல்வத்தைப்பெற்று வாழும்
படிக்கு வரங்கொடுத்தருளும் தலைவரும்நீரே. எ-று. (க)

அடையலார்கையினுலடிபட்டுநா
னுடையநாடுமுரிமையுஞ்சேனையாங்
கடலுந்தோற்றுக்கவங்கியிக்கானிடைப்
படருமென்றன்பயந்தவிரத்தாளுவாய்.

தொண்டமானாகுப்படைத்துணைபோன சருக்கம், உருகு

(இ-பு) பகைவாகள் கையினால் யுத்தத்தில் அடிப்பட்டு நானுடைத் தாயிருந்த நாமும் அதனதுரிமையும் சேனாசமுத்திரமும் ஆகிய இவைகளைத் தோற்று அதனால் மனக்கலகமடைந்து இந்தக்காட்டினிடத்து வசித் திருக்கும் என்னுடைய பயததைநீக்கிப் பாதுகாத்தருள்வீர் எ-று. (க௯)

என்றுதொண்டமானேதியவெல்லையி

லனறுவேதமகிழநின்றடிய

துன்றுவாசடையானருணேடிட

மன்றன்மாலேனுக்குவழங்குவான்.

(இ-பு) என்று தொண்டமான்சகாவாததிசூடறியதருணத்தில் அக்கா லத்து வேதங்களகண்டு மகிழும்படி அவைகளுக்கெதிரில் வீரதாண்டவம் புரிந்த நெருக்கமாய் நீண்டிருக்கும் சடையையுடைய அவ்வேதபுரிசருக் குக் கிருபைசுரந்த வாசனாகமழும் மலாமாலையையுடைய தொண்டமான் சகரவாத்திககு இவ்வாறு திருவாய்மலாந்தருளுகின்றா எ-று. (க௯)

வேறு.

வேந்தநீபுரிந்தபுனைவியநதனம்போருக்கேற்ற

வூர்நதிமிரதவகைமமாவொண்பரிபதாதிகோடி

சேர்நதிடதருவன்கொண்டுசென்றமாசெய்துவென்று

பாநதண்மேற்கிடநதருளமுழுவதும்பரிப்பையென்றான்.

(இ-பு) ஓ அரசனே நீ செய்த வழிபாட்டிற்கு வியப்படைந்தோம் இனியுத்தஞ்செய்யத்தக்கதாய் ஏறிச்செல்லும் இரதமும் யானையும் ஒள்ளி ய குதிரையும் அனேகஞ்சேனையையும் சேர்த்துத்தருகின்றோம் அதுகளைப் பெற்றுக்கொண்டுபோய் அவ்வரசனுடன் போர்புரிந்து வெற்றியடைந் து ஆதிசேடன் கிரகிலிருக்கும் இந்த நிலவுலகமுழுவதையும் நீரே அரசா ட்சி புரிவாயென்று திருவாய்மலாந்தருளும் எ-று. (க௯)

உமைக்கொருநாதனீவ்வாறுரைத்தவழுவந்தேயுள்ளச்

சமைக்கொருவடிவாய் தின்றதராபதியிதனைச்சொன்னா

னிமைக்கொருகோடி சோடியேயினைவிடுததென்னாகங் [ன்

குமைக்குமேயவன்பால்வெம்போர்க்குமோசெய்யவென்று

(இ-பு.) உமாபதியாகிய அவ்வேதபுரிசர் இவ்வாறுதிருவாய்மலாந்த ருளும் மகிழ்ந்து மீண்டும் மனதின்னகனுள்ள பொறுமையையே ஒருவடி வமாகப்பெற்றுநின்ற அத்தொண்டமான் சகரவர்த்தியானவர் இவ்வாறுக றினர் இமைநேரத்திற்குள் கோடிகோடியாக அமபுகளைவிட்டு எனது சரி ரத்தைவாட்டுவானே அவனுடன் கொடியயுத்தம்புரியஎன்னுல்முடியுமோ என்றார், எ-று. (க௯)

வெருவியிவ்வாறுவேந்தன்வினம்பலுங்கருணை புத்தே
யரிவையோர்பாகமபெற்றவாதினெம்பெருமானேது
மிருவரையணையதோளாயென்னருள்பெற்றவுண்ணை
யொருவரால்வெல்லலாமோயுயர்த்ததுவலியுன்பாலே.

(இ - பு.) பயங்கொண்டு இவ்விதமாக அரசன்கூறக்கருணைகூர்ந்து
உமாதேவியை ஓர்பாகத்துடைய அவ்வேதபுரிசராகிய எமதிறைவர் திரு
வாய்மலர்ந்தருளுகின்றாரா இரண்டிமலைகள்போலும் புயங்கனையுடையவனே
எமது திருவருள்பெற்ற வுண்ணை யாவராலுமவெல்லக்கூடுமோகூடாது அது
வன்றி உன்னிடத்தமுன்னிலும் இப்போதுவன்மை அதிகரித்தது .எ-று

ஆயினுமுள்ள த்துற்றதச்சமாதலினுற்போர்க்குக்
காயிருங்குநீர்கள் வீசங்கனகநல்வனையக்கோட்டு
மாயிருந்திதானும்வருவனீசேனை யோடும்

போயருமபோசெய்தந்தப்பொருதலற்செகுத்தியென்றான்.

(இ-பு.) ஆனபோதிலும் உன்மனதில் அச்சமிருக்கின்றதுஆதலினால்
சமருக்கு பிரகாசிக்கும்பெரிய கிரணங்களை வீசிக்கொண்டிருக்கும் பொன்
னாலாகிய சிறந்தவனையங்களணிந்துள்ள கொம்புகளையுடையமிகமகத்தவம்
பொருந்திய நந்திதேவர்படைத்துணைவருவார் அதற்குமுன்பாக நீயாம்கொ
டுத்த சதுரங்கசேனைகளோடும் சென்று அரியயுத்தம் புரிந்துபகைவனைக்
கொன்றுவிடு என்று திருவாய்மலர்ந்தருளினார். எ-று. (கஅ)

மீட்டுமிதுரைத்தானெஞ்சில்மேவியவைவமுண்டேற்
காட்டுவன்கரிசீசென்றுகாணுதிநந்திதானுங்
கீட்டிசைநோக்கிநின்றலென்னலுங்கிளரொளிப்பூண்
வாட்டிமல்வேந்தனருனுமனத்துறுமச்சந்திரநதான்.

(இ-பு) மீளவும் இவ்வாறு திருவாய்மலர்ந்தருளுகின்றாராய்மகறிய
தில் உன்மனதிற்கந்தேகமிருக்குமாயின் நாம்சாட்சி காட்டுகின்றோம்
அந்தப்படி நீபோய்ப்பா அந்தநந்திதேவன் கீழ்த்திசைநோக்கியிருக்கின்றார்
என்று திருவாய்மலர்ந்தருளியவுடன் மிக்க ஒளியையுடைய ஆபரணங்களை
யணிந்த வான்வித்தையில் வன்மைபெற்ற அத்தொண்டமான்சக்ரவர்த்தி
அப்படியேபோய்மேற்குமுகமாயிருந்த நந்திதேவர்கீழ்த்திசைக்காய்த்திரும்
பியிருப்பதைக்கண்டுதம்மனதின் கணுண்டாயிருந்தபயம்பீங்கினார். எ-று.

ஆங்கதற்கிசைந்துதொண்டமானானடியிற்றழுத்
தீங்கதுநந்திதன்னைச்சேனைநாயகனாய்ச்செய்து
பாங்குறுங்கணங்களெல்லாம்பரிகரிதேராளாக்கி
வீங்கியதிரடோள்வேந்தைவினைசமர்க்கேகவேன்றான்.

(இ-பு) அவ்வாறு கிவபிரான் திருவாய்மலர்ந்த தனுக்கு மனமிசை
ந்த அத்தொண்டமான்சக்ரவர்த்தியானவர் அச்சிவபிரானதுதிருவடிகளில்

தொண்டமானுக்குப்படைத்துணைபோன சருக்கம். உசுக

வணங்கக்குற்றமற்றநந்திதேவரைச் சேனாபதியாகச்செய்து பண்பமைந்த
மற்றைச்சிவகணங்களையெல்லாம் குதிரைகளாகவும் யானைகளாகவும் தேர்
களாகவும்சேனைகளாகவும் செய்து கொடுத்து விம்மிதங்கொண்டிருக்கும்
திரண்ட புயங்களையுடைய அத்தொண்டமான்சக்ரவர்த்தியை வினையப்
போகும்புத்தத்திற்குச்செல் என்று திருவாய்மலர்ந்தருளினார் சிவபிரான்.

கந்தமென்மலராலீசன்கழுவினைப்பூசைசெய்து
நந்திகீழ்த்திசையைநோக்கிநன்குறவிறுப்பக்கண்டு
புந்தியுண்மகிழ்ந்துவெள்ளைப்பூரவிமேலேறிச்சேனை
யெந்திரங்கரிமாசகுழுவிறைவனுமெய்தினேனே.

(இ-பு) வாசனைமழும் மெல்லியமலர்களால் சிவபிரான் திருவடி.
களைப்பூசித்து நந்திதேவர்கிழக்குத்திக்குநோக்கி நன்மையுடன் வீற்றிருப்ப
தைப்பார்த்துத் தன்புத்தியில் மிகக்களித்து வெள்ளைக்குதிரைமீதேறிக்
கொண்டு சேனைகளும் தேர்களும் யானைகளும் குதிரைகளும் தம்மைச்சு
ழ்ந்துவரும்படி. அத்தொண்டமான்சக்ரவர்த்திடானவர் சென்றார் என்று,
ஏ-அசை.

(உச)

போர்ப்பறைமுழக்குமவீரர்பொற்புயங்கொட்டுமர்ப்பும்
பார்ப்பொறைசகட்டிறுந்துமபருமிதத்தொலியுநால்வா
யாப்புறுமோதைதானுமண்டகோளதைத்தாக்கக்
காற்பலகொடிகளெல்லாங்கருமுகின்மீதுமோத.

(இ-பு.) புத்தப்பறையின் முழக்கமும் சேனாவீரர்கள் தங்கள் ஆழகிய
புயங்களைக்கொட்டும் ஓசையும் பூமிக்குப்பெருத்த பாரமாகவரும் இரதங்
களிலுண்டாகும் விசேஷகோஷடமும் யானைகள் ஆரவாரிக்கும் ஒலியும்
ஆகிய இவைகள் அண்டகோளத்தைமுட்டவும் கால்களையுடைய பலவிதக
கொடிகளெல்லாம் மேகமண்டலத்தளவும் ஒங்கி அம்மேகங்களின்மீது
மோதவும். ஏ-று,

(உஉ)

பாரெழுந்துசுவாணப்பரப்பெலாம்போர்ப்பப்பாய்மாத்
தேரெலாஞ்சிகரக்கோடிச்செழுங்கதிர்க்கிரணம்வீசக்
காரெழுந்துலவல்போன்றகரிமதச்சேறுபாயத்
தாரெழும்புயத்துவீரர்தடக்கைவாளவிதிர்ப்பச்சென்ற,

(இ - பு.) பூமியிலிருந்துண்டாகும் துளிகள் ஆகாயப்பரப்பெங்கு
முடவும் பாய்ந்துசெல்லும் வேகத்தையுடைய குதிரைகள்பூட்டிய இரதங்
களின் அளவிறந்தசிகரங்களெல்லாம் செழுமைபாகிய சூரியனதுகிரணங்
கள்வீசவும் மேகங்களே உருவெடுத்துவந்து உலாவுதல்போன்ற யானைகள்
மதச்சுத்தால் பூமியெங்குஞ்சேறாகவும் செல்லவும் மலர்மாலையணிந்த புய
ங்களையுடைய சேனாவீரர்கள் தங்களது விசாலமான கைகளில் வாளாயு
தங்களை வீசிச்செல்லவும் சேனாசமுத்திரம் சென்றது, ஏ-று,

(உஊ)

வேறு.

இப்பரிசுசென்றுவிசுவாவசுவிருக்கு
மொப்பரியமாநகரினெல்லையினிலுற்று
னப்பொழுதுமற்றவனரிநதுசினமாகி
மெய்ப்பெரியசேனையொடுமவநதமர்வினீத்தான்.

(இ - பு) இவ்வண்ணம்போய் விசுவாவசு என்பவன் வசித்திருக்கும்
ஒப்புரைத்தற்கரிதான பெரியநகரத்தின் எல்லையையுடைந்தான் அக்கால
யில் அவ்விசுவாவசு என்பவன் இதனைவுணர்ந்துதனது பெரியசேனையோ
டுமேவந்து யுத்தஞ்செய்தனன். எ-று- (உச)

தேரினார்களோடுவருதேரினார்களோடுறார்
சாரினிகர்யானையொடுகைமலையெதிராத
வார்பரியரோடுபரிமன்னவரெதிராததார்
வீரரோடுவீராகளுமேவியமர்செய்தார்

(இ-பு) தேர்காரரோடு எதிரில்வருகின்ற தோக்காரர்களெதிர்த்
தார்கள் மேகங்களைப்போன்ற யானைச் சேனைகளோடு யானைச் சேனைக
ளெதிர்த்தன நீண்ட சூதிரைவீரர்களோடு சூதிரையையுடைய அரசாச
ளெதிர்த்தார்கள் சேனாவீரர்களோடு சேனாவீரர்கள்கலந்து யுத்தம் புரிந்த
னார்கள். எ-று. (உரு)

தேர்கள்பலகோடியுழிகின்றதுசிதைந்தே
கார்க்கள்பலவீழ்ந்ததெனவேகரிகள்வீழ்ந்த
தார்களபயிரோளவயவர்தங்களுடவிறசெந
நீர்களவீழுவேபுவியில்வீழ்ந்துடனெறிப்பார்.

(இ-பு) தேர்கள்அனேகங்கோடியுடைப்பட்டழிகின்றன பலமேகங்
கள் விழுந்துகிடப்பதைப்போன்று யானைகள் வீழ்ந்திறந்தன மாலையெண்ணி
ந்த தோள்களையுடைய சேனாவீரர்களது சரீரத்தில் உதிரங்களைல்லாம
ஒழுகிவிட்டதால் பொத்தென்று நிலத்தில் வீழ்ந்து உடம்பைபெறித்துக்
கொள்ளுவார்கள். எ-று. (உச)

கரங்களறுகின்றபலகால்களறுகின்ற
சிரங்களறுகின்றபலசெம்புனைச்சொரிந்தே
வரங்களறுகின்றபலவோடியுயிர்கொண்டு
புரங்களறுகின்றபலபோரினிலெதிர்த்தே.

(இ பு.) கைகளறுந்துபோயினபலர்க்கு கால்களறுணிந்துபோயி
னபலர்க்கு தலைகள்தெறித்துப்போயினபலர்க்கு உதிரம் ஒழிகிகொண்டி
ருக்க மார்புடைந்துபோயினபலர்க்கு யுத்தத்தில் எதிர்த்தகிற்கமாட்டாம
ல் உயிர்தப்பித்துக்கொண்டுதங்களுட்போய்ச்சேரிந்தவர்கள் பலர். எ-று.

வேறு.

உலகஞ்முட ல்களுந்தறிந்தகுப்பையின்
மலையின மெனினங்களை மாந்திப்பேய்க்கண
நிலவியபூத முங்குடிநீடுவ
பலபலகவந்தமும்பாரினுடின.

(இ-பு.) இவ்வாறு அறுபட்டலைகளும் உடல்களும் ஆகிய குப்பை
யினுயர்ந்த மலைகளின்மீதுள்ள நிணங்களைப்பிடித்துப்போயக் கூட்டங்
களும் அவ்விடத்துச்சுஞ்சரிக்கும் பூதக்கூட்டங்களும் ஒன்றுகூடிக் கூத்
தாடிகொண்டிருந்தன அதுவல்லாமல்பலபலவிதமான உடற்குறைகளும்
நிலத்தின்மீதுருந்து கூததாடிகொண்டிருந்தன. எ-று. (உஅ)

உதிர்நீர்வெள்ளமாங்கோடுமாற்றிடைக்
கதிர்மணித்தோகளுங்கையிலாணையுங்
குதிரையுங்காம்பறுகுடையுங்கொண்டுசென்
றதிர்கடறபுனலையுமருணமாக்கின.

(இ-பு.) அங்கு ஒழுகுகொண்டிருக்கும் இரத்த நீர் வெள்ளமாகிய ஆ
றனது தன்னிடத்து ஒளிவீசும் இரத்தினங்களழுத்திய தேர்களையும் துதிக்
கையறுபட்ட யானைகளையும் குதிரைகளையும் காம்பறுந்த குடைகளையும்
அடித்துக்கொண்டுபோய் அதிரலையுடைய சமுத்திர சலததையும் செந்நி
றமாகின எ-று. (உக)

மறையுணர்ந்தேத்திடமன் றுளாடிய
விறையவனருளினுலியன்றபோரினி
னிறைமதித்தொண்டமானெ ஞ்சுகந்தனன்
குறைவிசுவாவசுவுள ததிறகொள்ளவே

(இ-பு.) வேதங்கள் தம்முடைய தன்மையைத்தெளிந்துஎதிரினின்று
துதிகக அம்பலத்தில் வீரநடனம்செய்தருளிய வேதபுரீசரது நிருவருளினு
ல் நடந்தயுத்தத்தில் பூரணஅறிவையுடைய தொண்டமானானவர் தம்மன
தில் முன்னிருந்த குறைகளையெல்லாம் விசுவாவசு என்பவன் கைக்கொள்
ள தாம் மனங்களித்தனர் எ-று. (க௦)

தன்படையழிந்ததுநோக்கித்தாழ்கிலா
விற்படையாவிசுவாவசென்பவன்
வன்படைகொண்டுபோர்மன்னினுரை
னன்படையாதவர்க்கடலுண்டாகுமோ.

(இ-பு.) தன்னுடைய படைகளெல்லாம் அழித்துபோனதைப்பார்த்
து மனந்தளராத சந்துஷ்டியடையாத அவ்விசுவாவசு என்பவன்பின்னும்

வலிய ஆபுதங்களைக்கொண்டு யுத்தம்புரிந்தான் சிவபிரானிடத்து அன்பு.
ல்லாதவர்க்கு எவ்வித ஆபுதமிருக்கினும் வண்மையுண்டாகுமோ எ-று.

கண்டனன் தொண்டமான் கையில் வாட்படை

கொண்டனன் விதிர் ததனன் கொற்றமோங்கியே

துண்டமுள்ளத்திடைத்தோன்றியேயமர்

மண்டி னளமரமுறுக்கக் கொள்ளவே.

(இ-பு) அவ்வாறு விசுவாவசு என்பவன் தன்கையில் வாயுதத்தை
எடுத்துச்சுழற்றத் தொண்டமான் சக்ரவாத்திகண்டு தன்மனதில் துணிவுண்
டாகித்தேவர்களும் அச்சங் கொள்ளும்படி யுத்தம்புரிந்தனர் எ-று. (௩௨)

வேறு.

கள்ளுறு பொற்கடுக்கையணிகடவுண்மலரடி யினையே

யுள்ளுறவைத்தினிதேத்தியுயர் தொண்டமான் கரத்தின்

வள்ளுறு வாளால் விசுவாவசுவின் மணிமுடித்தலையேத

துள்ளுறவீழ்த்தின மரர் சொரிந்தனர் பொற்பூமாரி.

(இ-பு) தேன்பொருந்திய அழகிய கொன்றைமாலையை அணிந்த சிவ
பிரான் தாமரைமலர்போன்ற இரண்டு திருவடிகளை மனதின் கணதரித்து
இனிமையுடன் துதித்து உயர்ந்த தொண்டமானுவர் தமது கரத்தில்
தாங்கிய கடர்மையுள்ளவாளாயுதத்தால் விசுவாவசு என்பவனது இரத்தின
கிரீடம் அணிந்த சிரசைத்தள்ளும்படி வெட்டிவிழுத்தினர் உடனே தே
வர்கள் பொன்னாலாகிய மலர்களை மாரிபோலச் சொரிந்தார்கள் எ-று.

சென்னியறும்போதினொளிகழ்மேனிக்கந்தருவன்

பொன்னுருவமாய்விசும்பிற் பொலிந்தினைப்புகல்கின்ற

னென்னுருவமெனக்களித்தேயிரும்புனிதமாக்கினைநின்

மன்னுரிமைகைக்கொண்வொழ்தியெனவுரைத்தனனூல்.

(இ-பு) இவ்வாறு விசுவாவசுவின் சிரம் அறும்பொழுது அவ்விசுவா
வசு உடலினின்றும் ஒளிவிளங்கிய சரீரத்தையுடைய ஒருகந்தருவின் பொ
ன்மயமான சரீரத்தோடு ஆகாயத்தில் நின்று இவ்வாறு சொல்லுகின்றான்
என்னுடைய சுய உருவத்தை எனக்குக்கொடுத்து என்னைபரிசுத்தனுக்கினூ
ய் ஆதலினால் இனிமேல் உனது அரசரிமையை நீயேகைக்கொண்டு வாழ்
ந்திருக்கக்கடவாயென்று கூறினான் எ-று. (௩௩)

ஆங்கவனீதுரைப்பமன்னனதிசயித்தேயுறநோக்கி

போங்குமெழிற் பொன்னுருவமுடையாய்நீயாரென்றான்.

மேங்கமழுநறுந்தாமத்திறலோயான்கந்தருவ

னீங்கடைந்தசெயல்கேட்டியென்றவனுமிவசுத்தனனூல்.

(இ-பு) அவ்விசுவாவசு இவ்வாறு கூறக்கேட்டதொண்டமா ன்சகர வர்த்தி அதிசயித்தது அவனைஉற்றுப்பார்த்தது அழகுமிருந்தபொன்போல உருவமுடையவனே நீயாரென்று கேட்டனா வாசனைகமழும் நல்லமலாமா லையையுடைய அரசே நான்கந்தருவன் இங்குவந்தசெய்கையைக் கேளு என்று அவன் சொல்லத்தொடங்கினான் எ-று. (௧௫)

வான் வர்கோனிடத்தினிலயான்மருவுநப பிசுசமிதுன

கானவமுதினைப்பாடிப்பயிலவேனக்காலையினிற்

மேனலாகற்பகநறுந்தாரத்தேவரிறையவனாங்க

னீனமுறுமெலையிலெறகிச்சையொன்றங்கெய்தியதே,

(இ-பு) இந்நிரலிடத்தயானிருந்து நரம்புகள்சோந்த வீணையினி டத்துவினையும் அமுதம்போன்ற இசையைப்பாடிக்கொண்டிருப்பேன் அநநாளில தேன்றுளிககுங் கற்பகமலாமாலையனினத வானவர்க்கிறைவ னாகிய அவவீர்திரன அவ்விடத்திலலாதகாலத்து எனக்கு ஓர் இச்சை விளைந்தது, எ-று (௧௬)

உம்பர்நொழுதேத்தவவனுறையுமபொன்னுதனத்தி

லின்பமுறயானிருந்தேயிறையுரைக்குடபடி வாளா

வமப்புலவுரைத்தனனவ்வாய்ப்புருக்தனுமடைநது

தம்பெருமையிசுழந்துபலசாற்றியதுங்கேட்டனனால,

(இ-பு) தேவர்களவணங்கித்ததிக்க அவவீர்திரன் வீற்றிருக்கும் பொன்னாலாகிய சிவகாசனத்தில் இன்பத்துடன் நான்ஐறி உட்கார்ந்து அவ்வீர்திரன்சொல்வதுபோலவீணைவமபுவாரத்தைகள் பலபலபேசினே ன்அத்தருணத்துஇந்நிரலும்வந்த தனதுபெருமையையிசுழந்து பலவாறு யான்கூறியதைக்கேட்டனன், எ-று (௧௭)

கண்மொழித்திறசினங்கூரதுககன வேந்தெனையழைத்தே

யண்டருலகாண்டதுநீயமையுமினிப்புவிசாராநது

வண்டுறையுமலரலங்கன்மன்னாகிலக்கிழமை [ல்.

கொண்டுகென்மெனதுவினைக்கொடுமையினாற்சபித்தனன

(இ-பு) இவ்வாறுயானிருந்ததைப்பார்த்து அவ்வீர்திரன்தன்மனதில் கோபங்கொண்டு என்னை அருகில் அழைத்து நீவிண்ணுலகாண்டதுபோ தும் இனிமேலமண்ணுலகையடைந்து வண்டுகள்வசிக்கும் மலாமாலையையுடைய அரசனாகப் பூவுரிமையைக்கொண்டிடக் கடவாயென்று எனது தீவினைப்பகுதியின் கெடுதியி றாசபித்தனன் எ-று. ஆல்-அசை, (௧௮)

ஆயவைகேட்டுநொநொநேயன்னவனபொற்பதம்பணிந்து

தீயவிவைதீரநதிநொன்செப்புதியென்றிரந்திடலுந்

துயமறைப்புததானைக்கொழுதவனுக்காய்ப்பட்டு

நேயமுடையவன்சாகயானீங்குமெனவுரைத்தனனால.

(இ - பு.) அவ்வாறுசுபித்ததுகேட்டு மனம்வருந்தி அவ்வீரனது அழகியபாதங்களில்வணங்கி கொடிய தாகியஇச்சாபம் நீவாரணமாகும் நாளைச்சொல்லவேண்டுமென்று குறையிரக்கவும் தூய்மையான வேதபுரிவை ரணைவணங்கி அவருக்கடியவராகி மெய்யன்புள்ள ஒருவரதுகையினால் இச்சாபம்நீவாரணமாகுமென்று கூறினன். எ-று. (நக்)

அப்பரிசேயான்புனியிலரசாகித்திசைமுழுது
மெப்பகையுருதொலைத்திரதவிருநிலததையினிதாண்டே
னெப்பரியசிவன்கருணையுடையவனீபதனான
கைப்படைபெனமெயப்படலுங்கடுஞ்சாபந்தொலைத்ததுவே.

(இ - பு.) அவ்வண்ணமேதான் இந்நிலவுலகத்தில அரசனாகித்திருக்க ளெல்லாவற்றிலும் எவ்விதப்பகையையும் ஒழித்து இரதபபெரியவுலகத தை இனிதாக ஆண்டிருந்தேன் நீர் ஒப்பற்ற அசுமியிரான்திருவருளைப் பெற்றவராகையால் உமதுகையிலுள்ளபடையானதுஎனதுசரீரத்திற்பட்ட மாதிரத்தில் கடியதாகிய அந்தச்சாபம் தொலைத்துவிட்டது. எ-று. (சு)

வேறு.

என்றுகந்தருவன சொல்லியிரையவருலகஞ்சாரந்தா
னன்றுநானமறைகளோதுநாயகனமகிமையென்று
வென்றிகொளவேநதனுள்ளம்மியந்துகன்னகரின்மேலிப்
பொன்றிகழ்ம்குடஞ்சூடிப்புவனியைப்புரநதான்மாதோ.

(இ-பு.) இவ்வாறு எனது பூவசரித்திரமென்று கந்தருவன்கூறித் தேவலோகஞ்சேர்ந்தன் நான்குவேதங்களைத் தேவர்களுக்கோதுவித்தரு ளிய வேதபுரிசாமகிமை நல்லதென்றுவெற்றியடைந்த அத்தொண்டமான் சக்ரவர்த்தி மனங்களிடூர்த்து தமதுருக்குச்சென்றுபொன்னுல்லிளங்குங் கிரீடந்தரித்துக்கொண்டு இந்நிலவுலகத்தை அரசாண்டுவந்தாரா. எ-று. மாத, இ-அசை- (சுக)

அமைச்சரைநகரில்வைததவ்வாரணபுரத்தைச்சார்ந்தே
யிமைக்குமின்மணிகளாலுமிருங்குவிசத்தினானுஞ்
சமைத்தனன்கிரகோடிதடமதிண்மண்டபங்க
ளமைத்தனன்வாகனாதிரயணிமணிநகரமவீதி.

(இ-பு) தமதுநகரத்தில் மந்திரிகளைவைத்துத்தாம் அச்சுருகிபுரிகு வந்து பிரகாசிக்கும் ஒளியையுடைய இரத்தினங்களினாலும் பெரிய வயிர ங்களினாலும் அனேககிரங்களையுடையவிசாலமாகிய மதிங்களும் மண்டபங்களாகக் கட்டினா வாகனங்கள் முதலியவும் அழகிய இரத்தினமயமான நகரங்களையும் வீதிகளையும் அமைத்தாரா எ-று. (சஉ)

தொண்டமானுக்குப்படைத்துணைபோன சருக்கம். உசுரு

வருமயனங்களாதிமாதங்கடி ருவிழாவு
மிருமதிதோறும்பஞ்சபருவத்துக்கெழுஞ்சிறப்புந்
தருந்தினமாறுகாலபூசையுநதாழ்வுறாமன்
மருவுமாலேவேந்தனடத்தியேவாழ்ந்தான்மாதோ.

(இ-பு) வருடந்தோறும் வருகின்ற அயனங்களிலும் மாதங்கள்தோறும் திருவிழாவும் அம்மாதங்கள்தோறும் பஞ்சபாவகாலங்களுக்கூரிய சிறப்புகளும் காந்தோறும் ஆறுகாலபூசையும் இவைகளுக்கெல்லாம் ஓர் தாழ்வு வராமல் வாசனைமழும் மலர்மாலையுடைய அத்தொண்டமான்சக்திவர்த்திடத்தில்கொண்டு வாழ்ந்திருந்தனர் எ-று. மாத-ஓ-அசை. (சுந)

நந்தவனங்களசெய்துநறுமலர்த்தொடையல்பண்ணி
யிருதுருடியவெம்மண்ணாகிசையுறப்புனைநதுமபோற்றக்
கந்தரங்குறுநதமுக்கட்கடவுண்மனைவன்முன்பெய்தி
மைந்தகின்மனத்திலுறவண்மையைக்கேட்டியென்றான்.

(இ-பு) நந்தவனங்கள் ஏற்படுத்தி அதிற் புட்புகும் நல்ல மலர்களால் மாலைகள் கொத்து சந்திரசடாதராராகிய எமதினைவரான வேதபுரிசாக்கியைய அணிந்து வணங்கிவரக் கண்டங்குறுதத திரிநேத்திரதாரியாகிய அவ்வேதபுரிசர் அத்தொண்டமான்சக்திவரத்தில்கொண்டு திருவாய்மலர்ந்தருளினர் எ-று. (சுச)

கேட்டலுழுவந்துமன் னன்கிளியெனமிழற்றுமின்சொல்
வாட்டடங்கண்ணிபங்கமகரமாமதிமுன்பக்கத
நீட்டுபஞ்சமியைந்தென்னவிசைத்திருநிழாவாய்
நாட்டுவெள்விடையூந்திரதநகர்வலம்வரனீவேண்டும்.

(இ-பு) அவ்வாறுவேதபுரிசர் திருவாய்மலர்ந்தருளிக்கேட்க அத்தொண்டமான்சக்திவர்த்தி கிளியைப்போன்று வசனிகளும் இளியொழுகையுடைய வாள்போன்று விசாலித்தகண்வாய்ந்த இளமுலைநாயகியாராகவே மகத்தாகிய தைமாதம்பூர்வபட்சம் பஞ்சமிதிதியினன்றைக்கு ஐந்தாந்திருவிழாவாகவும் அன்றையதினம் நிலைபெறடைந்த வெண்ணிறமுள்ள இடபாருடராய் இந்தநகரைத்தேவரீர் வலமவரல்வேண்டும் எ-று. (சுரு)

அத்தினமென்னதாகவருளசெயவேண்டுமென்ன
முத்தனைவழுத்தவன்னென்முகமலர்ந்தருள்வானென்று
முத்தராயனத்திலுற்றவயர்மகரங்கடோறுஞ்
சுத்தபஞ்சமியேறுந்துதோன்யிநிற்குள்வென்றான்.

(இ-பு.) அன்றையத்தினம் உறசவும் என்னுடையதாகவும் இருக்கக் கருணை புரியவேண்டும் என்று அவ்வேதபுரீசரைத் துதிக்க அவ்வேதபுரீசர் முதிருமுகமலர்ச்சியுடன் திருவாய் மலர்ந்தருளுந் தோன்றா எந்நாளிலும் உத்தராயனகாலத்தில் வரும் உயாவாகிய தைமாதங்கள் தோறும் பூரவட்சு பஞ்சமிதிதியில இடபவாகனாடராய்க்காடகுகொடுத்து உனக்குக்கிருபை புரிவோ மென்றோ ஂ-று. (௪௪)

என்றிவையுபுகள மெமமண்ணவினிங்கததுட்கரப்பவேநதன
மன்றமாகமுலைவாழ்த்திவணங்கியானநதவெள்ளந

துனறிடக்கண்களுள்ள ததுரிசகன்றுலகையாண்டே

பொன்றிகழ்சிவலோகத்தின்பொருந்திவீற்றிறுநதானையதோ

(இ-பு.) எனது இவ்வாறு எமதிறைவராகிய வேதபுரீசர் திருவாய் மலர்ந்தருளி அச்சிவலிங்கத்திற கரந்தருள அததொண்டமான்சக்ரவர்த்தி வாசனைமமும் அச்சிவபிரான் திருவடிவளைத்து வந்தித்துகண்களில் ஆனந்தவெள்ளநீர் பெருகத்தமதிதயத்திருநத துயரங்கணிங்கப்பெற்று இந்நிலவுலகத்தை நெடுங்காலம் அரசாண்டிருநது பிறகு அழகுவிளங்கும் சிவலோகத்தடைந்து அவவிடத்து வீற்றிருநதா. ஂ-று. (௪௭)

மணக்குமென்றமத்தொண்டமான்மனத்தையந்தீரக்

கணக்கறுளுசேனையோடுமபடைசெலுங்கரியீதென்று

குணக்கினை நோக்கிநின்றநந்திமுன்குறுகிச்சென்னி

வணக்கியபோர்க்குச்சென்னிவானவாவணங்குவார்களா.

(இ-பு.) வாசனைமமும்மிருதவாகிய மலர்மாலையணிந்தஅததொண்டமான்சக்ரவர்த்திமனதில் உண்டாயிருந்த சந்தேகந்தீருமபடி அளவிறந்த சேனாசமுத்திரங்களோடு படையெடுத்துச் சென்றதற்குச்சாட்சி இதுவாகுமென்று கிழக்குத்திசையைநோக்கிநிற்கிறந்திதேவருக்குமுன்பாக அடைந்து சிரசைத்தாழ்த்தி வணங்கினவர்கட்கு தேவர்களெல்லாம் தலைவணங்குவார்களென்று சூதபுராணிகர் நைமிசாரணியமுனிவர்களுக்குக்கூறினர். ஂ-று. (௪௮)

தொண்டமானுக்குப்படைத்துணைபோனசருக்கம் முற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம் ... அகம்.

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தாலமகிமைச் சருக்கம்.

அபபொழுதுநைமிசவனத்தினர்களியாரு
மெய்ப்பெரியருதனைமிகததுதிவிளம்பி
யொப்பரியசாருபமதுற்றபனை யென்றீ
ரப்புதுமையாமறியவனபெடறைகென்றார்.

(இ-பு.) அககாலத்து நைமிசாரணியமுனிவர்களெல்லாம் உண்மை நிலைவாய்ந்த பெருந்தன்மையையுடைய சூதபுராணிகரை மிகவும் தோத் திரபுசெய்துர்பனைமரம் ஒப்பற்ற சாருபமபெற்றது வென்று முன்னுரை த்துள்ளீர் அவ்வற்புத்ததை யாங்களறிந்துகொள்ளுமபடி அன்போடுகூற வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டனா. எ-று. (க)

என்ன முனிவோர்வினவுமெல்லையவனோது
முன்னமுயர்மாதவமுனிக்குமூமலேகி
மன்னுமொளியென்கயிலைமால்வரையடைந்தெ
னன்னையுமைகேளவனடியன்பொடுவனங்கி.

(இ-பு) என்று நைமிசாரணியமுனிவர்கள் கேட்கின்றதருணத்துச் சூதபுராணிகர் கூறுகின்றார் முன்னொருகாலத்தில் உயர்ந்தபெரியதவத்தைச் செய்யும் முனிவர்கூட்டஞ்சென்று நிலைபெற்ற ஒளியையுடைய வெண் ணிறமான திருக்கயிலை என்னும்பெரிய மலையையடைந்து எமதன்னையா ராகிய உமாதேவியாராகரான சிவபிரான்திருமடியை அன்போடு தொ முது. எ-று. (உ)

அளப்பரியபல்லுயிர்களாகியதிடீலாண்பெண்
வளப்பமுறநிற்குமதிவண்மையைறிந்தோங்
கொளப்படுகிருக்கமுதருபரகுலத்திற்
களக்கமறவாண்பெண்பைவகண்டுதெளிகில்லோம்.

(இ-பு.) அளத்தற்கரியபல உயிர்களாயுள்ள சங்கமங்களில் ஆண்பெ ண் என்னும் வளப்பமமையவிற்கும் அதினுடைய பாருபாட்டை யுணர் ற்திருக்கின்றோம் தாபரங்களென்று கொள்ளப்படுகின்ற விருட்சமுதலா

குலத்தில் களங்கமில்லாமல் ஆண்பெண் இவைகள் உண்டென்று கண்
சாந்திலோம். எ-று. (க)

ஆயுகதுவுமன்றியகிலத்தினிநீறெநதே
யோங்கியசராசரமிரண்டி லுயிரெல்லா
நீங்கிப்பதநான்கிவைநிற்பதுளதோர்ந்தோழ்,
வீங்குமசரங்கள் பதமேவறெளிகில்லோம்.

(இ-பு) இப்போது கூறியதல்லாமலும் இவ்வுலகத்தில்கிறந்த ஒங்கி
ச்சும் சரம் அசரம் ஆகிய இரண்டிலும்கூறிய சரங்களாகிய ஓவாக
ல்லாம் நீக்கமற்ற சாலோகாதி நான்குபதவிகளிலிருப்பதை யநிர்திருக்
ளோரும் பிற்கூறிய பெருத்திருக்கும் அசரங்களாகிய உயிரற்றவைகளெ
ளாம் பதவியடைவது உணரவில்லை எ-று. (ச)

ஒதியவிரண்டுமெமதுட்டெருளும்வண்ண
நாதவருளென்றிட லுநக்கலுநசைததே
கோதிலருண்மாதவருழுக்கடமைநோக்கித்
தாதவிழ்கடுக்கையணிதற்பரனுரைத்தான்.

(இ-பு) மேற்கூறிய அவ்விரண்டு சங்கைகளும் எமது மனந்தெளிவ
யுமபடி சிவபிரானே கருணைசெய்யவேண்டு மென்றகேட்க மகரந்தங்
ளச்சொரியும் கொன்றைமாலையை யணிந்ததமக்குத்தாமேபரமாகிய சிவ
ான் புன்முறுவல்பூதது குற்றமற்ற பெரிபதவிகள் கூட்டத்தைப்பார்த்
இவ்வாறு திருவாய்மலர்ந்தருளுகின்றா எ-று. (ரு)

வேறு.

இருளறுமுளத்தீரிந்தவிருவகையிபல்புதேரா
மருளுறுசிகதைபோராய்வதுவைவழங்கினீரா
லருளுறுமசரந்தனனிலாண்பெண்ணிறண்டுமுண்டு
தெருளுறுத்தெரியச்செயலோநதீவினை தீர்க்காண்டிர்.

(இ-பு) மயச்சுமற்றமனமுடையவர்களே இவ்விருவகையான இயற்
கையுணராத மயங்குகின்ற உடையவர்களாய் வந்து இவ்வாறு
ணவினீர் மதருளபெற்று விளங்கும் அசரவுயிராகிலும் ஆணென்றும்
ண்ணென்றும் இரண்டுபாருபாடும் உண்டு நீங்கள் தெளியுமபடி காட்டு
ளோரும் உமது கொடியவினைகளகலுமபடி பாரப்பீர்களாக ஆல்-அசை-

ஆயவுள்ளத்தினையமங்கையினெநதுநெலலிக்
காபெனக்காண்கிலீரேழ்கருத்திடைத்தெருளுறுது
துபயாதவத்தின்மிக்கீர்தொகுத்தவைகாட்டுகிற்பென்
தோயவாரிதிசூழ்ஞாலத்தொல்லுலகதனிலென்றான்.

(இ-பு.) ஆகிய உங்கள்மனதினிகழ்ந்த சந்தேகத்தை உள்ளங்கை
ல் செல்லிகளினிபோலப் பாக்காவிட்டால் உங்கள்மனத்தெளியாது பரி

சுத்தமாகிய பெரியதபோவல்லமையில்மிக்கவரே தொகுப்பாக அவைகளைக் காட்டுகின்றோம் சீர்திறந்தகடலாற்குழப்பட்ட ஞாலமென்னும் பெயர் வாழ்ந்த இந்நிலவுலகத்தில் என்று திருவாய்மலாந்தருளினார் எ-று. (எ)

அன்னதெத்தலமென்றீரலரியதோர்மறைகண்கு
மூன்னமியான்வானோதேறமொழிந்தகேத்திரமேயாகும்
பன்னுமாதவந்திரங்குபடாரசினிதிருப்பிராயின்
மன்னுமோபனையாறகல்பினைவான்வகுந்தான்மன்னோ

(இ-பு) அவ்வாறுகாணத்தக்கது எந்தத்தலமென்று கேட்பீர்களாகில் அநுமையாகிய நான்குவேதங்களையும் முற்காலத்தத்தேவர்கள்தெளியும் படியாம் ஒதுவித்த திருவோதனூர் என்னுமதலமாகும் யாவராலும்புசழ்ப் படும்மகத்தாகியதவதையுடையவர்களே கீனகர் அவவிடத்திச்சென்று இனிமையுடன் வசித்திருப்பீர்களாகில் அவவிடத்து நிலேபேறடைந்து ஓர் பனைமரத்தினால் காணுமீகமென்று சிவபிரான் திருவாய்மலாந்தருளினார். எ-று. மன்-ஓ-அஸ்ச

(அ)

ராசனீதுரைப்பொய்விருடியரிநிதினமீண்டு
காசியின்நலம் துமவெளாசிக்கயிலைவெறபநற்குந்தாய்மை
பேசுநற்குநதியோதும்பெருழிற்பநியின்வைகி
யாசறுதவத்தினுறாரன்மொழியுளத்திலைவதாரர்.

(இ-பு) சிவபிரான் இவ்வாறுதிருவாய்மலாந்தருள்கேட்ட மெய்க்ஞானமுள்ள இருடியாகள்யாவரும் இனிமையுடன் விடைபெற்றுத்திரும்பி காசிகேத்திரத்தினும் வெள்ளியமமான திருக்கயிலைமலையிலும் பரிசுத்தமானதென்று யாவரும்புசழ்ந்தகூறும் சிவபிரான் வேதங்களைத்தேவர்களுக்கோதுவித்தருளியமிக்க அழகுவாய்ந்த சுருதிபுரியில்வசித்துக்குறறமில்லாத தவஞ்செய்துகொண்டு அச்சவபிரான் திருவாததைதையையும் மனதில் எண்ணிக்கொண்டிருந்தார்கள். எ-று.

(ஊ)

வேறு.

ஆயவராங்கிருந்துசுவம்புரிகின்றாறுமுகத்தோன்
றுபகுணச்சமபநதபெனத்தோனறிச்சொற்பாவாறு
காயொருபாற்பூவொருபாறகதித்தபனையினிற்காட்டி
மாயவனைச்சமணபிரிக்கும்நோக்கமினந்தெளிந்தார்.

(இ-பு) அவ்வாறாக அவ்விருடியாகள் அத்தலத்திலிருந்து தவஞ்செய்து கொண்டிருக்கும்போது அறுமுகக்கடவுள் நாய்மையான சித்தவருணம்வாய்ந்திருஞானசம்பந்தமூத்திகளாகஅவதரித்துத்தேவாரத்திருப்பதி கத்தினால் ஒரேபனைமரத்தில் ஒருபக்கம் காயும் ஒருபக்கம் பூவுமாக இருக்கும்படி மாயையாலாகிய நிலைக்கோர கொள்கலமாகியசமணமதத்தை

முப்பதைக்கண்டு தங்கள் மனதின் கணிகழந்த சந்தேகத்தீர்த்து தெளிநார்கள் எ-று. (௧௦)

நுந்தபனையாணென்று மிடையில்கருங்காய்குலைகள்

பாருந்தினதாற்பெண்மையென்றும் புருதியினிறமெனினுராய்

நிரந்தபலதாவரத்துமவிளங்கியபெண்ணாணென்றுந

தரிந்தனமென்றேபின்னுஞ்சிந்தையினிற்றேறுவரால்.

(இ-பு) திருஞானசம்பந்தமூர்த்திகள் தேவாரத்திருப்பதிகம ஒதுவதருமன் அவ்விடத்திருந்தபனை ஆண்பனையென்றும் மத்தியில் அதே தேவாரதால கருகிற்கொண்ட காய்களடங்கிய குலைகள் பொருந்தினமையால பண்பனையாய்விட்டதென்றும் தெளிந்தவாகளாய் மறுள்ள விரிவான ஸவிதாவரங்களிலும் இவ்வாறே பெண ஆண் உண்டென்றும் தெளிந்து காணடோமென்று மீண்டும் மனதில நினைக்கின்றார்கள் எ-று. ஆல் - ௩௯௪- (௧௧)

வேறு.

விரிந்தவிடைச்சடையுருளைத்திலங்குமபாளைவெண்பதியும் பூவரவுமலிற் போர்த்த, தெரிந்தமடம்கரிததோலுமுறுநீராருஞ்செழுந்தககங்கையுமேசிறந்துகாட்டப்பொருந்துகணிமுலையாய்த்தபெண்மையபுனிதவுமைபாதி்யுமாமபொறபான்முனசெய், யருந்தவதார்ப்பனையரனசாருபம்பெற்றதறிந்துமுனிவரருள்ளத்தைபந்நீரநர்.

(இ-பு) விரிந்தவோலைகளே சடையாகவும் அதில்தோன்றி விளங்குபாளைகளேவெணமையான சந்திரனாகவும் பூத்திருக்கும்பூசுகளே சாப்பாகவும் மேலமூடிகொண்டிருக்கும் யாவருக்குநதெரிந்த மடல்களே யானத்தோலாகவும் அதனிடத்து ஊறியிருக்கும் நீரே செழுமையான குளிர்திதங்கிய கங்கையாகவும் சிறப்புடன்விளங்க அதனிடத்துப்பொருந்தியனிகளே தங்கையுடைய பெண்ணுருவமைந்த தூய்மையான உமாதேவி அர்ப்பாகமாகவும் தோற்றம் அழகினால் முற்காலத்துபுரிந்த அரியதபோபலதினால் அப்பனைமரம் விவசாருபம பெற்றதைக்கண்டு முனிவர்கள் தள்ளமனதில சிகழ்ந்த சந்தேகத்தீர்த்தார்கள் எ-று. (௧௨)

மாலயன்முன்னுட்டுருவிக்காணுவெந்தைவடிவமைந்ததெய்வவிதக்கததுததூய,தாலவிருக்கத்தினைக்கண்டிழைஞ்சிச்சூழ்நதுதைமகார்த்தகைமதியிற சசிவாரததிற, கோலமணிவிளககாவினிழுதுபய்துகோதறுநனமாவினிட்டாறகுறைகடாந்தே,யாலமருந்தியவன்சாருபம்பெற்றேயழியாமற்கயிலையில்வாழ்ந்தருள்வரென்றான்,

(இ 4) திருமாலும் பிரமனும்முற்காலத்தேடிக்காணாத எமதுந்
தையாராகியசிவபிரானதுதிருவுருவமையபபெற்ற தெய்வீகம் பொருந்திய
விருக்கமாகிய தூயமையையுடைய அப்பனைமரத்தைத் தரிசித்துத்தொழு
து வலம்வந்து தைமாசம கார்த்திகை மாசத்திற் சோமவாரத்தினன்று அழ
குள்ளவிளக்கொன்று ஆவின்னையவிட்டுக் குற்றமற்றமாவின்னேற்றின் அவர்
களுடைய மனகருணைகளெல்லாதீர்த்துஆலகாலத்தை அமுதுசெய்த சிவ
பிரான்சாருபத்தைப்பெற்று அழிவடையாமற நிருக்கவிலையில் எககாலமும்
வாழநதிருப்பாரென்று குதபுராணிகா நைமிசாரணியமுனிவர்களுக்கூ
றினா. எ-து. (கங)

தாலமகிமைச் சருக்கம் முற்றிற்று.

-ஆ திருவிருத்தம் ... கூற

உ

சிவமயம்.

திருச்சிறறம்பலம்.

சமணர்கழுவேறிய சருக்கம்.

ஐயநீசொன்மொழி யமுதமாநய்யெம்
பொயவினைப்பவமெலாமபுறத்திற்போக்கின
மெய்கினைப்பத்தியாமவீடுபெற்றனா
தாய்வொன்றின்னமுஞ்சொல்லவேண்டுமால்.

(இ-4) இவ்வாறு கூறிய் குதபுராணிகரை நைமிசாரணியவாசிகள்
கோககி ஐயனேநீர் சொல்லியவாரத்தைகளாகிய அமுதமுண்டி எமது மா
யவினைச்சம்பந்தமான பாவங்கனையெல்லாம் அபபுறத்தில்தள்ளிவிட்டோம்
உன்மைத்தொழிலான பத்தியென்னும் மோட்சத்தையடைந்தோம் ஆயி
னும் தாய்மையுள்ளகுதமுனிவரே இன்னுமொன்று எங்களுக்குச்சொல்ல
எ-து- ஆல்-அசை. (க)

சொல்லு முக்காலமுந தூயவொண்கையி
னெலலியங்கனியெனநெஞ்சுட்காணுகின்

னல்லருளெம்மிசைநாட்டியெழுமுளப்
புல்லிருணீங்கிடப்புகலவேண்மொல்.

(இ-பு.) யாவராலும்சொல்லப்படும் திரிகாலவர்த்தமானங்களையும் உள்ளங்கையில் நெல்லிகளனியைப்போல மனதிற்கொண்டிருக்கும் உம்முடையநல்லகருணையை எங்கள்மீதிருத்தி எமதுள்ளத்திலிருக்கும் அற்பமாகிய மயக்கம்நீங்கும்படி சொல்லவேண்டும். எ-று. ஆல்-அசை. (௨)

சூராதங்குலமெலாந்தொலைதவேற்கர
வீரனநதணர்குலவிடலையாகியிப்
பாரினிலமணாபாழ்படவொராண்பனை
வேரியங்காய்தரவிளம்பும்பாவென.

(இ-பு.) அசுரர்கள்வமயிசமுழுதும் அழித்தவேலாயுதத்தைத்திருக கரத்திலேந்திய முருகக்கடவுள் கவுணியகுலமதலையாகி இந்நிலவுலகத்தின் கணுள்ள சமணர்களெல்லாம் பாழ்பட்டிப்போக ஓர் ஆண்பனையானதுவா சனைமழும் அழகிய காய்காய்க்கும்படி தேவாரம் பாடினானென்று. எ-று.

ஓதியவியப்பெமதுளததுட்டேர்தா
வாகியோடந்தமாயறைதிரீயெனத்
தீதறுமாதவாசெப்பவன்பொடுஞ்
சூதமாமுனிவனுஞ்சொலத்தொடங்கினான்.

(இ-பு.) முன்னம் கோகூறிய அதிசயத்தை எமதுள்ளத்தில் தெளிந் துணருமபடி ஆதியோடந்தமாக நீர்சொல்லியருளலவேண்மென்று குற்ற மற்ற நைமிசாரணியவாசிகள்கூற அன்பொடு சூதமாகமுனிவரும் சொல் லத்தொடக்கினா- எ-று. இவ்விரண்டுங்குளகம், (௪)

வேறு.

வினவுமபூத்சாதனங்கள்வீரூதாசிப்புவனியெலா
நினைவுமவினையுமபொய் திரம்புநிறையிலமணர்குலம்வீறி
மனரும்பிறமாந்தருமந்தமதசாத்திரத்துக்குளராகிக்
கனவினிடத்துஞ்சைவநெறிகாணாராகிமறந்தவராய்;

(இ-பு.) யாவராலும் அதிகவிருப்புடன் கேட்டற்றூரிய திருவெண் ணீற்றின் சாதனங்கள்விருத்தியடையாது இந்நிலவுலகமுழுதும் நினைவினி டத்துக் தொழில்களிடத்தும் பொய்மையேநிறைந்துள்ளதாகிய நடுவுநிலை யில்லாத சமணர்களது குலம் விருத்தியடைந்து மன்னவர்களும குழுகளா கிய மற்றசனங்கள்முழுமையும்அச்சமணமத சாத்திரக்கொள்கையுடையவர் களாகிக்கனவிலும் சைவமார்ச்சம் என்பதைக்காணுமையால் மறந்தவர்

(௫)

இகத்துக்கினியபொருள் பலவுமினையிலபரத்துக்குயர்வீடு
மகத்துக்கினியமகிழ்வுமகிழ்ந்தளிக்குங்கடவுளையுடைக்குஞ்
சிகைக்குமுள்ளுத்திலவிருப்பமிலாததேவனெருவெனைச்சிகரிக்க
குறைக்குட்டவஞ்செய்பவர்முதலாயெவருமுளத்திற்கொண்டன
ரால்.

(இ-பு.) இகத்துக்குரியபொருள்கள் பலவற்றையும்ஒப்பற்ற பரத்துக்
குரிய உயாவாகிய முத்தியையும் மனத்துக்கினைந்த மகிழ்ச்சியையும் களி
கூர்ந்தருளும் கடவுளானவர் அழகிய ஆனந்தமும் குடிமிக்கும் தமமுள்ளத்
தில் விருப்பமில்லாத அருககடவுள் ஒருவரே என்று மலைகளிலுள்ளகு
கைகளில் தவம்புரியும் தவசிகளமுதலாக யாவரும் மனதில உறுதிக்கொண்
டார்கள். எ-று. ஆல்-அசை. இவ்விரண்டுங்குளகம். (சு)

அந்நாளமர்சிதறமீட்டவடலார்செவ்வேள்புலியுயர்த்தோ
னன்னாட்டினிற்சீகாழியெனுநகரின்மறையோர்குலத்ததித்து
மின்னாடிமணிப்பூணுமைமுலைப்பால்விரும்பியருநதித்தெளிவுற்றுப்
பொனனார்மதியுக்குடனகர்புகுநதாரைந்துபிராயத்தில்,

(இ-பு.) அந்நாளில் தேவர்கள்சிறையைவிடவித்தருளியவன்மைமி
க்க முருககடவுள் புலிகொடியையுடைய சோழனாள்பட்ட சோழ
நாட்டிலே சீகாழி என்னும்நகரத்தில் கவுணியர்குலத்தில் அவதரித்து ஒளி
விளங்கும் இரத்தினங்களழுத்திய ஆபரணங்களைத்தரித்தருளும் உமாதேவி
யாரதனைவமுதத்தை விருப்பத்துடன்புசித்துத் தெளிவடைந்து பொன்ம
யமான மதில்களுக்குந்த மதுரைமாநகரத்தை ஐந்துவயதில் அடைந்தார்.
ஆங்குற்றிறைவன்றிருக்கோயிலடைத்துத்தமதுபுகழ்புவிமே
லோங்கவிருக்குஞ்சமணெண்ணுயிரவரொருங்கேயுயிர்போக
நீங்கற்கரியகழுக்கணமேனிறுத்திசைவநிலைப்பெருக்கிப் [நதார்.
பூங்கொத்திசைக்குமெழிறபுறமபுடைக்கும்மறைசைப்புறத்தடை

(இ - பு.) அம்மதுரைமாநகரத்தையடைந்து அவ்விடத்துச் சுந்த
ரேசர் திருக்கோயிற் கதவடைத்துத் தமதுகீர்த்தியே பூலோகமெ
ங்கும்விளங்க இருக்கின்ற சமணர்கள் எண்ணியாவரும் ஒரேகாலத்தில் உ
யிரிழக்கும்படி நீங்குதற்கரிய கழுவினவரிசையின்மீதேற்றிச் சைவசமயத்
தின்நிலைமையை விருத்திசெய்து பூங்கொத்துகள் எங்கும் அசைந்துகொ
ண்டிருக்கும் அழகமைந்த முல்லையிலுக்குந்த திருவோத்துரின்பக்கத்தி
ல் எழுந்தருளினார். எ-று. (அ)

வேறு.

திருவறத்துறைத்தேவனருண்மணிச்சிவிகைமீதுளஞ்செங்கதிர்
பேரலவே, குருமணிக்கொடைவெண்கதிர்வீசவேகோலவெண்க

வரிப்பணிமாறவே, பரமத்தரிவந்தன ரென்ன வெண்பணிலநித்
திலச்சின்னம்பகரவே, தருகர்ப்புலவோமலர் துவவேசாறும்
வேதத்தமிழுமணக்கவே.

(இ-பு) திருவறதுறைஎன்னுந்தலத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் சிவ
பிரான் அருளிப் முத்தப்பல்லகநிலை இளஞ்சூரியபோப்போன்ற முத்
துசகுடை வெள்ளியகிரணங்களைவீசவும் அழகிய வெண்சாயமரைகள் அடி-
யார்வீசிவரவும்பரசமயகோளரி எழுந்தருளினுரென்ற வெள்ளியசங்குகளா
லின்ற முத்துச்சின்னங்களுதவும் கற்பகநாட்டுத்தேவர்சளமலாமழைபொ
ழியவும் யாவராலும் துதிக்கத்தக்க தமிழேதங்கள் ஓதவும். எ-று, (க)

ஆழிபோலுயர்சைவக்குழாங்களுழ்ந்தரகராவெணுமின்மொழி
யாப்பவே, யூழிநாயகன்பாதமறாதவருள்ளததுணமகிழ்வோங்கி
ப்பொலியவே, பாழிலுள்ளபடுததசமணாகள்பாந்துநெஞ்சம்ப
தைபதைத்தேங்கவே, காழிவந்தகவுணியழிபருங்குந்தனுநுக்கரை
க்கண்வந்தாரரோ.

(இ-பு) கடல்போறபெருகிய உயாவானசைவாகளது திருக்கூட்
டங்கள் நார்புறமும் சூழ்ந்து அரவரா என்றுகூறும் இனிமையான திரு
வாரததையால் ஆரவாரிக்கவும் ஊழிகாலததும் அழியாததலைவராகிய சிவ
பிரான் திருவடித்தியானத்தை மறவாதிருக்கும் அந்நகரவாசிகள் தங்கள்
மனதின்கண்மகிழ்ச்சி மேன்மேலும் அதிகரித்துப் பொலிவையடையவும்
பாழ்மதத்தில் தங்கள்மனதைவழுத்திய சமணாகளெல்லாம்சுண்டு தங்கள்
மனம்பதைத்து ஏக்கங்கொள்ளவும் சீகாழியில அவதரித்த சவுணியருலாப
ராகிய திருஞானசம்பந்தசுவாமிகள்பாருந்திக்கரையினிடத்து எழுந்தருளி
னார். எ-று. அரோ-அசை. (க0)

வேறு

சிகரதோபுரமுஞ்செய்யவான்மதினுஞ்செழுமணிவிமானமுநோக்
கிப், புகரறுதோணிபுரத்தவாமேனிபபுளகமுறமகங்கனிந்துருகிப்
பநருநற்றுதிகள்பாடியானந்தபரவசநிருத்தனம்புரிந்து
நிகரறுதோயினோக்கியகண்கணிக்கிலானந்தநீர்பெருக.

(இ-பு.) சிகரங்கையுடைய கோபுரத்தையும் செப்பமாக உயர்ந்த
மகிழையும் செழுமையான இரத்தின விமானத்தையுங்கண்டு களங்கமற்ற
திருவுள்ளமுள்ள சீகாழிவளனலாகிய திருஞானசம்பந்தசுவாமிகள் திருமே
னிபுளகம் போர்ப்ப மனங்கனிந்துருகியாவருமதுதிக்கும் நல்லதேவாரத்
திருப்பதிகம்பாடி ஆனந்தபரவசமாகத் திருக்கூத்தாடி ஒப்பற்றஅத்திருக்
கோயிலைப்பார்த்தகண்களில் ஓயாமல் ஆனந்தபரவதம் பொழியும்படி

ஊட்டிளங்கன்ருய்காண்கிலாதுள்ளமுழுன்பின்கண்டதுபோலக், கூட்டுமன்புளத்திற்குறைவறநிறைந்தகோதிலான்பலமுறைதொழுது, பாட்டளிமுரலுஞ்சோலைருழ்மறைசைப்பதியினின்மலமவிடனிரயங், காட்டுமென்றுள்ளக் கருத்தினுதைத்தென்கரையுறுமடத்தினிலிருந்தார.

(இ-பு-) ஊட்டிக்கொண்டிருக்கும் தனது இளங்கன்றைக்காணாத தாப்பசுவானதுமனம்வருகிப்பின்புகண்டதுபோலத்திருவருளார் கூட்டப்பட்டபேரன்பானது திருவுள்ளத்திற்குறைபாடின்றி நிறைந்திருக்கும் குற்றமற்ற திருஞானசம்பந்தசுவாமிகள் பலதரம்வணங்கிக் கேடும்பாடும் வணிகஞ்சத்திக்கும் மலர்ச்சோலைகளுக்குந்த திருவோத்தூரிலமலசலாதிகள்விசர்ச்சனஞ்செய்யில் நரகானுபவம் சித்திக்குமென்ற எண்ணிய கருத்தினால் மேற்கூறியபாருகிக்குத தென்கரையோரத்திலிருந்த மடத்திலெழுந்தருளியிருந்தார். எ-று. (கஉ)

ஆங்கிருந்திரவியத்தவெற்புறக்கண்டநதியின்கடன் முறையாற்றிக் கோங்கரும்பணைய விளமுலைப்பாகன்கோயிலுக் செய்துறுமெல்லை தேங்குமழ்பொழில்சூழ்மறைசையந்தணாகடிசூழ் பணிப்பொங்குடமேந்தி, யோங்குமைங்கருவிவாத்தியத்துடன் சென்றுளங்கனிந்தெதிர்த்துபசரிப்ப.

(இ-பு) அம்மடத்திலவசித்திருந்து ருரியன் அந்தகிரியையடையும் மாலையில்செய்யும் அனுஷ்டானங்களை முடித்தகொண்டு கோங்கமலரின் அரும்புபோன்ற இளமுலையையுடைய உமாதேவியார்பாகராகிய சிவபிரான் எழுந்தருளியிருக்கும் திருக்கோயிலுக்குச் செல்லுந்தருணத்தவாசனைமழும் சோலைகளுக்குந்த அத்திருவோத்தூர்மறையவாகன விளக்கமான இரத்தினங்குழத்திய பொன்னாலாடியபூரணகும்பங்கள் தமதுகரத்திற்குங்கிக்கொண்டு மிககொலிக்கும் தோற்கருவிதுளைகருவி கஞ்சக்கருவி நரமடிக்கருவி மிடற்றுக்கருவி என்னும் ஐந்துகருவிகளாலாகியவாத்தியங்களோடுசென்று தமதுமனங்கனிந்து எதிரிப்போய் உபசாரமசெய்ய. எ-று. (கங)

சண்பைராயகனுத்திருநகரடைந்துதனிமுதலாலயஞ்சூழ்ந்து செம்பொனாசிகரக்கோயிலுட்புகுந்துதேவருக்காரணமுரைத்த வும்பர்நாதனைக்கண்டிளங்கனிந்துருகியுவகைநீர்விழியினிற் பெருக நம்பனாச்செய்யநவையில்பொற்சரணநறுமலா தொழுதுபாவிசைக்கும்.

(இ-பு-) கோழியில் அவதரித்த திருஞானசம்பந்தசுவாமிகளும் திருனோத்தூரையடைந்து வேதபுரீசர் திருக்கோயிலை வலம்வந்துசிவந்தபொன்னாலாகிய கிரங்கையுடைய திருக்கோயிலுட்பிரவேசித்துவிண்ணவர் களுக்குவேதமோதுவித்தருளிய வேதபுரீசரைத்தரிசித்து மனங்கனிந்து

ருசி ஆனந்தரீர்கண்ணினிடத்தப் பெருகும்படி அவ்வேதபுரீசரது ரூற்ற
மற்ற சிவந்த அழகிய திருவடிகளாகிய வாசனையுள்ள தாமரைமலர்களைவ
ணங்கித் தேவாரம் திருவாய்மலாந்தருளுவாரா - எ-று. (கச)

வேறு.

பூத்தேரிடையிருள்வோர் போவெனுமுட்பனு வல்புகன்று தொழு
தேத்தாநிற்கும்புகலியர்கோனெழின் மாடணிமெலவிளமுலையென்
னத்தாடனையும்பணிந்துருகியன்பாறறுதித்தேயருள படிந்து
கூத்தாடியதாளுளத்திருத்தியீணடாரசைவக்குழாஞ்சூழ.

(இ-பு-) (பூத்தேர்) (இடையீர்), (உள்வோர் போ) என்னும் முதற்குறிப்
புடைய மூன்று திருப்பாடல்களைப்பாடி வணங்கித்ததித்துநிற்கும் திருஞா
னசம்பந்தசுவாமிகள் அழகியமகத்தான மணிமாலைகளணிந்த மிருதுவாயு
ள்ள இளமுலையையுடைய எனதுதாயாரையும்வணங்கி மனமுருகிப்பேர
ன்பாற்றுதிசெய்து திருவருளடைந்து ஆனந்தநிருத்தம்புரியும் சிவபிரான்
திருவடிகளை இதயத்திருத்திச்சைவர்களாகிய அடியாகூட்டம்புடைசூழத்
திரும்பினார். எ-று. (கரு)

மீண்டமெத்திலினிதிருக்கும்வேலை, நலத்தோர் மிகக்குழுமி
யீண்டி-க்காழிப்பெருமானையிறைஞ்சியெனாகனிடர்தீர்க்க
வேண்டுஞ் சமணாதிமையினான் மெலிந்தோமறைசைவிமலனருள்
பூண்டஞானமணிவிளக்கேயென்று பின்னும்புகலுவரால.

(இ - பு.) அவ்வாறு திரும்பித்தமது திருமடத்தில் இனிமையுடன்
எழுந்தருளியிருக்குந்தருணத்து அத்தலத்தவர்களெல்லாம் ஒருங்குசேர்ந்து
சென்று திருஞானசம்பந்தசுவாமிகளைவணங்கி எங்கள் துயரத்தைத் தீர்த்
தருளவேண்டும் சமணாகள்செய்யும் கொடுமையினால்வருந்தினோம் திரு
வோத்தூரில் வீற்றிருந்தருளும் வேதபுரீசரது திருவருளபெற்றுள்ளஞா
னம்விளங்கும் தூரத்தினதீபமே என்று பின்னுமகடறுகின்றார்கள்.

இறையஞ்சமணர்சார்பாகியெவருமவராயிருக்கிலரு
ணியறையுஞ்சைவமெவ்வண்ணிலைகொண்டிருக்குநீணிலத்தே [த்
கறைகொண்டொளிரும்ணியிடறறான்கருணையுடையாய்கழுமமநத
துறைகொண்டவருமிந்ததித்தென்றுறைகொண்டவரேயாயினரே.

(இ-பு.) அரசனும்சுணர்க்குச்சார்பாகி யாவரும் அச்சமணர்களாக
வேயிருந்தால் கருணைநிறைந்த சைவசமயம் எவ்வாறுநிலவுலகத்து நிலத்தி
ருக்கும் விடமணிந்த விளங்கும் நீலகண்டராகிய சிவபிரானது திருவருள்
பெற்றுள்ளவரே நாங்கன்சொல்லும் அச்சமணாகளும் இத்தப்பாருநதியின்
தென்கரையோரத்தில்நகரம் மடமுதலியகொண்டு குடியாயிருக்கின்றார்
கள். எ-று. ஏ-இரண்டும்-அசை. (கரு)

எண்ணுயிரவர் சமணரெல்லாமிறைஞ்சங்குருவாயிருக்கின்றார், கண்ணற்சைவாதமைநோச்சாகாகாண்கிறபவஞ்சூழ்ந்திடுமென்பார், பண்ணர்மொழிகேட்டிடிதபாவம்படருமெனசொன்மொழிகேளார் விண்ணர்மணிப்பொன்னாலயமுமவினைததேயிருக்கின்றனரிவணே

(இ. ௪. பு.) சமணர்களெல்லாம்வணங்கும் சூருவாயிருக்கின்றவர்கள் எண்ணுயிரம்பேர் அவர்கள் சைவர்களை தங்கள் கண்களாற்பாக்கமாட்டார்கள் பாததாற்பாவமவரும் என்று சொல்லுவார்கள் இசையமைந்த அச்சைவர்கள் வாததையைக்கேட்டாலும் பாவமவரும் என்று அவர்கள் வார்த்தையையும் கேட்கமாட்டார்கள் ஆகாயத்தையளாவும் இரத்தினங்களைழுத்திப் பொன்னாலாகிய கோயிலும் இவ்விடத்தாக் கட்டியிருக்கின்றார்கள். என்று. (௧௮)

வேறு.

என்றவர்கடமைபலவாயதுமிசைப்பப்
பொன்றிகழையிற்சிரபுரத்தவருணர்ந்தே
நன்றுமறைபோதிபநநாதனருளாலே
யினறுமுதலன்னவரிடர்ப்படுவரென்றார்.

(இ. பு) இவ்வாறு அச்சமணர்கள் துகொடுமைகள் பலவற்றையுங்கூறப்பொன்போற்பிரகாசிக்கும்மதில்களையுடையசீகாழிவள்ளலாகிய திருஞானசம்பந்தசுவாமிகள் தெரிந்துகொண்டு நல்லது வேதமோதவித்தாமது சிவபிரான் திருவருளினாலே இன்றுமுதலாக அச்சமணர்கள் துன்பமடைவார்கள் என்று திருவாய்மலர்ந்தருளினார் என்று. (௧௯)

சொன்னவுடனெஞ்சினுறு துன்பமடக்கன்றோ
மென்னவவரெய்தவிடையின்புடனளித்தே
மின்னுமெயிலவே ஹபுரவித்தகனுமாங்கு
பொன்னணையின்விழிமென்மலர்பொருநதினரிருந்தார்.

(இ. பு) தேவரீர்திருவாய்மலர்ந்தவுடன் எங்கள் மனதின் கணிந்த துன்பம் நீங்கப்பெற்றேமென்று அந்நகரவாசிகள் கூறக்கேட்டு அவர்களுக்கு நகரஞ்சேருமபடி விடைகொடுத்தனுப்பிப்பிரகாசிக்கும் மதில்களையுடைய சீகாழிவள்ளலாகிய திருஞானசம்பந்தசுவாமிகள் அத்திருமடத்தில் அழகிய ஒரு அணையின்மீது சித்திரைகொண்டிருந்தனர் என்று. (௨௦)

வேறு

அன்னவர்செயலிவையறைந்தனப்மினிப
பன்னுறும்புனதகைப்பதியின்வையிய
மன்னுதிச்சமணர்செய்மாயவஞ்சனை
யின்னதென்றேயெடுத்தியம்புவாமரோ.

(இ-பு) அந்ததிருஞானசம்பந்தசுவாமிகள்செய்கையைக்கூறினோம் இனியாவருமகூறுமபடியானபுனதனை என்னும்ஊரில்வசிக்கும்நிலைபெற்ற கொடியாகளாகிய சமணர்கள்செய்யும் மாயமாகிய வஞ்சனைகளையின்ன தென்று எடுத்துக் கூறவோம். எ-று. அரோ-அசை. (உக)

வந்திடும்கவுணியர்வண்மைநோக்கினார்
தந்தியிலுளததிடைததளர்வுதாங்கினார்
கொந்தெனயாவருங்குலைந்துகடியே
சிந்தையினமேற்செயுஞ்செய்கையுன்னினார்.

(இ-பு) அங்கு எழுந்தருளிய திருஞானசம்பந்தசுவாமிகளது வளப் பத்தைகடனாதெவகனதங்கள் இதயத்தில்தளரவு கொண்டுமொத்தபுபோல எல்லாரும் சுட்டுகருவிறுஒன்றாகக்கூடி இனிமேலசெய்யவேண்டியகாரி பங்களையினதிலகினைததாரகன. எ-று. (உஉ)

ஆலவாய்தனனிலெண்ணுயிரத்தவர்
மூலமோடழிதரமுடித்திட்டான்றனைப்
பாலனென்றவனையாம்பார்க்கினவகுல
காலனெயாகுவானிவனுங்காண்மினே.

(இ-பு) திருவாலவாயினில் எண்ணுயிரம்பேரையும் வேருடன்அழி யும்படி கொன்றவனைச் சிறுபிள்ளையென்றுபார்ப்போமாவில் இவ்விடத்தம் கமதுகுலத்துக்கு இயமனாவான் காணங்கள். எ-று. ஏ-இரண்டிம்-அசை

ஆகலான்முன்னிவனாவிபோக்கிமுற
றிதிலைநமக்கெனச்சிந்தித்தேயவண்
போதனரியாருமோர்புறத்தின்வைகியே
பேதமார்வேளவியொன்றியற்றினாரோ.

(இ - பு) ஆகையால்முன்பாக இயனது உயிரைப்போக்கிவிட்டால் நமக்கொருநிற்கும் இல்லை என்றுகினைத்து அவ்விடத்தில் எல்லாரும் ஓரிட மாகச்சேர்ந்துவசித்து குற்றம்பொருந்திய ஓர்யாகம் செய்தாரகன. எ-று அரோ-அசை:- (உச)

வளர்த்தியகனவிடைமண்ணைத்தாங்கிய
துளைப்பயிலெயிற்றரவினிலுந்துலமா
யளப்பநூநீளமாயாருமஞசறக்
கிளைப்பலமுடியொடுகேதமீக்கொள.

(இ-பு) அவ்வாறு அவர்கள்செய்த அந்தயாகாக்கினியினிடத்து இந் நிலவுலகைத்தாங்கியிருக்கும் துளைகளையுடையபற்கனமைந்த ஆதிசேடனைப் பார்க்கிலும் பருமனுள்ளதாய் அளவிடற்கரியநீளத்துடன் கண்டவர்கள்யா வரும்அஞ்சும்படி கிளைத்தெழுந்த பலதலைகளோடும் கோபம் அதிகரித்து

விண்ணவரியாவருமவெருக்கொண்டோடிடக
கண்ணினுமுயிர்ப்பினுங்கனலுகுத்திட
வெண்ணினுமுளருகெய்தவெய்துமான்
மண்ணெடுவானமுமவளாதவெம்பணி.

(இ-பு) தேவாகளெல்லாம்பயமடைந்து ஓடவும் கணகளினும் மூச்
சினும் நெருப்புப்பொறிந்தவும் நினைக்கினும் மனம்நடுங்குமபடி பூமிதொ
ட்டு ஆகாயமளவும் வளரத்திருக்கும் அக்கொடியசாப்பம்வந்தது. எ-று.
ஆல்-அசை. (உச)

விரை வினிற்றோனறியவெய்யவாய்விடத்
தரவினையுமையமுதருந்துமைந்தன்மேல்
வரவிடுத்திடுநலுமவயிரநெஞ்சொடு
மிரவினிற்பாதிபாமெல்லையெய்துமால்.

(இ-பு) அதிசீகசுரத்தில் உற்பவித்த அந்தக்கொடிய வாயையுடைய
விடந்தவகிய சர்ப்பத்தை உமாதேவியாரா திருமுலைப்பாலுண்டருளிய திரு
ஞானசம்பந்தசுவாமிகள்மீது எதிர்த்துச்செல்லும்படிவிட்டவுடன் அச்சாப்
பமானது கடினமானமனதுடன் பாதிராத்திரியில் வந்தது. எ-று.
ஆல்-அசை. (உ௪)

எதிருறுசராசரமெரிந்துநீய்ந்திட
வநுநுறச்சீறியேயமணரேவலான
மதியுறுபுனிதனவாழ்மடத்தைச்சார்ந்தது
கதிருறுமணிமுடிக்கனறகட்பாந்தனே.

(இ-பு) தனக்கு எதிர்ப்பட்ட சராசரங்களெல்லாம் அக்கினிச்சுவா
லையால் எரிந்துதீயநதுபோகவும் பூமியதிரும்பபடிசீறிக்கொண்டு சமணர்கள்
கட்டையினால் மெய்யறிவுடைய திருஞானசம்பந்தசுவாமிகள் எழுந்தருளி
யிருக்கும் திருமடத்திலவந்தது ஒளிபொருளிய இரத்தினமமைந்த சிரசுள்
ள நெருப்புக்கண்ணையுடைய அந்தசாப்பம் எ-று. ஏ-அசை. (உஅ)

வருமபணிவேகமும்வழங்குந்தீமையும்
பெரும்பகையுறவரும்பெட்புநோக்கியே
யரும்புறுகொனறையானடியறிற்சிலா
பெரும்புகழ்க்கவுணியாக்குணரப்பேசினார்.

(இ-பு) அவ்வாறவருகின்ற சர்ப்பத்திங் வேகத்தையும் அதுவிசய்யு
ங்கொடுமையையும் பெரியபகையுடன்வருகின்ற நோக்கத்தையுங்கண்டு
முக்கைகளுள்ள கொன்றைமலர்மாலையையணிந்த சிவபிரான் திருவடியா
களிற்சிலர் அதிகோத்தியையுடைய திருஞானசம்பந்தசுவாமிகள் தெரிந்து
களேளும்படி கூறினார்கள் எ-று. (உ௫)

சொன்னவர்க்குமுந்தோன்றாதீவிழிப்
பன்னகத்தீமையும் பகையில் சாக்கிய
நுன்னியசூட்சியமுள்ளத்துளளிநான்
கன்னியோபாபாசனைக்கருத்துளெண்ணினன்.

(இ-பு) அவ்வாறு கூறியவர்களது மனநடுக்கத்தையும் வருகின்ற நெருப்புக்கண்ணையுடைய சர்ப்பத்தின்கொடுமையையும் பகையினால் சமணர்கள் நனைத்த தந்திரத்தையும் திருஞானசம்பந்த சுவாமிகள் தமது திருவுள்ளத்தில் ஆலோசித்து உமாதேவியை ஓபாகத்தில் உடைய சிவபிரானை மனதில் நினைத்தார். எ-று. (௩௦)

நெஞ்சினுள்ளீசனை நினைந்துவந்தவாண்
கஞ்சறந்தேவருமரவைவேந்தனவா
ழிஞ்சிசூழ்திருமனைக்கேகென்றோதலு
நஞ்சமிழ்பாநதனாநடந்ததவ்வுழி.

(இ-பு) இவ்வாறு சிவபிரானை மனதிறியானித்து அச்சங்கொண் டிவந்ததிருவடியார்கட்கெல்லாம் பயப்படாநாகளென்று திருவாய்மலாந்தரு ளி எதிரில் வருகின்ற சர்ப்பத்தை அரசன்வாழும் மதில்குழந்த அரசன்மனை க்குச்செல்லென்று கட்டினையிட்டவுடன் விடததைக்ககரும் சர்ப்பம் அவ் வாறேசென்று. எ-று. (௩௧)

வேறு.

வேந்தனாதிருக்கோயிலுளெய்தியவிடவாய்ப்
பாநதளங்குறும்பரியினைப்பதாதினையவிழுங்கிக்
காந்துகண்ணொடுமேகுழிக்கண்டவரோடிச்
சோந்துமன்ன னோடரவுறுஞ்செயலினைச் செப்ப.

(இ-பு) அரசனது அரசன்மனைக்குட்சென்றவிடந்தங்கிய வாயையுடைய அச்சர்ப்பம் அங்கிருந்த குதிரைகளையும் சேனைகளையும் விழுங்கிச்சிவந்த கண்ணுடன் செல்லும்போது கண்டவர்கள் ஓடிப்போய் ஒன்றாகச்சோந்து அவ்வரசனுடன் சர்ப்பம்வந்து செய்யும்செய்கையைச்சொல்ல. (௩௨)

கேட்டுமன்னவனுளததிடைவிம்மிதங்கிடைப்ப
நீட்டுகைப்படைவீரரைக்கூவியேநீர்போ
யோட்டுமெப்புரத்ததரவீனையென்னவொலையிற்பல்
கூட்டமெய்தடற்கொடும்படைக்கலமபலவெறிந்தார்.

(இ-பு) இவ்வாறு கூறக்கேட்டு அவ்வரசன் தன்மனதில் அதிசயம் வினையீண்ட ஆயுதங்களைக்கையிலுடைய வீரர்களைக்கூப்பிட்டு நீங்கள்சென்று அச்சர்ப்பத்தை அப்புறத்தே ஓட்டிவிடுங்களென்று உத்தரவுவெய்ய

அவர்கள் அதிசீக்ஷரத்தில் பலகூட்டங்களாகநெருங்கி வன்மையுள்ளகொடிய ஆயுதங்களையெல்லாம் வீசிநார்கள். எ-று, இவ்விரண்டுநூல்கள்.

எறிபடைக்கலமுழுவதுமிறுவதேயன்றிப்
பொறியகிக்கொருதீங்குமேபொருந்தியதில்லை
கறுவியுறவர்தங்களிறசிலர்களைக்கவ்வ
முறியலுற்றவரோடியேவேந்தற்குமொழிநதார்.

(இ-பு) அவ்வாறு வீசப்பட்ட ஆயுதவகைகளெல்லாம் ஒடிந்துபோயதேயல்லாமல் படப்பொறிகளையுடைய அச்சாப்பத்துக்கு யாதொருகெடிகியும் நேரிடவில்லை மேலும் அச்சர்ப்பம் கோபித்தெழுந்த அவ்வீரர்களின் சிலரைக்கடிக்க அதுகண்டு பிரிந்து மற்றவர்கள் ஒடிப்போய் அரசனாகுச்சொன்னார்கள் எ-று (கச)

படையழிந்ததுபணியழிந்திலதெனப்பகர
வடனமிகுந்திமரசனுமவலநெஞ்சினைய
விடமுமிழ்ந்திமரவினைவிலககுதற்கிசைந்த
வுடையமநதிரமேதெனவுளத்தினிலோர்ந்து

(இ-பு) இவ்வாறு ஆயுதங்களெல்லாம் அழிந்துவிட்டன சர்ப்பம் சாகவில்லை என்று சொல்லக்கேட்ட வன்மைமிகுத்தஅவ்வரசனும் வியாடூலமனமுடையவனும் விடததைக்ககும் சர்ப்பத்தை விலகருவதற்குப் பொருத்தமாய் நமது மதத்தில் உள்ள மந்திரம் என்னவென்று தனத்தியத்தில் ஆராய்ந்து எ-று, (கடு)

விஞ்சையிற்பெருஞ்சமணரைவிரைவினிலழைத்தா
னஞ்சினிற்பெருமபணியினைநலிப்பரென்றுணர்ந்து
சஞ்சலத்தினைததவிர்த்திறைசாரணர்தமைக்கூய்
நெஞ்சினிற்கடுமவேசத்தினீர்நடந்தெய்தி.

(அ-பு) மந்திரங்களில் பெருத்தசமணர்களை அதிசீக்ஷரத்தில் வரவழைத்தால்விடத்தைமிருதியாகவுடையஇச்சா பபத்தைக்கொல்லுவார்களென்றுதெளிந்துதன்மனதிலிருந்த துயரத்தைகீககிக்கொண்டுஅவ்வரசன் தூதுவர்களை அழைப்பித்து நீங்கள்மனதைப்பாக்கினும் அதிக வேகமாய் நடந்துபோய் எ-று, (கசு)

மகிமையாலுயாசமணரையழைத்துநீர்வருகென்

றிகவினாலுயரிழைசொலத்துதருமெய்தி

நிகரிலாவெழிற்புனதைகநெடுநகாமேவிப்

• பகருமன்னவர்க்கோதினரவர்களுமபடர்ந்தார்.

• (இ-பு) மகிமையால் உயர்வடைந்த சமணர்களை நீங்கள் அழைத்துவாருங்களென்று வன்மையின் மிகுத்த அவ்வரசன் உத்தரவுசெய்ய அந்

தத்துவங்களும் அவ்வாறே சென்று ஒப்பற்ற அழகுவாய்ந்த புனதகை என்னும் பெரிய நகரத்தையடைந்து மேற்கூறிய அச்சமணர்களுக்கு அரச சன்கட்டளையைச்சொன்னார்கள் அவர்களும் உடனேவந்தார்கள் என்று இம்மூன்றுவருள்கம். (௩௭)

கையிற்பிலியுங்கமண்டலந்தங்குமோசரமு
மெய்யினிற்கடுக்காயினீரடையுமவிளங்கப்
பொய்யினசாததிரபபுததகப்பொறைகளுமேநதி
வெய்யபாம்பினைவிலக்குறவேந்தன்மாடடைந்தார்.

(இ-பு-) ஒருகையிற் பீலியும் ஒருகையிற்கமண்டலமுகாததமது சரீரத்தில் கடுக்காய் ஊறவைத்த நீரிற்றோயத்த துவராதையும் விளங்கும்படி பொய்யமையானசாததிரங்களென்னும் புத்தகச் சுமைகளையும் சுமந்துகொண்டு கொடியதாகிய அச்சாபபததைவிலக்கிவிடுமபடி அரசனிடத்துக்குவந்தார்கள். என்று. (௩௮)

அன்னவெல்லையிலமணாதமவிஞ்சையுமழகார்
பொன்னிருழ்வளப்புகலியாராமகிமையும்புகழார்
மன்னமுனறெரிதருமதுவந்துநாங்காண்ப
மென்னவந்தவன்போற்கதாசீழத்திசையெழுந்தான்.

(இ-பு) அததருணத்தில் சமணர்களுடைய மந்திரபலமும் அழகமைந்த காவிரிசூழ்ந்த வளமையிருத்த சீகாழிவள்ளலாகிய திருஞானசம்பந்த சுவாமிகளது மகிமையும் கோத்திவாய்ந்த அரசனுக்கு முன்விளங்கப்போகின்றது அதனைநாம் மனக்கிளாச்சியுடன் காணபோமென்று வந்தவனைப் போலச் சூரியன் கீழ்த்திசையில் உதயமாயினான். என்று. (௩௯)

ஆயவெல்லையிலமணரையரசனூர்தொழுது
தாயுமெம்முனோதவங்களுநீவிரேதரணி
மேயகாவலுமுமமதேமிளாகடுப்பருவாய்த்
தியபாம்புசெய்திவினைதீர்மினென்றிசைத்தான்.

(இ-பு) அவ்வாறானதருணத்தில் அச்சமணர்களை அரசனும்வணங்கி எனக்குத்தாயும் என்முன்னோசெடத தவங்களும் நீங்களே இந்த உலக அரசாட்சியும் உங்களுடையதே விளங்கும்விடத்தையுடைய பிளவுபட்டவா யோடுகூடிய கொடியசாப்பமசெய்கின்ற பொல்லாங்கைத்தீர்த்துவிடுங்க ளென்றுகூறினான். என்று. (௪௦)

வேறு*

வேந்தன்வணங்கியிவையுரைப்பவிரகாரமணர்மிகமகிழ்ந்து
பாங்களிந்தினியுனதுபயந்தீரரசேயெனவுரைத்த

வேந்தலுடனே யரவின்முனமெய்தியிதுநாம்விடுத்ததெனத்
தேர்ந்துமயிற்பிலியிறோய்த்துத்தெறித்தாராகைக்குண்டுகைநீரை.

(இ-பு.) அரசன்வணங்கி இவ்வாறுகூற உபாயமுள்ள அச்சமணர்
கள் மிகவும் மனமகிழ்ந்து சாப்பம் இறந்தது இனி உனதுபயத்தை நீக்கி
விடுஅரசனே என்றுகூறி அந்தஅரசனுடன் சர்ப்பத்துக்குமுன்னேபோய்
இதுநாமவிட்டதுதானென்று தெரிந்துகொண்டு மயிற்பீலிகருஞ்சத்தைத்
தங்கன்கையில் ஏறியிருகரும கமண்டலநீரோய்த்துத் தெளித்தார்
கள் எ-று. (சக)

நீரையிறைப்பநெடும்பாநதனொருங்கிருங்கிநேர்ந்தவரை
வாரிவிழுங்கக்குண்டுகைநீர்வறளசசமணர்மனமழிந்தா
ருருமரவச்செயலோககிபுள்ளமபயநதேயுயிர்காபப்
பாரினரசனோடினன்முன்சமணக்குழுவுடையந்தோட.

(இ-பு) இவ்வாறு குண்டுகைநீர் இறைத்தவுடன் நீண்டபாம்பு நெரு
ங்கி நெருங்கி அவரைக்கிட்டி வாரிவிழுங்கிவிடவும் கமண்டலநீர் வறண்டு
போகவும் அச்சமணர்கள்கண்டு மனமவருந்தினவர்களாய்த் தங்கள் பிரா
ணனைக்காப்பாற்றிக்கொள்ளும் பொருட்டு முன்னே அச்சமணக்கூட்டம்
பயமடைந்தோட உலகத்தையானும் அரசனும் ஓடினான் எ-று, இவ்விர
ண்டிங் குளகம்- (சஉ)

அரசன்நனதுதிருமனை விட்டயலோர்மனையினிடையெய்தி
விரைசெய்குமுலாருடனிருந்துவினை வேறிலனாயமனந்தளாந்தே
யுரைசெய்யமைச்சருடனிகனுக்குநுற்றுநகருமமேதென்ன
விரைசெய்யவரிலொருவனிதுநினைந்தேவேந்துக்குரைத்தனனாள்.

(இ-பு) அவ்வரசன் தனது அரண்மனையைவிட்டு மற்றொரு வீட்டி
ற் சென்று வாசனைகமழும் கூந்தலையுடையமனைவியாகருடனிருந்து வே
றொருசெய்கையுமில்லாதவனாய் மனம வருந்தித்தந்திரத்தை யுரைக்கும்
மந்திரிமாகருடன்இச்சர்ப்பம்ஒழியவேண்டியதற்குச்செய்யும்செயல் என்
னவென்று கேட்கவரிசையாயுள்ள அவர்களில் ஒருவன்இவ்வாறு எண்ணி
அவ்வரசனுக்குக்கறினன் எ-று. ஏ-ஆல்-அசை. (சஉ)

நென்னற்பெரியோனொருபாலனிமலரடியார்பலர்குழக்
கன்னற்சிலைவேளெனத்தளக்கவிகைநீழற்சிவிகையின்மேற்
பன்னகரியமகிமையொடும்பண்ணோரேத்தகண்ணினனான்
மன்னர்க்கரசேயவனாகின்மாற்றுமரவின்வலியென்றான்.

(இ-பு) நேற்றமகாத்துமாவாகிய ஓர்கிதுவர் சிவபிரான் அடியார்கள்
பலரும் புடைகுழம்படி கரும்புவில்லையுடைய மன்மதனைப்போல முத்து
க்குருட நிறலோடுகடிய முத்துப்பல்லகின்மீது சொல்லந்தரிய மகிமை

புடன் தேவர்களெல்லாம் துதிக்கவந்தார் அரசர்க்கிறைவனே அவர்வேண்
டுமானால் இந்தச்சர்ப்பத்தின் வலியை ஒடுக்கிவிடுவாரென்று கூறினன்
ஆல்-அசை (சச)

அதுமந்திரத்தோனுரைத்திடலுமவ்வேலையிலததலத்தடியார்
கதுமென்றெழுந்தேயவர்தீர்ப்பர்கடவுளருளாலெனவுரைப்ப
மதுவுண்டளிடெள்ளிசைபாடுமாலையரசனமுன்வழங்குஞ்
சதுரன்றையேநோக்கிமுனஞ்சாற்றுமவரைத்தருதியென்றான்.

(இ-பு) அந்தவார்த்தையை அவ்வமைச்சன் கூற அத்தருணத்தில் அத்த
லத்தில்வசிக்கும் அடியார்களாய் அரசனிடத்து உத்தியோகஞ்செய்யும் மற்ற
வர்களெல்லாம் சரேலென்றெழுந்து ஆம் ஆம் அவாசியபிரான் திருவருளி
னூல்தீர்ப்பாரென்றுகூறத் தேனையுண்டு தெளிவாகிய கீதங்களைப்பாடும் மல
ராமாலையை யணிந்த அவ்வரசன் முதலிழ்கூறிய அமைச்சனைப் பார்த்து
நீமுன்சொன்ன அவரைவரவழைப்பாய் என்று உத்தரவுசெய்தான் என்று

வேந்தன்பணிகொண்டவனெய்திவேணுபுரத்தாரடிபணிர்தே
பேந்தலுமதுதாடொழுதற்கெண்ணியெனைதும்பால்விடுத்தான்
சாந்தகுணநீரெழுந்தருளவேண்டுமென்னச்சாற்றிடலுங்
காந்துமணிப்பொற்சிலிகையின்மேலெழுந்தேசென்றான் கவுணியர்
கோன்.

(இ-பு) அரசன் கட்டளையைச்சீரமெற்கொண்ட அவ்வமைச்சன்
சென்று திருஞானசம்பந்தசுவாமிகள் திருவடிகளில் வணங்கி எமது அரச
ன் தேவாரை வணங்க நினைத்து அடியேனை உம்மிடத்து அனுப்பினார்
சத்துவகுணதையுடையவரே தேவார எழுந்தருளவேண்டுமென்று விண்
னப்பஞ்செய்துகொண்டவுடன்பிரகாசிக்கும்முத்துக்களாலாகிய அழகிய த
ண்டிகையின்மீது எழுந்தருளினார் கவுணியகுலதீபராகிய திருஞானசம்பந்
தசுவாமிகள். என்று. (சச)

தண்ணூர்தரளக்கவிகைநிழறழைப்பச்சுவரமருங்கிசைப்ப
வெண்ணுயிரத்தினிரட்டியர்களீசனடியார்புடைசூழப்
பண்ணார்கிருத்தேவாரங்களபடிப்பலர்கணடித்துவர
விண்ணோர்புகழ்ப்புகழியர்கோன் வேந்தனிடத்தேவரதுற்றார்.

(இ-பு.) குளிர்ச்சிபொருந்திய முத்துக்குடை நிழல்செய்யவும் வெண்
சாய்மரங்கள் இருபக்கத்திலும் வீசிவரவும் பதினாறாயிரம் சிவனடியார்கள்
புடைசூழ்ந்துவரவும் பண்களமைந்த தேவாரத்திருப்பதிகங்களைப் படிக்க
கொண்டு பலபேர் ஆனந்தநிருத்தம்புரிந்துவரவும் தேவர்கள் துதிகளவும் திரு
ஞானசம்பந்தசுவாமிகள் அவ்வரசனிடத்தில்வந்து சேர்ந்தார்- என்று.

புகழார்வேந்நெதிரெய்திப்புகலிக்கிறைவர்தாள்வணங்கி [ப்
யிதலாராமணியிற்கொண்டென்வந்தெழின் மாமணியாததைத்திருத்தி
பகையாரொகண்ணரவின்வினைபலவுமுரைப்பப்பகையாரூர் [ல்.
நகையாலொரித்தோனண்பனும்புன்னகைசெய்திதனைநவின்நனை

(இ-பு) கீர்த்திவாய்ந்த அவ்வரசன்எதிர்கொண்டிசென்று திருஞான
சம்பந்தசுவாமிகள் திருவடிகளில்வணங்கிவலியகட்டடமமைத்த தனதுவீட்
முற்குஅழைத்துக்கொண்டெவந்து அழகியபெரிய இரத்தினங்களுடையதுள்ள
ஓர்ஆதனத்தில் எழுந்தருளச்செய்து பகையாக இருக்கும் நெருப்புக்கண்
ணையுடைய சர்ப்பத்தின்செய்கைகள் பலவற்றையும்கூறப்பகைவாகளாகிய
அசுரர்களது முப்புரங்களையும் சிரிப்பினால் எரித்தருளிய சிவபிரான் அன்
பராகிய திருஞானசம்பந்தசுவாமிகள் புன்முறுவல்பூத்தது இவ்வாறு திரு
வாய்மலர்ந்தருளினார் எ-று. ஆல்-அசை. (சஅ)

பொறியாரவப்பணிபூண்டபுனிதவழிநுவெண்ணீரணியிற்
செறியாநின்றதீங்கெல்லாந்திருமென்றுதிருநீற்றை
மறியர்கீர்த்தோன்றனைநினைந்துமன்னன்றனக்குவழங்கியுநன்
னெறியார்மகக்குந்தரவவருநேயமுடன் கொண்டணிந்தனரால்.

(இ-பு.) படப்பொறிகளையுடைய சர்ப்பத்தை ஆபரணமாகவணிந்த
சிவபிரான் திருவெண்ணீறு தரித்துக்கொண்டால் நெருங்குவருந்தீமைகளே
ல்லாம் நீங்கிவிடும் என்று திருவெண்ணீற்றைமானேந்திய திருக்கரத்தை
யுடைய அச்சிவபிரானைத்தியானித்து அரசனுக்கும்கொடுத்த 'மற்றுள்ள
சுவனடியார்களுக்கெங்கொடுக்க அவர்களையாவரும் பேரன்புடன்பெற்று அ
ணிந்துகொண்டார்கள். எ-று (சக)

மீட்டும்புகலிக்கராளிவேந்தற்குரைக்கும்வெவ்வரவங்
காட்டுந்தீமையதைப்பூணுங்கடவுடர்க்குமல்லாது
'கூட்டும்பொய்யாயமைந்ததெய்வக்குழாங்கடர்க்கவறியாது
பூட்டுஞ்சிலையாயமணரிதுபோக்குவாரேற்புரிகென்றான்.

(இ-பு) மீண்டும் திருஞான சம்பந்தசுவாமிகள் அவ்வரசனுக்குத்
திருவாய்மலர்ந்தருளுகின்றாரகொடியசர்ப்பஞ்செய்யும் தீமைகளை அச்சர்ப்
பாபரணராகியசிவபிரான் தீர்ப்பாரேயல்லாமல்பொய்யரசுக்கற்பித்துக்கூறு
ந்தெய்வக்கூட்டங்களெல்லாம் தீர்க்கமாட்டாது அம்புபூட்டியவிலையுடை
ய ஓ அரசனே சமணர்கள் இதனை ஒழிப்பார்களோ அபயி ஒழிப்பதா
னற் செய்யச்சொல் என்று திருவாய்மலர்ந்தருளினார் எ-று (ரு)

அவ்வாறரசுமணரைநீராவையழித்திராமாகி
லெவ்வாதுங்களகடவுடனக்குலகிறெய்வமுளதெல்லாம் [ன
வெவ்வாய்ப்பணிபோக்குதற்கும்பால்விரகொணறிலையெவ்வீணென்
வவ்வாய்மொழிகேட்டொல்லையெழுந்தடர்ந்தார்நாகபுழிப்பதற்கே

(இ-பு) அவ்வாறே அவ்வரசன் சமணர்களைநோக்கி நீங்கள்சர்ப்பத் தை அழித்ததுவிட்டாகனானால் உலகிலுள்ள தெய்வங்களெல்லாம் உங்கள் கடவுளுக்கு ஒப்பாகாது கொடியவாயையுடைய அச்சர்ப்பத்தைவிலகருத மறு உமமிடத்த உபாயமில்லாவிட்டால் உமமுடையகடவுளை நம்புதல்வீ னென்றுகூற அந்தப்புகூறிய அவ்வரசன்வாத்தையைக்கேட்டு அதிக விரைவில் புறப்பட்டு ஒருங்குசோந்தார்கள் அந்தச்சார்ப்பத்தை அழிக்குமா பொருட்டு எ-று- ஏ-அசை- (ருக)

எண்ணூர்திரத்தோரொருங்கெய்தியேநதுங்கடத்துநீரையெல் லாங்கண்ணாபிவிக்கறையினுவிதைப்பவெழுந்துகனற்பொறிக்க டிண்ணாவமிகச்சீர்தசேர்ந்தசமணர்மனாடுங்கிப் [ட் புண்ணியினராயுயிரதாங்கிப்போனாரோடிப்புறத்தம்மா.

(இ-பு) சமணர்கள் எண்ணூரிரவரும் ஒருசேர அடைந்து தங்கள் கையில் ஏந்தியிருக்கும் குண்டுகையிலுள்ள சலத்தை யெல்லாம் கணக ளோடுகூடிய மயிற்பீலிககற்றையினால் இறைக்கவும் உக்கிரமாக எழும்பி நெருப்புப்பொறிகளைக்காக்கும் கண்களையுடைய வண்மையுள்ள அச்சாப் பம் மிகவும் சீர அடைக்கண்டு முன்பு ஒருங்கே சோந்து வந்த சமணா களெல்லாம் மனநடுக்கமுற்று வருந்தினராய்த்தங்கள் பிராணனைக்காப்பாற் றிக்கொண்டு வெளியே ஒடிப்போனார்கள் எ-று அம்மா-வியபபுச்சொல்.

வெருவிச்சமணரிரியலுறவேந்தனாகவலிநோக்கித் தருமப்புசலிக்கவுணியர்கோன்றாட்டாமரையிறுழந்திறைஞ்சி வருமிப்புயங்கத்தடனீக்கும்வலியுன்னருளாலாமென்றா னிருமைப்பொருளுநதருமெநதையிசைநதேகருணைபுரிகின்றார்.

(இ-பு) இவ்வாறு பயங்கொண்டு சமணர்களெல்லாம் ஒடிவிட அவ் வரசன் சார்பத்தின்கொடுமையைப்பார்த்து புண்ணியஸ்வரூபியாகியதிரு ஞானசம்பந்தசுவாமிகளது பாததாமரையில் தாழ்மையுடன் வணங்கி எதி ர்த்தவருகின்ற இச்சார்பத்தின் கொடுமையை நீக்கும்வல்லமை உமது திருவருளாலாகு மென்றான் இம்மைமறுமைப்பயன்களைத் தரவல்ல எமது தந்தையாராகிய திருஞானசம்பந்தசுவாமிகள் திருவுள்ளமிசைந்து கிருபை புரிகின்றார் எ-று (ருக)

முன்னங்கதிாவேறனக்களித்தமுதலைத்தனிமாமறைகாணப் பொன்னங்கமலத்தாளசேப்பபபுவிமேனடனமபுரிந்தாணை மன்னும்புகழ்வானவர்க்கிருக்குவழங்கினுனைமனத்திருத்திப் பன்னுந்தோட்டிரேதுத்தியென்னுமொருநரபஹுவலையே.

(இ-பு) முற்காலத்துத்தமக்கு ஒளிபொருந்திய வேலாயுதந் தந்தரு னிய முதல்வரும் ஒப்பற்ற வேதங்கள் கானும்படி பொன்போல் அழகிய

தாமரைப்பாதம் சிவக்கும்படி இங்கிலவுலகத்தில் வீரதாண்டவம் புரிந்தவரும் நிலைபெற்றதேர்த்தியையுடைய தேவர்களுக்கு வேதமோதுவத்தவருமாகிய வேதபுரிசரைத் தமதிதயதத்திறியானிதது (தோட்டிரேதததி) என்னும் முதலையுடைய ஒப்பதறலலதேவாரம் பாடியருளினார் எ-று. (இச)

காழிப்பெருமானிப்பரிசுகவியொன்றுரைப்பக்கருணைவளர்நதூழிப்பெருமான்சித்தர்தமிலொருவனென்பொன்னுருத்தாங்கியாழிப்பொருவுமுடிததூசினந்துநிறமுமதினனிந்தகோழிப்புறத்தினிறும்வளர்குரண்டததிறகுமெழில்குலவ.

(இ-பு) திருஞானசம்பந்தசுவாமிகள் இவ்வாறு தேவாரமொன்று அருளியவுடன் ஊழிகாலததும் அழியாத வேதபுரிசா திருவருள்கார்த்தசித்தாகளிலொருவரைப்போல் அடிகிய திருமேனி எடுத்துக்கொண்டு சக்கரத்தையொத்துத் தாம்கட்டியிருக்கும் பாகையின்வஸ்திரத்தில் பஞ்சவர்ணமும் அப்பாகையிறசெருகியிருக்கும் கோழியின் பின்னிறகும் வளர்கின்றகொக்கினிறகும் அழகுவிளங்க. எ-று (இரு)

கரத்திற்கொடிவேராலமைத்தகடையவலயங்களுந்திகழநிரைத்தகழுத்திற்பலகரைப்பூனெருங்கியொளிரநெடுநாகமுரித்தவிரித்திண்பருங்கசைத்தேயொளிரங்கச்சின்சருக்ககையப்பருத்தமகுடிகையிறுங்கிப்பணியாட்டுவன் போலவணுற்றான்.

(இ-பு) கைகளிற்கொடிகளாலும் வேராலும் செயதகடகங்களுமவலயங்களும வளங்கவும் கழுத்தினிடத்து வரிசையாய்க்கோத்தபலகரைகளாகிய மாலைகளும் நெருங்கிப்பிரகாசிக்கவும் நெடியசர்ப்பந்தையுரித்ததோலானது திண்ணிய இடையில் கட்டி அதன்மீது கச்சினற்சருக்கிட்டசையபெருத்த பாம்புப்பொட்டியைகையி லெடுத்துக்கொண்டு பாம்பாட்டிப்போல அவ்விடத்துவந்தார். எ-று. இவ்விரண்டெருளகம். (இச)

வந்தகடவுட்டிருக்கோலமன்னன்முதலோருநோக்கிச் சிந்தைவியபபுற்றாரந்ததேவதேவன்செறியரவத் தந்தமுறும்வாலினைப்பற்றியமரரேத்தவாட்டுவித்தே [ன், யுந்துமரவந்தனைக்கொண்டவ்வொளிரபொற்கோயிலுட்புகுந்தா

(இ-பு) இவ்வாறு எழுந்தருளிவந்த சிவபிரான்திருக்கோலத்தை அரசன்முதலியயாவரும்பார்த்து மனமகிழ்ந்தார்கள்அச்சிவபிரான் அங்குள்ள அச்சர்ப்பத்தினது அழகமைந்த வாலைப்பிடித்து தேவர்களைல்லாம் துதிக்கும்படி ஆட்டுவித்து மேற்சொன்ன அச்சர்ப்பத்தைக்கையிற் பிடித்துக் கொண்டு அத்திருவோத்துரினுள்ள வினக்கமமைந்தபொன்மயமான திருக்கோயிலுட்சென்றார். எ-று. (இரு)

சுடராய்வாணமுறநின்றதுதிக்குங்குதுக்கெதிரிலிங்க
வடிவாய்நின்றதனிமூர்த்திடருங்கின் வடபால்வாளவங்
குடையாய்க்கவிப்பவிருந்திடுமெங்கோனை நாகேசுரனென்பா
படியாரவனைத்தொழுகின்றோர்பலவிஞ்சையில்வல்லவராவார்.

(இ-பு) முன்பு முருகக்கடவுள் தரிசிக்கும்படி சோதிசொருபமாய்
நிற்கையில் ஒருருவமாய் நிற்கவேண்டுமென்று அம்முருகக்கடவுள்வேண்ட
அவர்க்கெதிரில் இலிங்கவடிவமாய்நின்ற ஒப்பற்ற வேதபுரிசுருக்குப்பக்கத்
தில் வடக்குத்திசையில் ஒளிவீசஞ்சர்ப்பவகுடையாய்க் கவிந்திருக்க எழுந்
தருளியிருக்கும் சிவலிங்கப்பெருமானை நாகேசுரர் என்று சொல்வார்கள்
அச்சிவலிங்கப்பெருமானைத் தொழுகின்ற இந்நிலவுக்கத்தோயாவரும் பல
விதமந்திரங்களிலும் வல்லவராவார்கள், ஏ-று. (இஅ)

வேறு.

வெடபணிபழிதனுமவோந்தனையா
யம்பதியாரெலாமசசுநதீர்த்தன
ரெம்பிரான்றிருவினையாட்டையே நினைந்
தும்பருமதியிகதுவகைபூத்தனர்

(இ-பு) அசசர்ப்பம் இவ்வாற்றியக்கண்டு அரசன்முதலாக அழகிய
திருவோத்தூரிலுள்ளவர்களெல்லாம் பயமொழிந்தார்கள் எம்திறைவராகிய
சிவபிரான் திருவினையாட்டையே நினைந்து தேவர்களும் அதிசயித்தும்மனமகி
ழ்ந்தார்கள். ஏ-று (இக)

தாரணிநாயகன்சண்பைநாயக
ரேரணிநாண்மலரேததியோதுவான
காரணமுதற்பொருட்கருணைநும்வயின்
பூரணமாகியபுணர்ப்புநோக்கினேன்.

(இ-பு) உலகத்தை ஆளும்தலைவனாகிய அரசன் திருஞானசம்பந்த
சுவாமிகளது அழகமைந்த பாததாமரையைத்துதித்துக்கூறுகின்றான்சகல
காரணத்திற்கும் முதற்பொருளாயுள்ள சிவபிரான் திருவருள்உமகிடத்தி
ற்பரிபூரணமாய்ப் பொருந்தியிருக்கும் சம்பந்தத்தைக்கண்டேன். ஏ-று.

என்னிருங்கிளைஞருமியானுதுமமலர்ப்
பொன்னடிக்கடிமையாய்ப்பொருந்தினின்றன்
துன்னிடுங்கீர்த்தியுந்தொலைவில்செல்வமு
மன்னெடுவாழ்க்கையுமற்றுமும்மதே.

(இ-பு) எனது பெருஞ்சுற்றத்தாருடன் யானும் உமது தாமரைமல
ர்போன்ற அழகிய திருவடிகளுக்கு அடிமையாக மனமிசைந்திருக்கின்ற

னம் என்னிடத்துச்சோந்திருக்கும் புகழும் அழியாத செல்வமும் நிலைபெற்ற பெரியவாழ்வும் மற்றுள்ளனயாவையும் உம்முடையதே எ-று, (சுக)
என்னவேந்திஃதுரைத்தலுமென்னையாளுடையோன்
பொன்னின் றுண்மலாபொருந்தியவுளத்தினுன்புகலு
மன்னையுமீம்மானிலத்தவாகருமியானும்
முன்னமாரணமொழிந்தவற்கடிமையாமுற்றும்.

(இ-பு) என்று அரசன் இவ்வாறு கூற என்னை ஆளாக உடைய சிவ பிரானது பொன்போன்ற திருவடி த்தாமரைகளைப்பதித்த திருவுள்ளத்தின ராகிய திருஞானசம்பந்தசுவாமிகள் திருவாய்மலர்ந்தருளுகின்றாரா அரசனே நீயும் இந்நிலவுலகத்துள்ள மற்றவர்களும் யானும் ஆகயாவரும் முன்பு வேதத்தைத் தேவர்களுக்கோ துவித்தருளிய வேதபுரீசருக்கு அடிமையா கும் எ-று. (சுஉ)

ஆதிநாயகர்கடியுமையாமாகியுமறிவி
லேதமாகிய சமணர்களிறைவறைறிருவெண்
பூதிசாததியபுனிதரையிகழ்நதுரைபுகலக்
காதினலுறக்கேட்டிருந்கின்றதுங்கடனே.

(இ-பு) ஆதிகாரணராகிய சிவபிரானுக்கு நாமெல்லாம் அடிமையா யிருந்தும் அறிவினிடத்து விளக்கமில்லாத சமணர்கள் அச்சிவபிரானது நன்மையைததரும் திருவெண்ணீறு உருத்திராக்கம் முதலிய சிவசின்னங்களைத் தரித்திருக்கும் பரிசுத்தவான்களை இழிவாகப்பலவாறு கூற நாம் நமது காதுகளினால் அவைகளைக்கேட்டுக் கொண்டிருப்பதும் கடமையா குமா எ-று. (சுங)

வழுதிநாட்டுறையமணரைவைகையம்புனலி
லெழுதுசீட்டுவிட்டேற்றியுமெரியிவிட்டேடு
பழுதிலாப்பசும்பண் பொவொங்கியுமபதகர்
நழுவுறக்கழுவேற்றியேநலித்தனம்வேந்தே

(இ-பு) அரசனே பாண்டிநாட்டில் மதுராபுரில்வசித்திருந்த சம ணர்களை யெல்லாம் வைகையாற்றுநீரில் திருமுகப்பாசரம் எழுதிய ஏடுவிட்டு எதிரேறச்செய்தும்பிறகு அவ்வேட்டையே அக்கினியில்விட்டிம்பழுத்தற்பசு மைநிறத்தோடு எடுத்தும் அச்சமணர்கள் உயிர்விடும்படி கழுவேற்றியழித் தனம் எ-று. இவ்வைந்துங்குளகம். (சுச)

துட்டரைக்கையாற்றொலைப்பதுந்தூபரானவரை
நட்டமின்றியேகாப்பதுநானிலம்புரக்கும்
பட்டவர்த்தனர்க்கியல்பெனப்பகாமனுநுலை
விட்டிருக்கலேவினோந்திடும்பவங்கள்வேந்தருக்கே

ரங்களினாலேயே விளக்கம் அடைந்திருக்கும் சமணர்களும் தங்களுடைய புனத்தை என்னும் ஊரையடைந்தார்கள் நான்குவேதங்களையும் தேவர்களுக்கோதுவித்தருளிய வேதபுரிசரது திருக்கோயிலில் திருஞானசம்பந்தசுவாமிகள் சென்று அவ்வேதபுரிசரை வணங்கி மனமுருகிப்பல தோத்திரங்களைத் திருவாய்மலர்ந்தருளி எ-று. (எஉ)

குழையார்மிக்கார்தாதார்கொன்றையென்றானிம்மலையிக்குறுநான்கு, விழைவாருந்தமிழ்ப்பனுவல்விளம்பியரனருளபூண்டிவிளங்கும்பைம்பொன், னுழையாருமிள முலையையிறைஞ்சியவடிருக்கருணையினிமைபெற்று, மழையாருமணிமதில்குழாலயமீண்டவாவதியுமடத்தைச்சார்ந்தாரா.

(இ-பு) (குழையார்) மிக்கார் (தாதார்கொன்றை) (என்றானிம்மலை) என்னும் முலையுடைய இரகான்கு மெய்யன்புரிறைந்த தமிழாலாகிய தேவாரங்களைத் திருவாய்மலர்ந்தருளிச் சிவபிரான் திருவருளபெற்று விளக்கம்மைந்த பசிபொன்னாலாகிய ஆபரணங்களையணிந்த இளமுலையாகிய யாரையும் தொழுது அவரது திருவருளையும் இனிமையுடன் பெற்றுக்கொண்டு மேகங்கள் தவழும் அழகியமதில் குழந்தைதிருக்கோயிலினின்றும் திரும்பி தாம்வசிகக்கும் திருமடத்தையடைந்தாரா எ-று. இவ்விரண்டுங் குளகம்- (எங)

இரவுவிடிந்திடுமளவுமெண்டொகையாயிரச்சமணரெவருங்குடியரவுதமக்குறும்பகையேயாகியதுபுகன்று முலகாருந்திண்டோட்புரவலன்பாலுறுதிமொழி புகன்றதுமார்க்கதற்கிசைந்தபுணர்ப்பும்பேசி, விரைவுறுநெஞ்சொடுவருநதார வேணுபுரத்தவர்சிவனை வேண்டியுற்றார்.

(இ-பு) இராத்திரி விடியும்வரையில் எண்ணுயிரஞ் சமணர்களும் ஒருங்குசேர்ந்த நாம் யாகத்தில் உண்டாகியசர்ப்பம் நமகேபகையாகியது என்றும் சொல்லி உலகத்தையாளும் வலிபயுயங்கையுடைய அரசனிடத்துத் தாம்கூறிவந்த உறுதிமொழியையும் நீனைத்துக்கொண்டு இதர்குத்தகக ஏற்பாடுகளை பேசிக்கொண்டும ஆலோசிக்கும் மனதையுடையவர்களாயிருந்தார்கள் திருஞானசம்பந்தசுவாமிகளும் சீகாமியில் எழுந்தருளியிருக்கும் தோணியப்பாரைத்தியானித்துக்கொண்டிருந்தார் எ-று. (எச) இன்னபரிசிவரிருக்குமெல்லையிற்றன் கேத்திரப்பேரிநாதிடாமன் மன்னுசமணர்களுடனேவாதுபுரிந்தனர் புகலிமன்னநாடியன்னவருக்குறுதுணையாயடுத்தமணர்குலமுமுதமிழிப்பநெஞ்சி லுன்னிவருகின்றவன்போலொளிகதிரோன்வந்துதித்தாறுதயடுவம்பிஐ.

(இ-பு) இவ்வாறு இவ்விரதந்திரமும் யோசித்துக்கொண்டிருக்கும் நுணத்தில் பாஸ்கரகேததிரம்என்னும் மருதுபெயர்வாய்ந்த அவ்வெதபுரியில் அப்பெயர்மாறுபடாதிருக்கும்படி முன்புசமணர்களுடன்வாது செய்தவென்ற திருஞானசம்பந்தசுவாமிகளுக்கு உற்றதுணையாயிருந்து திங்குள்ள சமணர்களால்முழுவதையும் அழிக்கவேண்டுமென்று தன்மனதிலெண்ணி வருபவன்போலக்குரியன் உதயகிரியில் உதயமானான். என்று (எரு) வெய்யவன்கீழ்த்திசையெழுமுலா வேரதனெழுநகராவதிகளாற்றிச், செய்யபசுமபொன்னவையிற சோநதனன்காவிரிகுழந்துசிறந்தகாழி, யையருங்காவையிலாற்றுங்கடன்முற்றி மன்னவனபேரவையிலவந்தார், பைபகடைச் சமணரெண்ணிரததோருமொருங்குவந்துபட்டாரகாபனனோ.

(இ-பு-) குரியன்கீழ்க்குத்தியையில் உதயமாவதற்குமுன்னமே அரசன் திருநெல்விட்டு எழுந்து காலையகடன்களைமுடித்துக்கொண்டு செம்பொன்மயமாயவள்ளரும் தனது அரசசபையில் வந்திருந்தான் காவிரியாற்றிற்குமுற்பெற்றுசிறப்பமைந்துள்ள சீகாழித்தலைவராகிய திருஞானசம்பந்தசுவாமிகளும் காலையிலசெய்யவேண்டிய அதுஷ்டானங்களை முடித்துக் கொண்டு அவ்வரசனதுபெரியசபைக்கு எழுந்தருளினார் மெதுவாகநடக்கும் சமணர்கள் எண்ணுயிரம்பேரும் ஒருசேரக்கூடிவந்து சோந்தார்கள் என்று

வேறு.

மந்திரித்தலைவரும்நைவலாளருந
தந்திரச் சேனை யுந்தளத்துநாதரும
வந்தவரவரவர்வரம்பின்வைகுற
வந்திரன்போலிறையிருந்தவெல்லையில்.

(இ-பு) மந்திரிமார்களும் வேதியர்களும் படைகளாகியசேனைகளும் சேனாபதிகளும் ஆக வந்தவர்களனைவரும் தத்தமசகுரியதகுக்கேற்பவீற்றிருக்க இந்திரனப்போல அரசன் இருக்கருங்காலத்து என்று, (எரு)

எழுந்தனமைமணரிலேற்றமுற்றவ
எழுந்தருவெழுதுமோரளவினெட்டினைச்
செழுந்தொடைவேந்தன்முன்செறித்துச்செப்பினன்
கொழுந்துறுகனலிடைக்கொளுத்தவென்னவே.

(இ-பு-) இவ்வாறிருக்கும்நுணத்துச் சமணர்களில் மகிமை யுள்ளவனொருவன்எழுந்து தங்கன்மந்திரத்தைஅழுத்தமாக எழியிருக்கும் ஒருநீண்டலையைச்செழுமையானமாலையணிந்த அவ்வரசன்முன்வைத்து இவ்வோலையைக்கொழுந்துவிட்டெரியும் அக்கினியிற்கொளுத்தி வேகுபடிக்குச்செய்யச் சொல்லும் என்றுகூறினான், என்று, இவ்விரண்டுங்கடம், (எரு)

வேறு.

அப்பொழுதேயுமையான் முலையுண்ட
மெய்ப்பெரியோர் மறைவிண்ணவருக்குச்
செப்பியநாதனைச் சிந்தையுஞ்
யொப்பரும் வெண்பனை யோலைவகிர்ந்தே.

(இ-பு) அப்போது உமாதேவியார் திருமுலைப்பாலுண்டருளிய உண்மையுணர்ந்த பெரியோராகிய திருஞானசம்பந்த சுவாமிகள் வேதங்களைத் தேவர்களுக்கோதுவித்தருளிய வேதபுரீசரைத் தமது திருவுளத்தில் தியானித்துக்கொண்டு ஒப்புரைத்தற்கருமையாகிய அந்த வெள்ளைப்பனையோலையைவாரித்தறித்து எ-று ஏ-அசை.

(எ-கூ)

மன்றாடண்ணை மான்மசிவரைந்தார்
நன்றான்மறையானொடுமாலு
மென்றேயோகவிடேந்தன் முன்வைத்தார்
நின்றோரியாவருநெஞ்சுள்வியந்தார்.

(இ-பு) பொன்னமலத்தில் ஆனந்தநிருத்தம்புரியும் சிவபிராண்டுகழ்ச்சியை (நன்றான் மறையானொடுமாலும்) என்று ஒருதிருப்பாசரம் எழுதி அரசன்முன்வைத்தருளிநாள் அதுகண்டு அங்கிருந்தவர்க ளெல்லாம் தத்தம் மனதின் கண் அதிசயமுறறார்கள் எ-று. இவ்விரண்டிங்குளகம் கலையின்மிக்கவர்களை வைத்தகலையினை

மலையைப்பொத்தமணிப்புயததண்ணலு
மலகிலொற்றைச்சுருள்செய்தனலுறு
முலையில்வைத்துத்துருத்திகொண்டீதினன்.

(இ-பு) சாததிரஉணர்ச்சியிற் சிறந்ததிருஞானசம்பந்த சுவாமிகள் அரசனுக்கெதிரில்வைத்ததேவாரமெழிதிய அவ்வோலையைமலையைப்போன்ற அழகிய புயங்களையுடைய அரசனும் எடுத்து அளவிடக்கூடாத பெருமையுடன் ஒற்றைச்சுருளாகச் சுருட்டி அக்கினிப்பொருதிய உலைகளில் வைத்துத்துருத்தியினால் ஊதினான் எ-று.

(அ-க)

பொன்னுருக்கும்பொழுதுபுழுக்கினார்
பின்னிருக்குந்தணலைப்பிரித்தனா
மன்னிருக்குமுன்னுளளதின்மீண்டது
முன்னிருக்குமொழிந்தவனோலையே-

(இ-பு) பொன்னையுருக்கும் காலஅளவுவரையில் எரித்தார்கள் பிறகு அதிலிருந்தெருப்பைப்பிரித்தார்கள் பின்பு வேதந்தேவர்களுக்கோதுவித்தருளிய வேதபுரீசரது ஓலையாகிய நிலைபெற்ற தமிழ்வேதம் எழிதியிருந்த அது முன்வைத்தபடியே யிருந்தது எ-று.

(அ-உ)

கல்லிடேவோ நன்கருதுதல் வியந்தனன்
 ரெண்டாநோக்கித்தொழுதுதுதித்தனர்
 மண்டிநினைவரியாருமகிழ்ந்தனர்
 விண்டசாக்கியாநெஞ்சமவெதுமபினா.

(இ-பு.) இவ்வாறிருக்கக்கண்டு அரசன் தன்சருத்தில் அதிகயித்தா
 ன் சிவனடியார்கள் பார்த்து வணங்கித் துதித்தார்கள் நெருங்கியிருந்த மற்ற
 வர்களெல்லாம் மகிழ்ச்சியடைந்தார்கள் சபதங்கூறிய சமணர்கள் தமது
 மனம்வருங்கினார்கள் எ-று. (அக)

புகளிவேந்தனபொறித்ததமிழினை
 யகல்விசுமபினமரருமேகத்தினர்
 சகமிசைத்தணறுக்கியவெமமையு
 நிகரிவிக்கவிசொற்றிடநீங்குமே.

(இ-பு.) திருஞானசம்பந்தசுவாமிகள் எழுதியருளியஅத்தேவராத்தி
 ருப்பாகூரத்தை விசாலமாய்ப் பரம்பியுள்ள ஆகாயத்தின்கணிருந்து தேவர்
 களும் துதித்தார்கள் இப்போதும் இந்நிலவுலகின்கண் யாருக்காகிலும் நெரு
 ப்புப்பட்டு அதனாலுண்டாகிய வெப்பமும் ஒப்பற்ற இத்திருப்பாகூரத்தினுள்
 நீங்கிவிடும் என்று நைமிசாரணியமுனிவாகனாகுஞ் சூதபுராணிகர்கூறி
 னா. எ-று. ஏ-அசை, (அச)

குண்டரிட்டமுடங்கலகுலவெரி
 மண்டலத்தின்முதலறமாய்த்தது
 தொண்டர்மேற்பழிகுறுந்துரிசன
 ருண்டுவக்குமுன்வாழ்வுலையோய்வபோல்,

(இ-பு) சமணர்கள் எழிதிரெருப்பிலிட்ட ஓலையை அடியார்கள்மீது
 பழிகுறுத்துட்டார்கள் அவர் அனுபவித்துக்களிக்கு முன்னமே அழிந்துகெடு
 வதுபோல் கூட்டமாகிய அவ்வக்கினி இந்நிலவுலகத்தின்கண் முதலில்லா
 மற்ற சாம்பராகிவிட்டது. எ-று. (அரு)

அநதவெல்லையமணரும்வெம்பியே
 வந்துமன்னனமுனின்றுவழுத்தினர்
 முந்தவோதுமுறைப்படிநீரினமே
 லுந்தவேடுமவிடுகென்றுரைத்தனர்.

(இ - பு) அத்தருணத்தில் சமணர்களும் மனம்வருந்திவந்து அரசன்
 முன்னின்று தோத்திரஞ்செய்து முன்புகூறியகிரமப்படி நீரின்மேல்எதிர்
 செல்லும்படி ஏவிவிவீரென்றுகூறினர். எ-று. (அசு)

வேறு,

ஆங்கதுகேட்டரசனெழுந்தமைச்சரோடு மரனடியார்குழும
 லொடுமமணரோடு திங்குமழபும்பொழிநறுநையார்குதியின் மே

வித்திகழ்மணிப்பொற்குடை நீழன்மெய்செறிப்பப், பாங்குறும்
பொய்ச்சமணரொருவிஞ்சைதீட்டும் பத்திரத்தைக்கைக்கொடுத்தா
ர்பாரின்வேந்தன், வாங்கியருகிருக்கின்றசண்பைநாதர்மலர்முகனோ
க்கினன்முறுவன்மலர்ந்துமன்னே.

(இ - பு) அவ்விடத்து அவ்வாராதையைக்கேட்டு அரசனெழு
ந்துமந்திரிகளோடும் திருஞானசம்பந்தசுவாமிகள் அடியாகுட்டங்களோ
டும் சமணர்களோடும் வாசனைமழும் மலர்ச்சோலைகளமைந்த துறைக
ளையுடைய பாருநதின்கண்அடைந்து விளங்கமான இரத்தினங்களுநதிய
சந்திரவட்டத்தின்குடையின்றிழல தனதுசரீரத்தில்தாக்கவும் தனதுபக்கத்
தில்வந்திருக்கும் பொய்யராகியசமணர்கள் ஒருவிதமந்திரத்தைஎழுதியுள்ள
ஓலையைக்கையிறகொடுத்தார்கள் அதை உலகத்தையாளும அவ்வரசன்வா
ங்கித்தன்னருகில் எழுந்தருளியிருக்கும் திருஞானசம்பந்த சுவாமிகளது
தாமரைமலரோலும் திருமுகத்தை உடனே புன்னகைகொண்டு பாத்த
தனர். எ-று. மன்-ஓ-அசை. (அல)

வாட்டி தன்மன்னவன்றிரும்பினோக்குமுன்னம்வளாமலையோ
ர்குலதிலகர்வகிர்ந்ததால. வேட்டி னிறகாரமண்கலிங்க வென்னு
ஞ்செய்யுளெழுதியளித்தனரதுவுயிறைவன்கைக்கொண், டோட்ட
முறுவீரின்முனமமணர்தந்தவோலைநனைவிடுத்திடலு முலகோகா
ணச், சிட்டையுங்கொண்டேவேகமிகவேகிழ்பாறசென்றபினர்சம
ணர்மனந்திகைப்பமன்னே.

(இ-பு) வாளாயுத்தை யேந்திய வன்மைவாய்ந்த அவ்வரசன் திரு
ம்பிப்பாப்பதற்குமுன்னமே புகழ்வளருமவேதியாருலதிலகராகிய திருஞா
னசம்பந்தசுவாமிகள் வாரித்தறித்த பனையோலையில் (காரணகலிகை)
என்னும் முதலையுடைய தேவாரத்திருப்பாகரத்தை வரைத்துத்தந்தருளி
னர் அதையும் அவ்வரசனே தனதுகையிலேந்திக்கொண்டு ஓடுகின்ற அப்
பாருநதியீரில் முன்பாகச்சமணர்கள் கொடுத்த ஓலையைவிடவும் இந்நிலவுல
கத்தோர்காணும்படியாக அவ்வோலையையும் அடித்தகொண்டு அதிக
வேகமாய்கீழ்த்திசையாகச்சென்றபின்பு சமணர்களெல்லாம்மனந்திகை
த்துக்கொண்டிருக்க. எ-று. மன்-ஓ-அசை. (அஅ)

பொய்ச்சமணரோலையைத்தண்புனல்கொண்டோடப்புரவலன்
கண்டுகழ்ந்துபின்புபுகலிவேந்தா, வைசசதமிழேட்டினையுநீரிலிட்
டான்வரும்புதுநீர்கண்டெதிருமகரம்போல, வசசமறமேறறிசை
யிற்சென்றுமுன்னமாழியுண்டமுனிவணங்குமரன்பாற்சென்ற வி
ச்சகததிலப் பதியையநாடொட்டே யியமபுவர்செய்யாற்றை வெ
ன்றனென்னும்பேரே.

(இ-பு) பொய்யராகிய சமணர்களிடமிருந்து ஓடியவர்களுக்கிடையேயுள்ள சமயவாதம் அப்பாருகினை அடித்துக்கொண்டேயுள்ள அதை அரசன்செய்து அச்சமணர்களை இழந்து பின்பு திருஞானசம்பந்தசுவாமிகள் வரைந்ததொத்தருளியிருக்கும் எட்டையும் அப்பாருகினைவிட்டான் உடனே வருகின்றபுது லீரைகண்டவிரும்பி எதிரில்வருமச்சததைப்போல பயமில்லாமல் மேற்கு தநிசையாகப்போய முனபுகடனீரையெல்லாம் ஆசமனமாகக் குடித்த அகதையமுனிவர்பூசுதத சிவலிங்கப்பெருமானிடத்துசென்றது இந்நிலவுலகத்தில அன்றுமுதல அந்நகரத்திற்குச் சேயாறறையென்றான் என்னுமபெயர்கூறுவாராகா. ஏ-று. (அக)

ஒதுகின்றசபதமெல்லாமுரியக்கண்டேயுள்ள முலர்நதமணர்குழா மொடுங்குகின்ற, கோதறுமன்னவறகுறைப்பார்கற்றவிஞ்சைக்குணத்தாலிப்பரிசுமுன் கூடலிலுமவென்று, தைவினாவின் கோயின்மாட்டுமெங்களாலயத்தமாண்பனையுண்ட தனிலுன்முன், நீத அந்நகரையொருபாற்றநகரா போற அந்நகரவ மேபெரிதென்றுசெப்பிரரால.

(இ-பு) இவ்வாறுதாங்கள் கூறுகின்ற சபதங்களெல்லாம் அழிந்து போகக்கண்டிமனம் வருந்தி அச்சமணர்கூட்டங்கள் கருவம் ஒவ்வொருவரும் தமத அய்வரசனாகக் கூறுகின்ற தானகற்றிருக்கும் மந்திரங்களின் வல்லமையினால் இவ்வாறே முன்புமதுரையிலும் எமமவர்களை வென்றான் ஆகையால் இததிருஞானசம்பந்த சுவாமியின் கோயிற்கருகிலும் எங்கன்கோயினிலும் ஆண்பனைமரம் இருக்கின்றது அப்பனைமரத்தில் உணக்குமுன் பாகப்படுத்தற நல்லகரயானது ஒருபக்கத்திலகாய்க்கும்படி செய்தவர்கள் வணங்கும் தெய்வமே பெரிதென்று சொன்னார்கள். ஏ-று (கூ)

அன்னவராங்கு வுரைப்பக்கேட்டுவேந்தனநதனார்தம்பெருமானை நோக்கவனனே, ரினனவனகபுரிதுமிதற்குடைநதோமென்னிலேற்று வதுங்குழுவிலெங்கு ததையென்ன, மன்னுமொருபக கிரத்திலெழுதித்தந்தாராமதவாரமவ்வண்ணம் வரைந்துவைத்தார மின்னுமணிமுடியரசனோக்கியநதவியபபையுங்காங்கு தநாளை மேவுமென்றான்,

(இ-பு.) அச்சமணர்கள் அவ்வாறுசொல்லக்கேட்டு அரசன்வெதியர்தலைவராகிய திருஞானசம்பந்தசுவாமிகளைப்பார்க அவா அவ்வாறேசெய்கின்றோம் இதிறோல்வியடைந்தால் கழுவேற்றிவிடு எங்களுடைய வல்லமையுள்ள அரசனே என்னுமிலைபற்ற ஒருவோலையில் எழிக்கொடுத்த ருளினர் அச்சமணர்களும் அவ்வாறே எழிக்கொடுத்தார்கள் பிரகாசிக்கும் இரத்தினங்களமுத்திய கிரீடத்தையுடைய அவ்வரசன் இவ்விரண்டையும்

பார்த்து அந்த அதிசயத்தையும் பாபபோம நாளைக்குவாருங்களென்று கூறினன். எ-று. (கூச)

அப்பரிசேசெய்குவமென்றமணர்சென்றாரந்தணர்கோன்பால் விடைகொண்டரசன்சாரதா, நெப்பிலகழுமலத்தெந்தைமடத்திலெய்தியும்பருக்கோதியமுதலையுளத்தில்லவத்தே, மெய்ப்பெருமாண்பணகாய்க்கவேண்டுமென்றே வேண்டியிருந்தனரந்தவேலைவெய்யோன், ஸுப்புறுமெய்யொடுவகுடபாறகடலிற்றோய்ந்தாங்குழந்திருளமணர்கடஞ்சுழலபோன்றே.

(இ-பு) அப்படியே செய்வோம் என்று சமணர்கள் போய்விட்டார்கள் திருஞானசம்பந்தசுவாமிகளிடத்தில் விடைபெற்றுக்கொண்டு அரசன் அரண்மனைக்குத்திரும்பினான் ஒப்பற்ற சீகாழியில் அவதரித்த எமதுநத்தை யாராகிய அத்திருஞானசம்பந்தசுவாமிகள் தமது திருமடத்தடைந்து தேவர்களுக்குவேதமோதுவித்தருளிய வேதபுரீசரைத்திருவுளத்திற்றியானிதது உண்மையாய் அந்தப்பெரிய ஆண்பணையககவேண்டுமென்று பிரார்த்தித்துக்கொண்டிருந்தனர அந்தச்சமயத்திற்குரியன் சிவந்தாரத்துடன் மேற்குச்சமுததிரத்தில் முழுநினை அந்தச்சமணர்களுது கருநதைப்போல உலகெங்கும் இருளகுழந்துகொண்டது. எ-று. ஏ-அகை. (கூஉ)

வெறு.

சென்றகதிரோனமணரிண்ணஞ்செறியுமிடங்களாராய்ந்தா நனறிலவரைக்கொடுவருவானடின வன்போலங்கெழுபொற்குறமதனைவலமாகக்கொடித்தேர்கடவிக்குணாதிசையிற்றுன்றுமுதயப்பொருபபின்மிசைதோன்றாநின்றானிருசுள்வம்மி.

(இ - பு) அவ்வாறுமேற்குச்சமுதத்தில்முழுதிய சூரியன்சமணர்கள் இன்னும் இருக்கின்ற இடங்களை யெல்லாம் ஆராய்ந்து நன்றியறவர்கள் ளாகிய அவர்களைக்கொண்டுவரும்படி எண்ணுகொண்டவன்போல நன்மைவினையும் மகாமேருகிரியை வலமாகக்கொடி கட்டியிருக்கும் தனது தேரைநடத்திக்கொண்டு இருளை எல்லாம்போகக்கிச் சீழ்க்குத்திகிலிருக்கின்ற உதயபர்வத்தத்தின்மீது உதயமானான். எ-று. (கூஉ)

இரவங்ககலவேந்தனெழுந்தியற்றுங்காலைக்கடன்கழித்து வருமந்திரிகடமைநோக்கிவரம்பில்கழுநாட்டிடவுரைத்தே யரவின்கொடுத்திவினைதவிர்த்தவத்தன்கோயிலருகணந்தான் பரமன்மகிமைநோக்கவருப்பதியின்மாந்தர்புடைசூழ.

(இ-பு) இரவுவிடிந்தவுடன்அரசன் எழுந்திருந்து காலைக்கடன்களை முடித்ததக்கொண்டு சபைக்குவந்த மந்திரிகளைப்பார்த்து எண்ணிந்த சமு

மரங்களை நாட்டிம்படிக்கட்டினையிட்டுச் சிவபிரான்மகிமையைப்பார்க்கும்படி வருகின்ற அந்நகரவாசிகள் யாவரும் தன்னைப்புடைகுழும்படி முன்சர்ப்பதீகினைது கொடியதிச்செயல்களை நீக்கியருளிய வேதபுரீசர்திருக்கோயிலுக்குச் சமீபத்தில்வந்தான். ஏ-று. (௯௪)

காழித் தரசர் வருவகாலைக்கடன்களாற்றிக்காவலன்பா லாழிக்கடல்போற்சிவனடிபாரருகிழ்குழவங்கணடைந் துழிப்பொருளைவேதபுரத்தொருநாயகனைத்தொழுதேத்திப் பாழிப்புயதுதுவேந்தினுடன்பகருமபனைமாடனுகின்றால்.

(இ-பு) திருஞானசம்பந்தசுவாமிகள் வழக்கப்படி காலைக்கடன்களை முடித்துக்கொண்டு கடல்போலப்பரந்த சிவனடியார்களெல்லாம் தமதருகிற் குழ்துவரும்படி அவ்வரசனிடத்தடைந்து ஊழிக்காலததும் அழியாத பரம்பொருளாயிருக்கும் வேதபுரீஸ்வரரை வணங்கித்ததித்துப் பனைக் தப்புங்களையுடைய அவ்வரசனுடன் முற்கூறிய பனைமரத்தருகில் சேர்ந்தார் ஏ-று. ஆல்-அவச. (௯௫)

அரனைத்தொழுதுகுரும்பையாண்பனை யென்றொருபாவறைந்திட லும், மரனிற்கருங்காயக்குலைசாய்ப்பவானோர்தருமாமலாசொரிந்தார், வரனின்பெரியமன்முதலாமாந்தர்மனத்துளவியப்பெய்தி, சிரசிற்பொருந்தவநகரத்தினராய்த்தெய்வமுளதுசெகததென்றார்.

(இ-பு) இவ்வாறுவந்துவேதபுரீசரைத்தொழுது குருமபையாண்பனை) என்னும் முதலையுடைய ஓாதேவாரத்திருப்பாகரம் திருஞானசம்பந்த சுவாமிகள் கட்டினையிட்டவுடன் அப்பனைமரத்திற்கரிய நிறங்கொண்டகாய்களடங்கிய குலைசாய்ந்திருக்கத் தேவர்கள் சற்பகமலாகனைச்சொரிந்தார்கள் வரத்தில் மிகுத்த அவ்வரசன்முதலிய மனிதர்கள்யாவரும் தங்கள் தங்கள் மனதில் அதியசப்பட்டு சிரமேற்கூப்பியகையுடையவர்களாய் இந்நிலவுலகத்தின்கண் தெய்வச்செயல் உண்டென்று கூறினார்கள். செய்யுந்தவத்தோரருமையோர்செழுந்தாரரசன்முதற்புவியோரைபர் கமலததாளபணிந்தேயரனேயிவரென்றகங்கொண்டார் துய்யமகத்திப்பராசரன்முன்சொற்றசாபந்தொலைத்தரக்கார் வெய்யபனைவேலுருநீங்கிவிண்ணோர்வேந்தன்பாலடைந்தார்.

(இ-பு) தவசிகள் வெதியர்கள் செழுமையான மாலையணிந்த அரசன்முதலிய உலகத்துள்ளயாவரும் எமதிறைவராகிய திருஞானசம்பந்த சுவாமிகளது தாமரைப்பாதங்களில் வணங்கிச்சிவபிரானே இவரென்று மனத்தில் திடங்கொண்டார்கள் அத்தருணத்தில் துய்யமையாகிய யாதீத்தில் பராசரமுனிவரால் முன்புகூறிய சாபத்தை அவ்வரக்கர்கள் தொலைத்துக் கொண்டு கொடிதாகிய பனைமரமவேலமரம் ஆகிய உருவங்களை நீக்கினவர்களாய் இந்நிரலிடத்திற் சேர்ந்தார்கள் ஏ-று. (௯௬)

மன்னன்பிரமபுரத்தெந்தைமகிமைநோக்கிமனமகிழ்ந்து
பன்னுமபடிவந்திலர்சமணரென்னைசீறிப்படர்களுக்குட்
மன்னும்வலியார்தமையழைத்துத் தொகுப்போடவரைக்கொண்
ர்மினென, வன்னவருமோடினாகளிளியமணாசெய்கையறைநதி
வொம்,

(இ-பு.) அரசன் திருஞாசைம்பத் சுவாமிகள் மகிமையைக்கண்டு
மனங்களித்து முன்சொன்ன படிவந்திருக்கவிலையென்று அச்சமணர்களை
மீது சீற்றங்கொண்டு தூதுவர்களுகளுள்ளே மிககவல்லமையுடையவாக
னை வரவழைத்து நீங்கள் போய் அச்சமணர்களைக்கூட்டத்துடன் கொண்டு
வாருங்கள் என்று கட்டினாயிட அப்படியே அவர்களுட்போனாக இனி
மேல் அச்சமணாகது செய்கையைச் சொல்லுவோம் எ-று. (கூஅ)
வேறு, அண்ணல்பாடுன்னற்சீட்டொன்றிததகரத்தினமேவி
நண்ணியபபத்தராகிநவையுறவ்வமணபெல்லாந்

திண்ணியபுருடதாலநீங்கனிதருகவெனறே

பெண்ணியவண்ணமெல்லாமியறநிமிநநிரித்தாராமாதேநா.

(இ-பு) அரசனிடத்து நேற்று தங்கள் கோயிலில் உள்ள ஆ
ண்பனைகாய்க்கச் செய்வோமென்று சீட்டெழுதிக் கொடுத்து தங்ளிருப்
பிடத்தையடைந்து பயமடைந்தவர்களாய்க் குற்றம்பெருந்திய அச்சமண
ர்களெல்லாம் வன்மையுள்ள அவ்வாண்பனை மதரமுள்ள கனிகளைத்தரக்
கடவதென்று தாங்கள்நீனைத்தபடி யெல்லாஞ்செய்த மந்திரித்தாங்கள்.
எ-று, மாதுஷ-அசை- (கூக)

விடிந்திடுமளவுயிநதவிதமபலபலவுஞ்செய்து

நெடுமபணியிடததுத்திவகாய்க்நெருதுணர்ந்ததுவேந்தன்

கடிந்திடுஞ்செயல்வேறென்றுங்கண்டிவழுமுதுமின்றே

முடிந்திடுககாலமென்றுமுன்னியேகுழுகிநரா.

(இ-பு-) பொழுதுவிடியுமவரையில் இவ்வாறு பலபலவிதங்கள்செய்
தும் நீண்ட அவ்வாண்பணியினிடத்து மதரமாகியகாய் காய்க்காததெ
ரிந்துகொண்டு இனி அரசன்தணடிப்பான் தப்பித்துக்கொள்ள வேறெரு
வழியுங்காண்கிலோம நம்முடைய கூட்டமுழுமையும் முடிவுபெறுவகாலம்
இன்றுதான் என்று நீனைத்துக்கொண்டு கூட்டமாய்க்கடியிருந்தார்கள்.

அப்பொழுதுதரசனேவுமடனமிசுவீரெய்தி

யெப்பனைகாய்த்ததுவகளிவியருளாலெனெனச்

செப்புறுமொழியொன்றினறிதநிகைததனராகிநிற்ப

குப்பலோடவரைக்கொண்டுகொற்றவனமுன்னிற்றந்தார்.

(இ-பு) அத்தருணத்தில் அரசனால் ஏவப்பட்ட வீரர்களென்றுஉங்
கள் கடவுள் திருவருளால் எத்தப்பினமரம் காய்த்ததுஎன்று கேட்க அ

தற்கு மறுமொழியொன்றும் சொல்லவகையில்லாமல் மயங்கினவர்களாயிருப்பதைக்கண்டு அவ்வீரர்கள் அச்சமணர்களைக் கூட்டத்துடன் அழைத்துக்கொண்டு வந்து அரசன்முன் விட்டனர் என்று- (௧௦௧)

வந்திடுமமணரெல்லாமவளாந்தவான்பனை கருங்காய்
தகநான்மகிமையெனை தகங்கடங்கண்ணாடகண்டா
சின்தையுளரியநதாநெஞ்சந்திடுக்கிட்டாநிகைததாசியால்
வெந்திடுங்கமலம்போலவிளங்கின முகங்கண்மா தேநீ.

(இ-பு) அவ்வாறுவந்த சமணர்களெல்லாம் வேதபுரீசாகரேயிலருகிலுள்ளந்திருக்கும் அவ்வாணபீன கருநிறங்கொண்ட காயகனகாய்த்திருக்கின்ற மிகமகிமையை தமதுலிசாலித்தகண்களாலேபார்த்ததாகள்மனதின் கணஅகிசயித்தார்கள பிறகு மனங்கிடுக்கிட்டாகள் மயங்கினார்கள்மேலும் அவர்கள் முகங்கொல்லாம நெருப்பினால்வெந்தாமரைமலா போலாயின என்று. மாது-ஓ-அசை (௧௦௨)

அமணர், தநிலைமைதேயுந்தேயண்ணல்வாண்முகத்தைநோக்கி
விமலனுக்கன்பரானவிதகருரைப்பார்வெந்தித
சமையுறுமனத்தராசசமணரிற்றிதசாத்தி
யுமைபதிக்கடிமையானோர்க்குயிராநரவேண்டுமென்றார்.

(இ-பு) அச்சமணர்களது தன்மையைக் கருத்திலுணர்ந்துஅரசனது ஒளிமிக்க முகத்தைப்பாராதது சிவபிரானுக்கன்பரான திருஞான சம்பந்த சுவாமிகள் திருவாய்மலாந்தருளுகின்றார் அரசனே பொறுமையுள்ள மனமுடையவராய் இச்சமணர்களில் விபூதியணிந்து உமாபதியாகிய எமதுசிவ பிரானுக்கு அடிமைபூண்டவர்களுடைய பிராணனைக் காப்பாற்றவேண்டுமென்றார் என்று. (௧௦௩)

ஆங்கதற்கிசைந்துவேந்தனுமெனவுரைக்ககடேட்டிட
யோவகியமனத்துண்மானமுற்றவாசிலாக லோடிப்
பாங்குறுகமுவிற்றாமேவிவாந்துயிர்ப்படுததாநஞ்சித்
தாங்கியசிலர்கண்மன்னன்மண்டததாலேறுகின்றார்.

(இ-பு) அவ்வாறு செய்வதற்கு இசைந்து அவ்வரசன் அப்படியேஆகட்டும் என்றுகூறக்கேட்டு மனதின்கண்மிருந்த மானமுள்ளவர்கள் சிலர்களொழிப்பக்கத்தில்தாண்டிருந்த கழமரங்களில் தாமேஏறி உயிர்போகக்கிண்கொண்டார்கள் அப்படிக்கில்லாமல் அதற்குப்பின்தாவகிய சிலர்கள் அவ்வரசன்தண்டனையால் அக்கழமரத்தில் ஏறுகின்றார்கள்- என்று. (௧௦௪)

மென்றுசெய்தவதநால்வேதம்பகர்ந்தவாக்கடிமையென்று
வெண்டிருநீறுபூசிவிளங்கினாசிலர்கள்வேந்தன்

கண்டிலனென்ன ப்பையதரந்தயல்சிலர்கள்போனார்

தொண்டிபட்டிருந்தோரெல்லாநதுலங்கினர் பூசினாத்தி.

(இ-பு) பூர்வசன்மத்திற்செய்த தவத்தினால் வேதபுரீசர்க்கடி மையா யினோம் என்று திருவெண்ணீறுதூரித்துக்கொண்டு விளங்கினார்களெவர் அ ரசன்மம்மைப்பார்க்கவிலையென்று மெதுவாகப்பக்கத்தில் ஒளித்தோடிப் போனார்களெவர் முன்புசொன்னபடி அடிமையானவர்களுல்லாம் திரு வெண்ணீறுதூரித்து விளங்கினார்கள். எ-று. (௧௪௫)

வேறு.

இன்னவகையேசமணரியாவருமிறப்ப

வன்ன வர்கடெயவமுறுமாலயமழிந்தே

தன்னுமவர்தங்கண்மடமுநதுகள் படுத்தி

மன்னுமவருரையுமடுத்தனாநிலத்தே.

(இ - பு) இந்நிலவுலகின்கண் இவ்விதமாக அச்சமணர்களாயவரும் இறந்துவிட்டவுடன் அவர்கள்தெய்வம் வைத்திருந்த ஆலயத்தையும் அழித் து நெருங்கிய அவாகளதுமடங்களையும் இடித்து நிலைபெற்ற அவர்களது நகரத்தையும் பாழாக்கினார்கள். எ-று. ஏ-இரண்டிம்-அசை. (௧௦௬)

மூலமறவேசமணர்முற்றுமழிவுறு

ஞாலமுறுமாக்கள் பலரும்மறைநவீன்ற

வாலமுறுகண்டனருளாலினிதுவாழ்ந்த

வேலையுலகெங்கணும்விளங்கியதுசைவம்.

(இ-பு) சமணர் வேரோடுமுழுமையும் அழிந்து இந்நிலவுலகத்துள் ள மாந்தர்களாயவரும் தேவர்களுக்கு வேதமோதவித்தருளிய நிலகண்ட ராசிய வேதபுரீசர் திருவருளால் இனிமையுடன் வாழ்ந்திருந்த காலத்தில் இந்நிலவுலகமுழுமையும் சைவசமயம்விளங்கியிருந்தது எ-று (௧௦௭)

வேறு.

இப்பரிசு வேதபுரத்தெல்லைமகிமையைப்புகலவெண்ணிலகோடி

கற்பமிருந்துரைத்தாலுங்கடைகாண்பதரித்தங்கருணைமூர்த்தி

மெய்ப்புகழிப்புராணத்தைவிளம்பினர்கேட்டவாசித்திமேவிவாழ்

வா,ரப்பதிரீரெய்தியரற்றொழுதுசிவபதத்தன்னையடைதிரென்றான்.

(இ-பு) இவ்வண்ணமாக வேதபுரிஎன்னுந்தலத்தின் மகிமையைக் கூறவேண்டிமென்று அளவிறந்தகோடி கற்பங்களிருந்து சொன்னாலும் மு டிவாருவதருமையாரும் இந்தவேதபுரீசரது உண்மைப்புகழாகிய இந்த பு ராணத்தைச்சொன்னவர்களும் கேட்டவர்களும் தங்கள் தங்கள் இஷ்டசி

தீயதைந்த வாழ்வார்கள். ஆதலினால் அந்தத்தலத்தில் கீங்கள் சென்று அவ்வேதபுரீசரை வணங்கி மேலாகிய சிவபதத்தை யடையக்கடவாக ளென்று சூதபுராணிகர் நைமிசாரணிய முனிவர்களுக்குக்கூறினர் என்று.

அருணிதைந்த சூதமுனியதைந்திடலுநைமிசாரணியத்தள்ளா ரிருணிதைந்தவெழுமுளத்திவிசரிவையெனும் விளக்கென்றேற் றிவைத்தீர், பொருணிதைந்ததெம்மகத்தீதபுண்ணியனையெவ றுதிபுகன்றுபோற்றத், தெருணிதைந்த கிருதயனுஞ்சென்றுத் திருக்கையினிற்சோந்தான்மன்னே.

(இ-பு) கிருபைமிருந்த சூதபுராணிகர் இவ்வாறுகூறவும்நைமிசாரணிய முனிவர்கள் அஞ்ஞானம்நிறைந்த எங்கனமனத்தின்கண் இச்சரித்திரமா கிய ஞானவிளக்கொன்றை யேற்றிவைத்தீர் அசுனல்மெய்ப்பொருள் எமதி தயத்தில் நிறைந்திருக்கின்றது புண்ணியவானே என உண்மைவசன வகூறித்தூதிககத் தெளிவடைந்த திருவுள்ளத்தையுடைய சூதபுராணிகர் சென்று தமதிருப்பிடத்திறோடநா- என்று மன்-ந-அசை (௧௦௯)

சூதமுனியகன்றதற்பின் லங்கிபநைமிசவனந்துத்துயோரியா ரும், வேதபுரநினைலடைந்து வேணதிகன்னீர் குடைந்துவிள ங்ருஞான, நாதனைவானவர்கருமறைநலின்ற பராபரப்பொருளைந ளினப்பொறந், மீதவன்மாலறியாதவித்தகனைப்பணிந்துமுத்திமே ளினால்.

(இ-பு) சூதபுராணிகர்சென்றபின்பு விளக்கமுற்ற நைமிசாரணியமு னிவர்களெல்லாம் திருவோத்தாரையடைந்து பாருநகியிலுள்ள நல்லதீர்த்த த்தில்நீராடி கோத்தியோங்கிய ஞானநாதரும் தேவர்களுக்கேவதமோதுவித் தருளிய பராபரப்பொருளும் தாமரைமலரீது வீற்றிருக்கும்பிரமனுமதிரு மாலும் அறியாதஞான சொருபமாகியவேதபுரீசரைவணங்கினார்கள் என்று, ஆல்-அசை. (௧௧௦)

வாழி.

வேழ.

சுருதிநூற்றுறைகள்வாழிதுலங்குநற்றவங்கள் வாழி
சுருதுமாகமங்கள் வாழிகலைவலோரினிதுவாழி
சுருவினுலகுவாழிசலதிசூழ்புடவியெங்கும்
சுபருமதிதொழும்மாரிபெய்துமேனமேலும்வாழி.

(இ-பு.) வேதங்களிற்கூறியுள்ளமாரக்கங்கள் வாழ்கவிளக்கமடைந்த உயர்ந்த தவங்கள் வாழ்க யாவராலும் நினைத்தற்குரிய சிவாகமங்கள் வாழ்க வத்தியாபண்டிதர்களாவாழ்க கற்பகதருவையுடைய தேவலோகம் வாழ்க கடலாறழுப்பட்ட நிலவுலகமெங்கணும் மாதந்தோறும் மூன்றுபெரிய மழைகள் பெய்து மேன்மேலும் அபிவிருத்தியடைந்தவாழ்க, எ-று (ககக)

மதுநெயிவேந்தர் வாழி மறைசைமாநகரம் வாழி
நனிசிவசமயம் வாழி நன்கு துமடியார் வாழி
புனிதமாரெழில்சேர் வேதபுரி புராணத்தின் செய்யு
ள்ளியவாயிரத்தின் மேலீரெட்டுமென்றென்றும் வாழி.

(இ-பு.) மதுமுறைதவறாத அரசர்கள் வாழ்க திருவோத்தூர் வாழ்க சைவசமயம் மிகவும் வாழ்க நன்மையமைந்த சிவனடியாகள் வாழ்க பரிசுத்தமான அழகுடைய திருவோத்தூர்ப் புராணத்தின் கணுள்ள இனிமையான ஆயிரத்திப்பதினாறு செய்யுட்கள் எந்நாளும் கீததியுடன் வாழ்க எ-று, (ககஉ)

இருங்கலிவருடநாலாயிரத்தொன்பாணுற்றுநாவி
எருஞ்சகாகதத்தினை டோராயித்தெழுநூற்றையை
கொருவகுபோய் மீதிறு என்று முருத்திரோதகாரிதகையி
லாகுகினிலேறறிவைத்தானருள்கருணாகரனே.

(இ-பு.) பெருமையமைந்த கலியுகாப்தவருஷம் நாலாயிரத்துத் தொளாயிரத்தாலும் அருமைபான சாலிவாகன சகாப்தவருஷம் ஆயிரத்தது எழுநூற்றிருபத்தஞ்சுமசென்று அதன் மேற்பிறந்த உருத்திரோதகாரிவருஷம் சைமாசத்தில் இப்புராணத்தைப் பாடிய கருணாகரக்கவிராயர் இதை அரசகேதரினா, எ-று. எ-அசை. (ககங)

சமணாகழுவேறியசருக்கம் முற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம் ... ௧௦௧௬

திருவோத்தூர்ப்புராணம் முற்றிற்று.

